

201544 B

lyžařství

ÚNOR
ROČNÍK 80
1994
Kč 6,—

1

*****

Přežije Lyžařství rok 1994?

Úvodní článek jubilejního 80. ročníku našeho časopisu navazuje na to, co bylo napsáno na poslední stránce čísla 6. ročníku minulého. Naše finanční situace je nedobrá a voláme o pomoc všechny, jimž záleží na našem lyžování i na existenci časopisu.

Výkonný výbor SLČR došel k závěru, že nelze věčně brát prostředky na výrobu Lyžařství z rozpočtu určeného pro provoz sekretariátu svazu. Další problém vznikne letos tím, že Slovenský lyžiarsky zväz nemá zájem na další spolupráci. To patrně povede k dalšímu úbytku čtenářů, neboť lyžaři ze Slovenska prakticky ztrácejí důvod náš časopis kupovat. Náklad Lyžařství tak opět klesne, ke všemu peněz v rozpočtu pro letošní rok ubude — od státu dostaneme ještě méně než loni. Přičteme-li platební neschopnost PNS, hlavního a zatím fakticky nenahraditelného distributora, je situace neradostná: Potřebovali bychom nejméně 225 000 Kč, zatímco počítat můžeme asi s částkou 185 000 Kč. Kde vezmeme zbývající peníze, ještě nevíme. Výkonný výbor SLČR snad ani není oprávněn rozhodnout o zrušení časopisu a problém jeho další existence by měla vyřešit teprve podzimní konference, za sebe se však obávám, vydržíme-li alespoň do podzimu.

Momentálně vidíme jediné řešení: Pokusit se ještě v prvním pololetí vytvořit jakousi obchodní společnost, jejímž úkolem by bylo Lyžařství financovat, připravit mu ekonomické zázemí. Nelze trvale brát prostředky určené na něco jiného a de facto tím ochuzovat provoz sekretariátu. Příkladem by nám měl sloužit svaz basketbalu, který se rozhodl vydávat od tohoto roku časopis a sehnal na něj vysokou finanční částku ještě před tím, než začal hledat redaktora...

Příznějme si, že lyžování má komerčně vzato nesrovnatelně větší možnosti než basketbal, točí se kolem něj podstatně větší průmysl. Ve srovnání s tímto sportem je naší předností i široká základna rekreačních sportovců. Je však nutné začít ihned jednat a nečekat, až nám někdo peníze přinese! To víme. Přesto není vyloučeno, že by nám někdo z čtenářů a příznivců Lyžařství mohl pomoci. Zdůrazňuji ovšem POMOCI, nikoliv poradit!!! Rady na téma, jak by měl vypadat zajímavější a především vizuálně atraktivnější časopis nám nepomohou, dokud nemáme peníze k realizaci takových záměrů. Už jsem ostatně v Lyžařství napsal, proč ho nemohu dělat kvalitněji a že i já bych ho uměl dělat lépe.

Potřebujeme vytvořit společnost výrobců lyžařského vybavení, snad i provozovatelů lyžařských areálů, servisů a dalších služeb. K takovému záměru musíme mít úzký okruh odborníků a podnikatelů, lidí, kteří v oboru ly-

žařské výzbroje a výstroje mají dlouholeté zkušenosti, u výrobců pak nutné kontakty i potřebnou autoritu. Kteří by mohli získat ke spolupráci i některé zahraniční firmy, především však všechny významné firmy domácí. Milión nepotřebujeme. Pro začátek jsme mnohem skromnější a uvítali bychom alespoň částku, která pokryje výrobní náklady — asi 130 000 Kč. Trvalá podpora našeho časopisu by byla pro firmy pravidelným připomenutím jejich existence, podpořila by jejich prestiž, společenskou renomé. Ani to není pro moudře uvažujícího obchodníka málo.

Je pravda, že náš náklad je po ztrátě slovenského trhu velmi nízký. Na druhé straně však adresnost stoprocentní, protože nikdo jiný než nadšení lyžaři tento časopis nečte! Na reklamu v Lyžařství tak zareaguje stejný počet lidí jako na reklamu v časopise pro nejširší veřejnost. Všechny další náměty ke zlepšení — například barevný časopis či alespoň barevná obálka — lze akceptovat teprve podle toho, kolik peněz se podaří získat. Redaktor sám to ovšem dokázat nemůže, snad k tomu ani není oprávněn. Komerční je nutno ponechat odborníkům v obchodě a manažmentu.

Uvedená situace mění též poslání a úkoly redakční rady, protože redakční rada v někdejší socialistické podobě je zcela zbytečná; Nikdo nemusí redaktora kontrolovat, pod záminkou záruky odbornosti ho vlastně hlídat. „Na Západě“ žádné redakční rady nejsou. Jsou tam však redakční kolegia či konsorcia, jejichž úkolem je zajistit časopis komerčně a ekonomicky, tudíž existenčně. Potom není třeba střežit odbornost časopisu. Má-li redaktor na to, aby zaplatil kvalitním, fundovaným autorům, je odbornost automaticky zajištěna! Ani toto změněné poslání si členové našich redakčních rad často neuvědomují.

Věřme, že se nám podaří naše záměry uskutečnit, snad i s přispěním některých z vás. Jiná možnost skutečně není!

KAREL BLÁHA

lyžařství

Ročník 80 — Číslo 1

NA TITULNÍ STRANĚ žánrový snímek Bohumila Hynka — nezapomenutelný Gunde Svan.

Časopis všech českých lyžařů. Vydává Svaz lyžařů České republiky. Odpovědný redaktor Karel Bláha, grafická úprava Miroslav Slejška. Redakce: Svaz lyžařů České republiky, Mezi stadióny, POB 40, 160 17 Praha 6 - Strahov. Telefon sekretariátu 35 04 98. Vychází šestkrát ročně. Tiskne Typos, tiskařské závody, a. s., nám. dr. Horákové 7, 360 32 Karlovy Vary. Rozšiřují PNS a Transpress, na Slovensku PNS Bratislava, OZ, Martanovičova 25, 813 81 Bratislava. Informace o předplatném podá a objednávkou přijímá každá administrace PNS, doručovatel tisku a předplatitelské středisko. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, administrace vývozu tisku, Hvoždanská 5-7, 148 31 Praha 4. [Netýká se Slovenska!] Celoroční předplatné 24 Kč. Neobjednané příspěvky autorům nevracíme ani se k nim nevyjadřujeme.

ISSN 0323 - 1445

MSJ v klasických disciplínách

Úspěch v Breitenwangu

17. mistrovství světa juniorů v klasických disciplínách se konalo netypicky brzy — v posledním lednovém týdnu. Přesto byly sněhové podmínky špatné a je s podivem, jak pořadatelé dokázali tratě připravit. Před zahájením soutěží spíše přšelo než sněžilo, během mistrovství bylo většinou nad nulou. Někdy vyžadovala situace doslova celonoční práci dobrovolníků, aby se vůbec mohlo závodit.

Naše výprava byla úspěšná. Jedna zlatá, dvě stříbrné a jedna bronzová medaile nás zařadily na čtvrté místo v klasifikaci států. Ve výpravě vládla fantastická nálada, zejména při vyhlášení vítězů bylo slyšet převážně naše. Dobrou práci odvedl i technický doprovod, především Jiří Bartoš v roli servismana. Ukázalo se, že nejlepší juniory má Rusko, z lyžařsky nejsilnějších zemí naopak trochu zaostávali Norové. Pochopitelně relativně — míněno v porovnání s jejich dospělými.

Ještě k našim: Máme dobrou generaci mladých skokanů. Zdá se, že v našem tradičně silném odvětví budeme mít o kvalitní nástupce dnešní špičky postaráno. Podobně i v severské kombinaci,

v níž Milan Kučera konečně navázal na předloňské úspěchy, ale také družstvo se zdá být vyrovnané. Překvapivě dobře dopadly běžkyně, především sestry Lucie a Kateřina Hanušovy mají talent a snad navážou na výsledky pro ně zatím nedosažitelné Neumannové. Zatím... Doufejme... Překvapivě slabší výkony předvedla Jana Rázlová, jediná z juniorek nominovaná do Lillehammeru. Vítězství naší štafety bylo částečně umožněno technickými problémy (promazání) důvčet z Ruska, které má mnohem silnější sestavu než my. Výsledky našich mladých běžců však moc naději nevzbuzují a nezdá se, že by dnešní reprezentace dospělých našla rovnocenné nástupce. Úsek běhu tedy má o starosti postaráno. (Kromě 6. místa Matějky nebylo nad čími jásat.)

Přehled medailí: Rusko 3—1—2, Finsko 2—2—1, Japonsko 2—2—1, Česká republika 1—2—1, Norsko 1—1—1, Rakousko 1—0—2, Itálie 0—1—1, Francie 0—1—0, Švédsko 0—0—1. Medaile tedy získali zástupci pouze devíti států.

Z výsledků

Uvádíme jenom vítěze, z našich umístění do 25. místa. — **Běh na lyžích:**

DĚVČATA — 5 km K: 1. Lusinová (Rus.) 16:20,2... 13. Šaldová +46,9. 4X5 km K, V: 1. ČR (Šaldová, Rázlová, Hanušová L., Hanušová K.) 1:06,19,6 — dále Japonsko, Itálie, až 9. Rusko. 15 km V: 1. Čepalová (Rus.) 41:53,5 — Rusky získaly všechny medaile!... 4. Hanušová K. +1:48,5, 6. Hanušová L. +2:15,5. **CHLAPCI** — běh na 10 km K: 1. Gutnikov (Rus.) 28:36,5... 13. Verner +54,9. 4X10 km K, V: 1. Japonsko (Sato, Horigome, Kozu, Kaga) 1:55,55,6... 13. ČR (Verner, Matějka, Kubičina) +13:03,7. 30 km V: 1. Horigome (Jap.) 1:18,07,8... 6. Matějka +1:05,5, 17. Kubičina +3:03,0. **Severská kombinace:** 1. Stecher (Rak.) 215,0 28:54,2, 2. Kučera +13,1 (172,0 — 26:32,3),... 15. Smíd +4:25,7, 16. Flurášek +4:35,2, 22. Rýgl +4:58,2. Kučera byl 9. ve skoku a 2. v běhu. Družstva: 1. Norsko (Braaten, Lunden, Skram)... 5. ČR (Kučera, Smíd, Rýgl). Naši byli 4. ve skoku a 5. v běhu. **Skok na lyžích:** 1. Ahonen (Fin.) 215,5... 3. Krompolt 203,0, 12. Kahánek 178,5, 17. Sucháček 173,0, 23. Ondruch 164,5. Družstva: 1. Finsko (Mattiila, Happonen, Koponen, Ahonen) 840,0, 2. ČR (Balcar, Sucháček, Kahánek, Krompolt) 791,0, 3. Rakousko 745,0. **K. B.**

Z předsednictva FIS

(Podle informací MUDr. Milana Jiráka)

Především byla přijata podrobná kritéria pro přidělování finančního příspěvku FIS podle FIS bodů. Je to zpráva rozsáhlá, v každém odvětví lyžování je pro SP poněkud jiná praxe. Podrobně byli s tímto materiálem seznámeni členové výkonného výboru SLČR na schůzi dne 18. ledna 1994. Informace mají též všichni vedoucí úseků a trenéři reprezentačních družstev.

Snowboarding

Situace se spíše zkomplikovala. Nadále existují dvě mezinárodní federace snowboardingu, z nichž ISF obešla MOV a chystala uspořádat v Lillehammeru každodvečerní show, ačkoliv MOV rozhodl nezařazovat už žádné ukázkové sporty při OH či ZOH. MOV bude proto nadále jednat o snowboardingu výhradně s FIS. Zmíněná ISF hrubě napadla a urážela generálního sekretáře FIS v tisku.

FIS má pracovní skupinu pro snowboarding, v níž jsou zastupci osmi států. V četných zemích jednání o integraci lyžování a snowboardingu nevedou k cíli, zatím pouze ve Francii a USA došlo k dohodě. FIS schválila aktuální úkoly k tomuto tématu s cílem dosáhnout integrace v pokud možno největším počtu členských zemí.

Začlenění snowboardingu do FIS podporuje firma Grundig, která pro tuto sezónu uzavřela smlouvu výhradně pro závody pořádané tam, kde se národní federace snowboardingu dohodla na spolupráci s národním lyžařským svazem.

Životní prostředí

Kongresu FIS bude předložena ke schválení rezoluce zabývající se současnými i připravovanými aktivitami v tomto směru. [Jde o nemalý problém; v mnoha zemích sílí hlasy proti lyžování vůbec, zejména proti jeho rekreační formě (pozn. red.).]

Rychlostní lyžování

Postoj FIS k němu je nadále negativní. Komise pro rychlostní lyžování nevypracovala pravidla, která by zamezila další honbě za rekordy. V poslední chvíli byla pravidla zpracována, FIS je však ještě předložil ke schválení kongresu. Do té doby její předsednictvo nepotvrzuje žádné závody v tomto odvětví ani na ně nejmenuje technické delegáty.

Reklama na startovních číslech

Na jaře přijaté pravidlo, že reklama výrobků lyží, bot, vázání, holí a přileb se nesmí objevovat na startovních číslech, platí jen pro závody MS a SP (včetně pohárů kontinentálních), nikoliv pro ostatní závody FIS.

Přijetí do FIS

Novým členem se stala Arménie, přidruženým členem Venezuela. Musí být ještě schváleno kongresem, ale v této sezóně se oba státy už mohou zúčastňovat akcí FIS.

Sponzorské smlouvy 1993—94

SP alpské: Sergio Tacchini
 SP běh: Ratiopharm
 SP severská kombinace: Warsteiner
 SP akrobatické: Grundig
 SP skok: Ruhrgas
 zpracování dat: Olivetti

Úspěch jsme zaznamenali jmenováním ing. Romana Kumpošta šéfem měřičů délek při MS v letech na lyžích 1994 v Planici. Dějištěm kongresu FIS v roce 1994 bude opět zámořské místo, v tajném hlasování zvítězil Christchurch (Nový Zéland).

Diskutovalo se o přípravách kongresu, který proběhne 5. až 12. června letošního roku v Rio de Janeiro. Přípravy byly označeny za uspokojivé, bez připomínek.

Zákaz

Předsednictvo FIS potvrdilo zákaz elektronických pojtek mezi závodníkem a trenérem během závodu. Souhlasilo se zasedání směrnice pro cílové kamery. Sířka cílové čáry je 10 cm. Pořadí závodníků stanovené cílovou kamerou se stanoví podle pořadí, v jakém překročí vertikální cílovou rovinu špičkou boty. Při pádu v okamžiku překročení cílové čáry se závodníkovi počítá okamžik, kdy všechny části jeho těla přešly přes cílovou čáru bez cizí pomoci.

Skokanské kombinězy

Byla upřesněna pravidla pro kontrolu skokanských kombinéz a stanoveny, že kontrola během závodu bude probíhat bezprostředně po skoku, aby se zamezilo stresovým situacím po skončení závodu. [Skokani musejí být k dispozici tisku, přiváženi na případnou antidopingovou kontrolu atd., zkrátka je toho moc najednou.] Testováno bude vždy přibližně 10 sportovců s nejdelšími skoky plus podezřelí z porušení pravidla.

Velmi podstatnému bodu jednání — otázce délky skoku při letech na lyžích — věnujeme v tomto čísle Lyžařství zvláštní článek.

NEJLEPŠÍ BYL BREDESEN (Intersportturné 1994)

Výsledky jednotlivých závodů letošního Intersportturné najdete v rubrice výsledků Světových pohárů. Tady je-
nom konečnou statistiku:

Celkovým vítězem se stal Espen Bredesen z Norska se ziskem 931,3 bodu. Na dalších místech skončili: 2. Weissflog 923,3, 3. Goldberger 891,8, 4. Kasai 848,2, 5. Sakala 845,5, 6. Cecon 841,8, 7. Kuttin 815,1, 8. Thoma 781,6, 9. Väätäinen 771,2, 10. Ljøkelsøy 754,9. Další naši: 15. Parma, 25. Krompolc, 26. Dluhoš, 44. Jež, 68. Raška, 73. Goder. Pořadí států: 1. Norsko 1185, 2. Japonsko 1051, 3. Rakousko 1035, 4. Německo 1000, 5. Česká republika 587, 6. Finsko 495.

Naši tedy příliš nenadchli. Sakala útočil na stupně vítězů marně, poslední závod se mu vůbec nepovedl. Navíc se ukázalo, že jeho někdejší psychická labilita (vzpomeňte si na proslulé druhé skoky!) opět našemu nejlepšímu skokanovi brání v lepších výsledcích.

Konkurence se zdá být vyrovnanější než loni a těžko říci, kam až Sakala v Lillehammeru dosáhne. Od Intersportturné čekal asi trochu víc.

Stejně tak trenér Matura. Při listopadové tiskovce mluvil o nutnosti mít vyrovnanější družstvo, v němž výpadek jednoho nahradí někdo jiný. Nestalo se — ostatní naši skončili daleko za Sakalou. Jediným příjemným překvapením byl patnáctiletý Zbyněk Krompolc. Škoda, že mu nevyšel poslední závod, ironií osudu jediný, v němž se novináři i organizátoři naučili správně psát jeho jméno. Zbyněk se nakonec vůbec nekvalifikoval do závěrečného kola, což ale nic nemění na jeho nadějných výsledcích. Minimálně si tady vysloužil nominaci na ZOH!

Parmovi se nevrátila ani loňská forma, tím méně výsledky sezóny 1991/92. Ani Dluhoš není to, co býval před nešťastným úrazem — Sakalovi se blíží pouze délkou vlasů. Zbývající naši závodníci byli před sezónou podstatně sebevědomější než v jejím průběhu. Problémem je zejména František Jež, přede dvěma lety tak slavný právě na Intersportturné. Letos se úplně vytratil, dokonce „dokáže“ nekvalifikovat se do hlavního závodu. Jeho věčko pořád není tím, čím bývala jeho dokonalá klasika, zbytek neštěstí dotváří psychický stav.

Je zajímavé, že psychicky vyrovnaného a spolehlivého

skokana prostě nemáme, není jím ani Sakala. (Navíc je lo vystupování po neúspěchu je opravdu na povážnou.) Výsledky mladšího Rašky a Godera raději nekommentuji, to bych asi se skokany nevydržel. Fueraus Pergama quondant — by si mohl říkat Goder.

Zatímco Jež jako by odezněním klasiky též odezněl, někdejší premiant sportu NDR Weissflog zvládl nakonec věčko dokonale. Ještě daleko lépe než kdysi rovněž slavný Thoma. Loni se zdálo, že veterán můstků přechod na novou techniku skoku nepřekoná. Dělalí jsme účet bez hostinského. Proslulý Jens nás překvapeně dokonale „zkasíroval“ a nebyť drobných zakolísání, patřilo 50 000 marek pro vítěze celého turné právě jemu.

Nakonec se tedy radoval donedávna třetí vzadu Bredesen. Závodník známý, v minulých sezónách však zdaleka ne nejlepší. Jenže v Lillehammeru zřejmě chtějí Norové vyhrát úplně všechno — proč by skok měl být výjimkou? Je zajímavé, jak v jedné malé zemi zvládli kompletně celé lyžování...

Někteří ze slavných borců minulých sezón vydrželi (Kasai, Goldberger, Kuttin), jiní ne (Horngacher, Zünd, Petek, Freihold). Zcela se vytratil jedinou sezónu slavný Nieminen — na propadáků druhy proslulých Finů si už skokanský svět zvyká. Nakonec všechno zachraňuje dětsky vyhlížející Ahonen, překvapivý vítěz MSJ v Harrahově, jakož i jmenovec kdysi slavného atleta a mistra Evropy 1978 z Prahy Väätäinen. O návratu Nykänenově se už nemluví ani neuvažuje, ztratili se však také Yllipuli a další známí Finové.

Ani sousedé v Rakousku nemají důvod jásat. Drží se Goldberger, jehož FAN-CLUB vyniká spíše popíjením alkoholu než sportovní odborností. Vettori asi tíše končí, po některých se slehla zem. Trenér Innauer pamatuje mnohem slavnější doby rakouského skoku... A co potom Švýcaři, jejichž jména jsme už úplně zapoměli? Místo nich se musíme učit jména japonská, přičemž většina lidí si ještě nepěstala plést Kasaié s Kasaiou. Ve srovnání s minulými sezónami „vyletěl“ nahoru Ital Cecon, zatímco loni slavného Duffnera řadíme do galerie těch, kteří letos příliš neuspěli. Alespoň zatím ne...

Ve skoku na lyžích se děje hodně. Těžko lze předvídat, jak ovlivní vývoj hliníkové kombinézy. Patrně ale bude nutné uvažovat o způsobech zkracování délky skoků, protože některé pokusy už připomínají lety na lyžích a areály začínají těm nejlepším být malé. Přední část lyže asi volá po zkrácení, paralela s atletickým oštěpem je stále aktuálnější. Jenže obecenstvo chce vidět skoky delší a delší, takže těžko říci, zda vyhraje sportovní rozum, nebo jeho Veličenstvo Divák.

K. B.

Střípky z INTERSPORTTURNÉ

● Ostrá kritika se po závodech v Innsbrucku snesla ze strany německého tisku na hlavy rakouských stylových rozhodčích Sandbichlera a Wenningera. Ti si totiž dovolili dát Weissflogovi za 112,5 m dlouhý skok známku 16,5 bodu, přičemž prý směli strhnout jenom dva a půl bodu za chybějící telemark a pohyb paží za letu. Rozčilloval se i německý trenér Reinhard Hess: „Nikdo Goldbergerovi vítězství nezávidí, stejně by asi vyhrál. Ale jde o princip. Takoví rozhodčí by se prostě v žádném případě neměli pouštět na věž.“ Vedoucí německého družstva Rudi Tusch pak vyjel na Wenningera: „Čekal bych, že se Weissflogovi aspoň omluvíš a ne že se budeš ospravedlňovat.“ Zároveň bylo poukázáno, že například francouzský rozhodčí Poirot zaplatil domácímu Goldbergerovi za skok, kterému také chyběl telemark, známku 19,5 bodu. A možné řešení? Nabízí ho Paul Ganzenhuber, předseda skokanské komise FIS: „Pokoušíme se nakrmit computer různými variantami techniky skoku — tak, aby potom přesně sám určil známku za styl.“

● Skok na lyžích má kupodivu i své ženské hrdinky. Už v roce 1911 skočila hraběnka Lambergová rekordních 22 metrů. Ve třicátých letech se proslavila Johane Kolstadová, která posunula rekordní hranici z 48 na 71,5 metru. Potom se dlouho čekalo, až Norka Anita Woldová v letech 1972—76 zlepšila ženský rekord až na 97,5 metru. Nyní má dvě zdatné následovnice, které se při Intersportturné představily v roli předskokanek. Rakušance Evě Gansterové je 15 let, Američanka Carla Kecková je o tři roky starší. Obě studují na lyžařském gymnáziu ve Stamsu, kde také dva roky společně trénují. Mladší z této dvojice — Eva — vytvořila v listopadu nový rekordní zápis, když doskočila na 103 metrů. Starší Carla se zatím tak daleko nedostala, ale skoky miluje. „Navlezi mě do tohoto sportu táta s bráchou a líbí se mi mnohem víc než třeba sjezd. Mým snem je startovat jednou na Intersportturné nejen jako předskokanka,“ řekla.

● A ještě jednou německé stížnosti: V samotném závěru turné, když ve finálovém kole v Bischofshofenu bojovali Weissflog a Bredesen doslova tělo na tělo o celkové prvenství, zůstal těsně před Weissflogem skákající Nor Ottesen sedět na nájezdovém prkně o něco déle než mu povolovala pravidla. „Ottesen tak jasně pomohl Bredesenovi, protože Weissflog musel déle než dvě minuty čekat, než skočí. Povětrnostní podmínky se mezitím změnilly v neprospěch našeho skokana. To, že Ottesen byl později diskvalifikován, už na věci nic nezměnilo, protože Weissfloga patrně připravil o vítězství v turné“, napsal Frankfurter Allgemeine. Weissflog k tomu poznamenal: „Ottesen se obětoval pro Bredesena. Bylo to nefér a nesportovní.“

(tm)

Weissflogova rozlúčka

Jens Weissflog prozradil při Intersportturné, že po letošní sezóně určitě skončí. Zatím bude pracovat v pojišťovně jako poradce v oblasti sportu pro všechny — vida, co mají německé pojišťovny! — plánuje též výstavbu sportovního areálu pro rekreanty v Oberwiesentalu.

Na rozloučenou by rád pozval všechny své velké soupeře, mimo jiné Nykänen, Thomu, Ploce a další. Pavel tedy „aby už začal trénovat“.

Zbyněk Krompolec

Snímek Jiří Berger

SAKALA VYHRÁL, ale BREDESENA NEPORAZIL

Těmito slovy hodnotil situaci po dvou závodech SP ve skoku na lyžích 15. a 16. ledna v Liberci trenér Matura. Lapidárněji se vyjádřit nemohl. Někde se snižovat velký Sakalův úspěch, který přišel v pravý čas, ale vítěz druhého závodu sám přijal zpočátku svůj triumf s rozpakami. Vyhrát proto, že soupeř upadl — takovému vítězství přece jenom něco chybí.

Bredesen, jinak suverén letošní sezóny, jenom na vteřinu podcenil situaci a následkem mohlo být dokonce vyřazení ze startu na ZOH, které má navíc doma v Norsku. Skáče-li závodník za kritický bod můstku, musí být maximálně soustředěný, dokud se jeho lyže nezastaví. (Minimálně dokud nepřejede čáru, za níž se body kvůli pádu nestrhávají.) To sympatický Espen podcenil, za což se mu skokanský anděl strážný okamžitě pomstil. Většinou jste to asi viděli alespoň v televizním přenosu.

Pořadatelé zaslouží jedničku s ně-

kolika vykřičníky. V týdnu před závodem nebyl na Ještědu snh skoro vůbec, navíc několikrát přšelo. Z „devadesátky“ snh beznadějně sklouzl dolů, jenom zázrak mohl zachránit alespoň závody na K-120. Tím zázrakem bylo 46 nákladních vozů sněhu, svezeneho bůhví odkud. A hlavně stovky hodin dobrovolné práce, jaké je dnes schopen jenom veliký nadšenec. V Liberci jich zřejmě mají dostatek.

Měli jsme vidět celou světovou špičku. Nakonec z ní chyběl Weissflog a všichni Japonci. Litovali — mnohé z nich neúčast stála pořadí v celkové klasifikaci hodnocení SP. Přítomní předvedli vesměs to, co letos předvádějí. Snad o něco víc Ottesen a Ljøkelsøy, o něco málo Goldberger, jinak převážně podle očekávání.

Z našich byl první den nečekaně výborný Sucháček, kvůli němuž se dokonce snižoval nájezd v prvním kole. Lépe než jindy v této sezóně se dařilo Parmovi a hlavně Dluho-

šovi, pozice mezi nejlepšími na světě si upevňuje Krompolec. Zato Jež se snad už nechytí, o Goderovi raději nemluvě! Naši však hlavně získali sebedůvěru a solidní umístění čtyř borců by mohlo být dobrým znamením pro olympijský závod družstev.

Espen Bredesen je sportovec seversky klidný, málomluvný a poměrně uzavřený. Na otázku, jak se cítí v situaci, kdy od něj celé Norsko čeká zlatou medaili, odpověděl větou do anáů: „Je mně úplně jedno, co čeká celé Norsko! Jsem jenom člověk, a když se mi ten den nepodaří dobře skočit, tak prostě prohaju. A co? Je to jenom sport...“ (V jeho mateřštině zněly tyto věty ještě o něco hovorověji a jadrněji.) K. B.

Výsledky obou závodů viz přehled výsledků SP. Celkové pořadí Bohemia Crystal: 1. Bredesen 459,30, 2. Sakala 451,30, 3. Ottesen 410,40, 4. Cecon 409,10, 5. Ahonen 390,50, 6. Meglič 378,70, 7. Goldberger 370,90, 8. Dluhoš 363,30, 9. Parma 362,90, 10. Kuttin 349,80.

ERRARE HUMANUM EST, SED...

Chybovatí je lidské, ale v omylu setrávatí pošetilé. Toto latinské přísloví napadá při zamyšlení nad XXIX. ročníkem závodu Bohemia Crystal.

První řádky Bohemie se začaly psát v roce 1960, kdy byl uspořádán první Mezinárodní týden skoků v Československu na tehdy našich největších můstcích v Banské Bystrici, Špindlerově Mlýně a Vysokém nad Jizerou. Nesporným duchovním otcem tohoto týdne skoků, který měl být jakousi protiváhou německo-rakouského turné čtyř můstků (dnešního Intersportturné), byl známý skokanský odborník Milda Bělonožník.

V dalších letech se pořadající lyžařské oddíly a můstky různě střídaly tak, jak některé dosloužily a nové vznikaly. Mezi pořadatelí nacházíme Trutnov, Mšeno nad Nisou či Tanvald s můstkem v Plavech.

Liberec vstoupil na scénu turné v roce 1967, kdy byl otevřen nový skokanský můstek na Ještědu. Opět na tom má nepopíratelnou zásluhu iniciativní a neúnavný Milda Bělonožník, projektant a stavitel mnoha skokanských můstků u nás, liberecké devadesátky především. Od té doby se stává Liberec pravidelným místem konání jednoho ze závodů turné.

Až do roku 1977 bylo turné pořádáno vždy na třech různých můstcích, což bylo také motivem ke známému emblému Bohemie — třem skokanům — vytvořenému akademickým malířem Pekárkem, ilustrátorem mnoha lyžařských publikací a knížek. Ale to už turné neslo název BOHEMIA, na který bylo překřtěno v roce 1973.

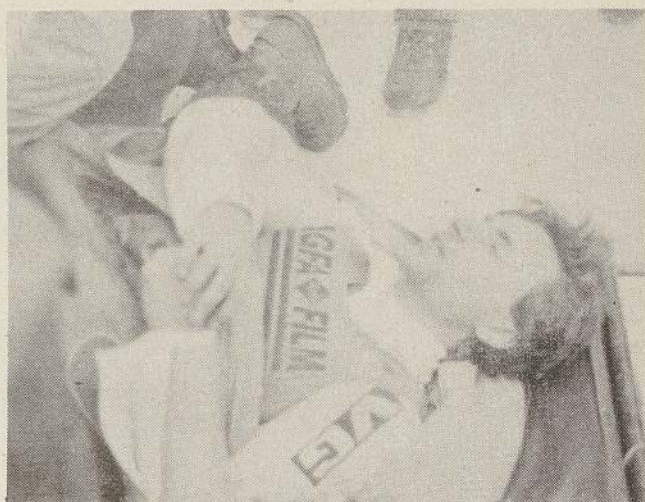
V roce 1979 se k Liberci jako spolupořadatel připojil Harrachov a tato dvě místa vytvořila nerozlučnou pořadatelskou dvojici turné, které v roce 1989 dostává nový název — Bohemia Crystal turné.

Od prvního závodu v roce 1969 se závody nekonaly pouze v pěti ročnících (1964, 68, 72, 88 a 93), ať už z důvodů sněhových či jiných.

Ročník 1967 není jen vstupem Liberce na scénu turné, ale i výpadkem z chronologického výčtu jednotlivých ročníků.

V tomto roce byly do turné zařazeny závody ve Špindlerově Mlýně, Vysokém nad Jizerou a Liberci. Liberecký závod měl být uspořádán na nově vybudovaném můstku na Ještědu, tehdy největším v Československu. Avšak jednak boční vítr, jednak ne zcela dokončený můstek daly některým zahraničním trenérům možnost k taktizování. Jejich závodníci odmítli na můstku skákat. A tak jen několik čs. závodníků a Sovětů předvedlo více než 12 000 diváků (!) exhibiční skoky.

Závody na Ještědu se tedy nekonaly a vítěz turné byl dán součtem výsledků dvou závodů: ve Špindlu a Vysokém n. J. Liberečtí organizátoři byli neúspěchem tak zklamáni, že celý ročník prostě „vypadl“.

Tak skončil Bredesen v Liberci Snímek Tomáš Macek

Leč skutečnost nelze zastít. Je taková, že v roce 1967 se turné konalo a zvítězil v něm Jiří Raška, který se tak zapsal čtyřikrát mezi vítěze turné. Další vítězové: Coba Cakadze, Norové Björn Wirkola a Roger Ruud, Němci Hans Georg Aschenbach, Axel Zitzmann, Klaus Ostwald, Falko a Jens Weissflogové, Finové Jouko Törmänen a legendární Matti Nykänen, Polák Stanislav Bobak, Rakušan Werner Heim, z našich pak Drahoš Jevavý, Josef Matouš, Leoš Škoda, Josef Samek, Pavel Ploc, Jiří Malec, František Jež.

Je velká škoda, že letošního ročníku Bohemie nebylo využito k oslavě zcela nesporného jubilea tohoto významného mezinárodního skokanského závodu u nás. Pro Liberec tím spíše, že oba závody se netradičně konaly v Liberci.

Dokonalá organizace, perfektně připravený můstek, jehož úprava si vyžádala za letošních nepříznivých sněhových podmínek enormní úsilí pořadatelů — to vše na jedničku s hvězdičkou. Stejně jako výborná mezinárodní konkurence a vynikající výkony skokanů mohly být výraznou ozdobou jubilea.

Tak letošní XXIX. ročník Bohemia Crystal zapsal již třicátou stránku své historie.

Dr. IVO MATOUŠEK

Světový rekord v letech na lyžích?

Ve snaze zabránit nebezpečně dlouhým letům a přehnané honbě za senzačními rekordy, rozhodlo předsednictvo FIS už v roce 1986, že let delší než 191 m nebude vůbec měřeno a brán v úvahu, respektive ve výsledcích hodnocen jako délka 191 m. Tenkrát šlo o reakci na nešťastný průběh MS v letech v Kulmu.

Avšak již v následujícím roce byly v Planici skoky (lety) přes 191 m změněny a v novinách uvedeny délky 193 a 194 m. (Zajímavé je, že v téměř závadě nikdo jiný neskočil přes K-185 m.)

Předseda komise skoku FIS Torbjörn Yggeseth nyní připomíná, že dosud nedošlo při žádném závodě v letech na lyžích k úrazu způsobenému překonáním kritického bodu. Pan Yggeseth poukazuje navíc na některá zlepšení: Lepší kon-

strukce můstků a jejich příprava (včetně doskoku), zvýšení úrovně technických delegátů a zejména zdokonalení spojená s V-stylem, při němž ovšem sotva lze zabránit skokům přes 191 m. Tvrdí také, že snížení nájezdové rychlosti neúměrně zvýší riziko pro slabší závodníky, takže omezující opatření nebezpečí při letech na lyžích paradoxně zvýší, nikoliv sníží!

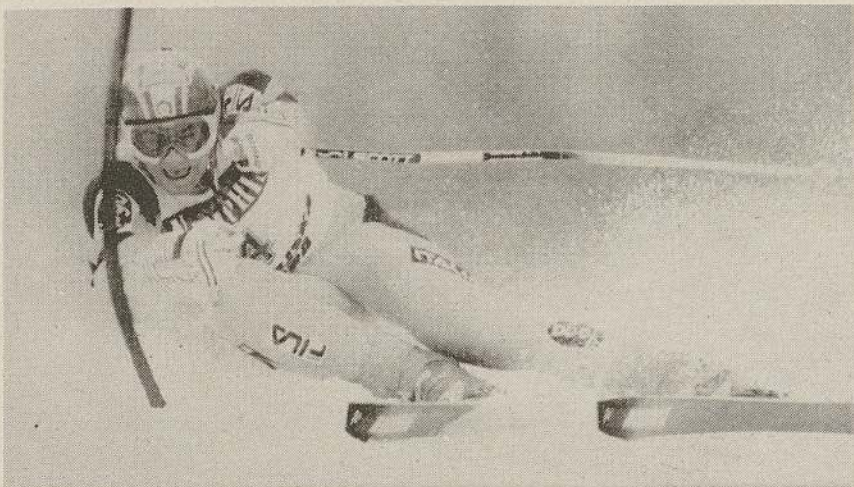
V kuloárech se šeptá, že při MS 1994 v Planici má být překročena hranice 200 m a dokonce jsou prý vypsány nemalé prémie za její překonání. Na poslední schůzi předsednictva FIS bylo pro delegáty uspořádáno dokonce jakési „školení“ o mechanice skoku a letu. Zdálo se, že argumenty padly na úrodnou půdu a všechna omezení budou zrušena.

Protlargumenty se týkaly právní (hmotné) odpovědnosti za případné úrazy, které by šly na konto zrušených omezení, a jejich následky. Stoupenci omezení délky skoku při letech upozorňují též na právní odpovědnost jury, tedy orgánu, za který odpovídá FIS.

Zdá se, že nakonec rozhodnou spíše pojišťovny. Budou ochotny pojistit jury (případně FIS) k případnému plnění při odpovědnosti za následky jejího rozhodnutí? Teprve v tom případě by bylo omezení 191 m zrušeno.

MUDr. MILAN JIRÁSEK

Snímek ČTK

Diváčky mě vzrušují

Už jako dospívajícího mladíka ho zajímalo plavání, fotbal, tenis, motokros. Ale číslem jedna se u něj, stejně jako u otce-milionáře, stalo lyžování. Jeho roční příjem se pohybuje kolem osmi milionů marek. Přes lyžování se dostal ke své přítelkyni, kterou je Miss Italia Martina Colombariová. Přes lyžování se dostal i ke karabinierům ve Val Gardeně. Jmenuje se — jak jinak? — ALBERTO TOMBA.

— Jste teď u karabinierů poddůstojníkem. Kolik zlatých medailí musíte ještě získat, abyste se stal generálem?

„Mnohem dřív to s největší pravděpodobností vzdám.“

— Co? Lyžování nebo činnost u policie?

„Obojí.“

— Už několikrát bylo slyšet, že Alberto Tomba po Lillehammeru ukončí aktivní činnost. Je to pravda?

„Žádné takové plány jsem zatím neměl. Když toho v této zimě vyhraju příliš málo, musím jezdit dál, abych vyhrál víc. Když budu jezdit dobře, pokračuji dál, protože mě to baví.“

— Co znamená „příliš málo“ pro jezdce vašeho formátu? Deset vítěství za sezónu?

„Spousta lidí opravdu řekne, že i deset je pro mne příliš málo. Ale možná i se čtyřmi bych se spokojil.“

— Gustav Thöni vás objevil jako šestnáctiletého. Jak moc jste mu zavázán?

„Gustav není přímo mým objevitelem. Především mne objevil můj otec. Pak jsem se od jednoho učitele lyžování naučil v Cortině lyžovat a

později se dostal do družstva. Gustav mi jednou řekl, že se mu líbí, jak jezdím a jak mám v sobě spoustu energie. Myslím, že jsem mu v porovnání s jinými padl do oka, i když jsem dělal spoustu chyb.“

— Co je pro vás v této sezóně důležitější? Olympiáda nebo Světový pohár?

„Obojí. Ale ve Světovém poháru se nezaměřuji na celkovou klasifikaci.“

— V tréninku jste se věnoval i Super-G. Budete už konečně jezdit v této disciplíně i závody Světového poháru?

„Při tréninku je Super-G dobrý, zvláště pro obří slalom. Ale před olympijskými hrami jsem rozhodnut, že v něm ve Světovém poháru nenastoupím. Potom možná.“

— Často je slyšet, že nepatříte k nejpilnějším v tréninku. Je to pravda?

„Určitě nejsem jako Marc Girardelli, který jen lyžuje a nic jiného nezná. Já nemám zájem jen o lyžování.“

— Je pro vás Gustav Thöni vzorem?

„Lyžování tehdy a dnes se nedá

porovnávat, nyní je úplně jiná doba. Ale Gustav je pro mne velmi důležitý. Nemluví moc, ovšem to, co řekne, má hlavu a patu. To mi vyhovuje.“

— Co soudíte o „bílém cirkusu“ Světového poháru. Domníváte se, že je v něm vše v pořádku?

„Musí se od základu všechno změnit! Už dnes se něco změnilo, je o něco víc obřích slalomů a slalomů. Ale je potřeba něco udělat s velkým cestováním. Pořád jezdíme sem a tam: Amerika na začátku, zámoří na konci — to je velmi únavné. Úplně ideální by bylo, kdyby se jezdily jen klasické závody.“

— Sjezd je považován za královskou disciplínu. Souhlasíte s tím?

„Sjezd je jistě zajímavý. Je divácky atraktivní, přináší značné riziko. Je nomže nikdo mi nevymluví, že i při slalomu je toho zajímavého víc než dost.“

— Kdo je pro vás ideálním lyžařem? Kompletní jezdec nebo specialista?

„Vždycky si pod tímto označením představím specialistu. Být docela nahoře ve všech čtyřech disciplínách je dnes prakticky nemožné. Většinou se vám buď daří ve slalomu a obřím slalomu, nebo ve sjezdu a v Super-G. Budoucnost vidím v režii specialistů.“

— Co vás nejvíc láká na závodech? „Diváčky, které stojí na okraji trati.“

— Světové sdělovací prostředky vás často představují jako zlého muže ve styku s novináři. Mají pravdu?

„Občas mne někdo postaví do špatného světla. Před pár lety jsem leccos čas od času rozvířil. To se však změnilo. Mnozí ovšem stále hledají senzace, a tak se o mně občas napíše něco, co nemá se mnou nic společného.“

— Sylvester Stallone s vámi chtěl točit film...

— Filmy se mi líbí. Sylvester v jednom interview prohlásil, že by mne rád pozval ke spolupráci na některém filmu. Teď se však věnuji lyžování. Až toho nechám, pak možná. Třeba nějaký film na sněhu.“

— Často jste prezentován jako milionářský synek. Jak na to reagujete?

„Že všechny sumy, které jsou v souvislosti se mnou uváděny, se musí nejprve dělit dvěma, než se stanou pravdivými.“

**S použitím zahraničních pramenů
TOMÁŠ MACEK**

ZASTAVENÍ V HINTERSTODERU

Rakousko opět jednou prožívá velkou „křišťálovou“ horečku. Dlouhých 24 let po triumfu Karla Schranze ve Světovém poháru věří, že má znovu lyžaře, který je schopen získat velký křišťálový glóbus. Souboj Nora Kjetila Andre Aamodta s Güntherem Maderem přilákal 10 000 diváků i na trať obřího slalomu v Hinterstoderu, ale tentokrát odcházeli Maderovi příznivci zklamáni: Jejich hrdina se v prvním kole nedostal ani na mezičas. „Ztrátu však nepovažuji za tragickou, je před námi ještě hodně závodů,“ prohlásil v cíli. Naopak Aamodt zajel v Hinterstoderu ve velké formě, ale ubezpečoval: „Šlo mi výhradně jen o tento závod, na celkovou klasifikaci jsem při tom nemyslel.“ O zadosťučinění pro Rakušany se postarali Mayer a Kröll, kteří doprovodili Nora na stupně vítězů.

(tm)

DVA větrné DIALOGY

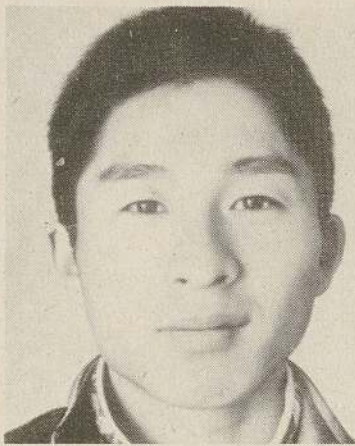
Číše trpělivosti s Oberwiesenthalem pomalu přetéká. Jistě, stalo se tradicí, že na přelomu starého a nového roku se sem sjíždějí nejlepší světoví lyžaři v severské kombinaci k závodům Světového poháru, ale čeho je moc, toho je příliš. O zdejším můstku se dobře ví, že vzhledem k větru je postaven zcela nevhodně. Před čtyřmi lety se tu kvůli silnému větru musel zrušit závod SP skokanů, před dvěma lety z téhož důvodu SP sruzenářů. Také letos se v neděli 3. ledna marně čekalo, až se vítr zklidní (o sněhové vánici, kroupách a mlze ani nemluvě).

Tak jsem se vydal po hotelích, kde byli závodníci ubytováni — výsledkem tohoto putování jsou i následující dva rozhovory.

Japonského sruzenářského fenoména **KENDŽI OGIWARU** jsem našel v pokoji číslo 107 v hotelu Am Fichtelberg. Seděl na posteli, ale v pokoji si povídat nechtěl. (Byl tam opravdu velký nepořádek.) Raději se pokusil sesunout křesla ve společenské místnosti, přičemž k pobavení dalších sruzenářů dokonale „zlikvidoval“ dřevěný stůlek.

— Jako dvojnásobného mistra světa a vítěze všech prosincových závodů Světového poháru je asi zbytečně ptát se vás na cíl pro Lillehammer, že?

„Samozřejmě. Chci vyhrát, chci být nejlepší i ve Světovém poháru. Pořád kolem sebe v Evropě slyším o tajných metodách Japonců, díky kterým jsme tak dobří. Ale nemáme žádné speciální lyže, žádné speciální tréninkové metody. Tvrďe trénujeme a pak také asi závodíme více než ostatní srdcem. V srdci je základ našich úspěchů. Já navíc stále více cítím, že v roce 1998, kdy bude olympiáda v mém rodném Naganu, už nebudu mít dost sil. Takže je pro mne Lilleham-

Kendži Ogiwara na snímku J. Bergera

mer jedinou a poslední olympijskou šancí. Největší soupeři? Pochopitelně Norové.“

— Zbývá vám kromě lyžování také čas na vaše koníčky?

„Rád poslouchám hudbu, především americkou, rockovou. Pak mne také strašně baví jezdit autem. Mám toyotu, ale žádné dlouhé vzdálenosti nejezdím, spíše jenom tak po městě, po nákupu. Nakupování patří také k mým zálibám, zvláště se vyžívám v pánské módě.“

— Kupujete si věci na sebe i v Evropě?

„Ne, vždycky jenom v Japonsku.“

— Co takhle knížky? Vozíte si s sebou na závody nějaké?

„Na ty já moc nejsem. Spíše čtu různé časopisy — o sportu i o módě.“

— Kolotoč SP se po dlouhé době letos zastaví v Japonsku, ale zamíří i do Ameriky. Už jste na tomto kontinentu startoval?

„Ano, před třemi lety.“

— A kde se vám líbí více — v Evropě nebo v Americe?

„V Japonsku. Jinak je mi to jedno, Amerika mi připadá podobná jako Evropa.“

— Co pro vaši sportovní kariéru znamená vaše rodina?

„Důležité je, že jsem ze sportovní rodiny. Mám tři sestry a jednoho bratra. Sestra Hisako, která je o sedm let starší, byla kdysi juniorskou mistryní Japonska v běhu na lyžích. Jenomže pak se vdala a bylo po lyžování. Bratr Cugha-

ru, který je mým dvojčetem, závodí za japonský B-tým sruzenářů.“

★

Nyní se přesuneme o pár stovek metrů dál, do Sporthotelu za českou reprezentací. V Oberwiesenthalu byla hodně improvizovaná, protože základní kvartet Mák, Kopal, Kučera, Pánek nechali trenéři doma odpočívat. Navíc onemocněl i Radek Skopek, a tak nejkoušenějším mužem našeho výběru byl vlastně JIRÍ HRADIL.

— Před třemi lety jsi z juniorského MS v Reit im Winkl přivezl domů zlato za družstva a stříbro za jednotlivce. Vypadalo to, že jsi obrovský talent...

„Myslel jsem si, že to potom půjde pořádně nahoru, ale bohužel bylo všechno jinak. Kdo ví, co za to může.“

— Kolkátý je to tvůj „svěťák“ v Oberwiesenthalu?

„V této sezóně první, celkově třetí. V prosinci jsem byl na závodech Evropského poháru ve Skandinávii, ale výsledky za moc nestály. Lépe si tam vedl Radek Skopek.“

— Myšlenky na ZOH v Lillehammeru ti před sezónou do hlavy „nezalétly“?

„Já spíše přemýšlím o olympiádě v Naganu 1998.“

— Ještě loni jsi byl juniorem. V EP jsi skončil celkově na 27. místě, na MS juniorů v Harrachově ti patřila 21. příčka, ale v barvách Slovenska. Jak to?

„Byl jsem tehdy na Slovensku na vojně, a to stačilo, aby mne zařadili do jejich reprezentace. Po sezóně jsem bez jakýchkoliv problémů přestoupil do českého týmu. Jenom bylo potřeba razítko v občance.“

— Jaké postavení má podle tebe u nás severská kombinace?

„Pořád jsme na tom proti ostatním disciplínám špatně. Se Skandinávii je to neporovnatelné.“

★

Tolik Jiří Hradil. Zbývá jen malý dovětek: Den poté si počasí přece jenom dalo říct a — světe, div se! — hvězdný japonský kvartet prohrál v závodech družstev s nefavorizovanými Finy. Ze by experiment FIS se změnou tříletných sruzenářských družstev na čtyřletná Japoncům nesvědčil?

**TOMÁŠ MACEK
Oberwiesenthal**

Závody pořádat umíme

EP žen ve Spindlerově Mlýně počátkem prosince 1993 potvrdil skutečnost: Naše úroveň v alpských disciplínách je zoufalá, pořádat závod ale umíme.

Byla to neuvěřitelná smůla. Koncem listopadu bylo i v Praze sněhu neobvykle mnoho, tři dny před závodem nastala obleva také v horách. Ještě v pondělí ráno mně volali novináři, zda se závody vůbec budou konat. Po úterní obří slalom a střední slalom však byla naše jediná velké sjezdovka dokonale připravena. Koordinátor EP žen pan Ernst Pachler z Rakouska nešetřil chválou: „Pořadatelům patří velký kompliment — bylo to perfektní.“

Příprava trápí ano, organizace samotných závodů trpěla určitou nedůsledností, malou přesností pořadatelů. Je nutně vyžadovat naprostou kázeň, jinak bude po dojmů Občas bohužel bylo. Člověk nemusí dokonale znát pravidla, aby věděl, že trenéři a servismani v průběhu závodu asi nesmějí jezdit po trati — tady se na ní objevoval kdekdo. Při slalomu dokonce došlo k neuvěřitelné kolzi závodnice s jablkem!!) vypadlým z kapsy jednoho z těch, kteří na trati neměli co dělat. Škoda...

★

EP žen je soutěž pro hodně mladé ženy. Těm nejmladším je sotva patnáct, nejstarším devatenáct. Průměr téměř přesně

17 let. Pan Pachler říká: „Máte pravdu, je to málem pro děti. Tato soutěž je představně SP, odrazovým prvkem k němu. Závodnice se buď dostane nejspíše v devatenácti do Světového poháru nebo skončí. Nutně — nenajde totiž sponzory a za vlastní peníze to žádná jezdit nemůže. Nezaplatila by ani cesty na závody, nemluvě o vybavení. Z nejlepších 15 minutového ročníku EP jsou tady jenom dvě — ostatní už jezdí SP. I nejlepší z těchto závodů už v něm mají zkušenosti.“

★

Převládají Švédky a Italky — počtem i umístěními v první patnáctce. Kupodivu trochu ustupují Rakušanky, kvalitou však ne. Zato s našimi je to hodně špatné a dokonce ani Kateřina Tichá z USA, která nás jako jediná žena v alpských disciplínách měla reprezentovat v Lillehammeru, mnoho nepředvedla. Jinak naše děvčata „s převahou“ obsazují poslední místa a podle slov pana Pachlera bychom starší lyžařku než devatenáctiletou tedy neměli mít. Pochybuji, že některá z nich se někdy kvalifikuje do hlavního závodu SP.

K. B.

SAMOTÁŘ SE NECÍTÍ BÝT SÁM

Motto: Kdybych chtěl, mohu odletět na Aljašku a lovit tam ryby (Marc Girardelli)

Pětkrát mu patřil velký křišťálový glóbus za prvenství ve Světovém poháru v alpských disciplínách. Stal se tak neúspěšnějším sjezdařem všech dob. Ani ve svých třiceti letech se Lucemburčan rakouského původu Marc Girardelli nemíní loučit. Některé jeho myšlenky na prahu nové sezóny:

Pane Girardelli, trenér Alberta Tomby požaduje tvrdší antidopingové testy a tvrdí, že výrazný výkonnostní vzestup Norů je podpořen dopingem. Domníváte se, že se v lyžování dopuje?

„Je to docela dobře představitelné, vždyť i v našem sportu přináší doping značné výhody. Zvláště teď, kdy konkurence ve špičce je stále tvrdší a tvrdší, kdy je v každé disciplíně stále menší rozdíl mezi prvním a desátým. Kdo se chce dostat až někde k hranici svých možností, musí mít co nejvíce síly — a tady pomohou právě anabolika. Ale nejsou to jen svaly, se kterými se manipuluje.“

Jak to myslíte?

„Vezměte si za příklad třeba sjezd. Na mnohých sjezdovkách máte strach jet naplno. Když s podpurnými prostředky, jako jsou například amfetaminy, tuto hranici strachu částečně odstraní, je to přirozeně výhoda. A těžko se taková věc kontroluje!“

Přece jsou antidopingové testy...

„Velmi málo! Vlastně jen při ZOH a MS. Ale v zimě by byly tyto testy stejně nepodstatné. Důležité je hledat anabolika na jaře, v létě a na podzim, kdy se tvrdě pracuje na fyzice.“

Finanční částky, které se začínají objevovat v lyžování, jsou stále lukrativnější. To s sebou jistě přináší i tvrdší konkurenční boj...

„V každém případě jezdí se mnohem brutálněji než dříve. I tak je ovšem nutné říci, že naše finanční zisky nejsou nic proti tomu, co vydělají třeba tenisté nebo hráči golfu.“

Vyhrál jste skoro všechno, co se vyhrát dá. Dokážete se ještě vůbec motivovat?

„To mi nedělá problémy. Vždy, když jsem něčeho dosáhl, rychle jsem to zase odložil ad acta. Zkušenost mi radí, že když se člověk příliš ohlíží do minulosti, je to začátek jeho pádu.“

Jak velkou motivací jsou pro vás olympijské hry v Lillehammeru?

„Žádnou! Jsou to docela normální závody. Olympijské hry se stále více stávají soutěží pro funkcionáře. To se zřetelně ukazuje na ubytování. V olympijské vesnici budeme mít podmínky, jako bychom byli nějakí třetítrídni lyžaři!“

Nemáte po tolika letech ve špičce strach, že nedokážete najít ten pravý okamžik pro odchod?

„Zatím nenadešel. I když jsem zraněný, dosahuji lepší výsledky než ostatní. Proč bych tedy měl odcházet? Známu řadu kolegů, kteří odešli a po dvou letech by se nejraději opět vrátili. Zjistili totiž, že normální život sice snad přináší menší stres, ale také to není žádná slast.“

Co tím míníte?

„Třeba to, že čteným špičkovým lyžařům chybí dostatečující školní nebo profesní vzdělání. A i když si lyžováním vydělají pěknou sumu, není nikde řečeno, že s ní budou umět později zacházet.“

Máte obavy z doby, kdy z lyžování odejdete?

„Přirozeně, ale snažím se už teď, abych se potom neplácal v životě jako ryba ve vodě. Nyní se učím cizí jazyky, zvyšuji si vzdělání studiem.“

Platíte za samotáře, často vás vidíme jenom s vasím otcem. Cítíte se sám?

„Ne! Prostě je to už takové, že mám kolem sebe jenom malý tým složený z otce a jednoho pomocníka. Musím se snažit svůj čas maximálně využít. To je ale dobře! Jezdím všechny čtyři disciplíny a celý den mám v souvislosti s tréninkem a závody vyplněný nejrůznějšími povinnostmi. Ve zbývajícím čase odpočívám a spím.“

Měl jste někdy pocit, že jste cosi v životě propásl?

„Kdysi jsem záviděl spolužákům, kteří se mohli po večerech bavit nebo strávit celý den na plovárně. Ale pak jsem začal takový způsob života proklínat. Říkám si: Kdybych chtěl, mohu klidně letět na Aljašku a tam v divočině lovit ryby. Pouhý pocit, že si něco podobného mohu dovolit, je fantastický. Mimochodem: Mám nyní mnohem více možností než moji bývalí spolužáci.“

Udělal jste si v létě dovolenou?

„Ne, nepotřeboval jsem ji. Kvůli operaci jsem musel osm týdnů stát, a tak jsem nemohl strávit celé léto na ledovci jako dříve. To obrátilo moje myšlenky jiným směrem než na dovolenou.“

S použitím zahraničních pramenů
TOMÁŠ MACEK

Další ročník v Jilemnicích

Sportovní gymnázium v Jilemnicích se má čím pochlubit. Ve školním roce 1992/93 získali jeho studenti 44 medailí v mistrovstvích ČR. Šest z nich reprezentovalo při MSJ v Harrachově, někteří dokonce i ve SP. Připomeňme jména Goder, Věchet, Šaldová, Letenská, sestry Jana a Jolana Rázlový, Kantorová, Matějka. Celkem 14 studentů gymnázia reprezentuje naši republiku v klasických disciplínách lyžování, v biatlonu a v orientačním běhu.

Sportovní škola v Jilemnicích opět otevře k 1. 9. 1994 první ročník. Otevření tohoto ročníku je pokračováním dlouhodobé jilemnické sportovní tradice ve výchově sportovně talentované mládeže.

Sportovní škola je zaměřena na tato sportovní odvětví a disciplíny: běh na lyžích, severská kombinace, skok na lyžích, biatlon, orientační běh.

Nejdůležitější informace:

1. Podmínkou přijetí do 1. ročníku je úspěšné zvládnutí talentových a přijímacích zkoušek.

2. Talentové zkoušky proběhnou koncem března 1994.

3. Studium je koncipováno v souladu s tréninkem. Speciálně upravený rozvrh hodin umožňuje přesunout část výuky z hlavního přípravného a závodního období (listopad, prosinec, leden, únor) na období přechodné (září, říjen, březen, duben, květen, červen).

4. Pro vynikající sportovce máme připravený individuální plán studia.

5. Sportovní škola disponuje pro sportovní přípravu kvalitním trenérským zajištěním, nezbytným sportovním zařízením a sportovní výzbrojí.

6. Studentům nabízíme ubytování ve dvou domovech mládeže (pro chlapce a dívky zvlášť).

7. Přihlášky ke studiu je nutné zaslat v příslušném termínu, prostřednictvím základní školy.

Další informace o studiu lze získat na adrese: Sportovní škola - gymnázium, Kostelní 259, 514 01 Jilemnice, telefon 0432 2931, fax 0432 2932.

Mgr. OTAKAR HOLEC
ředitel školy

VÝSLEDKY ZÁVODŮ SP

(Světový pohár 1993-1994)

BEH NA LYŽÍCH — MUŽI

30 km klasickou technikou, Santa Caterina, 11. prosince: 1. Smirnov (Kazach.) 1:22:50,9; 2. Mogren (Švéd.) 1:23:33,8; 3. Jonsson (Švéd.) 1:23:50,6; 4. Isometsä (Fin.) 1:23:57,6; 5. Ulvang (Nor.) 1:24:02,7; 6. Dählie (Nor.) 1:24:06,6; 7. Kirvesniemi (Fin.) 1:24:31,8; 8. Alsgaard (Nor.) 1:24:31,5; 9. de Zoit (It.) 1:24:45,5; 10. Majbäck (Švéd.) 1:24:48,5; 11. Albarello (It.) 1:25:16,1; 12. Buchta (ČR) 1:25:16,5; 13. Sivertsen (Nor.) 1:25:17,7; 14. Skjeldal (Nor.) 1:25:23,7; 15. Prokurov (Rus.) a Fontana (It.) 1:25:29,7... **53. Teplý 1:28:09,8; 55. Korunka 1:28:19,0; 60. Benc 1:28:55,5; 77. Kvapil 1:29:31,7; 95. Havel 1:32:00,5.**

15 km volnou technikou, Davos, 18. prosince: 1. Dählie (Nor.) 36:28,8; 2. Ulvang (Nor.) 36:42,7; 3. Mogren (Švéd.) 36:49,0; 4. Smirnov (Kazach.) 36:52,4; 5. Isometsä (Fin.) 36:56,3; 6. Fauner (It.) 37:11,5; 7. Vanzetta (It.) 37:19,5; 8. Prokurov (Rus.) 37:28,2; 9. Plaksunov (Bělorus.) 37:29,6; 10. Polvara (It.) 37:38,2; 11. Broers (Nor.) 37:41,1; 12. Mühlegg (Něm.) 37:45,1; 13. Alsgaard (Nor.) 37:46,8; 14. de Zoit (It.) 37:49,2; 15. Behle (Něm.) 37:53,2... **20. Korunka 38:00,8; 21. Buchta 38:03,9; 36. Benc 38:35,5; 57. Teplý 39:11,2; 71. Kvapil 39:36,3; 83. Petrásek 40:12,2.**

Stafetový závod 4x10 km klasickou technikou, Davos, 19. prosince: 1. Norsko (Sivertsen, Ulvang, Alsgaard, Dählie) 1:42:35,2; 2. Rusko (Kiriljov, Badamšin, Botvinov, Prokurov) 1:43:13,7; 3. Finsko (Isometsä, Kirvesniemi, Hartonen, Myllylä) 1:43:26,6; 4. Švédsko 1:43:49,4; 5. Německo 1:44:30,3; 6. Norsko II 1:44:32,8; 7. Itálie 1:45:54,1; 8. Česká republika (Buchta, Petrásek, Benc, Kvapil) 1:46:24,3; 9. Rusko II 1:46:42,0; 10. Kazachstán 1:47:21,5.

10 km klasickou technikou, Toblach, 21. prosince: 1. Smirnov (Kazach.) 24:02,8; 2. Isometsä (Fin.) 24:20,8; 3. Sivertsen (Nor.) 24:21,2; 4. Jonsson (Švéd.) 24:24,3; 5. Myllylä (Fin.) 24:24,5; 6. Prokurov (Rus.) 24:24,9; 7. Dählie (Nor.) 24:28,9; 8. Fauner (It.) 24:22,2; 9. Mogren (Švéd.) 24:42,9; 10. Buchta (ČR) 24:43,7; 11. Alsgaard (Nor.) 24:49,6; 12. Ottosson (Švéd.) 24:51,0; 13. Albarello (It.) 24:51,9; 14. Kiriljov (Rus.) 24:52,5; 15. Skjeldal (Nor.) 24:55,0... **27. Korunka 25:13,1; 40. Benc 25:24,6; 71. Petrásek 25:48,9; 75. Teplý 25:57,3; 86. Kvapil 26:07,9.**

Kombinace 10 km klasickou technikou a 15 km volnou technikou, Toblach, 22. prosince: 1. Smirnov (Kazach.) 59:04,3; 2. Fauner (It.) 59:32,2; 3. Dählie (Nor.) 59:33,2; 4. Isometsä (Fin.) 59:46,0; 5. Myllylä (Fin.) 59:46,5; 6. Sivertsen (Nor.) 1:00:02,0; 7. Alsgaard (Nor.) 1:00:10,5; 8. Mogren (Švéd.) 1:00:11,2; 9. Jonsson (Švéd.) 1:00:15,4; 10. Prokurov (Rus.) 1:00:36,7; 11. Skjeldal (Nor.) 1:00:40,1; 12. Valbusa (It.) 1:00:40,4; 13. Ulvang (Nor.) 1:00:40,7; 14. Remy (Fr.) 1:00:40,9; 15. Behle (Něm.) 1:00:46,6; ... **22. Korunka 1:01:07,1; 29. Benc 1:01:16,9; 50. Buchta 1:02:18,9; 76. Teplý 1:03:28,0; 98. Kvapil 1:04:37,3.**

BEH NA LYŽÍCH — ŽENY

5 km klasickou technikou ženy, Santa Caterina, 11. prosince: 1. Vjalbeová (Rus.) 14:40,2; 2. Jegorovová (Rus.) 15:01,3; 3. Belmondová (It.) 15:04,4; 4. di Centaová (It.) 15:04,6; 5. Nybraatenová (Nor.) 15:04,9; 6. Lazutinová (Rus.) 15:06,0; 7. Dybendahllová (Nor.) 15:07,8; 8. Gavriljuková (Rus.) 15:03,6; 9. Kirvesniemi (Fin.) 15:12,5; 10. Nagejkinová (Rus.) 15:13,2; 11. Roličková (Fin.) 15:17,4; 12. Danilovová (Rus.) 15:19,7; 13. Neumannová (ČR) 15:21,5; 14. Määttäová (Fin.) 15:23,2; 15. Woldová (Nor.) 15:24,6... **54. Zelingerová 16:40,2; 91. Letenská 18:41,8.**

Stafetový závod 4x5 km klasickou technikou, Santa Caterina, 12. prosince: 1. Rusko (Nagejkinová, Lazutinová, Gavriljuková, Vjalbeová) 1:00:21,2; 2. Finsko (Määttäová, Kirvesniemi, Pyykkonenová, Roličková) —42,2; 3. Norsko (Dybendahllová, Woldová, Nielsenová, Nybraatenová) —43,9; 4. Itálie —1:49,0; 5. Švýcarsko —4:09,9; 6. Polsko —5:22,8; 7. USA —5:48,6; 8. Japonsko —5:54,5; 9. Slovensko —6:22,0; 10. Německo —6:22,7... **11. Česká republika (Neumannová, Zelingerová, Letenská, Vondrová) —6:41,7.**

10 km volnou technikou, Davos, 18. prosince: 1. Vjalbeová (Rus.) 26:11,5; 2. Belmondová (It.) 26:39,5; 3. di Centaová (It.) 26:57,6; 4. Lazutinová (Rus.) 27:06,4; 5. Neumannová (ČR)

27:11,8; 6. Nybraatenová (Nor.) 27:20,2; 7. Nagejkinová (Rus.) 27:24,4; 8. Gavriljuková (Rus.) 27:39,4; 9. Nielsenová (Nor.) 27:39,7; 10. Danilovová (Rus.) 27:41,2; 11. Martinovová (Rus.) 27:46,6; 12. Roličková (Fin.) 27:51,6; 13. Šalinová (Rus.) 28:02,3; 14. Villeneuveová (Fr.) 28:02,5; 15. Honeggerová (Švýc.) 28:06,0... **45. Zelingerová 29:48,0; 56. Letenská 30:08,0; 64. Vondrová 30:40,0.**

15 km klasickou technikou, Toblach, 21. prosince: 1. di Centaová (It.) 44:18,6; 2. Jegorovová (Rus.) 44:32,2; 3. Vjalbeová (Rus.) 45:17,8; 4. Danilovová (Rus.) 45:33,5; 5. Belmondová (It.) 45:38,8; 6. Lazutinová (Rus.) 45:44,3; 7. Martinovová (Rus.) 45:52,1; 8. Nagejkinová (Rus.) 45:56,8; 9. Määttäová (Fin.) 46:01,4; 10. Nybraatenová (Nor.) 46:09,8; 11. Kirvesniemi (Fin.) 46:11,9; 12. Pyykkonenová (Fin.) 46:13,7; 13. Gavriljuková (Rus.) 46:17,0; 14. Dybendahllová (Nor.) 46:29,8; 15. Roličková (Fin.) 46:32,1... **17. Neumannová 46:42,1; 19. Zelingerová 46:59,6; 57. Chrostovská; 62. Vondrová; 76. Letenská; 78. Rázlová.**

Stafetový závod 4x5 km volnou technikou ženy, Toblach, 22. prosince: 1. Rusko (Lazutinová, Danilovová, Jegorovová, Vjalbeová) 49:49,0; 2. Itálie (di Centaová, Belmondová, Paruziová, di Centaová) 50:24,4; 3. Norsko (Nybraatenová, Heggeová, Woldová, Nielsenová) 51:35,0; 4. Finsko (Määttäová, Roličková, Kirvesniemi, Pyykkonenová) 51:49,7; 5. Švýcarsko (Albrechtová, Honeggerová, Mettlerová, Baumannová) 52:00,4; 6. USA (Wonsavageová, Kempelová, Pettiová, Thompsonová) 52:03,8; 7. Francie 52:18,9; 8. Německo 52:24,3; 9. Slovensko 52:29,0; 10. Bělorusko 52:39,4... **14. Česká republika.**

SEVERSKÁ KOMBINACE

Svatý Mořic, 11. a 12. prosince: 1. Ogiwara (Jap.) —1:07; 2. Kono (Jap.) —1:07; 3. T. E. Elden (Nor.) —3:05; 4. Levandi (Eston.) —3:06; 5. Vik (Nor.) —3:10; 6. Apeland (Nor.) —3:11; 7. Sarparanta (Fin.) —4:13; 8. Guillaume (Fr.) —5:06; 9. B. J. Elden (Nor.) —5:14; 10. Cecon (It.) —5:24; 11. Mantila (Fin.) —5:28; 12. Kempf (Švýc.) —5:57; 13. Abe (Jap.) —6:23; 14. Gottwald (Rak.) —6:30; 15. Abratis (Něm.) —6:40.

Svatý Mořic, 15. prosince: 1. Ogiwara (Jap.) —2:39,04; 2. Apeland (Nor.) —5:74; 3. Kono (Jap.) —1:42,03; 4. Vik (Nor.) —2:39,04; 5. Levandi (Eston.) —2:45,87; 6. T. E. Elden (Nor.) —3:11,15; 7. Sarparanta (Fin.) —3:21,53; 8. Abe (Jap.) —3:47,38; 9. B. J. Elden (Nor.) —3:49,78; 10. Lundberg (Nor.) —3:50,54; 11. Kempf (Švýc.) —3:51,94; 12. Guy (Fr.) —3:56,37; 13. Mäka (ČR) —5:16,92; 14. Abratis (Něm.) —5:37,55; 15. Kučera (ČR) —5:41,56... **17. Kopal —6:35,48; 22. Pánek.**

Družstva, Oberwiesenthal, 3. ledna 1994: 1. Finsko (Nurme, Mantila, Manninen, Sarparanta); 2. Japonsko (Kono, Abe, Kogawa, Ogiwara) —1:35; 3. Německo I (Abratis, Dufner, Dommel, Schwarz) —2:06; 4. Rakousko —3:21; 5. Slovensko —5:46; 6. Švýcarsko —5:56.

Dvojice, Reit im Winkl, 5. ledna 1994: 1. Japonsko I (Ogiwara, Kono); 2. Estonsko (Levandi, Markvardt) —2:59,9; 3. Finsko (Sarparanta, Mantila) —3:43,8; 4. Česká republika (Mäka, Pánek) —3:56,6; 5. Japonsko II (Abe, Kogawa) —3:58,6; 6. Německo (Abratis, Weber) —4:20,5.

SKOK NA LYŽÍCH

K 90, Planica, 11. prosince: 1. Bredesen (Nor.) 268,5 (98,6 a 101); 2. Okabe (Jap.) 265 (98 a 101); 3. Goldberg (Rak.) 256 (99 a 96,5); 4. Sakala (ČR) 254,4 (94 a 100); 5. Weissflog (Něm.) 249,5 (93 a 101); 6. Siegmund (Něm.) 223 (86,5 a 95,5); 7. Mollard (Fr.) 221,5 (90,5 a 89); 8. Vettori (Rak.) 221 (88 a 90,5); 9. Nišikata (Jap.) 219,5 (86 a 96,5) a Dufner (Něm.) 219,5 (86 a 93); 11. Nikkola (Fin.) 215 (86 a 91,5); 12. Petek (Slovinsko) 213 (85,5 a 88); 13. Harada (Jap.) 209,5 (82,5 a 93,5) a Delaup (Fr.) 209,5 (89 a 85,5); 15. Kasai (Jap.) 208 (81,5 a 91,5)... **41. Jež (76,5); 48. Kromploc (66); 50. Parma (62,5).**

K 120, Planica, 12. prosince: 1. Weissflog (Něm.) 274,70 (130,50 a 136,00); 2. Goldberg (Rak.) 274,20 (130,50 a 133,50); 3. Bredesen (Nor.) 270,00 (127,00 a 133,00); 4. Nišikata (Jap.) 250,80 (123,00 a 128,00); 5. Kasai (Jap.) 243,60 (116,00 a 128,50); 6. Okabe (Jap.) 234,70 (120,00 a 121,50); 7. Sakala (ČR) 233,40 (121,00 a 119,5); 8. Ottesen (Nor.) 227,20 (125,00 a 114,00); 9. Molard (Fr.) 226,50 (118,00 a 119,5); 10. Ljokelsoy (Nor.)

220,60 (114,00 a 120,50); 11. **Dluhoš (ČR) 219,80 a 124,00 a 114,00**; 12. Cecon (It.) 219,50 (116,00 a 119,00); 13. Duffner (Něm.) 219,5 (119,00 a 116,00); 14. Siegmund (Něm.) 212,50 (114,00 a 118,50); 15. **Krompoltz (ČR) 210,50 (115,50 a 114,50)**

... 51. Parma (106,5 m); 64. Jež (103,5); 74. Goder (98).

K 90, Predazzo, 14. prosince: 1. Weissflog (Něm.) 238,5 (88 5 a 93); 2. Bredesen (Nor.) 231,5 (86 a 93); 3. Goldberger (Rak.) 220,50 (80 a 92,5); 4. Harada (Jap.) 218 (89 a 88,5); 5. Ottesen (Nor.) 214,5 (83 a 88); 6. Siegmund (Něm.) 211 (82,5 a 89); 7. Nišikata (Jap.) 205,5 (81 a 86,5); 8. Wojen (Nor.) 204 (81,5 a 85,5); 9. Dessum (Fr.) 203 (83,5 a 83,5); 10. Tällberg (Švéd.) 202,5 (79 a 85,5); 11. Cecon (It.) 202 (82 a 84); 12. Rasmussen (Švéd.) 201 (80 a 84,5) a Väättäinen (Fin.) 201 (80,5 a 85); 14. Horngacher (Rak.) 200 (80,5 a 85); 15. **Sakala (ČR) 199,5 (74 a 90)**.

K 120, Courchevel, 17. prosince: 1. Goldberger (Rak.) 242,1 (120,5 a 124); 2. Nišikata (Jap.) 233,9 (114 a 129); 3. **Sakala (ČR) 231,6 (118,5 a 121)**; 4. Dessum (Fr.) 229,7 (113,5 a 123); 5. Weissflog (Něm.) 229,4 (122 a 116); 6. Okabe (Jap.) 227,6 (116,5 a 120,5); 7. Kladnik (Slovin.) 222,1 (109,5 a 125); 8. Ingebrigtsen (Nor.) 221,5 (112,5 a 125); 9. **Krompoltz (ČR) 220,6 (113,5 a 121)**; 10. Bredesen (Nor.) 218,1 (123 a 109).

K 120, Engelberg, 19. prosince: 1. Ahonen (Fin.) 114,4 (120,5); 2. Freiholz (Švýc.) 111,0 (117,5); 3. Myrbakken (Nor.) 107,3 (115,5); 4. Ottesen (Nor.) 102,4 (113); 5. Soiminen (Fin.) 96,6 (109,5); 6. Langlois (USA) 94,0 (110); 7. Ljökelsøy 91,9 (108); 8. **Dluhoš (ČR) 89,7 (105)**; 9. Delaup (Fr.) 87,3 (106); 10. Horngacher (Rak.) 86,0 (105); 11. **Parma (ČR) 84,3 (103,5)**; 12. Rasmussen (Švédsko) 82,6 (102); 13. Švagerko (Slovensko) 81,6 (102); 14. Berg (Nor.) 80,6 (102); 15. Martinsson (Švéd.) 78,8 (101). (Druhé kolo závodu bylo pro nepřízeň počasí zrušeno.)

K 115, Oberstdorf, 30. prosince: 1. Weissflog (Něm.) 238,1 (124,5 a 110); 2. Bredesen (Nor.) 230,0 (122 a 105,5); 3. Goldberger (Rak.) 217,2 (118,5 a 105,5); 4. Nišikata (Jap.) 216,0 (119 a 103,5); 5. Okabe (Jap.) 210,3 (114,5 a 101,5); 6. **Sakala (ČR) 208,1 (114 a 103)**; 7. Thoma (Něm.) 204,6 (117,5 a 99,5); 8. Ahonen (Fin.) 198,4 (110 a 100,5); 9. Cecon (It.) 195,1 (106 a 106); 10. Ottesen (Nor.) 190,0 (111,5 a 96); 11. Väättäinen (Fin.) 187,7 (108 a 98,5); 12. Kuttin (Rak.) 186,0 (103 a 102); 13. Siebert (Něm.) 185,5 (106 a 99); 14. Kasai (Jap.) 183,0 (105,5 a 97); 15. Trunz (Švýc.) 181,8 (100,5 a 103,5); ... 19. **Krompoltz 176,3 (106 a 97,5)**; 32. **Parma 150,0 (101,5 a 88,5)**; 36. **Dluhoš 85,6 (99,5)**; 40. Jež 82,5 (97,5); 48. Goder 77,7 (91,5); Raška vyřazen v kvalifikaci.

K 107, Garmisch-Partenkirchen, 1. ledna 1994: 1. Bredesen (Nor.) 238,6 (105 a 111); 2. Weissflog (Něm.) 231,0 (104 a 110); 3. Okabe (Jap.) 228,7 (104 a 109); 4. **Sakala (ČR) 226,8 (103,5 a 106,5)**; 5. Goldberger (Rak.) 224,6 (102,0 a 109); 6.—7. Cecon (It.) 221,5 (102,5 a 106,5) a Ottesen (Nor.) 221,5 (107 a 104); 8. Kuttin (Rak.) 218,2 (100,5 a 105); 9. Harada (Jap.) 217,0 (104,5 a 104,5); 10. Dessum (Fr.) 216,6 (97,5 a 106); 11. **Krompoltz (ČR) 216,3 (99,5 a 105,5)**; 12. Thoma (Něm.) 211,5 (99 a 105); 13. Kasai (Jap.) 210,8 (100,5 a 102); 14. **Parma (ČR) 210,5 (99 a 105)**; 15. Mollard (Fr.) 209,5 (106,5); ... 28. **Dluhoš 192,6 (96,5 a 99,5)**; 43.—44. **Jež 80,4 (87,5)**; Goder a Raška vyřazení v kvalifikaci.

K 110, Innsbruck, 4. ledna 1994: 1. Goldberger (Rak.) 233,4 (114,5 a 104); 2. Weissflog (Něm.) 229,4 (106 a 112,5); 3. Kasai (Jap.) 222,2 (102,5 a 109,5); 4. **Sakala (ČR) 218,1 (102 a 108)**; 5. Bredesen (Nor.) 217,7 (104,5 a 105); 6. Kuttin (Rak.) 209,2 (107,5 a 97); 7. Rathmeyer (Rak.) 207,9 (101 a 102,5); 8. Cecon (It.) 207,7 (103,5 a 101); 9. Harada (Jap.) 202,4 (98 a 105,5); 10. Ljökelsøy (Nor.) 200,6 (98 a 102); 11. Väättäinen (Fin.) 198,8 (101 a 98); 12. Nišikata (Jap.) 191,1 (102,5 a 95); 13. Kladnik (Slovin.) 189,4 (99,5 a 96,5); 14. Horngacher (Rak.) 181,6 (100 a 92,5); 15. Duffner (Něm.) 179,5 (104 a 89); ... 21. **Krompoltz 163,8 (91,5 a 90)**; 27. **Dluhoš 153,2 (94 a 83)**; 34. **Parma 128,6 (88,5 a 84)**; 35. **Raška 124,5 (88,5 a 74,5)**; Jež a Goder vyřazení v kvalifikaci.

ALPSKÉ DISCIPLÍNY — MUŽI

Superobří slalom, Val d'Isère, 12. prosince: 1. Mader (Rak.) 1:28,25; 2. Aamodt (Nor.) 1:28,42; 3. Moe (USA) 1:28,61; 4. Thorsen (Nor.) 1:28,63; 5. Mahrer (Švýc.) 1:28,86; 6. Skaardal (Nor.) 1:28,92; 7. Wasmeier (Něm.) 1:29,11; 8. Besse (Švýc.) 1:29,13; 9. Piccard (Fr.) 1:29,14; 10. Fattori (It.) 1:29,15; 11. Girardelli (Luc.) 1:29,19; 12. Hangl (Švýc.) 1:29,21; 13. Barnerssoi (Něm.) 1:29,22; 14. Accola (Švýc.) 1:29,29; 15. Pié (Fr.) 1:29,32.

Obří slalom, Val d'Isère, 13. prosince: 1. Mayer (Rak.) 2:29,96; 2. Barnerssoi (Něm.) 2:30,16; 3. von Grünigen (Švýc.)

Kjetil-Andre Aamodt

Snímek Tomáš Macek

2:30,22; 4. Piccard (Fr.) 2:30,26; 5. Thorsen (Nor.) 2:30,32; 6. Knaus (Rak.) 2:30,33; 7. Aamodt (Nor.) 2:30,52; 8. Koenigsraener (It.) 2:30,67; 9. Gstrein (Rak.) 2:30,72; 10. Locher (Švýc.) 2:31,09; 11. Kroell (Rak.) 2:31,11; 12. Wasmeier (Něm.) 2:31,16; 13. Salzgeber (Rak.) 2:31,18; 14. Belfrond (It.) 2:31,24; 15. Nyberg (Švéd.) 2:31,27.

Slalom, Sestriere, 14. prosince: 1. Tomba (It.) 1:58,38; 2. Stangassinger (Rak.) 1:59,13; 3. Furuseth (Nor.) 1:59,56; 4. Jagge (Nor.) 1:59,69; 5. Gstrein (Rak.) 2:00,08; 6. Roth (Něm.) 2:00,22; 7. Aamodt (Nor.) 2:00,23; 8. Košir (Slovin.) 2:00,62; 9. von Grünigen (Švýc.) 2:00,67; 10. Mader (Rak.) 2:00,79; 11. Bittner (Něm.) 2:01,08; 12. Staub (Švýc.) 2:01,57; 13. D. Thöni (Rak.) 2:02,57; 14. Zinsli (Švýc.) 2:02,78; 15. de Crignis (It.) 2:03,02.

Sjezd, Val Gardena, 17. prosince: 1. Foser (Licht.) 2:08,90; 2. Franz (Rak.) 2:09,09; 3. Girardelli (Luc.) 2:09,21; 4. Boyd (Kan.) 2:09,26; 5. Thorburn (Kan.) 2:09,28; 6. Ortlieb (Rak.) 2:09,29; 7. Trinkl (Rak.) 2:09,71; 8. Burtin (Fr.) 2:09,77; 9. J. E. Thorsen (Nor.) 2:09,90; 10. Mahrer (Švýc.) 2:09,95; 11. Perathoner (It.) 2:10,05; 12. Mullen (Kan.) 2:10,10; 13. Sauder (Kan.) 2:10,15; 14. Finance (Fr.) 2:10,20; 15. Kraus (Něm.) 2:10,25.

Sjezd, Val Gardena, 18. prosince: 1. Ortlieb (Rak.) 2:04,14; 2. Mahrer (Švýc.) 2:04,55; 3. Cretler (Fr.) 2:04,66; 4. Boyd (Kan.) 2:04,69; 5. Ghedina (It.) 2:04,73; 6. Vitalini (It.) 2:04,74; 7. Mullen (Kan.) 2:04,79; 8. Aamodt (Nor.) 2:04,94; 9. Colturi (It.) 2:05,00; 10. Besse (Švýc.) 2:05,10; 11. A. J. Kitt (USA) 2:05,17; 12. Foser (Licht.) 2:05,19; 13. Girardelli (Luc.) 2:05,25; 14. Tauscher (Něm.) 2:05,31; 15. Runggaldier (It.) 2:05,32.

Obří slalom, Alta Badia, 19. prosince: 1. Locher (Švýc.) 2:37,54; 2. Tomba (It.) 2:38,55; 3. Mayer (Rak.) 2:38,57; 4. Mader (Rak.) 2:38,85; 5. Piccard (Fr.) 2:39,24; 6. Nyberg (Švéd.) 2:39,41; 7. von Grünigen (Švýc.) 2:39,43; 8. Aamodt (Nor.) 2:39,56; 9. Kunc (Slovin.) 2:39,78; 10. Barnerssoi (Něm.) 2:40,08; 11. Gstrein (Rak.) 2:40,34; 12. Thorsen (Nor.) 2:40,61; 13. Girardelli (Luc.) 2:40,81; 14. Belfrond (It.) 2:41,02; 15. Furuseth (Nor.) 2:41,11.

Slalom, Madonna di Campiglio, 20. prosince: 1. Košir (Slovin.) 94,69; 2. Tomba (It.) 94,78; 3. Jagge (Nor.) 94,93; 4. Fogdøe (Švéd.) 95,60; 5. Stangassinger (Rak.) 95,61; 6. Weiss (It.) a Grillč (Slovin.) 95,71; 8. Furuseth (Nor.) 95,81; 9. Mader (Rak.) 96,10; 10. Aamodt (Nor.) 96,25; 11. Tritscher (Rak.) 96,34; 12. Staub (Švýc.) 96,46; 13. Girardelli (Luc.) a Tescari (It.) 96,57; 15. Zinsli (Švýc.) 97,00.

Superobří slalom, Lech, 22. prosince: 1. Trinkl (Rak.) 1:04,42; 2. Perathoner (It.) 1:05,02; 3. Assinger (Rak.) 1:05,10; 4. Wasmeier (Něm.) 1:05,20; 5. Girardelli (Luc.) 1:05,27; 6. Skaardal (Nor.) 1:05,29; 7. Leskinen (Fin.) 1:05,34; 8. Aamodt (Nor.) 1:05,36; 9. Polig (It.) 1:05,40; 10. Knaus (Rak.) a Mader (Rak.) 1:05,46; 12. Kjus (Nor.) 1:05,53; 13. Fattori (It.) 1:05,62; 14. Thorsen (Nor.) 1:05,63; 15. Moe (USA) 1:05,66.

Sjezd, Bormio, 29. prosince: 1. Trinkl (Rak.) 1:55,76; 2. Girardelli (Luc.) 1:56,04; 3. Moe (USA) 1:56,27; 4. Vitalini (It.) 1:56,41; 5. Ortlieb (Rak.) 1:56,50; 6. Assinger (Rak.) 1:56,73; 7. Mader (Rak.) 1:56,82; 8. Runggaldier (It.) 1:56,84; 9. Alphand (Fr.) 1:56,97; 10. Tauscher (Něm.) 1:57,11; 11. Mullen (Kan.) 1:57,14; 12. Mahrer (Švýc.) 1:57,25; 13. Skaardal (Nor.) 1:57,34; 14. Podivinsky (Kan.) a Wasmeier (Něm.) 1:57,44. Trať dlouhá 3582 m s převýšením 1010 m.

ALPSKÉ DISCIPLÍNY — ŽENY

Obří slalom, Veysonnaz, 11. prosince: 1. Compagnoniová (It.) 2:29,86; 2. Ertlová (Něm.) 2:32,78; 3. Schneiderová (Švýc.) 2:33,83; 4. Zellerová-Baehlerová (Švýc.) 2:33,89; 5. Seizingerová (Něm.) 2:35,02; 6. Twardokensová (USA) 2:35,04; 7. Maierová (Rak.) 2:35,14; 8. Hrovatová (Slovin.) 2:35,63; 9. Voelkerová (USA) 2:35,82; 10. Panzaninová (It.) 2:36,14; 11. Meierová (Něm.) 2:36,67; 12. Bernetová (Švýc.) 2:36,73; 13. Leeová-Gartnerová (Kan.) 2:36,76; 14. Vogtová (Něm.) 2:36,97; 15. Rotevová (Švýc.) 2:37,17.

Slalom, Veysonnaz, 12. prosince: 1. Wibergová (Švéd.) 1:26,16; 2. Galliziová (It.) 1:26,94; 3. von Grünigenová (Švýc.) 1:27,05; 4. Perezová (It.) 1:27,07; 5. Ertlová (Něm.) 1:27,74; 6. Anderssonová (Švéd.) 1:27,78; 7. Zingreová (Švýc.) 1:27,86; 8. Wachterová (Rak.) 1:28,08; 9. Magnoniová (It.) 1:28,27; 10. Plančková (It.) 1:28,49; 11. Kjörstadvová (Nor.) 1:29,11; 12. Accolová (Švýc.) 1:29,23; 13. Bergeová (Nor.) 1:29,50; 14. Parisienová (USA) 1:29,60; 15. Hanssonová (Švéd.) 1:29,72.

Sjezd, Svatý Anton, 18. prosince: 1. Haasová (Rak.) 2:19,25; 2. Götschlová (Rak.) 2:19,35; 3. Kawabataová (Jap.) 2:19,41; 4. Paceová (Kan.) 2:19,52; 5. Stallmaierová (Rak.) 2:19,53; 6. Zelenská (Rus.) 2:19,59; 7. Perezová (It.) 2:19,78; 8. Seizingerová (Něm.) 2:19,99 a Bouvierová (Fr.) 2:19,99; 10. Bournissenová (Švýc.) 2:20,18; 11. Zellerová-Baehlerová (Švýc.) 2:20,26 a Montilletová (Fr.) 2:20,26; 13. Suchetová (Fr.) 2:20,28; 14. Zurbriggenová (Švýc.) 2:20,86; 15. Vogtová (Něm.) 2:20,92. (Tento sjezd se jel na dvě kola.)

Slalom, Svatý Anton, 19. prosince: 1. Schneiderová (Švýc.) 1:47,84; 2. Wibergová (Švéd.) 1:48,58; 3. Anderssonová (Švéd.) 1:48,71; 4. Götschlová (Rak.) 1:49,08; 5. Pelletterová (USA) 1:49,16; 6. Galliziová (It.) 1:49,49; 7. von Grünigenová (Švýc.) 1:49,66; 8. Serraová (It.) 1:49,69 a Cobergerová (Nový Zéland) 1:49,69; 10. Hrovatová (Slovin.) 1:49,97; 11. Ederová (Rak.) 1:50,04; 12. Wachterová (Rak.) 1:50,12; 13. Parisienová (USA) 1:50,73; 14. Magnoniová (It.) 1:50,94; 15. Liebová (Rak.) 1:51,16

Kombinace, Svatý Anton, 18. a 19. prosince: 1. Götschlová (Rak.); 2. Wibergová (Švéd.); 3. Perezová (It.); 4. Wachterová (Rak.); 5. Maierová (Rak.); 6. Galliziová (It.); 7. Masnadová (Fr.); 8. Streetová (USA); 9. Vogtová (Něm.); 10. Seizingerová (Něm.).

Superobří slalom, Flachau, 22. prosince: 1. Korenová (Slovin.) 1:15,62; 2. Perezová (It.) 1:15,70; 3. Seizingerová (Něm.) 1:15,87; 4. Galliziová (It.) 1:16,28; 5. Dovžanová (Slovin.) 1:16,95; 6. Wibergová (Švéd.) 1:17,26; 7. Loedemelová (Nor.) 1:17,27; 8. Gergová-Lettnerová (Něm.) 1:17,60; 9. Compagnoniová (It.) 1:17,64; 10. Ertlová (Něm.) 1:17,72; 11. Gutensohnová-Knopfová (Něm.) 1:17,79; 12. Renothová (Něm.) 1:17,93; 13. Materová (Rak.) 1:17,95; 14. Meterová (Něm.) 1:17,96; 15. Kostnerová (It.) 1:18,03.

Obří slalom, Morzine, 5. ledna 1994: 1. Compagnoniová (It.) 2:14,47; 2. Wachterová (Rak.) 2:14,74; 3. Voelkerová (USA) 2:16,27; 4. Twardokensová (USA) 2:16,40; 5. Piccardová (Fr.) 2:16,51; 6. Kjörstadvová (Nor.) 2:16,54; 7. Schneiderová (Švýc.) 2:16,60; 8. Ertlová (Něm.) 2:17,40; 9. Anderssonová (Švéd.) 2:17,73; 10. Seizingerová (Něm.) 2:17,74; 11. Meierová (Něm.) 2:17,92; 12. Maierová (Rak.) 2:18,08; 13. Roffeová-Steinrotterová (USA) 2:18,27; 14. Barnierová (Fr.) 2:18,37; 15. Hrovatová (Slovin.) 2:18,39.

BĚH NA LYŽÍCH — MUŽI

15 km klasickou technikou, Kavgolovo, 9. ledna 1994: 1. Smirnov (Kazach.) 41:54,4; 2. Dählie (Nor.) 42:26,2; 3. Myllylä (Fin.) 42:54,1; 4. Isometsä (Fin.) 43:00,3; 5. Ulvang (Nor.) 43:02,2; 6. Fauner (It.) 43:03,9; 7. Jonsson (Švéd.) 43:17,2; 8. Jevne (Nor.) 43:31,7; 9. Kirvesniemi (Fin.) 43:36,9; 10. Ottosson (Švéd.) 43:46,2; 11. Repo (Fin.) 43:55,1; 12. Hietamäki (Fin.) 43:55,2; 13. Räsänen (Fin.) 43:56,7; 14. Prokurov (Rus.) 43:55,8; 15. Jurin (Rus.) 43:57,4. ... **20. Buchta; 50. Petrásek.**

15 km volnou technikou, Holmenkollen, 15. ledna: 1. Smirnov (Kazach.) 36:44,7; 2. Dählie (Nor.) 37:06,9; 3. Myllylä (Fin.) 37:14,2; 4. Isometsä (Fin.) 37:22,9; 5. Fauner (It.) 37:25,5; 6. Barco (It.) 37:33,3; 7. Polvara (It.) 37:45,5; 8. Aisgaard (Nor.) 37:53,2; 9. Kristiansen (Nor.) 37:55,5; 10. Mai (It.) 37:56,7; 11. Räsänen (Fin.) 37:58,1; 12. Ulvang (Nor.) 37:58,8; 13. Alborello (It.) 38:00,6; 14. Prokurov (Rus.) 38:10,3; 15. Vanzetta (It.) 38:10,7. ... **50. Teplý.**

4x10 km volnou technikou, Holmenkollen, 16. ledna: 1. Finisko (Räsänen, Hartonen, Myllylä, Isometsä) 1:31:56,2; 2. Itálie (Barco, Polvara, Vanzetta, Fauner) 1:31:56,6; 3. Norsko (Kristiansen, Ulvang, Dählie, Aisgaard) 1:32:24,2; 4. Rusko (I 3:34,4,2;

5. Norsko II. 1:33:57,0; 6. Švýcarsko 1:34:05,5; 7. Itálie II. 1:34:35,2; 8. Norsko III. 1:34:35,3; 9. Rakousko 1:34:35,6; 10. Rusko II. 1:34:47,5.

BĚH NA LYŽÍCH — ŽENY

10 km klasickou technikou ženy, Kavgolovo, 8. ledna: 1. Jegorovová (Rus.) 30:29,2; 2. Kirvesniemi (Fin.) 30:39,7; 3. Vjalbeová (Rus.) 30:57,1; 4. Nagejkinová (Rus.) 31:00,0; 5. Gavriliugová (Rus.) 31:22,2; 6. Nybraatenová (Nor.) 31:25,2; 7. di Centaová (It.) 31:27,4; 8. Dybandlová (Nor.) 31:30,0; 9. Danilovová (Rus.) 31:44,2; 10. Rokkeová (Něm.) 31:52,8; 11. Määttäová (Fin.) 31:53,0; 12. Pyykkonenová (Fin.) 31:56,7; 13. Roligová (Fin.) 31:59,2; 14. Lazutinová (Rus.) 32:04,6; 15. Östlundová (Švéd.) 32:16,4. ... **18. Neumannová 32:25,7; 24. Zelingerová 32:46,2; 49. Chroustovská 34:29,7.**

15 km volnou technikou, Holmenkollen, 15. ledna: 1. Jegorovová (Rus.) 41:16,2; 2. di Centaová (It.) 41:56,0; 3. Martynovová (Rus.) 42:04,5; 4. Nagejkinová (Rus.) 42:25,6; 5. Belmondlová (It.) 42:33,0; 6. Vjalbeová (Rus.) 42:34,9; 7. Gavriliugová (Rus.) 42:49,0; **8. Neumannová (ČR) 43:03,1;** 9. Havrančíková (Sloven.) 43:16,0; 10. Dybandlová (Nor.) 43:27,1; 11. Lazutinová (Rus.) 43:40,5; 12. Kornejevová (Rus.) 43:44,4; 13. Paruziová (It.) 43:46,5; 14. Moenová (Nor.) 43:59,0; 15. Nielsenová (Nor.) 44:09,9. ... **29. Zelingerová 45:25,7; 56. Vondrová 46:58,5; 60. Chroustovská 47:10,7.**

4x5 km volnou technikou, Holmenkollen, 16. ledna: 1. Rusko (Nagejkinová, Vjalbeová, Martynovová, Jegorovová) 50:39,3; 2. Itálie (Vanzettová, Paruziová, di Centaová, Belmondlová) 51:07,6; 3. Norsko (Moenová, Nielsenová, Woldová, Dybandlová) 52:29,5; 4. Norsko II 53:05,6; 5. Švýcarsko 53:06,9; **6. Česká republika 53:27,4;** 7. kombinované družstvo Slovenska a Itálie 53:47,8; 8. Norsko III. 54:02,3; 9. Norsko IV. 54:26,4; 10. Francie 54:29,2.

SEVERSKÁ KOMBINACE

Schonach, 8. a 9. ledna: 1. Ogiwara (Jap.); 2. Kono (Jap.) —1:07,3; 3. Apeland (Nor.) —2:44,12; 4. Vik (Nor.) —3:37,5; 5. Trond Einar Elden (Nor.) —3:41,9; 6. Mantila (Fin.) —3:42,3; 7. Lundberg (Nor.) —3:42,6; 8. Abe (Jap.) —3:46,0; 9. Sarpanta (Fin.) —4:22,7; 10. Cecon (It.) —5:02,7.

Oslo, 15. a 16. ledna: 1. Stecher (Rak.); 2. Lundberg (Nor.) —54,4; 3. Kono (Jap.) —1:52,2; 4. Vik (Nor.) —2:32,5; 5. Apeland (Nor.) —2:53,5; 6. Ogiwara (Jap.) —4:19,4; 7. Abratis (Něm.) —4:23,2; 8. Cecon (It.) —4:23,6; 9. Braun (Něm.) —4:26,9; 10. Schaad (Švýc.) —5:25,6; 11. Kogawa (Jap.) —5:36,0; 12. T. E. Elden (Nor.) —5:36,6; 13. Cuendet (Švýc.) —5:39,2; 14. Csar (Rak.) —5:53,0; 15. Heckmann (USA) —5:58,9.

SKOK NA LYŽÍCH

K 120, Bischofshofen, 6. ledna — Interpอร์ตuné: 1. Bredesen (Nor.) 245,0 (123,5 a 121,5); 2. Kasai (Jap.) 232,2 (121,5 a 117,5); 3. Weissflog (Něm.) 224,8 (120 a 113,5); 4. Cecon (It.) 217,5 (115,5 a 117); 5. Goldberger (Rak.) 216,6 (108 a 125,5); 6. Jäckle (Něm.) 202,0 (118 a 109,5); 7. Kuttin (Rak.) 200,8 (112 a 109); 8. Okabe (Jap.) 195,5 (108 a 114,5); 9. Dessum (Fr.) 195,0 (102 a 118); 10. Ahonen (Fin.) 194,3 (109 a 109,5); **11. Sakala (ČR) 192,5 (110 a 107,5);** 12. Nikkola (Fin.) 188,7 (101,5 a 115); 13. Thoma (Něm.) 187,7 (114,5 a 102); 14. Sominen (Fin.) 186,9 (111,5 a 104); 15. Woion (Nor.) 186,5 (104 a 113,5); ... **31. Parma 160,5 (100 a 105); 34. Dluhoš 123,1 (106 a 78,5); 36. Jež 67,7 (94); Goder, Krompolc a Raška vyřazeni v kvalifikaci.**

Konečné pořadí: 1. Bredesen (Nor.) 931,3; 2. Weissflog (Něm.) 923,3; 3. Goldberger (Rak.) 891,8; 4. Kasai (Jap.) 848,2; 5. Sakala (ČR) 845,5; 6. Cecon (It.) 841,8; 7. Kuttin (Rak.) 815,1; 8. Thoma (Něm.) 781,6; 9. Väätäinen (Fin.) 771,2; 10. Ljökelsøy (Nor.) 754,9. ... **15. Parma 668,6; 25. Krompolc 556,4; 26. Dluhoš 554,5; 44. Jež 230,6; 67. Raška 124,5; 73. Goder 70,7.**

K 116, Murau, 9. ledna: 1. Kasai (Jap.) 214,2 (114 a 115); 2. Bredesen (Nor.) 208,8 (108 a 120,5); 3. Thoma (Něm.) 208,4 (115 a 113); 4. Nišikata (Jap.) 203,10 (108 a 121,5); 5. Cecon (It.) 202,9 (109,5 a 116); 6. Ljökelsøy (Nor.) 201,1 (105 a 116,5); 7. **Sakala (ČR) 198,7 (103 a 121);** 8. Okabe (Jap.) 197,7 (100,5 a 123,5); 9. Wallner (Rak.) 193,5 (104 a 113,5); 10. Väätäinen (Fin.) 189,10 (105,5 a 111,5); 11. Sigmund (Něm.) 188,3 (105 a 111); **12. Krompolc (ČR) 184,3 (107,5 a 106);** 13. Kuttin (Rak.) 183,1 (103,5 a 111); 14. Haim (Rak.) 180,4 (102,5 a 110,5); **15. Parma (ČR) 179,6 (108,5 a 103,5); ... 18. Dluhoš 176,7 (105 a 106,5); 25. Jež 170,4 (101 a 104,5).**

Bohemia Crystal turné, K-120, Liberec, 15. ledna: 1. Bredesen (Nor.) 248,6 (121,5 a 125,5); **2. Sakala (ČR) 232,4 (117,5 a 123);** 3. Cecon (It.) 216,9 (116 a 114,5); 4. Ottesen (Nor.) 206,8 (111 a 115); 5. Ahonen (Fin.) 201,0 (106 a 119); 6. Goldberger

(Rak.) 199,7 (110,5 a 111); 7. Parma (ČR) 195,9 (107,5 a 113); 8. Meglič (Slovin.) 191,4 (111 a 107); 9. Nikkola (Fin.) 184,9 (103 a 110); 10. Väättäinen (Fin.) 180,6 (101 a 111); 11. Dluhoš (ČR) 175,3 (106,5 a 104,5) a Rathmayr (Rak.) 175,3 (102 a 106,5); 13. Johansson (Švéd.) 166,1 (100,5 a 104); 15. Kuttin (Rak.) 162,4 (98 a 102,5); ... 18. Krompolt 150,3 (93,5 a 102,5), 20. Sucháček 138,3 (98,5 a 95); 26. Jiroutek 129 (90 a 95); 30. Jež 118,6 (88,5 a 91); 36. Raška 55,5 (87,5); 41. Věchet 53,40 (88).

K-120, Liberec, 16. ledna: 1. Sakala (ČR) 218,9 (117 a 113,5); 2. Bredesen (Nor.) 210,7 (121 a 125,5); 3. Ottesen (Nor.) 205,6 (117,5 a 109,5); 4. Cecon (It.) 192,2 (111,5 a 107,5); 5. Ahonen

Zleva Krüll, Aamodt, Mayer. Hinterstoder 1994

Snímek Tomáš Macek

(Fin.) 189,5 (107 a 113); 6. Ljøkelsøy (Nor.) 188,9 (112,5 a 103); 7. Dluhoš (ČR) 188 (111 a 106,5); 8. Krompolt (ČR) 187,5 (106,5 a 108,5); 9. Kuttin (Rak.) 187,4 (102 a 113,5); 10. Meglič (Slovin.) 187,3 (112 a 104); 11. Rathmayr (Rak.) 172 (104 a 103,5); 12. Goldberger (Rak.) 171,2 (108,5 a 98); 13. Petek (Slovin.) 169,9 (99,5 a 106); 14. Beck (Rak.) 169,8 (103 a 108); 15. Parma (ČR) 167 (105 a 100) ... 30. Jež 127,7 (88,5 a 95,5); 32. Skoták 122,1 (87,5); 36. Guder 52,2 (86,5); 37. Jiroutek 52,00 (87,5); 43. Kahánek 45,4 (83); 44. Věchet 42,0 (82,5).

ALPSKÉ DISCIPLÍNY — MUŽI

Sjezd, Saalbach, 6. ledna 1994: 1. Podivínský (Kan.) 2:09,83; 2. Mullen (Kan.) 2:10,21; 3. Skaardal (Nor.) 2:10,30; 4. Girarde H (Luc.) 2:10,41; 5. Socher (Kan.) 2:10,42; 4. Alphan (Fr.) 2:10,42; 7. Ortlieb (Rak.) 2:10,57; 8. Palmer (USA) 2:10,60; 9. Pretot (Fr.) 2:10,68; 10. Aamodt (Nor.) 2:10,81; 11. Heinzer (Švýc.) 2:10,83; 12. Chretien (Fr.) 2:10,86; 13. Kitt (USA) 2:10,92; 14. Rasmussen (USA) 2:10,97; 15. Sauder (Kan.) 2:11,01. (Vzhledem k silnému větru pořadatelé zkrátili trať a závod se jel na dvě kola.)

Obří slalom, Kranjska Gora, 8. ledna: 1. Nyberg (Švéd.) 2:09,81; 2. Be frond (It.) 2:09,93; 3. Barnerssoi (Něm.) 2:10,02; 4. Mayer (Rak.) 2:10,14; 5. Mader (Rak.) a Kunc (Slovin.) 2:10,26; 7. von Grünigen (Švýc.) 2:10,28; 8. Lacher (Švýc.) 2:10,31; 9. Aamodt (Nor.) 2:10,33; 10. Königsrainer (It.) 2:10,57; 11. Salzgeber (Rak.) 2:10,75; 12. Vogt (Licht.) 2:11,04; 13. Kjus (Nor.) 2:11,11; 14. Košir (Slovin.) 2:11,37; 15. Thorsen (Nor.) 2:11,45.

Slalom, Kranjska Gora, 9. ledna: 1. Jagge (Nor.) 1:43,46; 2. Furueth (Nor.) 1:43,51; 3. Fogdøe (Švéd.) 1:43,59; 4. Roth (Něm.) 1:43,87; 5. Sykora (Rak.) 1:44,49; 6. Aamodt (Nor.) 1:44,59; 7. von Grünigen (Švýc.) 1:44,80; 8. Grlic (Slovin.) 1:44,89; 9. Thöni (Rak.) 1:44,93; 10. Gstrein (Rak.) 1:44,96; 11. Accola (Švýc.) 1:45,26; 12. Kuenzi (Švýc.) 1:45,38; 13. Mader (Rak.) 1:46,15; 14. Zinsli (Švýc.) 1:46,26; 15. Staub (Švýc.) 1:46,64.

Obří slalom, Hinterstoder, 11. ledna: 1. Aamodt (Nor.) 2:49,63; 2. Mayer (Rak.) 2:50,47; 3. Kroell (Rak.) 2:50,86; 4. von Grünigen (Švýc.) 2:50,95; 5. Vogt (Licht.) 2:51,03; 6. Kunc (Slovin.) 2:51,20; 7. Kälin (Švýc.) 2:51,40; 8. Barnerssoi (Něm.) 2:51,61; 9. Piccard (Fr.) 2:51,86; 10. Nyberg (Švéd.) 2:52,07; 11. Wasmeyer (Něm.) 2:52,22; 12. Gstrein (Rak.) 2:52,25; 13. Thorsen (Nor.) 2:52,28; 14. Salzgeber (Rak.) 2:52,33; 15. Strand-Nilsson (Švéd.) 2:52,35.

Sjezd, Kitzbühel, 15. ledna: 1. Ortlieb (Rak.) 2:00,12; 2. Girardelli (Luc.) 2:00,59; 3. Besse (Švýc.) 2:00,96; 4. Kjus (Nor.) 2:01,03; 5. Cavegn (Švýc.) 2:01,17; 6. Trinkl (Rak.) 2:01,25;

7. Mahrer (Švýc.) 2:01,31; 8. Moe (USA) 2:01,40; 9. Gigandet (Švýc.) 2:01,56; 10. Skaardal (Nor.) 2:01,70; 11. Assinger (Rak.) 2:01,74; 12. Socher (Kan.) 2:01,81; 13. Runggaldier (It.) 2:01,67; 14. Cretier (Fr.) 2:02,01; 15. Aamodt (Nor.) 2:02,20.

Slalom, Kitzbühel, 16. ledna: 1. Stangassinger (Rak.) 1:37,85; 2. Sykora (Rak.) 1:38,42; 3. Tomba (It.) 1:38,49; 4. Fogdøe (Švéd.) 1:38,62; 5. Gstrein (Rak.) 1:38,99; 6. Vogelreiter (Rak.) 1:39,03; 7. Staub (Švýc.) 1:39,22; 8. Furueth (Nor.) 1:39,24; 9. Košir (Slovin.) 1:39,28; 10. Vogel (Něm.) 1:39,37; 11. Jagge (Nor.) 1:39,46; 12. Tritscher (Rak.) 1:39,74; 13. Thöni (Rak.) 1:40,25; 14. Aamodt (Nor.) 1:40,44; 15. Roth (Něm.) 1:40,51.

Kombinace sjezdu a slalomu, Kitzbühel, 15. a 16. ledna: 1. Kjus (Nor.) 3:42,08; 2. Aamodt (Nor.) —0,56; 3. Mader (Rak.) —2,84; 4. Moe (USA) —5,30; 5. Strand-Nilsson (Švéd.) —6,70.

Obří slalom, Crans Montana, 18. ledna: 1. Thorsen (Nor.) 2:32,83; 2. Kunc (Slovin.) 2:32,93; 2. Salzgeber (Rak.) 2:33,44; 4. Tomba (It.) 2:33,73; 5. Aamodt (Nor.) 2:33,80; 6. Gstrein (Rak.) 2:33,85; 7. Locher (Švýc.) 2:34,05; 8. Girardelli (Luc.) 2:34,19; 9. Piccard (Fr.) 2:34,25; 10. Mader (Rak.) 2:34,34; 11. Kjus (Nor.) 2:34,40; 12. Nyberg (Švéd.) 2:34,58; 13. Mayer (Rak.) 2:34,94; 14. von Grünigen (Švýc.) 2:35,14; 15. Kälin (Švýc.) 2:35,28.

ALPSKÉ DISCIPLÍNY — ŽENY

Slalom, Morzine, 6. ledna 1994: 1. Wibergová (Švéd.) 1:49,30; 2. Schneiderová (Švýc.) 1:49,43; 3. Chauvetová (Fr.) 1:49,47; 4. Compagnoniová (It.) 1:50,57; 5. Kjörstadvová (Nor.) 1:50,77; 6. Hrovatová (Slovin.) 1:50,80; 7. Ertlová (Něm.) 1:50,86; 8. von Grünigenová (Švýc.) 1:50,92; 9. Gergová (Něm.) 1:51,23; 10. Cobergerová (N. Zél.) 1:51,56; 11. Vogtová (Něm.) 1:51,87; 12. Wachterová (Rak.) 1:51,99; 13. Filliolová (Fr.) 1:52,06; 14. Liebová (Rak.) 1:52,77; 15. Magoniová (It.) 1:52,80.

Superobří slalom, Altenmarkt, 8. ledna: 1. Zurbriggenová (Švýc.) 1:36,77; 2. Ederová (Rak.) 1:37,77 a Seizingerová (Něm.) 1:37,77; 4. Maierová (Rak.) 1:37,89; 5. Zellerová-Baehlerová (Švýc.) 1:37,91; 6. Wachterová (Rak.) 1:37,94; 7. Perezová (It.) 1:38,03; 8. Roffeová-Steinrotterová (USA) 1:38,15; 9. Korenová (Slovin.) 1:38,39; 10. Schusterová (Rak.) 1:38,65; 11. Wibergová (Švéd.) 1:38,80; 12. Vogtová (Něm.) 1:38,97; 13. Merleová (Fr.) 1:39,43; 14. Cavagnoudová (Fr.) 1:39,55; 15. Masnadová (Fr.) 1:39,56.

Na start se postavilo 33 z 85 závodníků. Původně zrušenou soutěž po protestu švýcarské výpravy jury opětovně uznala. Mezinárodní lyžařská federace (FIS) 14. ledna v Cortině d'Ampezzo výsledky tohoto superobřího slalomu zrušila.

Slalom, Altenmarkt, 9. ledna: 1. Schneiderová (Švýc.) 1:36,41; 2. Wibergová (Švéd.) 1:36,98; 3. Filliolová (Fr.) 1:38,08; 4. Chauvetová (Fr.) 1:38,18; 5. Ertlová (Něm.) 1:38,25; 6. Compagnoniová (It.) 1:38,54; 7. Magoniová (It.) 1:38,82; 8. Parisienová (USA) 1:38,87; 9. Anderssonová (Švéd.) 1:38,95; 10. Kjörstadvová (Nor.) 1:38,98; 11. von Grünigenová (Švýc.) 1:39,17; 12. Cobergerová (N. Zél.) 1:39,43; 13. Serraová (It.) 1:39,58; 14. Maierhoferová (Rak.) 1:39,97; 15. Dovzanová (Slovin.) 1:39,99.

Sjezd, Cortina d'Ampezo, 14. ledna: 1. Seizingerová (Něm.) 1:25,72; 2. Stallmaierová (Rak.) 1:26,09; 3. Paceová (Kan.) 1:26,23; 4. Lindhová (USA) 1:26,35; 5. Zelenská (Rus.) 1:26,37; 6. Haasová (Rak.) 1:26,38; 7. Streetová (USA) a Zellerová-Baehlerová (Švýc.) 1:26,64; 9. Cavagnoudová (Fr.) 1:26,66; 10. Götschlová (Rak.) 1:26,67; 11. Schusterová (Rak.) 1:26,68; 12. Koglerová (Rak.) a Gladyshevová (Rus.) 1:26,71; 14. Meissnitzerová (Rak.) 1:26,82; 15. Suchetová (Fr.) 1:26,90.

Jelo se na 2600 metrů dlouhé trati s převýšením 710 m. **Superobří slalom, Cortina d'Ampezo, 15. ledna:** 1. Seizingerová (Něm.) 1:11,96; 2. Maierová (Rak.) 1:12,55; 3. Leeová-Gartnerová (Kan.) 1:12,58; 4. Perezová (It.) 1:12,76; 5. Wibergová (Švéd.) 1:12,87; 6. Gergová (Něm.) a Wachterová (Rak.) 1:12,99; 8. Merleová (Fr.) 1:13,08; 9. Zurbriggenová (Švýc.) 1:13,15; 10. Schusterová (Rak.) 1:13,22; 11. Meissnitzerová (Rak.) 1:13,33; 12. Pretnarová (Slovin.) 1:13,34; 13. Lindhová (USA) a Suchetová (Fr.) 1:13,45; 15. Compagnoniová (It.) 1:13,61.

Obří slalom, Cortina d'Ampezo, 16. ledna: 1. Wachterová (Rak.) 2:38,80; 2. Compagnoniová (It.) 2:39,53; 3. Piccardová (Fr.) 2:41,22; 4. Maierová (Rak.) 2:41,75; 5. Schneiderová (Švýc.) 2:42,25; 6. Wibergová (Švéd.) 2:42,45; 7. Völkerová (USA) 2:43,57; 8. Seizingerová (Něm.) 2:43,62; 9. Zellerová-Baehlerová (Švýc.) 2:43,96; 10. Götschlová (Rak.) 2:44,00; 11. Meierová-Höcková (Něm.) 2:44,05; 12. Pretnarová (Slovin.) 2:44,25; 13. Reyová-Belletová (Švýc.) 2:44,39; 14. Twardokensová (USA) 2:44,50; 15. Geddeová-Dahlová (Nor.) 2:44,57.

(pokračování příště)

DVAKRÁT na JEDNO TĚMA

Možnosti využití doplňkových dietních prostředků ve sportu

Předchozí článek se zabýval možnostmi použití speciálních dietních doplňků pro sportovce — ať již rekreační či profesionální. Zopakujme filozofii jejich použití:

1. Současná výživa má daleko k optimu. Hrozí riziko nedostatečného příjmu některých důležitých doplňkových látek — především vitamínů, minerálů a enzymů. Z toho plyne nebezpečí nejen civilizačních chorob, ale pro sportovce i nedokonalé regenerace sil a tím chronického přetěžování, které po určité době může vést k poškození zdraví.

2. Rekreační sportovci často kriticky přetěžují organismus, když nejsou schopni odhadnout svoje reálné možnosti. K tomu, aby aktivity typu SPORT PRO VŠECHNY neměly místo pozitivních vlivů efekt negativní, je nutné respektovat fakta uvedená v bodě jedna.

3. Moderní dietologie nyní nabízí široké možnosti využití nových speciálních dietních doplňků. Jistě, není nad racionální a zcela přirozenou výživu, poskytující organismu vše potřebné. Takovou výživu však málokdo respektuje, navíc téměř nikdo není schopen ji realizovat!

Všimněme si zcela netradičně možných konkrétních důsledků fyzického zatížení vytrvalostního typu:

a) Tvorba tzv. volných radikálů. Důsledky: Zvýšené riziko poškození tkání, včetně vzniku rakoviny.

b) Chronická dehydratace. Důsledky: Ohrožení funkce ledvin nebo oběhový kolaps.

c) Zhoršení funkce jater v důsledku vyčerpání jejich energetických rezerv. Důsledky: Poškození jaterních buněk, růst rizika poškození po požití alkoholu nebo léků.

Ani v nejmenším nemám v úmyslu propagovat používání nadměrných dávek vitamínů, minerálních látek, sportovních nápojů a sportovní výživy. Kdo však chce dosáhnout dobrého zdraví, musí o uvedených problémech uvažovat. Je lepší absolvovat vitamínovou kúru než brát antibiotika, což je jenom jeden z příkladů. Všechny uváděné doplňkové prostředky mají daleko pozitivnější vliv většinou bez jakýchkoliv vedlejších efektů, než VŠECHNY LÉKY.

Použití L-carnitinu a směsí aminokyselin

Bezesporu nejčastěji ve vytrvalostních sportech využívaným speciálním doplňkem je L-carnitin. Jde o samostatnou neeseneciální (tedy ne nezbytnou) aminokyselinu, přirozeně obsaženou jediné v mase — nejvíce v mase jelenčím, hovězím a králičím. To by v podstatě znamenalo, že provozování vytrvalostních sportů je závislé na konzumaci masa a že tedy vylučuje vegetariánství. Aby i sportovci, kteří provozují sport na vyšší výkonnostní úrovni, mohli dosáhnout kvalitních výkonů, aniž by museli opustit principiálně optimální způsob stravování — vegetariánství, měli by uvažovat o použití této látky. A nejen proto! Karnitin je totiž látka, která byla původně používána pro osoby s onemocněním srdce a pro pacienty na umělé ledvině. Později se přišlo na to, že pozitivní efekt je způsoben zlepšením přeměny tuků v energii a hned ho začali používat špičkoví sportovci. Efekt byl jednoznačný — zvýšení aerobního výkonu tím,

že dochází k posunu nutnosti štěpit glykogen do vyšší intenzity výkonu — jinými slovy: karnitin šetří glykogen!

Kromě toho se karnitin začal používat úspěšně i pro redukci nadváhy, protože umožní „spálení“ tuku. Tato fakta jsou jednoznačná a publikovaná v renomovaných sportovních časopisech, například triatlonových nebo atletických. Karnitin používají lyžaři-běžci, maratónci, ultravytrvalci, účastníci lyžařských „laufů“. Nejen, že karnitin umožní zlepšení výkonu, ale současně chrání před přetížením srdce.

Výrobci karnitinu je dnes mnoho. V našich podmínkách, a to i s ohledem na tržní ceny, lze doporučit preparát firmy NUTREND.

Směsi aminokyselin měly původně formu klasických proteinových koncentrátů. Později bylo zjištěno, že v řadě případů je výhodnější použití buď do různého stupně „naštipaných“ bílkovin (tzv. hydrolyzátů) nebo i směsí jednotlivých aminokyselin jako základních stavebních kamenů bílkovin. Výhoda směsí jednotlivých čistých aminokyselin spočívá v tom, že neztrácíte energii na trávení bílkovin a hydrolyzátů a víte přesně, co berete. Další podstatnou výhodou je skutečnost, že tyto směsi jsou mnohem efektivnější v regeneraci, nezatěžují trávení a nezvyšují příjem energie. Je odstraněno nebezpečí současné konzumace skrytých tuků, jíte-li maso. Další výhodou spočívá v tom, že máte dostatek stavebních látek pro obnovu svalové hmoty v případě, že nejíte dostatek bílkovin ve formě obvyklé stravy. To všechno jsou argumenty, které vedly k rozšíření prodeje těchto preparátů i na našem trhu. Opět mohu doporučit směs aminokyselin s více než 60% obsahem speciálních větvených aminokyselin firmy NUTREND, dostupná na našem trhu od konce letošního února.

Antioxidační látky mají souvislost se zmíněným problémem tvorby tzv. volných radikálů. Ty vznikají působením přebytku kyslíku při přeměně látek, především tukového charakteru. Jinak řečeno: Mohli bychom prohlásit, že pravidelná sportovní aktivita, především vytrvalostního typu, může mít negativní dopad právě z uvedených důvodů. Kromě toho vznikají volné radikály i při konzumaci nevhodných potravin a jejich přeměně v organismu.

Ještě mnohem horší je vliv znečištěného životního prostředí. To všechno jsou důvody pro to, abychom si více všimli možností použití dalších doplňků, jakými jsou vitamíny C, A (nebo i beta-karoten) a E. Dávno pryč je doba, kdy se paušálně odmítala konzumace těchto vitamínů nebo se doporučovalo jejich použití jenom jako součást terapie u některých chorobných stavů. Proto se nyní propaguje prodej tzv. ANTIOXIDANCIÍ — čili zmíněné trojkombinace vitamínů. Iste-li tedy sportovci, trénujete-li ve znečištěném prostředí, v každém případě doporučuji, již z důvodů prevence, o použití těchto látek uvažovat.

RNDr. PETR FORT

STRAVOVÁNÍ V PRŮBĚHU DLOUHODOBÝCH NEPROFESIONÁLNÍCH VÝKONŮ

Nosil bych dřív do lesa konstatováním, že při mnoha-hodinových sportovních výkonech je nezbytné přijímat tekutiny a případně i „tuhou stravu“ jako zdroj energie. Nutná je především náhrada vody a některých minerálních látek ztracených pocením i dýcháním, dále pak postupné doplňování pohotovostních zásob energie, uložených na počátku výkonu ve formě svalového a jaterního glykogenu.

Problém je, jak v praxi uskutečnit takové občerstvení pro sportovce-turisty, absolvující některý z veřejných „laufů“, nebo pro rodiny s dětmi „na túře“. (Třeba i pěší...)

Nejprve tedy, jaké jsou hlavní podmínky, potom jaké jsou možnosti:

1. Trvá-li sportovní výkon (i turistický) déle než dvě hodiny, je nutné v jeho průběhu pít.

2. Trvá-li déle než tři hodiny, je vhodné konzumovat i „tuhé občerstvení“ (lze také použít tzv. tekutou výživu, v podstatě nápoj s vysokým obsahem energie) jako prevenci akutního vyčerpání energetických rezerv.

3. Pít i tuhá strava jsou zcela nezbytné především pro děti!

Začneme netradičně od konce — dětmi. Občerstvení pro ně je pro doprovodující osoby největší problém, protože děti jsou mnohem citlivější na vyčerpání energetických rezerv, především glykogenu. Na dětech nepoznáte, kdy se blíží krize. Když ale přijde, může to — především v nepříznivých povětrnostních podmínkách — znamenat i ohrožení života! Z toho plyne, že řešením je PREVENCE: Doporučuji každých asi 45 minut zastavit a dát dítěti napít 2 dcl vhodného nápoje (viz dále). Po uplynutí asi 60 minut výkonu je nutné podat první malé občerstvení, to opakovat každých dalších 30–45 minut. „Porce“ mohou být velmi malé, především však chutné a pro dítě akceptovatelné. (Musí na ně být zvyklé i z jiných činností nebo z běžného života.) Samozřejmě je pro děti možné použít mnohem více sladkostí než pro dospělého.

Vozte alespoň pro děti s sebou čaj, nejlépe ovocný nebo i slabý pravý, s citrónem, běžně oslazený. Termosky z plastu udrží nápoj alespoň vlažný po dobu několika hodin a nejsou ani křehké, ani těžké. Můžete také vzít sáčky s nápojem POWER DRINK. To proto, že i vy si můžete připravit občerstvení jenom z vody, kterou lze dostat kdekoli a zadarmo. O tomto nápoji jsme už psali v Lv-žařství č. 5/93 — nápoj je vhodný bez ohledu na věk spotřebitele. (Upozornění: Děti by neměly pít mnoho speciálních sportovních nápojů! Když tak jim je řečte o poznání více než uvádí výrobce. Power drink například do 0,5 litru místo do 0,33 l.)

Občerstvení pro děti: Tvčinky Múšli všech typů. Vysokoenergetické tvčinky, které jsou k dostání ve specializovaných prodejnách doplňkové výživy pro sportovce nebo v některých fit-centrech. Bývají však velmi drahé a lze je nahradit našimi tvčinkami nebo některými zahraničními — například Snickers. Mnohdy se vyplatí i obyčejné sušenky s náplní — Party, tatranky.

Někomu z vás se teď asi bude zdát podivné, že uvádím právě výrobky, proti nimž většinou bojujím. Důvod je zcela prozaický: Nepředpokládám, že by většina z vás byla ochotná připravovat denně speciální směsi, které byste vozili v jídelních termoskách. Pro děti je nutné, aby dostaly jakoukoliv snadno a rychle využitelnou energii — odborně řečeno: aby jim co nejrychleji stoupla hladina krevního cukru.

Sladkostí se ale nesmí sníst moc najednou. Dochází po nich k pocitu plného žaludku, někdy i ke zvracení. (Přesladené občerstvení je nutné zapít méně sladkým nápojem.) Samozřejmě je možné použít i dětské piškoty. Pokud není riziko, že by vám po cestě zmrzl, vezměte

i banán. Ten je pro děti asi nejlepší formou občerstvení, pro vás nakonec také! Nepoužívejte v zimě po cestě pomeranče, grapy a citróny. Jednak jsou většinou velmi studené, navíc ještě „ochlazují“ — a ztrátu tepla si nemůžete v zimě dovolit. Vyčerpání energetických rezerv se totiž projevuje právě pocitem chladu.

Pochopitelně můžete použít i speciální formy občerstvení, a to především již dříve zmíněné cukerné tablety nebo i v lékárně dostupný tabletovaný hroznový cukr. V žádném případě dětem nedávejte k občerstvení smažené řízky, chleba se salámem a máslem a podobné nesmysly! Pokud chcete absolvovat celodenní túru a neutráct peníze za hotová jídla v restauracích, připravte jim i sobě sendviče z bílého pečiva, s trochou másla. Jako náplň použijte nízkotučný tvrdý sýr a drůbeží šunku. Po takovém jídle by ale měla následovat přestávka (asi 45 minut).

Formy občerstvení a stravy pro dospělé: Samozřejmě lze použít všechno, co bylo uvedeno pro děti. Při masových běžících se mnohdy podává i pivo — nepijte ho! Nejezte nabízené párky ani jiné teplé uzeniny. Případnou hovězí či slepičí polévku (vývar) si ale klidně dejte. Nejezte mnoho čokolády a už vůbec ne mnoho najednou. Pro doplnění energie si můžete připravit dokonce i tekutou stravu! Jak?

Použijte LAKTOSPORT (Promil Nový Bydžov) — tři odměrky do půl litru vody, v níž jste předem uvařili tři polévkové lžíce ovesných vloček, scedili a nechali je vychladnout. K tomu přidejte polévkovou lžici SPORT LECITIN (Promil Nový Bydžov) a rozšlehejte. Konzumujte z termosky nebo z cyklistické láhve. Můžete mírně dosladit Glukopurem, ale tak, aby výsledná výživa nebyla příliš sladká.

STRAVA V RESTAURACÍCH

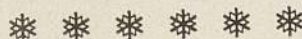
Pokud máte možnost nebo chuť, dejte si v restauraci „malé jídlo“. Například: Rýži s přírodní šťávou, brambory s máslem a dušenou zeleninou, palačinky, pudink s ovocem, rýžový nákyp, polévku — vývar s těstovinami. Ale nikdy ne klasická hotová jídla nebo dokonce minutky, nikdy ne jídla smažená, hranolky nebo hamburgery. Tím méně uzeniny nebo maso!

Zdůvodnění:

Těžká, energeticky bohatá kompletní jídla klasické kuchyně jsou velmi těžce stravitelná. Dokonalé trávení vyžaduje KLID, nikoliv POHYB! Maso a uzeniny, místo aby energii dodávaly, ji při výkonu naopak ubírají. Naplněný zaživací trakt váže krev, která chybí ve svazech. Může dojít i k nevolnosti nebo zvracení, a to tím spíše, čím vyšší je intenzita následného výkonu.

Před jídlem se vždy nejprve napijte. Jinak nebude odkrvený zaživací trakt pořádně fungovat.

RNDR. PETR FOŘT

DEBORAH musela jít STRANOU

Projedete Livignem, které je centrem této oblasti italských centrálních Alp. Proklíčujete Bormiem, kde v roce 1985 bojovali sjezdaři o tituly světových šampionů. Konečně se před vámi objeví Santa Caterina Valfurva, horské centrum pod majestátní Monte Sobretta (3296 m). Dnešná byla známé především jako místo dostaveníček Světového poháru sjezdařek. Však je zde také doma italská hvězda Deborah Compagnioniová a když se člověk prochází po uličkách, má pocit, jako by Compagnioniovým patřila půlka městečka.

Tady narazíte na půjčovnu lyží Compagnoni, támhle na sportovní obchod stejného jména, jinde zase stojí hotel Compagnoni a o kousek dál pro změnu hotel Deborah. Když se dám do řeči s Giovannim Compagnonim, který je bratrancem italské slalomářky, dozvím se, že „Deborah nejradši ze všeho pije černé pivo. A taky má ráda sladkosti.“

Deborah má i svůj početný Fan club, který s ní jezdí po stacích Světového poháru. Ale 11. prosince ve Veysonnaz být nemohli, a tak všichni sledovali triumf svého miláčka v obřím slalomu jenom na televizních obrazovkách. Ten den totiž museli být doma, protože celé městečko bylo zaměstnáno organizováním a službami u jiného Světového poháru — v běhu na lyžích. V tomto lyžařském odvětví to byla v Santa Caterině historická premiéra.

Pro naši Kateřinu Neumannovou měl být úvodní závod nového ročníku SP především testem, co po tvrdě předcházející přípravě dokáže. Reprezentační trenér Pavlata ovšem před startem klasické desítky optimismem neoplyval. „Proč začalo sněžit?“ stěžoval si. „Vždyť Katka je jednoznačně závodnice na tvrdou stopu. Navíc je profil tratě úplně odlišný od její ideální představy.“ Nepomohlo tentokrát ani bouřlivé povzbuzování skupinou zadovských přátel, kteří si to přihnali autobusem až ze Šumavy, v cíli z toho bylo třinácté místo. „Posledních 200 metrů kopce na třetím kilometru bylo hrozných, už to nešlo. Málem jsem pak upadla v cíli do bezvědomí,“ svěřovala se Kateřina a přidala, že (ač se nechce vymlouvat) podmínky v Santa Caterině jí opravdu moc nesvědčily.

Zato Luboš Buchta po loňském náročném přerodu ze Slováků na Čechy opět začal držet krok se světovou špičkou ve své oblíbené klasice (jelo se 30 km). „V létě jsem trénoval trochu jinak a asi je to znát. Během závodu se dostavila i krize, ale dokázal jsem ji překonat,“ svěřoval se.

Na tiskových konferencích s nejlepšími potom bylo možné nabýt dojmu, že receptem na úspěch jsou u mnohých zranění a nemoci. „Měla jsem problémy s kůstkou v nártu. Na první operaci jsem musela v dubnu, na druhou v září, a pak jsem ještě skoro měsíc musela vysadit z tréninku. Tak se nedivte, že jsem tak spokojená,“ usmívala se třetí Stefania Belmondová a druhá Ljubov Jegorovová hned reagovala: „A ty si myslíš, že já jsem běžela na sto procent? Před deseti dny jsem byla nemocná a vůbec jsem netrénovala.“ V nemocničním duchu pak pokračoval i třetí muž ze třicítky Niklas Jonsson (ano; ten, který tak dokonale zazdíil na MS ve Falunu švédskou štafetu): „V závěru října jsem byl s nohou na operaci a dva týdny jsem nesměl trénovat. Teprve se rozjíždím.“

Jenom vítězům nic nebylo! Jelena Vjalbeová oplývala sebevědomím: „Klasika nebo bruslení, to je mi jedno. Jen skok na lyžích neumím.“ Ani u Smírnova zvědaví novináři neuspěli: „Bohužel vás zklamal, byl jsem pořád

zdravý,“ řekl a dodal: „Ale něco vám povím. Dvanáct dní před Santa Caterinou jsem trénoval v Dobiacu s italskou ženskou reprezentací. Proto jsme byli tady tak dobří — já i ony.“

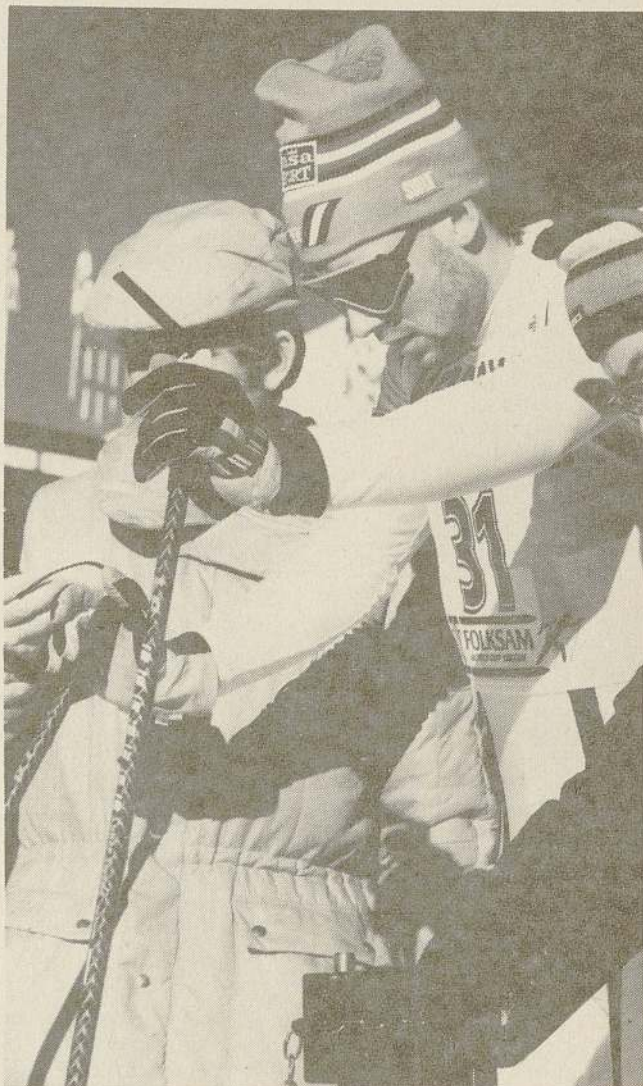
Jinak se již podařilo zažehnat rozchod Vladimíra Smírnova s firmou Atomic (stálo to dalšího servismana a nové, kvalitní lyže), nehrozí ani rozchod s kazachstánskou reprezentací. „Žiju sice ve Švédsku, moc se mi tam líbí a chtěl bych tam zůstat — dokonce jsem již dostal povolení k trvalému pobytu. Nadále však budu startovat za Kazachstán, protože jsem Kazachstánek,“ vysvětloval.

I taková tedy byla Santa Caterina v prosinci 1993. Lyžařský běžec svět v ní začínal cestu, na jejímž vrcholu je napsáno ZOH 1994 — LILLEHAMMER.

TOMÁŠ MACEK,
Santa Caterina

Mogren patří stále k nejlepším Snímek Bohumil Hynek

LYŽAŘI NA STRAKONICKU

Kulaté výročí slavili v uplynulých měsících lyžaři v Čechách a na Moravě leckde. Do redakce nám poslali rozsáhlý materiál — pokryl by snad čtyři strany Lyžařství — ze Strakonice. Nejsou tam sice právě nejvyšší hory, tamní lyžařští nadšenci se však mají čím pochlubit.

První lyžařský oddíl byl založen v Klubu československých turistů a jeho předsedou tenkrát byl ing. Voráček. Hybnou pákou lyžování v okrese Strakonice byl dlouhá léta především místopředseda Jihočeské župy prof. Jaromír Zeman.

Před 2. světovou válkou měl největší lyžařský oddíl KČST v jižních Čechách 250 členů a 45 dorostenců. Z četných jmen, která bychom mohli uvést, se nejvíce proslavil v Kanadě žijící Jan Rubeš, známější ovšem jako operní pěvec než jako lyžař. Kluby tehdy nikdo nedotovával. Na činnost si vydělávaly pořádáním lyžařských čajů, promítáním filmů, osvětovou činností. Tu a tam přišel dar od nějakého mecenáše. Členské příspěvky obvykle padly na odvod částek pro Svaz lyžařů a olympijský výbor. Startovné si závodníci platili, mládež obvykle přispívaly kluby.

Jezdilo se na Kubovu Hůl, Kvildu, Březník, Bučinu, k prameni Vltavy. Kromě Šumavy vyjížděli lyžaři z jihu Čech několikrát za rok i do Alp. Při účasti nejméně pěti osob měli poloviční slevu i na rakouských železnicích[1]. Aipy proto poznali dřív než Krkonoše, Tatry

pro ně byly příliš vzdálené a většinou neznámé.

Nadějnou činnost přerušila německá okupace. Lyže se musely skrývat nebo odevzdat armádě. Na Zadově se přesto lyžovalo. Jezdilo se autobusem do Stach, dále pak pěšky. Již 9. 12. 1945 byla slavnostně otevřena turistická chata na Kubově Huti, později převedená do majetku ČZ Strakonice. V sezóně 1946/47 získali Růžena Čechová a dorostenec Gustav Voborník tituly mistra ČR ve sjezdové a slalomu.

Po socialistické reorganizaci tělovýchovny se lyžaři sešli ve strakonickém Spartaku, později TJ ČZ. V něm byli organizováni až do založení dnešního SKI Klubu Strakonice. V roce 1952 začala pracovat Sportovní škola dorostu, strakoničtí lyžaři se opět začali objevovat ve výsledkových listinách celostátních soutěží. Na Kubově Huti byl brigádnicky vybudován skokanský můstek, v roce 1956 byla na Boubíně uvedena do provozu sjezdovka. V témže roce pořádali strakoničtí nadšenci mistrovství republiky v běhu na 50 km — Hančův mezoříál. V letech 1961, 1968 a 1978 byli spolupořadatelé těžkých závodů na Zadově. Odchovanci TJ ČZ Peší a Žák se stali v roce 1957 členy reprezentačního družstva běžců. V roce 1961 byla do Strakonice přidělena Ústřední lyžařská základna, jejím vedoucím trenérem se stal nezapomenutelný František Kovář. Posledním

„produktem“ TSM ve Strakonici byl juniorský mistr světa v běhu na lyžích Jiří Kvapil.

Na Kubově Huti, Boubíně i Jinde v jižních Čechách nezapomínají ani na rekreační lyžaře. Jsou tu chaty, vleky, sjezdovky. Město motocyklů se v lyžování nezapře: Konstruktorem strojeven vleků byl často například proslulý konstruktér motocyklů, bývalý světoznámý soutěžní jezdec František Pudil. Sportovních středisek je tu několik, jejich obětavých budovatelů několik desítek. Ta jména zkrátka nelze ani vyčísliť! Dokonce lze jen těžko vyčísliť všechny pořádané lyžařské závody a funkcionáře, z nichž mnozí pracovali také v celostátních orgánech. Ze závodníků patří k nejznámějším Jiří Kvapil, před ním Miloš Bečvář, v současné době ovšem především Kateřina Neumannová, dnes patrně nejslavnější obyvatelka Šumavy. Také jméno jejího trenéra Stanislava Frühaufa přerostlo hranice naší republiky.

Některými z lyžařů prosluli jako reprezentanti v jiných sportech. Například vynikající atlet - vytrvalec Josef Lánský, basketbalista Jaroslav Kovář, reprezentant v motocyklových soutěžích Jan Marha, boxer Václav Vojík či manažer našeho týmu při Rallye Paříž—Dakar Pavel Hořák.

Ano, lyžaři ze Strakonice a okolí něco dokázali.

Informace zpracoval
LADISLAV MATĚJKA

Jeden ze „staré gardy“

Narodil se v Machově 2. 12. 1923, v době, kdy našemu lyžování bylo právě 20 let. Rodina ani okolní kraj nikdy neoplyvaly bohatstvím.

Lidé se však odradit nedali. Vždy si našli čas na zábavu i sport, a tak zde byli nejen divadelní ochotníci, ale také Sokol a v jeho rámci lyžaři. Terény tu jsou víc než vhodné, dělat lidé uměli. Vrhli se na stavbu můstku s tehdy ještě dřevěnou nájezdovou věží. Největší počet odpracovaných hodin: Vladislav Doležal. 29. 2. 1948 byly na můstku první velké závody, ještě v kombinaci se sjezdem. V roce 1950 vznikl nový, větší můstek s kovovou nájezdovou věží, po úpravách používaný dodnes jako P 50, K 64. Opět spousta práce, ale i výsledků.

Spolu s nezapomenutelným Jirkou Volavkou a mnoha dalšími má Vladislav Doležal „na svědomí“ mnoho závodů v severských disciplínách. Od náborových pro předškoláky až po největší, republikové.

V Machově vyrostil i úspěšný závodník, členové Dukly, reprezentačního výběru. Při našich závodech vyrůstal „soused“ Jírka Beran, běhal tu později „odpadlík k horolezcům“ Mírek Šmíd. Většina dnešních sdruzenářů a skokanů i dřívějších běžců byla na nějakých závodech v Machově.

Dnes máme novější a delší vlek, další dva menší můstky s umělou hmotou, sněžný skútr. Zajímáme mnoho kilometrů závodních i turistických tratí, stravovací a ubytovací kapacity, přibývá spousta problémů. Za tím vším se celá léta nenápadně a bez pomýšlení na odměnu, na úkor volného času a osobního pohodlí vyskytuje „předseda“. Vyprat startovní čísla, dovézt čaj, spočítat výsledky, projet tratě, ušlapat můstek — mnohem mladší lyžaři mohou (a mnohdy by i měli) zpytovat svědomí.

Chtěli bychom touto cestou, při příležitosti absolvované „sedmdesátky“, co nejupřímněji panu Vladislavu Doležalovi poděkovat za jeho celoživotní lásku k lyžování, za jeho obětavou a nezištnou práci pro všechny, nejen z Machova.

JIRÍ DUCHÁČ

Zájemcům o lyžování na trávě

Lyže pro děti a dospělé, pro trénink i závody vyrábí zakázkově ing. Petr Šojat, Voříškova 9 623 00 Brno - Kohoutovice. Objednávat raději v zimním období. V zahraničí vyrábí lyže Rollka (Itálie) a Launig (Rakousko).

Oddíly i jednotlivci se mohou hlásit u předsedy výboru lyžování na trávě: ing. Vladimír Novotný, Wolkerova 4, 602 00 Brno, tel. Brno 05/33 14 81. ing. Novotný je zároveň zástupcem ČR v komisi lyžování na trávě FIS.

Koordinace přípravy nejmladších (ročníky 1981—85): ing. Stanislav Hladík, CSC., Vniřní 3, 602 00 Brno, tel. zam. 05/4216 1212.

Aktivní kluby:

Spartak Vrchlabí — Antonín Novotný, Benecká 935, 543 01 Vrchlabí.

Junior Brno (nejmladší děti) — ing. Petr Žák, telefon 05/4132 1104/2948.

Grasski Brno — ing. Petr Šojat — viz výše.

TJ Slovan Moravská Třebová — Daniel Mačát, Dukelská 5i, 571 01 Moravská Třebová. Milan Stejný, Palackého 11, 571 00 Moravská Třebová.

SK Morava Kroměříž — Vladimír Hnilica, náměstí Míru 1205, 767 01 Kroměříž, tel. byt 0634/224 98.

AMK Odry — Dalibor Šma, Sadová 10, 742 35 Odry.

Ruda nad Moravou — Jiří Ruswurm, Dolní Morava 79, 561 69 Králupy.

Energetik Chvaletice — ing. Milan Kettner, U kulturního domu 350/4, 533 12 Chvaletice, tel. zam. 0457/952 31.

TJ Zlín — ing. Milan Gurecký, Příkrá 3568, 760 00 Zlín, tel. byt 067/252 64, tel. zam. 067/52 92 18.

SKI Velké Meziříčí — Petr Zezula, Kolmá 1250, 594 01 Velké Meziříčí, tel. byt 0619/3559.

OBLOUKY na tvrdých a zledovatělých svazích

Techniku sjezdového lyžování chápeme jako motorickou činnost, která umožňuje v kterémkoliv okamžiku měnit směr a rychlost jízdy plynulými oblouky.

Jedním z důležitých momentů při změně směru navazovanými oblouky je i změna vzájemného postavení lyží. Vnitřní je ve srovnání s vnější vždy předsunuta. Pokusy s modely profesora Zehetmayera, Šimicu a dalších ukázaly, že vnější lyže zatížená před vázáním nebo vnitřní lyže zatížená za vázáním se otáčejí na tutéž stranu. Vnitřní lyže oblouk vyvolá, vnější ho vede. Předsunutí budoucí vnitřní lyže při zahájení oblouku se současným nadzvednutím její špičky je důležitý jev, který je třeba respektovat. Toto předsunutí je spojeno s pohybem příslušné kyčle vpřed, překlopením pánve od svahu a tím i s posunem těžiště soustavy „lyžař“ do středu budoucího oblouku. Překlopení pánve do středu tvořeného oblouku je způsobeno účinkem odstředivé síly, která v okamžiku přechodu do nového oblouku převažuje nad výslednicí síly tíhové a sil odporových. Tento soubor pohybů způsobuje změnu hranění s následným driftem špičky lyže do spádnice, což důležitým způsobem iniciuje budoucí oblouk. Drift špičky do spádnice je znakem moderní techniky zatáčení, tak jak ji v současné době uplatňují přední závodníci v alpských disciplínách.

Časový úsek, po který dominuje budoucí vnitřní lyže, je velmi krátký. Snahou lyžaře je co nejdříve tlakem zatížit vnější patřičně zahraněnou lyži a tím zdůraznit její dominantní úlohu ve fázi vedení. Analýzou techniky závodníků dospějeme k důležitému poznatku: Evidentně přehraňují a zatěžují vnější lyži tzv. pedálováním nohou (vstřícné napínání vnější a krčení vnitřní nohy). Hranění vyčnívá z kyčlí a je doplněno rotačním pohybem stehna, tím i kolena.

Lyžař stojí na lyžích v neutrálním postoji a přímky proložené bérce a trupem se protínají v oblasti hlavy. Ke konci oblouku důsledně předsouvá vnější vedoucí lyži — budoucí vnitřní — což vede k řezaným obloukům s minimálním smýkáním. Předsunutím budoucí vnitřní lyže dochází ke změně zatížení v předozadním směru, ke změně hranění z palce na malíkovou hranu nohy, posléze k překlopení pánve do středu budoucího oblouku. Nadzvedneme-li přitom špičku budoucí vnitřní, dosáhneme excentrického brzdění patkou lyže, což se příznivě projeví při zahájení oblouku. Nadzvednutí špičky lyže provádíme vykopnutím bérce vpřed, obdobně jako při kopu do míče.

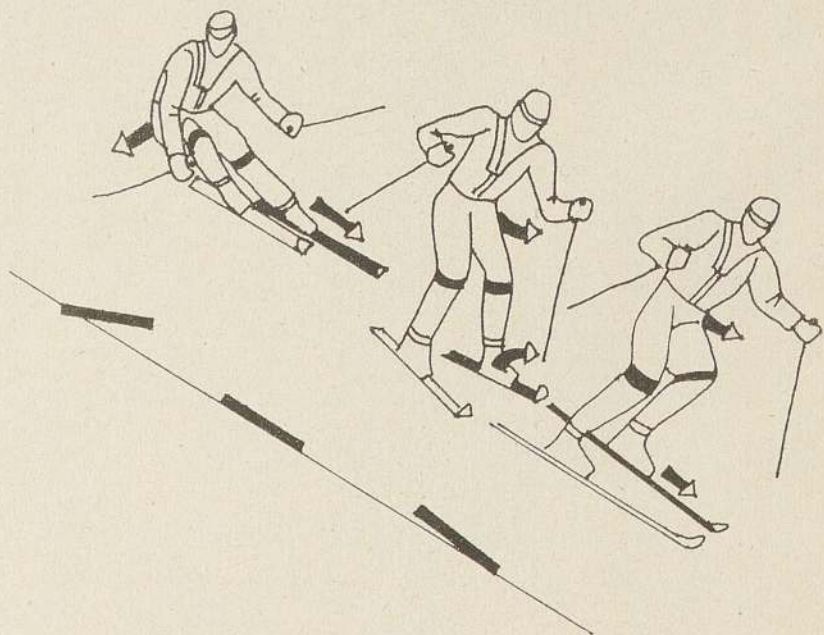
Funkce vnitřní lyže nabývá na významu zvláště při jízdě na tvrdém až zledovatělém terénu. Jízda na ledě je z psychologického hlediska obdobou jízdy na prudkém svahu, vyžaduje především sebedůvěru. Strach před sesunutím a s tím spojenou ztrátou rovnováhy bývá příčinou chybného pohybového jednání lyžaře.

Klíčem k úspěchu je technika jízdy řezaných oblouků s postupným zvyšová-

ním tlaku. Je spojeno s citlivým vedením lyží po vnitřních hranách, kdy největšího úhlu hranění je třeba dosáhnout ve fázi vedení lyží od spádnice. V této fázi narůstá tlak a začínající komprese je pro lyžaře signálem k předsunutí vnější lyže, čímž koriguje svůj postoj vzhledem ke změně sklonu svahu a rozložení tlaku na lyže. Tlak přesune do zadní poloviny lyží za vázání, aby se těžiště promítala do oblasti kotníku, do tlakové zóny maximálního přilnutí hran. Lyže tak vnitřní hranou poskytuje lyžaři pevnou oporu.

V posledních letech se v alpských zemích začínají prosazovat nové způsoby zatěžování lyží v oblouku a jejich uplatnění jak ve fázi základního výcviku, tak ve fázi výcviku zdokonalovacího či v oblasti závodního lyžování. Nové tendence jsou založeny na menším pohybu kolena ve směru dopředu a dovnitř oblouku. Pohyb kolena při hranění je doplňován zvýšeným pohybem pánve směrem do oblouku, čímž je zaručen odpovídající úhel hranění lyží. Při řezaných obloucích musíme rozhodně zabránit otáčení lyží pomocí rotace bérce. Vyžadujeme proto hranění kyčlí se zdůrazněným tlakem do haluxu, tj. bříško pod palcem nohy. Lyžař ve fázi nasazení oblouku zatěžuje lyže pod haluxem. Potom přenáší tlak na celé chodidlo. Ke konci oblouku, ve fázi zakončení, přesouvá tlak do patní části chodidla a tím za-

braňuje smýkání patek ven z oblouku. Správný postoj v oblouku je charakterizován pokrčenou vnitřní nohou a částečně nataženou nohou vnější, vkloněním pánve do středu oblouku s rotačním překloněním trupu. (Je to podobný postoj jako při přetahu lanem.) Z biomechanického hlediska je důležité, že správným postojem dochází k oddálení těžiště soustavy od hrany překlopení, kterou představuje vnitřní hrana vnější lyže. Dochází tak k prodloužení ramene gravitační síly a ke snížení výšky těžiště nad oporou. Tím je problém řezaného vedení lyží v oblouku úzce spojen se správným postojem. Pokud ho nedokážeme zaujmout, nepodaří se nám ani řezaný oblouk. Výsledkem je nekontrolovatelné smýkání, spojené většinou se ztrátou rovnováhy. Největší problémy se projevují při výjezdu z oblouku. Lyže buď drží na hranách a poskytují lyžaři pevnou oporu, nebo „vydriftnou“ ven z oblouku, se všemi negativními důsledky. Správný postoj je pro zachování dynamické rovnováhy základním principem a odpovídá velikosti momentálně působících vnějších sil. Výslednice těchto sil musí protínat kontaktní linii doteku lyží s podložkou. Během jízdy v oblouku se úhel sklonu svahu neustále mění. Lyžař musí korigovat svůj postoj tak, aby těžiště procházela bodem maximálního přilnutí, který se nachází pod kotníkem.

Jedna z chyb komplikující zvýšení tlaku patou je velké pokrčení v kotnících, spojené s postavením vnější nohy příliš vzadu pod tělem. Důsledkem je, potom nadměrné zatížení přední části této lyže, takže její odlehčená část, patka, klouzá z oblouku ven.

Ve fázi zakončení oblouku se snažíme o to, aby bod tlaku, kterým působí lyžař na lyži, ležel těsně za polovinou poddrážky lyžařské boty v zadní části chodidla. Pocit tlaku v botě se neustále mění. Vzhledem k fázi oblouku se posouvá od bříška pod palcem směrem k

patní kosti. Ve fázi zahájení působí pod palcem, poté dochází k posunu. Je nutné, aby lyžař s velkou přesností soustředil tlak ve fázi vedení od spádnice do centra maximální přilnavosti.

Působí-li tlak před tímto bodem, po přechodu spádnice dochází k brzdění smykáním. Naopak: Je-li patní kost příliš zatížena již ve spádnicí, dochází k záklonu a ztrátě rovnováhy. Přesnost působení tlaku má největší význam ve fázi ukončení oblouku, kdy je riziko nekontrolovatelného smykání, zvláště na tvrdých podkladech, velké.

Jízda na tvrdých a zledovatělých svazích vyžaduje umění diferenciací tlaku v botě v rozmezí bodu maximálního otáčení a maximálního přilnutí. Zdůrazňujeme, že tajemství kontrolovaného výjezdu z oblouku tkví v předsunutí vnější lyže po přechodu spádnicí v okamžiku nárůstu komprese. Toto předsunutí je třeba neustále procvičovat, abychom vypořádali správný pohybový návyk. Bez něj se při jízdě na zledovatělých svazích neobejdeme.

PhDr. KAREL DRLÍK

Jak se dělá metodika lyžování

Ve světě jsou tisíce škol a statisíce učitelů lyžování. Jak školám, tak jednotlivým lyžařským zemím záleží na tom, aby se u nich učilo dobře. Úspěšně vyučovat znamená porovnat svoji metodiku s dosavadním světovým standardem. Vzít v úvahu nové tendence ve výuce a to vše doplnit zvláštnostmi, které vyžadují místní podmínky. Fundovaná metodika musí respektovat všechno, co se ve světě osvědčilo. To platí pro výuku lyžování stejně jako pro výrobu automobilů. Přední lyžařské země tvoří svoji metodiku podle pravidel, která se pokusíme shrnout u výuky sjíždění.

DOSAVODNÍ METODIKA

První zásadou je vzít v potaz dosavadní techniku. Ta je dostatečně podrobně zachycena v ukázkách a referátech posledních kongresů INTERSKI i v oficiálních metodických publikacích lyžařských zemí. Vlivem živých mezinárodních kontaktů se vyučovaná technika v celém světě značně integrovala. Uvedené prameny představují odpovídající materiál pro model dosavadní standardní techniky. Návoslovně i biomechanicky dokresluje tento model výsledky práce mezinárodní terminologické komise INTERTERM.

NOVÉ TENDENCE

Novinky v technice špičkových světových závodníků se aplikují na výuku. Nové tendence v metodice lze sledovat v současných lyžařských publikacích. To se týká především pohybových jevů jako je zdůraznění tlaku, uvolnění po zdůraznění tlaku, zalomení v kyčlích, střídání oblouků a postoje pro oblouk, změny předsunutí lyží, většího využití fyzikálních sil při otáčení lyží jejich zatěžováním v různých místech a směrech i mechanismu, který se nazývá driftování.

RÁMCOVÝ PROGRAM

Ze standardní techniky, z jejích nových tendencí, si jednotlivé země vytvářejí „rámcový program výuky“. Tento program slouží lyžařským pedagogům jako hlavní orientace. Je důležité, poněvadž formuje vyučující do určité potřebné uniformity, usměrňuje náplň školení cvičitelů, vytváří společnou řeč i most k mezinárodní metodické spolupráci.

Příkladem takového národního programu je rakouský Skitehrplan nebo francouzské Memento. Rámcový program však neurčuje lyžařským pedagogům mantinely. Je na cvičitelích, jak si ho na základě své erudice a zkušenosti tvůrčím způsobem doplňují, utvářejí.

Má-li některá země ve vyučované technice poznatky a zkušenosti, které překračují mezinárodní úroveň, pak tyto vědomosti zpravidla publikuje, seznamuje s nimi mezinárodní lyžařskou veřejnost na kongresech INTERSKI a na zasedáních jeho komisí. Dále je předkládá k terminologickému zpracování komisí INTERTERM. Tyto novinky, jsou-li obhájeny, se stávají příspěvkem do mezinárodní metodiky.

POMOCNÁ CVIČENÍ

Téměř každý lyžařský pedagog má pomocné cviky, které používá pro nacvičování lyžařských dovedností. Příklady těchto cvičení, obvykle uváděných jako pohybové úkoly, soutěže, obrazný výtah nebo korekční cviky, jsou buď zařazeny přímo do metodických příruček, nebo o nich pojednávají zvláštní publikace. Pomocná cvičení bývají důležitou součástí školení začínajících cvičitelů, jimž dávají důležitý konkrétní návod pro práci se žáky.

SPECIÁLNÍ NÁPLŇ

Některé země a školy doplňují uvedenou látku speciální náplní vhodnou pro určité podmínky. Jako příklad od nás můžeme uvést použití běžecových lyží při nácviku základních dovedností sjíždění nebo uplatnění Big Foot při výuce slabších začátečníků. Zde jde však spíše o speciální didaktický než technický přístup.

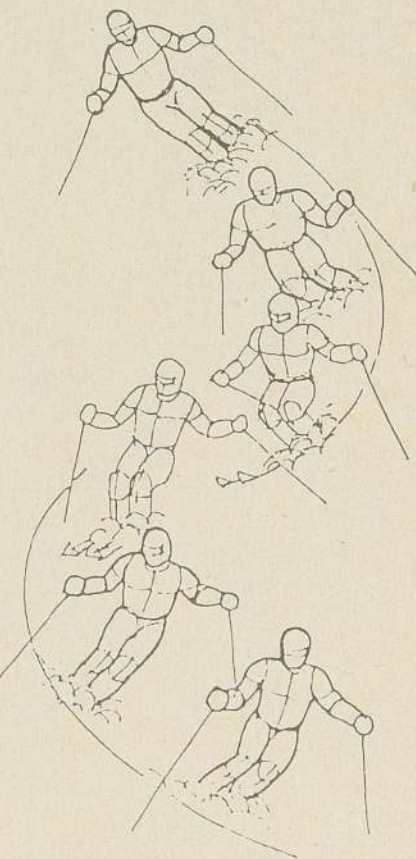
TERMINOLOGIE

Jedním z předpokladů vytvoření vhodné metodiky je odborně zpracovaná terminologie. Mezinárodně ji na podkladě biomechanické analýzy zpracovává INTERTERM. Je velmi účelné, aby návosloví používaná v národních metodikách brala práci INTERTERM v potaz, aby s mezinárodní terminologickou komisí projednávala i svá případná specifika. Je to vhodná cesta, jak se metodicky snadněji dorozumět a mezinárodně uplatnit.

ZÁVĚR

Naše lyžařské školení se neobejde bez metodiky, která by odpovídala nárokům běžným ve světě. Praxe ukazuje, že to není úkol lehký. Je však náležitý i vzhledem k naší účasti na kongresu INTERSKI v Japonsku a k projednávané kandidatuře České republiky na kongres 1999 v Krkonoších.

JIRÍ SOUKUP

SPECIÁLNÍ DOPLNĚK V KAPSLÍCH AMINOESSENTIAL

JISTOTA OBNOVY I RŮSTU SVALOVÉ HMOTY

Vědecko-výrobní sdružení NUTREND uvádí na trh nový výrobek s názvem AMINOESSENTIAL. Jde o fyziologicky vyváženou směs esenciálních aminokyselin s řadou specifíků, která ji odlišují od podobných výrobků. AMINOESSENTIAL se velmi rychle uvolňuje i vstřebává, a tak je snadno vestavován do svalových tkání — bez ztráty energie! Použití celého speciálně sestaveného spektra esenciálních aminokyselin odstraňuje riziko nerovnováhy, které může nastat při konzumaci jednotlivých volných aminokyselin. Proto dominantní podíl větvených aminokyselin (leu, izoleu, val) je kompenzován ostatními esenciálními aminokyselinami v celé šíři, kterou odborníci na výživu považují za optimální.

Kromě toho je směs specificky účinná proto, že umožňuje působení každé z obsažených aminokyselin, aniž by byla blokována účinnostmi jiné!

AMINOESSENTIAL MÁ VÝRAZNÉ REGENERAČNÍ ÚČINKY, PROTOŽE URYCHLUJE PŘECHOD Z KATABOLISMU DO ANABOLISMU. DOPORUČUJEME POUŽÍVAT NEJRADEJI IHNEDE PO TRÉNINKU.

Nejvýznamnější % podily Aminoessentialu

**63 % BCAA, 28 % L — Leucin
20 % L — Lysin**

ANALÝZA

L-Isoleucin ^{BCAA}	652 mg
L-Leucin ^{BCAA}	1140 mg
L-Valin ^{BCAA}	733 mg
L-Lysin	815 mg

L-Methionin	163 mg
L-Fenylalanin	163 mg
L-Tryptofan	33 mg
L-Threonin	285 mg
Pyridoxin (vit. B6)	16 mg

Užitím Aminoessentialu získáte za jednu cenu DVA PRODUKTY.

Podstatnou část výrobku (63 %) tvoří větvené aminokyseliny (BCAA) s prokazatelným ANABOLIZUJÍCÍM EFEKTEM.

Chráni svalovou hmotu před devastací — organismus je může použít jako zdroj energie. Z prováděných experimentů v mnoha sportovních odvětvích můžeme potvrdit, že BCAA jsou mnohdy jediným řešením účinné ochrany svalové hmoty před poškozením.

Velmi významný je 28% podíl L-Leucinu — nejdůležitější aminokyseliny. Jeho přítomnost v tkáni spolupůsobí při uvolňování a aktivizaci somatotropního hormonu a inzulínu, čímž se stává jedním z faktorů zabezpečujících anabolizující efekty. Zvýšený obsah L-Lysinu (20 %) je velmi účinný při tvorbě pojivové tkáně a především karnitinu. Nikoliv nedůležitou součástí výrobku je PYRIDOXIN jako vitamín nezbytný v přeměně aminokyselin.

Dávkování: Podle hmotnosti a typu sportu (2 až 8 kapslí denně)

Balení obsahuje: **120 kapslí**

Cena: **375 Kč** (+poštovné a balné)

Objednávky: zásilková služba
ČR

Nutrend
P.O.BOX 192
771 00 OLOMOUC
tel.: 068/5413927

přímý prodej
C.A.S.R.I. Praha
Vědecko-servisní pracoviště
České armády
Podbabská 3, 160 00 Praha
tel.: 02/33049231

lyžařství

DUBEN

ROČNÍK 80

1994

Kč 6,—

2

Toto číslo je věnováno především ZOH v Lillehammeru ● Dále se dozvíte o MS v letech na lyžích, přečtete si zamyšlení nad tragédií U. Meierové a další zajímavosti ze světa lyží ● Nechybějí ani kompletní výsledky všech SP.

LYŽAŘI PŘED KONFERENCÍ

Sezóna na sněhu skončila, dění v našem lyžování nikoliv. První polovina letošního roku bude mimořádně živá — nadešel totiž rok naší konference. Ta se sejde, aby zhodnotila první období v nových společenských podmínkách.

Bylo to období nesnadné. Při minulé konferenci jsme netušili, že jde o poslední společné vrcholné jednání svazu s našimi přáteli ze Slovenska. Ze příště budeme jednat jako dva svazy, ani to, že oba republikové svazy se stanou do příští konference vrcholnými orgány svých zemí, že budou obě nové republiky zastupovat na mezinárodním fóru, že budou řídit reprezentační družstva.

Letošní konference SLČR musí přijmout nové stanovы svazu, protože ty dosud platné pocházejí částečně ještě z minulého režimu. Ze stanov bude vycházet organizační struktura svazu i jeho sekretariátu, pravomoc úseků jednotlivých závodních disciplín a základního lyžování. To všechno už na stránkách Lyžařství v minulém roce napsal dosavadní předseda svazu ing. Jedlička.

Prvořadým úkolem konference (valné hromady) svazu bude volba nového předsedy a výkonného výboru. Protože otázka voleb je mimořádně závažná věc a v demokraciích získává význam ještě větší, rádi bychom viděli i větší odpovědnost při všech volebních aktech. Uvědomujeme si, že dnes o sobě a našem lyžování rozhodujeme sami a zcela suverénně, že nám nikdo nebude dávat pokyny a směrnice, naši práci zhora řídit. To je výrazem svobody, ale i velké odpovědnosti, protože chyby pak můžeme hledat jenom u sebe, vinu sva-

lovat pouze sami na sebe. Souvislost mezi pravomocí a odpovědností si musejí uvědomit především všechny úseky SLČR. Ony — a nikoliv sekretariát nebo dokonce předseda svazu — odpovídají za své hospodaření, především však za sportovní výsledky!

V souvislosti s neuspokojivými výsledky našich lyžařů v uplynulé sezóně, zejména potom na ZOH v Lillehammeru, kritizoval náš tisk nejednou „svaz lyžařů“. Jenže: Kdo je to svaz? Svaz je tvořen všemi registrovanými lyžaři a takto abstraktně pojatá odpovědnost je vlastně dědictvím minulosti, kdy se jeden schovával za druhého. Nyní je třeba si uvědomit, že za výsledky reprezentantů v jednotlivých odvětvích našeho lyžování odpovídá příslušný úsek! On jmenoval trenéry reprezentačních družstev, on má znát a kontrolovat jejich práci. Jeho trenérská rada odpovídá za kvalitu tréninkového procesu i za výchovu mládeže v oddílech, ona nese odpovědnost též za úroveň metodiky a teoretické přípravy, za její celou koncepci.

Z uvedených důvodů nelze podceňovat ani konference (valné hromady) úseků, které vesměs proběhly v dubnu. Volbou předsedy úseků a jmenováním trenérů reprezentace počíná všechno, z čeho se už rok budete zpovídat! V minulosti byly volby nejednou formální, nepřipravené, improvizované. Tentokrát trval výkonný výbor na tom, že delegáti na konferenci úseků by měli předem znát kandidáty na funkci předsedy. Ti by pak měli být dostatečně seznámeni s případnou možností zvolení, s tím, co z ní vyplývá. Nelze „střílet od boku“ a kandidáta na předsedu

hledat od předsednického stolu mezi přítomnými, na místě se dohadovat, zda takovou funkci chcí nebo nechcí vykonávat. Kandidát na předsedu by měl při valné hromadě být schopen vystoupit, zaručit se, že je ochoten a připraven tak důležitou funkci čtyři roky zastávat, měl by však také přednést svoji představu o koncepci práce. Delegáti by měli znát kandidáty předem už proto, že při volbě nezastupují sami sebe, nýbrž ty, kteří jim dali mandát. Každý delegát by se proto měl „doma“ poradit a volit toho, koho doporučují, komu dávají přednost ti, kdo ho na konferenci vyslali. Řečené pochopitelně platí nejen pro konference (valné hromady) úseků, které při čtení tohoto příspěvku už vlastně budete „mít za sebou“, ale také a především pro volby na konferenci svazu, která se sejde v červnu letošního roku — pravděpodobně 18. června v Praze. Platí-li uvedené řádky pro volbu předsedy úseků, potom přirozeně platí ještě daleko víc pro volbu předsedy SLČR.

Věříme, že toto volební období zvládneme zdárně a se ctí. Pokud ano, zvládneme se ctí i další čtyřleté období sportovní, vrcholící účastí našich lyžařů na ZOH 1998. Měli by tam být výrazně úspěšnější, než byli letos. Základ k tomu vzniká nejen v tréninku...

K. B.

lyžařství

Ročník 80 — Číslo 2

NA TITULNÍ STRANĚ vítěz olympijské alpské kombinace Lasse Kjus z Norska. Snímek ČTK

Časopis všech českých lyžařů. Vydává Svaz lyžařů České republiky. Odpovědný redaktor Karel Bláha, grafická úprava Miroslav Slejška. Redakce: Svaz lyžařů České republiky, Mezi stadióny, POB 40, 160 17 Praha 6 - Strahov. Telefon sekretariátu 35 04 98. Vychází šestkrát ročně. Tiskne Typos, tiskařské závody, a. s., nám. dr. Horákové 7, 360 32 Karlovy Vary. Rozšiřují PNS a Transpress, na Slovensku PNS Bratislava, OZ, Martanovičova 25, 813 81 Bratislava. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, doručovatel tisku a předplatitelské středisko. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, administrace vývozu tisku, Hvoždanská 5 - 7, 148 31 Praha 4. [Netýká se Slovenská!] Celoroční předplatné 24 Kč. Neobjednané příspěvky autorům nevracíme ani se k nim nevyjadřujeme.

ISSN 0323 - 1445

XVII. ZOH

LILLEHAMMER 1994

Olympijský deník klasiků

Za statické divácké kulisy a při teplotě -18 stupňů Celsia začaly olympijské soutěže klasiků během žen na 15 km volně. Způsobem start cíl jej absolvovala Italka Manuela di Centaová a její náskok v cíli před druhou Jegorovovou byl úctyhodný: 1:18,5 minuty. „Je to mé první olympijské vítězství v životě a věřím, že není v Lillehammeru poslední,“ reagovala na zlato sympatická Italka. O mnohem méně spokojena byla Kateřina Neumannová, kterou pád v závěru připravil o místo v první desítkě. A také „legenda“ Vjalbeová — doběhla sice šestá, ale nejhroší z Rusek, a to znamenalo stop pro Gundersenku.

Pondělí 14. února

Značka Madshus se v běhu mužů na 30 km volně zviditelnila, juniorský mistr světa z roku 1991 Thomas Alsgaard vyhrál svůj první velký závod mezi seniory a po řádně tak „utekl“ další závodníci Madshusu Neumannové. „Přitom jsem si myslel, že mi trať nebude vyhovovat,“ přiznal se v cíli. Superfavorit Dählie se tvářil, že je spokojen se stříbrem, naopak v závěru zcela ztuhl Smirnov. Jíří Teplý proměnil padesátá místa ze Světového poháru ve velmi dobrou 17. příčku.

Úterý 15. února

Osmatřicetiletá Kirvesniemiová si v běhu žen na 5 km klasicky došla pro svoji čtrnáctou medaili ze ZOH a MS a mezi gratulantkami byla i Květa Jeriová-Pecková. Medaile se leskla bronzově — lepší byly jen stříbrná di Centaová a zlatá Jegorovová. Neumannová zopakovala osmé místo z Falunu, ale s nadějami vzhlížela ke Gundersence.

Čtvrtek 17. února

10 km klasicky mužů svědčilo od prvních kilometrů nejvíce Bjørnu Dähliemu, za nímž se po pokažené třicítce opět našel Smirnov. Propadák českých běžců: Buchta byl sice na solidním 26. místě, všichni ostatní se umístili od 59. příčky níže. Katastrofa!

V cíli závodu na 10 km žen volně započítávaném do kombinace si posteskla di Centaová: „Škoda, že trať nebyla o kousek delší.“ Vítězná Ljubov Jegorovová jí podpořila: „Kdyby se jelo ještě kilometr, tak bych prohrála.“ K bronzu neskutečným způsobem s vyhrnutými rukávy letěla další Italka Belmondová. Neumannová chvíli jela na páté příčce, v cíli z toho po vítězném finiši s Dybendahlovou bylo šesté místo. „Jsem spokojena s tím, co jsem dnes odvedla, víc zatím nebylo v mých silách,“ komentovala svůj výkon.

Pátek 18. února

Skoky pro severskou kombinaci udělaly jasného favorita na zlato z Fred Børre Lundberga, zatímco Ogiwara ani předpokládaný černý kůň soutěže Stecher své ambice nepotvrdili. Máka chtěl ze 17. příčky útočit na první patnáctku.

Sobota 19. února

Lundberg potvrdil v běhu na 15 km do severské kombinace své ambice a svůj náskok více než ztrojnásobil, na nás místo v první patnáctce nezbylo.

15 km mužů Gundersenovou metodou přineslo další zlato Bjørnu Dähliemu, ale bylo vykoupené velkou dřinou. „Vydal jsem ze sebe naprosto všechno,“ přiznal v cíli Dählie. O Smirnovovi si už všichni říkali, že patrně zůstane dvčetně jenom druhý. Buchta si dokázal vylepšit pozici o dvě místa, optimismus před štafetou však v našem závodě nebyl téměř žádný.

Neděle 20. února

První české skokanské zklamání při skocích na můstku K-120. Sakala čekal mnohem více než sedmé místo. Roz-

pory uvnitř kolektivu však zatím pronikly na povrch jenom diskusemi Matura-Parma na téma „výběr vhodných lyží.“ Fantastická atmosféra na stadionu aplaudovala dvěma velikanům této zimy. Po prvním kole vedl Espen Brødesen, ale desetibodový náskok promrhal a dopřál zlato Jensi Weissflogovi.

Pondělí 21. února

„Když jsem přebírala štafetu od Gavriljukové, byla jsem si jistá, že ji přivezu jako první,“ konstatovala Ljubov Jegorovová v cíli štafety žen na 4×5 km. Na posledním úseku brzy ukázala záda Norce Moenové, připsala si na své konto šesté zlato ze ZOH a stala se tak nejúspěšnější účastnicí her v historii. Balancování mezi 13. a 7. místem ukončilo české kvarteto na deváté příčce.

Úterý 22. února

Rekordní divácká kulisa (120 tisíc) se vytoženého zlata pro Norsko ze závodu 4×10 km mužů nedočkala, šok divákům přichystal v posledních metrech Ital Fauner, který přespurtoval Bjørna Dählieho. První muž naší štafety Buchta vyjádřil zklamání nad osmým místem i výkonem Korunky.

Skokanský závod družstev skončil japonskou tragédií, když Harada posledním skokem připravil japonský tým o prakticky jisté zlato, které připadlo Německu. České zklamání ze sedmého místa charakterizovala i slova Ladislava Dluhoše: „Protí loňsku je to propadák dolů. Všichni mají obrovskou formu; my ne.“

Středa 23. února

Skok pro severskou kombinaci družstev skončil výrazným vítězstvím Japonska, k jejichž náskoku 5:07 min. před Nory není třeba více dodávat. Šesté místo družstva ČR bylo příjemným překvapením.

Čtvrtek 24. února

Obraz českého ženského běžeckého lyžování bez Neumannové nabídl běh žen na 30 km klasicky. Nejlepší 36. Vondrová v cíli řekla: „Je to hrozné, že se neustále pohybujeme tak daleko za světem.“ Ostatní dopadly ještě hůře, Zelingerové se dokonce udělalo na trati špatně a vzdala. Jegorovová byla patrně už příliš unavená a skončila bez medaile, druhé zlato si na své konto připsala di Centaová.

Štafeta 3×10 km pro severskou kombinaci (naposledy v této podobě) potvrdila na prvních čtyřech místech pořadí po skoku, čeští sdružení se vyšplhali na pátý stupeň.

Pátek 25. února

Rozčarování Jaroslava Sakaly z 13. místa ve skoku na K-90 i z celé olympiády se promítlo do ostrého názorového střetu s trenérem Maturou (prostřednictvím novinářů). Množství zatím utajované „špíny“ vyplavalo na povrch rychlostí blesku. Svět měl ovšem jiné starosti. Espen Brødesen se dočkal zlata, na Weissfloga tentokrát medaile nezbyla.

Neděle 27. února

„Jel jsem v naprosté pohodě, což se mi při padesátce nestává. Tato zlatá medaile je pro mne cennější než všechny předcházející medaile z mistrovství světa,“ nechal se v cíli závodu na 50 km mužů klasicky slyšet konečně zlatý Vladimír Smirnov, který byl na zlaté pozici od prvních kilometrů, zatímco Myllylä, Siverstsen a další se prali o zbytek medailí. Buchta (po nemoci) dojel dvacátý, Valenta ovšem až 58. a Petrásek ani nedokončil. Víc běžců jsme pro tento závod neměli.

Lillehammer: drahé jídlo, vyspělá technika, skvělí diváci

HRY ZA KULISAMI

Celodenní putování do Lillehammeru začalo ve čtvrtek 10. února na ruzyňském letišti, kde se sešli akreditováni čeští novináři, černým humorem. Nejen, že nám organizátoři nepotvrdili odvoz z letiště v Oslo do Lillehammeru (který jsme jaksi zapoměli včas objednat), ale navíc se množily varovné zprávy o ztracení zavazadel, dopravním chaosu v dějišti her (novináři jsou prý nuceni cestovat stopem) a nesmírně vysokých cenách jídla. Komentátor české televize Robert Záruba přidal k dobru historiku o svém kolegovi Dr. Bohlavovi, který byl v Lillehammeru od začátku týdne a z hladu snědl i přibor vyrobený z tvrdých kukuřičných vloček! „Já bych teď nejraději usnul a probudil se až za tři týdny,“ reagoval na všechny tušené problémy Pavel Loněk z redakce Sportu.

Na letišti v Oslo-Fornebu nás čekalo milé překvapení: Žádná zavazadla se neztratila a autobus přepravující novináře do akreditačního centra již byl přistaven. První dotyky olympiády jsme na 190 km dlouhé cestě z Oslo do Lillehammeru pocítili při průjezdu Hamarem, kdy se řidič chopil mikrofonu a upozornil na rychlobruslařský stadión v podobě obrácené vikingské lodi. „Tento stadión je symbolem Norska a jsme na něj moc hrdí,“ řekl. Do Lillehammeru zbývalo ještě 58 kilometrů.

Dvakrát jsme přejezdi po mostech jezero Mjøsa a konečně se před námi otevřelo na jeho břehu ležící olympijské město. Akreditace proběhla opět překvapivě rychle a za využití nejmodernější techniky, první setkání s cenami potravin už bylo méně příjemné. Obyčejný hamburger přišel na 35 norských korun (při převodu na českou měnu si tuto částku musíme vynásobit čtyřmi). Ještě horší zkušenost učinil další redaktor Sportu Zdeněk Paul, který za coca colu v motorestu vysázel 60 NOK, na což okamžitě reagoval poznámkou, že raději bude pít jen pivo...

Novinářské vesnice byly řešeny neobvykle. Ta v Hafjelltoppen, nedařleko od centra alpských disciplín, v nádherně zasněžené norské krajině (130 cm sněhu) nabízela spoustu malých dřevěných chatek, ve kterých byly čtyři jednolůžkové pokoje, po dvou sociálních zařízeních a sprchových koutech a jeden obývací pokoj s televizí, do kterého se ovšem muselo chodit venkem chatky. Prostor připadající na jednu osobu sice nebyl největší, ale světlé severské dřevo i dokonalá čistota působily velmi uklidňujícím dojmem. Jediným háčkem byl pro mne fakt, že přidělený pokoj má už obsadí francouzský novinář, ale usměvavé hostesky řešily vzniklou situaci rychle a bleskově mne přestěhovaly.

Nastalo šestnáct dlouhých — a pro novináře únavných — olympijských dnů. Dost času jsme při nich strávili v modrých olympijských Media-autobusech, které zajišťovaly přesun mezi sportovišti. I když ze začátku v systému olympijské dopravy občas cosi zaskřípalo, nakonec celý systém fungoval velmi precizně. Až na dny, kde se na běžecký stadión Birkebeineren vyvalila lidská lavina a dokonale upala příchodové trasy i příjezdové silnice.

Na každém kroku jste si uvědomovali, jak ani na olympijských hrách se nezastavil obrovský technický pokrok. Jednou z lillehammerských výhodností byl propracovaný informační systém her. Počítače IBM, představující Info her, byly rozmístěny ve všech tiskových střediscích, v novinářských vesnicích, v olympijské vesnici i v klubových zařízeních národních olympijských výborů a dávaly dokonalý přehled o všem. Mohli jste zjistit, jak moc zrovna teď mrzne na Birkebeineren, jak probíhá trénink sjezdaček, kde je zrovna v tuto chvíli norský král nebo jestli Tonya Hardingová už přicestovala do Norska. Nebyl problém nechat si vytisknout kompletní osobní údaje o všech sportovcích i s dosud dosaženými výsledky. Když jste potřebovali jet novinářským autobusem třeba z Kvitfjellu do hlavního tiskového střediska, dotkli jste se třikrát prstem obrazovky a už vám naskakoval jízdní řád i mapka ukazující, kde přesně autobus stává. A nejen to: Všechna Infa byla samozřejmě vzájemně propojena, takže po počítačové síti bylo možné posílat i poštu. Vycvakali jste své akreditační číslo, kódové číslo a otevřela se před vámi celá poštovní

síť — zároveň jste byli informováni, kolik vzkazů bylo adresováno vám.

Postupně dozrává změn i vzhled tiskových středisek při vrcholných akcích. Naprosto zmizely psací stroje, takže je zde najednou mnohem tišeji, rozsáhlé psací stoly ovládly tiše předoucí notebooky. Mízí i dlouhé řady faxů, které najednou nikdo nepotřebuje, maximálně k zaslání blahopřání k svátku. Hitem her se staly mobilní telefony. Drtivě větší agentur, zvláště ty, které se musejí potýkat s tvrdým konkurenčním bojem, používaly právě tohoto zařízení. V Lillehammeru se podařilo vytvořit patrně světový rekord v počtu spojení, když se za jedinou hodinu uskutečnilo 11 000 hovorů z mobilních telefonů! Do cíle dobíhal například poslední běžec v závodě na 10 km a zpravodaj DPA už diktoval písáček v olympijském tiskovém středisku kompletní komentář, který byl vzápětí vysílán do německé sítě.

Po novinářích z Německa, Švédska, Francie a dalších zemí jsme zatím jen závistivě pokukovali. Ono se to krásně pracuje, když jednotlivé redakce mají v dějišti her svého experta na každý sport, zatímco čeští deníkáři (s výjimkou několika málo deníků, které měly v Lillehammeru zpravodaje dva) jsou děvečkami pro všechno. Denně nás čekaly pravidelné spurty mezi sportovišti, které začínaly brzy ráno a končily často až kolem druhé hodiny v noci, kdy nás autobus dopravil z krasobruslařských soutěží v přece jen více vzdáleném Hamaru do našich dočasných domovů. Spánkový průměr se ustálil na čtyřech až pěti hodinách denně.

K servisu pro novináře bych prakticky neměl připomínku. Když pomínu již zmíněné Info her, byly zde brisně vyhotovené průběžné i konečné výsledky. Vybavení tiskových středisek řadou monitorů s možností volby libovolného přenosu (včetně tréninků), jednoduchý spojovací systém s redakcemi na základě telefonních karet.

Chtěl bych však na tomto místě psát ještě o něčem jiném. O divácích, kteří byli skvělí, fantastičtí, nenapodobitelní. Posuďte sami: Celé Norsko má jenom čtyři milióny obyvatel. V Lillehammeru jich žije za normálních okolností 23 000. A v rekordním úterý 22. února, kdy se běžela mužská štafeta, jich zde bylo 200 000! Jako perličku bych dodal, že v závěru tohoto hektického úterý skončilo po oslavách (slavilo se často cokoliv) osm fanoušků na záchytcce, z toho šest Norů. Jinak se však norský fanoušek choval velmi kultivovaně a sportovně. Jen si představte, že dvacet tisíc lidí přespalo v noci před startem mužské padesátky ve spacácích u tratí, aby mělo druhý

Vladimír Smirnov

Snímek Miloš Rasoča

den co nejlepší místa! (O mrazu nemluvě...)

Srdcem olympiády byla kilometr dlouhá hlavní třída Storgata, pravidelně přečpaná stovkami lidí, kde často musely pracovat lokty, aby se člověk dostal tam, kam potřeboval. Říkalo se, že kdo chtěl navštívit Lillehammer a neprošel Storgatu, jako by tu nebyl. Zde se pořádaly kulturní akce, tudy procházely maškarní průvody norských fanoušků (k vidění byli slon, parní válec i žirafa), tady byla jedna prodejna olympijských suvenýrů vedle druhé. Norové byli

nesmírně operativní, vydali rychle pohledy s momenty ze slavnostního zahájení a nabízel rovněž trička s kresbami olympijských sportovišť, na která obtiskávali jména medailistů z jednotlivých disciplín. Jenom tričko připravené už dopředu k vítězství norské štafety přišlo nazmar... A konečně: na Storgatě bujel i černý trh s lístky. Do rekordní výše vyšplhala vstupenka na volné jízdy žen, za kterou kdosi dokonce požadoval deset tisíc norských korun!

Závěrem snad o mrazech. Všichni si na ně postupně zvykli, navíc z dě-

sivých minus třiceti (i to se na začátku her stalo!) se později teplota ustálila okolo -12 stupňů, což nebylo tak strašné. U každého sportoviště byly pro potenciální pacienty připraveny dva až tři zdravotnické stany, kam přicházeli diváci s omrzlinami. Rekordem dne bylo 300 omrzlých, denní průměr se však pohyboval kolem 30 případů. Na hrách bylo zaznamenáno i 250 zlomenin, protože lillehammerské chodníky byly občas mimořádně kluzké. Jinak ovšem mráz a spousta sněhu Nory spíše rozjařovaly.

NASBÍRÁNO V BÍLÉ STOPĚ

• Největší slovenská ženská naděje Alžběta Havrančíková obsadila ve volné patnáctce výborné osmé místo, ale tvářila se jako kyselé zelí. „Chtěla jsem být do šestí. Když jsem po závodě volala domů, tak jsem dostala vy nadáno, že jsem až osmá. Maminka i sestra se ptaly, co jsem na tratí dělala,“ svěřovala se.

• Rekordní zima dorazila na lyžařský areál Birkebeieren při mužské třicítce. V půl osmé ráno tam naměřili dokonce minus 32, i když organizátoři vytrvale tvrdili, že mrazy jsou menší. Při startu závodu viděl Ladislav Slonek, že teploměr ukazuje minus 24, oficiální teplota (které stejně nikdo nevěřil) však udávala -18,2 stupně. „Po prvním kole jsem dostal tabletu Energitu, ale byl jsem tak zmrzlý, že mi vypadla z pusy. Nemohl jsem totiž ani kousnout,“ vyprávěl Ondřej Valenta.

• Populární postava sjezdařských závodů mužů, princ Hubertus von Hohenlohe (Mexiko), skončil na svých čtvrtých ZOH ve sjezdu 48., ale poklonu mu složil Franz Klammer: „Nejsem si jist, zda bych ho dnes porazil.“

• Nečekaná vítězka super-G Diana Rofieová z USA zdůvodňovala počáteční neúspěchy evropských alpských velmocí následujícími slovy: „Evropani jsou pod silným psychickým tlakem svých národních svazů a sdělovacích prostředků. My jsme také pocítovali tlak, ovšem jen do té doby, než jsme si vybojovali letenku do Lillehammeru.“

• Tvrdý souboj o šesté místo v „Gundersence“ svedla Kateřina Neumannová s domácí Trude Dybendahlovou. A jak reagovala Kateřina na hukot diváků, kteří hnali Norku dopředu? „Když jsem slyšela ten rachot, řekla jsem si v duchu: Mysli si, že fandí tobě. To abych se z toho nerozsykala.“

• „Sjezd vyhraje Kate Paceová,“ řekla po trénincích sjezdu Katja Seizingerová, na což Kanaďanka reagovala: „Slíbují, že budu velmi silná. Ale neřeknu o Seizingerové ze zdvořilosti to, co ona řekla o mně.“ V závodě ovšem tahala za delší konec Seizingerová.

• „Teď budu týden jenom spát,“ prohlásil vedoucí kvitfjellského lyžařského centra Lasse Hamre, když se sjezdaři odtud stěhovali do Hafjellu. Kvitfjellskou část soutěží zhlédlo 180 tisíc diváků.

• Nemluvný Zbyněk Krompalc byl po posledním tréninku skokanů požádán o rozhovor americkou televizní společností CBS. Jako tlumočnice byla k dispozici Michaela Drobná z Dobrého Večerníku. „Vysvětlila jsem mu, že jej uvidí milióny Američanů a opravdu se pak snažil, aby odpovídal delšími větami,“ sdělovala potom své dojmy.

• Norsko-švédská rivalita byla znát i ve sdělovacích prostředcích. Když se Švédsko stále nemohlo dočkat ani jedné medaile, uvedl jeden norský deník: „Švédská bilance + bilance Fidži = 0 medailí.“ Ani švédští muži od pera si nebrali servítky: „Najednou jako by Švédové jezdili ve vedlejších stopách, které obvykle využívají závodníci Nigérie a Trinidadu,“ napsal list Expressen.

• Trenér běžkyň Vladimír Pavlata před štafetou sice vtípkově na téma, jak namaže Balážové lyže a Slovenky skončí až za námi, ale jinak spíše hýřil pesimismem. Po

závodě se přiznal: „Spadl mi kámen ze srdce. Dokonce jsem se obával, že chytíme černého Petra a skončíme až poslední. Ještě, že fantastický výkon Katky zachránil aspoň deváté místo.“

• S „všeřešícím“ návrhem přišli po ženské štafetě čeští a slovenští novináři: „Vždycky by se na jeden rok mohly Havrančíková s Balážovou stát Češkami a další rok zase Neumannová se Zelingerovou Slovenkami. Jinak to nahoru asi nepůjde.“

• Maurilio de Zolt dospěl v mužské štafetě k naplnění svých tužeb. „Na olympijské zlato jsem musel čekat až do svých 43 let. Teď už mohu s klidným svědomím odejít.“ Poklonu mu složil i Björn Dählie: „Vím docela jistě, že ve svých 43 letech tak rychlý jako on nebudu.“

• Neobvykle klidný se zdál trenér Bohuslav Rázl po svém prohlášení, že po sezóně odejde od reprezentace. „Cítím se úžasně uvolněně. Ale popírám, že odcházím od rozehrané partie. To by se mohlo tvrdit, kdybych rezignoval už před olympiádou.“

• Slovenka Lucie Medzihradská uvažovala po ženském slalomu o ukončení závodní kariéry. „Ještě si nejsem úplně jistá. Asi kariéru skončím, ale takhle narychlo to nemohu říci. Navíc trochu přemýšlím také o profesionálním lyžování,“ řekla.

• Úspěchy ruské výpravy se mohou vysvětlovat různě. Vedoucí výpravy Valentin Syč měl k dispozici i následující motivační faktor. „Všechno zlé je k něčemu dobré. Zkuste si třeba porovnat naši výpravu s francouzskou. Francouzi chodí vždy bezvadně upraveni, vybírají si pouze kvalitní a plnohodnotnou stravu. Ruští sportovci nosí obnošené věci a mívají často hlad. Uspořádejte však třeba závod na 200 metrů a položte do cíle tisíc dolarů. Rád si přísadím na to, kdo bude rychlejší...“

• Mnohem více si od olympijských her v Lillehammeru sliboval Vegard Ulvang. Nepovedla se mu třicítka, z „Gun-

Abe předává Ogiwarovi

Snímek ČTK

dersenky" odstoupil pro zranění, ale zároveň dodával: „Na štafetu budu v pořádku, tu si nenechám ujít.“ Byl, ale nepodal výkon jako Ulvang ze starých časů. Odborníci soudili, že se stále nevzpamatoval ze záhadné smrti svého bratra Kjetila. „Po olympiádě budu hledat jeho tělo tak dlouho, dokud ho nenajdu,“ prohlásil Ulvang.

• Slovinské sjezdačky jsou bezesporu překvapením olympijské zimy. Katja Korenová sice neudržela vedoucí pozici po prvním kole slalomu, přesto se v cíli smála na celé kolo: „Vždyť já se měla letos jenom zabydlovat ve Světovém poháru, víc se ode mne ani nečekalo. A najednou mám olympijský bronz.“

NEJLEPŠÍ BYLI KOMBIŇÁCI

Japonec Kendži Ogiwara pod středním můstkem jenom nechápavě kroužil hlavou. Dva roky tvrdé dřiny! Dva roky, kdy naprosto suverénně dominoval světové severské kombinaci. Jenom jednou v této sezóně byl ve Světovém poháru poražen, a to v Oslo, kde se rakouský mladík Mario Stecher zbláznil a odlétl všem ostatním „o parník“. A najednou je po všech zlatých snech! Minuta a třičtvrtě ztráty na vedoucího domácího Lundberga, až šesté místo. Všechno se zdálo být jasné. „Je rozhodnuto, Lundberg vyhraje a Ogiwara bude pravděpodobně bez medaile. Maximálně může vybojovat bronz,“ pronesl pod můstkem znalecky František Máka. „Nemám šanci dostihnout Lundberga,“ přiznával po skocích druhý Estonec Ago Markvardt a Nor Vik mu asistoval: „Není co řešit, Lundberg bude olympijským vítězem.“

Své věděl i Fred Börre Lundberg. Před zraky sta tisíc diváků si to druhý den hnal jako o život a za cílem se usmíval: „Před olympiádou jsem doufal, že získám medaili. Po skocích jsem věřil, že bude zlatá, a stalo se. Není nic krásnějšího, než vyhrát olympijské zlato v mé domovině. Když diváci začali v cílové rovině zpívat norskou vítěznou píseň, jako bych se najednou začal vznášet.“ Kendži Ogiwara se vznášel méně a realisticky konstatoval: „Na medaili jsem už po skoku neměl nárok. V běhu jsem dosáhl všeho, čeho jsem za daných okolností dosáhnout mohl.“ Což znamenalo čtvrté místo...

Krvavá japonská pomsta však nastala v soutěži družstev. Po skocích už bylo všechno jasné a Ogiwara si neodpustil trochu štiplavou poznámku k domácímu výběru: „Při vši úctě k běžeckým kvalitám Norů není naprosto v jejich silách, aby nás dobehli.“ Měl samozřejmě pravdu. V cílové rovině běhu se mohl produčovat s japonskou vlajkou v ruce a pak stavět před novináři na piedestalu japonskou suverenitu. „Dnes jsem na běžkách prošel v lese nádherný den při kterém mne nikdo nevyrušoval. Jenom trochu více slunce jsem potřeboval k úplné spokojenosti,“ řekl. Méně spokojeni byli diváci, i když Norové příliš nespokojenost najevo dávat neumějí. Z kdysi vrcholně zajímavého závodu se však stala dokonalá nuda, kdy osamocení běžci kroužili po areálu a o dramatických momentech se nedalo hovořit ani náhodou. Co s tím? Změna v pravidlech, podle které se bude od příštího roku běhat 4 × 5 km místo 3 × 10 km, patrně opět nahrává Japoncům.

Tolik ke sruženářskému světu v Lillehammeru. A pohledme do vlastního tábora: Před hrami zůstávali kombiňáci dost v ústraní, ze kterého problesklo na povrch snad jenom výmluvné vystoupení Zbyňka Pánka na tiskové konferenci před odletem. V ústraní zůstávali kombiňáci i po závodech jednotlivců. Doyen týmu Mirek Kopal, stále se trápící s neodcházející horečkou, nechtěl po skoku vůbec mluvit a k běhu raději nenastoupil. „Je mi Mirka líto, udělal pro úspěch zdaleka nejvíc z nás všech. Už v létě úplně zapomněl, jak vypadá rodina, a furt jenom běhal po lese,“ řekl na to Zbyněk Pánek, který slušné výsledkové vyhlídky také zazdí už ve skoku. „Po pokazeném druhém skoku jsem se v Lillehammeru snad nejvíc zasmál. Byl to však takový smích ze zoufalství,“ prozrazoval Pánek, ale před během závod nezabálil. „Stejně

jsem si řekl, že to nakopnu. Při závodech jsem pak viděl hvězdičky a na konci jsem sotva lezl.“

Milan Kučera pro změnu pořádně mrzl (a to bylo tentokrát jen minus 11) a František Máka marně snil o první patnáctce. A taky mrzl. „Deset kilometrů jsem jel bez čepice, a to bylo strašné. Snažil jsem se totiž odhodit zamřené brýle, přes které jsem vůbec neviděl, a tím pohybem jsem si srazil i čepici.“ Ještě přiznal, že se snažil držet superexpressu značky T. E. Elden, který startoval stejně s ním, ale jeho rychlost vydržel jen jedno kolo. Sečteno a podtrženo — po jednotlivcích žádný důvod k víře v pěkné umístění v družstvech. Ale každý den je jiný.

Ve středu odpoledne najednou vypadal český sruženářský pohled mnohem růžověji. František Máka stál na dojezdu, koukal na výsledkovou tabuli, která nabízel pořadí po skoku a byl mírně sebekritický: „Škoda, že jsem to klukům prvním skokem trochu pokazil.“ Jinak ovšem bylo naše skokanské vysvědčení velmi lichotivé — 6. místo. „V běhu bychom se měli posouvat jedinež dopředu, zezadu se snad na nás nikdo nedotáhne. Rakušaní moc dobří běžci nejsou, s Estonci to už je horší. Když budeme pátí, nebude to špatné,“ meditoval Máka.

A tak se také stalo. Zbyněk Pánek už na prvním úseku předběhl Rakušany a na Estonce jsme se přece jenom pořad dávali zezadu. „Chtěli jsme to zkusit, aje věděli jsme, že minuta dvacet je dost velká ztráta. A Levandí a spol. navíc dneska zajeli opravdu dobře,“ zhodnotil Zbyněk Pánek závod, s čímž trenér Tomáš Kučera nemohl nesouhlasit a jenom řekl: „Estonci z nás ale stejně měli trochu lufta, a tak postavili Levandího na druhý úsek proti Milanovi. Ale dneska jsme na ně opravdu neměli. Možná, kdyby byla družstva čtyřčlenná, jak budou příští rok, mohli bychom je porazit.“

Prohlášení českých trenérů o odchodu od reprezentace se stala českou olympijskou módou, nicméně od trenéra úspěšného sruženářského družstva jsme něco takového nečekali. Jenže: „Taky bych toho chtěl nechat. Už před olympiádou jsem říkal, že mám chuť odejít. Potřebuji odpočinek, nejméně půl roku,“ nechal se slyšet Tomáš Kučera. Pak se ovšem zamyslel a uznal: „Asi budu muset stejně svoje touhy přehodnotit. Není totiž nikdo, kdo by měl zájem reprezentaci trénovat místo mne. Je to nevděčná práce.“

Páté místo družstva v severské kombinaci bylo zatím nejlepším výsledkem české reprezentace na XVII. ZOH. Když jsme se ptali Zbyňka Pánka, jestli si to uvědomuje, jenom zavrtěl hlavou a řekl: „Třeba bude ještě někdo lepší.“ Nebyl. Jenom hokejisté po bratrovražedném boji se Slováky dokázali pátou příčkou kombiňáků vyrovnat. Kdo by to byl před Lillehammerem řekl?

Autorem těchto článků z Lillehammeru

je TOMÁŠ MACEK

Hafjell a Kvittfjell vstoupily do sjezdařské historie

Příšerně krásná olympiáda

Ani při prohlídce olympijských zařízení v červenci minulého roku, ani po zkušenostech z předchozích tří olympiád, jsem si před odjezdem do Lillehammeru nedokázal při sebevětší fantazii představit, že může existovat něco, co bude člověka přímo šokovat. Skutečně tomu tak bylo. Dříve však vzpomenu dojmy z minulých tří olympiád.

Sarajevo bylo pro mě nezapomenutelné proto, že jsem olympijskou atmosféru prožíval poprvé, a můj dojem umocnila Olga Charvátová první, historickou „sjezdovou“ medailí. Pro olympiádu o čtyři roky později hovořilo to, že se uskutečnila za mořem, což pro Evropana přinese vždy nové poznání. Navíc bylo příjemné, že v Calgary sjezdaři a sjezdařky obstáli se ctí. Dvě pátá, jedno šesté a jedno sedmé místo by patřila v současnosti do sféry snů. Na Albertville vzpomínám hlavně z toho důvodu, že jsem byl na olympiádě se svým světcem Petrem Kakešem, kterého jsem „měl“ od deseti let až do jeho „emigrace“ v roce 1980. Ani ve snu mě nenapadlo při našem setkání na MS 1989 ve Vailu, že o rok později budeme plánovat společnou účast na olympijských hrách. Jeho šesté místo, i když „jen“ v ukázkové disciplíně — rychlostním lyžování, bylo vynikající a pro mě odměnou za realizaci myšlenky „školy mladých sjezdařů“ z dob pionýrských v letech 1970 až 1972. Přístup a motivace Petra Kakeše mohou být pro současné sjezdaře doslova příkladné.

Ovšem Lillehammer předčil všechny předešlé. To proto, že jsem olympiádu tentokrát neprožíval v osobě trenéra, nýbrž v úloze zpravodaje pro Český deník, díky švédské firmě Lux. Protikladným mezititulkem Příšerně krásná olympiáda chci jednoznačně zvýraznit to, co jsem viděl a zažil. Poznal jsem Norsko jako opravdovou kolébku lyžování, alpské disciplíny nevymáje, se vším všudy: příroda, atmosféra závodů, kvalita tratí, s tím související vynikající výkony sportovců. „Krásná“ proto, že si dovoluji tvrdit, že nikdo jiný než Norové nedokáže v budoucnosti vytvořit takové podmínky a atmosféru, jakou jsem poznal v Lillehammeru. Současně „příšerná“, že se již nebude opakovat Hafjell a Kvittfjell, kde scházelo české alpské lyžování. Budiž tato skutečnost varovným signálem pro roky budoucí! V doslovném překladu znamená Kvittfjell Bílá hora. Jaký význam má tento pojem v historii našeho národa, není třeba popisovat...

Na zimních olympijských hrách je většina disciplín individuálních. Motivace záleží na každém jednotlivci, jen hokej je výjimkou. Výkonnost světové špičky je nesmírně vyrovnaná. Rozdíl mezi vítězem a dalším místem je velmi nepatrný. Dosažení úspěchu vyžaduje „primární“ spolupráci mezi trenérem a závodníkem, kteří vycházejí z poznatků dalších členů realizačního týmu. Proto již v Albertville měli Norové velké množství trenérů a funkcionářů. Každý člen výpravy měl svůj specifický úkol. Tak, jako trénovali norští sportovci na Lillehammer, tak se připravovali i trenéři. Všichni byli zapojeni do projektu, který by se mohl jmenovat jak věst své svěcení k vítězství. V této souvislosti si nemohu odpustit, abych se nezmínil o skutečnosti z přípravy čs. lyžařských reprezentantů před olympiádou v Sarajevu 1984.

V předstihu dvou let před zmíněnou olympiádou pracoval úzký kolektiv lyžařských odborníků na vlastní podnět pro reprezentační trenéry všech disciplín Konceptu zajištění přípravy ZOH 1984, která obsahovala vše, s čím přišli Norové pro Lillehammer. Jaká to vzácná shoda v následné úspěšnosti! Pro naše lyžování bylo Sarajevo nejuspěšnější olympiádou v dosavadní historii. A jaký kontrast s výsledky našich v Lillehammeru. Trénovat sám už dávno nestačí a řešit osobní spory (závodník — trenér) přímo na olympiádě se už vůbec nehodí.

Pro úspěch je zapotřebí pracovat v týmu, ve spolupráci s vědními obory různých oblastí, jako jsou teorie sportovního tréninku, fyziologie, biomechanika, psychologie, regenerace. Tajemství úspěchu je však nakonec jednoduché: Jedině tvrdá práce přináší výsledky. Norové byli soudržný kompaktní tým, při tom každý z nich silnou individualitou — osobností. Přáním norských fanoušků bylo, aby se sladkost z úspěchu v Albertville přenesla i do Lillehammeru. Také oni měli zásluhu na tom, že se jim přání splnilo měrou vrchovatou.

Olympiáda není Světový pohár

Smutnou postavou v cílových prostorech obou sjezdových středisek byl Marc Girardelli, který marně usiloval o svou první zlatou olympijskou medaili, když ve své sbírce má dvě stříbrné z Albertville. Nejlepší sjezdař všech dob, za něhož je mnohdy označován, muž, který vyhrál celkem pětkrát Světový pohár. Už šestnáct let ho jezdí a letos nakonec vyhrál malý globus ve sjezdu a super-G v zápětí po olympiádě. V olympijském sjezdu však skončil pátý a v super-G čtvrtý. To byl jeho nejlepší výsledek. V kombinaci a obřím slalomu obsadil shodně deváté místo, ve slalomu byl diskvalifikován. Pro sjezdaře takových kvalit, za jakého je Marc považován, je to opravdu málo. Příčinu jeho neúspěchu je možno spatřovat přímo v jeho názoru a tvrzení: „V jednom závodě na olympiádě nebo na mistrovství světa hraje mnohdy roli náhoda. Mám raději závody Světového poháru. Tak nerozhoduje o prvenství náhoda. Člověk si musí udržet po celou sezónu skvělou formu, aby vítězčil.“ Potom se ovšem nelze divit jeho olympijským neúspěchům. Olympiáda vyžaduje sportovce připravené na den D a hodinu H. Není to prostě Světový pohár, i když vyhrávat v něm je také velmi obtížné.

Pravý opak: Wasmeier

Po prvním olympijském startu v Kvittfjellu skončil Markus Wasmeier ve sjezdu na 36. místě. „Byl to pro mne nejhorší závod v mé dosavadní kariéře,“ hodnotil svůj výkon sám Markus bez udání příčiny neúspěchu. Jiný by se po takovém výsledku položil. Jaká však nastala proměna během 24 hodin! S vědomím toho, že má poslední olympijskou šanci, protože po MS v Sierra Nevadě chce skončit se závodní činností, se postavil na start super-obřímho slalomu. Šťěstí potřebné k vítězství stojí vždy na straně toho, kdo nejvíce chce. V tomto případě se přiklonilo právě na jeho stranu a vítězstvím si vynahradil zklamání, která prožil na předchozích olympiádách. V Calgary 1988 byl považován za největšího favorita právě v super-G. Z přemíry snahy po dobrém výsledku ná-

Katja Korenová

Snímek ČTK

sledovala nervozita a on závod nedokončil. Na posledních hrách v Albertville byl nejrychlejší v tréninku sjezdu, nakonec mu bronzová medaile unikla o patnáct setin sekundy. Všechno si vynahradil na svazích Kvittjellu a Hafjellu. „Je to pro mě životní překvapení bez vysvětlení,“ prohlásil Markus stejně lakonicky jako po úspěchu ve sjezdu. Podpořen morálně úspěchem v su-

per-G, po šesti dnech přidal druhou zlatou v obřím slalomu. Tomu se říká přístup k závodů! Nepovažují olympiádu za náhodu.

PAVEL ZELENKA

Další materiály PAVLA ZELENKY si přečtete v následujících číslech Lyžařství. Jeho cestu sponzorovala firma LUX.

LUX, Vinohradská 115, 130 00 Praha 3

Telefon: 02/627 14 90 Telefax: 02/27 40 87

STATISTIKA

Naše dnešní statistika je poněkud neobvyklá. Podívali jsme se na medailové zisky olympijských lyžařských výprav podle jednotlivých odvětví lyžování. Počítáme pouze umístění medailová, ale s tím, že v běhu na lyžích započítáváme obě části kombinovaného závodu, zatímco v alpských disciplínách — v souladu s pravidly lyžování — bereme v úvahu kombinaci jako jediný závod.

V běhu na lyžích bylo rozdáno 10 sad medailí, po pěti v závodech mužů i žen. Poměr sil ve světě je až příliš jasný. Všechny třicet míst na stupních vítězů patřilo všeho všudy pěti státům! Z toho je Kazachstán se třemi umístěními představován jediným člověkem, který navíc žije ve Švédsku! I o dalších úspěšných lze namítnout, že někdy to je převážně zásluha jednoho závodníka/závodnice. Všimněme si také, že po několika horších sezónách se vrací běžecká sláva Finů. Tedy: Norsko 3 — 4 — 1, Itálie 3 — 2 — 4, Rusko 3 — 1 — 1, Kazachstán 1 — 2 — 0, Finsko 0 — 1 — 4.

V alpských disciplínách je paleta medailistů výrazně širší. K velmocem se řadí (nejen v politice) USA, od Norů se možná na sjezdovkách čekalo trochu víc. Tentokrát není zastoupeno Lucembursko ani Lichtenštejnsko, německé úspěchy zajistil hlavně Wasmeler. Švýcaři stále ještě nebudou spokojeni, ačkoliv ve srovnání se sezónou 1992/93 je jejich výsledek lepší. Překvapivě nahoru jde Slovinsko. Po skvělých minulých sezónách budou zřejmě hodně nespokojeni Rakušané. Tragédie Maierové jakoby nešťastně nekončilo — srovnajte si tyto výsledky se ZOH v Albertville... Ani v alpských disciplínách nelze vždy hovořit o kvalitním družstvu, namnoze spíše o jediném sportovci/sportovkyni.

Německo 3 — 1 — 0, USA 2 — 2 — 0, Norsko 1 — 2 — 2, Švýcarsko 1 — 2 — 1, Itálie 1 — 1 — 2, Rakousko 1 — 1 — 1, Švédsko 1 — 0 — 0, Rusko 0 — 1 — 0, Slovinsko 0 — 0 — 3, Kanada 0 — 0 — 1. Celkem tedy bylo úspěšných 10 států.

Ve skoku na lyžích se rozdíl jenom devět medailí a všechny připadly pouze čtyřem státům. Navíc Německo, to byl převážně Weissflog! Kromě nás se z medailových pozic vytratili Finové a — už dříve — Švýcaři, trochu víc jistě čekají Japonci, ale také Rakušané měli větší ambice. Německo 2 — 0 — 1, Norsko 1 — 2 — 0, Rakousko 0 — 0 — 2, Japonsko 0 — 1 — 0.

V severské kombinaci jsou na programu ZOH jenom dva závody, medaile připadly třem státům. Ve srovnání s minulými sezónami vyšli naprázdno například Němci a Rakušané. Zda jsou spokojeni Japonci, těžko říci. My si musíme přiznat, že na medaile momentálně nemáme. Norsko 1 — 1 — 1, Japonsko 1 — 1 — 0, Švýcarsko 0 — 0 — 1.

Akrobatické lyžování má na programu dva závody mužů a dva žen. (Balet ne-našel v očích MOV uznání.) Je zajímavé,

že v tomto odvětví putovalo 12 medailí do osmi států, žádný z nich tedy není takovým hegemonem jako například Norsko nebo Itálie v běhu. Nejlepší je Kanada, víc se asi čekalo od reprezentantů Ruska, možná i Francie. Zato domácí Norsko snad už nevyhází jenom v lyžování na trávě. Na sněhu má medaile ve všech odvětvích — celkem neuvěřitelných 21 medailí pouze v lyžování!

Se statistikou si můžete hrát do nekonečna, ale to už nechávám na vás. Například seřadte státy podle počtu „lyžařských“ medailí — určete kolikátá by v celkovém hodnocení států na celych ZOH skončila Jegorovová, di Centaová nebo Dählie — spočítejte si lyžařské OH body, tedy prvních šest míst — takových her s čísly je mnoho. Takže: Příjemnou zábavu!

K. B.

Máka při „suché“ přípravě

Snímek Jiří Berger

Tak co bude, pane Weissflogu?

Devětadvacetiletý JENS WEISSFLOG se stal se dvěma zlatými medailemi bezesporu jednou z největších postav her. Pozornost na něj byla upřena i z toho důvodu, že na 21. května 1994 naplánoval velkou show v Oberwiesenthalu, na kterou pozval nejlepší skokany posledních deseti let (kromě jiných i Nykänena, Ploce, Bredesena). Měla to být show na rozloučenou s kariérou Jense Weissfloga. Nic podobného se však nakonec konat nebude. Ale o tom až později. Nejprve se zastavme v Lillehammeru a dejme prostor Weissflogovým názorům.

S jakým přáním jste na hry odjížděl?

„Že bych si rád domů přivezl jednu medaili. A že by bylo krásné, kdyby byla zlatá.“

Lillehammer byl vaší čtvrtou olympiádou. Odráželo se to na vašich zkušenostech?

„Jen částečně. Stejně se mi zase před závodem pořádně roztlouklo srdce a zrychlil puls.“

Všichni mluvili jenom o souboji Weissflog-Bredesen. Pociťoval jste to před závodem na velkém můstku?

„Ne, nepřipravoval jsem se nijak speciálně na tento dvojboj. Možnost vítězství jsem však popravdě řečeno už po prvním kole odepsal, nemyslel jsem si, že ještě mohu Bredesenův náskok zlikvidovat. Trenér Reinhard Hess mi však doslova vsugeroval, že zlato je pořád v mých silách. I potom co Bredesen skočil jen 122 m, jsem se však obával, že rozhodčí jej stylovými známkami postrčí ke zlatu.“

Zatímco Bredesen před závodem na K-120 pilně trénoval, vy jste do dějiště her přicestoval poměrně pozdě. Proč?

„Na tak těžkých můstcích podle mne platí, že méně tréninku je někdy více. Obtížně se zde hledá správný moment pro odraz, a tak jsem dospěl k názoru, že to raději přilíš často zkoušet nebudu.“

Nezúčastnil jste se ani slavnostního zahájení her. Nebylo vám to líto?

„Nezúčastnil jsem se ho dosud ani jednou, vždy se raději koncentruji na svůj první závod. Sledoval jsem zahájení jen v televizi a musím říct, že bylo opravdu povedené.“

Předěme nyní k vašemu druhému zlatu — ze soutěže družstev.

„Nesmírně mi na závodě družstev záleželo. Říkal jsem si: Nesmíš zklamat, nebo lidé řeknou, že skáčeš dobře jenom tehdy, když závodíš sám za sebe.“

Norský tisk vám vyčetl, že jste úmyslně znervoznil Japonce Haradu před rozhodujícím skokem soutěže. Co vy na to?

„Tak tomu v žádném případě není! Japonci vedli s tak jasnou převahou, že jsem již pokládal jejich vítězství za naprosto samozřejmé. Haradovi jsem šel nahoře na věži před jeho skokem gratulovat ke zlatu zcela spontánně. Tento můj čin vzešel ze srdce, nechťel jsem ho v žádném případě nějak znervoznit.“

Až ve třetím lillehammerském závodě jste na středním můstku zůstal bez medaile. Myslíte si, že závod na K-90 byl regulérní?

„Určitě ne, po dlouhých skocích se měl v průběhu prvního kola nájezd v každém případě snížit. Skákalo se však z takového nájezdu, který vyhovoval Norům.“

Zcela vážně jste hovořil o vašem loučení po této sezóně. Nemohla na něm olympijská zlata nic změnit?

„Ne. Mohl bych klidně dobře skákat až do pětácti, ale nemělo by to smysl. Rozhodnutí o odchodu jsem učinil již vloni v létě, kdy jsem naprosto netušil, zda budu olympijským vítězem nebo skončím v poli poražených. Při podobných rozhodnutích nesmíte brát na něco takového ohled.“

Nemáte strach ze života bez skoků?

„Zatím jsem si myšlenky na život bez skoků příliš nepřipouštěl. Já vím, jednou to prázdně, do kterého spadnu, přijde — musí to tak být. Pak se s ním budu muset vyřadit.“

Snímek Peter Pospíšil

V budoucnosti byste měl pracovat jako zástupce zdravotní pojišťovny. Je to vaše vysněné povolání?

„Nejraději bych byl zvěrolékařem ... (smích). Ale vezmete to jinak: Když jsem se začal minulého léta rozhlížet, co bych mohl po skončení kariéry dělat, netrhaly se u mne dveře s manažery firem, kteří by mně nabízeli lukrativní smlouvy. Přišel jenom zástupce zdravotní pojišťovny s jednou solidní nabídkou. Možná však bude po Lillehammeru všechno jinak.“

Koneckonců, letos jste si ve Světovém poháru a na olympijských hrách přišel na slušných pár tisíc marek ...

„Když jsou sportovní úspěchy, přichází pak mnohé ostatní samo. Ale při prvních dvou vítězstvích ve Světovém poháru v této sezóně jsem neměl například ještě ani reklamu na helmě.“

Co pro vás znamená Oberwiesenthal?

„Místo, kde jsem doma a kde mi vždycky pomohli. I když jsem nebyl nahoře, nýbrž úplně dole.“

Před deseti lety jste triumfoval v Sarajevu, nyní v Lillehammeru. Jak jste se za tu dobu změnil jako člověk?

„Nebyly to sportovní události, které by mne změnily, ale politické. Mám na mysli sjednocení Německa, díky kterému jsem se i já stal mnohem otevřenějším. A mnohé dění ve světě mne již nenechává chladným. Cítím s lidmi v Bosně a Hercegovině a všude tam, kde je válka. I proto jsem své lyže z olympijského závodu družstev věnoval na aukci pro Bosnu a Hercegovinu.“

Tady by se slušelo napsat tečku a skončit, ale není to možné. Týden po skončení ZOH v Lillehammeru triumfoval Jens Weissflog v závodě SP ve finském středisku Lahti. A tři dny poté, když se skokanský peloton přesunul do švédského Örnsköldsaviku, se nechal slyšet, že žádné loučení se konat nebude. „Rozhodl jsem se, že budu pokračovat až do roku 1995, do mistrovství světa v Thunder Bay. Největším motivačním faktorem, který ovlivnil toto rozhodnutí, bylo olympijské vítězství na velkém můstku.“ pronesl. Jako by před tím v Lillehammeru vůbec nic neřekl ...

TOMÁŠ MACEK

VÝSLEDKY ZOH 1994

BĚH NA LYŽÍCH — MUŽI

30 km volnou technikou, Lillehammer, 14. února: 1. Alsgaard (Nor.) 1:12:26,4 h; 2. Dähle (Nor.) 1:13:13,6; 3. Myllylä (Fin.) 1:14:14,0; 4. Botvinov (Rus.) 1:14:43,2; 5. de Zolt (It.) 1:14:55,5; 6. Isometsä (Fin.) 1:15:12,5; 7. Fauner (It.) 1:15:27,7; 8. Kristiansen (Nor.) 1:15:37,7; 9. Mühlegg (Něm.) 1:15:42,8; 10. Smirnov (Kazach.) 1:16:01,8; 11. Räsänen (Fin.) 1:16:10,7; 12. Forsberg (Švéd.) 1:16:10,8; 13. Hartonen (Fin.) 1:16:18,7; 14. Vanzetta (It.) 1:16:35,2; 15. Polvara (It.) 1:17:04,9... 17. Teplý 1:17:37,8; 25. Benc 1:18:49,5; 35. Valenta 1:20:04,1.

10 km klasickou technikou, Lillehammer, 17. února: 1. Dähle (Nor.) 24:20,1; 2. Smirnov (Kazach.) 24:38,3; 3. Albarello (It.) 24:42,3; 4. Botvinov (Rus.) 24:58,9; 5. Sivertsen (Nor.) 24:59,7; 6. Myllylä (Fin.) 25:05,3; 7. Ulvang (Nor.) 25:08,0; 8. Fauner (It.) 25:08,1; 9. Kirvesniemi (Fin.) 25:13,2; 10. Stadlober (Rak.) 25:25,4; 11. Behle (Něm.) 25:29,4; 12. Räsänen (Fin.) 25:31,5; 13. Kirilov (Rus.) 25:41,2; 14. Ottosson (Švéd.) 25:47,9; 15. Vanzetta (It.) 25:48,1... 26. Buchta 26:17,6; 59. Korunka 27:22,8; 65. Benc 27:38,6; 71. Petrášek 28:10,0.

15 km volnou technikou (zároveň druhá část kombinovaného závodu), Lillehammer, 19. února: 1. Dähle (Nor.) 1:00:08,8; 2. Smirnov (Kazach.) 1:00:38,0; 3. Fauner (It.) 1:01:48,6; 4. Myllylä (Fin.) 1:01:55,9; 5. Botvinov (Rus.) 1:01:57,8; 6. Räsänen (Fin.) 1:02:03,7; 7. Sivertsen (Nor.) 1:02:09,7; 8. Mühlegg (Něm.) 1:02:31,2; 9. Vanzetta (It.) 1:02:31,6; 10. Albarello (It.) 1:02:34,1; 11. Stadlober (Rak.) 1:02:57,1; 12. Prokurov (Rus.) 1:03:07,8; 13. Wigger (Švýc.) 1:03:07,9; 14. Behle (Něm.) 1:03:32,1; 15. Ottosson (Švéd.) 1:03:32,4... 24. Buchta 1:04:54,0; 36. Benc 1:05:44,1; 37. Korunka 1:06:02,0; 58. Petrášek 1:08:23,8.

4x10 km štafeta (2xK, 2xV), Lillehammer, 22. února: 1. Itálie (de Zolt, Albarello, Vanzetta, Fauner) 1:41:15,0; 2. Norsko (Sivertsen, Ulvang, Alsgaard, Dähle) 1:41:15,4; 3. Finsko (Myllylä, Kirvesniemi, Räsänen, Isometsä) 1:42:15,6; 4. Německo (Rein, Behle, Schlickenrieder, Mühlegg) 1:44:26,7; 5. Rusko (Kirilov, Prokurov, Lazutin, Botvinov) 1:44:29,2; 6. Švédsko (Ottosson, Majbäck, Bergström, Forsberg) 1:45:22,7; 7. Švýcarsko (Wigger, Diethelm, Capol, Guidon) 1:47:12,2; 8. Česká republika (Buchta, Korunka, Teplý, Benc) 1:47:12,6; 9. Kazachstán 1:47:41,3; 10. Francie 1:48:25,1; 11. Estonsko 1:48:57,6; 12. Bělorusko 1:49:23,7; 13. USA 1:49:40,5; 14. Japonsko 1:49:42,1.

50 km klasickou technikou, Lillehammer, 27. února: 1. Smirnov (Kazach.) 2:07:30,3; 2. Myllylä (Fin.) 2:08:41,9; 3. Sivertsen (Nor.) 2:08:49,0; 4. Dähle (Norsko) 2:09:11,4; 5. Jevne (Norsko) 2:09:12,2; 6. Majbäck (Švédsko) 2:10:03,8; 7. de Zolt (It.) 2:10:12,1; 8. Vanzetta (It.) 2:10:16,4; 9. Botvinov (Rus.) 2:10:18,0; 10. Ulvang (Nor.) 2:10:40,0; 11. Fauner (It.) 2:11:09,6; 12. Kirvesniemi (Fin.) 2:11:19,3; 13. Prokurov (Rus.) 2:11:52,8; 14. Badamchin (Rus.) 2:12:20,1; 15. Stadlober (Rak.) 2:13:13,5... 20. Buchta 2:15:50,0; 58. Valenta 2:26:08,6; Petrášek vzdal; Benc k závodu nenastoupil.

BĚH NA LYŽÍCH — ŽENY

15 km volnou technikou, Lillehammer, 13. února: 1. di Centaová (It.) 39:44,5; 2. Jegorovová (Rus.) 41:03,0; 3. Gavriljuková (Rus.) 41:10,4; 4. Belmondová (It.) 41:33,6; 5. Lazutinová (Rus.) 41:57,6; 6. Vjalbeová (Rus.) 42:26,6; 7. Ordinová (Švédsko) 42:29,1; 8. Havrančíková (Slo-

vensko) 42:34,4; 9. Villeneuveová (Fr.) 42:41,3; 10. Moenová (Nor.) 42:42,9; 11. Aokiová (Jap.) 43:01,4; 12. Paruzziová (Itálie) 43:05,1; 13. Nilsenová (Nor.) 43:19,8; 14. Woldová (Nor.) a Neumannová (ČR) 43:25,1... 31. Vondrová 45:29,1; 41. Zelingerová 46:56,6; 48. Chroustovská 47:37,8.

5 km klasickou technikou, Lillehammer, 15. února: 1. Jegorovová (Rus.) 14:08,8; 2. di Centaová (It.) 14:28,3; 3. Kirvesniemi (Fin.) 14:36,0; 4. Moenová (Nor.) 14:39,4; 5. Nybraatenová (Nor.) 14:43,6; 6. Lazutinová (Rus.) 14:44,2; 7. Dybendahlová (Nor.) 14:48,1; 8. Neumannová (ČR) 14:49,6; 9. Määttäová (Fin.) 14:51,5; 10. Ordinová (Švéd.) 14:59,2; 11. Gavriljuková (Rus.) 15:01,6; 12. Nilsenová (Nor.) 15:03,1; 13. Belmondová (It.) 15:04,0; 14. Roligová (Fin.) 15:05,1; 15. Ruchalová (Pol.) 15:07,5... 43. Zelingerová 16:15,0; 47. Vondrová 16:27,3; 55. Rázlová 16:39,7.

10 km volnou technikou (zároveň druhá část kombinovaného závodu), Lillehammer, 17. února: 1. Jegorovová (Rus.) 41:38,1; 2. di Centaová (It.) 41:46,4; 3. Belmondová (It.) 42:21,1; 4. Lazutinová (Rus.) 42:36,6; 5. Gavriljuková (Rus.) 42:36,9; 6. Neumannová (ČR) 42:79,8; 7. Dybendahlová (Nor.) 42:50,2; 8. Moenová (Nor.) 43:21,2; 9. Ordinová (Švéd.) 43:31,5; 10. Villeneuveová (Fr.) 43:36,7; 11. Honeggerová (Švýc.) 43:39,6; 12. Nilsenová (Nor.) 43:43,5; 13. Kirvesniemi (Fin.) 43:57,6; 14. Ruchalová (Pol.) 43:58,2; 15. Määttäová (Fin.) 44:01,6... 33. Zelingerová 46:40,2; 44. Vondrová 47:51,9; 52. Rázlová 49:46,6.

4x5 km štafeta (2xK, 2xV), Lillehammer, 21. února: 1. Rusko (Vjalbeová, Lazutinová, Gavriljuková, Jegorovová) 57:12,5; 2. Norsko (Dybendahlová, Nybraatenová, Nilsenová, Moenová) 57:42,6; 3. Itálie (Vanzettaová, di Centaová, Paruzziová, Belmondová) 58:42,8; 4. Finsko (Määttäová, Kirvesniemi, Lahti, Lahti) 59:15,9; 5. Švýcarsko (Honeggerová, Schwagerová, Messlerová, Albrechtová) 1:00:05,1; 6. Švédsko (Frithioffová, Östlundová, Fritzonová, Ordinová) 1:00:05,8; 7. Slovensko (Balážová, Bukvajová, Kutlíková, Havrančíková) 1:01:00,2; 8. Polsko (Maciuszeková, Ruchalová, Kwasnyová, Boceková) 1:01:13,2; 9. Česká republika (Vondrová, Zelingerová, Neumannová, Chroustovská) 1:02:02,1; 10. USA (Wilsonová, Kempellová, McCabeová, Thompsonová) 1:02:28,4; 11. Francie 1:02:28,6; 12. Estonsko 1:02:32,4; 13. Kazachstán 1:03:13,0; 14. Bělorusko 1:04:25,8.

30 km klasickou technikou, Lillehammer, 24. února: 1. di Centaová (It.) 1:25:41,6; 2. Woldová (Nor.) 1:25:57,8; 3. Kirvesniemi (Fin.) 1:26:13,6; 4. Dybendahlová (Nor.) 1:26:52,6; 5. Jegorovová (Rus.) 1:26:54,8; 6. Vjalbeová (Rus.) 1:26:57,4; 7. Nybraatenová (Nor.) 1:27:11,2; 8. Roligová (Fin.) 1:27:51,4; 9. Nagejkinová (Rus.) 1:27:57,2; 10. Moenová (Nor.) 1:28:18,1; 11. Ordinová (Švéd.) 1:28:39,2; 12. Östlundová (Švéd.) 1:28:46,2; 13. Frithioffová (Švéd.) 1:29:07,2; 14. Määttäová (Fin.) 1:29:27,0; 15. Lahtinová (Fin.) 1:29:55,1... 36. Vondrová 1:34:50,1; 39. Chroustovská 1:36:07,8; 42. Rázlová 1:36:40,9; Zelingerová vzdala.

SKOK NA LYŽÍCH

K - 120 jednotlivci, Lillehammer, 20. února: 1. Weissflog (Něm.) 274,5 (129,5 a 133); 2. Bredesen (Nor.) 266,5 (135,5 a 122); 3. Goldberger (Rak.) 255 (128,5 a 121,5); 4. Okabe (Jap.) 243,5 (117 a 128); 5. Soinen (Fin.) 231,1 (117 a 122,5); 6. Ottesen (Nor.) 226 (117 a 120); 7. Sa-

kala (ČR) 222 (117 a 115,5); 8. Nišikata (Jap.) 218,3 (123,5 a 110); 9. Meglič (Slovin.) 217,5 (122 a 113); 10. Mollard (Fr.) 213,3 (121,5 a 109,5); 11. Duffner (Něm.) 213 (122,5 a 107,5); 12. Kuttin (Rak.) 207,4 (113 a 112,5); 13. Harada (Jap.) 199,9 (122 a 101); 14. Kasai (Jap.) 196,1 (110 a 109,5); 15. Thoma (Něm.) 192,7 (112,5 a 106,5)... 29. Krompolt 151,4 (106,5 a 91,5); 30. Dluhoš 141,8 (95,5 a 98); 39. Parma 124,7 (104,5 a 82).

K - 90 jednotlivci, Lillehammer, 25. února: 1. Bredesen (Nor.) 282,0 (100,5 a 104); 2. Ottesen (Nor.) 268,0 (102,5 a 98); 3. Thoma (Něm.) 260,5 (98,5 a 102,5); 4. Weissflog (Něm.) 260,0 (98,0 a 96,5); 5. Kasai (Jap.) 259,0 (98,0 a 93,0); 6. Soinen (Fin.) 258,5 (95,0 a 100,5); 7. Goldberger (Rak.) 258,0 (98,0 a 93,5); 8. Nišikata (Jap.) 253,0 (99,0 a 94,0); 9. Okabe (Jap.) 252,0 (95,0 a 95,5); 10. Moser (Rak.) 246,0 (92,0 a 95,0); 11. Siegmund (Něm.) 243,0 (94,5 a 92,0); 12. Hornbacher (Rak.) 242,5 (94,5 a 94,5); 13. Sakala (ČR) 235,0 (86,5 a 94,5); 14. Desum (Fr.) 233,0 (95,5 a 88) a Meglič (Slovin.) 233,0 (93,0 a 88,5)... 19.—21. Parma 226,5 (92,0 a 87,0); 36. Krompolt 189,5 (86,0 a 75,5); Dluhoš diskvalifikován ve druhém kole.

K - 120 družstva, Lillehammer, 22. února: 1. Německo (Jäckle 117 a 124; Duffner 119,5 a 108; Thoma 126 a 128,5; Weissflog 131 a 135,5) 970,1; 2. Japonsko (Nišikata 118 a 135; Okabe 124,5 a 133; Kasai 128 a 120; Harada 122 a 95,5) 956,9; 3. Rakousko (Kuttin 117,5 a 115; Moser 122,5 a 105; Hornbacher 125 a 120,5; Goldberger 123,5 a 127,5) 918,9; 4. Norsko (Berg 111,5 a 121; Ottesen 119 a 124,5; Ljökelsöy 116,5 a 99,5; Bredesen 124 a 127) 898,8; 5. Finsko 889,5; 6. Francie 822,1; 7. Česká republika (Dluhoš 109 a 114,5; Krompolt 117,5 a 118; Parma 107 a 102,5; Sakala 114,5 a 111) 800,7; 8. Itálie 782,3; 9. Slovensko 739,4; 10. Švédsko 653,3; 11. USA 505,0; 12. Rusko 416,3.

SEVERSKÁ KOMBINACE

Jednotlivci, Lillehammer, 18. a 19. února: 1. Lundberg (Nor.) 2. Kono (Jap.) —1:17,5; 3. Vik (Nor.) —1:18,3; 4. Ogilwara (Jap.) —2:08,8; 5. Markvard (Eston.) —2:41,9; 6. Kempf (Švýc.) —3:45,3; 7. Cuendet (Švýc.) —3:55,6; 8. T. E. Elden (Nor.) —4:02,8; 9. Guillaume (Fr.) —4:10,5; 10. Abe (Jap.) —4:13,8; 11. Apeland (Nor.) —4:51,7; 12. Levand (Eston.) —5:13,0; 13. Lodwick (USA) —5:13,3; 14. Mantila (Fin.) —5:48,7; 15. Schaad (Švýc.) —5:56,2... 18. Mäka —6:18,3; 31. Kučera —8:14,6; 32. Pánek —8:16,1; Kopal nenastoupil na start běhu (po skoku 48.).

Družstva, Lillehammer, 23. a 24. února: 1. Japonsko (Abe, Kono, Ogilwara); 2. Norsko (B. E. Vik, Apeland, Lundberg) —4:49,1; 3. Švýcarsko (Cuendet, Schaad, Kempf) —7:48,1; 4. Estonsko —10:15,6; 5. Česká republika (Kučera, Pánek, Mäka) —12:04,1; 6. Francie —12:41,2; 7. USA —13:15,6; 8. Finsko —13:27,6; 9. Rakousko —15:17,7; 10. Německo —15:33,6; 11. Itálie; 12. Rusko.

ALPSKÉ DISCIPLINY — MUŽI

Sjezd, Kvittfjell, 13. února: 1. Moe (USA) 1:45,75; 2. Aamodt (Nor.) 1:45,78; 3. Podivinsky (Kan.) 1:45,87; 4. Ortlieb (Rak.) 1:46,01; 5. Girardelli (Luc.) 1:46,09; 6. Trinkl (Rak.) a Burtin (Fr.) 1:46,22; 8. Alphan (Fr.) 1:46,25; 9. Skaardal (Nor.) 1:46,29; 10. Thorsen (Nor.) 1:46,34; 11. Rasmussen (USA) 1:46,35; 12. Runggaldier (It.) 1:46,39; 13. Vitaini (It.) 1:46,48; 14. Mahrer (Švýc.) 1:46,55; 15. Assinger (Rak.) 1:46,68.

Superobří slalom, Kvittfjell, 17. února: 1. Wasmeier (Něm.) 1:32,53; 2. Moe (USA) 1:32,61; 3. Aamodt (Nor.) 1:32,93; 4. Girardelli (Luc.) 1:33,07; 5. Perathoner (It.) 1:33,10; 6. Skaardal (Nor.) 1:33,31; 7. Thorsen (Nor.) 1:33,37; 8. Alphan (Fr.) 1:33,39; 9. Mader (Rak.) 1:33,50; 10. Hangl (Švýc.) 1:33,75; 11. Assinger (Rak.) 1:33,84; 12. Kjus (Nor.) 1:34,02; 13. Leskinen (Fin.) 1:34,09; 14. Rasmussen (USA) 1:34,25; 15. Accola (Švýc.) 1:34,37.

Obří slalom, Hafjell, 23. února: 1. Wasmeier (Něm.) 2:52,46; 2. Kälin (Švýc.) 2:52,48; 3. Mayer (Rak.) 2:52,58; 4. Thorsen (Nor.) 2:52,71; 5. Salzgeber (Rak.) 2:52,87; 6. Bergamelli (It.) 2:53,12; 7. Kjus (Nor.) 2:53,23; 8. Gstrein (Rak.) 2:53,35; 9. Nobis (USA) 2:53,60; 10. Königsrainer (It.) 2:53,61; 11. Mader (Rak.) 2:53,66; 12. Aamodt (Nor.) 2:53,91; 13. Piccard (Fr.) 2:53,97; 14. Kunc (Slovin.) 2:54,07; 15. Barnerssoi (Něm.) 2:54,49.

Kombinace, Kvittfjell a Hafjell, 14. a 15. února: 1. Kjus (Nor.) 3:17,53; 2. Aamodt (Nor.) 3:18,55; 3. Nielsen (Nor.) 3:19,14; 4. Mader (Rak.) 3:19,23; 5. Moe (USA) 3:19,41; 6. Accola (Švýc.) 3:19,44; 7. Kunc (Slovin.) 3:19,55; 8. Nyberg (Švéd.) 3:20,30; 9. Girardelli (Luc.) 3:20,47; 10. Košir (Slovin.) 3:20,58; 11. Ravter (Slovin.) 3:20,68; 12. Lucher (Švýc.) 3:21,21; 13. Hellman (Švéd.) 3:21,74; 14. Barnerssoi (Něm.) 3:22,49; 15. Martin (It.) 3:22,69.

Slalom, Hafjell, 27. února: 1. Stangringer (Rak.) 2:02,02; 2. Tomba (It.) 2:02,17; 3. Košir (Slovin.) 2:02,53; 4. Kunc (Slovin.) 2:02,62; 5. Fogdoo (Švéd.) 2:03,05; 6. Jagge (Nor.) 2:03,19; 7. Puckett (USA) 2:03,47; 8. Weiss (It.) 2:03,72; 9. Staub (Švýc.) 2:04,19; 10. Miklavc (Slovin.) 2:04,35; 11. Zinzli (Švýc.) 2:04,94; 12. Marila (Fin.) 2:04,99; 13. Ericson (Švéd.) 2:05,49; 14. Grandi (Kan.) 2:05,54; 15. von Grünigen (Švýc.) 2:05,88.

ALPSKÉ DISCIPLINY — ŽENY

Superobří slalom, Kvittfjell, 15. února: 1. Roffeová-Steinrotterová (USA) 1:22,15; 2. Gladiševová (Rus.) 1:22,44; 3. Kostna-

rová (It.) 1:22,45; 4. Wibergová (Švéd.) 1:22,67; 5. Galliziová (It.) 1:22,73; 6. Gutensohnová (Něm.) 1:22,84; 7. Korenová (Slovin.) 1:22,96; 8. Leeová-Gartnerová (Kan.) 1:22,98; 9. Wachterová (Rak.) 1:23,01; 10. Nobisová (USA) 1:23,02; 11. Cavagnoudová (Fr.) 1:23,13; 12. Páčeková (Kan.) 1:23,22; 13. Lindhová (USA) 1:23,38; 14. Masnadaová (Fr.) 1:23,43; 15. Ederová (Rak.) 1:23,51.

Sjezd, Kvittfjell, 19. února: 1. Selzingerová (Něm.) 1:35,93; 2. Streeťová (USA) 1:36,59; 3. Kostnerová (It.) 1:36,85; 4. Ertlová (Něm.) 1:37,10; 5. Páčeková (Kan.) 1:37,17; 6. Suchetová (Fr.) 1:37,34; 7. Lindhová (USA) 1:37,44; 8. Zelenská (Rus.) 1:37,48; 9. Wibergová (Švéd.) 1:37,61; 10. Korenová (Slovin.) 1:37,69; 11. Lundeová (Nor.) 1:37,80; 12. Vogtová (Něm.) 1:37,86; 13. Masnadaová (Fr.) 1:37,92; 14. Galliziová (It.) a Stallmaierová (Rak.) 1:37,94.

Kombinace, Kvittfjell a Hafjell, 20. a 21. února: 1. Wibergová (Švéd.) 3:05,16; 2. Schneiderová (Švýc.) 3:05,29; 3. Dovžanová (Slovin.) 3:06,64; 4. Galliziová (It.) 3:06,71; 5. Ertlová (Něm.) 3:08,78; 6. Korenová (Slovin.) 3:09,59; 7. Masnadaová (Fr.) 3:10,02; 8. Gergová (Něm.) 3:10,10; 9. Vogtová (Něm.) 3:10,14; 10. Streeťová (USA) 3:10,15; 11. Hanssonová (Švéd.) 3:10,17; 12. Perezová (It.) 3:10,64; 13. Medzihradská (SR) 4:12,37; 14. Hrovatová (Slovin.) 3:14,75; 15. Lundeová (Nor.) 3:15,97.

Obří slalom, Hafjell, 24. února: 1. Compagnoniová (It.) 2:30,97; 2. Ertlová (Něm.) 2:32,19; 3. Schneiderová (Švýc.) 2:32,97; 4. Wachterová (Rak.) 2:33,06; 5. Merleová (Fr.) 2:33,44; 6. Twardokensová (USA) 2:34,41; 7. Magoniová (It.) 2:34,67; 8. Kjörstádová (Nor.) 2:34,79; 9. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 2:35,14; 10. Meierová-Höcková (Něm.) 2:35,22; 11. Heebová (Licht.) 2:36,09; 12. Pretnarová (Slovin.) 2:36,11; 13. Parisienová (USA) 2:36,44; 14. Ederová (Rak.) 2:36,48; 15. Panzaniniová (It.) 2:36,53.

Slalom, Hafjell, 26. února: 1. Schneiderová (Švýc.) 1:56,01; 2. Ederová (Rak.) 1:56,35; 3. Korenová (Slovin.) 1:56,61; 4. Wibergová (Švéd.) 1:56,68; 5. Zingreo-

vá (Švýc.) 1:57,80; 6. von Grünigenová (Švýc.) 1:57,86; 7. Serraová (It.) 1:57,88; 8. Hrovatová (Slovin.) 1:58,07; 9. Galliziová (It.) 1:58,19; 10. Compagnoniová (It.) 1:58,26; 11. Pretnarová (Slovin.) 1:58,65; 12. Maierhoferová (Rak.) 1:58,74; 13. Rodlingová (Švéd.) 1:59,07; 14. Ertlová (Něm.) 1:59,65; 15. Gimleová (Nor.) 1:59,87.

AKROBATICKÉ LYŽOVÁNÍ

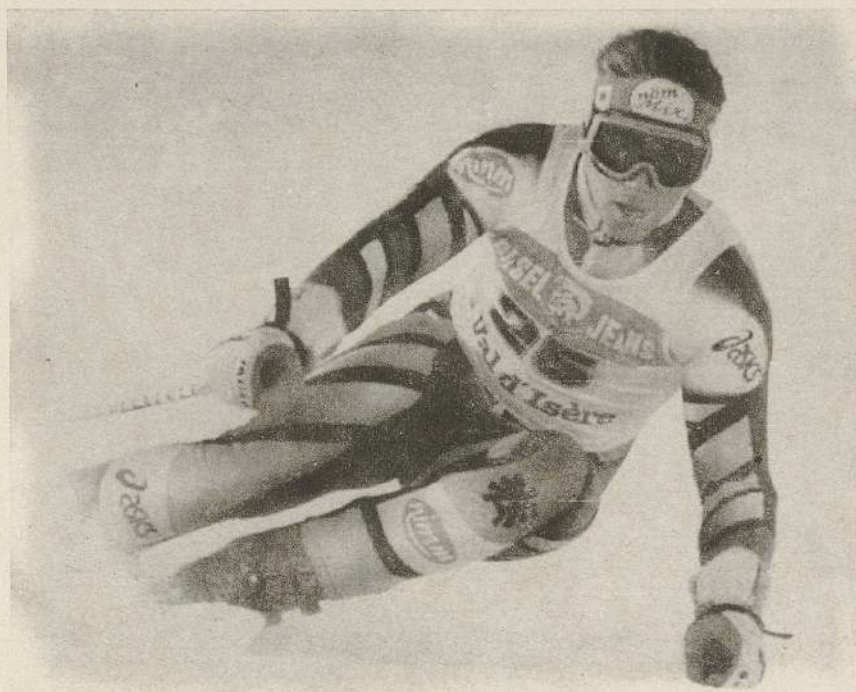
Jízda v boulicích muži, Lillehammer, 16. února: 1. Brassard (Kan.) 27,24 b.; 2. Suplecov (Rus.) 26,90; 3. Grospron (Fr.) 26,64; 4. Cotte (Fr.) 25,79; 5. Pääjärvi (Švéd.) 25,51; 6. Allamand (Fr.) 25,28; 7. Smart (Kan.) 24,96; 8. Benson (USA) 24,86; 9. Lahtela (Fin.) 24,78; 10. Thulin (Švéd.) 24,50; 11. Jonell (Švéd.) 24,50; 12. Persson (Švéd.) 24,05; 13. Smith (USA) 23,43; 14. Costa (Austr.) 23,38; 15. Eide (Nor.) 23,32; 16. Cleaver (Austr.) 23,02.

Jízda v boulicích ženy, Lillehammer, 16. února: 1. Hattestadová (Nor.) 25,97 b.; 2. McIntyreová (USA) 25,89; 3. Koževnikovová (Rus.) 25,81; 4. Monodová (Fr.) 25,17; 5. Gilgova (Kan.) 24,82; 6. Mittermayerová (Něm.) 24,43; 7. Weinberchtová (USA) 24,38; 8. Batelleová (USA) 23,71; 9. Thomasová (Kan.) 23,57; 10. Marciandová (It.) 23,36; 11. Satojaová (Jap.) 23,18; 12. Dymčenkova (Rus.) 23,12; 13. Karhuová (Fin.) 23,00; 14. Čerkasovová (Rus.) 22,32; 15. Koroljevová (Rus.) 22,22; 16. Kubenková (Kan.) 21,08.

Skoky muži, Lillehammer, 24. února: 1. Schönbächler (Švýc.) 234,67; 2. Laroche (Kan.) 228,63; 3. Langlois (Kan.) 222,44; 4. Capicik (Kan.) 219,07; 5. Worthington (USA) 218,19; 6. Fontaine (Kan.) 210,81; 7. Bergoust (USA) 210,48; 8. Johansson (Švéd.) 207,52; 9. Bacquin (Fr.) 196,88; 10. Cobbing (Brit.) 196,58; 11. Feddersen (USA) 195,26; 12. Parfenkov (Bělor.) 178,48.

Skoky ženy, Lillehammer, 24. února: 1. Čerjasovová (Uzbek.) 166,84; 2. Lindgrenová (Švéd.) 165,88; 3. Lidová (Nor.) 164,13; 4. Schmidová (Švýc.) 156,90; 5. Šesterněvová (Ukr.) 154,88; 6. Marshalllová (Austr.) 150,76; 7. Evansová (USA) 139,77; 8. Olivierová (Kan.) 138,96; 9. Šimchenová (Něm.) 136,46; 10. Rakovičová (Bělor.) 135,53; 11. Paljenkova (Ukr.) 135,28; 12. Orechovová (Rus.) 134,92.

Připravili pracovníci ČTK
Vojtěch Kopecný a ing. Pavel Kejř

Christian Mayer

Snímek ČTK

JAK JSME HODNOTILI ZOH 1994

Na této stránce mělo být zhodnocení naší neúspěšné účasti na ZOH v Lillehammeru. Stane se tak jenom částečně: Hodnocení je tak rozsáhlé, že k němu budeme potřebovat ještě nejméně dvě strany v příštím čísle Lyžařství. A je to dobře — z analýzy neúspěchu se stala zevrubná analýza celého našeho současného lyžování, jeho četných problémů. Škoda, že na ZOH nakonec nebyl nikdo z alpských disciplín, jimž by takový rozbor slušel nejvíce!! Skončili jsme u jevu ve sportu bohužel obvyklého: Kdo tam nebyl, nemohl neuspět, tudíž také nebude kritizován...

Jednání výkonného výboru k hodnocení naší účasti v Lillehammeru se konalo v úterý 30. 3. a kromě členů VV SLČR se ho zúčastnili trenéři reprezentačních družstev i představitelé odborných úseků. Je pravda, že v diskusích mnohdy došlo spíše na problémy příslušného úseku než pouze na hodnocení ZOH, ale i to bylo nakonec poúčné. Škoda, že nebyli přítomni někteří naši „přátelé“ z řad novinářů, kteří zcela nekvalifikovaně zatracovali svaz pro jeho údajnou nekvalifikovanost a zapomněli — přesněji řečeno nevěděli — že odpovědnost za výsledky nese především úsek, nikoliv předseda či výkonný výbor. A vůbec už ne sekretariát.

Podívat se bez emocí

Těmito slovy začalo vystoupení dr. Bohuslava Rázla, které bylo podle mého názoru až přehnaně sebekritické. Trenér nakonec vzal všechno na sebe, prý z obavy o budoucnost závodníků. Jenže oni sami takovou péči o svou budoucnost v přípravě zřejmě neprojevovali, nemluvě o vztahu některých z nich k reprezentaci vůbec! Není dobré, když takový odborník, jakým bezesporu je dr. Rázl, odchází s pocitem jakéhosi životního zklamání. Ostatně není jasné, kdo ho nahradí a zda o jeho místo vůbec někdo bude mít zájem!!!

Bohuslav Rázl vidí příčiny neúspěchů v několika problémech. Především se snížil objem přípravy, ale i její kvalita. Pro srovnání: Nejvyspělejší běžci na lyžích ve světě absolvují ročně až 12 000 km celkového objemu, my sotva 8000 km. „Svět“ natrénuje nejméně 6000 km na sněhu, my v nejlepším případě 4000 km. Srovnání intenzity bohužel chybí, ale i tato čísla o něčem svědčí. Přitom si naši běžci dovoli tvrdit, že víc trénovat se už nedá(?), víc prý si neumějí představit...

Trenér Rázl připouští, že po tolika letech „s mančafem“ nedokázal závodníky přimět k většímu úsilí v přípravě. Tvrdil dokonce, že měl odejít už dřív. Jenže právě pod jeho vedením dosahovali běžci v minulosti největších úspěchů, historicky je nejúspěšnějším trenérem našeho běhu na lyžích. Smím-li vyjádřit svůj názor, považuji za neštěstí především to, že nikdo z nadějných juniorů minulých let nakonec mezi dospělými mnoho neznamenal. „mazáky“ z družstva nevytlačil či alespoň nedonutil je pořádně trénovat. Nežít z podstaty, nezneužívat trenérovu dobrotu. V naší mužské reprezentaci je několik lidí, kteří se už zlepšovat nebudou. Jenže — mohou za to oni? Není spíše vina na straně těch, kdo nedokázali dotáhnout na světovou úroveň Kvapila, Čáslavského, Raabeho a další? Sebekritičnost dr. Rázla je příkladná, leč skutečně přehnaná. Nakonec jakoby jediný člověk mohl za všechno, co se kdy u nás v běhu mužů stalo.

Přímou hrozbou našich reprezentačních trenérů se stávají „laufy“, lidové běhy, které nám vyloženě kradou závodníky. Světová špička tyto závody vesměs neběhá, úspěchy v nich se získávají relativně snadno, jenže se tam dají vydělat větší peníze než ve Světovém poháru!!! [Nebo než naši vydělávají ve SP?...] Je to až nepochopitelné. Například v atletice vydělá závodník nejvíce v mítincích IAAF nebo v lidových maratonech. Určitě ale ne tam, kde se lidové sportovci nechávají porážet od profesionálů. Připočteme-li k tomu kurz naší měny, je neštěstí hotové. Skončilo to tak, že nám běžec utekl na „lauf“ i z olympiády! Nebo: Jak oslabily naši reprezentaci odchody některých úspěšných závodníků posledních let! A proč odešli? Současná tržní situace hrozí tím, že nám pro vrchol-

né lyžařské soutěže snad nikdo nezůstane... Nemůžeme totiž svým nejlepším nabídnout to, co například Norové. [Nemáme ovšem ani takové závodníky, kteří by si stejné odměny vysloužili od sponzorů.] Trenér Rázl řekl doslova: „Já nemohu nabídnout víc, než členství v Dukle a reprezentaci naší země.“ Tuto větu jakoby nedokončil. Patrně nedokázal vyslovit strašnou skutečnost: Dnešním sportovcům to nestačí...

Budíž mi dovoleno udělat přestávku a povědět: Pokud se v dosud řečeném mýlím a někdo mně to v příštím čísle časopisu dokáže, rád se omluvím. Skoro bych raději skutečně neměl pravdu. Po celé diskusi k vystoupení trenéra Rázla se však domnívám, že pravdě nejsem daleko. Nebo že by se snad mýlili všichni diskutující?...

Dalším diskutovaným problémem bylo, že jsme se v odřelech ani v reprezentaci nedokázali vyrovnat s novými podmínkami. Jakoby nám vadilo to, po čem jsme na druhé straně volali. Celá diskuse chvílemi připomínala sentimentální vzpomínání na někdejší ČSTV, kdy existovala SVS, TSM, všestranné zajištění a hlavně, kdy každý mohl od státu požadovat tolik peněz, kolik potřeboval. Shanět peníze stále ještě moc neumíme, s dnešním rozpočtem nevyjdeme, na skutečný realizační tým nemáme prostředky. Podivný refrén. Je to asi jako v celé naší společnosti: Nejrady bychom měli životní úroveň a výsledky nejvyspělejších zemí, to všechno doprovázeno některými přednostmi zajištění v socialismu. Pořád slyším, co mají Norové. Ale: jak to získali, jak se o to den co den musejí znovu prát, kolik práce, úsilí a obětování je za jejich výsledky — to mnozí nechtějí vidět...

Problémy na pokračování

Trenér Rázl dále hovořil o zdravotních problémech. Pravil, že za celá léta působení u reprezentace jich tolik nezažil. Asi má pravdu. Pravdu ještě větší má podle mě MUDr. Milan Jirásek: „Mnohá onemocnění si závodníci zavínili sami! Nevěnují dostatečnou pozornost zdravotní prevenci v etapě zvýšeného zatížení organismu. Chťejí totiž žít jako každý jiný člověk a k tomu mít vrcholné sportovní výsledky. Jenže to dnes už nejde. O nutné výjimečné životosprávě a odříkání nechtějí slyšet!“

[Ano, životospráva dnes není jenom abstinence kuřácká i pijácká. Vrcholový sportovec musí mít vypracovaný pitný a stravovací režim, důsledně ho dodržovat, nezapomínat na povolené a pro sportovce už nezbytné doplňky výživy, vitamínizaci atd.] Ke slovu MUDr. Jiráskova trenér Rázl správně dodal: „Ani Neumannová při svém výjimečném taletu nebudě mít medaile bez dokonalého podpůrného zázemí. Norové mají i na soustředěných v horách celé laboratoře. Jejich pracovníci dbají na to, aby extrémní fyzické nároky neměly negativní dopad na zdraví reprezentantů.“

Problémů je tedy už pěkná kupa a ještě nejsou všechny. Byly nedostatky v uzavírání smluv se závodníky — vina je patrně na obou stranách. Všechno souvisí s problematikou odborného úseku běhu na lyžích, který vždy zcela odborný nebyl. Svědčí o tom skutečnost, že se během sezóny prakticky úplně rozpadl. Čtyři pracovníci z něj odešli, nakonec rezignoval i předseda. V úseku občas převládaly osobní spory či ambice, trenér RDA nakonec suploval mnohé funkce úseku, zajišťoval všechno sám. Ani s výběrem referenta běhu neměl úsek šťastnou ruku. Novináři, kteří všechno sváděli na „svaz“, by měli být právě těmito slovy přítomni...

K. B.

[Příště dokončení běhu, problematika skoku a severské kombinace. Čtěte Lyžařství číslo 3!]

SAKALA MISTREM SVĚTA!

Nervozita kolem dlouhých letů

Vynikajícím úspěchem Jaroslava Sakaly skončilo letošní mistrovství světa v letech na lyžích v Planici (Slovensko). Sakala se snažil o rehabilitaci za nezdařenou olympiádu a podařilo se! Možná, že měl trochu štěstí na vítr, jenže to patří ke hře, zejména v této disciplíně. Skutečností zůstává, že tak vynikající výsledek se podařil naposledy Karlu Kodejškovi v roce 1975.

Netradičně začneme výsledky: 1. Sakala 351,3 (189 a 185), 2. Bredesen (Nor.) 329,8 (172 a 182), 3. Cecon (It.) 324,7 (160 a 199), 4. Duffner (Něm.) 266,4 (159 a 148), 5. Ottesen (Nor.) 263,2 (177 a 129), 6. Zünd (Švýc.) 252,5 (150 a 140), 7. Nieminen (Fin.) 248,0, 8. Börseth (Nor.) 245,3... 20. Goder 177,4... 27. Sucháček 156,3.

Počasí tomuto mistrovství příliš nepřálo. Sněhu bylo málo, dojezd nepříliš kvalitní, navíc vítr znemožnil uspořádat první den soutěže. Po předloňském Harrachovu tedy další MS v letech, jehož vítězi stáli jediný závod s tradičními dvěma koly.

Ačkoliv jsme nakonec přivezli titul mistra světa, zůstává nad tímto mistrovstvím hodně otazníků. Předmětem sporu jsou především lety přes hranici 200 m, o nichž jsme psali v minulém čísle Lyžařství. Tady se v tréninku na planickém můstku skákalo sedmkrát přes 200 m, ve zkušebním kole jednou, v závodech ani jednou. Nejdelší pokus Nora Bredesena měřil dokonce 209 m, dále jsme viděli Nieminen na 205 m a další lety přes dvěstěmetrovou hranici, i když ne vždy zcela čisté. (Například Duffner, Goldberger, ale i Sakala, ten přesně 200 m.)

Po závodech, v němž jury snížila nájezd, odmítla skoky (lety) přes 191 m hodnotit a vrátila se k zásadě, že každý delší pokus bude zapsán a bodově hodnocen jako délka 191 m, předal Bredesen stříbrnou medaili Ce-

Snímek Tomáš Macek

conovi. Prohlásil, že výrok rozhodčích považuje za zcela nesmyslný, vicemistrem světa je podle něj Ital. Bredesenovi patrně na medailích opravdu moc nezáleží. Nebo že by aspiroval na mezinárodní cenu fair play?

Buď jak buď, otazníky zůstávají. Na jedné straně je budoucnost letů skutečně nejistá. — odmítá je nejen Jiří Parma, z Planice odletěl po tréninku dokonce i Weissflog! Pravdou je i to, že pádů a závodníků na nosítkách jsme si užili až dost. Skoro se nabízí otázka, jestli na lety nechodí spíše sadisté než příznivci lyžování... Zlomená noha Japonce Nišikaty, těžké pohmoždění Svěda Rasmussena, pohmožděné rameno našeho Kahánka. Krompolc sice málem „nepřežil“ to, že k závodu po pramálo zdařených pokusech v tréninku nesměl nastoupit, nakonec ale možná tolik nelitoval. Jiná otázka je, proč zrušit ve sportu všechno, co je rizikové. Zůstaneme-li jenom u lyžování, co potom sjezd?! Při letech na lyžích se snad ještě nikdy nikdo nezabil, což se o sjezdu tvrdit nedá...

Japonci tentokrát neuspěli. Harrachovský vítěz Kasai i jeho kolega Okabe měli zejména druhé pokusy tak slabé, že bylo po nadějích. A co další naši?

Po výbuchu na ZOH jsme vlastně přijeli na zkušenou. Kromě Godera samé „děti“. Goderovi sezóna vůbec nevyšla, také létat uměl dřív podstatně lépe — v Harrachově byl přece čtvrtý! Další předvedli maximum svých dosavadních „leteckých“ možností, nadějí ale zůstávají. O Kahánkově zranění už byla řeč, Sucháčkovo umístění máte ve výsledcích, Krompolc v tréninku ukáza, že závod v letech je zatím nad jeho možnosti. Tím ale není řečeno o budoucnosti ještě nic. Ani o budoucnosti této disciplíny.

Pokud totiž bude FIS trvat na zásadě nehodnotit pokusy přes 191 m, potom by snad bylo skutečně lépe celou tuto disciplínu zrušit! Neumím si představit „tlačenicí“ v závodech, v němž o pořadí rozhodují de facto jenom rozhodčí stylu. Nemluvě o tom, že „ukradené“ výkony sotva mohou motivovat závodníky, kteří se letům postupně přestanou věnovat. FIS stojí před řešením nesnadného problému, který vývoj ve skoku na lyžích určitě ovlivní.

K. B.

Musela zemřít ULRIKE MEIEROVÁ?

Konec ledna 1994. Světovému poháru sjezdařek v Garmisch-Partenkirchenu ukazují bohové od samého začátku nemilostivou tvář. Nejprve nebyl sníh vůbec. Pak napadl, ale s ním se přehnal Bavorskem i silný vítr a zrušil trénink. Potom vítr zesílil ve vichřici a ze čtvrtka na pátek (28.1.) bylo zcela ochromeno spojení s Garmisch-Partenkirchenem. V pátek si větrné poryvy vyžádaly zrušení prvního ze dvou plánovaných sjezdů. „Byl by to zbytečný hazard,“ konstatovala kanadská mistryně světa Kate Paiceová.

I v sobotu dopoledne však přišly k trati Kandahar tisíce diváků, aby viděly, jak Katja Seizingerová zvládne sjezdovku s nejrychlejším časem. (Nestalo se!) Přišly, i když celou noc hustě sněžilo a od pěti hodin ráno pracovali dobrovolníci na trati, aby se mohlo závodit.

Hodinu před startem sněžit přestalo. Lidé doufali, že se opravdu poje. Doufali sponzoři, kteří měli ve hře veliké peníze. Doufali i novináři, aby měli o čem psát. Doufal jsem i já. A my všichni jsme si později uvědomili, že se ten závod jet neměl!

Chtěly startovat samotné závodnice? Na mysl se mi vkrádají slova německé mistryně světa v kombinaci Miriam Vogtové: „Bezpečnost sjezdařek je opravdu čím dál menší. Snad ani jeden sjezd v tomto roce ještě nebyl regulérní. Ale co ti zbývá? Miluješ lyžování a chceš závodit. Když jury řekne, že se poje, pak jedeš a vložíš vše do rukou osudu. Buď přežiješ, anebo...“ Také Ulrike Maierová, zatím čtvrtá ve Světovém poháru, se krátce předtím v Cortině svěřila: „Jestliže chci mít šanci na celkové prvenství ve SP, musím jezdit sjezdy. Jenom doufám, že vždy odhadnu míru možného rizika.“

Závod odstartován byl. Na povrchu trati ležela směsice umělého sněhu s čerstvě napadeným novým sněhem, který byl u okraje trati neušlapáný. Místy se tvořily ledové plotny. Všechno špatně. Se startovním číslem 32 se spustila po svahu Ulrike Maierová, ale cíl už nespasovala. Krátce před vjezdem na cílový svah neudržela ideální stopu, pravá lyže zajela do hlubokého sněhu, došlo k rotaci těla, nárazu do sněhu i do zařazení měřícího rychlost jízdy. Ochranná přilba byla Ulrice doslova stržena z hlavy. První lékařské prognózy nebyly optimistické: „Maierová je v ohrožení života.“ Jenomže v tu chvíli už byla rakouská sjezdačka praktic-

ky mrtvá. V 16.30, o dvě a půl hodiny, byla mrtvá i klinicky. Specialista dr. Günther Hofmann ke zlomenině krční páteře a dalším smrtelným zraněním konstatoval: „Neměla šanci zranění přežít. Žádný chirurgický ani neurologický zákrok nemohl pomoci. Obrovský tým lidí se poukoušel udržet ji naživu, ale naděje byla víceméně nulová.“

Přesto, že ti nejvíce zainteresovaní o podobném průběhu událostí věděli, závod po půlhodinovém přerušení pokračoval a v 16.40 bylo na tiskové konferenci novinářům sděleno pouze to, že stav závodnice je kritický. S výjimkou rakouského družstva nic nevěděly ani samotné závodnice. Později k tomu rakouský šéftrenér Hertwig Demschar uváděl: „Bylo to vše na moje přání. Nechtěl jsem hned vyvolat paniku. I v momentě, kdy jsem se dozvěděl o Ulričině smrti, jsem byl proti tomu, aby byla tato informace hned sdělena novinářům. Potřeboval jsem čas, abych mohl sám informovat její rodiče a jejího přítele. Na to jsem přece měl právo, ne?“

Nastalo dlouhé hledání viny. Přítel Ulriky Maierové Hubert Schweighofer obvinil z Ulričiny smrti FIS. „Budu je žalovat, že dostatečně nezajistili bezpečnost závodnic. Více než dobře placení lidé z FIS nejsou schopni rozhodovat, co je a co není nebezpečné,“ řekl poté, co přiletěl na místo neštěstí a položil zde na sníh květiny. Názorů byla celá řada. Kurt Hoch, odpovědný za kvalitu trati: „Mohu zodpovědně říci, že spodní část tratě byla bezpečná.“ Německý trenér Alois Glaner: „Technicky dobré závodnice se nemůže nic podobného stát. A Ulrike byla technicky dokonalá.“ Američanka Krista Schmidingerová: „Na povrchu trati bylo všechno možné, což jízdu nesmírně komplikovalo. Když se zabije někdo jako Ulli, je to signál, že cosi bylo v nepořádku.“ Christian Neureuther, pracující v organizačním výboru: „Nevím, jestli to byl či nebyl regulérní sjezd.“ Alberto Tomba: „Když se spouštíte po sjezdovce, nikdy při sjezdu netušíte, na co narazíte. Člověk si připadá jako by byl nahý a helma ani kombinéza ho neochrání.“

Mohli bychom ještě dlouho pokračovat. Za všechny další snad názor trenéra švýcarských sjezdařek Cavegna: „Jestliže je zde nějaká vina, pak jsme vinni naprosto všichni.“ A to, na čem se většina lidí shodla: Před všechny tlaky se nemělo v sobotu v Garmisch-Partenkirchenu jet.

Nedělní obloha potom nabízelá dokonale ironií osudu: nesněžilo, bylo modro, slunečno, bezvětří. Ulrike Maierové však život nikdo vrátit nedokázal. Odešla šestadvacitiletá lyžařka, která své první body do SP získala už v sezóně 1984/85. V roce 1989 se stala ve Vailu mistryní světa v super-G a až po závodě se přiznala, že je již ve třetím měsíci těhotenství. V roce 1991 se vrátila a před zraky svého přítele (svatbu chystali až letos v létě) i dcery Melanie obhájila v Saalbachu titul mistryně světa.

Před sezónou 1993/94 chtěla bojovat o vítězství v celkové klasifikaci SP, toužila po olympijské medaili z Lillehammeru — v Albertville na ni totiž zbylo „jenom“ čtvrté místo v obřím slalomu. Pětkrát za svojí kariéru stála na nejvyšším stupni v závodech Světového poháru.

V zákulisí se hovořilo o tom, že olympijská sezóna bude pro ni poslední. „Definitivně se rozhodnu až na jaře,“ odrážela podobné otázky, zároveň však přiznala, že její přítel by byl rád a že plánují zvelebení otcovy lyžařské školy v Raurisu. Nesmírně milovala dceru Melanii a vždy tvrdila: „Rodinný život je u mne především. Až pak je na řadě lyžování.“

Melanie zůstala bez matky. V sobotu 29. ledna 1994 život i sportovní kariéra Ulriky Maierové skončily.

TOMÁŠ MACEK,

Ga-Pa

DOMÁCÍ TITULY

Letošní domácí vrcholné soutěže měly nepříjemný osud: Konaly se těsně před odletem na ZOH a jejich výsledky už nemohly nic změnit na nominaci — ani nečekávaný titul by jí už nemohl ovlivnit. Je pochopitelné že reprezentanti měli mít klid na závěr přípravy, nicméně zájmu o domácí šampionáty to nepřidalo. Je pravda, že reprezentanti se vesměs zúčastnili a v převážné míře prokázali, že jsou doma opravdu nejlepší — ve světle výsledků v Lillehammeru až trochu smutné zjištění... Přesto termínový problém pro další sezónu zůstává. V lyžování tím víc, že březnové termíny jsou nebezpečné vzhledem k možnému nedostatku a kvalitě sněhu, což nakonec letošní březen prokázal. Pouze běžci domácí vrcholnou soutěž rozdělili na dvě části, snad vzhledem k počtu disciplín i k tomu, že běžec sotva může závodit každý den.

Škoda, že trenéři běžců a běžkyň měli poslední důvod být naladěni optimisticky. Snad jenom Petrásek ukázal, že s jeho formou není všechno v pořádku. Nemám právo radit, ale možná by stačilo jezdit na důležité soutěže odpočatý a v pohodě...

Skokani předvedli nadějnou formu nadějí do příštích her. Zdá se, že nejen Krompolt, ale také Sucháček i Kahánek a další zaručí u nás tomuto odvětví dobrou budoucnost. Trenér Matura měl pravdu, že letošní sezóna kdysi vynikajícího ježe je napováženou, zůstává však otázkou, proč tedy jezdil na ZOH, když bylo jasné, že s touto formou ho vůbec nelze postavit do olympijského závodu...

V severské kombinaci se o vzruch postarali členové později úspěšného družstva z Lillehammeru. Běh Gundersenovou metodou umí být při vyrovnanosti závodníků hodně dramatický, zvláště zasáhne-li ještě náhoda — tady to byla zlomená hůlka Zbyňka Pánka.

Všechna zmíněná mistrovství republiky v klasických disciplínách se konala ve dnech 4. až 6. února v Liberci (skok, skok do kombinace), v Jablonci (běh, areál v Bříškách) a v Bedřichově (běh do kombinace).

Z výsledků — běh žen na 5 km klasicky: 1. Neumannová (Vimperk) 16:43,9, 2. Vondrová (Precioza Jablonec) —32,1, 3. Chroustovská (SKP Jablonex) —56,0, 4. Letenská - jun. (SKP Jablonex) —1:12,0, 5. Německá - jun. (N. Město na M.) —1:19,4, 6. Grošofová - jun. (N. Město na M.) —1:27,3.

Kombinovaný závod (5 km klasicky + 10 km volně): 1. Neumannová 46:01,2, 2. Vondrová —1:53, 3. Chroustovská —2:26, 4. Letenská —2:54, 5. Hanušová (Vimperk) —3:09, 6. Kantorová (Třinec) —3:38.

Běh muži — 10 km klasicky: 1. Buchta (SKP Jablonex) 29:58,9, 2. Chlum (Precioza Jablonec) —25,4, 3. Matouš (Vrchlabí) —33,9, 4. Benc (Dukla Liberec) —35,8, 5. Teplý (Dukla Liberec) —35,9, 6. Fousek (N. Město na M.) —39,1.

Kombinovaný závod (10 km klasicky + 15 km volně): 1. Benc 40:19,6, 2. Teplý —3,7, 3. Chlum —37,5, 4. Buchta —51,1, 5. Havel (SKP Jablonex) —1:26,5, 6. Valenta (Dukla Liberec) —2:02,4.

Skok (K 120): 1. Sakala (Dukla Liberec) 238,5 (122,5 a 120), 2. Dluhoš (Dukla Liberec) 202,2 (109 a 112,5), 3. Kahánek (MEZ Frenštát) 187 (103,5 a 109), 4. Sucháček (MEZ Frenštát) 178,9 (117,5 a 95,5), 5. Parma (Dukla Liberec) 177,1 (97,5 a 109,5), 6. Ondruch (MEZ Frenštát) 175,6 (104 a 103).

Skok (K 88): 1. Krompolt (MEZ Frenštát) 242,5 (87 a 90,5), 2. Sakala 238,5 (86,5 a 89), 3. Dluhoš 233,5 (88,5 a 89,5), 4. Parma 227,5 (85 a 85,5), 5. Balcar (Dukla Liberec) 214,5 (87 a 80), 6. Sucháček 212 (84 a 82,5).

Severské kombinace: 1. Máka, 2.—3. Kopal a Pánek —0,1, 4. Kučera (všichni Dukla Liberec) —1:05,7, 5. Baroš (Jilemnice) —4:22,5, 6. Fiurášek (Dukla Liberec) —4:22,0.

Jméno snad už psát nemusíme! Snímek Tomáš Macek

V HARRACHOVĚ

se konal poslední závod letošního MČR v běhu na lyžích. Nedostatek sněhu tam ve stejném termínu přivedl biatlonisty, kteří původně měli závodit v Jablonci. Také v Harrachově mizel sníh před očima, při štafetách dokonce přšelo, ale pořadatelé zaslouží tentokrát velkou jedničku! Trať byly v rámci možností výborně, organizace klapala.

Zato na běžce a běžkyň postupně dolehl komplex Lillehammer ještě bolestněji než v dějišti ZOH. Nebyť sester Hanušových, snad by ani nebylo o čem psát. Tyto sestřičky však za pozornost stojí a doufejme, že časem budou prohánět i Neumannovou. Naše ženské lyžování snad už ani jinou perspektivu nemá... (Pokud se v příští sezóně budu muset omlouvat sestřím Rázlovým, Letenské nebo kterékoliv z jiných závodnic, učiním tak velmi rádi!) Je to náhoda, že i Lucie (17 let) a Kateřina (16) jsou z téhož klubu, jako Neumannová? (Možná, že ano.) To, jak dotáhly svou štafetu ze 7. místa po 1. úseku ke konečnému vítězství, by mělo vejít do domácích lyžařských dějin.

Škoda, že o mužích nelze napsat vlastně nic. Snad jenom se zamyslet nad tím, proč doma je tak často úspěšný Gunar Havel, který ve světě zatím skoro nic nepřivedl.

MUŽI — 30 km K: 1. Havel (SKP Jablonex) 1:23:12,9, 2. Benc 1:24:00,2, 3. Rezáč (oba D. Liberec) 1:24:00,8. **ŽENY — 15 km:** 1. L. Hanušová (Vimperk) 48:50,3, 2. Vondrová (Precioza Jablonec) 49:11,5, 3. K. Hanušová (Vimperk) 49:29,3. **Štafetu mužů 3x10 km** vyhrály „obě Dukly“ Liberec (1. Rezáč - Benc - Teplý, 2. Kučera - Nyč - Korunka). **V ženách na 3x5 km** — v obou případech se běželo K, V, V — vyhrála štafeta Ski Šumavan Vimperk (Hrdinková - L. Hanušová - K. Hanušová) před Preciozou Jablonec.

PS: *Není tak úplně vinou redaktora, že podrobnější výsledky nemá a je odkázán na denní tisk. Ale nic ve zlém, letošní MČR skutečně zůstala ve stínu olympiády. Nejen v našem časopise...* K. B.

Výstražný případ!

Naše lyžování bylo dosud ušetřeno velkého prokletí současného sportu — dopingů. Bohužel už není! V lednu jsme se v domácím běžeckém závodě s dopingem setkali, navíc u junióra... Ukázalo se tedy, že také v lyžování se touto problematikou budeme muset zabývat a nepředstírat, že se nás netýká. Většiny lyžařů, lyžařek a jejich trenérů asi ne, ale jediná výjimka je dostatečným varováním.

Co dál? Především upozorňujeme všechny trenéry, funkcionáře, ale i závodníky nejvyšší výkonnosti, že existuje brožura **Antidopingového výboru České republiky nazvaná Směrnice pro kontrolu a postih dopingů ve sportu**. V ní je obsaženo všechno. Počínaje seznamem zakázaných podpůrných prostředků přes pokyny o způsobech kontroly, právech a povinnostech kontrolních komisí, až po tresty a povinnosti jejich zveřejňování. Domnívám se (a mluvím teď za výkonný výbor SLČR!), že by trenéři měli využít nejbližší příležitosti — například při soustředěních — a svědce s tímto textem seznámit. Stálo by možná za úvahu napodobit praxi atletů, kde reprezentanti podepisují, že s antidopingovými zásadami byli seznámeni a budou se jimi řídit. Zejména v oddílech a družstvech mládeže je nutné základní osvěta v tomto směru, a to i tehdy, kdy trenér nepracuje s adepty reprezentace. Sport musí být „čistý“ na všech svých úrovních!

Od závodníků to vyžaduje především značnou kázeň. Nejen ve smyslu odmítání zakázaných prostředků, ale i ve stravování, pití, případném brání léků a podpůrných prostředků povolených, bez nichž se dnes organismus vrcholového sportovce často neobejde. Závodník je povinen informovat svého trenéra a příslušného tělovýchovného lékaře o každém zásahu do pitného a stravovacího režimu. Žádné podpůrné prostředky, ani běžné vitamíny(!), by neměl brát bez odborné konzultace. Při soustředěních a závodech nejlépe nepije nic, o čem trenér a lékař nejsou informováni! Především je nutné konzultovat použití jakéhokoliv léku, i kdyby šlo jenom o kapky proti kašli nebo prášek proti bolesti hlavy. Zásadně nelze pít z cizích lahví a užívat cokoli, o čem trenér neví!

Podezření, že mně někdo něco úmyslně podstrčil, je dodržováním těchto zásad prakticky eliminováno. Zbývající ponecháme při společných akcích na trenérovi, případně lékaři — oni pak zodpovídají i za konzumované pokrmy. Pokud jím a piju totéž co ostatní, nemohu sám mít pozitivní nálezy... Před kontrolou je nutné uvést případné použité léky — ale to vše je obsaženo ve zmíněné Směrnici.

Apelujeme tudíž především na trenéry. Právě oni mohou zabránit opakování pozitivního nálezu v našem sportovním odvětví.

K. B.

DISCIPLINÁRNÍ KOMISE

SLČR musela být k řešení tohoto případu vlastně teprve ustavena — Svaz lyžařů ČR disciplinárníku většinou nepotřebuje a tudíž stálou komisí ani nemá. Těto předsedal ing. Vladimír Mráz, dále byli přítomni dva tělovýchovní lékaři, předseda trenérské rady úseku běhu a osobní trenér závodníka Karla Hynka.

Jednání proběhlo v úterý 15. 3. a bylo nečekaně krátké. Však také — navzdory vážnosti případu i jeho dosahu pro postiženého provinilce — vlastně nebylo „co řešit“. Celý postup a podle povahy použitého dopingového prostředku i trest vlastně přesně určuje Charta boje proti dopingů. A to není záležitost naše, nýbrž MOV! Pokud Česká republika nechce mít potíže v mezinárodním olympijském hnutí — což pochopitelně nechce — nelze uvažovat o žádné shovívavosti nebo soucitu. Za prokázání phenmetrazinu i ve druhém zkušebním vzorku je trestní sazba dva roky zázkazu činnosti nepodmíněně, což nikdo u nás nemůže měnit ani ovlivňovat!

Je to kruté, ale poučné... Neradi bychom se v našem lyžování s něčím podobným setkali ještě jednou.

Zeman opět na startu

V předvečer proslulého závodu SP v Kitzbühelu letos v lednu se konala neobvyklá podívaná — závody veteránů. Minimálně 200 let muselo být dohromady vždy pěti závodníkům, zařazeným do téže skupiny této divácky vděčné atrakce. K vidění byli Cathonen, Tritscher, Russi, Mayer, ale i Klammer, Wirsberger, Sailer a další.

Výsledky nejsou podstatné. Přesto budiž řečeno, že Bohumír Zeman skončil ve sjezdu na 9. místě a přispěl tak ke 2. místu své skupiny. (Byla to tedy i soutěž družstev.) Také lyžaři předvedli, že velké umění se neztrácí a talent zůstává, i když léta přibývají a ani postava není ve všech případech učebnicově sportovní. Inu — dnes už předvádějí veteráni v několika odvětvích velmi solidní výkony a zdaleka nejde o jakési sportování „starých pánů“, jak se jim kdysi říkalo. Při současném stavu našeho alpského lyžování zůstává nad Zemanovým výkonem také hodně nostalgie — kdy se některý náš jezdec zase umístí mezi prvními deseti v závodech světové elity?...

Reprezentační družstva trávařů

Úsek lyžování na trávě rozhodl, že reprezentační družstva pro sezónu 1994 povede Daniel Mačát z Moravské Třebové, jeho asistentem bude ing. Milán Gurecký ze Zlína. Do A družstva mužů byli nominováni závodníci Mačát Michal, Novotný, Gurecký, Němec a Mrňa, do družstva B Šojat, Jež, Russwurm a Hnilica. Složitější je situace v kategorii žen, v níž nám závodnic ubývá a málem to dopadne tak, že v reprezentaci budou všechny naše lyžařky. Nic proti nominaci ve složení A družstvo Vosmanská, Hojgrová, B družstvo Lipčíková, Gurecká. Spíše si kladu otázku, máme-li také nějaké „nereprezentantky“. Touto situací se budou muset představitelé lyžování na trávě urychleně zabývat, nebo vymřou po přeslici.

Problém spočívá — i u mužů — také v tom, že na rozdíl od olympijských odvětví neskýtá lyžování na trávě žádnou možnost existence, nelze na ně při úvahách a plánech do života spoléhat. Tak daleko jako v Rakousku u nás v tomto směru bohužel nejsme, což také snižuje úroveň přípravy. Přejeme do sezóny hodně úspěchů, problémů k řešení bude však i v případě podařené sezóny nemálo.

K. B.

NÁMĚT DO DISKUSE

Odpovídám na článek pana Záhrobského v 6. čísle (prosinec 93) Lyžařství Jde to také u nás.

Úmyslně jsem nereagoval ihned po přečtení článku. Nyní, na sklonku sezóny, se pokusím položit několik otázek a polemizovat s autorem opravdu velmi zajímavého příspěvku.

Že naše úroveň v žákovském lyžování klesá, je zcela evidentní. Přesto nelze jednoznačně tvrdit, že se u nás trénuje nekvalitně a neoborně. Také lze těžko souhlasit s tvrzením, že u nás není konkurence. Osobně jsem se zúčastnil všech vyšších závodů mladšího i staršího žactva a konkurenty pro Petra Záhrobského bych našel. Jistě, patří v současnosti k naší absolutní špičce, ale že nevyhrává všechno, potvrzují výsledky. Jinak ovšem plně souhlasím s autorovým tvrzením, že je zapotřebí plná profesionalita již od žákovských kategorií. Také rozhodnutí zaměřit se na slalom a obří slalom je jistě správné, neboť podmínky pro sjezd či super-G opravdu u nás nejsou, což si zřejmě neuvědomuje zejména MSLS, který prosazuje tyto závody na úkor slalomu.

Jiná otázka je, na jakém svahu se mají závody jezdit. Aníž bych hájil Praděd, neprosazoval bych závody na příliš prudkém sklonu. Netroufám si se svými trenérskými zkušenostmi jednoznačně poznat talent, ale spíše lze určit talentovaného závodníka na mírnější trati, kde musí prokázat cit pro skluz, než na sklonu, kde jsou podstatnější jiné faktory. Potřebné délky nám chybějí téměř na všech tratích.

Podstatnější chybou však spatřuji v organizaci závodů a ve stavbách tratí. Organizace ve většině závodů vážne. Autoři tratí stavějí při většině závodů, zejména oblastních, tratě, které se už ve světě dávno nejezdí. Nejhodnotnější úroveň měly letos tratě na obou mistrovstvích republiky, zejména pak Říčky. U mladšího žactva měl pořadatel menší problémy, a tak technickou úroveň tratě asi předčil porovnávací závod v Rokytnici. Bohužel, ani na jedné z oblastních, dokonce ani národních závodech, pořádaných MSLS, se o dobré úrovni tratí nedá hovořit.

V obsazování mezinárodních závodů bych neviděl problém v monopolu jediného člověka. Spíše je chyba v organizaci a neschopnosti se domluvit. Pro tyto výjezdy

mají být stanovena jednoznačná kritéria, známá všem v dostatečném předstihu. Odpovědným pro každou kategorii by měl být člověk s dostatečnými časovými možnostmi. Pokud budeme určovat lidi z řad těch, jejichž časové možnosti dobré nejsou, vyskytne se situace vedoucí k tomu, že nebudou jezdit ven ti nejlepší. Jako příklad bych uvedl naprostý nezáměr o závody v Turecku. Nakonec jsem celou akci zorganizoval. Dnes se jistě najdou lidé, kteří mi vyčtou, že jsem některého lepšího závodníka či závodníka nevezl, byť nakonec v Turecku startovali téměř všichni z pořadí. [Odpovědný pracovník neměl o organizování zájem.]

Souhlasím s autorem, že zelenou v našem lyžování mají dostat silné individuality, ale ani ony nejsou zárukou, že prorazí za každých okolností. O tom svědčí příklad, že ani Kateřina Tichá či Eva Kurfürstová na olympiádě nestartovaly. Vytvoření malých skupin dobrých závodníků je vhodnější a má větší perspektivu než jediněc. Ne každý chce jezdit po závodech sám, zejména pokud jde o mladé závodníky.

Nezatracoval bych proto svaz. Spíše je nutná spolupráce. Stále kritizují nedostatečnou informovanost, u které je třeba začít.

Ptám se: Proč se na prvních závodech letošní sezóny ztratí pořadatel první LB 1, další není k dispozici, proč nelze sehnat kompletní výsledky, proč není k dispozici zpracovaná v termínu, který určuje soutěžní řád, LB 3? Koms Brno na toto jednoznačně nestačí! Sjednotíme soutěžní řády (MSLS a český)! Vydejme před sezónou kalendář všech závodů a určíme jedno telefonní číslo, kde se budou tyto závody potvrzovat! Určíme si předem jasná kritéria a dejme je ve známost všem trenérům a dalším spolupracovníkům, třeba prostřednictvím našeho časopisu.

Jsem přesvědčen, že v našich řadách najdeme lidi, kteří by byli ochotni věnovat se lyžování profesionálně. Pokusme se udělat třeba prostřednictvím časopisu průzkum, kolik rodičů by bylo ochotných platit dítěti trenéra. Nedivím se autorovi článku, že raději trénuje sám. I já to tak dělám, ale nepovažuji to za zcela správné. Zkusme spojit své schopnosti ke zvýšení úrovně našeho lyžování doma i ve světě.

MICHAL ROZHON

Budou mít naši závodníci

a závodnice v alpských disciplínách někdy takový důvod k úsměvu, jako Katja Korenová ze Slovinska?

Nevybrali jsme si ji náhodou. Chceme ukázat, že úspěchu lze dosáhnout i tehdy, když lyžař(ka) nepochází přímo z Alp. A že to nemusí být ani otázka velkých peněz, jichž má Slovinsko určitě ještě méně než my! Úvah o perspektivách našeho alpského lyžování je nemálo, leč zdá se, že k ničemu nevedou. Tím nechci tvrdit, že se diskutovat nemá a že takové diskuse otiskovat nechceme. Naopak! Pomalu by však mělo být vidět, že v něco konkrétního vyústily. Pan ing. Záhrobský má se svým synem bezesporu výsledky nadějně, ale jediný závodník nás nezachrání, zvláště ne v tak rizikovém odvětví, jakým jsou lyžařské alpské disciplíny. Stavět na jediném chlapci nelze a nedávno skončené MSJ, k němuž se obšírněji vrátíme v příštím čísle Lyžařství, nás zase moc optimisticky nenaladilo... Ani představa, že naši budou jezdit výhradně točivé disciplíny, není přehnaně lákavá, alespoň pro mne ne.

Důvody k úsměvům samozřejmě přejeme všichni, především našemu lyžování jako celku. Já se zatím omlouvám za svůj nekvalifikovaný názor.

K. B.

Snímek Tomáš Macek

VÝSLEDKY ZÁVODŮ SP v sezóně 1993-94

Severská kombinace

Trondheim, 22. a 23. ledna: 1. Ogiwara [Jap.]; 2. Kono [Jap.] —1:37,7; 3. Vik [Nor.] —2:16,2; 4. Lundberg [Nor.] —2:25,1; 5. Apeland [Nor.] —2:26,5; 6. T. E. Elden [Nor.] —2:30,6; 7. Kempf [Švýc.] —2:42,5; 8. Markvardt [Eston.] —3:55,6; 9. Mantila [Fin.] —4:07,0; 10. Longo [It.] —4:31,1; 11. Heckman [USA] —4:31,9; 12. Abe [Jap.] —4:37,3; 13. Stadlman [Švýc.] —4:43,7; 14. Freimuth [Eston.] —4:44,7; 15. Deimel [Něm.] —5:32,7.

Skoky na lyžích

K - 90, Sapporo, 22. ledna: 1. Weissflog [Něm.] 230,5 (86,5 a 90,5); 2. Goldberger [Rak.] 221,5 (84,5 a 89); 3. Parma (ČR) 217,5 (86,5 a 86); 4. Thoma [Něm.] 213,5 (85 a 86,5) a Harada [Jap.] 213,5 (83,5 a 87); 6. Mollard [Fr.] 211,5 (87,5 a 83,5) a Kasai [Jap.] 211,5 (83,5 a 85); 8. Kuttin [Rak.] 207,5 (82,5 a 84); 9. Bredesen [Nor.] 203,5 (86 a 81,5); 10. Suda [Jap.] 200,5 (85 a 80) a Okabe [Jap.] 200,5 (78,5 a 85,5); 12. Sakala (ČR) 199 (80,5 a 83,5); 13. Proust [Fr.] 198 (79 a 86); 14. Soinenen [Fin.] 197,5 (83,5 a 80,5); 15. Saito [Jap.] 197 (82,5 a 79,5).

K 115, Sapporo, 23. ledna: 1. Weissflog [Něm.] 253,4 (125 a 118); 2. Bredesen [Nor.] 244 (115 a 120); 3. Nišikata [Jap.] 238,2 (116 a 118); 4. Goldberger [Rak.] 227,4 (114,5 a 111); 5. Kasai [Jap.] 222,9 (115 a 108); 6. Thoma [Něm.] 220,1 (109 a 113); 7. Hakala [Fin.] 179,2 (100 a 101,5); 8. Sakala (ČR) 174,1 (101 a 98,5); 9. Berg [Nor.] 173,4 (100 a 100,5); 10. Soinenen [Fin.] 169,5 (100,5 a 97); 11. Sasaki [Jap.] 161,8 (99 a 94,5) a Cecon [It.] 161,8 (93,5 a 100); 13. Jasuzaki [Jap.] 155,8 (94,5 a 96,5); 14. Harada [Jap.] 158,2 (101,5 a 90); 15. Higaši [Jap.] 155,8 (94,5 a 96,5)... 19. Dluhoš 144,5 (97,5 a 87,5); 22. Krompolec 142,6 (95,5 a 89).

Alpské disciplíny — muži

Sjezd, Wengen, 22. ledna: 1. Besse [Švýc.] 2:28,88; 2. Runggaldier [It.] a Girardelli [Luc.] 2:28,92; 4. Ghedina [It.] 2:28,93; 5. Aamodt [Nor.] 2:29,04; 6. Trinkl [Rak.] 2:29,22; 7. Skaardal [Nor.] 2:29,26; 8. Mullen [Kan.] 2:29,30; 9. Vitalini [It.] 2:29,42; 10. Ortlieb [Rak.] 2:29,49; 11. Kitt [USA] 2:29,97; 12. Assinger [Rak.] 2:29,93; 13. Mahrer [Švýc.] 2:29,97; 14. Piccard [Fr.] 2:30,06; 15. Alphan [Fr.] 2:30,07.

Superobří slalom, Wengen, 23. ledna: 1. Girardelli [Luc.] 1:41,30; 2. Thorsen [Nor.] 1:41,88; 3. Skaardal [Nor.] 1:41,98; 4. Assinger [Rak.] 1:42,04; 5. Wasmeter [Něm.] 1:42,11; 6. Trinkl [Rak.] 1:42,59; 7. Knaus [Rak.] 1:42,76; 8. Kjus [Nor.] 1:42,91; 9. Mahrer [Rak.] 1:42,93; 10. Moe [USA] 1:43,06; 11. Besse [Švýc.] 1:43,13; 12. Mader [Rak.] 1:43,16; 13. Rasmussen [USA] 1:43,17; 14. Hangl [Švýc.] 1:43,18; 15. Ortlieb [Rak.] 1:43,53.

Sjezd, Chamonix, 29. ledna: 1. Aamodt [Nor.] 1:58,35; 2. Cretier [Fr.] 1:58,69; 3. Trinkl [Rak.] 1:58,87; 4. Höflechner [Rak.] 1:58,95; 5. Colturì [It.] 1:58,96; 6. Besse [Švýc.] 1:59,06; 7. Alphan [Fr.] 1:59,20; 8. Girardelli [Luc.] 1:59,38; 9. Ortlieb [Rak.] 1:59,41; 10. Cavegn [Švýc.] 1:59,45; 11. Podivinsky [Kan.] 1:59,50; 12. Skaardal [Nor.] 1:59,51; 13. Mahrer [Švýc.] 1:59,53; 14. Moe [USA] 1:59,63; 15. Rasmussen [USA] 1:59,69.

Slalom, Chamonix, 30. ledna: 1. Tomba [It.] 2:01,37; 2. Fogdøe [Švéd.] 2:02,34; 3. Košir [Slovin.] 2:02,78 a Sykora [Rak.] 2:02,78; 5. Jagge [Nor.] 2:02,96; 6. Amiez [Fr.] 2:03,23; 7. Roth [Něm.] 2:03,66; 8. Dimier [Fr.] 2:03,76; 9. Bittner [Něm.] 2:03,81; 10. Zinsli [Švýc.] 2:03,88; 11. Kunc [Slovin.] 2:04,88; 12. Gstrein [Rak.] 2:04,06; 13. von Grünigen [Švýc.] 2:04,09; 14. Stangassinger [Rak.] 2:04,51; 15. Bauer [Něm.] 2:04,92.

Slalom, Garmisch-Partenkirchen, 6. února: 1. Tomba [It.] 1:32,47; 2. Fogdøe [Švéd.] 1:33,58; 3. Košir [Slovin.] 1:34,21; 4. Roth [Něm.] 1:34,41; 5. Bittner [Něm.] 1:34,73; 6. Gstrein [Rak.] 1:34,79; 7. Kjus [Nor.] 1:34,87; 8. Sykora [Rak.] 1:34,88; 9. Stangassinger [Rak.] 1:34,90; 10. Tescari [It.] 1:34,98; 11. Mader [Rak.] 1:35,03; 12. Grlic [Slovin.] 1:35,16; 13. Tritscher [Rak.] 1:35,17; 14. Voglreiter [Rak.] 1:35,79; 15. Zinsli [Švýc.] 1:36,72.

Alpské disciplíny

Obří slalom, Maribor, 21. ledna: 1. Maierová [Rak.] 2:28,83; 2. Schneiderová [Švýc.] 2:29,08; 3. Seizingerová [Něm.] 2:29,31; 4. Ertllová [Něm.] 2:29,62; 5. Wachterová [Rak.] 2:30,21; 6. Compagnoniová [It.] 2:30,23; 7. Meierová-Höcková [Něm.] 2:30,63; 8. Völkerová [USA] 2:31,10; 9. Kjörstadvová [Nor.] 2:31,38; 10. Merleová [Fr.] 2:31,40; 11. Pretnarová [Slovin.] 2:31,52; 12. Gergová [Něm.] 2:31,59; 13. Piccardová [Fr.] 2:31,84; 14. Wibergová [Švéd.] 2:32,04; 15. Hrovatová [Slovin.] 2:32,33.

Slalom, Maribor, 22. ledna: 1. Hrovatová [Slovin.] 1:55,19; 2. Schneiderová [Švýc.] 1:55,48; 3. Kjörstadvová [Nor.] 1:55,85; 4. Ederová [Rak.] 1:55,98; 5. Pretnarová [Slovin.] 1:56,14; 6. Galliziová [It.] 1:56,58; 7. Cobergerová [N. Zél.] 1:56,83; 8. Sessaová [It.] 1:57,08; 9. Ertllová [Něm.] 1:57,42; 10. Acciolová [Švýc.] 1:57,56; 11. Dovžanová [Slovin.] 1:57,97; 12. Piccardová [Fr.] 1:58,12; 13. Korenová [Slovin.] 1:58,62; 14. Magoniová [It.] 1:58,72; 15. Zingreová [Švýc.] 1:59,24... 21. Tichá (ČR) 2:01,47.

Slalom, Maribor, 23. ledna: 1. Schneiderová [Švýc.] 1:47,94; 2. Wibergová [Švéd.] 1:48,45; 3. Hrovatová [Slovin.] 1:48,85; 4. Kjörstadvová [Nor.] 1:49,13; 5. Gimleová [Nor.] 1:49,35; 6. Galliziová [It.] 1:49,45; 7. Mutterová [Něm.] 1:49,46; 8. Cobergerová [N. Zél.] 1:49,63; 9. Magoniová [It.] 1:49,73; 10. Anderssonová [Švéd.] a Accolová [Švýc.] 1:49,86; 12. Ederová [Rak.] 1:49,89; 13. Chauvetová [Fr.] a Bakkeová [Nor.] 1:49,96; 15. Dovžanová [Slovin.] 1:50,57... 29. Tichá (ČR) 1:55,61.

Sjezd, Garmisch-Partenkirchen, 29. ledna: 1. Kostnerová [It.] 1:44,04; 2. Suchetová [Fr.] 1:44,68; 3. Ruthvenová [Kan.] 1:44,75; 4. Merlinová [It.] 1:45,01; 7. Streetová [USA] 1:45,77; 8. Pretnarová [Slovin.] 1:45,86; 9. Gergová-Leitnerová [Něm.] 1:45,90; 10. Bouvierová [Fr.] 1:46,07; 11. Stöcklová [Rak.] 1:46,11; 12. Páčeková [Kan.] 1:46,12; 13. Seizingerová [Něm.] 1:46,16; 14. Korenová [Slovin.] 1:46,31; 15. Osterriedová [Něm.] 1:46,43.

Přibližně tři hodiny po ukončení závodu podlela Rakusanka Ulrike Maierová v nemocnici těžkým poraněním, která utrpěla při pádu. Vzhledem k této tragické události odvolala mezinárodní jury další závod Světového poháru, naplánovaný rovněž do Garmisch-Partenkirchenu.

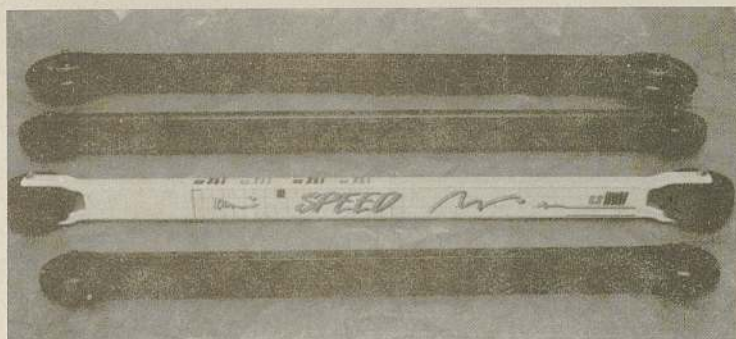
Sjezd, Sierra Nevada, 2. února: 1. Lindhová [USA] 2:04,21; 2. Suchetová [Fr.] 2:04,22; 3. Kostnerová [It.] 2:04,65; 4. Seizingerová [Něm.] 2:04,96; 5. Gladyševová [Rus.] 2:05,00; 6. Bouvierová [Fr.] 2:05,06; 7. Páčeková [Kan.] 2:05,13; 8. Schmidingerová [USA] 2:05,16; 9. Perezová [It.] 2:05,26; 10. Wibergová [Švéd.] 2:05,42; 11. Ertllová [Něm.] 2:05,50; 12. Zurbriggenová [Švýc.] 2:05,57; 13. Renothová [Něm.] 2:05,59; 14. Geretyová [USA] 2:05,63; 15. Häuslová [Něm.] 2:05,70.

Slalom, Sierra Nevada, 5. února: 1. Schneiderová [Švýc.] 1:41,30; 2. Wibergová [Švéd.] 1:42,66; 3. Compagnoniová [It.] 1:42,70; 4. Zingerová [Švýc.] 1:43,06; 5. Galliziová [It.] 1:43,64; 6. Dovžanová [Slovin.] a Piccardová [Fr.] 1:43,73; 8. Perezová [It.] 1:43,84; 9. von Grünigenová [Švýc.] a Ertllová [Něm.] 1:43,85; 11. Hrovatová [Slovin.] 1:43,98; 12. Mayová [Švýc.] 1:44,28; 13. Korenová [Slovin.] 1:44,81; 14. Twardokensová [USA] 1:45,82; 15. Sheinbergová [USA] 1:45,92.

Superobří slalom, Sierra Nevada, 6. února: 1. Gergová [Něm.] 1:47,80; 2. Kostnerová [It.] 1:48,30; 3. Gutensohnová [Něm.] 1:48,91; 4. Zelenská [Rus.] 1:48,92; 5. Zurbriggenová [Švýc.] 1:49,03; 6. Stangassingerová [Něm.] 1:49,14; 7. Cavagnoudová [Fr.] 1:49,22; 8. Perezová [It.] 1:49,25; 9. Geretyová [USA] 1:49,26; 10. Seizingerová [Něm.] 1:49,30; 11. Montilletová [Fr.] 1:49,33; 12. Ruthvenová [Kan.] 1:49,39; 13. Schneiderová [Švýc.] 1:49,43; 14. Masnadaová [Fr.] 1:49,57; 15. Pretnarová [Slovin.] 1:49,61. Jelo se na trati dlouhé 2288 metrů s převýšením 600 m.

Připravili Vojtěch Kopecký a ing. Pavel Kejř, ČTK

DRLÍK

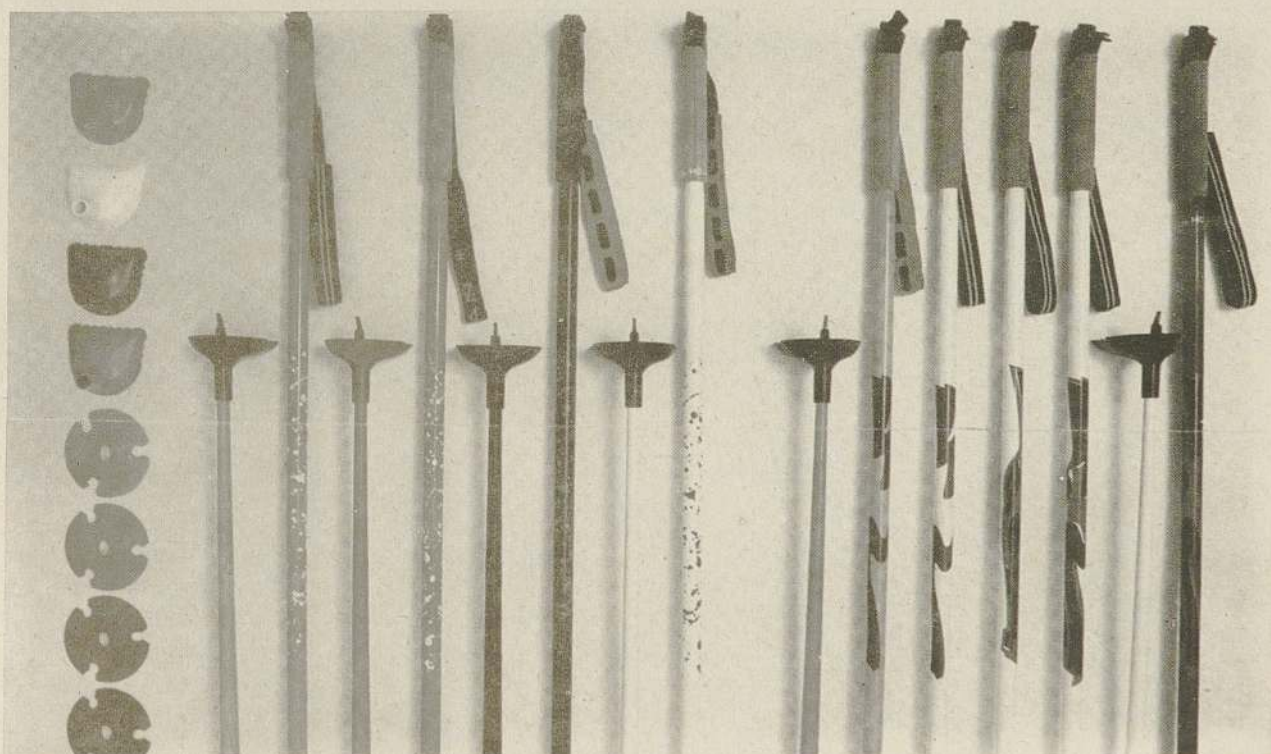
ROLLER SKI

ing. Emil DRLÍK

Rejvízská 115
790 01 Jeseník
CZECH REPUBLIC
tel. 0645/2119
fax. 068/29907

Kolečkové lyže SPEED

- Provedení SKATE, ALLROUND, CLASSIC, CLASSIC Stabil, RACE.
- Délky 600, 650, 700, 720 mm.
- Kolečka gumová, průměr 70 mm, šířka 30 mm, gumová 70/35, polyuretanová 100/22, 82/28 mm.
- Volnoběžka v zadním kolečku u typů ALLROUND, CLASSIC a CLASSIC Stabil. Na přání i na předním kolečku. U typu RACE volnoběžky podle požadavků.
- Originální závodní kolečkové lyže firmy NUOVO SKI WAY, na nichž jezdili i mistři světa 1993.
- Bodce na běžecké hole ke kolečkovým lyžím.

Běžecké lyžování na severu Moravy vždy těžilo z příznivých klimatických podmínek v Jeseníkách. Tím více těší podpora sponzorů i firem, které do svého programu zahrnuly výrobu sportovního zboží. Firma DRLÍK je prakticky jediná v České republice, která se v současnosti zabývá vývojem a výrobou kolečkových lyží.

JESAN Adolfovice přichází na trh s běžeckými i sjezdovými holemi, včetně různých inovací — testováním právě procházejí karbonové hole. Zatímco četné jiné firmy od výroby holí upustily, JESAN jde za svým cílem uspokojit obchodní síť v celé ČR. O jeho úspěších svědčí i zvýšený zájem ze zahraničí. Objednávka holí je možná ve všech regionálních prodejnách sportovních potřeb, při větším rozsahu přímo u výrobce. Připravujeme tři cenové kategorie.

1. Pro turistické účely a širokou veřejnost — do 200 Kč
2. Pro náročnější lyžaře a výkonnostní lyžování do 350 Kč
3. Pro lyžaře nejvyšší výkonnostní úrovně přes 350 Kč.

JESAN
ADOLFOVICE A.S.

Bělá pod Pradědem - 790 01 Jeseník • tel.: 0645/2793-4 - fax: 0645/2082

Snímek Bohumil Hynek

Jedna sezóna skončila, druhá začíná. Ano, dnes se lyžuje už i v létě, a to nejen na kolečkových lyžích nebo umělé hmotě. Lyžování na trávě má ve světě stále více příznivců a dokonce se začíná provozovat už i jako rekreační sport! Pouze novináři zřejmě nehodlají vzít toto odvětví na vědomí nikdy... Oči před ním zavírají i někteří skalní vyznavači zasněžených svahů i plání — škoda. Jejich škoda! Pro „trávu“ mluvím čím dál více argumentů.

Kompletní termínovou listinu otiskneme až v příštím Lyžařství, teď jenom některá upozornění:

V Kálnici u Nového Mesta nad Váhom bude

k vidění dokonce mistrovství Evropy dospělých, a sice 9. až 11. 9. Není to důvod k cestě na Slovensko? Domácí sezóna začíná 14./15. 5. v Odřách, pokračuje 11./12. 6. na Bezovci — v lyžování na trávě závodíme převážně společně se Slovenskem a tudíž i Č-SP pořádáme jako otevřenou soutěž. 25. a 26. 5. se pak jede ve Velkém Meziříčí FIS závod v paralelním slalomu, což je na trávě mimořádně atraktivní podívaná. O dalších závodech budeme informovat v příštím čísle našeho časopisu.

Nezapomeňte tedy: Lyžování v létě má také své půvaby — a to i pro diváky!

lyžařství

ČERVEN
ROČNÍK 80
1994
KČ 6,—

3

Analýzy k hodnocení ZOH ● Rozhovory se Seizingerovou a Aamodtem ● Závěrečné přehledy SP ● Skok na lyžích u nás historicky neúspěšnější ● Poškodili nás novináři? ● Novinky na trávě ● Sezóna lyžařů-akrobatů a další zajímavosti

O SVOBODĚ TISKU

Uplynulá sezóna našich lyžařů nebyla právě úspěšná a olympiáda v Lillehammeru skutečně korunovala dílo. V souvislosti s tím se o nás také hodně psalo v novinách, pochoptitelně způsobem odpovídajícím skutečnosti. To zdůrazňují — a jedinou výjimku v článku popisují. Jinak novináři opravdu jen a jen zaznamenali skutečnost, leč právě to se některým sportovcům a hlavně trenérům nelíbí!

Už jsem v Lyžařství jednou napsal, že novinářům každý přiznává svobodu tisku, pokud se však ona svoboda příliš nedotkne jeho samého. I někteří naši politikové mají sklony svařovat potíže na novináře, na interpretaci v tisku. Při zasedání výkonného výboru Svazu lyžařů České republiky, na němž bylo hodnoceno vystoupení reprezentace při ZOH 1994, padlo na adresu novinářů několik slov hanlivých až žalovatelných a nedá mně proto, abych se svých kolegů z deníků zastal. Dokonce i trenéři, kterých si jinak velmi vážím, mne zklamali tím, jak zaujatě a neinformovaně hodnotí práci sportovních redaktorů. Ano, na adresu našeho svazu zazněly i některé neobjektivní pomluvy, v zásadě však nelze říci, že o nás tisk psal zaujatě a neobjektivně, že všechno je špatné a všichni jsou špatní, že tisk je bezmála příčinou našich výsledků!

Nesměji všechno!

Především není pravda, že novinář smí všechno a napsat může cokoli. Ani demokracie společnosti usilující o maximální míru svobody mu takovou možnost nedává. Novinář zásadně nesmí urážet a hrubě pomlouvat — kde k něčemu takovému dojde, tam je na místě se ozvat. Dále nesmí napsat to, co je v rozporu se skutečností, vydávat neověřené informace za skutečnost, dopouštět se faktografických chyb.

Tím mám na mysli například redaktora jistého ústředního deníku, který celou sezónu velmi agresivně odsuzoval „svaz lyžařů“, přičemž o jeho struktuře práce a odpovědnosti jednotlivých pracovníků nevěděl nic. Psal věčně o údajném amatérismu a nekompetentnosti „svazu lyžařů“, přičemž sám kritizoval poněkud amatérsky. Nebral na vědomí, že za spor-

ovní výsledky lyžařů odpovídá příslušný úsek a nikoliv sekretariát či dokonce předseda svazu osobně. Nevěděl o vysoké míře autonomie jednotlivých úseků SLČR, které za stávající situace samy hospodaří, řídí sportovní proces a tudíž za něj také nesou odpovědnost. Prostě hlava nehlava bušil do toho, kdo se mu nezalíbil, aniž by si uvědomil, že „svaz“ jsou všichni organizovaní členové lyžařských oddílů u nás, nikoliv pouze sekretariát svazu, výkonný výbor, nebo předseda SLČR. Zaměňoval pojmy, vyjadřoval se nepřesně a nekonkrétně, nechtěně hodil do jednoho pytle s kritizovanými i ty, které by na jejich místě patrně viděl raději. Samozřejmě, že má právo si myslet své. Než to „své“ však napíše, měl by se snažit získat podrobnější informace.

Rečeným je vyčerpáno všechno, nač máme právo si stěžovat. Ostatní padá na naši hlavu. Nemůžeme se divit, že když právě na olympiádě dojde k zásadnímu rozkolu mezi trenérem a naším nejlepším lyžařem, že z toho je sousto pro tisk. To není honba za senzací, tisk ani nemůže podobnou věc zaměřet. Právě tak teatrální prohlášení některých trenérů, že končí, odchází atd. Především bylo třeba sdělit novinářům celou skutečnost: **Všichni** trenéři reprezentačních družstev po ZOH odcházeli, protože koncem sezóny 1993 až 1994 jim končily smlouvy! O setrvávání ve funkci rozhodovaly konference jednotlivých úseků.

Na to naši trenéři „zapomněli“ a tisku tak dali zbytečný podnět k dohadům a poukazování na poměry v našem lyžování.

Trenér i závodník by se měli chovat v tom nejlepším smyslu slova **profesionálně**, což platí také o vztahu k novinářům. Je třeba jednat za všech okolností se zástupci „sedmé velmoci“ ochotně a vstřícně, zároveň však zvažovat, k čemu moje prohlášení může vést. To umí například Neumannová, totéž žel jiní — včetně trenérů! — mnohdy neovládají. Pro-

fesionálovi musí záležet na tom, aby se o něm psalo co nejčastěji, před novináři se tudíž nemůže uzavírat. Je však třeba domýšlet, jestliže reprezentant řekne, že „ze svazu by měli všechny vyházet“, novinář to napíše — k tomu má právo! Závodník totiž nemá takové věci říkat a svařovat vinu na někoho, kdo za jeho neúspěch může ze všech nejméně. Právě tak zábavné je tvrzení „neuspěl jsem proto, že tisk ze mne dělal favorita“ nebo výrok trenéra, že „chlupci nemají výsledky, protože je tisk příliš kritizuje“...

Pokud si novinář něco takového vymyslel, máte právo ho třeba i žalovat. Obávám se však, že zapsáno bylo skutečně řečené, čemuž se ve svobodné společnosti nelze divit...

Novinář nemůže vždycky vědět všechno a být právě ve vašem odvětví lyžování dokonalým odborníkem. Uvědomte si, že zejména při ZOH vysílá zpravidla každá redakce na hry jediného člověka (na víc nemá peníze) a ten pak musí psát o všech sportech na hrách zastoupených. Proto také spěchá, neboť tentýž den pozdě odpoledne nebo večer musí být na jímém sportovišti. A zase: Je nesmysl obviňovat žurnalistu proto, že se „na závodníky vrhá hned v cíli“. Jindy ani nemá možnost — několik hodin po závodě se k nim zpravidla nedostane! Všechny souvislosti máte zástupcům tisku vysvětlovat sami. Vy je máte poučit o struktuře práce a odpovědnosti, nikoliv přispívat k jejich dezorientaci. Vy jste odborníci, nikoliv redaktor píšíci o tolika sportovních odvětvích, že zvládnout problematiku všech prostě není v lidských silách.

Nové orgány SLČR přijmou též Statut reprezentanta i trenéra RD. V něm by se na tyto problémy nemělo zapomenout. Od závodníků i trenérů musíme vyžadovat určitou loajálnost vůči svazu. Věst je k tomu, že problémy je třeba probrat nejprve „doma“, tedy v úsecích, případně na úrovni výkonného výboru SLČR, teprve potom je zveřejňovat. Jinak se příznivého pohledu na naše lyžování nedopracujeme. Jenom výsledky sportovců vždycky nepřesvědčí. **Reprezentant i reprezentační trenér reprezentují nejen na sportovištích!**

K. B.

lyžařství

Ročník 80 — Číslo 3

NA TITULNÍ STRANĚ: Prohlídka tratě při lyžování na trávě je přímo obrad. Pro závodníky ovšem zkomplikovaný vynášením lyží a bot do svahu.

Snímek Bohumil Hynek

Časopis všech českých lyžařů. Vydává Svaz lyžařů České republiky. Odpovědný redaktor Karel Bláha, grafická úprava Miroslav Slejška. Redakce: Svaz lyžařů České republiky, Mezi stadióny, POB 40, 160 17 Praha 6 - Strahov. Telefon sekretariátu 35 04 98. Vychází šestkrát ročně. Tiskne Typos, tiskařské závody, a. s., nám. dr. Horákové 7, 360 32 Karlovy Vary. Rozšiřují PNS a Transpress, na Slovensku PNS Bratislava, OZ, Martanovičova 25, 813 81 Bratislava. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, doručovatel tisku a předplatitelské středisko. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, administrace vývozu tisku, Hvoždčanská 5 - 7, 148 31 Praha 4. (Netýká se Slovenska!) Celoroční předplatné 36 Kč. Neobjednané příspěvky autorům nevracíme ani se k nim nevyjadřujeme.

ISSN 0323 - 1445

Konference úseků

předcházely letošní konferenci SLČR a dokázaly, že v demokratickosti řízení jsme udělali další krok vpřed.

Jednání všech úseků byla věcná, živá až dramatická, neformální. Docházelo k otevřené výměně názorů, někdy trvalo dlouho, než bylo nalezeno přijatelné a všemi akceptovatelné řešení. I volby předsedů svědčí o tom, že nic nebylo předem jasné — ne jeden ze zvolených „prošel“ velmi těsně. Ale to je dobře, svědčí to o přibližně rovnocenné úrovni navrhovaných. Ještě na jednu věc jsme v minulosti nebyli zvyklí: Funkcionářský aktiv úseku zůstal i po konferenci občas neúplný, volba otevřená. Přesněji řečeno obvykle nikoliv volba, nýbrž výběrové řízení. [Další informace na straně 20.]

Až potud je všechno v pořádku. V pořádku je i to, že úsek bude ve většině případů zastupován v sekretariátu svazu profesionálním sportovním ředitelem, často na plný pracovní úvazek. Pesimismus tak trochu vzbuzuje skutečnost, že o některé funkce není příliš zájem. Trenéři přicházející v úvahu jako vedoucí reprezentačních družstev začínají být úzký profil. Především proto, kolik jich působí v zahraničí, případně o takovou práci nemají zájem. Inu, být vedoucím trenérem je nevděčné, navíc platové ohodnocení neodpovídá tomu, co všechno by měl takový trenér znát a umět, jaké by měl mít výsledky. Ani tomu, že za samozřejmost se považuje práce bez ohledu na volné dny, na dovolenou, život bez víkendů, bez rodiny. Není divu, že trenér dá přednost zahraniční nabídce, za níž je alespoň nadprůměrně ohodnocen, zejména při kurzu naší koruny. **Moji kolegové z některých deníků se při ZOH a po nich předháněli v doporučeních, kdo všechno by měl odejít, ale neslyšeli jsme doporučení, kdo by měl přijít, nastoupit na tato místa. Ta totiž zdaleka nejsou tak atraktivní, jak se domnívají někteří páni redaktoři, kteří sami pracují za nesrovnatelně větší peníze než trenér lyžařské reprezentace!** Jaký zájem bude o funkci předsedy svazu, uvidíme...

Nejméně problémů bylo v úseku severské kombinace, protože sdružení vyšli ze ZOH neúspěšněji. Ani v hospodaření nejsou závažně potíže, takže konference měla klidný průběh. Návrh stanov úseku byl přijat bez diskuse, koncepce složení úseku rovněž. Předsedou úseku byl opět zvolen Libor Foltmán. Bylo vypsané výběrové řízení na funkci sportovního ředitele, profesionálního pracovníka sekretariátu SLČR. Trenérem RDA byl zvolen Luděk Sablatura, mezinárodním manažerem Ing. Roman Kumpošt.

Určena byla i reprezentační družstva ve složení: A — Máka, Kopal, Pánek, Kučera, Skopek, Fiurášek, Rýgl, B (junioři) — Čejchan Jiří, Baroš, Šmíd, Mrugała, Krotil. Byly projednány i výběry dorostu a žactva.

Samozřejmě, že bez problémů nejsou nikde. „Kombináci“ poukázali především na finanční problémy a potíže s vybavením, na nedostatek rozhodčích, zejména mladých, na to, jak málo vyškolených rozhodčích skutečně pracuje. Mládež má nedostatek závodů, chybí i více informací v denním tisku, kde severská kombinace jakoby neexistovala. V diskusi bylo upozorněno též na úbytek členů, členskou základnu tvoří prakticky jenom reprezentanti a mládež. Celkově sdružení spíše ubývá! Pan Motejlek v diskusi správně uvedl, že nedostatečné informace v tisku jsou i vinou trenérů, kteří se mnohdy z mezinárodních závodů vrátí bez výsledkových listin — nadměrně spěchat by se nemělo. [Za sebe si myslím — K. B. — že všichni funkcionáři a pořadatelé závodů by se o propagaci svého odvětví měli víc starat a nečekat, že novináři přijdou sami... Vždyť o mnohých akcích ani nevědí!]

ALPSKÉ DISCIPLÍNY

Předsedou úseku byl opět zvolen dr. Jan Vedral, který konferenci také hodnotil jako krok vpřed, k demokratičtějšímu řízení. Bylo na ní doporučeno pořádat konferenci úseku jednou za čtyři roky, pouze nyní, vzhledem k probíhajícímu společenským změnám, se sejt už po dvou letech. Četné návrhy na autonomii úseku byly odloženy a budou znovu posouzeny v závislosti na nových stanovách SLČR, respektive na mož-

nostech, jaké úsekům stanovy poskytnou. Důležitou roli bude hrát též nový lyžařský pool a smlouvy s ním uzavřené. Zvolení funkcionáři: Předseda dr. Jan Vedral, místopředseda Bohumil Zeman, předseda komise pro vrcholové lyžování Miroslav Sochor.

BĚH NA LYŽÍCH

byl v uplynulém období provázen nemalými problémy právě ve sféře funkcionářské. Počínaje problémy s profesionálním zástupcem úseku v sekretariátu SLČR až po odchod některých dobrovolných pracovníků v závěru sezóny, včetně předsedy úseku pana Homoly. Navíc odstoupili oba vedoucí trenéři RDA dospělých.

Ani konferenci úseku se nepodařilo čtené otázky dořešit. Představa je taková, že v čele úseku by měl stát sportovní ředitel jako profesionální pracovník sekretariátu SLČR a zároveň předseda úseku běhu, za trenérskou oblast by měl odpovídat jeden šéftrenér pro muže, ženy i junioři. Trenéři RDA v dosavadní podobě by určování být neměli. Kandidáti na obě zmíněné profesionální funkce jsou, podléhají však ještě výběrovému řízení. Řízením úseku byla dočasně pověřena rada, kterou tvoří pánové Staněk, Suk, Soukup, Mašata, Zaičik a Simůnek. Bylo doporučeno, aby do jmenování sportovního ředitele zastával úsek ve výkonném výboru SLČR pan Mašata.

Neodpustím si tady vlastní poznámku: O funkcionářských problémech svědčí mimo jiné to, že jsem od tohoto úseku jako od jediného nedostal zápis z konference (!) a posléze jsem zjistil, že i sekretariátu byl dodán pouze rukou psaný text...

SKOK NA LYŽÍCH

byl také provázen nemalými problémy, zejména v době ZOH. O tom všem psal denní tisk tolik, že považují za zbytečné všechno opakovat. Ke známým problémům se přidaly též značné potíže finanční, protože hospodaření tohoto úseku skončilo schodkem a objektivně vzato nemají dnes skokani vůbec prostředky na přípravu. Jejich činnost musejí krýt „resorty“, v nichž je většina reprezentantů. Tíha zajištění přípravy leží tedy plně na oddílech, proto se diskuse týkala nakonec kritiky hospodaření úseku ještě víc než sportovních výsledků.

Předsedou úseku byl nakonec znovu zvolen Jiří Černý, profesionální funkce zůstaly otevřené a jejich obsazení bude výsledkem výběrového řízení. Hlavní slovo by měl mít sportovní ředitel, především značné pravomoce a pochopitelně i odpovědnost právě v ekonomickém úseku. Potíže byly s obsazením funkce šéftrenéra, jimž se nakonec stal Jiří Raška.

Zvolení funkcionáři úseku: Kromě zmíněného předsedy to je předseda STK skoku Jiří Sedláček, předseda komise rozhodčích Ivo Grégr, technické komise a komise výstavby Jan Winkler, manažerem Petr Müller a zástupcem v FIS Rudolf Höhnl.

[Ke všem úsekům: Komplettní složení funkcionářského aktivu vyjde ve Zpravodaji SLČR.] Přípravil K. B.

OMLUVA

Při výrobě minulého čísla Lyžařství došlo k nepřijemné chybě: V titulku nekrologu věnovanému tragicky zahynulé Ulrice Maierové je špatně napsáno její jméno. Ano, byl to pravopis zvláštní a z hlediska němčiny vlastně nesprávný. Přesto se v článku vyskytuje toto jméno šestkrát a vždycky správně, tak, jak se psalo. Tím větší nehoda, která se přihodila v titulu. [Navíc se dostala i na první stránku časopisu.] Dodatečně tedy posílám omluvu autorovi článku, čtenářům a případně všem rakouským příznivcům lyžování, jimž se náš časopis náhodou dostal do ruky. Uvědomuji si, že vinu nakonec vždycky nese redaktor... K. B.

Jak jsme hodnotili ZOH

(Dokončení z minulého čísla)

Trenér Rázl samozřejmě hodnotil každého závodníka zvlášť. Nemá však smysl to celé otiskovat, protože všechna hodnocení vyznívají nakonec stejně: Jediná „polehčující okolnost“ je obvykle zdravotní stav, jenže o tom už byla řeč minule — viz názor MUDr. Jiráska. Ano, dnešní reprezentant musí nést zodpovědnost i za svůj zdravotní stav! A ručit sami za sebe se u nás odnaučili nejen sportovci... Jednotlivá umístění charakterizuje dr. Rázl v nejlepším případě jako „slušná“, ani jednou však nehovoří o úspěchu — také nemá důvod...

Zvláštní kapitolou bylo zařazení Martina Petráska, který se připravoval sám, neabsovoval společné akce. Nic divného — v ženách jde touto cestou Neumannová s trenérem Frühaufem. U mužů se však tento model nevydařil a experiment vyústil v problémy týkající se vztahů uvnitř družstva. Takový postup vyžaduje jinou koncepci práce i ze strany trenéra RD. Na olympiádě Petrásek neuspěl a nechtěně tak zpochybnil i své úspěchy v „laufech“ — viz minulé číslo...

Trenér Rázl zakončil konstatováním, že s družstvem se rozešel v dobrem, bez konfliktů. Položil však otázku po smyslu celé funkce reprezentačního trenéra, stejně jako problémem organizace práce a systémem pravomocí i odpovědností v úseku běhu na lyžích.

A co ženy?

Až na Neumannovou také žádná sláva. Snad s tím rozdílem, že od žen se vlastně ani moc nečekalo. Kdo myslel na medaili „Káči“ Neumannové, byl přehnaný optimista. Jinak se potvrdilo, že našemu reprezentačnímu výběru žen hodně uškodil rozchod se Slovenskem, což se ale více méně čekalo, zejména pokud jde o štafetu... Nejen já se domnívám, že některé naše dnešní reprezentantky už na víc nemají a nejvyšší světové úrovně nedosáhnou. Pokud se zmýlím, budu rád, ale pochybuji o tom. Neumannová zatím převyšuje ostatní až příliš. Snad bude-li zdráva Zelingerová, mohla by navázat na juniorské úspěchy.

Také trenér Pavlata připustil některé své chyby. Například příliš vysokou intenzitu přípravy po nečekaně špatných výsledcích v úvodu sezóny. Bylo to na úkor objemu a hlavně určitého „vyladění“ před olympiádou. Inu, známá trenérská pravda říká, že forma musí uzrát a na poslední chvíli se nic nedohoní.

Problémem byly i velmi extrémní podmínky v místě her — na takové

mrazy nejsme zvyklí, což se týká nejen závodnic, ale i servisu. Ten navíc přijel do místa konání soutěží pozdě a příprava skluznic podle toho dopadla. Ještě v jednom bodě se Vladimír Pavlata shodoval s Bohuslavem Rázlem: V kritickém pohledu na práci úseku běhu, nezkušenost jeho předsedy s řízením reprezentačních družstev i na práci referenta, který o lyžování mnoho nevěděl a za půl roku dal výpověď, aby se mohl věnovat „svému“ sportovnímu odvětví. Problémy s poolovými smlouvami, nejasnosti s holemí a kombinézami, chyby při objednávání letenek — to všechno je záležitost toho, kdo tento úsek zastupuje v sekretariátu svazu! Příště si budou muset běžci vybrat podstatně lépe. Jenže ani sekretář, ani servis nezachrání to hlavní — srovnatelnost našich běžkyň se světovou špičkou. Pouze jeden účastník diskuse se domníval, že nejen Zelingerová neodvedla maximum...

Zelingerová byla skutečně příliš sužována nečekanými zdravotními problémy a v tomto případě závodnice nenese vinu. Jejím problémem se skutečně předejít nedalo! Jiná otázka však je: Pořád slyšíme, že jí příliš vadí nízké teploty. V diskusi se vyskytl názor, zda by tedy neměla závodit v jiném sportovním odvětví, protože lyžařce by nízké te-

ploty naopak měly vyhovovat... (To je ale jenom názor nejmenovaného jednotlivce.)

Neumannové patří absolutorium a pochvala za dobrou reprezentaci. Snad příště to už bude i na tolik vytoženou medaili... Jediná kritika na její adresu byla ve zmínce, že někdy má potíže s udržením optimální tělesné hmotnosti, což ovšem lze napravit poměrně snadno.

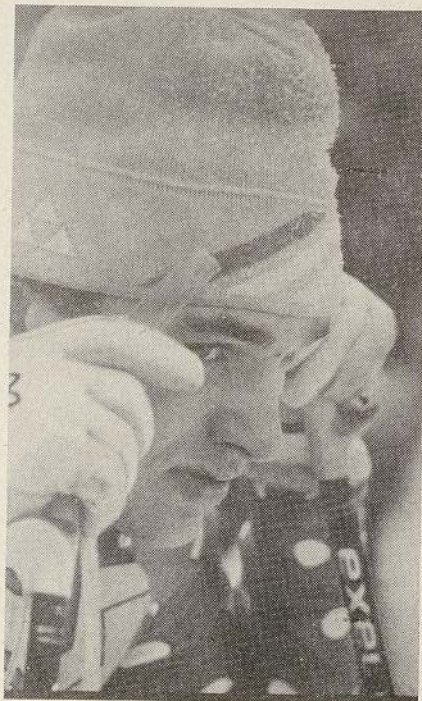
Severská kombinace

Mezi slepými je jednooký králem — toto úsloví zcela vystihuje výsledky závodníků v severské kombinaci. Svoje maximum odvedli v soutěži družstev, v jednotlivcích mohli i oni být lepší. Jenže — na rozdíl od skokanů — se od nich tolik nečekalo, navíc při té bídě bylo páté místo nejlepším umístěním našich lyžařů na těchto hrách. (A spolu s hokejisty nejlepší výsledek celé olympijské výpravy.)

V individuálním závodě všechno hodně ovlivnil zdravotní stav nejstaršího reprezentanta Miroslava Kopala. Věděl, že je už asi na své poslední olympiádě. Přípravě věnoval všechno, rodina ho v roce 1993 skoro neznala. Nakonec onemocněl hned po příjezdu do Lillehammeru a vycházel do tak extrémních mrazů bylo vyloučeno. Symbolicky se pak zúčastnil závodu ve skoku a skončil tak, jak vzhledem ke zdravotnímu stavu skončit musel — strašně. (48. z 53 účastníků). K běhu na doporučení lékaře nenastoupil vůbec, stejně tak k závodu družstev.

A co ostatní? Umístění ve skoku: 17. Máka, 24. Kučera, 41. Pánek. Hodnocení trenéra Kučery: Máka skákal relativně dobře — víme, že skok bývá jeho slabinou. Předvedl své dva nejdelší skoky za celý pobyt na ZOH, tedy včetně tréninků. Kučera ml. měl 1. skok velmi dobrý, 2. průměrný. Pánek měl dobrý odraz, ale při obou skocích špatné povětrnostní podmínky. (Není důvod nevěřit — na to si stěžovali i medailisté; podmínky nebyly pro všechny stejné, hodně záleželo na štěstí.)

V běhu byl nejlepší Pánek, který 5. místem překvapil. Zato Máka (22.) obvykle běhá lépe. Tady přepálil začátek, v poslední zatáčce navíc upadl. Podle názoru trenérů mohl běžet o 1:30 minuty rychleji. Zcela nespokojen je Tomáš Kučera s výkonem svého syna Milana: jeho výkon v běhu označuje za podprůměrný. Omlouvá ho tím, že krátce před ZOH absolvoval MSJ a na dvě vrcholné soutěže během 30 dnů ještě není fyzicky připraven. Celkové umístění jednot-

František Máka

Snímek Bohumil Hynek

livců hodnotí T. Kučera jako průměrné.

V družstvech jsme se po bojovném výkonu umístili na 6. místě po skoku, přičemž pouze Mákův první skok nebyl na hranici závodníkovy současného maxima. V běhu podal vynikající výkon Pánek, časy Kučery a Máky hodnotí trenér RD jako průměrné. Nicméně celkové 5. místo je nejlepším umístěním našeho družstva severské kombinace v historii ZOH. Tento kolektiv má podle názoru trenéra Kučery předpoklady k dalšímu výkonnostnímu růstu. Navíc je to dobrá parta, se správným přístupem ke sportovnímu boji.

„Kombináci“ tedy dopadli jako celek nejlépe. Je jich v našem lyžování nejméně, ze známých důvodů nemá toto odvětví výkonnostní základnu. Přesto si myslím, že ani v kombinaci u nás není všechno v pořádku a výsledek družstva na ZOH by neměl zastřít skutečnost, kolik talentovaných juniorů neodvídá to, co jsme od nich čekali. Skončil konfliktní a neovladatelný Soldát, Hradil, Skopek nebo Kraus — a možná, že nejmenuji všechny — zůstali poněkud za očekáváním. Pokud tato negativa bude úsek severské kombinace přehlížet, může časem dopadnout jako skokani: Rozsype se všechno najednou, neřešené problémy se projeví v nejméně vhodnou chvíli!

A co skokani?

Nejvíce zvědaví byli všichni — hlavně novináři — na hodnocení skokanů. Od nich, jmenovitě od Sakaly a případně i družstva, se čekalo nejvíc. Když během sezóny začala pohasínat naděje na medaili družstva, sázelo se jenom na Sakalu. Všichni však víme, že je to závodník psychicky poněkud nevyrovnaný a pro vrcholnou soutěž tedy nevyzpytatelný.

Konflikty s trenérem Maturou byly staršího data, ale trenér sám je tajil a občasné výborné výsledky vždy-

cky skutečnost zaretušoval. Je s podivem, leč skutečnost, že ani vedoucí úseku skoku na lyžích neměl tušení, jak daleko jejich neshody došly. Nyní se oba vzájemně obviňují a je otázka, bude-li Sakala pod vedením jiného trenéra zvládnutelnější. Ani Luděk Matura samozřejmě není úplně bez viny, už proto ne, že problémy ve vztazích se Sakalou měl řešit dříve a s pomocí trenérské rady úseku. V hodnocení je Luděk Matura velmi sebekritický, možná až příliš, jenže už je pozdě.

Problémy ve vztazích Matura—Sakala se promítly do celé atmosféry v družstvu. Situaci nezachránil ani Jiří Parma, který vzhledem ke svému věku a autoritě u závodníků mohl hodně udělat, leč neudělal. Trenér Matura hodnotí Parmovu roli v družstvu negativně. Vzájemně se nestal, výkonnostně je už za vrcholem svých možností, kolektiv nestmelil, navíc bez problémů údajně není ani jeho životospráva. Více méně negativně hodnotí Matura i Pavla Ploce, který rovněž vedoucího trenéra „nepodržel“, administrativní úkoly neplnil téměř vůbec a všechno nechával na hlavním trenérově. Matura píše: „On byl jejich kamarád a já jejich trenér. Já jsem zažíval s družstvem chvíle radostné i konfliktní, Pavel jenom ty radosti... Ale je to i moje vina, že jsem ho více nezaměstnával právě oněmi nepřijemnostmi a administrativou.“

V jednom má Luděk Matura určité pravdu: Trenér dnes musí umět řídit a organizovat nejen vlastní trénink, ale všestranně organizovat celý sportovní proces. Pokud se to Pavlu Plocevi jednou podaří, bude vítězem. Zajímavé je i to, že trenér Matura hodnotí — na rozdíl od málo poučených novinářů — práci svazu (tedy vedení SLČR) jako stoprocentní. Méně už práci úseku skoku, kde byla osobnost, která by byla nad věcí a všechno řešila prozíravěji...

O tom, že není daleko pravdě, svědčí i konference úseku skoku — píšeme o ní na jiném místě — která téměř nic nevyřešila, zato všechno odkádala. Potvrdil se na ní velký problém našeho současného lyžování: Nedostatek osobností nejen závodnických, ale i řídicích, manažerských, organizátorských! Je snadné někoho „odstavit“, těžší je vybrat jeho nástupce. Ti se příliš nehrnou, práci si předem představují dost zjednodušeně a navíc při současných platech pracovníků sekretariátu SLČR(!) sotva najdeme dostatečně kvalitní lidi. Nejlepší — a nejen z trenérů — se raději ohlížejí po práci v zahraničí, v čemž je vydatně podporuje také kurz naší měny!!! (Slova z tohoto odstavce pochopitelně neplatí pouze pro skokany...)

Skokani nejsou jenom Sakala a Matura, ale ani ostatní závodníci mnoho nepředvedli. Snad jenom Krompolec, objev olympijské sezóny, zasluhuje absolutní pochvalu. Od všech ostatních se v něm čekalo víc. O Parmovi už byla řeč. Frančišek Jež se stále nevzpamatoval po přechodu na V-styl, navíc se psychicky naprosto „položil“. I psycholog ho označuje za velmi problémový typ. Pokud by Jež chtěl navázat na své někdejší vynikající výsledky, musel by hodně změnit přístup k tréninku i k závodům. Podaří se mu to? Vzhledem k jeho věku není pozdě... Totéž ovšem nelze tvrdit o Dluhošovi, který také býval podstatně lepším závodníkem, takže nejjistější perspektivu jakoby měl Krompolec. Zatím... Doufáme, že jeho generace (Sucháček a další), která už nejspíš bude reprezentovat na příštích ZOH, bude generací šťastnější. Tím nechceme tu současnou odepsat — prodělala hodně a své odvedla. Rádi bychom však nadále viděli naše skokany na nejvyšších stupních vždy a všude.

KAREL BLÁHA

MSJ v alpských disciplínách

První informace byla přímá povzbudivá: MSJ v USA — dějištěm byl proslulý Lake Placid — nevbuzovalo příliš optimismu, pokud jde o naši účast. Nakonec se díky firmě Solido Sport z Liberce podařilo vyslat poměrně početnou skupinu, která měla jediný úkol: Udržet alespoň minimální kontakt našich „alpských“ lyžařů se světem, dát najevo, že ještě existujeme a usilujeme nejen o návrat do Evropy, ale také na světové sjezdové tratě. Z tohoto hlediska lze hodnotit naši účast kladně.

Výsledky byly úměrné našim možnostem. Nad našimi umístěními dosud není důvod jásat. Odstupy za nejlepšími jsou přece jenom značné a umístění v kombinaci nelze — podobně jako u dospělých — zcela srovnávat s výsledkem ve speciálním závodě. Jistě je ale dobře, že jsme se zúčastnili, že o nás v mezích možností bylo slyšet.

Umístění konkrétně (podle hodnoty pořadí): Kurfürstová 11. v kombinaci, Čeřovská 12. v kombinaci, Pipek 19. ve slalomu, Šedová 19. ve sjezdu a 20. v su-

per-G, Kurfürstová 17. ve slalomu a Kornfeldová 19. v téže disciplíně. Tím naše umístění do 20. příčky končí. Chlapci mají zřejmě ke světu dál — několik umístění mezi 35.—50. příčkou varuje. Zúčastnit se nestačí, v takových soutěžích jako je MSJ se už nelitostně bojuje o místo na slunci. [Pro spravedlnost dodejme, že Šedová byla nejlepší z ročníku 1977 a Kornfeldovou hodně poznamenalo zranění při tréninku sjezdu.]

A CO SVĚT?

Výkonnostně jsou vynikající Francouzi — získali 5 zlatých a jenom jeden závodník vyhrál dvakrát. Uspěla Kanada, hlavně zásluhou Turgeonové, která se sama postarala o bilanci 2—1—2! Z chlapců dvakrát vyhrál Francouz Covilli, jednou byl třetí. Mezi medailisty se u chlapců vyskytuje podstatně více jmen než u děvčat. [Druhá nejúspěšnější dívka byla Němka Gergová s bilancí 1—1—0.]

Nejúspěšnější státy: Francie 5—0—1, Kanada 3—1—2, Německo 2—1—3, Rakousko 0—3—2, Rusko a Švédsko shodně 0—2—2, USA 0—1—1, Norsko 0—0—1. Zástupci dalších států medaile nezískali. [Napadá mne, kdy asi začínají vynikat Norové?] Nakolik byla účast ovlivněna tak vzdáleným dějištěm soutěže, neumím posoudit.

K. B.

ZÁVEREM

Naše výkony byly tedy relativně skromné, ne však špatné. Zvláště vzhledem k perspektivnímu družstvu junlorek rozhodně nebyla naše účast na MSJ 1994 zbytečnou investicí. Naopak, byla to investice do „lepšíh časů“ alpských disciplín v České republice.

Nejlepší skokani v historii našeho lyžování

Uplynulé 90. výročí založení Svazu lyžařů v Království českém a skončení dalšího olympijského roku vedou k bilancování výsledků.

Předložíme proto postupně přehledy nejlepších lyžařů v jednotlivých disciplínách na základě zhodnocení výsledků na zimních olympijských hrách a mistrovstvích světa v lyžování. (U skokanů doplníme ještě zhodnocením výsledků na mistrovstvích světa v letech na lyžích.)

Vyhodnocení výsledků na ZOH (od 1924, Chamonix) a MS v lyžování (od 1925, Janské Lázně), u skokanů ještě na MS v letech (1972, Planica), včetně ZOH 1994 (Lillehammer) a MS 1994 v Planici bylo provedeno jednak na úrovni „absolutní“ světové špičky, tedy medailistů, dále na úrovni „užší“ světové špičky — do 6. místa v soutěžích jednotlivců a družstev — a konečně „širší“ světové špičky — do 15. místa v soutěžích jednotlivců a do 8. místa v soutěžích družstev (pozn.: není součástí tohoto sdělení). Bodové hodnocení umístění: 7 — 5 — 4 — 3 — 2 — 1.

1. Skok na lyžích je na programu ZOH a MS od počátku „sportovní éry“, tj. od sezóny 1924—1925. Nejprve se konaly soutěže na středním můstku, od roku 1962 na velkém můstku, soutěže družstev od roku 1982. Do roku 1994 včetně bylo uskutečněno celkem 62 individuálních soutěží (43 na středním, 19 na velkém můstku) a 10 soutěží družstev.

Naši skokani se zúčastnili 56 individuálních a 9 kolektivních soutěží. Získali celkem 19 medailí — 15 v individuálních a 4 v kolektivních soutěžích — 3 zlaté, 7 stříbrných a 9 bronzových, celkem 142 bodů do hodnocení „národů“. V individuálních soutěžích se do 6. místa umístili 31×, v kolektivních 8×.

2. Lety na lyžích — mistrovství světa se konají od roku 1972 (Planica). Uskutečnilo se celkem 13 soutěží. Naši skokani se zúčastnili všech. Získali celkem 6 medailí — 2 zlaté,

1 stříbrnou a 3 bronzové. 51 bodů do hodnocení národů, 16× se umístili do 6. místa.

Tabulka 1

Pořadí skokanů ve skoku na lyžích podle bodování — umístění do 6. místa — a počtu medailí

Jméno	body			medaile	
	SI	SD	celk.	pořadí	poč.
J. Parma	18	28	46	1.	5 1, 1, 3
P. Ploc	11	19	30	2.	4 0, 1, 3
J. Raška	25	—	25	3.	3 1, 2, 0
J. Sakala	9	9	18	4.	4 0, 2, 2
L. Dluhoš	1	16	17	5.	2 0, 0, 2
M. Svagerko	—	15	15	6.	2 0, 1, 1
W. Dick	12	—	12	7.	2 1, 1, 0
F. Jež	—	11	11	8.	2 0, 1, 1
R. Purkert	9	—	9	9.	2 0, 1, 1
R. Höhn	7	—	7	10.—11.	1 0, 0, 1
J. Malec	4	3	7	10.—11.	1 0, 0, 1
F. Wende	—	—	—	—	1 0, 0, 1
V. Podzimek	—	—	—	—	1 0, 0, 1
T. Goder	—	—	—	—	1 0, 0, 1

Pozn.: SI — soutěže individuální
SD — soutěže družstev

Tabulka 2

Pořadí skokanů podle bodování — umístění do 6. místa — a počtu medailí v letech na lyžích

Jméno	body	pořadí	medaile	pořadí
P. Ploc	12	1.	2 0, 1, 1	1.—2.
K. Kodejška	11	2.	2 1, 0, 1	1.—2.
J. Sakala	7	3.	1 1, 0, 0	3.—4.
L. Dluhoš	5	4.	—	—
J. Raška	4	5.	1 0, 0, 1	3.—4.
T. Goder	3	6.	—	—

Tabulka 3

Celkové pořadí skokanů podle bodovaného umístění do 6. místa a počtu medailí ve skoku a v letech na lyžích (1924—1994).

Jméno	skok		lety		celkové pořadí		
	b.	med.	b.	med.	poř.	med. poř.	
J. Parma	46	5	2	—	48	1.	5 2.—3.
P. Ploc	30	4	12	2	42	2.	6 1.
J. Raška	25	3	4	1	29	3.	4 4.
J. Sakala	18	4	7	1	25	4.	5 2.—3.
L. Dluhoš	17	2	4	—	21	5.	2 5.—10.
M. Svagerko	15	2	—	—	15	6.	2 5.—10.
K. Kodejška	1	—	11	2	12	7.—8.	2 5.—10.
W. Dick	12	2	—	—	12	7.—8.	2 5.—10.
F. Jež	11	2	—	—	11	9.	2 5.—10.
R. Höhn	7	1	2	—	9	10.—11.	1 11.—15.
R. Purkert	9	2	—	—	9	10.—11.	2 5.—10.
T. Goder	—	—	—	—	—	—	1 11.—15.
J. Malec	—	—	—	—	—	—	1 11.—15.
V. Podzimek	—	—	—	—	—	—	1 11.—15.
F. Wende	—	—	—	—	—	—	1 11.—15.

Za nejvšestrannější skokany (podle umístění na jednotlivých můstcích) lze považovat Jiřího Rašku (1. na středním, 1. na velkém a 5. na mamutím můstku) = 7 b. a Pavla Ploce (4., 3., 1.) = 8 b.

Skok na lyžích patří po celou historii našeho závodního lyžování k neúspěšnějším disciplínám. Jednoznačně to potvrzuje 25 medailí (za skok i lety), z toho 5 zlatých, 8 stříbrných a 12 bronzových. Za naše vrcholy lze považovat ZOH v Grenoble (1968), v Calgary (1988), MS ve Falunu (1992) a MS v letech v Kulmu (1975), v Harrachově (1983) a v Planici (1994). Za nejméně úspěšné období naopak léta 1936—1939, 1948—1962, ZOH v Lake Placidu (1980) a MS ve Val di Fiemme (1991).

Doc. dr. JAROSLAV POTMĚŠIL, CSc.

Jiří Raška

Snímek Dalibor Richter

A CO AKROBATI?

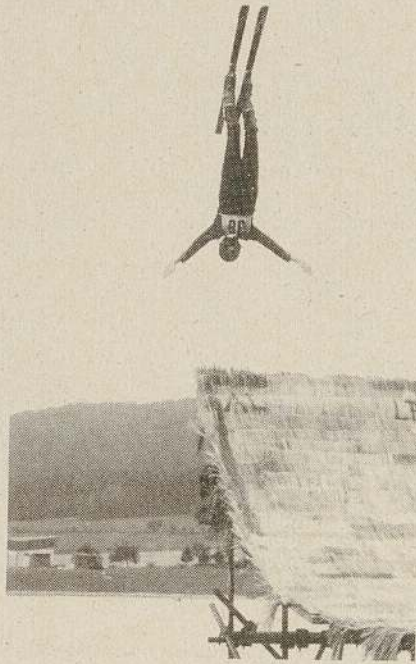
Od Pavla Landy jsme nejdříve dostali stručnou zprávu: Při valné hromadě úseku akrobatického lyžování byl předsedou zvolen opět ing. Kamil Opletal, jako zástupce v FIS místo Radka Kaftana Jana Vidličková. Trenérem mládeže bude Petr Vokatý. Valná hromada úseku doporučila pořádání EP ve Špindlerově Mlýně v termínu 20. 1.—22. 1. 1995. Pořadajícím oddílem bude opět Chemie Praha.

Největším úspěchem v uplynulé sezóně bylo 2. místo juniora Ondřeje Vokatého v baletu při MSJ ve Finsku. Vzhledem k tomu, že Ondřejovi nebylo ještě ani 17 let, vynikající výsledky. Pavel Landa ukončil sezónu celkovým 15. místem ve SP v baletu. Aleš Valenta se ve skocích sice nedostal na ZOH do Lillehammeru, přesto se výrazně zlepšil a je to náš jediný skokan na úrovni trojnásobných salt. Ve sjezdu (na boulich) se slibně rozvíjí talent Jaroslava Holého. Věříme, že uspěje při vrcholném podniku příští sezóny, MS seniorů ve Francii.

Od Pavla Landy jsme se v rozhovoru mimo jiné dozvěděli, že Francie se stala zemí pro akrobatické lyžování doslova zaslíbenou. Akrobacie tvoří polovinu současné členské základny francouzského lyžování(!) a Francouzům jakoby nahrazovala alpské disciplíny, v nichž současná generace nedosahuje slávy z období legendárního Killyho. Například Grosiron je jedním ze sportovních idolů této země. Jeho portrét najdete na obalech žvýkaček i mléčných výrobků, na závody létá vlastním vrtulníkem, patří k výborně placeným profesionálům. „Při závodech v akrobatickém lyžování je ve Francii atmosféra jako u nás při hokeji. To platí o počtu diváků i o jejich reakcích,“ tvrdí Pavel Landa.

U nás jsou podmínky zatím podstatně skromnější. Máme ve všech kategoriích celkem asi 150 závodníků a závodnic, usilujeme o mládež, i když například v Jablonci s ní pracují velmi dobře. Jednání o vybudování skokanského areálu pro akrobaty zatím uvízla na mrtvém bodě, nedostatek sněhu sužuje členskou základnu a trápí všechny závodníky. Reprezentanty relativně nejméně — kdo jezdí alespoň EP, má dost možností závodit a trénovat na sněhu v zahraničí. Horší už je se do reprezentace dostat, problémem zůstávají možnosti akrobatů-mužů při základní vojenské službě. Akrobatické lyžování je u nás pořád tak trochu na vedlejší koleji. Spolupráce s denním tiskem se postupně zlepšuje, přesto veřejnost stále ještě občas neví, že takové odvětví lyžování existuje. Stále se snažíme udělat si ve světě jméno, například prostřednictvím rozhodčích.

Pavel Landa: „Letos budeme pořádát ve Špindlerově Mlýně mezinárod-

Skákání do vody — prvek z letní přípravy akrobatů.

Snímek Miroslav Bém

ní seminář rozhodčích. Je to akce pro nás významná, ačkoliv nejde o závody. Záleží nám na tom, aby se svět o nás dozvěděl, abychom měli pověst státu, který pro akrobatické lyžování umí něco udělat. K tomu přispívají i takové osobnosti, jako je například mezinárodní rozhodčí akrobatického lyžování Jana Vidličková, jedna z našich prvních účastnic mezinárodních seminářů. Spolu s Danielou Vokatou se snaží o stále sebezdokonalování, činnost rozhodčí herou obě velmi vážně, s úsilím o odborný růst. Ukázalo se, že je to jednak dobrá reprezentace našeho akrobatického lyžování, může to ale být i tak trochu vedlejší příjem, určitá výdělečná činnost. Naším rozhodčím však nejde především o peníze, nýbrž o propagaci státu ve světě lyžařských akrobatů.“

Zajímalo nás, jaká je vůbec situace v rozhodování. Není to jako v krasobruslení?

Pavel Landa odpovídá: „Ne! Je to mnohem lepší. U nás jsou vztahy rozhodčích a závodníků podstatně užší, nejsme vzájemně oddělení. Především chceme všichni totéž: Plně zastoupení akrobatického lyžování, tedy všech jeho disciplín, na olympijských hrách. Komerčně je dnes pro každý sport velmi podstatné, jak je na OH zastoupen, iak pevnou tam má pozici. Závodníci mají tedy s rozhodčími dobré vztahy a nemohou říci,

že by rozhodčí ovlivňovali výsledky závodů. Snad je trochu může ovlivnit bodování při velké vyrovnanosti účastníků, bude-li na startu třeba 15 závodníků přibližně stejné výkonnosti. V našich domácích závodech ale vždycky někdo natolik vyniká, že se za normálních okolností jeho převaha projeví bez ohledu na názor rozhodčích. Navíc: Ze šesti známek se nejvyšší a nejnižší škrtá, případně vědomé neobjektivnosti tedy lze předejít. Já jsem se ale zatím s vědomou neobjektivností nesetkal a aféry kolem rozhodování v našem odvětví nebyvaly.“

Jak vlastně vypadá trénink akrobatického lyžaře? Samozřejmě záleží na specializaci, ale v zásadě platí, že je to stejně tvrdá práce jako v jiných sportech. Každý akrobat musí především získat solidní fyzický základ, hlavně vytrvalost a sílu. Projevuje se známá zkušenost sportu posledních let: Základem je vytrvalost, a to i v odvětvích, v nichž se to na první pohled nezdá. Každý akrobat musí být schopen souvisle běžet hodinu a na kole jet usilovně tři hodiny. Velkou roli hraje také práce v posilovně, a to u mužů i žen. Samozřejmě je gymnastika, zejména trampolína a cvičení na nářadí. Trénink je tedy pestrý a všestranný, zabere ale hodně času. Proto se nejlepší na světě snaží získat sponzorské zajištění, aby se svému sportu mohli věnovat de facto profesionálně. Proto hraje tak podstatnou roli podmínky mladých mužů během vojenské služby. Ta se sice u nás zkracuje, nicméně vypadnout z rytmu sportovního života třeba i jenom na rok znamená vlastně konec. (Případně také útěk ke sportovnímu odvětví, které podmínky během vojny může nabídnout.)

Akrobatické lyžování v České republice na veřejnost ještě pořádně neproporazilo. Může se ale pochlubit mnoha nadšenci, kteří jím skutečně žijí a v nichž má naše lyžařská akrobacie záruku budoucnosti. Snad se jim podaří vymanit se z uzavřeného kruhu výsledky — popularita — sponzoři. Jedno bez druhého (či bez třetího) nejde, ale kde začít? Výsledky s sebou obvykle přinášejí další dva faktory, jenomže ty jsou zase podmínkou oněch výsledků. Vymotat se z takového kruhového bludiště není snadné pro žádný sport. Tím méně pro sport, který u nás teprve bojuje o místo na slunci.

Jak pomoci lidem v pytlovině?

„Je to největší den v mém životě. Splnil se mi sen každého sportovce, stala jsem se olympijskou vítězkou.“ To byla slova Němky **Katji Seizingerové** bezprostředně po olympijském sjezdu žen v Kvittfjelu. O této nastupující hvězdě světového lyžování jsme již před půldruhým rokem v našem časopise psali. Následující rozhovor ji však představí také poněkud z jiné stránky.

Katjo, jste ješitná?

„Trochu. Proč?“

Když po závodě sundáte helmu a nevypadáte právě nejatraktivněji, rozčiluje vás to?

„No, máte pravdu. Chtěla bych vypadat lépe než bezprostředně po závodě.“

Lyžování potřebuje svaly, a ty ne zcela odpovídají ženskému ideálu krásy...

„V bikině je potom vidět, v čem je problém, že? Ale zase na nás není žádný tuk, a to je také k něčemu dobré. A moje máma říká: Až necháš sportu, budeš mít i pěknou ženskou postavu.“

Ženské sjezdy jsou v poslední době stále náročnější a nebezpečnější. Jste někdy šťastná, že jste dole?

„Často — v Cortině, v Morzine, v Meribelu...“

Máte na startu strach?

„Ty nejlepší dokážou často strach potlačit, ale to neznamená, že žádný nemají.“

Co probíhá v průběhu závodu ve vaší hlavě?

„Jsem maximálně koncentrovaná. Trať mám zcela zažitou — jsou mi jasné všechny linie, které musím jet. Nahore na startu si ještě jednou v myšlenkách probírám nejobtížnější pasáže, ale pak už existuje jen jediné: koncentrace na technické zvládnutí trati. Nejlepší sjezdy jsou takové, při kterých není čas na přemýšlení.“

Pocítujete v průběhu jízdy, jak dobře či špatně si stojíte?

„Často se na sebe rozčiluji. Ve sjezdech, při kterých udělám řadu chyb, pak očekávám konečný výsledek horší, než je ve skutečnosti. Ale když jde všechno dobře, cítím se výborně. Vidím, jak sníh utíká pod nohama, cítím tlak, pocítuji zrychlení — to je nepopsatelný pocit.“

Domníváte se, že jste za vaše výkony dobře placena?

„Sport prožívá velký rozmach, za což může moderní průmysl, sponzoři, marketing. Ale když při tenisovém turnaji vítěz obdrží 1,6 milionu dolarů, potom nejsou relace k těm, kteří normálně tvrdě pracují, vůbec v pořádku.“

Vy si však můžete za peníze vydělané lyžováním také velmi dobře žít...

„Když dostanete 10 tisíc marek, zdá se to možná hodně. Ale na druhé

straně za stejné peníze sedí hráč druhé bundesligy na lavičce, o tenisu ani nemluvě.“

Závodila byste, i kdybyste dostávala ještě méně?

„Nezávodím kvůli penězům. Mohla bych být kdekoliv podnikovou hospodárkou a nebyť na sportu vůbec závislá.“

Sport má pro vás i nemateriální výhody. Myslíte si, že poznamenal vývoj vaší osobnosti?

„Člověk se při vrcholovém sportu stane více samostatným. A také jsem viděla třeba Rusko, Jižní Ameriku...“

Tam jste byli na tréninkových táborech. Dá se při takovém soustředění z cizí země něco pořádného vidět?

„Moc času opravdu nemáme, jsou to spíše maličkosti. Ale když vidím, jak lidé v Jižní Americe či Rusku žijí, jsem šťastná, že tam žít nemusím. Zřetelně jsou vidět především třídní rozdíly: V Rusku bydlíme v luxusních hotelích a vedle na ulici stojí lidé v pytlovině a prodávají své věci. Nebo Chile: My jezdíme v nejlepší výstroji a Jihoameričané mají na sobě věci, které moji rodiče nosili někdy v 60. letech. Také na těchto místech jsem zjistila, jak neuvěřitelně dobře si žijí.“

Můžete těm lidem pomoci, například jim věnovat vaši starou výstroj.

„S nějakou tou bundou či jinými maličkostmi jsem to již udělala. Ale jak vlastně můžete reagovat na to, že někdo je oblečený v pytlovině? Co

s tím já sama mohu dělat? Člověk musí být kritický a zůstávat na zemi. Mluvme však raději o jiných věcech. Politiku moc ráda nemám.“

Poznala jste na svých cestách zemi, ve které byste chtěla žít?

„Určitě ne v USA, tam nemají pořádný chleba. Jižní Amerika má krásnou krajinu, ale vzhledem k nemocem je tam dost nebezpečno. Chyběla by mi tam větší čistota. Je strašné, když se v Chile pavalují na pláži plastikové kanystry, zdechliny, toaletní papír. I proto chci žít v Německu, protože ochrana životního prostředí v něm není zanedbávána.“

Rostou nové sjezdovky, kvůli nim se kácí lesy. Tam, kde chybí sněh, je používán umělý, který poškozují půdu. To vám nevadí?

„Nové tratě nejsou nutné. Například ta, která byla vybudována pro ZOH v Albertville. Stačily by nám staré, především klasické.“

Není to trochu naivní?

„Ne. St. Anton, Kitzbühel, lyžařské oblasti ve Švýcarsku a některá další místa by byla postačující. Ale nemáme příliš velkou moc, abychom na tom něco změnily, nebudeme přece kvůli tomu bojkotovat Světový pohár. Je stejně špatné, když je kvůli tenisovému areálu vybetonována velká rozloha půdy.“

Váš otec je i vaším manažerem. Máte k němu tak těsný vztah, jako je tomu například u rodiny Grafových?

„Ne. Otec prostě řídí finanční záležitosti. Není ani mým trenérem, ani

Snímek archiv

se mnou není neustále na závodech. To také nebývá dobré, především tehdy, když ctižádost rodičů je větší než ctižádost dítěte.“

Jak byste se charakterizovala? Ctižádostivá...

„... a netrpělivá. Ale to jsme všichni, kteří ve sportu chceme něco dosáhnout. Jsem občas také vznětlivá, ale jenom vůči svým rodičům — oni jsou můj ventil.“

A pozitivní stránky?

„To musí říci jiní. Třeba žádné nemám.“

Neexistuje nic, co by se vám na vás líbilo?

„Říkám často otevřeně svůj názor. A myslím si, že jsem lérová.“

Existuje nějaká vlastnost, které byste se ráda zbavila?

„Netrpělivost.“

Proč?

„Protože si pak připadám, že jsem pod psychickým tlakem.“

Přemýšlíte o budoucnosti?

„Ze dne na den rozhodně nežiji. Vedle lyžování studuji a přemýšlím také o tom, co bude, až se sportem skončím.“

Je vám 21 let. Boris Becker v tomto věku prohlásil, že hledá smysl života.

Položila jste si už podobnou otázku?

„Smysl života? Tak hluboké myšlenky jsem ještě neměla.“

Myslíte si, že pro vás bude jednou těžké žít normální život?

„Nebude to jednoduché. Už nyní si nedokážu představit, jaké to bylo chodit pravidelně do školy. Den co den, celých 13 let. Jaké to bude chodit denně do práce a zase se vracet domů... Normální život? Těžko.“

Podle zahraničních pramení
TOMÁŠ MACEK

Dokázat, že jsem nejlepší

Dvě stříbra a bronz ze ZOH v Lillehammeru byly pro **KJETILA ANDRE AAMODTA** možná méně, než v domácím prostředí očekával. V závěru sezóny však nenechal nikoho na pochybách, že velký křišťálový glóbus patří v této zimě právě jemu.

„Pane Aamodte, lyžování jste věnoval již velkou část života. Jak to bylo s vašim školním vzděláním?“

„Žádné zvláštní nemám. Chodil jsem do školy devět let, nejprve na základní a potom na vyšší stupeň. V prvním ročníku na vyšším stupni jsem ještě docházel pravidelně do vyučování, pak jsem však byl 50 dní pryč a nedostal ze všech předmětů známky na vysvědčení. Následující rok jsem již jezdil s národním týmem a neměl příliš mnoho času na školu — proto jsem ji opustil. Ale po sezóně jsem se sám všechno naučil a udělal zkoušky.“

Které cizí řeči umíte?

„Hovořím anglicky a trochu německy.“

Jaký je váš vztah ke sjezdařům z jiných družstev?

„Ke všem, kteří hovoří anglicky, je velmi dobrý. K německému týmu také. Jenom s Rakušany si příliš nerozumíme.“

Proč?

„Jsou zvláštní — taková velká skupina, která si žije spíše sama pro sebe. Hovořím s nimi, ale vždy jen tak povrchně.“

Máte mezi zahraničními sjezdaři nějakého opravdu dobrého přítele?

„Spíše ne. Často se bavím s Paulem Accolou, který je velmi otevřený. Také s Američany a se Slovinci, kteří jsou asi v mém věku.“

Jste spíše otevřený či uzavřený?

„Já osobně otevřený, ale o mnohých norských sjezdařích se to říci nedá.“

O vašem otci Finnovi se říká, že je druhým Helmutem Girardellim. Jak na to reagujete?“

„Nemá s Helmutem Girardellim nic do činění. Nevím, jak pracuje Helmut Girardelli, ale vím, jak pracuje můj otec. Pomáhá mi. Bez něj bych nikdy tak daleko nedošel.“

Je přece vašim osobním trenérem, tady je podobnost s Girardelliovými...

„Ne, můj otec je u norského sjezdařského týmu, trénuje i ostatní chlapce.“

Vy a Mark jste přátelé?

„Nevím, co se pod slovem ‚přátelství‘ rozumí. Když se setkáme, tak spolu prohodíme pár slov. To je všechno. Podle mne to není žádné přátelství.“

Váš otec je jedním z trenérů u norského týmu a vy jste největší eso tohoto týmu. Nepřináší vám to někdy těžkosti?

„Nějaké jsme měli. Lidé si mysleli, že dělám více pro mne, než pro ostatní, i když samotní závodníci to popírali. Našli jsme však řešení i proti těmto narážkám: přešel jsem ze sjezdařského týmu do slalomového.“

V Dieteru Bartschovi máte také rakouského trenéra. V čem je pro Nory přínosem?

„Je dobrý na koordinaci tréninku. Nevím, v čem je přínosem pro mne, ale ostatní jsou s ním spokojeni.“

Jednou jste řekl, že nemáte žádné plány do budoucna, že přemýšlíte neustále jenom o lyžování. Je to tak stále?

„Nechci si v životě dělat dlouhodobé plány. Chtěl jsem v této sezóně dokázat, že jsem ze všech nejlepší, a tomu jsem podřídil vše. Tak to bude patrně ještě nějaký ten rok. Až zanechám lyžování, stanovím si nové cíle, ona už se nějaká možnost najde. Uvidíme, co to bude. Je pravda, že bez cíle nemá život žádný význam.“

Dokážete si představit, že byste celý život zůstal u lyžování?

„Ne, doufám, že ho zcela opustím a budu dělat něco úplně jiného.“

Existuje u vás něco jako vysněné povolání?

„Sedět v kanceláři nebo za počítačem pro mne nic neznamena. Chtěl bych dělat něco, co má cosi společného s lidskými svaly, pracovat s jinými lidmi. Nevím, možná bych ještě dokázal vystudovat na lékaře.“

Které sporty kromě lyžování nejraději provozujete?

„Tenis, squash a fotbal.“

(tm)

Poznámka K. B.: Že se jméno tohoto závodníka správně vyslovuje „Chšetil André Ōmot“ by čtenáři Lyžářství už měli vědět...

Na trávě se změnami

Do sezóny 1994 vstoupili lyžaři na trávě s několika změnami. Doufáme, že k lepšímu — zejména vzájemné vztahy některých funkcionářů byly skutečně napraveny.

Novým předsedou úseku lyžování na trávě SLČR se stal ing. Václav Mačát z Moravské Třebové, otec našeho úspěšného reprezentanta Michala i trenéra reprezentačního družstva Daniela. Pan Mačát stojí v čele firmy OR-CZ, Computer systems, která se už v minulých letech nemalou měrou podílela na sponzorování tohoto odvětví u nás. Dalšími členy výboru úseku LT jsou ing. Petr Šojat (výzbroj a výstroj), Petr Zezula (STK), Vladimír Hnilica (komise rozhodčích), ing. Milan Kettner (hospodář), Jiří Russwurm (mezinárodní styk), Pavel Ivánek — na jednání výboru bývá zván i ing. Stanislav Hladík, pověřený prací s mládeží. Trenérem reprezentace je Daniel Mačát, jeho asistentem ing. Milan Gurecký. Ve výboru jsou zastoupeny téměř všechny naše oddíly — Moravská Třebová, Velké Meziříčí, Kroměříž, Brno, Chvalčovice, Bruntál, Předklášteří, Zlín. Za ostudu českých lyžařských oddílů považují, že dosud nikde nezaložili oddíl lyžování na trávě. V Čechách nemají trávu?!...

Zásadního pokroku bylo dosaženo v oblasti výzbroje. Lyže, které vyrábí ing. Petr Šojat v Brně, uspokojují potřeby základního výcviku i výkonnostního sportu a jsou na nejlepší cestě vyrovnat se renomovaným zahraničním značkám, jejichž výrobci ovšem pracují v nesrovnatelně lepších podmínkách zaběhnutých firem s vývojovými odděleními a dalšími náležitostmi, zatímco naše lyže vznikají po pracovní době v garáži. Přesto jsou výborné, vzhledem k podmínkám jejich výroby až neuvěřitelné. Pan ing. Šojat tak vlastně umožnil vznik nových oddílů, protože konečně můžeme nabídnout domácí výrobek. Zájemci si mohou lyže objednat na adrese ing. Petra Šojata (Voříškova 9, 623 00 Brno), nejraději v zimě, kdy je na výrobu přeče jen víc času. Máte-li zájem o zahraniční výrobky, můžete se poradit a objednat si je na téže adrese (ceny od 600 do 1000 DM, cena našich lyží od 4500 Kč). Zahraniční lyže však mají smysl teprve pro závodníky mezinárodní úrovně.

Nový výbor se snaží získávat formou náborových závodů a ukázkových jízd nové adepty, bez pomoci aktivních lyžařských oddílů se však neobejde. Ke specifikám travního lyžování patří i to, že se neobejde ani bez spo-

lupráce rodičů, zejména bez jejich pomoci finanční. To ale v lyžování není nic nového ani v zimě.

Počet členů oddílů travního lyžování je stále neuspokojivý. Zejména děvčat jakoby spíše ubývalo než přibývalo. Dívky závodí nejpilněji ve věku dorosteneckém a juniorském. Potom dostává přednost vysokoškolské studium, což často zneemožní trénink. Toto sportovní odvětví se přeče jenom nedá trénovat všude, navíc studující obvykle nemají čas na přípravu lyží a práci kolem nich. Rolí hraje i celkově nižší míra sportovní číždosti děvčat ve srovnání s chlapci. (Studující chlapci se snaží závodit dál — tak je to ale v mnoha sportech.) Nezanedbatelná je také skutečnost, že lyžování na trávě je zatím až příliš amatérské, ani ti nejlepší na něm nemohou stavět existenci. Ve srovnání s alpskými disciplínami a v poslední době i s během na lyžích — o jiných sportech nemluví! — hraje tato skutečnost nemalou roli.

Mládeže přesto přibývá, nová jména se objevují. V roce 1980 to je Němcová z Předklášteří, 1981 Lucie Gardavská z Opavy, 1982 Hladíková a Šitková (Brno a Velké Meziříčí) z těch nejmladších potom Zuzana Gardavská, Padrnosová, Drápala, Ludín, Žák, Hladík, Lepilová. Jsou z tradičních center — Velké Meziříčí, Brno, Opava.

Pokud jde o dospělé, nemalým cílem je maximálně uspět na ME dospělých v Kálnici a MSJ v rakouském středisku. Dospělí budou startovat v závodech EP i v uvedených vrcholných soutěžích v sestavě Michal Mačát, Novotný, Gurecký, junioři Němec a Mrňa, ženy ve složení Vosmanská, Hojgrova, Gurecká — všechny dosud juniorky. O startech Lipčkové rozhodnou její časové možnosti při studiu.

Všichni dostali na začátku roku individuální tréninkové plány kondiční přípravy, rozvoje všestranných i speciálních pohybových schopností. Podle nich postupovali v přípravném období. Potom následovala příprava pod vedením trenéra RD a jeho asistenta. Příprava mnohem kvalitnější než v uplynulých sezónách. Tím více budeme zvědaví na výsledky v závodech.

Podle informací Daniela Mačáta
připravil K. B.

DOBŘÍ ZAČÁTEK V ODRÁCH

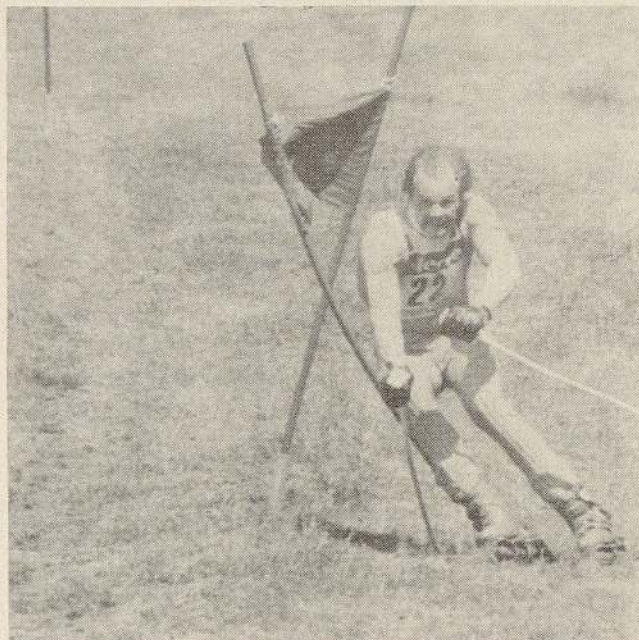
Jesenický masív se ve své nejvyšší části stále ještě běhal sněhovou pokrývkou, což bylo vidět již za Olomoucí, ale travní lyžaři měli 14. května jiné starosti. V tradičním místě — v lyžařském areálu Jakubčovice u Oder — a pod tradičním vedením pana Dalbora Šimy začala další sezóna prvním závodem Česko-Slovenského poháru, který byl zároveň národním kontrolním závodem ČR.

Již sobotní slalom ukázal, s kým bude nutné v sezóně počítat: Michal Mačát zajel dva nejrychlejší časy dne, jenom o málo pomalejší byli Ladislav Novotný a David Šojat. Generální sekretář SLČR Milan Jaroš viděl i stejně suverénní vítězství Jana Němce a Jarmily Vosmanské v juniorech, respektive ve spojené kategorii juniorek a žen. Žákovské kategorie opět zaznamenaly zvýšení počtu účastníků. Zatímco někteří ještě měli potíže se složitou tratí, Veronika Cvašková, Michal Murárik a sourozenci Sylvie a Jan Hladíkoví se pomalu přibližují svým větším vzorům...

Ani nedělní obří slalom nijak nezamíchal pořadím. Vítězové byli stejní, na juniorské bronzové příčce vystřídal Ivana Jarmilová, v ženách a juniorkách se na úkor druhé ve slalomu Miriam Kabátové posunula o jedno místo vpřed Katarína Grófová, třetí byla Veronika Šustrová z Brna. Mezi žákyněmi je třeba ocenit i statečný výkon trojlístku z TJ Ostroj Opava, za zmínku stojí rovněž, že Jan Hladík, startující ještě v kategorii „děti“, překonal svým časem všechny žáky...

Celkové hodnocení je jednoznačně pozitivní. Ve srovnání s minulou sezónou výkonnostní úroveň opět stoupla. Počet závodníků zůstal zhruba zachován, věkový průměr díky určitému přílivu nejmladších opět klesl. Objevuje se i zájem nových oddílů. Příkladem je TJ Jiskra Brněnec, jejíž dva zástupci statečně bojovali v nejvyšší kategorii mužů. S. H.

Snímek Bohumil Hýnek

TRENÉRSKÝ POST V OBORU LYŽAŘSKÉM

V systému zabezpečení talentované mládeže působilo až do doby rozsáhlých změn ve struktuře SLČR v zásadě odpovídající množství profesionálních trenérů, kteří s dotacemi od státu i vlastní aktivitou zajišťovali tréninkový a výchovný proces od lyžařského potěru až po dospělé. Ač mnohdy s notnou dávkou nevole absolvovali semináře a školení s někdy sporným přínosem pro trenérský rozvoj, mnohá střetnutí či osobní kontakty s opravdovými odborníky svoji hodnotu rozhodně měly. Kapitoly pro sebe byly až teatrální obhajoby vlastní práce v TS, TSM či SVS při oponentních řízeních. Kolik názorů a „spásných myšlenek“ mnohdy nekompetentních lidí odvádělo lyžování od jeho podstaty a drtilo trenérské nadšení! Nutno však říci, že trenér — hloubavý to tvor — se z podobných kleští dokázal vymanit a dodnes jsou oblasti, v nichž trenérský rukopis zanechal svou stopu.

Bohužel, mnoho kvalitních trenérů se dnes věnuje jiné profesi, většinou ve sféře soukromého podnikání. Hod-

notí-li bývalí trenéři svoji životní změnu, takřka jednohlasně hovoří o tom, že jejich pracovní vytížení je stejné, ovšem ohodnocení až několikanásobně vyšší. Sport berou jako zábavu a vyplnění volného času, přičemž si nemusejí ničit zdraví na skútru či ve sněhových vánicích.

Podstatnou součástí lyžování vždy tvořili dobrovolní trenéři a tak zvaní „bafuňáři“, s jejichž dobrovolným přispěním, hraničícím leckde s fanatismem, šlo ruku v ruce lyžování v dané oblasti. Bez servítků: Doba se otočila o 360 stupňů, a nechci být špatným prorokem s tvrzením, že právě tato nikdy nedocenená práce bude našemu sportu moc chybět. Obavy z propasti, která se začíná vytvářet za současnými placenými trenéry [přičemž toto „řemeslo“ není u nás pro nastupující generaci nikterak lákavé ani perspektivní], nesdílím rozhodně sám. Současný rádo by trenér je přímo vtažen do role manažera a kolik procent času tráví sháněním materiálu a prostředků na činnost, zvláště v oblastech ekonomicky slabších, je už skutečně neúměrné. Přesto věřím, že jde pouze o fázi přeorientování na jiný způsob práce a zavedení takového systému, který bude plně funkční. Čas, kdy se budeme moci věnovat více trenérskému zdokonalování, včetně gramotnosti v cizích jazycích, jistě není v nedohlednu. Jenom si musíme uvědomit, že doba kolonek a škatulkování je pryč, a pouze na nás záleží, jakým směrem se budeme ubírat. Po-

myslným bičem nám mohou být výsledky dosažené za určité období.

Osobnost lyžaře-běžce

Ať chceme či nechceme, stále více musíme vycházet z tvrdé ekonomické reality a snažit se zajistit podmínky co největšímu počtu mladých sportovců. Rodičovské zázemy hraje v lyžování velmi důležitou roli, takřka stěžejní. V našem sportu můžeme s jistotou tvrdit, že šanci úspěšit mají pouze všestranně disponovaní sportovci, s tvrdým osobním režimem, kterým nechybí houževnatost a pevné zdraví. Jména Školová, Bartošová, Paulů, Jeriová, Neumannová, sarajevská štafeta žen, či Henych, Beran, Šimon, Švub, Bečvář, Benc, Korunka, mužská kvarteta na ZOH i MS, kdo by si nevzpomněl? Co jméno, to osobnost, co družstvo, to mimořádná souhra vynikajících výkonů. Máme v současnosti typy, které jsme schopni vyplatit od batolení na úzkých prkynkách až k podávání světových výkonů? Je dnešní mládež ochotná do úmoru potit tričko s vědomím, že úspěch je věc pomíjivá a na hony vzdálená? Máme ještě „tvrďáky“, kteří se dokážou oprostít od bohémských lákadel a podstoupit riziko, že sláva a hmotná odměna jsou výsadou těch NEJ-NEJ? Na to všechno musíme v oddílech hledat odpověď a snažit se potřebné typy lidí najít. Vzájemně si k tomu popřejme hodně zdaru!

KVĚTOSLAV ŽALČIK,
trenér TC Jeseník

NEJEN PRO PENÍZE ...

Bědujeme nad tím, kolik našich trenérů lyžování stále odchází do zahraničí. Ve skoku na lyžích málem nedokážeme vybrat trenéra reprezentativního družstva, v alpských disciplínách hořkujeme už několik let, že ti nejlepší pracují v cizině, zatímco naše sjezdařská mládež neumí základní prvky techniky a reprezentativní trenér aby jí teprve učil lyžovat. Také trenéři běhu občas odbíhají. Například na dr. Bohuslava Rázla byl po Lillehammeru leckdo schopen svalovat veškerou vinu za nepovedenou sezónu našich běžců-mužů. A vida — sotva doma skončil, hned se ozval někdo ze zahraničí. Kvality si tam asi umějí víc vážit!

Známý český argument je, že důvodem jsou peníze. Vzpomínám ale na vyprávění jednoho našeho reprezentanta v házené, který říkal: „Peníze nejsou na prvním místě, ani v mém případě ne. Věřte tomu! Skutečnost je taková, že moje působení v Německu má význam i pro naši reprezentaci. Nemá totiž pro mne smysl hrát naši ligu, která po rozpadu státu ztratila úroveň — i druhá německá bundesliga je silnější soutěž! Každý zápas je těžký,

každý musí hrát naplno. Já tím víc, protože z mužstva vždycky nejdřív vypadne cizinec. Jsem pod obrovským tlakem. Doma jsem s takovým nasazením hrál snad šestkrát za sezónu, v Německu nejméně dvacetkrát.“

U trenérů lyžování je situace pochopitelně jiná, jiné jsou i důvody. Především: V zahraničí si bohužel opravdu umějí dobré práce víc vážit. Nešťastným rysem české povahy je, že „úspěch se neodpouští“. Místo uznání vás čeká závist, podezírání, pomluvy. Skoro jako za socialismu: Kdo chtěl pro výjimečně něco výjimečného, byl nebezpečný „elitář“.

Napadá mě příklad s požadavkem na mimořádné školní třídy nebo i celé školy pro nadprůměrně nadané žáky. Zatímco „mimořádných“ škol pro mentálně retardované (čti: úplné debily) jsme měli nadbytek a nikdo se nad tím nepozastával, „zvláštní“ škola pro žáky skutečně něčím zvláštním neexistovala, existovat ani neměla. V žádném oboru jsme se ne naučili „tolerovat“ výjimečnost a ojedinelost. Přitom to byl právě náš geniální Karel Čapek, kdo kdysi řekl: „Bohužel není pravda, že velikost neumírá. Právě naopak — jenom velikost umírá! Zato všednost a obyčejnost se plemeni bez hranic.“

Trenér v zahraničí nemá jenom kvalitnější peníze. Především nachází víc pochopení a uznání, v neposlední řadě i víc pile a snahy svých

svěřenců. Také sportovci si tam méně závidí a více se snaží, nefilozofují, proč je někdo tak dobrý a zda vůbec je spravedlivé, že něco umí. Nečekají, co jim kdo dá, především pak co dostanou od státu.

Trenér v zahraničí neřeší existenční problémy sportovců. Neshání vosky, vysílácky a další vybavení, nestará se o smlouvy a finanční zajištění oddílu. Soustřeďuje se výhradně na svoji práci a jiné problémy nechává jiným. U nás zatím nemáme v širším měřítku manažery schopné všechno zajistit tak, aby trenér zůstal jenom trenérem. Ani v bohatých zemích se stát nestará o sport takovým způsobem, jak tomu kdysi bývalo tam, kde ze sportu učinili v životě své ideologie a údajně úspěšnosti. Ani Norům nepadá nic z nebe, jenže na tom „nebi“ mají schopné lidi.

Promiňte, nerad bych další trenéry odlákal od světa. Jenom bych rád přiměl k zamyšlení nad tím, že se musíme naučit posuzovat problém i z jiného pohledu než jenom podle bankovního konta. Dnes vám nic nebrání, abyste i doma zbohatli. Nechci ani zatracovat. V této zemi se počinaje národním obrozením občas staly zázraky. Naš návrat mezi normální země bude jedním z nich.

Co můžete pro takový zázrak udělat vy sám (sama)? Hlavně neřkejte, že nic a že jinde se mají. Mějte se také...

K. B.

ZÁZNAM jednoho ROZHOVORU

Nejednou jsem slyšel: Před novinářem nic neříkej. Cokoliv řekneš, to dá do novin! Něco na tom bude. Polehčující okolností je, že dr. Petra Fořta jsem na zmíněné nebezpečí předem upozorňoval... Debata to ale byla zajímavá.

Především mě na článkách našeho předního odborníka v oblasti stravování a výživy — nejen sportovní — upoutalo, že vlastně všechno je spojeno s určitým rizikem. Například vytrvalostní zatížení. Léta se teoretické shodovali v názorech na jeho užitečnost a pozitivní zdravotní přínos. Někteří dokonce argumentovali tak, že člověk žasnul, jak lidstvo vůbec mohlo existovat před vynálezem joggingu, i nad tím, jakým právem se někdo, kdo nikdy neběhal, dožil důchodu — podle jistých „odborníků“ totiž měl zemřít nejpozději ve 40 letech. ... A teď, kdy konečně leckdo uvěřil i nedej bože se začal pohybovat, přijdou jiní vědci s nějakými volnými radikály — a hned je tu zase zdvižený prst. Doktor Fořt k tomu říká:

„Ano, každá činnost je spojena s určitým rizikem, i když jí v zásadě hodnotíme kladně. Takzvaná lipoperoxidace tuků při vytrvalostním zatížení představuje jisté nebezpečí, můžeme se mu ale vyhnout kombinací vitamínů A, E a C + selenu. Také v našich lékárnách se dostane třeba parabion, existují i další přípravky. Dokonce ozón může být toxický a například léčba kyslíkem moc nevěřím — u zdravých lidí a sportovců určitě ne.

Samozřejmě proto neradím nespportovat vůbec. Pozitivní přínos aktivního pohybu je jednoznačný, i s tím nebezpečím. Nespportovat vůbec přináší zase jiná a větší rizika.

Osobně nevidím takové nebezpečí ve volných radikálech. Vliv sportování na zdraví je daleko víc zpochybněn životním prostředím a v některých městech je otázka, kde a zda v nich vůbec sportovat, zda raději nevolit jiná místa. (Jenže sportující pro kondici nemohou denně někam jezdit!) Lékaři se potýkají i s narušenou imunitou, což je zase vliv životního prostředí. Také trenéři se musejí těmito problémy zabývat daleko více než dříve.“

— Některí čtenáři vašich článků mají obavy, že různých přípravků doporučujete trochu moc. Nemluvě o cenách vidí problém třeba v tom, že každá taková součást výživy je vlastně chemikálie a má i vedlejší účinky...

„To je omyl: Musíme rozlišovat, co je lék a co pouze dietní doplněk. Například všechny umělé vitamíny patří do druhé kategorie! V jejich případě prakticky neexistuje kontraindikace. Také obavy z předávkování vitamíny jsou u sportovců neopodstatněné. Zdůrazňuji ovšem „u sportovců“! Nevylučuji, že některé dítě, jemuž se líbí „šumák“, může dávkování přehnat, jenže to je spíš problém pro rodiče. Vitamín nesmí být jediným nápojem, podobně jako třeba iontové nápoje.

Vždycky jsem ale tvrdil, že ještě nikdo nespáchal sebevraždu požitím nadměrného množství vitamínů. Tělo je vždycky vyloučí! Předávkovat lze pouze vitamín A a D, ale zejména první z nich je v potravě natolik podlímitelný, že velké nebezpečí

či nehrozí. Navíc vyšší dávky vitamínů neohrožují život ani zdraví, u sportovců už vůbec ne! Záleží ovšem také na výrobci a jeho solidnosti. Obecně dávám u vitamínů přednost tabletám před výrobky šumivými, které přece jenom obsahují některá barviva a stabilizační látky.“

— Ještě se vrátíme k těm iontovým nápojům.

„Podle mého názoru nemají při kondičním sportování smysl vůbec!!! Reklama kolem nich je občas přehnaná, jako každá reklama. Tak speciální druh sportovní výživy by měl zůstat vyhrazen lidem, kteří sportují na vrcholné úrovni — a ani u nich se „jonták“ nesmí stát běžným nápojem. Význam má pouze při výkonech trvajících nejméně dvě hodiny, navíc při výkonech hodně intenzivních, spojených s velkou ztrátou vody, minerálů, solí. Zkrátka: je to dietní doplněk závodníků, převážně vytrvalců.“

— A co občerstvování při závodech?

„O tom by měl rozhodovat lékař a trenér, je to však i věc hodně individuální. Každý vytrvalec si občerstvení má vyzkoušet v tréninku. Hledat zázračný prostředek při závodě je pozdě v každém případě. Reakce mohou být odlišné a napodobování je určitě nežádoucí. Nikdo není výborný díky tomu, co při závodě jí a pije.

U dlouhotrvajících výkonů, například při lyžařských „laufech“, je třeba uvažovat o tekuté stravě. Vhodná je zředěná ovesná kaše, borůvkový extrakt, maltodextrin, minerály v různé podobě. Strava bude samozřejmě spíše tekutá než pevná, ale měla by to být STRAVA, nejen nápoj. Proto hraje takovou roli zmíněné vyzkoušení v tréninku.“

— Otázka speciálně lyžařská: Pomáhá něco proti nadměrnému mrazu, proti extrémně nízkým teplotám?

„To vás zklamu: nepomáhá! Stravování určitě ne. Extrémně horké nápoje při závodě nikdo nepožije, a ani by mu dlouho nepomohly. Nepomáhá ani rum — to zdůrazňuji lidovým sportovcům! Asi namazat se lanolínem jako dálkový plavec — z oblasti výživy vás však nezachrání nic!“

Reč byla ještě o mnohém. O tom, že každý má svou hranici, jiné dispozice. Vždyť i v občanském životě zvládne jeden člověk za tři hodiny práci, kterou jiný dělá celý den. Všechno se musí umět, musíte mít určité předpoklady. Jako třeba při studiu: Jeden zvládne dvě vysoké školy současně, jiný se hroučí v prvním ročníku střední školy, třetí už na škole základní... A že sport škodí zdraví? Která vrcholová činnost, práce na nejvyšší úrovni, se na lidském zdraví občas „nepoděpí“? Vynikající spisovatel nebo vědec nemá ze své činnosti třeba potíže s nadměrným opotřebením kloubů, ale zase má potíže jiné. Nakonec bychom museli dojít k extrémnímu závěru, že nejdřívější je neusilovat o nic, jenže ani to není pravda! Inu: „Život lidské je tak složitý, že život člověka je proti tomu úplněj hadr,“ jak pravil Jaroslav Hašek.

Nezlobte se na autora pro tento závěr. Zachovat odstup, umět přestoupit hranice svého oboru — to je nakonec nejdůležitější!

K. E.

TJ Ještěd Liberec

nabízí k prodeji nedemontovaný vlek

TATRAPOMA H 130,

rok výroby 1984.

V provozu od roku 1986 — délka 740 m — kapacita 900 osob za hodinu — 102 závěsy — výkon elektromotoru 45 kW — Ø lana 17 mm — v dobrém technickém stavu. Cena podle dohody. Adresa: TJ Ještěd, Pražská 33/20, 460 01 Liberec 1, telefon 048/246 46.

JAK SE LYŽUJE V AUSTRÁLII

Na otázku, jsou-li v Austrálii vůbec nějaké hory, odpoví především atlas. Vyčteme z něj, že převážně na západním pobřeží, kde leží Australské Alpy, Modré hory a Novoanglické hory. Australská pohoří se táhnou mezi městy Melbourne, Canberra a Sydney. Nejvyšší hora Austrálie se jmenuje Mouni Kociusko a měří 2206 m. Co k tomu dodá člověk, který už několik let v Austrálii žije — trenér lyžování a provozovatel sportovního areálu Milan Trnka?

„Těm Alpám říkají Australian Snowy mountains, tedy Sněžné hory. Jejich nejvyšší vrchol má slovanské jméno po polském objeviteli. Největší lyžařské středisko se jmenuje Blue Cow, následují Perisher Valley, Trendbo, Mount Notham, Mount Buller a Faus Creek. Pohoří mají dohromady slušnou rozlohu a vhodná jsou především pro běžky a mounteneering. To je jakási horská turistika na lyžích, chození a přenocování na horách. Jezdí se především na speciálně upravených lyžích, které jsou na skluznicích potaženy protismykovými pásy zabraňujícími podkluzování při výstupech. Mají volnou patu a po odepnutí kožených pásů slouží jako sjezdovky. Je to sport dost nebezpečný, protože počasí v horách se i v Austrálii rychle mění a jeho zhoršení může trvat také několik dní, což při pověstných australských vzdálenostech není právě zábavná představa. Několikadenní horskou vánici a silný vítr sotva kdo přežije...“

— Inu, jakýsi náš skialpinismus v nezávodní, zato dost riskantní podobě. A jak ty hory vypadají v létě?

„Stromy rostou asi do 1700 m nadmořské výšky. Pře-
vážně gum trees, druh blahovičnicku. V létě jsou v horách k vidění papoušci, divocí koně brumby, vačnatci wombats, připomínající malé prasátko. Jsou asi metr dlouzí a na výšku měří zhruba 30 centimetrů. Vypadají jako malý tank — jde vlastně o australský druh pásovice — a při srážce s autem je škoda na obou stranách. Nutno však poznamenat, že auto srážku obvykle přežije, zatímco malý vačnatec téměř nikdy...“

— A co pro nás tak exotičtí a pro Austrálii typičtí klokaní?

„Ti žijí jenom v nižších polohách, nejvýše do 1400 m. Zejména malí klokanci walaby, měřící na výšku „jenom“ jeden a půl metru. Velký red kangaroo dorůstá výšky až tří metrů(!), ale v horách ho nevidíte. Zato je tu hodně horských koz a v nižších polohách pštrosí emu.“ (Nevrdím, že právě prahnu po setkání s třímetrovým klokanem! Moje znalosti karate by asi nebral na vědomí...)

— Teď tedy konečně k tomu lyžování...

„V Austrálii je velmi populární, ale také velmi drahé — ještě dražší než v Čechách. (To snad ani nejde! — diví se autor článku...) Zejména sjíždění kopců stojí hodně peněz a střední vrstva si ho může dovolit nejvýše týden za rok. Nejdražší jsou vleky, za něž zaplatíte i 50 australských dolarů za den, což při průměrném platu 1400 je skutečně hodně. A to musíte počítat ještě se stravou a ubytováním — v Austrálii se většinou nedá jezdit autem do hor na jediný den.

Horská střediska jsou převážně na pokraji Sněžných hor, protože v Austrálii velmi vlivná Strana zelených zakazuje stavět střediska ve středu hor, kde je sněhu dostatek. Proto nastupuje umělé zasnežení, zvané anglicky snow making. Zaručuje provoz středisek a sjezdovky do konce září. (Samozřejmě, jsme přece u „protinožců“.)

Příroda je misty opravdu nedotčená, doslova panenská. V mnoha údolích najdete rain forest, což je vlastně prales. Australskými horami protéká množství řek, z nichž nejnámější se Snowy River. Řeky nebývají dlouhé, mají však dost vody a vynikajícím zážitkem bývají pro rybáře, podobně jako umělé přehradní jezero Jindabyne Lake s množstvím pstruhů.“

Lyžovat se v Austrálii začalo na počátku tohoto století a mají to na svědomí přistěhovalci z Norska, Švédska a Irska, ale také z Polska a z Českých zemí. Tady byl založen i jeden z nejstarších lyžařských klubů světa, zvaný dodnes Kiandra Ski Club. Po druhé světové válce se na výstavbě horských středisek, chat a provozu lyžařských škol podílelo hodně Čechů. K nejvýznamnějším patří „Tony“ Šponar, Sasha (Saša) a Franta Přihodovi, Karel Nekvapil, manželé Wágnerovi a další. Některé vleky ve středisku Thredby dosud nesou původní česká jména. Potom se ale věci ujali Rakušané a hory v podstatě ovládli. Metodika výuky lyžování je především rakouská, Čechů je v australských horách už málo. Ve sportu pracují jako trenéři Milan Trnka-Stevens a Tomáš Horáček. Robert Žalman má sice také australské občanství, ale působí na Novém Zélandu, jeho bratr však žije v Melbourne. Ve středisku Mount Buller působí bratři Pacákové a Tomáš Mezera, který se však více věnuje závodním autům. Mezi pravidelnými hosty hor je pořád dost příslušníků české komunity ze Sydney, Melbourne a Canberra.

Podle materiálu Milana Trnky
připravil K. B.

Mladí sjezdaři ve Whistleru

Whistler, lyžařské středisko ležící přibližně 100 km od Vancouveru, je považován za nejlepší centrum lyžařského sportu v severní Kanadě. Jak pro „sjezdováči“ veřejnosti, tak především pro závodění. Ve dnech 5.—6. 3. 1994 se tam uskutečnil závod Světového poháru žen ve sjezdech a 12.—13. 3. 1994 Světový pohár mužů ve sjezdu a v superobřím slalomu.

Záctvo absolvovalo závody začátkem dubna (1.—3. 4.) ve slalomu, obřím, superobřím slalomu. Trať byla po všech stránkách perfektní, zbývá jen závidět jejich pestrý profil. Na takových terénech bohužel my nemáme možnost trénovat ani závodit.

Závodů se na vlastní náklady zúčastnilo pět záků starší kategorie a dva mladší záci z České republiky. Organizace výjezdu se dobře zhostil ing. Zdeněk Burda z Pražského svazu lyžařů ve

spolupráci s trenéry Kopřivou, Mášou a Trnkou.

Mezinárodní závody dětí ve Whistleru patří z hlediska mezinárodní konkurence k nejlepším. Pořadatelé pozvali všechny „medailisty“ z tolik populárních závodů v Monte-Bondone (Itálie), které lze považovat za neoficiální mistrovství Evropy. Početné pole kvalitních účastníků z Kanady doplňovaly děti z Rakouska, Slovinska, Itálie, USA, Švédska, Německa, Mexika a Nizozemska (pořadí podle úspěšnosti). Naši v hodnocení států obsadili celkově 8. místo. V individuálních závodech se dařilo především Jardovi Lučanovi a Jakobovi Trnkovi. Lučan byl dokonce v obřím slalomu čtvrtý (z ročníku 1982 první!) a Trnka obsadil ve slalomu 11. místo (z ročníku 1980 druhý!).

Závodníci Burda, Kopřiva, Rudolf, Setunský a Ševčík si vedli se střídatými výsledky. Většinou se umístili uprostřed

startovního pole, přičemž například v kategorii starších záků startovalo 69 sjezdařů. Škoda přísné diskvalifikace Jana Setunského ve slalomu, kde měl v prvním kole čas srovnatelný s J. Trnkou.

Kanadští pořadatelé se o nás dobře postarali po všech stránkách. Výborné byly především možnosti tréninku mimo závody i při nich. Milé a přátelské přijetí potvrzovali všichni Kanadčané, s nimiž jsme se sešli. Ani náhodně potkaný medvěd nejevil známky nepřátelství...

Na závodech jsme strávili pouhé čtyři dny. Přesto si závodníci odvezli z Kanady mnoho zkušeností. Všichni jsme obdivovali přátelskost a ohleduplnost obyvatel země, bez rozdílu rasy.

JAROSLAV MÁŠA
sekretář ÚAD SLČR

Úspěchy nejmladších skokanů TJ MEZ Frenštát pod Radhoštěm

I přes nepřízeň letošní zimy, která téměř znemožnila trénink na můstcích v areálu na Horečkách, dosáhli členové žákovského družstva skokanů četných výběrných výsledků v republikových závodech zimní sezóny 1994. Zejména mladší žáci, bratři Zdeněk a Radek Žídkovi s Michalem Odstrčilíkem, si v ročníku 1983 dokázali v lednových NKZ v Harrachově vybojovat místa na stupních vítězů, když v prvním závodě zvítězil Zdeněk Žídek před Michalem Odstrčilíkem a ve druhém si místa vyměnili, zatímco Radek obsadil dvě pátá místa. V ročníku 1982 pak Jirka Parma obsadil 3. a 4. místo a Jan Vacula dvě 6. místa. Mezi staršími žáky ročníku 1980 byl nejlepší Roman Jalůvka na 6. místě.

Na mistrovství České republiky, pořádaném ve dnech 19.–20. února v Desné, získali na můstku K-38 m svěřenci trenéra Otty Szsymeczka

dva mistrovské tituly. V mladším žactvu ročníku 1983 zvítězil Michal Odstrčilík, který je ve skutečnosti o rok mladší. Bronzovou medaili získal Radek Žídek a Marek Bražina obsadil 7. místo. V ročníku 1982 s převahou zvítězil Jiří Parma před Davidem Jírotkou z Ještědu Liberec. Mezi staršími žáky 1980 zvítězil Marek Šablatura z Harrachova před Janem Maturou z Lomnice n. P. Ze závodníků TJ MEZ Frenštát obsadil Karel Řehák 4. místo, Roman Jalůvka 6., Richard Skoták 8. a Lukáš Sedláček 10. místo. V závodě starších žáků ročníku 1981 na můstku K-60 m získal Jiří Parma (1892) stříbrnou medaili za vítězným Borkem Sedláčkem z Ještědu Liberec.

Ve dnech 12. a 13. března ukončili žáci zimní sezónu mistrovstvím družstev na můstcích v Harrachově. Mezi mladšími žáky jenom pád Odstrčilíkův posunul favorizované druž-

stvo TJ MEZ Frenštát ve složení Jiří Parma, Michal Odstrčilík a Radek Žídek těsně na 2. místo za vítězným triem Ještědu Liberec (Wagner, Gola, Jírotka). Druhé družstvo TJ MEZ (Vacula, Červený, Bražina) obsadilo 6. místo. Mezi staršími žáky, kde s převahou zvítězil LSK Lomnice n. P. (Štefja, Matura, John) před SKI Harrachov (Tošovský, Šlechta, Šablatura) získalo bronzovou medaili družstvo TJ MEZ Frenštát ve složení Lukáš Sedláček, Roman Jalůvka, Karel Řehák.

O lepší výsledky sezóny nás připravilo zranění Zdeňka Žídky, ale i tak si včetně důstojného vystoupení na NKZ a mistrovství Slovenska zaslouží žáci poděkování za vzornou reprezentaci. Díky patří i všem sponzorům a rodičům mladých závodníků, kteří se na výsledcích sezóny spolu s trnery podíleli.

—sed—

SUPRDŽÍ??

Podívejte se, jak strašně to vypadá! A neměně strašně taková výslovnost zní! Žasnu nad tím, kolik lidí, jinak velkých odborníků v lyžování, vyslovuje takovou lingvistickou nestvůru...

Problém je nejspíše v tom, že nejběžnějším cizím jazykem v našich krajích vždycky byla němčina. Máme tedy jaksi zafixovanou její výslovnost a podle němčiny vyslovujeme slova snad ze všech jazyků světa. Slovo „super“ se ale vyslovuje přesně tak, jak se píše! Nic na světě tedy není „supr“, ačkoliv to tak často slyšíme. Dokonce i v televizi! Vzpomínám na jednoho bývalého televizního komentátora, při jehož komentářích z cyklokrosu jsem raději vypínal zvuk. Závody jsem sledoval rád, zato jeho výslovnost cizích jmen a slov byla katastrofální. Nejvíce si potrpěl na „suprprestíž“, pro niž jsem byl schoopen utéci od televizoru.

V lyžování jinak s výslovností děláme pokroky. Televizní komentátoři už vědí, že hláskové spojení „ki“ v severských jazycích se má vyslovovat ve švédštině jako naše „č“, v norštině poněkud slaběji, asi jako „chš“. Ze norská dvě „a“ (tedy aa) odpovídají našemu „o“, stejně jako švédské písmeno „å“, pro něž vůbec nemáme typ a v tiskárně ze mne jistě budou mít pro tento příklad velkou radost. Ještě, že se nelyžuje v Nizozemsku — nejrady bych viděl Enschede nebo Scheveningen, což se vyslovuje skutečně tak, jak je psáno, nikoliv podle němčiny Enšede a Ševeningen. Stejně tak si museli zvyknout milovníci výtvarného umění, že Breughel se vyslovuje Brachl, což je zřejmější z původní (a správnější) podoby! Brueghel, jenže ani to by většina lidí u nás správně nevyslovila.

Omlouvám se, že jsem se od lyžování dostal tak daleko. Sám nakonec také nejsem vždycky tak chytrý — psal jsem v Lyžařství Kendži (Ogiwara), ačkoliv v české fonetice je přesnější podoba „Kenži“. (V žádném případě však nevyslovujeme japonská, čínská nebo indická vlastní jména podle anglické transkripce, jak je s oblibou píší naše noviny. Nikoliv tedy čínské jméno „ZHOU“, nýbrž pouze „Žu“.)

O čínských jménech si povíme třeba někdy příště. V lyžování se zatím moc nevyskytují, takže nám potíže nedělají. Jejich etymologie je však složitá a stojí za pozornost. Ostatně ani němčinu, kterou jsem začal, nevyslovujeme vždycky správně. Kdy už se naši milovníci

hudby naučí správně vyslovovat „Mócart“, nikoliv „Mozart“? Když už měl Pražany tak rád, měli by správnou podobu jeho jména zvládnout alespoň hlasatelé!

Proboha, kam jsem se to od „superdží“ dostal!? Raději rychle končím. Ale nezapomene: Odbornost znamená především důkladnost — i při výslovnosti.

K. B.

Im memoriam Vladimír Podzimek

Ve druhé polovině května jsme dostali neuvěřitelnou, smutnou zprávu: Ve věku pouhých 29 let odešel dobrovolně ze života vynikající skokan na lyžích **Vladimír Podzimek**.

Začínal v Semilech u trenérů Stuchlíka a Mažánka. Od dětství projevoval vynikající předpoklady pro zvolený sport. Později přešel do tréninkového střediska v Harrachově a potom do Dukly Liberec. Pod vedením Rudolfa Höhlna se stal naším předním reprezentantem. Několikrát startoval na MS. Nejúspěšnější byl v roce 1984, kdy vyhrál — jako dosud jediný náš skokan — slavný Holmenkollen, skončil 8. na ZOH v Sarajevu a byl členem bronzového družstva na MS skokanů v Engelbergu.

Nešťastný úraz kotníku bohužel znamenal předčasné ukončení Podzimekovy závodní činnosti. Stal se trenérem v Dukle Liberec, v minulé sezóně byl pověřen vedením B výběru České republiky.

Pro svou oblíbenou sportovní disciplínu mohl ještě hodně udělat. Žel, neunesl velké životní zklamání...

Cest jeho památce!

Na takové lidi se nezapomíná!

POTŘEBUJEME ZPRAVODAJ?

Na základě požadavků některých funkcionářů začal sekretariát SLČR na podzim minulého roku vydávat vnitřní Zpravodaj. Vyhověl tak volání po pravidelných informacích o práci sekretariátu, snažil se „odlehčit“ i časopisu Lyžařství. Ten je vzhledem ke své periodicitě málo aktuální, což se při funkcionářských a organizačních zprávách projevuje nejvíc. A hlavně — je mnoho věcí, které se do časopisu určenému veřejnosti nehodí. Ne snad, že by byly tajné, ale pro většinu čtenářů nejsou zajímavé a v časopise zbytečně zabírají místo.

Praxe však ukazuje, že o Zpravodaj není dostatečný zájem. Chtěli bychom proto slyšet i vaše názory a podle nich rozhodnout, zda ho dále vydávat. Některé župy si Zpravodaj vůbec neobjednaly, u jiných nevíme, zda ho potřebují a jak s ním nakládají. Jenom kvůli informacím o práci sekretariátu SLČR nemusíme vydávat zvláštní tiskovinu, která přece jenom stojí peníze. Fungující Zpravodaj by naopak mohl peníze ušetřit, protože by odpadlo časté rozesílání materiálů a zpráv oddílům — ideální by bylo mít všechny pohromadě ve Zpravodaji, jak si na to zvykli v některých jiných sportech.

Opakujeme, co do Zpravodaje patří: Zprávy o připravovaných školeních (trenérů, rozhodčích atd.) a jiných schůzích nebo seminářích, informace o jejich průběhu a

závěrech, výročí a úmrtí lyžařských funkcionářů, výročí existence oddílů, zprávy o práci funkcionářského aktivu, názory na některé organizační problémy (termínové listiny, výkonnostní třídy, FIS body, věkové kategorie atd.). Zkrátka: Zpravodaj bude mít smysl, pokud se všechny úseky a komise SLČR, ale i župy a svazy, budou na jeho tvorbě podílet. Nemá smysl, aby redaktor Lyžařství psal svůj vlastní Zpravodaj. Při současném stavu jsem ovšem bezradný vždy, kdy mě předseda SLČR vyzve, abych zase Zpravodaj vydal. Většinou totiž nemám žádný materiál...

K. B.

MISTROVSTVÍ SVĚTA 2003 U NÁS?

V roce 2003 oslavíme významné výročí — 100 let organizovaného lyžování v našich zemích. Vzhledem k tomu, že jsme byli i jedním ze zakládajících členů světové lyžařské federace a vzhledem k tradicím závodního i rekreačního lyžování u nás bychom v jubilejním roce rádi uspořádali mistrovství světa dospělých v severských disciplínách.

Výkonný výbor Svazu lyžařů ČR doporučil pověřit přípravou kandidatury na pořádání tohoto šampionátu Liberec a Jablonec nad Nisou s tím, že náhradní areály by byly k dispozici v Harrachově. O pořadateli rozhodne kongres FIS v roce 1998, do té doby však procházejí kandidáti předběžným výběrem.

Není tedy tolik času, jak se na první pohled zdá. Nemluvě o tom, že kandidát pořadatelství musí mnohá zařízení budovat nebo alespoň upravovat, takže potřebuje mít několik let předem záruku kandidatury.

Snímek archiv

KDYBY SE KONAL

zvláštní šampionát pro státy, v nichž na většině území není téměř nikdy sníh, určitě bychom skončili na nejpřednějších místě, ne-li vůbec na prvním! Sněhové podmínky úspěšnějších soupeřů jsou nesrovnatelně lepší, jak nám ukázala mimo jiné přírodní pohádka v Lillehammeru. Tolik sněhu a tak krásně bílý sníh zkrátka neznáme. Zatímco dvacetistupňové mrazy rádi oželíme, sníh se ozelet nedá. Při výběru talentů záleží už na tom, odkud kdo pochází. Narodí-li se člověk s lyžařským talentem v Praze nebo i leckde jinde v Čechách, případně na jižní Moravě, má smůlu a jeho talent asi zůstane navždy utajen. Pokud ne, musí se odstěhovat do hor... Obouvat lyže dvacetimetrů za domem — takovou šanci má u nás jenom málokdo. Problémy jsou i v úspěšném skoku na lyžích, v němž záleží na tom, kde je v okolí skokanský můstek. A protože skoro nikde, není divu, že všichni naši skokani pocházejí snad ze tří míst. Odkud také mají pocházet?!

Takže nezbývá jiná možnost, než různé sněhové náhražky, jenže s každou z nich je nějaký problém. Zejména proti umělému sněhu povstali ekologové v celém světě a s ochránci přírody čeká lyžaře ještě neje-den konflikt. Umělý lyžařský svah je naopak bezproblémový, navíc nejbližší sjezdovému lyžování na sněhu. Nestojí to za pokus také u vás? Myslíme si, že investice se zkrátka vrátí...

VÝSLEDKY SP 1993/94

BĚH NA LYŽÍCH — ŽENY

Stafeta 4x5 km střídavou technikou, Lahti, 4. března: 1. Norsko (Moenová, Nybraatenová, Woldová, Dybendahlová) 59:46,5; 2. Rusko (Nagejkinová, Lazutinová, Gavriljuková, Vjalbeová) 59:47,3; 3. Finsko (Rölgová, Pyykkonenová, Lahtinenová, Kirvesniemi) 1:01:41,8; 4. Švédsko 1:01:42,4; 5. Rusko a Slovensko (Kornějevová, Danilovová, Balážová, Havrančíková) 1:02:45,3; 6. Kazachstán, Ukrajina a Bělorusko 1:03:37,3; 7. Itálie 1:04:34,6; 8. Finsko III 1:04:42,0; 9. Finsko II 1:05:19,0; 10. Finsko IV 1:06:23,0.

30 km volnou technikou, Lahti, 6. března: 1. di Centaová [It.] 1:22:50,6; 2. Jegorovová [Rus.] 1:23:54,4; 3. Belmondová [It.] 1:24:47,6; 4. Gavriljuková [Rus.] 1:25:09,8; 5. Nagejkinová [Rus.] 1:25:12,2; 6. Ordinová [Švéd.] 1:26:07,0; 7. Woldová [Nor.] 1:26:27,7; 8. Havrančíková [SR] 1:26:31,4; 9. dal Sassová [It.] 1:26:33,9; 10. Nybraatenová [Nor.] 1:26:39,2; 11. Villeneuveová [Fr.] 1:26:40,3; 12. Nielsenová [Nor.] 1:26:44,1; 13. Vjalbeová [Rus.] 1:26:55,8; 14. Dybendahlová [Nor.] 1:27:07,4; 15. Lazutinová [Rus.] 1:27:20,7; ... 18. Neumannová.

10. km volnou technikou, Falun, 12. března: 1. di Centaová [It.] 28:31,5; 2. Vjalbeová [Rus.] 28:56,1; 3. Dybendahlová

[Nor.] 29:51,1; 4. Ordinová [Švéd.] 29:51,4; 5. Belmondová [It.] 29:56,4; 6. Kornějevová [Rus.] 30:05,0; 7. Gavriljuková [Rus.] 30:07,9; 8. Danilovová [Rus.] 30:12,0; 9. Lazutinová [Rus.] 30:13,8; 10. Nagejkinová [Rus.] 30:15,2; 11. Östlundová [Švéd.] 30:20,2; 12. Woldová [Nor.] 30:21,4; 13. Neumannová [ČR] 30:26,1; 14. Jegorovová [Rus.] 30:29,6; 15. Moenová [Nor.] 30:38,3.

Stafeta 4x5 km volnou technikou, Falun, 13. března: 1. Rusko (Nagejkinová, Gavriljuková, Lazutinová, Vjalbeová) 49:26,3; 2. Norsko (Moenová, Nybraatenová, Woldová, Dybendahlová) 50:18,4; 3. Švédsko (Frithioffová, Östlundová, Ordinová, Frostová) 50:22,7; 4. Itálie (dal Sassová, Belmondová, Valbusová, di Centaová) 50:25,8; 5. Norsko II 50:49,8; 6. Finsko 52:58,8; 7. Německo 53:20,8.

5 km klasickou technikou, Thunder Bay, 19. března: 1. Lazutinová [Rus.] 13:11,0; 2. Nybraatenová [Nor.] 13:13,2; 3. Nagejkinová [Rus.] 13:15,2; 4. di Centaová [It.] 13:15,3; 5. Moenová [Nor.] 13:16,7; 6. Jegorovová [Rus.] 13:17,8; 7. Östlundová [Švéd.] 13:23,2; 8. Dybendahlová [Nor.] 13:26,4; 9. Vjalbeová [Rus.] 13:26,8; 10. Woldová [Nor.] 13:29,8.

10 km volnou technikou, Thunder Bay, 20. března: 1. di Centaová [It.] 38:13,3; 2. Lazutinová [Rus.] 38:33,8; 3. Jegorovová

[Rus.] 38:34,2; 4. Vjalbeová [Rus.] 38:34,6; 5. Moenová [Nor.] 38:52,7; 6. Nagejkinová [Rus.] 39:09,9; 7. Belmondová [It.] 39:18,4; 8. Ordinová [Švéd.] 39:26,8; 9. Dybendahlová [Nor.] 39:27,0; 10. Östlundová [Švéd.] 39:30,7.

Konečné pořadí světového poháru: 1. di Centaová [It.] 790, 2. Jegorovová [Rus.] 740, 3. Vjalbeová [Rus.] 570, 4. Belmondová [It.] 481, 5. Lazutinová [Rus.] 458, 6. Nagejkinová [Rus.] 368. [Vice agentury neuvědy;]

BĚH NA LYŽÍCH — MUŽI

Stafeta 4x10 km střídavou technikou, Lahti, 4. března: 1. Finsko (Repo, Kirvesniemi, Isometsä, Räsänen) 1:47:15,7; 2. Norsko (Skjeldal, Elde, Kristiansen, Alsgaard) 1:47:34,5; 3. Finsko II (Taipale, Kuusisto, Hietamäki, Heiskanen) 2:47:39,2; 4. Švédsko 1:47:48,4; 5. Rusko 1:47:54,4; 6. Itálie 1:48:38,7; 7. Kazachstán 1:50:01,2; 8. Německo 1:50:53,4; 9. Svýcarsko 1:51:37,1; 10. Itálie II 1:53:36,8; 11. japonsko 1:53:52,3.

15 km volnou technikou, Lahti, 5. března: 1. Smirnov [Kazach.] 46:44,2; 2. Dählie [Nor.] 37:07,0; 3. Bergström [Švéd.] 37:29,0; 4. Fauner [It.] 31:29,0; 5. Isometsä [Fin.] 37:31,6; 6. Hartonen [Fin.] 37:32,2; 7. Mogren [Švéd.] 37:39,3; 8. Ulvang [Nor.] 37:39,4; 9. Alsgaard [Nor.] 37:41,1; 10. Räsänen [Fin.] 37:50,9; 11. Forsberg [Švéd.] 37:52,1; 12. Kristiansen [Nor.] 37:52,2; 13. Balland [Fr.] 37:55,2; 14. Prokurov [Rus.] 38:02,7; 15. Gadiz [It.] 38:09,3.

30 km klasickou technikou, Falun, 12. března: 1. Kirvesniemi [Fin.] 1:21:44,3; 2. Myllylä [Fin.] 1:22:11,6; 3. Sivertsen [Nor.] 1:22:27,5; 4. Kuusisto [Fin.] 1:23:06,4; 5. Jevne [Nor.] 1:23:33,4; 6. Ulvang [Nor.] 1:23:46,1; 7. Smirnov [Kazach.] 1:23:53,9; 8. Jonsson [Švéd.] 1:24:13,2; 9. Ottosson [Švéd.] 1:24:30,3; 10. Haland [Švéd.] 1:24:39,7; 11. Isometsä [Fin.] 1:24:42,2; 12. Sörgard [Nor.] 1:24:43,6; 13. Mobakken [Nor.] 1:25:01,4; 14. Bergström [Švéd.] 1:25:19,2; 15. Skjeldal [Nor.] 1:25:30,5.

Stafeta 4x10 km volnou technikou, Falun, 13. března: 1. Norsko (Sivertsen, Jevne, Ulvang, Dählie) 1:32:26,4; 2. Itálie (Barco, de Zolt, Vanzetta, Fauner) 1:32:28,1; 3. Švédsko (Bergström, Mogren, Haland, Forsberg) 1:32:26,1; 4. Finsko 1:33:09,7; 5. Rusko 1:34:12,3; 6. Německo 1:34:35,7; 7. Kazachstán 1:34:51,4; 8. Francie 1:34:52,2.

50 km volnou technikou, Thunder Bay, 20. března: 1. Prokurov [Rus.] 1:54:46,3; 2. Balland [Fr.] 1:55:13,0; 3. Barco [It.] 1:55:49,0; 4. Mogren [Švéd.] 1:55:59,1; 5. Alsgaard [Nor.] 1:55:00,8; 6. Dählie [Nor.] 1:56:30,2; 7. Gadiz [It.] 1:57:02,4; 8. Isometsä [Fin.] 1:57:10,7; 9. Fauner [It.] 1:57:17,2; 10. Mühlegg [Něm.] 1:57:36,9; 11. Majbäck [Švéd.] 1:57:45,8; 12. Martonen [Fin.] 1:57:48,5; 13. Elde [Nor.] 1:57:55,1; 14. Jonsson [Švéd.] 1:58:04,2; 15. Skjeldal [Nor.] 1:58:16,1.

Konečné pořadí Světového poháru:

1. Smirnov [Kazach.] 830; 2. Dählie [Nor.] 680; 3. Isometsä [Fin.] 442; 4. Myllylä [Fin.] 430; 5. Fauner [It.] 412; 6. Ulvang [Nor.] 346; 7. Alsgaard [Nor.] 326; 8. Mogren [Švéd.] 316; 9. Prokurov [Rus.] 294; 10. Sivertsen [Nor.] 294; 11. Jonsson [Švéd.] 243; 12. Kirvesniemi [Fin.] 229; 13. Räsänen [Fin.] 172; 14. Albarello [It.] 170; 15. de Zolt [It.] 153.

Takemori Kono

Snímek Jiří Berger

Espen Bredesen

Snímek Bohumil Hynek

SEVERSKÁ KOMBINACE

Vuokatti, 4. a 5. března: 1. Lundberg (Nor.) — 2. Kono [Jap.] — 11,6; 3. Ogiwara [Jap.] — 42,9; 4. Vik [Nor.] — 58,3; 5. B. J. Elden (Nor.) — 1:30,4; 6. T. E. Elden (Nor.) — 1:43,4; 7. Apeländ (Nor.) — 1:45,6; 8. Mantila (Fin.) — 1:59,0; 9. Levandi (Eston.) — 2:27,5; 10. Mori [Jap.] — 2:43,1; 11. Sarparanta (Fin.) — 2:50,5; 12. Kempf (Švýc.) — 3:11,8; 13. Chaudet (Švýc.) — 3:35,2; 14. **Máka (ČR)** — 3:39,3; 15. Manninen (Fin.) — 3:40,3; ... 21. **Kučera** — 4:03,8; 26. **Pánek** — 5:93,4; 36. **Kopal** — 6:03,5.

Sapporo, 12. a 13. března: 1. Lundberg (Nor.) — 2. Ogiwara [Jap.] — 10,1; 3. Cuendet (Švýc.) — 2:57,4; 4. Vik (Nor.) — 3:12,6; 5. Sarparanta (Fin.) — 3:40,0; 6. T. E. Elden (Nor.) — 4:03,4; 7. Kempf (Švýc.) — 4:07,2; 8. B. Elden (Nor.) — 4:33,0; 9. Markvardt (Eston.) — 4:39,3; 10. Abe [Jap.] — 4:52,9; 11. Kono [Jap.] — 5:30,7; 12. **Máka (ČR)** — 5:56,5; 13. Levandi (Eston.) — 6:02,6; 14. Mori [Jap.] — 6:21,7; 15. Heckman (USA) — 6:52,3; ... 18. **Kopal** — 7:18,3.

Thunder Bay, 19. a 20. března: 1. Kempf (Švýc.) — 2. Ogiwara [Jap.] — 1,5; 3. Eiden (Nor.) — 22; 4. Vik (Nor.) — 22,2; 5. Mantila (Fin.) — 37,4; 6. Lundberg (Nor.) — 45,3; 7. Apeländ (Nor.) — 51,6; 8. Elden (Nor.) — 58,6; 9. **Pánek (ČR)** — 1:45; 10. Kono [Jap.] — 1:53,2.

Konečný stav Světového poháru:

1. Ogiwara [Jap.] 1135; 2. Kono [Jap.] 901; 3. Lundberg (Nor.) 840; 4. Vik (Nor.) 815; 5. Apeländ (Nor.) 720; 6. Elden (Nor.) 713.

Konečná klasifikace států:

1. Norsko 4092; 2. Japonsko 3384; 3. Německo 1527; 4. Finsko 1462; 5. Švýcarsko 1460; 6. Rakousko 1247.

SKOK NA LYŽÍCH

K - 90, Lahti, 5. března: 1. Weissflog (Něm.) 244 (93 a 94); 2. Moser (Rak.) 220 (89,5 a 84,5); 3. Kasai [Jap.] 217,5

(81 a 92); 4. Nikkola (Fin.) 210,5 (85,5 a 82,5) a Okabe [Jap.] 210,5 (89,5 a 79,5); 6. Cecon (It.) 210 (86 a 83,5); 7. Jean-Prost (Fr.) 209,5 (83 a 85); 8. Bredesen (Nor.) 209 (83 a 85); 9. Nišikata [Jap.] 207,5 (84 a 85); 10. Ylipulli (Fin.) 204,5 (86 a 80,5) a Soininen (Fin.) 204,5 (87,5 a 78,5); 12. Suda [Jap.] 202,5; 13. Koponen (Fin.) 200; 14. Hornbacher (Rak.) 199,5; 15. Savalainen (Fin.) a Siegmund (Něm.) 198,5; ... 21. **Sakala** 189 84,5 a 75,5); 34. **Dluhoš** 132,5 (76 a 64,5); 38. **Jež** 79,5 (73,5); 39. **Krompoltz** 78,5 (74); 43. **Parma** 66,5 (69,5).

K - 114 družstva, Lahti, 5. března: 1. Rakousko (Hornbacher, Kuttin, Moser, Goldberger) 847,3; 2. Japonsko (Nišikata, Suda, Okabe, Kasai) 829,8; 3. Norsko (Myrbakken, Berg, Ottesen, Bredesen) 773,9; 4. Finsko (Ahonen, Ylipulli, Väätäinen, Soininen) 748,6; 5. **Česká republika (Krompoltz, Dluhoš, Parma, Sakala)** 605,6; 6. Francie (Jardine, Jean-Prost, Dessum, Didier) 504,6; 7. Slovensko (Gostiša, Župan, Kladnik, Meglič) 440,5.

K - 90, Ornsköldsvik, 9. března: 1. Cecon (It.) 233 (93 a 86); 2. Suda [Jap.] 232 (93 a 85,5); 3. Weissflog (Něm.) 230,5 (89,5 a 88); 4. Thoma (Něm.) 227,5 (91 a 86,5); 5. Goldberger [Rak.] 226,5 (93 a 83); 6. Nišikata [Jap.] 217,5 (88,5 a 84,5); 7. Ahonen (Fin.) 212 (86 a 83); 8. Soininen (Fin.) 211 (86 a 83,5); 9. Siegmund (Něm.) 207,5 (84,5 a 83,5); 10. Kuttin (Rak.) 207 (85,5 a 82); 11. Hornbacher (Rak.) 206,5 (83 a 85).

K - 120, Thunder Bay, 25. března: 1. Německo 907,1 (Siegmund 128,5 a 123,5; Jäckle 113 a 111,5; Duffner 121 a 116,5; Weissflog 119 a 124); 2. Rakousko 874,1 (Rathmayr 118,5 a 99; Moser 113 a 115,5; Kuttin 118,5 a 114; Goldberger 127,5 a 126); 3. Norsko 847,2 (Berg 112,5 a 105,5; Tuff 107 a 102,5; Ottesen 120,5 a 117,5; Bredesen 130,5 a 130,5); 4. Finsko 830,4 (Ylipulli 112 a 112,5; Koponen 116,5 a 115; Ahonen 108 a 108; Soininen 120 a 126); 5. Japonsko 736,2 (Suda 102 a 103; Saito 108,5 a 99; Kasai 109,5 a 120,5; Oka-

be 99 a 122); 6. **Česká republika** 710,8 (**Sakala** 125 a 120,5; **Parma** 104,5 a 104,5; **Krompoltz** 105,5 a 97,5; **Dluhoš** 105,5 a 95,5); 7. Francie 685,5; 8. Slovensko 636,8; 9. Kanada 245,2.

K - 90, Thunder Bay, 26. března: 1. Siegmund (Něm.) 238,0 (95 a 89); 2. Goldberger (Rak.) 237,0 (98,5 a 83,5); 3. Cecon (It.) 234,5 (92 a 89,5); 4. Bredesen (Nor.) 231,0 (94 a 86,5); 5. Myrbakken (Nor.) 228,0 (90,5 a 88,5); 6. Nikkola (Fin.) 221,5 (92,5 a 81,5) a Weissflog (Něm.) 221,5 (96 a 78); 8. Väätäinen (Fin.) 221,0 (94 a 81,5); 9. Soininen (Fin.) 214,0 (96,5 a 76); 10. Kuttin (Rak.) 213,0 (94,5 a 76); 11. Ottesen (Nor.) 209,0 (88 a 88,5); 12. Koponen (Fin.) 208,0 (89,5 a 81,5); 13. Zünd (Švýc.) 207,0 (88,5 a 79,5); 14. Thoma (Něm.) 200,5 (93 a 74,5) a Pertile (It.) 200,5 (85,5 a 80,5) ... 16.—19. **Parma** 199,0 (84 a 81,5); 27.—28. **Dluhoš** 186,5 (86 a 74).

K - 90, Thunder Bay, 27. března: 1. Weissflog (Něm.) 274,5 (98 a 104); 2. Okabe [Jap.] 269,0 (98 a 99); 3. Bredesen (Nor.) 266,5 (94 a 101,5); 4. Cecon (It.) 260,5 (95 a 98); 5. **Sakala (ČR)** 253,5 (95,5 a 94,5); 6. Thoma (Něm.) 253,0 (95,5 a 96,5); 7. Nikkola (Fin.) 251,5 (94 a 96); 8. Goldberger (Rak.) 247,5 (92 a 94,5) a Ahonen 247,5 (96 a 91,5); 10. Soininen (Fin.) 243,5 (92,5 a 94) a Kasai [Jap.] 243,5 (94 a 90,5) ... 29. **Parma** 200,5 (85 a 90).

Konečné pořadí Světového poháru:

1. Bredesen (Nor.) 1203; 2. Weissflog (Něm.) 1110; 3. Goldberger (Rak.) 927; 4. **Sakala (ČR)** 751; 5. Cecon (It.) 710; 6. Kasai [Jap.] 562; 7. Okabe [Jap.] 529; 8. Nišikata [Jap.] 482; 9. Ottesen (Nor.) 421; 10. Ahonen (Fin.) 388; ... 19. **Parma** 193; 20. až 21. **Krompoltz** 183; 24. **Dluhoš** 165.

Konečné pořadí SP států: 1. Norsko 2537; 2. Japonsko 2444; 3. Rakousko 2355; 4. Německo 2298; 5. Finsko 1626; 6. **Česká republika** 1536; 7. Itálie 789; 8. Francie 650; 9. Švýcarsko 317; 10. Slovensko 272.

ALPSKÉ DISCIPLÍNY — MUŽI

Sjezd, Aspen, 4. března: 1. Trinkl (Rak.) 1:38,95; 2. Mullen (Kan.) 1:38,98; 3. Girardelli (Luc.) 1:39,06; 4. Heinzer (Švýc.) 1:39,31; 5. Skaardal (Nor.) 1:39,38; 6. Cavegn (Švýc.) 1:39,61; 7. Vitalini (It.) a Podivinsky (Kan.) 1:39,64; 9. Besse (Švýc.) 1:39,73; 10. Mahrer (Švýc.) 1:39,77; 11. Aamodt (Nor.) 1:40,02; 12. Runggaldier (It.) 1:40,15; 13. Foser (Licht.) a A. J. Kitt (USA) 1:40,16; 15. Ortlieb (Rak.) 1:40,19.

Sjezd, Aspen, 5. března: 1. Mullen (Kan.) 1:38,21; 2. Skaardal (Nor.) 1:38,26; 3. Vitalini (It.) 1:38,28; 4. Podivinsky (Kan.) 1:38,60; 5. Heinzer (Švýc.) 1:38,69; 6. Cavegn (Švýc.) 1:38,78; 7. Foser (Licht.) 1:38,83; 8. Cretier (Fr.) 1:38,88; 9. Perathoner (It.) 1:38,90; 10. Alphand (Fr.) 1:38,91; 11. Runggaldier (It.) 1:38,92; 12. Girardelli (Luc.) 1:38,03; 13. A. J. Kitt (USA) 1:39,09; 14. Besse (Švýc.) 1:39,18; 15. Mahrer (Švýc.) 1:39,21.

Obří slalom, Aspen, 6. března: 1. Nyberg (Švéd.) 1:51,26; 2. Mayer (Rak.) 1:51,46; 3. Belfrond (It.) 1:51,50; 4. Piccard (Fr.) 1:51,63; 5. Kälin (Švýc.) 1:51,67; 6. Tomba (It.) 1:51,87; 7. Königreiner (It.) 1:52,03; 8. Aamodt (Nor.) 1:52,13; 9. Barnersoi (Něm.) 1:52,20; 10. von Grünigen (Švýc.) 1:52,39; 11. Thorsen (Nor.) 1:52,52; 12. Wasmeyer (Něm.) 1:52,83; 13. Nobis USA 1:53,91; 14. Salzgeber (Rak.) 1:54,08; 15. Locher (Švýc.) 1:54,21.

Sjezd, Whistler Mountain, 12. března: 1. Skaardal (Nor.) 2:11,30; 2. Trinkl (Rak.) 2:11,69; 3. Moe (USA) 2:11,73; 4. Heinzer (Švýc.) 2:11,77; 5. Mullen (Kan.)

2:11,78; 6. Besse (Švýc.) 2:11,95; 7. Girardelli (Luc.) a Alphand (Fr.) 2:11,98; 9. Mahrer (Švýc.) 2:12,03; 10. Boyd (Kan.) 2:12,09; 11. Ortlieb (Rak.) 2:12,31; 12. Ple (Fr.) 2:12,46; 13. Cavegn (Švýc.) 2:12,48; 14. Podivinsky (Kan.) 2:12,51; 15. Runggaldier (It.) 2:12,56.

Superobří slalom, Whistler Mountain, 13. března: 1. Moe (USA) 1:31,22; 2. Girardelli (Luc.) 1:31,93; 3. Perathoner (It.) 1:32,05; 4. Kjus (Nor.) 1:32,25; 5. Mullen (Kan.) a Aamodt (Nor.) 1:31,30; 7. Rasmussen (USA) 1:32,38; 9. Mader (Rak.) a Thorsen (Nor.) 1:32,45; 10. Skaardal (Nor.) 1:32,52; 11. Assinger (Rak.) 1:32,54; 12. Mahrer (Švýc.) 1:32,56; 13. Arnesen (Nor.) 1:32,61; 14. Kanus (Rak.) 1:32,70; 15. Heinzer (Švýc.) 1:32,73.

Sjezd, Vail, 16. března: 1. Besse (Švýc.) 1:38,17; 2. Trinkl (Rak.) 1:38,34; 3. Moe (USA) a Ortlieb (Rak.) 1:38,66; 5. Podivinsky (Kan.) 1:38,68; 6. Runggaldier (It.) 1:38,69; 7. Girardelli (Luc.) 1:38,64; 8. Mullen (Kan.) 1:38,77; 9. Mahrer (Švýc.) 1:38,83; 10. Alphand (Fr.) 1:38,87; 11. Aamodt (Nor.) 1:38,92; 12. Heinzer (Švýc.) 1:39,21; 13. Cavegn (It.) 1:39,28; 14. Boyd (Kan.) 1:39,37; 15. Piccard (Fr.) a Thorsen (Nor.) 1:39,38.

Superobří slalom, Vail, 17. března: 1. Thorsen (Nor.) 1:15,82; 2. Kjus (Nor.) 1:16,26; 3. Knauss (Rak.) 1:16,40; 4. Aamodt (Nor.) 1:16,42; 5. Mahrer (Švýc.) 1:16,45; 6. Moe (USA) 1:16,49; 7. Skaardal (Nor.) 1:16,50; 8. Rasmussen (USA) 1:16,61; 9. Nyberg (Švéd.) 1:16,64; 10. Girardelli (Luc.) 1:16,74; 11. Alphand (Fr.) 1:16,82; 12. Mader (Rak.) 1:16,86; 13. Trinkl (Rak.) 1:16,94; 14. Ortlieb (Rak.) 1:17,19; 15. Mullen (Kan.) 1:17,33.

Obří slalom, Vail, 19. března: 1. Aamodt (Nor.) 2:25,62; 2. Mayer (Rak.) 2:25,81;

3. Locher (Švýc.) 2:25,88; 4. Piccard (Fr.) 2:26,01; 5. von Grünigen (Švýc.) 2:26,16; 6. Belfrond (It.) 2:26,17; 7. Gstrein (Rak.) 2:26,35; 8. Thorsen (Nor.) 2:26,40; 9. Mader (Rak.) 2:26,56; 10. Barnerstol (Něm.) 2:26,62; 11. Kjus (Nor.) 2:26,74; 12. Königsrainer (It.) 2:26,95; 13. Grandi (Kan.) 2:27,11; 14. Tomba (It.) 2:27,46; 15. Wasmeler (Něm.) 2:28,53.

Závěrečný slalom Světového poháru, plánovaný na 20. března, byl zrušen, neboť ve Vailu se otevřelo a trať nebyla dostatečně kvalitní.

Konečné pořadí Světového poháru: 1. Aamodt (Nor.) 1392 b., 2. Girardelli (Luc.) 1007, 3. Tomba (It.) 822, 4. Mader (Rak.) 820, 5. Trinkl (Rak.) 701, 6. Thorsen (Nor.) 657. (Více míst agentury nevydaly.)

Konečné pořadí ve slalomu: 1. Tomba (It.) 540, 2. Stangassinger (Rak.) 452, 3. Košir (Slovin.) 421, 4. Jagge (Nor.) 389, 5. Fogdøe (Švéd.) 352.

Konečné pořadí v obřím slalomu: 1. Mayer (Rak.) 496, 2. Aamodt (Nor.) 494, 3. Piccard (Fr.) 414, 4. Nyberg (Švéd.) 384, 5. Locher (Švýc.) 356, 6. von Grünigen 351.

Konečné pořadí v superobřím slalomu: 1. Thorsen (Nor.) 280, 2. Girardelli (Luc.) 275, 3. Moe (USA) 242, 4. Aamodt (Nor.) 207, 5. Mader (Rak.) a Skaardal (Nor.) 202.

Konečné pořadí ve sjezdu: 1. Girardelli (Luc.) 556, 2. Trinkl (Rak.) 536, 3. Ortlieb (Rak.) 488, 4. Mullen (Kan.) 461, 5. Besse (Švýc.) 446, 6. Skaardal (Nor.) 409.

Konečné pořadí států: 1. Rakousko 5262, 2. Norsko 4335, 3. Švýcarsko 3101, 4. Itálie 2954, 5. Francie 1633, 6. Kanada 1444.

Pohár států (muži i ženy): 1. Rakousko 8792, 2. Švýcarsko 6273, 3. Itálie 6042, 4. Norsko 5438, 5. Německo 5054, 6. Francie 3727.

ALPSKÉ DISCIPLINY — ŽENY

Sjezd, Whistler Mountain, 6. března: 1. Seizingerová (Něm.) 1:50,96; 2. Wibergová (Švéd.) 1:51,95; 3. Ruthvenová (Kan.) 1:52,05; 4. Paceová (Kan.) 1:52,15; 5. Schneiderová (Švýc.) 1:52,46; 6. Zurbriggenová (Švýc.) 1:52,58; 7. Suchetová (Fr.) 1:52,73; 8. Lindhová (USA) 1:52,78; 9. Leeová-Gartnerová (Kan.) 1:52,83; 10. Perezová (It.) 1:52,86; 11. Streetová (USA) 1:53,02; 12. Merlinová (It.) 1:53,06; 13. Gerethyová (USA) 1:53,21; 14. Zelenská (Rus.) 1:53,24; 15. Summermatterová (Švýc.) 1:53,30.

Superobří slalom, Mammoth Lake, 9. března: 1. Seizingerová (Něm.) 1:20,07; 2. Perezová (It.) 1:20,57; 3. Gergová (Něm.) 1:20,70; 4. Ertlová (Něm.) 1:20,91; 5. Ederová (Rak.) 1:20,95; 6. Leeová-Gartnerová (Kan.) 1:21,10; 7. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:21,33; 8. Cavagnoudová (Fr.) 1:21,36; 9. Schneiderová (Švýc.) 1:21,42; 10. Gutensohnová-Knopfová (Něm.) 1:21,48; 11. Dovžanová (Slovin.) 1:21,52; 12. Streetová (USA) 1:21,54; 13. Merleová (Fr.) 1:21,58; 14. Zurbriggenová (Švýc.) 1:21,59; 15. Roffeová-Steinrotterová (USA) 1:21,70.

Slalom, Mammoth Mountain, 10. března: 1. Schneiderová (Švýc.) 1:18,52; 2. Korenová (Slovin.) 1:19,95; 3. Ertlová (Něm.) 1:20,18; 4. Wibergová (Švéd.) 1:20,30; 5. Compagnoniová (It.) 1:20,52; 6. Filholová (Fr.) 1:21,04; 7. Pretnarová (Slovin.) 1:21,34; 8. von Grünigenová (Švýc.) 1:21,61; 9. Anderssonová (Švéd.) 1:21,69; 10. Hrovatová (Slovin.) 1:21,79; 11. Sheinbergová (USA) 1:21,82; 12. Kjörstadvová (Nor.) 1:22,11; 13. Serraová (It.) 1:22,13; 14. Zingreová (Švýc.) 1:22,19; 15. Götschlová (Rak.) 1:22,27.

Sjezd, Vail, 16. března: 1. Seizingerová (Něm.) 1:47,08; 2. Paceová (Kan.) 1:47,26; 3. Schneiderová (Švýc.) 1:47,27; 4. Streetová (USA) 1:47,43; 5. Ertlová (Něm.) 1:47,44; 6. Ruthvenová (Kan.) 1:47,46; 7. Häuslová (Něm.) 1:48,08; 8. Kostnerová (It.) 1:48,27; 9. Perezová (It.) 1:48,34; 10. Etallmaierová (Rak.) 1:48,40; 11. Merlinová (It.) 1:48,52; 12. Zelenská (Rus.) 1:48,58; 13. Gladiševová (Rus.) 1:48,83; 14. Lindhová (USA) 1:49,15; 15. Zurbriggenová (Švýc.) 1:49,31.

Superobří slalom, Vail, 17. března: 1. Roffeová-Steinrotterová (USA) 1:24,93; 2. Seizingerová (Něm.) 1:25,07; 3. Wachterová (Rak.) 1:25,09; 4. Ederová (Rak.) 1:25,46; 5. Zurbriggenová (Švýc.) 1:26,00; 6. Leeová-Gartnerová (Kan.) 1:26,16; 7. Ertlová (Něm.) 1:26,22; 8. Schneiderová (Švýc.) a Korenová (Slovin.) 1:26,39; 10. Cavagnoudová (Fr.) 1:26,43; 11. Dovžanová (Slovin.) 1:26,65; 12. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:26,71; 13. Nobislová (USA) 1:26,87; 14. Gutensohnová (Něm.) 1:26,92; 15. Kjörstadvová (Nor.) 1:27,13.

Obří slalom, Vail, 19. března: 1. Ertlová (Něm.) 2:18,54; 2. Schneiderová (Švýc.) 2:19,32; 3. Bergeová (Nor.) 2:19,76; 4. Wachterová (Rak.) 2:19,98; 5. Seizingerová (Něm.) 2:20,02; 6. Kjörstadvová (Nor.) a Twardokensová (USA) 2:20,15; 8. Merleová (Fr.) 2:20,26; 9. Pretnarová (Slovin.) 2:20,27; 10. Hrovatová (Slovin.) 2:20,30; 11. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 2:20,99; 12. Völkerová (USA) 2:21,68; 13. Meierová (Něm.) 2:22,05; 14. Dovžanová (Slovin.) 2:22,59; 15. Perezová (It.) 2:23,33.

Slalom, Vail, 20. března: 1. Schneiderová (Švýc.) 1:35,91; 2. Korenová (Slovin.) 1:37,42; 3. Ertlová (Něm.) 1:37,54; 4. Hrovatová (Slovin.) 1:37,59; 5. Kjörstadvová (Nor.) 1:37,87; 6. Accolová (Švýc.) 1:38,15; 7. Filholová (Fr.) 1:38,21; 8. Chauvetová (Fr.) 1:38,61; 9. Abenthungová (Rak.) 1:38,75; 10. von Grünigenová (Švýc.) 1:38,85; 11. Ederová (Rak.)

Fredrik Nyberg — vycházející hvězdička?

Snímek Tomáš Macek

1:38,90; 12. Wachterová (Rak.) a Magoniová (It.) 1:38,98; 14. Dovžanová (Slovin.) 1:39,01; 15. Serraová (It.) 1:39,11.

Konečné pořadí Světového poháru: 1. Schneiderová (Švýc.) 1656 b., 2. Wibergová (Švéd.) 1345, 3. Seizingerová (Něm.) 1197, 4. Wachterová (Rak.) 1057, 5. Ertlová (Něm.) 942, 6. Compagnoniová (It.) 841.

Konečné pořadí ve slalomu: 1. Schneiderová (Švýc.) 860, 2. Wibergová (Švéd.) 620, 3. Hrovatová (Slovin.) 368, 4. Ertlo-

vá (Něm.) 312, 5. Galliziová (It.) 286, 6. Kjørstadová (Nor.) 279.

Konečné pořadí v obřím slalomu: 1. Wachterová (Rak.) 635, 2. Schneiderová (Švýc.) 516, 3. Compagnoniová (It.) 515, 4. Maierová (Rak.) 432, 5. Ertlová (Něm.) 360, 6. Sizingerová (Něm.) 258.

Konečné pořadí v superobřím slalomu: 1. Seizingerová (Něm.) 416, 2. Perezová (It.) 266, 3. Gergová (Něm.) 200, 4. Dovžanová (Slovin.) 198, 5. Wibergová (Švéd.) 189, 6. Korenová (Slovin.) 180.

Konečné pořadí ve sjezdu: 1. Seizingerová (Něm.) 482, 2. Paceová (Kan.) 398, 3. Suchetová (Fr.) 258, 4. Kostnerová (It.) 230, 5. Lindhová (USA) 214, 6. Stallmaierová (Rak.) 183.

Konečné pořadí států: 1. Německo 3799, 2. Rakousko 3529, 3. Švýcarsko 3172, 4. Itálie 3118, 5. Francie 2094, 6. Slovinsko 1898.

Připravili pracovníci ČTK
ing. Pavel Kejr a Vojtěch Kopecký

Světové poháry v alpských a klasických disciplínách 1993/94

JEN JEDNA ZDAŘILÁ OBHAJOBA

Je rozdáno šest velkých křišťálových glóbulů za sezónu 1993/1994. V pěti případech mají trofeje za celkového vítězství v SP oproti loňsku nové majitele, jen Kenži Ogiwara dokázal své prvenství obhájit. Aamodt, di Centaová a Bredesen zvedli nesmírně ceněnou trofej nad hlavu vůbec poprvé v životě, zatímco Schneiderová se dokázala vrátit na trůn po pěti letech a Smirnov po třileté přestávce. Pohárům dominovala zkušenost, polovině vítězů bude na konci tohoto roku již více než 30 let (Schneiderová, Smirnov, di Centaová). Čtyři z šesti nejlepších podpořili glóbus zlatem ze soutěží jednotlivců v Lillehammeru. Ogiwara se musel spokojit „jen“ se zlatem z družstev, zatímco mezi jednotlivci mu patřilo až čtvrté místo. Jediný Aamodt se na ZOH zlata nedočkal.

Sjezdařskému poháru mužů dominoval poprvé v historii Nor. Velkou hru o prvenství rozehrálo v prosinci trio Aamodt, Mader, Tomba, ti se také několikrát vystřídali na čele celkové klasifikace. Tomba však neustále tvrdil, že současný systém mu nedává šanci na celkové vítězství a leden, kdy se jeho více sjezdů a super-G, mu dal za pravdu. Zůstali tedy Aamodt a Mader. Norský sjezdař přitom neustále přesvědčoval: „Nesoustředím se na velký glóbus. Spíše mi jde o ty malé za vítězství v jednotlivých disciplínách.“ Nikdo to však nebral příliš vážně. K rozhodujícímu trháku pak došlo v polovině ledna v Hinterstoderu a Kitzbühelu. Po zbytek sezóny již Aamodt s přehledem kontroloval své postavení, ohrozit jej nemohl ani finišující obhájce titulu Girardelli, který doplatil na slabší prosinec. Ironie osudu: malý glóbus nepřidal Aamodt k prvenství žádný. Zajímavý je i pohled na první desítku konečného pořadí — jsou v ní čtyři Norové, dva zámořští sjezdaři, rakouský Lucemburčan Girardelli a jen tři zástupci klasických alpských zemí. Časy se mění.

Vreni Schneiderová se dokázala umístit v desítku nejlepších v SP podesáté v řadě, a to je také značný unikát. Bylo to však vítězství nad plán. „Nebudu startovat v Ga-Pa, protože nejjezdím sjezdy a nemám tak šanci na celkové vítězství v poháru,“ prohlásila před osudným sjezdem v Ga-Pa a opravdu tam nepřijela. V Ga-Pa pak tragicky zahynula zatím čtvrtá Maierová a ze hry byla vyřazena také obhájkyň Wachterová, která se slovy „jsou důležitější věci než lyžování“ po smrti Maierové s celým rakouským ženským družstvem na čas opustila býlý cirkus. A protože ani Seizingerová nedokázala být v průběhu celé sezóny tak silná jako rok předtím, užil se boj o 1. místo na všestrannou Švédku Wibergovou a na Schneiderovou. Klíčovým momentem se stala skutečnost, že Schneiderová od Lillehammeru opět začala jezdit sjezdy. „Nalézám v nich čím dále větší zálibu,“ prohlásila v závěru sezóny, kdy výborný rok korunovala vítězstvím v závěrečném slalomu (už před ním však bylo rozhodnutí) i ziskem malého glóbu za tuto disciplínu.

V bílé stopě mužů Vladimír Smirnov prohrál v sezóně 1992/1993 celkové prvenství až v posledním závodě na Štrbském Plese, nyní však dominoval rozdílem třídy, když obhájce velkého glóbu Dählieho za sebe odsunul o 150 bodů. Vyhrál sedm ze třiceti závodů SP — to se dosud nikomu v jedné sezóně nepodařilo, historický primát drželi se šesti vítězstvími Svan a Dählie. Pro české běžece znamenal sestup z 11. místa Korunky v roce 1993 na 30. místo Buchtý (nejlepší z našich) v roce 1994 jen věrný odraz současné reality...

Světovému poháru běžkyň od jeho zrodu nejprve sedm let vládly seveřanky a po nich pět let ruské běžkyňe. Manuela di Centaová tuto hegemonii po závěrečném souboji s Jegorovovou přerušila a stala se první Italkou, která stanula v SP běžkyň úplně nejvýše. Na prvních šesti místech celkové klasifikace jsou jenom Italky a Rusky, až potom zbylo místo na skandinávské závodnice. Nás mohlo jen mrzet, že Kateřina Neumannová nezopakovala loňskou sedmou příčku a skončila celkově dvacátá.

V soutěži skokanů se stal Espen Bredesen po Vegardu Opaasovi (1987) druhým norským vítězem SP. Jens Weissflog na něj v konečném účtování ztrácel 93 bodů a asi ho mrzí neúčast na lednovém závodě v Liberci — u Němce však měla jednoznačně přednost příprava na olympiádu. Loňské duo nejlepších Goldberger a Sakala uctivé přihlíželo ze třetí a čtvrté příčky, i tak je ovšem umístění Sakaly jasně nejlepším českým výsledkem ve SP 1993/1994.

V severské kombinaci se na prvním místě umístili dva Japonci, za nimi se seřadilo hned šest Norů. Ogiwara byl ještě suverénnější než loni (především v první polovině sezóny), druhého Kona nechal za sebou o 234 bodů. Osmnácté místo Mákovo znamená zlepšení proti minulé sezóně, kdy byl nejlepší Kučera na 23. příčce. Škoda jen, že sdruženáři na rozdíl od ostatních disciplín nebudují prvních 30, nýbrž plných 45. Doby, kdy se pro větší přehlednost budou všechny Světové poháry bodovat stejně, se asi nikdy nedočkáme.

PROFILY VÍTEZŮ

VLADIMÍR SMIRNOV (Kazachstán)

Narozen 7. března 1964. Výška 184 cm / váha 84 kg. Světový pohár: 1986 — 3., 1987 — 5., 1988 — 5., 1989 — 5., 1990 — 7., 1991 — 1., 1992 — 3., 1993 — 2., 1994 — 1. Olympijské hry: 1988 — 2. na 30 km a ve štafetě, 3. na 15 km, 1994 — 1. na 50 km klasicky, 2. na 15 km Gund. a na 10 km klasicky. Mistrovství světa: 1987 — 2. ve štafetě, 1989 — 1. na 30 km klasicky, 1991 — 2. na 30 km klasicky, 3. na 15 km volně, 1993 — 2. na 15 km Gund. a na 10 km klasicky, 3. na 30 km klasicky.

MANUELA DI CENTAOVÁ (Itálie)

Narozena 31. ledna 1963. Výška 164 cm / váha 55 kg. Světový pohár: 1989 — 4., 1990 — 5., 1991 — 5., 1992 — 9., 1993 — 4., 1994 — 1. Olympijské hry: 1992 — 3. ve štafetě, 1994 — 1. na 15 km volně a na 30 km klasicky, 2. na 5 km klasicky a 10 km Gund., 3. ve štafetě. Mistrovství světa: 1991 — 2. ve štafetě, 3. na 5 km klasicky, 1993 — 2. na 30 km volně a ve štafetě.

ESPEN BREDESEN (Norsko)

Narozen 2. února 1968. Výška 177 cm / váha 60 kg. Světový pohár: 1993 — 5., 1994 — 1. Olympijské hry: 1994 — 1. na K 90, 2. na K 120. Mistrovství světa: 1993 — 1. na K 120 a ve družstvech.

KENŽI OGIWARA (Japonsko)

Narozen 20. prosince 1969. Výška 169 cm / váha 59 kg. Světový pohár: 1993 — 1., 1994 — 1. Olympijské hry: 1992 — 1. ve družstvech, 1994 — 1. ve družstvech. Mistrovství světa: 1993 — 1. v jednotlivcích i družstvech.

KJETIL ANDRE AAMODT (Norsko)

Narozen 2. září 1971. Výška 176 cm / 85 kg. Světový pohár: 1993 — 2., 1994 — 1. Olympijské hry: 1992 — 1. v Super G, 3. v obřím slalomu, 1994 — 2. ve sjezdu a kombinaci, 3. v Super G. Mistrovství světa: 1991 — 2. v Super G, 1993 — 1. ve slalomu a obřím slalomu, 2. v kombinaci. Malé glóby za obří slalom a Super G (93).

VRENI SCHNEIDEROVÁ (Švýcarsko)

Narozena 26. listopadu 1964. Výška 170 cm / váha 68 kg. Světový pohár: 1985 — 9., 1986 — 3., 1987 — 2., 1988 — 5., 1989 — 1., 1990 — 6., 1991 — 3., 1992 — 4., 1993 — 6., 1994 — 1. Malé glóby za slalom 5 × (1989, 1990, 1992, 1993, 1994) a za obří slalom 3 × (1986, 1987, 1989). Olympijské hry: 1988 — 1. ve slalomu i obřím slalomu, 1994 — 1. ve slalomu, 2. v kombinaci, 3. v obřím slalomu. Mistrovství světa: 1987 — 1. v obřím slalomu, 1989 — 1. v obřím slalomu, 2. ve slalomu a kombinaci, 1991 — 1. ve slalomu, 3. v kombinaci.

TOMÁŠ MACEK

RADA SVAZU 1994

Rada svazu (SLČR) se sešla v sobotu 28. 5. v Praze. Především byla informována o schůzích (konferencích) úseků, o nichž v tomto čísle Lyžařství píšeme na jiném místě. Tady jenom dodatek k funkcím, o nichž při konferencích ještě nebylo definitivně rozhodnuto.

Zatím zůstaly neobsazeny funkce sportovních ředitelů skoku na lyžích a severské kombinace — záležitost by měla být uzavřena do konce června. Šéftrenérem skoku byl jmenován náš jediný olympijský vítěz v lyžování Jiří Raška, který už reprezentaci jednou vedl. V úseku běhu se sportovním ředitelem stal Čestmír Skrbek, šéftrenérem Vladimír Šip. Přejeme mnoho úspěchů v nelehké práci.

♦

Nejsložitějším momentem v přípravách letošní konference SLČR je nikoliv volba předsedy, nýbrž přijetí nových stanov svazu. Není divu: Nové stanovy budou vyjadřovat postavení SLČR po rozpadu federace, jsou to poprvé stanovy tohoto svazu jako našeho nejvyššího lyžařského orgánu. Vznikají též problémy se statutem (formou) SLČR jako občanského sdružení, přihlédnout musíme též k novým podmínkám ekonomickým (podnikatelské aktivity, členství v akciových společnostech atd.).

Komise pro stanovy pracovala svědomitě, i když částečně korespondenčně. (Dnes není možné pořádat

schůze dobrovolných funkcionářů v pracovních dnech, o víkendech zase termíny kolidují s termíny závodů.) Během jednání komise ke stanovám téměř nebyly připomínky, zato na schůzi rady svazu jich bylo tolik, že je za jeden den nebylo možné vyřešit. Protože přijetí nových stanov je rozhodující pro úspěch konference, rozhodla rada svazu takto:

1. Konferenci SLČR konat až na podzim, což ostatně byl původně uvažovaný termín. Vzhledem k některým mezinárodním „letním“ závodům u nás se jako první vhodný termín ukázalo datum 1. října 1994.

2. Počátkem června bude text návrhu stanov rozeslán úsekům i územním celkům SLČR k posledním připomínkám. Ty ho vrátí sekretariátu SLČR během tohoto měsíce, nejpozději do 30. 6.

3. V sobotu 3. září se znovu sejde rada svazu a doporučí konferenci konečné znění textu.

4. Byl přijat klíč k výběru delegátů na konferenci. Z celkového počtu 61 delegátů jich delegují 35 úseky a 26 územní celky. Celý klíč je uveden ve Zpravodaji, který dostanou nejpozději ve druhém červnovém týdnu všechny oddíly.

5. Ve zmíněném Zpravodaji sekretariátu SLČR je též text registrace kandidátů na funkci nového předsedy svazu. Návrhy je třeba posílat sekretariátu nejpozději do 31. 8. 1994.

Vycházíme z toho, že obsazení této funkce nelze řešit až od předsednického stolu konference. Každý delegát by měl na konferenci přijít s jasnou představou o tom, koho bude volit, pro koho hlasovat. Registraci je proto třeba dělat velmi svědomitě — text uvádí předpoklady, které by každý kandidát na tuto funkci měl splňovat. Jaké by měl mít znalosti a rozhled jak o našem a světovém lyžování, tak i o zákonech, předpisech a normách z oblasti právní a ekonomické, jaké minimální jazykové znalosti (předseda zastupuje svaz v některých mezinárodních jednáních, při uzavírání smluv atd.), jaké možnosti časové. Ačkoliv úseky budou mít patrně nadále značné pravomoce, role předsedy tak velkého svazu je přesto zásadní a v mnohém nezastupitelná.

Je věcí naší ctížádosti, aby konference proběhla hladce a nedošlo k zásadním rozporům. Ukážeme tak některým zástupcům tisku, že nejsme neschopní amatéři, především však zajistíme předpoklady pro kvalitní práci vedení SLČR v příštích čtyřech letech.

K. B.

lyžařství

SRPEN

ROČNÍK 80

1994

KČ 6,—

4

39. kongres FIS ● Máme mistry světa v lyžování na trávě! ● Bude u nás MS v roce 2003? ● Povídání o Schneiderové a Ulvangovi ● Nejlepší běžci a běžkyně v historii našeho lyžování ● Zajímavosti z domova i ze zahraničí

POVÍDÁNÍ SE ČTENÁŘI

Spolupracovníků máme málo a ještě k nim budu mít připomínky: **Přátelé**, když posíláte příspěvek do Lyžařství, tak — stejně jako ve všech ostatních novinách a časopisech — nezapomeňte uvést přesnou adresu (i se směrovacím číslem) a **rodné číslo**, nikoliv číslo občanského průkazu! Bez rodného čísla nesmíme vyplatit honorář. Takže pokud jste někdy měli otištěný příspěvek nebo fotografii a nedostali jste peníze, patrně rodné číslo chybělo. Já vím, „není problém“ si o ně napsat, ale ten problém naschvál dávám do úvozovek. Uvědomte si, že všechny práce kolem časopisu dělá jediný člověk, momentálně máme potíže i s obsazením sekretariátu SLČR. A upomínat po vydání každého čísla Lyžařství několik autorů o jejich rodná čísla stojí víc času než jeden příspěvek napsat sám. Nic ve zlém, ale je to tak. Kdo je ochoten s časopisem spolupracovat, ten by na takovou věc neměl zapomínat a nepřidělovat redaktorovi práci. Za pochopení a rodná čísla předem děkuji. (Nemluvě o tom, že u většiny příspěvků chybí dokonce autorova adresa.)

Žijeme v období před konferencí SLČR a mám tak trochu pocit, jako že se až příliš čeká na konferenci. Píšu to proto, že otázka financování časopisu zůstává nevyřešena a pohříchu se nemění nic. Budeme-li schopni vydávat Lyžařství za těchto okolností dál, je otázka. V květnu jsem si už myslel, že jsme zachráněni. Jistá firma se tvářila, že nějaké peníze poskytne, dokonce na časopis barevný — nyní taktně mlčí a na písemné dotazy raději neodpovídá. Jsem rozhodnut navrhnout konferenci, zda vydávat časopis za těchto okolností má ještě smysl. Už proto, že Lyžařství by mělo být naší vizitkou. Také je — vizitkou toho, že jsme si finanční prostředky nedokázali opatřit! Jak už jsem jednou napsal, mám na mysli nikoli rozpočet sekretariátu, nýbrž peníze určené výhradně časopisu. SLČR nemá oficiálního manažera, lyžařský pool prakticky neexistuje, peníze jsou sotva na reprezentační družstva. **Musím bohužel naplno napsat, že finanční problémy časopisu nikdo neřeší, a nevím, jak časopis přežije 80. ročník, zda se „slavným jubileem“ zároveň nezahyne...**

K dovršení našich potíží vrcholí kritická situace s PNS: Našeho největšího distributora tisku — bohužel — soukromníci nedokázali nahradit. PNS je v permanentní platební neschopnosti a neplatí nám vůbec nic! **Ano, čtete**

dobře, za prodané výtisky nic nemáme! Nyní s PNS opět jednám, ale nevím, zda jednání k něčemu povede. Zatím je tedy úplně jedno, kolik korun časopis Lyžařství stojí, dokonce je jedno, kolik lidí ho odebírá nebo alespoň kupuje na stáncích. Vlastně jakobychem časopis rozdávali zadarmo.

V této situaci pochopitelně nejsme sami. Dluh PNS vůči vydavatelům byl zveřejněn ve sdělovacích prostředcích a činil mnoho milionů. Nevím, o kolik se snížil. Vímo jenom, že některé deníky nebo časopisy dočasně přestaly vycházet, protože v důsledku neplacení PNS neměly na zaplacení tiskárně. Platební neschopnost se tedy přenášela přesně tak, jak je to v tržní ekonomice zákonitě. My sice máme výhodu, že ztráta téměř sto procentní je předem zakalkulována a prostředky na Lyžařství našťestí neplynou z částky získané za prodané výtisky. Nicméně mně je tak trochu proti mysli nechávat někomu peníze a uvažuji pro příští rok o jiném řešení. K jeho realizaci potřebuji především přesně vědět, kdo má Lyžařství předplacené. Protože získávat tyto údaje od stávajícího distributora také není nejsnadnější, prosím čtenáře o něco, co je z naší strany tak trochu zoufalství: A sice žádám každého abonenta našeho časopisu, aby mně sdělil adresu. Zvláštní výzva pak platí těm, kdo časopis z různých důvodů přestali dostávat, jimž bylo zrušeno předplatné a podobně. Takových je totiž dost a jejich písemná vyjádření snad s něčím pohnou, i když také o tom pochybuji. Kolik dopisů už jsem PNS předal — a nic se nezměnilo! **Nadále slyším, že o Lyžařství není zájem, od čtenářů naopak, že ho nemohou sehnat!** Pokud bude časopis vycházet i v roce 1995, zvolíme patrně jinou formu distribuce, protože na nastávající se přes čtená ujištění nic nemění. (Zatím sami nic nerušte!)

Požadované adresy předplatitelů mně sice dost zkomplikují práci, ale nějak to zvládnou. Takže nezapomeňte, a ještě v září mi pošlete svou adresu. Každý předplatitel Lyžařství!

Pozn.: Prosím skutečně pouze adresu — na 600 a více dopisů nemohu odpovídat, snad bych ani neměl čas je přečíst. Děkuji za spolupráci.

KAREL BLÁHA

lyžařství

Ročník 80 — Číslo 4

NA TITULNÍ STRANĚ je trochu nostalgická vzpomínka na skokana, díky kterému dnes existuje prakticky jediný způsob skoku na lyžích. Poznali jste, že na snímku Bohumila Hynka je švédský průkopník Jan Boklöv?

Časopis všech českých lyžařů. Vydává Svaz lyžařů České republiky. Odpovědný redaktor Karel Bláha, grafická úprava Miroslav Slejška. Redakce: Svaz lyžařů České republiky, Mezi stadióny, POB 40, 160 17 Praha 6 - Strahov. Telefon sekretariátu 35 04 98. Vychází šestkrát ročně. Tiskne Typos, tiskařské závody, a. s. nám. dr. Horákové 7, 360 32 Karlovy Vary. Rozšiřují PNS a Transpress, na Slovensku PNS Bratislava, OZ, Martanovičova 25, 813 81 Bratislava. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, doručovatel tisku a předplatitelské středisko. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, administrace vývozu tisku, Hvoždanská 5-7, 148 31 Praha 4. [Netýká se Slovenska!] Celoroční předplatné 36 Kč. Neobjednané příspěvky autorům nevracíme ani se k nim nevyjadřujeme.

ISSN 0323 - 1445

39. kongres FIS

V červnu 1994 se konal v Rio de Janeiro 39. kongres mezinárodní lyžařské federace. Svaz lyžařů České republiky na něm zastupovala oficiální delegace ve složení předseda svazu, člen předsednictva FIS MUDr. Milan Jirásek a ing. Kumpošt. Jednání některých komisí FIS se účastnili dr. Jan Vedral, doc. ing. Ladislav Slonek, CSc., Miloslav Bělohožník a Olga Charvátová-Křížová. Kongres navštívila delegace regionu Liberec - Jablonec nad Nisou, vedená primátorem Liberce a starostou Jablonce.

Program kongresu obsahoval celkem 22 bodů. Prvních šest bodů se týkalo formálních záležitostí: zahájení, kontrola účasti národních svazů, schválení agendy, rozhodnutí o veřejném průběhu diskuse, volby ověřovatelů zápisu a schválení protokolu z posledního řádného kongresu v Budapešti.

Dalším bodem programu byla zpráva prezidenta FIS a komisí o činnosti federace v uplynulém funkčním období. Tato zpráva je otištěna v Bulletinu FIS č. 121 z května 1994.

Námětem osmého bodu programu byly návrhy na úpravu statutu FIS. Předsednictvo navrhlo proklamovat lyžování jako rekreační sport vhodný pro všechny a z hlediska zdravotního zvláště pro mládež a děti, soustavně se snažit o hledání možností, jak zabránit úrazům a při lyžování respektovat ochranu životního prostředí. Dále byly projednány návrhy týkající se úprav stanov pro případ rozpuštění FIS. Návrh na úpravu hlasovacích práv, předložený Norskem, který zvyšoval svazy s početnou členskou základnou a rozsáhlým mezinárodním závodním programem, nebyl projednáván.

Dalším obsažným bodem programu byly návrhy komisí a některých členských svazů na úpravu mezinárodních pravidel lyžařských závodů. O všech těchto změnách budou naši sportovní techničtí pracovníci a lyžaři rozhodli informování prostřednictvím úseků SLČR a prostřednictvím komise rozhodčích SLČR.

Do tohoto bodu jednání byla také zařazena kalendářní konference. Vlastní konference bývá nyní zcela formální akt o trvání asi 20 minut, kdy se schvalují termíny projednané na poradách příslušných komisí FIS. Tak tomu bylo i v Rio. Z výsledků jednání o termínech závodů SP pro nás vplynula nepříjemná nutnost uspořádat závod Světového poháru v běhu a v severské kombinaci v lednu 1995 v jednom termínu. Jiné řešení nebylo bohužel možné a zrušit pořadání jedné nebo druhé tak významné akce je pro svaz z hlediska mezinárodní prestiže neúnosné.

Následovalo projednávání návrhů, které přímo nesouvisely se stanovami FIS ani s pravidly. Pozornost zasluhuje především okolnost, že byly uznány nové lyžařské disciplíny: firmgliding, telemarské lyžování (telemarský slalom a klasický telemark), a zejména snowboarding, včetně zave-

zení Světového poháru a mistrovství světa. V této části jednání kongres přijal rezoluci nazvanou Lyžování a životní prostředí. Důležité je především to, že FIS zavazuje všechny své členské svazy, aby organizovaly všechny lyžařské akce v souladu s pravidly, která byla pro životní prostředí přijata mezinárodním společenstvím, a aby všechny projekty na lyžařská zařízení a jejich infrastrukturu byly v souladu se zásadami ochrany životního prostředí.

Jedenáctým bodem programu kongresu byly olympijské hry. V úvodu informoval Marc Hodler, který je také místopředsedou Mezinárodního olympijského výboru, účastníky kongresu o činnosti a rozhodnutí tohoto orgánu. Následovala oficiální zpráva o ZOH v Lillehammeru, zpráva o stavu příprav ZOH 1998 v Naganu a informace o ZOH 2002, o jejichž pořádání se v době kongresu uvažovalo deset kandidátů, mezi nimi i Vysoké Tatry. O místě konání těchto her rozhodne MOV na zasedání v Budapešti v červnu 1995.

Mistrovství světa byla námětem další části jednání kongresu. Napřed byly podány oficiální zprávy o mistrovství světa 1993 ve Falunu, v Morioce-Sizukuiši a v Altenmarku a 1994 v Planici. Následovala vystoupení zástupců organizačních výborů nadcházejících mistrovství světa v alpských disciplínách (1995 v Sierra Nevada a 1997 v Sestriere), v severských disciplínách (1995 v Thunder Bay a 1997 v Trondheimu), v akrobatickém lyžování (1995 v La Clusaz a 1997 v Naganu). Kongres vzal tyto zprávy s uspokojením na vědomí, i když v případě Thunder Bay se zřejmě nepodařilo odstranit všechny pochybnosti o úspěšném uspořádání. Předsednictvo FIS seznámilo účastníky kongresu se svými představami o kvalifikačním limitu pro účast na mistrovství světa, který by se měl podobat systému pro účast na ZOH. Limit se však má týkat pouze finanční podpory (úhrada ubytování a cestovních nákladů), nikoliv práva na účast. Bude rovněž sdělena výběrová kritéria pro organizátory mistrovství světa a způsob jejich kandidatury. Bylo oznámeno, že jediným kandidátem na uspořádání mistrovství světa v letech na lyžích v roce 1996 je Kulm-Bad Mitterndorf.

Tato část jednání kongresu byla uzavřena volbami pořadatelů mistrovství světa pro rok 1999. Jednoduchá byla situace při volbách pořadatele MS v severských disciplínách. Jediný kandidát — Ramsau — byl jednomyslně schválen. O pořádání MS v alpských disciplínách se ucházeli tři kandidáti: Garmisch-Partenkirchen, Vail a Svätý Mořic (St. Moritz) s Pontresinou. V prvním kole voleb vypadl Garmisch-Partenkirchen. Ve druhém kole přesvědčivě zvítězil Vail nad St. Moritzem/Pontresinou. Poslední alpské mistrovství světa tohoto tisíciletí bude tedy v USA, ve Vailu.

Dalším námětem jednání kongresu byla problematika publikací FIS: me-

zinárodního kalendáře lyžařských závodů, bulletinu FIS (zpravidla 3 čísla ročně, výjimečně 4) a vydání pravidel lyžařských závodů ve snowboardingu.

V dalším průběhu jednání se kongres zabýval články statutu FIS, týkajícími se přijímání národních lyžařských svazů a přidruženým členstvím těch zemí, kde svazy mají méně než 500 členů a méně než tři kluby. Práva přidružených členů jsou menší než práva řádných členů FIS. V této souvislosti ratifikoval kongres přijetí Svazu lyžařů České republiky do FIS na základě rozhodnutí předsednictva FIS ze října 1992, kdy byl SLČR přijat s právem jednoho hlasu. Po ratifikaci našeho přijetí musíme nyní usilovat o přiznání práva na větší počet hlasů než jeden.

Následující část jednání se zabývala hospodářskými záležitostmi mezinárodní lyžařské federace: účetní uzávěrkou činnosti minulého funkčního období (k 31. 12. 1992 činila rovnováha aktiv a pasiv 12 616 487 CHF a k 31. 12. 1993 již 13 368 535 CHF), zprávu auditorů, členskými příspěvky i kalendářními a jinými poplatky.

Ke konci jednání kongresu FIS proběhly volby do předsednictva FIS. Za odstoupivšího Ericha Demetze byl navržen Ital Carlo Valentino. Pro další funkční období 1995—1996 kongres jednomyslně zvolil předsednictvo FIS v tomto složení: prezident Marc Hodler (Švýcarsko), viceprezident Anatolij Akentjev (Rusko), Jošihito Itó (Japonsko), Odd Seim-Haugen (Norsko), Hank Tauber (USA), generální sekretář Gian-Franco Kasper (Švýcarsko), členové: Pater Andrews (Kanada), Bernard Chevalier (Francie), Francisco Fernandez-Ochoa (Španělsko), Geoff Henke (Austrálie), Milan Jirásek (Česká republika), Janez Kocijančič (Slovinsko), Arnold Koller (Rakousko), Sven Larsson (Švédsko), Eino Petäjäniemi (Finsko), Pablo Rosenkjer (Argentina), Fritz Wagnerberger (Německo) a Carlo Valentino (Itálie).

Po volbě dvou auditorů a rozhodnutí o tom, že pracovními jazyky příštího kongresu v Christchurchi na Novém Zélandu budou opět angličtina, francouzština, němčina a ruština (pro výklad statutu, pravidel a závěrů je však rozhodující angličtina) bylo jednání kongresu ukončeno.

39. kongres potvrdil jednotu světové lyžařské organizace, jejíž členská základna je vlivem světových politických událostí poslední doby opět rostla. FIS má nyní 85 členů ze všech pěti světadlů. Kromě důležitých rozhodnutí v jednotlivých komisích FIS je třeba považovat za zvlášť závažné závěry kongresu snahu o rozšíření činnosti ve směru nezávodního lyžování, všestranného boje proti úrazovosti, zdůraznění nutnosti souladu mezi lyžováním a ekologickými požadavky a zahrnutí snowboardingu mezi lyžařské disciplíny.

Ing. MIROSLAV JEDLIČKA, CSc.
předseda SLČR

Z PŘEDSEDNICTVA

(Podle informací našeho zástupce MUDr. Milana Jiráčka vybral a připravil Karel Bláha.)

1. Ve vyspělých zemích se stalo módou požadovat soudní cestou odškodnění za úrazy a poškození zdraví při lyžařských závodech. Vyplyvá z toho i nutnost revize pravidel: Cím více je podrobných pravidel a doporučení, tím větší možnost k žalobám pro jejich údajné porušení. Závodníci si musejí uvědomovat nebezpečnost některých lyžařských disciplín, toho, že jejich provozováním na sebe berou určité dobrovolné riziko. Při nehodě nelze hledat vinu především u organizátorů soutěží. Předsednictvo FIS doporučilo, aby udělení licence bylo spojeno se závodníkovým prohlášením, že v případě nehody nebude žádat odškodnění u FIS, národního lyžařského svazu nebo u organizátorů soutěže. Pracovní skupina bude posílána o pořizování expertů a bude pokračovat v intenzivní práci.

2. Byl projednán text manifestu na ochranu životního prostředí — viz samostatný materiál v tomto čísle Lyžářství.

3. Bylo potvrzeno zrušení závodu SP žen v super-G v Altenmarktu.

4. Byla projednána rozporuplná zpráva o MS v letech na lyžích v Planici. Předsednictvo FIS považuje měření délek přes 191 m za nelegální! Kdo má potom nést odpovědnost za úrazy a zabývat se nároky na odškodnění? (Viz bod 1!) FIS zásadně neuznává lyžařské soutěže jako houbu za rekordy, proto se staví proti nebezpečně dlouhým letům na lyžích, stejně jako proti rychlostnímu lyžování, jehož jediným cílem je překonávání už dnes dost nebezpečných rekordů.

Protiargument však poukazuje na skutečnost, že snižování nájezdové rychlosti zkrácením nájezdu paradoxně ohrožuje právě slabší závodníky — při dlouhých skocích je bezpečnější letová křivka. Celou záležitost musí znovu projednat skupina expertů komise skoku na lyžích. (Osobně si dovoluji poznamenat, že největším rizikem letů na lyžích je vítr, nikoliv křivka — K. B.)

5. Při kontrole příprav na nadcházející MS a ZOH byly zjištěny nedostatky zejména v Thunder Bay. Musela zasáhnout kanadská vláda, která vyměnila některé funkcionáře organizačního výboru a poskytla finanční záruky.

6. Skokanská komise navrhla Josefa Lánského jako jednoho z rozhodčích stylu pro MS 1995. Byl jmenován místo původně navrženého Jana Winklera, který má stále kanadský pas a jeden rozhodčí z Kanady už mezi „styláři“ je.

7. Vyostřují se spory s organizací výrobců lyží a vázání IRT, která by se de facto chtěla zmocnit alpského lyžování, zejména pokud jde o reklamní práva. Bylo doporučeno, aby prezident FIS jednal výhradně s majiteli příslušných firem.

8. Zesiluje boj FIS proti doping, snaha zachovat lyžování jako sport čistý a čestný. Dále se budou upřesňovat seznamy zakázaných prostředků a zajišťovat finanční podpora neohlášených, namátkových kontrol.

Náš člen předsednictva FIS informoval o záležitosti závodníka Karla Hynka. Po projednání bylo našemu svazu vysloveno uznání, že se k boji proti dopingu staví příkladně v duchu platných pravidel, což projevil už tím, že případ neprodleně oznámil sekretariátu FIS a zveřejnil v tisku. (Také postup předepsaný pro zveřejňování jsme přesně dodrželi.)

9. Množí se snahy lyžařů z výkonnostně nejlepších zemí dostat se do reprezentačních družstev v jiných státech tehdy, když se jim to „doma“ nepovede. Není možné trpět aby takoví sportovci vyhledávali možnosti startu za reprezentační družstva zemí lyžařsky méně vyspělých. K plné licenci je třeba vyžadovat i patřičné občanství. Podle jiných je ale takový požadavek v rozporu se snahou o jednotnou Evropu a se zásadami lidských práv, takže tato složitá záležitost bude ještě předmětem dalšího studia expertů, včetně právníků.

10. Do komise běhu na lyžích byli opět schváleni jako experti Jaroslav Potměšil a Ladislav Slonek, který zároveň nahradil J. Potměšila v subkomisi pro světové a kontinentální poháry.

Za členku subkomise lyžování žen byla dále schválena Blanka Paulů.

Členem skokanské komise byl opět schválen Rudolf Höhn, členem subkomise pro stavbu můstek Jan Winkler, členem subkomise rozhodčích a technických delegátů skoku Roman Kumpošt, členem subkomise pro trenéry a výzbroj Rudolf Höhn. Struktura skokanské komise bude reorganizována tak, aby se na jejich rozhodnutích mohlo podílet všech 18 „skokanských“ zemí.

11. Naše zastoupení v orgánech FIS je i nadále důstojné a početné. K už jmenovaným dodáváme: Členem užšího výkonného výboru komise pro severskou kombinaci zůstává Roman Kumpošt, Jan Vedral je nadále členem plána komise alpského lyžování, Olga Křížová-Charvátová členkou alpské ženské komise a nově členkou komise pro lyžování dětí a mládeže. Martin Vokatý byl zařazen do skupiny inspektorů a kontrolorů subkomise pro tratě alpských disciplín.

Nově se členkou komise pro akrobatické lyžování stala Jana Vidličková. Členem komise lyžování na trávě se stal Jiří Russwurm. Členem lékařské komise byl potvrzen MUDr. Petr Krejčí, členem kalkulační komise pro rekreační lyžování se stal Miroslav Jedlička.

BĚH NA LYŽÍCH

(Vybráno ze zprávy našeho zástupce **Ing. Ladislava Slonka, CSc.**)

Komisi běhu vedl předseda Stig-Roland Berquist. Jednání probíhalo nevěstě, celá agenda je k dispozici u našeho zástupce.

Byly doplněny nejasnosti ve výkladu IWO v angličtině. Kdo u nás IWO používá, dostane případně doplňky od Ing. Slonka, přihlašte se. — Homologace tratí: Peter Petříček sdělil, že podepsal homologaci Harrachova. Z pořadatelů SP 1994–95 dosud nemá homologaci Nové Město! Náš zástupce prosadil konečný termín do 30. září, komise souhlasila. Pan Petříček sám provede v Novém Městě po

slední kontrolu, samozřejmě za účasti zástupců našeho svazu. V případě negativního výsledku chtěl organizační výbor Nového Města pořádat závody v Harrachově. Diskuse k návrhu byla živá, pro nás bohužel negativní. (Je to důsledek známých problémů v uspořádání MS) v Harrachově!) Náš delegát nakonec předložil předběžnou kandidaturu regionu Liberec - Jablonec na pořádání MS 2003. Bude zahájeno průzkumné mapování, příštímu kongresu pak předloženy profily tratí ke konzultaci. (Je pravděpodobné, že zprávu bude požadovat už kalendářní konference a konference subkomise v červnu 1995 ve Skotsku.

Rozsáhlá byla též diskuse k zařazení závodů ZOH a MS do hodnocení SP. Zdá se, že v diplomatickém jednání nakonec rozhodnou malé svazy, které jsou vesměs pro zachování této praxe. Neprošel poněkud naivní návrh Ruska, který požadoval startovné za SP při ZOH.

Další spory vznikly kolem návrhu Norska (Arne Ulvang) zařadit do hodnocení SP závod série World Lopet Vasův běh. Náš delegát byl proti, poukázal na to, že při sérii WL se nedodrží — ani nemožou dodržovat — jinak velmi striktní pravidla IWO. Dokonce i vedení WL souhlasilo, ale zdá se, že skandinávská lobby návrh přesto prosadí.

V otázce cestovného pro závody SP bylo doporučeno zvýšit cestovné v průměru o 250 SFR. Náš delegát poukázal na to, že by se o cestovném a dalších výdajích nemělo jednat bez účasti pořadatelů.

Velká diskuse byla též o prvním termínu SP v Kiruně — viz kalendář. Je to pro střední Evropu brzy a musíme najít možnost záhy zařadit soustředění na prvním sněhu — nejraději v oblasti Kiruny, případně ve Finsku (Levi, Sirkka). V rozdělovníku SP —

počty startujících — chyběla ČR. Na zásah našeho delegáta bylo opraveno Změnit celý program SP v novém Městě na klasiku je pro nás výhodné. (Naopak Sappada v Itálii celá volně!)

Rusové oznámili, že závod SP patrně nebudou pořádat v Kavgolovu, nýbrž v Ufě. Tím vznikly spory kolem starých problémů a poukazování na to, že Ufa nemá naději. Kdyby se v důsledku toho rozpadl bývalý blok EAST bylo by to nevýhodné pro nás a Slovensko, zejména pokud by bývalý „vý-

chodní blok“ závodů SP byl přenesen do zámoří. O záležitosti se ještě bude jednat na podzimním brífinku SP v Rakousku.

Byla vytvořena pracovní skupina sportovců, podmínkou členství je velmi dobrá angličtina. Za nás by mohla v průběhu sezóny kandidovat Kateřina Neumannová.

Podrobněji se všemi projednávanými body a jejich důsledky pro nás zabýval běžecký úsek SLČR.

SKOK NA LYŽÍCH

V komisi skoku nás zastupoval pan Miloslav Bělonožník, protože člen komise p. Rudolf Höhn se omluvil. Některé body jednání:

1. Předsednictvo FIS schválilo exekutivu ve složení: Yggeseth (Norsko), Ganzenhuber (Rakousko), Happle (Německo), Johannesen (Norsko), Pulli (Finsko), McCormack (Kanada); složení subkomisí zůstává beze změny. Exekutiva má šest členů a tři subkomise. Bylo doporučeno uvažovat o snížení počtu členů v subkomisích, aby byly operativnější a dělnější.

2. Dlouze se diskutovalo o návrhu předsedy exekutivy pana Yggesetha na zavedení pouze tří stylových rozhodčí místo dosavadních pěti. Zatím nebylo schváleno. Pokud by tento návrh měl vejít v platnost, bylo by nutné s předstihem informovat členskou svazu kvůli změnám v programech počítačů.

3. O můstku pro lety na lyžích v Harrachově se diskutovalo v tom smyslu, že má velmi dobrý profil, je však nutné vybudovat nějakou zábranu proti větru. (Doporučeno vzít si za příklad Oberwiesenthal.)

4. Na změny norem skokanských můstků je nutno počkat do vyhodnocení nových měření letových křivek. Dnes se skáče s podstatně menší nájezdovou rychlostí.

5. Byly schváleny změny: Doplnky pravidel skoku, dále nové zásady pro nominování funkcionářů FIS, směrnice pro školení, doškolování a zkoušky rozhodčích. (Předáno panu Grégrovi.)

6. Někteří naši techničtí delegáti FIS byli nominováni na letní mezinárodní závody: Jan Winkler do Berchtesgadenu, Josef Lánský do Hinterzartenu, Miroslav Strnádek na Štrbské Pleso, Roman Kumpošt do Breitenbergu.

7. Podmínky pro školení nových technických delegátů: Věk nejvýše

43 let (!), bývalý závodník, pokud možno zkušenosti i jako trenér, určitě jako organizátor velkých závodů, znalost nejméně dvou jednacích jazyků FIS! Od nás byli navrženi ing. Josef Slavík a ing. Stanislav Slavík.

8. Bylo schváleno uspořádání semináře rozhodčích FIS v Liberci 17. 8. až 20. 8. 1994, ve dnech 19. až 21. 8. též zasedání obmanů s doporučením jejich účasti na semináři.

9. Postup pěti nejlepších závodníků z Interkontinentálního poháru do Světového poháru se osvědčil, zároveň však ukázal značně vyšší úroveň SP. (Postupující často zase hned sestupující.) Závody SP je nutné přidělovat zásadně podle podmínek uspořádání, menší ohled brát na to, kolik závodů je v kterém státě. Při SP může národní svaz nahradit jednoho kvalifikovaného skokana nekvalifikovaným a pořadatel musí i tyto náklady uhradit.

SEVERSKÁ KOMBINACE

Přihlíženo mnoho změn a novinek není.

1. Složení jury pro vrcholné světové soutěže: TD, TD asistent, ředitel závodu.

2. Cílový prostor běhu podle návrhu běžecké subkomise: Posledních 100 m je rozděleno na tři koridory, celková šířka 12 m. Přední běžec nesmí měnit koridor.

3. Skokanské kombinézy — propustnost minimálně 30 l, v případě porušení následuje diskvalifikace závodníka. Doporučuje se vyrábět kombinézy s propustností 40 l, protože po prvním použití propustnost až o 10 l klesá!

4. Délka přední části skokanské lyže (měřeno od špičky boty) je omezena na 57 % celkové délky lyže.

5. Zvyšuje se počet bodů za běh:
15 km — 10 bodů
10 km — 13 bodů
následně všechny tratě o 1 bod.

6. Byl přijat systém A a B ligu SP v severské kombinaci. 1. místo v CC = 21. místo ve SP. Úplné znění reglamentu SP a CC bude rozesláno po obdržení jeho konečného znění.

Termíny našich skokanů v létě 1994

21. 8.	Rožnov p. R.	Rožnov 94	K-74	Muži
27. 8.	Lomnice n. P.	Malá cena Lomnice	K-24 K-43	Žáci
4. 9.	Nýdek	Beskydský pohár	K-24 K-40	Žáci
10./11. 9.	Frenštát p. R.	GRAND PRIX FRENŠTÁT	K-90	Muži FIS
17. 9.	Frenštát p. R.	Beskydský pohár	K-21 K-42	Žáci
18. 9.	Rožnov p. R.	Beskydský pohár	K-33	Žáci
24. 9.	Liberec	GRAND PRIX LIBEREC	K-88	Muži FIS
7./8. 10.	Frenštát p. R.	POHÁR VLČINY	K-90	Muži
22. 10.	Frenštát p. R.	ČOKOLÁDOVÁ CENA	K-21 K-90	Žáci Dorost

MANIFEST FIS

Tento manifest předsednictva FIS vychází z tradic Zelené charty z Mainau a jejího iniciátora, hraběte Lennarta Bernadotteho. Připojuje se k dlouholetým snahám zachovat přírodu a životní prostředí pro potřeby člověka.

Ustanovení

Rezoluce

Lyžování má milióny stoupenců v celém světě. Jeho nemalé hodnoty spočívají v přiležitosti ušlechtilě trávit volný čas. Přináší široké možnosti pohybových činností. Jeho prostředím je volná příroda přitahující především obyvatele měst i v ročním období s nedostatkem slunce. Světlo, vzduch a pohyb v krásné krajině — takové jsou hlavní důvody okouzlení tímto sportem, nehledě k jeho hodnotám kondičním a zdravotním.

Lyžování přináší společné zážitky a má nemalý význam sociální, upevňuje vztahy v rodinách, skupinách, spolcích. Pro mládež má i význam výchovný. Vzhledem k množství mezinárodních závodů a soutěží sblízuje lidi různých národností.

Lyžování má tradici více než stoletou, patří ke kulturnímu dědictví lidstva. Rozvíjelo se ve specifických podmínkách zeměpisných, ekonomických i sociálních, všude však s tímž cílem.

V hornatých zemích se lyžování stalo základem cizineckého ruchu, tím i významným faktorem zajišťování existence tamního obyvatelstva. Do mnoha horských údolí přišly s lyžováním sociální jistoty a vysoká životní úroveň, lyžování leckde zabránilo odchodu obyvatel.

Lyžování se provozuje v přírodě. Vyžaduje některé zásahy do přírody, které teoreticky mohou vést k poškození životního prostředí. (Tak je tomu ostatně u všech činností provozovaných v přírodě.) Specifické zásahy do životního prostředí jsou v různých oblastech Země různé. Záleží na podobě krajiny, jejím profilu a rozloze, na hustotě osídlení a intenzitě využívání dané oblasti, v neposlední řadě na různých podobách a výškách hor.

FIS si je vědoma etického závazku lyžařů. Všechny aspekty související s lyžováním bere velmi vážně ve snaze minimalizovat negativní vlivy na přírodu, pokud možno jim zcela zabránit.

Osoby odpovědné za lyžování ve světě se ztotožňují s obavami lidstva o stav životního prostředí, berou v úvahu rostoucí zatížení pro vzduch, vodu, půdu i klima.

FIS respektuje zásady přijaté Konferencí OSN o životním prostředí a jeho vývoji v Rio de Janeiro 1992 a vyzývá všechny členské státy FIS k okamžitému jednání. Chce přispět k tomu, aby lyžování bylo pro životní prostředí únosné. Lyžaři se budou snažit o zlepšování životního prostředí všemi způsoby, které mají k dispozici.

1. FIS považuje ochranu životního prostředí a ohled k němu za svůj prvořadý kol při provozování lyžařského sportu.

2. Nařizuje členským státům, aby veškeré závody, soutěže, areály pro lyžařský sport i veškerou nutnou infrastrukturu uvedly do souladu s potřebami životního prostředí.

3. FIS povede konzultace s nezávislými odborníky pro otázky životního prostředí.

4. Tyto cíle bude FIS prosazovat různými způsoby. Je třeba brát v úvahu rozličné národní, kulturní i sociální podmínky, akceptovat odlišnou cestu v odlišných oblastech.

5. Pro mezinárodní závody budou vydány směrnice, které vymezí kritéria stavby i provozu lyžařských areálů a běžeckých stop tak, abychom se nedostávali do rozporu se zájmy ochrany životního prostředí.

6. Velké závody — at z hlediska významu či počtu startujících — je nutno konat výhradně v lyžařských areálech.

7. Při stavbě nových či renovaci dosavadních zařízení a areálů je třeba dodržovat tyto zásady:

— Zařízení musí vycházet z potřeb příslušného odvětví (disciplíny), splňovat požadavky sportovní.

— Musí maximálně dbát o bezpečnost závodníků i diváků.

— Je třeba neprodleně přezkoumat způsoby využívání dosavadních zařízení pro závodění, případně pro rekreační sport. (Ani zařízení sloužící rekreačnímu lyžování nesmí být v rozporu s ekologií.)

— Stavba nebo přestavba sportovních zařízení musí brát maximální ohled na ochranu přírody.

Plnění těchto podmínek je podstatné pro homologaci i posuzování uchazečů o pořádání lyžařských soutěží.

Tolik text návrhu, který uvádíme ve volném překladu německé verze — s vypuštěním některých diplomatických klíšé a naopak s konkretizací dvou, tří bodů. (V této verzi vyšel text v německém odborném tisku.)

Originál se jmenuje Mainauer Manifest. Mainau je ostrov v Bodamském jezeře. Tamní zámek obývá zmíněný hrabě Lennart Bernadotte, příslušník vzdálenější větve švédské královské rodiny, který se už několik let angažuje v hnutí UNESCO za ochranu životního prostředí.

Reprezentační družstva pro sezónu 1994/1995

Skok na lyžích

RDA — trenér Jiří Raška st., závodníci Sakala, Dluhoš, Goder, Jež, Kahánek, Krompolt, Parma, Sucháček.
RDB — trenér Pavel Fizek, závodníci Balcar, Doležal, Hlava, Jiroutek, Ondruch, Raška ml., Věchet, Skoták.

Severská kombinace

RDA — Mák, Kopal, Pánek, Kučera Milan, Skopek, Flurášek, Rýgl.
RDB — Čeňchan Jiří, Baroš, Smíd, Mrugała, Krottil.

Trenérem RDA je Luděk Sablatura, trenérem RDB Michal Georgiev.

Běh na lyžích

Šéftrenérem žen i mužů je Ladislav Šip, jinak se všichni připravují pod vedením svých osobních trenérů.

RD muži: Benc, Buchta, Teplý, Chlum Havel, Valenta, Korunka, Kvapil, Kučera Josef.

RD ženy: Neumannová, Vondrová, Zelin-

gerová, Hanušová Kateřina, Hanušová Lucie, Chroustovská, Rázlová Jana, Letenská, Šaldová.

Dále byla jmenována družstva juniorů (trenér Václav Vašek) i juniorek (trenér Petr Rieger).

Junioři: Matějka, Břimán, Dohnal, Kopřiva, Bureš.

Juniorky: Kantorová, Drápáková, Němecová, Bublová, Procházková, Ušáková.

Alpské disciplíny

Mají zatím předběžně navržené širší výběry. Upřesněny budou po letních testech. V čele družstva žen budou trenéři Milan Bártl a Jan Němec, družstva mužů Vladimír Augusta a Vlastimil Maxa. Předběžně navržení závodníci:

Muži: Tichý, Kraus, Holický Jan, Lučan, Maxa ml.

Ženy: Tichá, Kurfürstová, Erlebachová, Kurková, Šedová, Kornfeldová, Zakouřilová, Bártová.

O všech RDA i RDB, případně juniorech lze říci jedno: Vzhledem k nedostatku finančních prostředků bude méně společných výcvikových táborů a závodníci (závodnice) se budou připravovat převážně v oddílech, pod vedením svých osobních trenérů. Ze zahraničních VT budou všechny úseky združňovat přípravu na sněhu v zahraničí, zejména podzimní „první sněh“. V hospodaření jednotlivých úseků jsou ovšem rozdíly — nejčastěji jsou na tom skokani, s výrazným dluhem ze sezóny 1993-94. Pokud neseženou další (sponzorské) peníze, bude jejich příprava velmi omezená. K tomu zbývá dodat jedině: Každý úsek SLČR sám hospodří, sám také za hospodáře nese odpovědnost, případně na něj sám doplácí. V žádném případě se nepřevádějí peníze jednoho úseku do úseku jiného.

PĚT MEDAILÍ Z GAALU

Velkým úspěchem našeho travního lyžování skončilo letošní MSJ v rakouském středisku Gaal. Pět medailí, jedno čtvrté a jedno šesté místo! K tomu připočtíme, že Vosmanská, první den čtvrtá ve slalomu, se při tréninku obřího slalomu vážně zranila a těžko říci, zda by při větším štěstí skončila jenom u jediného umístění. Nejúspěšnější výpravou byli mladí lyžaři z Itálie, kteří získali 9 „sólových“ medailí (bez kombinací!) a 19 umístění do 6. místa. Nečekaně hůře dopadla tentokrát mládež Rakouska a úplně se ztratili Švýcaři...

Podle informací vedoucího naší výpravy pana Russwurma věnovali pořadatelé soutěžím značnou pozornost. Záštitu nad šampionátem převzal dokonce rakouský prezident dr. Thomas Klestil. Organizace byla důsledná a přesná, o účast veřejnosti se postaral i doprovodný program, nečekaně hodně bylo diváků na svahu. Přesto se nevydářilo všechno.

Sama volba svahu s přejezdem dvou cest byla podivná, navíc pro tréninky i závody byl zajištěn jediný upravený svah. Ten ještě dost utrpěl předcházejícím dlouhým deštěm, takže zejména jeho horní část byla nebezpečná. Potvrzuje to množství pádů a ošklivých havárií, což postihlo i naši výpravu. Už v trénincích havarovala Kateřina Šustrová tak, že důsledkem byl otřes mozku a pochopitelně nebylo možné, aby se mistrovství zúčastnila. O Vosmanské už byla řeč: její vážné zranění si vyžádala letecký převoz do nemocnice, což na naši výpravu pochopitelně negativně zapůsobilo a ne náhodou jsme ten ten skončili (navzdory zlaté medaili!) špatně — téměř nikdo z dalších obří slalom nedokončil! Léčení sympatické Jarmily Vosmanské si vyžádá asi osm týdnů, málo pravděpodobná je její účast na ME dospělých v Kálnici.

Statistika

Slalom chlapců vyhrál Jan Němec před Danielem Mrňou, třetí skončil Rakušan Illek. Další naši: 14. Russwurm ml.,

20. Zezula. Tentýž závod děvčat vyhrála Italka Formentiová před Bettinou Schweighoferovou z Rakouska a Cristinou Mauriovou z Itálie. Vynikající bylo 4. místo Vosmanské, 7. místem uspokojila i Hojgrová.

Obří slalom přinesl sice další zlatou Jana Němce, tím ale naše výsledky z uvedených důvodů končí. Další chlapci závod nedokončili. Za Němcem bylo pořadí 2. Illek, 3. Baschili (Itálie). Z děvčat byly nejúspěšnější 1. Mauriová C., 2. Bazziová, 3. Formentiová (všechny Itálie). Pro Veroniku Šustrovou, nováčka takové soutěže, je 10. místo velmi pěkné, další dívky ale byly psychicky příliš pod vlivem nešťastného dopoledne: Žádná jiná naše závodnice nedokončila.

Super-G chlapců: 1. Markus (Německo), 2. Mrňa, 3. Pascosta (Itálie). Jiří Russwurm byl 15. a Petr Zezula 40. Pořadí děvčat: 1. Bazziová, 2. Mauriová C., 3. Schweighoferová B. Dívky z ČR už byly úspěšnější — 11. Gureková, 13. Hojgrová. V **kombinaci** chlapců měl nakonec nejlepší součet ze slalomu a super-G Mrňa, Russwurm byl 10. a Zezula 27. U děvčat se shoduje součet umístění Mauriové a Schweighoferové, naše Hojgrová se dostala na 6. místo.

Jiří Russwurm st.: „Poděkování za nejlepší umístění našich travních lyžařů v takové soutěži patří Svazu lyžařů ČR za vytvoření dobrých podmínek pro reprezentaci, dále úseku travního lyžování za cílevědomost a „tvrdohlavost“, vedoucí ke zlepšení našich možností. Za poskytnutou spojovou techniku zaslouží dík firma Allamat Electronik z Dobříše a v neposlední řadě pracovníci hotelu Prometheus Dolní Horava, především pan Látal, za perfektní podmínky během příprav na šampionát. Byli bychom rádi, kdyby tyto výsledky vzbudily větší zájem dětí i mnohých „zimních“ lyžařů o lyžování na trávě.“

Příležitost pro fotoamatéry

Jistě jste si všimli, že Lyžařství má kromě jiných problémů též nedostatek fotografií. Profesionálního fotografa měl tento časopis naposledy v nakladatelství OLYMPIA, od té doby — tedy od konce roku 1992 — jsme odkázáni na příležitostnou spolupráci, převážně spolupráci amatérů. Dobrých snímků ubývá nebo zastaralá a zardily se mezi dokumentaci fotoarchivu.

Dostat fotografa-profesionála na závody v lyžování není zdaleka jednoduché ani pro deníky. Závody se konají v nepříjemných klimatických podmínkách (mráz, vítr, závěje), někdy je taková mlha, že ani vynikající reportér příliš nepochodí. Vláčet tašku s vybavením podél tratí lyžařských závodů — to vyžaduje hodně velkého nadšence. Ani na zaplacení cesty a noclehů v horách redakce často nemají prostředky, nemluvě o tom, že při dnešních cenách fotomateriálu musí otisknout z jediné akce několik snímků, pokud možno rychle. Jinak by fotoreportér na takové cestě doslova prodělal.

Co potom ubohý dvouměsíčník, který jednak honoráři právě nevydává, jednak otiskuje fotografií velmi málo, neboť na větší počet nemá místo?! Práce pro nás profesionální fotoreportéry neláká, čemuž se ani nedivím. Jenže také my bychom rádi občas otiskli pěknou fotografii, nemluvě o našich věčných potížích s fotkou na titulní stranu, kterou snad kvůli fotografiím budu nucen zrušit...

A tak mne napadlo, kolik fotoamatérů je mezi našimi čtenáři, mezi lidmi, kteří na závody v lyžování tak jako tak chodí a fotografují na nich jenom „pro sebe“. Zkuste občas poslat snímek redakci Lyžařství! Odměna za něj velká nebude, ale třeba v sobě objevíte talent. (A pokud

jde o peníze — k zaplacení filmu to bude stačit určitě!), jenže: jaké snímky požadujeme a požadovat musíme?

Především si uvědomte, že reprodukce je vždy horší než předloha. Je třeba volit snímky velkého formátu, s uhlopříčkou nejméně 18 cm. Zmenšovat lze vždy, zvětšovat jenom obtížně. Každému snímku pomáhá, jste-li schopen/schopna ho sám/sama vyvolat. Nebo aspoň najít někoho, kdo si s ním trochu „pohraje“ a váš pokus neskonečí v „komunálním tanku“. Pokud byl snímek vyvolán s několika desítkami jiných, prakticky ztrácí šanci na uveřejnění. Problém je také v tom, že k fotografování lyžařů potřebujeme různé speciální čočky a „předsádky“, jinak na snímku není nic vidět. Objekt fotografování musí být „v prvním plánu“, nejraději přímo v detailu. Zásadně dáváme přednost fotografiím akčním, tedy nikoliv portrétům nebo stupňům vítězů!! Jenom zcela výjimečně, jednou za dvě sezóny, může být čtenář zvědav na civilní podobu známého sportovce — potom to ale musí být opravdu známý sportovec.

Inu, požadavků mám dost a nabízím málo. Myslím si ale, že snad ještě úplně nevymřeli amatéři, pro něž je otisknutí jejich díla odměnou největší. Jsou-li taková i mezi příznivci lyžování, nechtě se ozvou. Adresu redakce najdete v tiráži časopisu, pak stačí už jenom vaše adresa a rodné číslo — viz též úvodník v tomto čísle Lyžařství. Hodně úspěšných pokusů přeji nejen vám, ale také našemu časopisu.

K. B.

PS — Neposílejte na ukázkou víc než pět snímků; vznikají tím potíže při jejich případném vrácení.

Nejraději je v Elmu

Deník zimních olympijských her v Lillehammeru byl otevřen na předposlední stránce, když se ženy sešly v Hafjellu k závěrečnému slalomu. Když byly časy sečteny a medaile odevzdány, vystoupily Katja Korenová s Elfi Ederovou na stupních vítězů k VRENI SCHNEIDEROVÉ, aby jí pogratulovaly, a vzápětí byly norskými horaly v dobových kostýmech doslova odneseny mezi hordy novinářů. „Nádherný den, můj sen se stal skutečností,“ řkala Vreni, zatímco její Fan club na počest její i organizátorů zpíval v hledišti norskou vítěznou píseň, doplněnou o doprovod švýcarských zvonců. Kolegyně Schneiderové Zingreová při jejím zvuku jen utrousila: „Kdo umí — ten umí.“ Švýcarský trenér Paul-André Dubosson dával ostatním recept na olympijské zlato: „Musíte pořádně riskovat, když chcete porazit Vreni. Je jeden hlavní důvod, proč je Vreni tak dobrá: lyžuje srdcem, miluje lyže a dává tomuto sportu všechno, i když jde třeba jenom o trénink.“ Opozdál stojící slovenská reprezentantka Lucia Medzihradská uznale pokyvovala hlavou: „Po prvním kole sice vedla Katja Korenová, ale myslela jsem si, že vyhraje Vreni. Má mnohem více zkušeností.“

Když jí byly tři roky, snesl táta Schneider z půdy staré dřevěné lyže, které dříve používal Vrenin starší bratr. V šesti letech absolvovala své první malé závody. V šestnácti jí umřela máma a Vreni zůstala sama s tátou-ševcem a sourozenci. Ve dvaceti, v prosinci 1984, vyhrála v Santa Caterině svůj první závod Světového poháru (obří slalom). Že je to překvapení, tvrdili tehdy jenom lyžařští neoborníci.

Do švýcarského hvězdného týmu 80. let však Vreni Schneiderová nikdy zcela nezapadala. Nebyla filmovou hvězdou jako Maria Walliserová, neměla roztomilý úsměv Michele Figiniové ani se o ní nevyprávěly milostné zkazky jako o Erice Hessové. Snad právě kvůli věčnému mlčení nebo pro některé charakteristické rysy její tváře se jí dostalo přezdívky „Indiánka“. A ještě kvůli něčemu — když se jí ptali, proč přes bolestivé problémy se zády stále ještě lyžuje, odvětila: „Indiáni neznají bolest.“

Putovala po světě s velkým bílým cirkusem, ale nejlépe se cítila doma, v drobné, spíše chudší švýcarské vesničce Elm. „Když tady mohu být s tátou a sourozenci, když se tu mohu prohánět po okolních svazích, pak jsem šťastná,“ řekla a začala v Elmu stavět svůj vlastní dům. „Až jednou skončím se závodním lyžováním, pak se sem vrátím natrvalo. Určitě.“

Když začala v 80. letech strmě vycházet její hvězda, přiváděla mnohé novináře k šlenství, protože udělat kvalitní rozhovor se Schneiderovou se rovnalo pokusu o výstup na Mount Everest. Na otázku, čím se liší od ostatních sjezdařek, odpovídala: „Tím, že neumím žádný cizí jazyk.“ A když se jí kdosi zeptal, po čem v životě prahne, skládala se odpověď ze dvou slov: „Po lyžování.“ Až příliš často byla před novináři uzavřená do sebe. Mlčící Indiánka.

Po Calgary 1988, kde vybojovala dvě zlaté olympijské medaile, se rozhodla, že i pro své styky se sedmou velmocí musí něco udělat a odjela do Londýna učít se anglicky. Ale nevydržela tam dlouho. „Je tu všechno betonové,“ psala nešťastně na pohlednicích přátelům a před-

Snímek ČTK

časně kurs angličtiny ukončila. „K čemu by mi konečků byla angličtina, když bych nevyhrála žádné závody a vůbec nikdo by nestál o rozhovory se mnou,“ řekla filozoficky a vrátila se do Elmu, kde se pustila do tvrdého tréninku.

Postupně se začal měnit i její vztah k novinářům a při rozhovorech začala být v rámci svých jazykových možností sdílná. „Nejsem ale žádná primadona, to bych u nás doma pohořela. Docela mi vyhovovalo, když se všechno točilo kolem Walliserové a Figiniové. Až když odešly, je to jiné. Už jsem zaslechla: Hele, to je ta Schneiderová. Ale vždyť já ani jméno nemám jako hvězda,“ pronesla poté, co se stala jedničkou švýcarské reprezentace.

Vreni je vášnivou (a rychlou) řidičkou a je také autorkou věty: „K úspěchu v pářím slalomu člověk musí mít inteligenci, techniku — a brutalitu.“ Za dobu, co se pohybuje mezi nejlepšími, svoji techniku příliš neměnila. „Je stále dost dobrá k vítězstvím, jenom se musí občas přizpůsobovat některým drobným detailům,“ uvedla.

V historických tabulkách Světového poháru existuje již jen jedna jediná žena, která dokázala vyhrát více závodů Světového poháru: Annemarie Moserová-Prölllová má na kontě 62 vítězství, Vreni Schneiderová 51. V březnu 1994 držela v americkém Vailu podruhé v životě na hlavou velký křišťalový glóbus a všechny své největší soupeřky postříkala studenou sprchou šampaňského. „Je škoda, že jsem konečného prvenství nemohla dosáhnout v přímém souboji se zraněnou Wibergovou, ale i tak je to nádherný, neuvěřitelný pocit,“ svěfovala se. O svém celkovém prvenství rozhodla již před závěrečným slalomem, ale i ten nakonec vyhrála. „Chtěla jsem v něm zvítězit z prestižních důvodů a uzavřít tak těžkou sezonu,“ řekla a v myšlenkách byla možná doma v Elmu. A nebo také v roce příštím, kdy se už na svazích bude objevovat coby čerstvá třicátnice.

(tm)

VEGARD

Studoval chemii, než mu došlo, že jeho život bude zcela patřit lyžování a sbírání nejcennějších kovů z mistrovství světa a olympijských her. Studoval chemii, ale sám později přiznával: „Ve skutečnosti jsem si stejně nikdy nemyslel, že začnu dělat nějakou docela normální práci. Nedokážu prosedět život v kanceláři nebo v laboratoři.“ Kdo? Norský lyžařský fenomén VEGARD ULVANG.

Ještě jako junior se na závodech v Murmanskú setkal s Vladimírem Smírnovem, tehdy reprezentujícím Sovětský svaz. Vzniklo přátelství, které později utužovali nejen na lyžařských tratích.

Vegard Ulvang opravdu nebyl předurčen k životu v kanceláři. V jeho žilách kolovala úplně jiná, divoká krev. „Surový, divoký život tvoří hlavní část mého žití.“ říkal a svá slova dokazoval „Ulvangovými letními expedicemi“.

V roce 1989, hned při svém horolezeckém debutu, stanul na vrcholu Mont Blancu. V roce 1990 vystoupil na nejvyšší vrchol Severní Ameriky Mount McKinley. V roce 1991 podnikl cestu napříč Grónskem a v 15 dnech zvládl 540 km z východu na západ, přičemž zhubl o 12 kg. V roce 1992 byl v průběhu čtyř týdnů na nejvyšších horách Evropy, Afriky, Oceánie a Jižní Ameriky. V jihoamerických Andách zachránil ve výšce 6959 metrů svého průvodce. Jenom o měsíc později absolvoval spolu s Vladimírem Smírnovem další dobrodružství v sibiřské tundře, po které putoval s kanoí. „Potkali jsme jen jednu nomádkou rodinu a v noci slyšeli výt vlky.“ vzpomíná s potutelným úsměvem na toto putování.

V roce 1993 se — opět s Vladimírem Smírnovem — vydal Vegard Ulvang na pout pohořím Altaj v západním Mongolsku, o kterém tvrdil: „Možná je to jediné místo na světě, kde se člověk nesetká s Coca-Colou.“ Poté, co byli obviněni ze zodpovědnosti za zmizení mongolského nosiče, se ocitli dokonce na čas v mongolském vězení.

Ulvangův velký norský soupeř Björn Dählie o něm prohlásil: „Vždycky, když si myslím, že už nemůže, tak ještě přidá. Dokáže v sobě zmobilizovat neuvěřitelné síly.“ Ulvang sám tato slova potvrzuje a přikládá obrovský význam mentální síle. Přitom se jeho myšlenky opět vrací k letním expedicím. „Při mém grónském putování jsem zažil dokonalou směsici pocitů a emocí.“ vypráví. „Pocity beznaděje se střídaly s pocity velké síly. Odvaha se strachem. Důvěra v sebe sama s pochybnostmi. Porazil jsem přírodu bez cizí pomoci. V boji proti něčemu, co mne ohrožovalo, co bylo nepochopitelné, jsem byl závislý jen na své síle a energii. Bylo to pro mne dobrodružství, výzva a soutěž. Často jsem byl zaměstnán jenom myšlenkami na přežití. V kritických momentech závodů pak často těžím z těchto zkušeností.“

Čtyři měsíce před startem ZOH v Lillehammeru se však Vegard Ulvang dostal do pozice, s jakou se zatím nikdy nesetkal a která ho málem zcela „vykolejila“. Odpoledne 13. října 1993 zmizel jeho dvaatřicetiletý bratr Kjetil. Necelou hodinu jízdy autem od Kirkenes v severním Norsku, kde Ulvangovi žili, byl spatřen naposledy. Jel domů s přítelem, ale vystoupil, a chtěl udělat cosi pro svoji fyzičku. Pět hodin poté však o něm stále

nikdo nic nevěděl. Venku zatím zuřila sněhová bouře.

Vegard trénoval ten den s Dähliem v italských Dolomitech. Ale už následující dopoledne stál s lyžemi před rodinným domem a začalo velké pátrání. Plných 72 hodin hledali Vegard, jeho otec Arne a stovky známých z Kirkenes Kjetila. Beze spánku, ve dne v noci, s obrovskými pochodněmi. Po třech dnech mnozí ztratili naději. Ale dalších 14 dnů projezdil Vegard stovky kilometrů v hlubokém sněhu, než se vzdal i on a vrátil se do přípravného tábora norského týmu. „Těžko jsem dokázal Kjetilovu smrt akceptovat,“ svěřoval se. „Nevěděl jsem totiž, co se mu stalo. Upadl? Zranil se na hlavě?“

Norsko se začalo bát, jestli Ulvang po této rodinné tragédii opět dokáže v sobě zmobilizovat síly. „Nedivte se, lyžování je u nás národním sportem, vzrušuje doslova celou zemi,“ uvedl k tomu Dählie. Norský trenér Inge Braaten se věnoval Ulvangovi s neobvyklou péčí a po čase mohl říci: „Jistě, je to jenom můj pocit, ale domnívám se, že u Vegarda už jde všechno opět dobře.“ A sám Vegard Ulvang potom uvedl: „I kvůli Kjetilovi půjdu v Lillehammeru na start. Vim, že by si přál, abych startoval.“

Přesto v úvodních závodech nového ročníku Světového poháru nezávodil zdaleka ten starý, dobrý Ulvang a také lillehammerské boje dopadly jinak, než si představoval. K úvodnímu závodu na 30 km nenastoupil s tím, že se šetří na další závody. V klasické desítce se musel spokojit až se sedmým místem s téměř půlminutovým odstupem na bronz. Neobjevil se pak ani na startu druhé části běžecké kombinace (15 km volně), když dospěl k názoru, že s nedolčeným zraněním je bez nároku na medaili. Strašně si přál zlato z královské disciplíny her, mužské štafety, ale skvělý italský finiš zmařil tyto sny. V závěrečném maratónu na 50 km se velmi dlouho držel páté příčky s nepříliš velkým odstupem na medaili, ale v závěrečných deseti kilometrech nevydržel se silami a klesl na desáté místo.

Ještě však bude mít v budoucnu šanci svoji medailovou kolekci vylepšit. Lyžování pro něj ale není jenom honba za vítězstvími a velké závody. „Až s vrcholovým sportem skončím, neznámá to, že se rozejdu s lyžemi. Lyžování je pro mne opravdu mnohem více, než jenom sport — je to moje cesta životem,“ říká.

Nejtěžší boj Vegarda Ulvanga začal ve chvíli, kdy byla sezóna ve svém závěru. Jeho myšlenky se opět stočily ke ztracenému bratrovi. „A budu ho hledat tak dlouho, dokud jeho tělo nenajdu,“ slíbil. Zatím stále ještě úspěšný nebyl...

Snímek Tomáš Macek

Termíny závodů SP v sezóně 1994/95

Skok na lyžích

10./11. 12. 1994	Planica	Slovin.	NH, LH
14. 12.	Predazzo	Ita.	NH (večer)
17./18. 12.	Courchevel	Fra.	LH a družstva
30. 12.	Oberstdorf	Něm.	LH
1. 1. 1995	Ga-Pa	Něm.	LH
4. 1.	Innsbruck	Něm.	LH
6. 1.	Bischofshofen	Rak.	LH
8. 1.	Willingen	Něm.	LH
14./15. 1.	termíny pro národní mistrovství		
21./22. 1.	Sapporo	Jap.	NH, LH
28./29. 1.	Lahti	Fin.	NH, LH, družstva
2. 2.	Örskeldsvik	Svéd.	LH
5. 2.	Falun	Svéd.	LH
10. 2.	Lillehammer	Nor.	LH
12. 2.	Oslo	Nor.	LH
18./19. 2.	Vikersund	Nor.	lety na lyžích
25./26. 2.	Oberstdorf	Něm.	lety na lyžích
9.—19. 3.	Thunder Bay MS	USA	program MS LH, NH, družstva

Vysvětlivky: NH - můstky do K-90, LH - můstky do K-120

Alpské disciplíny — muži

6. 11. 1994	Saas Fee	Svýc.	paralel. slalom
26./27. 11.	Sestriere	Ita.	sl, osl
3./4. 12.	Val d'Isère	Fra.	sj, SG
10./11. 12.	Gröden/Alta Badia	Ita.	sj, osl
13. 12.	Madonna di Camp.	Ita.	sl
17./18. 12.	St. Anton	Rak.	sj, sl, komb
20. 12.	Bad Kleinkirchheim	Rak.	SG
21./22. 12.	Kranjska Gora	Slovin.	sl, osl
29. 12.	Meribel	Fra.	osl
7./8. 1. 1995	Ga-Pa	Něm.	sj, sl
14./15. 1.	Kitzbühel	Rak.	sj, sl, komb
21./22. 1.	Wengen	Svýc.	sj, sl
24. 1.	Adelboden	Svýc.	osl
18./19. 2.	Furano	Jap.	sl, osl
25./26. 2.	Whistler	Kan.	sj, SG
4./5. 3.	Aspen	USA	sj, SG
11./12. 3.	Kvitfjell	Nor.	sj, SG
15. 3.—19. 3.	Bormio	Ita.	vše kromě komb

Alpské disciplíny — ženy

5. 11. 1994	Saas Fee	Svýc.	sl
26./27. 11.	Park City	USA	sl, osl
3.—5. 12.	Vail/Breckenridge	USA	sj, osl, SG
10./11. 12.	Lake Louise	Kan.	sj, SG
17./18. 12.	Veysonnaz	Svýc.	sj, sl, komb
20./21. 12.	Morzine	Fra.	osl, SG
30. 12.	Meribel	Fra.	sl
7./8. 1. 1995	Haus im Ennstal	Rak.	osl, SG
13.—15. 1.	Ga-Pa	Něm.	sj, sl, SG, komb
21./22. 1.	Cortina d'Amp.	Ita.	sj, osl
18./19. 2.	Are	Svéd.	sj, osl
25./26. 2.	Maribor	Slov.	sl, osl
4./5. 3.	Saalbach/Hinterglemm	Rak.	sj, SG
11./12. 3.	Lenzerheide	Svýc.	sj, sl
15. 3.—19. 3.	Bormio	Ita.	vše kromě komb

Běh na lyžích

27. 11. 1994	Kiruna (Svéd.)	M: 10 km K Ž: 5 km K
10./11. 12.	Ramsau (Rak.)	M: 10 km V, 4×10 km K Ž: 5 km V, 4×5 km K
14. 12.	Bohinj (Slov.)	M: 15 km K Ž: 10 km K
17./18. 12.	Sappada (It.)	M: 30 km V, 4×10 km V Ž: 15 km V, 4×5 km V

8. 1. 1995	Kavgolovo (Rus.)	M: 30 km K Ž: 30 km V
14./15. 1.	Nové Město n. M. (ČR)	M: 15 km K, 4×10 km K Ž: 15 km K, 4×5 km K
27.—29. 1.	Lahti (Fin.)	M: 15 km V, 15 km K (Gundersen) Ž: 4×5 km V, 10 km K
4./5. 2.	Falun (Svéd.)	M: 30 km V, 4×10 km V Ž: 10 km K, 10 km V (Gundersen)
11./12. 2.	Holmenkollen (Nor.)	M: 50 km K, 4×10 km K+V Ž: 30 km K, 4×5 km K+V
9. 2.—19. 2.	Thunder Bay (Kan.)	plný olympijský program žen i mužů
25./26. 2.	Sapporo (Jap.)	M: 15 km V, 4×10 km V Ž: 15 km V, 4×5 km V

Severská kombinace

29. 11. 1994	Steamboat Springs	USA	jedn.
1. 12.	Steamboat Springs	USA	sprint (skok K-112)
10./11. 12.	Štrbské Pleso	Slov.	jedn.
14. 12.	Seefeld	Rak.	družstva (3×5)
17./18. 12.	Svatý Mořic	Svýc.	jedn.
31. 12./1. 1.	Oberwiesenthal	Něm.	družstva (3×5)
4. 1. 1995	Reit im Winkel	Něm.	sprint
7./8. 1.	Schonach	Něm.	jedn.
10./11. 1.	Predazzo	It.	jedn.
14./15. 1.	Liberec	ČR	jedn.
28./29. 1.	Vuokatti	Fin.	jedn.
8. 2.	Lillehammer	Nor.	sprint
11./12. 2.	Oslo	Nor.	jedn.
18./19. 2.	Bad Gaisern	Rak.	jedn.
25./26. 3.	Sapporo	Jap.	finále

Snímek Bohumil Hynek

MS 2003 v Liberci?

Už v minulém čísle Lyžařství jsme informovali, že region Liberec - Jablonec n. N. bude kandidovat na pořádání MS v klasických (severských) lyžařských disciplínách v roce 2003, tedy v roce 100. výročí organizovaného lyžování v našich zemích.

Historie českých kandidatur začíná být rozsáhlá, bohužel v náš neprospěch. Třikrát kandidoval neúspěšně Harrachov. Získával čím dál méně hlasů a nakonec se pro něj vyjádřili jenom zástupci bývalého Československa. V roce významného výročí lyžařů v České republice bychom se rádi konečně dočkali. Jak řekl na tiskové besedě 20. června 1994 primátor Liberce Ing. Jiří Drda, jde o kandidaturu naší republiky a regionální zájmy potenciálních dalších uchazečů by měly ustoupit ve prospěch toho, pro koho hlasoval výkonný výbor SLČR. Porážka při hlasování v FIS by byla porážkou pro celou Českou republiku, nejen pro vybraný region.

Je naivní se domnívat, že pořadatelství vrcholné soutěže v jakémkoliv sportu je pouze záležitostí sportovců. Dávno nel při všech kandidaturách hraje roli podpora státu a mnoha firem, zájmy ekonomické, zájmy cestovních kanceláří a dalších podnikatelů, podmínkou úspěchu je promyšlená sportovní diplomacie. Právě to jsme si v minulosti neuvědomovali. Svůj přístup ke kandidatuře prostě musíme zavazdně změnit, jinak jsme opět bez šance.

Není brzy?

Otázka, která nutně napadne každého: Proč už dnes, devět let předem, připravujeme mistrovství, o jehož pořádání se rozhodne až na kongresu v roce 1998? Odpověď: Protože to tak dělá každý kandidát, protože dnes to ani jinak nejde. To si liberečtí uvědomují a proto využili už možnost prezentovat se na kongresu FIS v Rio de Janeiro. Ano, plných devět let předem a čtyři roky před rozhodujícím hlasováním začíná nelehká zákušná diplomacie, vyžadující nemenší zkušenosti a obratnost než diplomacie politická. Už nyní vznikají určitá seskupení, jakési koalice hlasujících členů FIS. Účast na letošním kongresu nebyla pouhým vyletem do vzdálené země.

Zatím není na pořádání MS klasiků v roce 2003 jiný kandidát, přesto není předčasně připravovat půdu už teď. Naším delegátům se podařil první krok: My budeme hlasovat pro Lahri 2001, na oplátku všechny státy severní Evropy podpoří naši kandidaturu pro rok 2003. Tím, že odpadnou severské země, odpadá významný konkurent. To je tedy první přístih, první krok naší lyžařské diplomacie. Zároveň se představitelé regionu Liberec - Jablonec n. N. na místě poučili, jak se prezentují kandidáti pořádání MS jak v severských, tak v alpských disciplínách, a to i ti, jimž už bylo pořadatelství přiděleno. Víme, jak vypadají stánky kandidátů na kongresech, co všechno musíme i my nabízet. Přitom finanční náklady na takovou propagaci velké nejsou — roli hraje spíše vynalézavost, originalita a vtipnost nápadu, nenáročná přitažlivost. Umění upoutat a vzbudit zájem je víc než velké peníze, což také horovali v náš prospěch.

Změny v regionu

Nákladná tedy není propagace, zato příprava v dějišti samém pohltí mnoho milionů korun. Především asi 400–500, z čehož převážnou část mají zajistit firmy a podnikatelé, samozřejmě i ze zahraničí. Ačkoliv primátor města Liberce hovořil o nutnosti získat pro tento záměr i státní představitelé, osobně se domnívám, že od státu v současné ekonomické situaci mnoho čekat nelze. Jistě, ekonomická situace se za devět let může hodně zlepšit, leč to už bude pozdě. FIS totiž rozhodla provést do konce roku 1997 předběžný výběr a nedostatečně připraveným kandidátům jejich úmysl rozmluvit ještě před kongresem, případně je předem vyřadit. A do roku 1997 nelze očekávat převratné zlepšení situace v zemi, v níž sice základní životní úroveň není špatná, ale problémů je k řešení ještě mnoho a nelze předpokládat, že pořádání sportovních akcí bude mít záhy prioritu. Naopak!

Je pravda, že ve srovnání s některými dějišti minulých světových šampionátů i ZOH je Liberec velkoměsto. (Pro srovnání si připomeňme třeba obce ve Val di Fiemme nebo vesnice, které pořádaly ZOH 1992!) Na druhé straně se však v regionu Liberec musí změnit a přebudovat (či nově vybudovat) skoro všechno, včetně areálů už osvědčených, dokonce ze závodů SP. Mám na mysli především skokanský areál na Ještědu, jehož můstky, ač netradičně bez věží a vlastně „položené na zemi“, mají sice světové parametry, ale pra-

málo světové zázemy jak pro závodníky, tak pro novináře. Navíc stavební záměry na Ještědu je třeba uvést do souladu se záměry ochrany přírody a zájmy ekologickými. Bez problémů není ani infrastruktura samotného Liberce, zejména pokud jde o dopravu, včetně dopravy ve městě a na některá sportovní zařízení. (Možná na všechno!)

Kde běhat?

Byla-li řeč o skokanském areálu, co potom říci o běžeckých tratích? Počítá se samozřejmě s Bedřichovem, leč v podstatě jiné podobě. Sama silnice přes Janov na Bedřichov potřebuje změny už teď, co potom pro mistrovství světa! Dnešní běžecké tratě nad Bedřichovem lze také používat pro MS jenom zčásti. Projektují se tratě nové, přičemž projekt počítá s úplným oddělením závodních tratí od upravovaných tratí turistických i od magistrál. Systém nájezdů a podjezdů, známý z dějišť všech vrcholných běžeckých soutěží, se má stát skutečností také u nás. Kéž by...!

Největším problémem je ale výstavba běžeckého stadiónu. V Bedřichově se už mnoho let závodí na prázdné louce, navíc pro světové soutěže jsou předepsány minimální rozměry stadiónu 800 x 300 m. Tolik místa na bedřichovské louce vůbec není a zamýšlené tratě budou patrně začínat a končit jinde, než kde jsme zvyklí. Kde, to zatím nikdo neví, případně nezveřejňuje. Pracovní skupina specialistů vyhledává vhodné tratě a chce k tomu pozvat i komisaře FIS, který navštíví Nové Město na Moravě v souvislosti s homologací taničních tratí pro SP. Možná, že se někomu zdá pro běh výhodnější situace v Jablonci, jenže tam nelze s jistotou počítat se sněhem.

Sněh nám vůbec může způsobit další těžkosti, ale to při klimatu dnešní Evropy platí prakticky všude, dokonce včetně velehor. Bez umělého sněhu se mistrovství možná neobejde, což hrozí konfliktem s ekology. Inu, lyžování to dnes má v Evropě těžké...

Vymyslíte maskota?

Přes všechny těžkosti myslí liberečtí kandidaturu vážně. Ještě leos hodlají prostřednictvím tisku i našeho časopisu vyhlásit soutěž o maskota MS 2003, připravuje se logo mistrovství. Zatím už existuje samolepka, kterou rozdávali zástupci na posledním kongresu FIS v Brazílii. Na kongresu 1996 v Christchurchi (Nový Zéland) by už chtěli liberečtí pořadatelé předložit rozsáhlé a dokonale promyšlené materiály. Pro padnou v předběžném výběru bychom v žádném případě neměli.

Ivo Grégr se na tiskovce zmínil také o přípravě rozhodčích pro tak velký úkol. Již dnes je třeba se zaměřit na generaci zhruba dnešních třicátníků, pro něž by rozhodování při MS bylo významným vrcholem jejich činnosti. Ano, i rozhodčí může mít sportovní ambice a perspektivu růstu, i rozhodčí může dnes reprezentovat! Musí pro to ale udělat hodně — vlastně téměř tolik jako úspěšní sportovci. V našem případě půjde především o dokonalé jazykové znalosti rozhodčích, v minulých letech bezesporu největší slabinu českých a moravských „sudí“ ve většině sportovních odvětví.

Je to utopie?

V soukromém rozhovoru pro tiskovce zazněl názor, že to všechno je pouhá utopie, že opět nemáme šanci. (Ing. Roman Kumpoň na to lapidárně poznamenal: „Rok 1989 byl také utopie!“)

V tomto článku jsem se zmínil snad o všech závažných problémech, přesto si nemyslím, že šanci nemáme. Naopak — tentokrát ji vidím poměrně optimisticky. Vše, co bude třeba vykonat, poslouží regionu Jizerských hor, který se pomalu vzpamatovává z ekologických katastrof minulých let. Všechno by sloužilo našim i zahraničním sportovcům a turistům, všechno by pomohlo rozvoji — a nejen sportovnímu — zajímavé oblasti jakéhosi Euroregionu ležícího na pomezí České republiky, Německa a Polska.

Česká republika má člena předsednictva FIS a v komisích tolik zástupců jako malokterý jiný stát. Ve světovém lyžování zkrátka něco znamenáme. Navíc 100 let existence lyžařské organizace také o něčem svědčí, právě tak jako skutečnost, že země Koruny České byly jedním z devíti zakládajících členů dnešní FIS. To všechno mluví pro nás. A není to málo!

K. B.

V BĚHU NOVĚ

Pišu to nerad, ale právě úsek běhu na lyžích působil v minulé sezóně nemalé těžkosti. Počínaje osobou referenta, který záhy seznal, že jeho místo je úplně jinde, až po odchod předse- úseku v době, kdy sezóna ještě nebylo u konce. Jáci funkcionáři se dostali do čela běhu na lyžích po poslední konferenci úseku?

Předsedou se stal **Cestmír Skrbek** z Jablonce nad Nisou. Ročník 1957, dosud působil jako trenér ve SKI klubu Precjoza a jako šéftrenér běhu na gymnáziu v Jablonci. Šéftrenérem úseku běhu SLČR se stal **Ladislav Šip**, ročník 1960, dosavadní hlavní trenér gymnázia ve Vimperku, osobní trenér sester Hanušových. (Skrbek: „V této funkci nyní končí! Být hlavním trenérem je plný pracovní úvazek, nemluvě o tom, že by neměl mít individuální zájem na výsledcích žádného ze členů/členek reprezentačních družstev.“)

Začala pracovat nová trenérská rada běhu ve složení: Jiří Bartoš, Vladimír Pavlát, Jan Baraník, Stanislav Frůhauf, Jan Novák, Petr Honzl, Zdeněk Plecháč, Jiří Bradáč. Scházet se bude nejméně jednou měsíčně, zpočátku ale častěji. Ale častěji asi i v sezóně, protože žádná nominace by neměla proběhnout bez jejího vědomí. Tito lidé tedy de facto odpovídají za sportovní výsledky běžců a běžkyň. A kdo odpovídá za věc skoro ještě důležitější, za shánění peněz?

Skrbek: „Manažerem je náměstek ministra privatizace ing. Michal Soukup, dále shání prostředky ekonom svazu Jaroslav Mašata a především jsou tu předseda úseku se šéftrenérem, kteří odpovídají úplně za všechno. Do 1. září zajišťují trénink kluby, ve stávajících podmínkách tedy resorty. Potom budou následovat testy reprezentantů a jejich rozdělení do skupin, což prakticky znamená rozdělení podle finančního zabezpečení. Už dnes je jasné, že v nejvyšší kategorii jsou Buchta a Neumannová jako závodníci červených skupin SP.“

— A dál?

„Představujeme si další skupinu podle bodů ze SP a umístění do 6. místa na MSJ, dále pak skupinu naději s perspektivou pro ZOH 1998 v Naganu. Ale rozhodovat budou skutečně výsledky v testech, aby závodníci viděli, že nikdo nemá nic jistě.“

— Ani dosavadní reprezentanti?

„Kromě dvou jmenovaných ne. Je pravda, že podle rozhodnutí trenérské rady dostanou dosavadní reprezentanti poslední možnost, někteří opravdu poslední. Mám tím na mysli především muže ve věku kolem 30 let, jimž asi už mnoho let v reprezentaci nezbývá, ale všechno záleží na nich. I ti zdánlivě bezperspektivní našli novou motivaci. Jsou velmi ukázněni, snaží se, „poslouchají“. Uvidíme!“

Podobná situace je i v kategorii žen, kde se o některých závodnicích také uvažuje, zda mají šanci dostat se ještě výš. Jména asi nemusím uvádět. Myslím, že nadcházející sezóna ukáže hodně a bude vlastně znamenat v běhu na lyžích nový směr.“

— Kdo jsou ty perspektivní naděje?

„Sestry Hanušovy, Saldová, Jana Rázlová, Letenská. Z chlapců například Chlum, Valenta, Kučera nebo Matějka. Ale i další: Bíman, Kantorová, Drápáková...“

ZEMŘEL NÁŠ NEJSTARŠÍ LYŽAŘ

Dozvěděli jsme se, že koncem letošního června zemřel krátce před svými 95. narozeninami magister farmacie, PhMr. Zdeněk Kock. Byl to nejstarší dosud žijící člen Svazu lyžařů České republiky. Ačkoliv život věnoval převážně svému oboru — byl i předsedou společnosti českých lékárníků — našel si čas také pro milované lyžování. Pracoval obětavě v několika funkcích, bohužel v době, na niž jsme později museli zapomenout a mnozí z obětavých se nedostali ani do Encyklopedie lyžování. O práci a zásluhách pana Zdenka Kocka víme dnes už málo, ale nezapomněli jsme. Nemohl by někdo z příbuzných o něm napsat víc? Rádi bychom takový materiál otiskli.

Obligátní otázka o zdravotním stavu reprezentantů přinesla tentokrát bohužel nepříjemnou odpověď: Největší potíže má Neumannová s kolenem a její závodění na horském kole je tak trochu z nouze čtnost — momentálně toho jinak moc dělat nemůže. Příčiny jsou zatím nejasné a průběh léčení rovněž. Celkově bylo nutné konstatovat, že většina — zejména muži — poněkud zanedbává nezbytnou regeneraci.

Úsek běhu na lyžích v novém složení však nemyslí jenom na reprezentaci, a to je dobře! „Musíme mít i na to, čemu Slávek Mašata říká vnitřní lyžování,“ dodává k tomu Cestmír Skrbek. „Tedy na talentovanou mládež, činnost klubů, oddílů. Nemůžeme tyto složky zrušovat, jak se v uplynulých letech tak trochu stávalo. Kdo by potom reprezentoval za několik let? Musíme mít na kvalitní oddílové trenéry, snažit se najít i pro ně alespoň částečnou úhradu. Mým cílem jsou jakési atestace trenérů, abychom měli záruku, že také v oddílech vedeme závodníky kvalitně.“

Nové vedení jde ještě dál: Pokusí se zvýšit popularitu běhu na lyžích ve veřejnosti vůbec, bude se snažit zvýšit zájem sportovních příznivců o toto odvětví. A také, což je mně obzvláště sympatické, nezapomínat dokonce ani na sport pro všechny, na lidové „běžkaře“. Běh na lyžích má přece ohromnou šanci stát se lidovým sportem, navíc jedním z nejzdravějších. Jenže to, co dnes velká část populace předvádí na běžkách, není ani zdravé, ani nemá se skutečným lyžováním nic společného. Představa, že na běžkách se nemůže nic stát, a na rozdíl od „divokých“ sjezdovek jsou běžecké stopy nerizikové, je zakořeněná natolik, že na běžkách vidíme věci nevidané. Kde kdo se snaží napodobit bruslení, aniž by si uvědomil, že i závodníci se k této neobvyklé technice pohybu dopracovali po složité cestě metodického nácviku. Zvývajících — zejména starší lidé — na běžkách více chodí než běhají, čímž se kondiční efekt této činnosti vytrácí. Bylo by žádoucí, kdyby se v lyžařských areálech našel někdo, kdo jim ukáže, jak na běžeckých lyžích správně jezdit. Vždyť ani mezinárodní INTER-SKI nezapomíná na vyznačování běžecké stopy a své učebně-metodické aktivity včetně výuky lyžování už neomezuje jenom na sjezdářské svahy.

Koncem srpna by měla být ustavena akciová společnost s cílem zajišťovat prostředky pro běh na lyžích. Zástupci úseku by v ní měli předem vymezený podíl, reprezentanti jasně úkoly i povinnosti. Tato společnost by měla pro běh na lyžích hodně udělat finančně, běh naopak pro ni propagačně.

Skrbek: „Všechno by mělo být uzavřeno 31. srpna v Hradci Králové na veřejné akci, na kterou pozveme novináře. Zároveň by tam měli reprezentanti převzít své licence, vypracované na základě profesionálních smluv s nimi. Nesmí už dojít k takové situaci jako loni, kdy se smlouvy s reprezentanty staly předmětem veřejných afér a soustem pro novináře! Smlouvy budou velmi konkrétní ve všech bodech. Co kdo může čekat, co může od koho dostat, jaké jsou naopak jeho povinnosti a co musí odvádět. Nejen finančně, především výkonnostně. Ani na malý podíl odváděný svazu se nezapomíná, považují ho ale spíše za formální, skoro symbolický. Rádi bychom viděli, že všichni členové a členky reprezentačních družstev si práva reprezentovat skutečně váží, že pro ně něco znamená. To není fráze — být reprezentantem by zase měla být čest.“

V souvislosti s licencemi nebudeme zapomínat ani na takzvané laufy, k nimž se vrátíme v příštím čísle časopisu. Nesmíme je úplně opomíjet, ačkoliv reprezentační družstvo pro toto odvětví nemáme a mít nebudeme. Jenže tendence vůbec se o ně nestarat, kterou se řídilo minulé vedení úseku běhu, se nakonec obrátila proti našemu svazu a skončilo to tak, že závodník odjel na „lauf“ dokonce z olympiády! My chceme mít všechno pod kontrolou, každý zahraniční start. Prostředkem k tomu budou právě licence a jejich význam při závodech ve světě. Ale — jak říkám — k této problematice se vraťme ve vládním článku. Nebrat tak moderní lyžařskou aktivitu na vědomí si nemůžeme dovořit.“

Kam tedy běžci doběhnou, to bude záležet jenom na nich. Doufáme, že tím, kdo nás „doběhne“, nebudou naši soupeři...

K. B.

Olympismus a lyžování

V červnu 1994 uplynulo 100 let od založení Mezinárodního olympijského výboru (IOC). Byl založen při kongresu pro obnovu olympijských her, konaném z iniciativy francouzského šlechtice barona Pierra de Coubertina na pařížské Sorboně. Mezi šestnácti členy prvního IOC byl také Čech — dr. Jiří Guth-Jarkovský, který pak byl jeho členem téměř půl století.

První historicky doložené olympijské hry se konaly v roce 776 př. n. l. jako běžecký závod na vzdálenost jednoho stadiónu, což bylo přibližně 192 m. Později se přidávaly další disciplíny, například pětiboj, jezdecké závody, box a další. Poslední starověké doložené olympijské hry se konaly v roce 393. Potom byly zakázány. První novověké olympijské hry uspořádali Řekové v dubnu 1896.

Po vzniku IOC začaly být zakládány také národní olympijské výbory (NOC). Český NOC byl založen již v roce 1890, kdy byly Čechy ještě součástí rakousko-uherského mocnářství, patří tedy k nejstarším NOC. Čeští sportovci se zúčastnili již her II. olympiády 1900 v Paříži.

Jeden ze zakladatelů našeho Svazu lyžařů — Josef Rössler-Ořovský — navrhl de Coubertinovi, aby se součástí her II. olympiády staly také samostatné zimní hry, a doporučil, aby se konaly v Krkonoších. Jeho nápad měl pravděpodobně jen lokální význam a neuspěl. Teprve v roce 1908 byl do programu her v Londýně zařazen první zimní sport — krasobruslení, protože tam bylo již tehdy k dispozici kluziště s umělým ledem.

Odpůrci zařazení zimních sportů do programu olympijských her byli hlavně Skandinávci, kteří založili v roce 1900 Severské hry, a konali je, až na jednu výjimku, v pravidelných čtyřletých intervalech (1901—1926).

Koho vidíme na snímcích Dalibora Richtera — to je otázka (velmi snadná!) pro naše čtenáře

Důležitým mezníkem pro zařazení zimních sportů do programu olympijských her byl 8. kongres IOC, který se konal v červnu 1925 v Praze. Na něm bylo rozhodnuto o pravidelném pořádání zimních olympijských her jako samostatně organizované sportovní akce se stejnou periodou, jakou měly letní olympijské hry. Současně byl za první Zimní olympijské hry (ZOH) vyhlášen Týden zimních sportů, jehož uspořádání povolil IOC Francii pro rok 1924 na kongresu v Lausanne v roce 1921. Pro lyžování je tento Týden zimních sportů velmi významný též tím, že při příležitosti jeho konání byla 2. 2. 1924 založena mezinárodní lyžařská federace FIS. V zájmu pravdy je však třeba konstatovat, že teprve na 9. kongresu FIS v Lahti bylo rozhodnuto zařadit lyžování na program ZOH. Teprve tam byl překonán odpor skandinávských lyžařských svazů.

Lyžování bývá na ZOH považováno za sport, jehož význam je podobný významu atletiky při letních olympijských hrách. Na prvních ZOH se závodilo jen ve čtyřech disciplínách: běhu na 18 a 50 km, ve skoku a v severské kombinaci. Tak tomu bylo až do roku 1936, kdy se na ZOH v Garmisch-Partenkirchenu objevily další dvě disciplíny: štafeta 4x10 km a alpská kombinace. Na první zimní olympiádě po 2. světové válce v roce 1948 ve Sv. Mořici byly sjezd a slalom, na dalších ZOH v Oslo (1952) obří slalom. V roce 1956 v Cortině d'Ampezzo se poprvé běželo 15 km místo 18 km. Na 9. ZOH v Innsbrucku byl zařazen další závod ve skoku na můstku K-90.

K další důležité změně došlo až na 15. ZOH v Calgary: objevily se závody družstev ve skoku a v severské kombinaci, superobří slalom a po čtyřicetileté

prestavce opět alpská kombinace. Konečně v Albertville se uskutečnil závod na 10 km a akrobatická disciplína jízda v bouřích, v Lillehammeru pak také akrobatický skok. Z původních čtyř disciplín na 1. ZOH se lyžování rozrostlo na 17 závodů mužů a 11 závodů žen při posledních ZOH. Vzhledem k tomu, že na kongresu FIS 1994 v Rio de Janeiro byla zavazena také disciplína snowboarding jako lyžařská, lze v tomto směru očekávat i pokus o její zařazení do programu ZOH, i když není vyřčeno, že tomu tak bude na úkor jiné lyžařské disciplíny!

Mezi dvaceti nejúspěšnějšími závodníky ZOH z období 1924 až 1992 je 12 lyžařů: Raša Smetaniňová (10 medailí), Sixten Jernberg (8), Galina Kulaková (9), Věsko Hakulinen (7), Eero Mäntyranta (7), Gundé-Andreas Svan (6), Nikolaj Zimjatov (5), Thomas Wassberg (4), Juha Mieto (5), Johan Gröttusbraaten (6), Vegard Ulvang (5), Harald Grønningen (5). Všechny zlaté medaile v lyžařských alpských disciplínách se podařilo získat v roce 1956 Antonu Sailerovi a Jean-Claudovi Killymu v roce 1968.

Z českých lyžařů získala bronzovou olympijskou medaili v roce 1988 štafeta 4x10 km ve složení Radim Nyč, Václav Korunka, Pavel Benc a Ladislav Svanda, v roce 1972 Helena Šikolová v běhu na 5 km, v letech 1980 a 1984 v téže disciplíně Květa Jeriová, navíc stříbrnou medaili v roce 1984 štafeta 4x5 km ve složení Dagmar Švubová, Blanka Paulů, Gabriela Svobodová a Květa Jeriová. Jiří Raška získal v roce 1968 zlatou medaili ve skoku na můstku K-70 a stříbrnou na můstku K-90. V roce 1988 vyhrál stříbrnou medaili Pavel Ploc a bronzovou Jiří Malec na můstku K-70. Pavel Ploc získal bronzovou medaili na můstku K-90 v roce 1984. Na ZOH 1992 se umístilo na 3. místě družstvo skokanů ve složení Tomáš Goder, František Jež, Jaroslav Sakala a Jiří Parma. Bronzovou medaili ve sjezdu (a naši zatím jedinou v alpských disciplínách) vybojovala v roce 1984 Olga Charvátová-Křížová.

Zimní olympijské hry 1994 v Lillehammeru poskytly skvělý příklad nerozdělitelného soužití olympijské myšlenky a lyžování. Právě v zemi, která je kolebkou novodobého lyžování a v níž je tento sport vskutku sportem všelidovým, se podařilo uspořádat hry, které více než kterékoli jiné zdůraznily podstatu olympijské myšlenky: přátelské soužití mezi lidmi, zdravé tělo i duch.

Ing. MIROSLAV JEDLIČKA, CSc.
předseda SLČR a člen výkonného
výboru ČOV

NEJLEPŠÍ BĚŽCI A BĚŽKYNĚ V HISTORII NAŠEHO LYŽOVÁNÍ

Běžecské disciplíny mužů na 18 (15) a 50 km jsou v programu ZOH od roku 1924 (Chamonix) a na MS od roku 1925 (Janské Lázně). V roce 1933 (Innsbruck) byla zařazena štafeta 4x10 km, v roce 1954 (Oslo) běh na 30 km. V roce 1985 schválila FIS používání volné techniky běhu, od roku 1987 bylo zavedeno střídání volné a klasické techniky. Od roku 1989 je zařazen kombinovaný závod.

Do roku 1994 se konalo celkem 43 olympijských a mistrovských soutěží, v jejich rámci se uskutečnilo celkem 149 závodů (z toho 155 individuálních a 34 soutěží družstev).

Naši běžci se zúčastnili 104 individuálních soutěží a 24 soutěží družstev. Získali celkem 12 medailí — 9 v individuálních soutěžích a 3 v soutěžích družstev — 2x zlatou, 5x stříbrnou a 5x bronzovou medaili, celkem 92 bodů do „hodnocení národů“.

a) Hodnocení úspěšnosti podle délky tratí:

— Nejlepší umístění a tím i nejvíce bodů jsme získali na trati 50 km — 5 medailí a 40 bodů
15 km — 4 medaile a 26 bodů
štafety — 3 medaile a 24 bodů

Porovnáme-li kratší (10 a 15 km) a delší (30 a 50 km) tratě v individuálních soutěžích, je úspěšnost u mužů na „delších tratích“ za hodnocené období větší, zatímco u žen je tomu právě naopak.

b) Podle způsobu běhu:

— V období 1985–94, kdy byly zavedeny dvě techniky běhu, jsme dosáhli lepších výsledků v soutěžích volnou technikou (71 %).

— Projevuje se sličná tendence dosahováním lepších výsledků na delších tratích (podobně u žen v tomto období).

Tabulka 1

Pořadí běžců na lyžích podle bodování umístění na ZOH a MS do 6. místa a počtu medailí (1924–1994)

Jméno	body				počet med.	poř.
	SI	SD	celk.	poř.		
F. Donath	21	—	21	1.	4	1 2 1 1
P. Benc	2	11	13	2.	1	0 0 1 1
C. Musil	—	11	11	3.–4.	1	0 1 0 0
F. Šimůnek	—	11	11	3.–4.	1	0 1 0 0
R. Nyč	1	8	9	5.	2	0 0 2 2
V. Korunka	—	8	8	6.	2	0 0 2 2
L. Švanda	—	7	7	7.–10.	2	0 0 2 2
A. Bartoň	—	7	7	7.–10.	1	0 1 0 0
S. Henych	5	2	7	7.–10.	1	0 1 0 0
O. Německý	7	—	7	7.–10.	1	1 0 0 0
J. Erlebach	6	—	6	11.–12.	1	0 1 0 0
J. Adólf	6	—	6	11.–12.	1	0 1 0 0
A. Etrich					1	1 0 0 0
F. Häckel					1	0 1 0 0
V. Novák					1	0 1 0 0
M. Petrásek					1	0 1 0 0

Body za umístění do 6. místa získalo celkem 28 běžců, medaile 15 běžců.

Pozn.: SI — soutěže individuální
SD — soutěže družstev

c) Podle disciplín

— 10 km L. Buchta 2 b.
— 15 (18 km) F. Donath 10 b., 2 med.
O. Německý 7 b., 1 med.
J. Erlebach 4 b., 1 med.
— 30 km nikdo se neumístil do 6. místa
— 50 km F. Donath 11 b., 2 med.
F. Häckel 5 b., 1 med.
S. Henych 5 b., 1 med.
— štafeta L. Švanda 11 b., 2 med.
C. Musil 11 b., 1 med.
F. Šimůnek 11 b., 1 med.

Běhy na lyžích mužů patří po celou dobu nového lyžování k našim úspěšným disciplínám. Potvrzuje to zisk 12 medailí. Za vrcholy lze považovat výsledky na MS 1925 (Janské Lázně

— 43 b., 6 medailí), na MS 1927 (Cortina — 10 a 1) a na MS 1974 (Falun — 7 a 1). Za neúspěchy pak MS 1930 (Oslo) období 1958–1966, 1980 (Lake Placid), 1984 (Sarajevo) a 1994 (Lillehammer).

Kategorie žen

Do roku 1994 se konalo celkem 25 světových soutěží (ZOH a MS). Uskutečnilo se 84 závodů (62 v individuálních soutěžích a 22 v soutěžích družstev).

Naše běžkyně se zúčastnily 79 soutěží. Získaly celkem 7 medailí — 2x stříbrnou a 5x bronzovou medaili, 76 bodů při hodnocení umístění do 6. místa (v hodnocení národů).

a) Hodnocení úspěšnosti podle délky tratí:

— Nejvíce bodů a nejlepší umístění jsme získali na trati 5 km — 4 medaile a 21 bodů
10 km — 1 medaile a 16 bodů
štafety — 2 medaile a 33 bodů.

Na krátkých tratích 5 a 10 km jsme získali více než 80 % bodů a 100 % medailí. Úspěšnost na dlouhých tratích (15 — 20 — 30 km) tvoří méně než 20 % bodů, nezískali jsme žádnou medaili. Nabízí se otázka, v čem jsou příčiny toho, že ženy až do roku 1985 (MS v Seefeldu, uznání volné techniky běhu) byly výrazně lepší na krátkých tratích, zatímco muži na dlouhých.

b) Podle způsobu běhu:

— V období od roku 1985, kdy byly zavedeny obě techniky běhu, jsme dosáhli lepších výsledků „volnou“ technikou (téměř 10 % bodů).

— Začala se projevovat tendence k lepším výsledkům na delších tratích (15 — 20 — 30 km). To je velmi zajímavé proto, že dosavadní trend výsledků v klasické éře směřoval ke krátkým tratím.

Tabulka 2

Pořadí běžkyň na lyžích podle bodování umístění na ZOH a MS do 6. místa a počet medailí (1952–1994)

Jméno	body				počet med.	poř.
	SI	SD	celk.	poř.		
K. Jeriová	14	11	25	1.–2.	4	0 1 3 1
B. Paulů	11	14	25	1.–2.	3	0 2 1 2
G. Svobodová	—	17	17	3.	2	0 1 1 3
A. Havrančíková	8	7	15	4.	0	
D. Švubová	—	13	13	5.	1	0 1 0 4.–7.
H. Šikolová	7	3	10	6.	1	0 0 1 4.–7.
A. Bartošová	—	6	6	7.–8.	1	0 0 1 4.–7.
K. Neumannová	3	3	6	7.–8.	0	
A. Pasiárová	1	4	5	9.–11.	0	
B. Paulusová	—	5	5	9.–11.	0	
L. Balážová	—	5	5	9.–11.	0	
M. Jaškovská					1	0 0 1 4.–7.

Body do 6. místa získalo celkem 26 běžkyň, medaile 7 běžkyň.

c) Podle disciplín:

— 5 km — K. Jeriová 10. b., 2 med.
B. Paulů 5 b., 1 med.
H. Šikolová 4 b., 1 med.
— 10 km — K. Jeriová 4 b., 1 med.
B. Paulů 3 b.
H. Šikolová 3 b.
A. Pasiárová 3 b.
K. Neumannová 3 b.
— 15, 20, 30 km — A. Havrančíková 5 b.
B. Paulů 3 b.
— štafeta — G. Svobodová 17. b., 2 med.
B. Paulů 14 b., 2 med.
D. Švubová 13 b., 1 med.
K. Jeriová 11 b., 1 med.

Běh na lyžích patří k odvětvím lyžování, která se významně podílela na našich úspěších. Přesto, že běh žen byl do světových soutěží zařazen až v roce 1952, získaly 7 medailí. Za výkonnostní vrcholy lze považovat MS 1974 a ZOH 1984 (Falun a Sarajevo, vždy 12 b. a 2 medaile), MS 1982 (Oslo, 9 a 1) a ZOH 1990 (Lake Placid 7 a 1). Za největší neúspěch posledních let považují MS 1987 (Oberstdorf), kde jsme nezaznamenali ani jedno umístění do 15. místa v individuálních soutěžích.

Doc. dr. JAROSLAV POTMĚSIL, CSc.

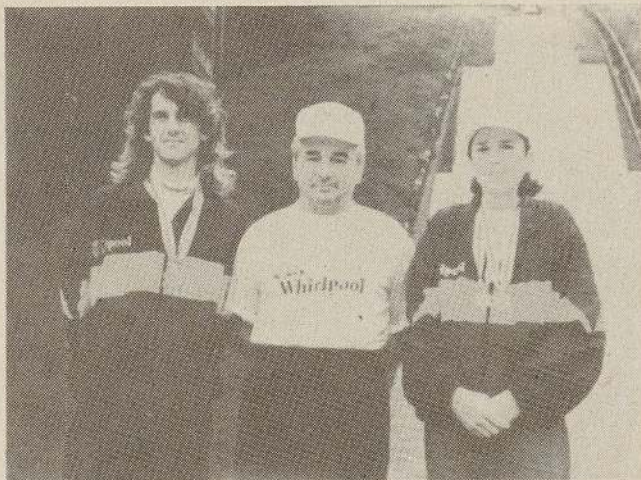
Raškův návrat po 15 letech

Podruhé ve své trenérské kariéře převzal funkci trenéra mužské skokanské reprezentace Jiří Raška. Podobně jako v roce 1979 dostává do vinku družstvo po poměrně neúspěšné sezóně. Tehdy po MS v Lahti, kde neuspěli svěřenci Jáchyma Bulína, letos po ZOH v Lillehammeru, kde vybuchlo české družstvo Ludka Maturoy. Světlymi body Raškovy nové funkce jsou psychologický podíl na Sakalově zlaté medaili z letů v Planici a prosazení mladíků frenštátského tréninkového centra Sucháčka a Kahánka spolu s již úspěšnými Krompolicem do nově schváleného reprezentačního družstva České republiky. V osmičce A-družstva jsou dále tři jeho odchovanci (Parma, Dluhoš a Jež) v barvách Dukly Liberec a Tomáš Goder ze Ski Jilemnice. Na výsledek symbiózy generačně rozdílných závodníků si budeme muset počkat na závěr zimní sezony, kdy se v březnu 1995 uskuteční v Thunder Bay mistrovství světa v klasických lyžařských disciplínách.

V posledním červnovém týdnu se noví Raška-boys objevili v premiéře na letních závodech FIS ve Velenje (Slovinsko), kde jim na můstku K-88 byli soupeři nejlepší závodníci Itálie, Slovenska a domácího Slovinska.

V hlavním závodě 4. ročníku závodu SKI Jumping Challenger, přenášeném televizí, vybojoval další druhé místo pro Českou republiku Jiří Parma. Závod se skákal vylučovacím způsobem, měřila se jen délka skoku. Ze 64 závodníků vypadl ve 2. kole Goder, Věchet, Sucháček a po pádu i Sakala. Ve třetím kole skončily naděje pro Dluhoše a Krompolce, když se mezi osm posledních probodovali vedle pěti Slovinců jen Parma, Jež a Ital Cecon. Do semifinále pak jen Parma, který až ve finále podlehl Megličovi.

8. ročník večerních závodů Rudarsko svetilko: 1. Cecon (It.) 79,0 a 79,0 [231,5 b.], 2. Krompolc (ČR) 77,0 a 80,0 [220,0], 3. Fras (Slov.) 78,0 a 77,5 [221,0], 4. Kaligaro

Snímky Jiří Sedláček

(Slov.) 77,0 a 76,0 [217,0, 5. Petek (Slov.) 77,0 a 76,0 [216,0], 6. Kopač (Slov.) 74,5 a 77,5 [214,5]. Další naši: 10. Parma 75,5 a 75,5 [209,5], 12. Goder 77,0 a 73,0 [199,5], 20. Jež 74,0 a 73,0 [199,5].

4. ročník SKI JUMPING CHALLENGER - Velenje - osmi-finále: Jež (ČR) 75,5 m - Petek (Slov.) 73,5 (13. místo), Brzin (Slov.) 70,5 (16.) - Meglič (Slov.) 79,0, Pertile (It.) 71,5 (15.) - Kladník (Slov.) 72,0, Kopašar (Slov.) 75,5 - Dluhoš (ČR) 75,0 (10.), Komovec (Slov.) 75,0 (9.) - Parma (ČR) 76,5, Kopač (Slov.) 77,0 - Krompolc (ČR) 74,5 (12.), Kaligaro (Slov.) 73,5 (14.) - Cecon (It.) 77,0, Fras (Slov.) 79,0 - Polajnar (Slov.) 74,5 (11.). **Čtvrtfinále:** Parma 77,0 - Kopašar 71,5, Kladník 73,5 - Kopač 76,5, Meglič 77,0 - Cecon 76,0, Jež 70,5 - Fras 76,5. **II. semifinále:** Kladník 70,0 - Cecon 79,5, Kopašar 71,5 - Jež 74,5. **I. semifinále:** Kopač 77,0 - Meglič 78,0, Parma 79,5 - Fras 76,5. **Pořadí:** 8. místo Kladník 70,5, 7. místo Kopašar 72,5, 6. Jež 74,5, 5. Cecon 79,5, 4. Kopač 78,0, 3. Fras 80,0. **Finále:** Meglič 80,0 [1.] - Parma 79,0. **-sed-**

KOZLOVICE 1994

Přes padesát mladých nadějí skokanského sportu z České republiky, Slovenska a Polska se představilo v 6. ročníku žákovských závodů na můstku K-18 m v neděli 19. června 1994. Pořadatelé z TJ Sokol Kozlovi-

ce pod vedením trenérů Oldřicha Skotáka a Pavla Fízka připravili pro 300 spokojených diváků příjemné prostředí i kvalitní občerstvení. Hlasatel Zdeněk Krompolc představil v přestávkách nového trenéra české reprezentace Jiřího Rašku a letošního mistra světa v letech na lyžích Jaroslava Sakalu. Ve dvou nejmladších kategoriích dominovali závodníci TJ MEZ Frenštát, vnuk olympijského vítěze Rašky Jeník Mazoch a dvojčata Židkovi, když favorit kategorie mladších žáků Michal Odstrčilík upadl. O třetí vítězství připravil Frenštát p. Radhoštěm pádem ve 2. kole vedoucí závodník Jiří Parma. Pěkné ceny věnované sponzory závodu předali úspěšným skokanům předseda TJ Stanislav Zeman a Jaroslav Sakala.

Z výsledků — předžáci (roč. 1985 a ml.): 1. Mazoch (MEZ Frenštát) 14,5 a 15,5 [187,9 b.], 2. Pitšek (Sokol Kozlovice) 14,5 a 15,0 [181,6 b.], 3. Fízek [Kozlovice] 14,0 a 14,5 [176,5]. **Mladší žáci (roč. 1983 a 1984):** 1. Židek Z. (MEZ) 17,5 a 18,0 [223,7], 2. Židek R. (MEZ) 16,5 a 17,0 [215,0], 3. Janků (MEZ) 17,5 a 17,0 [213,6]. **Starší žáci (roč. 1981 a 1982):** 1. Pelar (Pol.) 17,0 a 17,5 [207,6], 2. Štefela (Rožnov) 17,0 a 17,5 [206,6], 3. Vavruška (Rožnov) 16,5 a 17,0 [203,5]. **(sed)**

Prvá cena na Slovensko

V posledných rokoch sa venuje mimoriadna pozornosť bezkolíznemu vzťahu prírody a v nej vykonávaným športovým aktivitám. Pri príprave takých významných podujatí, akými sú olympijské hry či majstrovstvá sveta, riadiace športové orgány priamo vyžadujú od organizačných výborov, aby vo svojich plánoch činnosti kvantifikovali a zároveň minimalizovali dopad týchto aktivít na prírodné prostredie. Aspekt, ktorý je ešte zvýraznený pri poriadaní lyžiarskych športových podujatí v otvorenej zimnej prírode.

V súlade s týmto trendom sa i najvyšší športový orgán sveta — Medzinárodný olympijský výbor — rozhodol každoročne udeľovať ceny Sport and Environment, čo v preklade značí Sport a prírodné prostredie. Táto cena symbolizuje práve bezkolízny vzťah prírody a športových aktivít. Udeľuje sa jednotlivcom i organizáciám, ktoré tento vzťah uplatňujú v každodennom živote.

Veľmi nás preto potešila správa zo sídla Medzinárodného olympijského výboru vo Svätcjarsku, že jedným z laureátov tejto ceny za rok 1993 sa stal dlhoročný pracovník v lyžovaní a na poli šírenia olympizmu **ing. Ladislav Harvan, CSc.**, ktorý prakticky celý svoj život zasvätil športu a ochrane prírody. Na dokumentáciu tejto skutočnosti stačí vybrať z jeho životopisu ozaj len zopár údajov. Takmer 19 rokov pracoval v TANAP ako vedúci oddelenia ochrany

Vyznamenaný ing. Ladislav Harvan s predsedom NOV Slovenska prof. Vladimírom Černušákom

prírody, 17 rokov bol činný v najvyšších lyžiarskych funkciách v bývalej CSER, 22 rokov bol predsedom oblastného výboru Horskej služby a na majstrovstvách sveta v severských lyžiarskych disciplínach 1970 bol podpredsedom organizačného výboru pre technické veci.

Vyznamenanie MOV nie je len osobným ocenením ing. Harvana, ale je aj uznaním práce celej lyžiarskej generácie, ktorá pripravila doterajší organizačný vrchol slovenského športu — MS 1970 v kiasickom lyžovaní vo Vysokých Tatrách. Je symbolické, že ing. Harvan je jedným z aktívnych pracovníkov, ktorí sa teraz snažia pripraviť podmienky kandidatúry tatrského regiónu na zimné olympijské hry 2002.

Vyznamenanie MOV ing. Harvanovi je prvou takouto cenou udelenou predstavitelovi športu z krajín bývalého východného bloku. Naša vlasť je teda živým dokladom toho, že šport a príroda môžu vedľa seba existovať v prirodzenom vzťahu.

Cenu MOV prevzal ing. Harvan na zasadnutí Slovenského olympijského výboru v Bratislave z rúk člena Medzinárodného olympijského výboru a predsedu SOV prof. PhDr. Vladimíra Černušáka CSc., pred kamerami Slovenskej televízie.

JAN MRÁZ,
generálny tajomník SOV

KDO JE MILAN TRNKA?

Patrí k tým, ktorí odesli ze socialistického Československa, a pretože podnikavosť je nápadnou vlastnosťou tohoto kladenského rodáka, v zahraničí úspeš. V ďalekém zahraničí — v Austrálii, jednu dobu i v Japonsku. Stal sa profesionálnym závodníkom v alpských disciplínach, pozdžší šéftrenérom veľkého lyžařského klubu a majiteľom zimného strediska. V Austrálii se ale jmenuje Stevens. „Když jsem žádal o australské občanství, nabídla mně úřednice změnu jména. Trnka — to žádný Australan nevysloví, i křestní jméno Milan je pro ně neobvyklé a považují mne za Itala — jméno jim připomíná známé italské město.“

V Austrálii je pro nás exotické snad všechno, včetně závodění. Obyvatelé země si libují v extrémních a originálních výkonech, jinak jako by pro ně sport ani neměl smysl. Lyžařští profesionálové jezdí například takzvané Dash for Cash, na náš vkus poněkud bláznivou podívanou. Jde o sjezdářský závod na tratí málo upravené, zato obohacené o různé umělé skoky a sněhové tunely. Soutěž má společný start (!!), k vidění je i šedesát lidí současně. Ti se prostě pustí ze svahu, a kdo „přežije“, smí pokračovat. Veliká část startujících totiž skončí v záchranných sítích nebo prostě pádem, účastníci se k sobě nechovají příliš ohleduplně. Na rozdíl od našich závodů není dole cíl. Závodníci sundají lyže a běží po vyznačené trase, často zpátky do kopce. Potom třeba probíhají potok, přelézají po kládách, šplhají. Skutečná prověrka tvrdosti a pohybové všestrannosti, navíc — a to je hlavní — velká podívaná pro poněkud otrlé diváky. V cíli stojí dívka a drží 7500 dolarů. Kdo jí je první vytrhne z ruky, je vítěz! (Vskutku netradiční rozdělení cen...)

Na tratí se smí cokoliv a jediné pravidlo nařizuje: Před startem každý podepisuje prohlášení, že v případě úrazu od pořadatele nic nepožaduje! Inu, život profesionála v některých zemích je opravdu nelehký...

Existují však „normální“ závody, zvané profesionální liga. Milan Trnka měl navíc i angažmá v USA, ve Vailu. Taková

světová série zahrnuje závody v USA, v Kanadě a v Japonsku. V Evropě ne, FIS něco takového nedopustí. Těžko lze tedy posuzovat, jak by v této „lize“ uspěli nejlepší světoví sjezdáři. Lehké by to ale určitě neměli. Dostat se v závodě mezi posledních šestnáct je už výkon, který něco znamená.

Milan Trnka závodil do roku 1992, stačil však i vystudovat a stát se diplomovaným trenérem, absolventem studia sportovních věd. Odešel v roce 1980, plných deset let trvalo, než se směl podívat k rodičům do Kladna.

„Je nepochopitelné, proč jsme tak zaspali, když máme vynikající skokany, dobré běžce i sdruženáře. Proč také alpské disciplíny nemají svoji Neumannovou, svého Sakalu. Navíc metodika je tu úplně špatná, počínaje základním lyžováním. Ve světě se vyučuje jinak, hlavně příprava závodníků je zcela odlišná. Na podzim by mně tady o tom měla vyjit kniha.“

Jistě, Česká republika má některé nevýhody: Nízké hory, krátké sjezdovky, nedostatek sněhu. Větší roli ale hraje skutečnost, že kvalitní trenéři jsou vesměs v zahraničí, nebo tu prostě nechtějí pracovat. Zřejmě mají své zkušenosti... Nechtím se tím, že bych rád byl zvolen do vedení zdejšího lyžování a pomohl sjezdářům na nohy. Myslím, že bych to dokázal, i když samozřejmě nikoliv sám.“

★

Potud je všechno v pořádku, není důvod nevěřit. Milan Trnka má jistě v mnohém pravdu. Přesto se domnívám, a neopomněl jsem mu to říct, že by se především měl vrátit a soustavně pracovat u nás! Jinak se mu jeho sen o důstojném návratu českých závodníků na světové sjezdovky nesplní. Přednesl mnoho plánů, ale skončil tím, že začátkem května zase na několik měsíců odjíždí do Austrálie...

Lidi jeho druhu, jeho zkušeností a rozhledu, v neposlední řadě pak jeho dynamického a netradičního uvažování určitě potřebujeme a cestu jim nikdo neuzavírá. Svoji přiležitost však musí i Milan Trnka-Stevens potvrdit doma. Bude vítán!

K. B.

SPONZOŘI PRO DĚTI?

Prostřednictvím novinové výstřižkové služby máme přístup k materiálům o lyžování z celé republiky, včetně regionálního tisku. Chceme vědět pokud možno všechno, co kdo o lyžování napsal. Mám-li funkci tiskového mluvčího svazu, patří taková informovanost ostatně k mým povinnostem.

K zamyšlení poněkud smutnému mne přivedl článek z ostravské Svobody, který informuje o zájezdu mladých lyžařů do Turecka. Spolupracovník našeho časopisu, trenér mládeže Michal Rozhon, v článku napsal: „Jedna sezóna mladého lyžaře, včetně tří podzimních tréninkových soustředění v Rakousku a základního vybavení dvěma páry lyží, stojí 50 tisíc korun (!). To si „normální“ rodič na u nás nemůže dovolit, proto se zázkuská lyžařská základna ztenčuje. Samozřejmě by byla škoda, kdyby krásný a čistý sport měl zaniknout kvůli nedostatku peněz.“

Ano, lyžování patří bohužel ke sportům finančně velmi náročným, dokonce k nejdražším. Každý sport něco stojí, málokterý však tolik jako závodní lyžování. Náklady jsou vyšší o to, že žijeme v zemi s nedostatkem sněhu i nedostatečně vysokými horami, že naše sjezdovky nesnesou srovnání se světem z objektivních důvodů. Na tom nic nezměníme. Hory nám nevyrostou, sněhu spíše ubývá. Kdo chce uspět v mezinárodním měření sil, musí absolvovat nějaké pobyty v zahraničí, protože přípravu na sněhu — jak ví každý lyžař — nelze ničím nahradit. Navíc v málokterém sportu je nutné tak složité vybavení, oblečení, výzbroj i výstroj jako právě v lyžování. V málokterém odvětví sportu je tak nákladné cestování na závody. Oč lépe jsou na tom sporty provozované v trenýrkách a v tričku, navíc v klimatických podmínkách

dostupných i u nás! [K tomu připočtete ještě ceny vleků a dalších lyžařských nezbytností...]

Nová společenská skutečnost nám otevřela cestu do světa zcela a doslova. Dnes může lyžovat v zahraničí každý, ne jen člen reprezentačního družstva dospělých. Jenže: Kdo to zaplatí? Příznivci minulého režimu mají téma k dokazování, jak to tenkrát bylo snadné... Ve skutečnosti lze spíše říci: Každý systém má své nevýhody, tedy i tržní hospodářství. Sport už neděláme na úkor důležitějších věcí, vydává společensky nezbytných. Předstírat životní úroveň neomezenými investicemi do sportu, udělat ze sportu vizitku údajné vyspělosti státu — to také nebyla nejšťastnější praxe.

V článcích zamýšlejících se nad našimi neúspěchy při ZOH v Lillehammer jsem napsal, že se v nové skutečnosti dosud neumíme pohybovat. Ekonomicky zajistit reprezentaci není takový problém. Zejména neúspěšnější dospělí závodníci — účastníci Světových pohárů — se o sebe vždycky nějak postarají. Kde je úspěch, tam je i reklama, takže existence bývá zajištěna. Za známými sportovci chodí sponzoři sami a vyplatí se jim to. Kdo ale bude chodit za mládeží? Kdo nabídne peníze těm, kteří zatím mnoho reklamy nenačítají a pro firmu propagačně nic neznamenají, protože ve svém věku ani znamenat nemohou? Jenže nepřijdou-li sponzoři také za mládeží, kdo bude za několik let reprezentovat? A dále: Nevypatí se státu podpora sportu v zemi, v níž je zdravotní stav obyvatel naprosto neuspokojivý, kde naopak přibývá dětí s nedostatkem pohybu i mládeže kouřící a pijící pravidelně alkohol? Čím více dnes vynaložíme na sport, tím méně nás bude zítra stát léčení trvale chorých nebo dokonce lidí závislých na alkoholu a drogách. Na po-

dobně „záliby“ nakonec stejně doplatí stát!!!

Vím, že to už je námět k diskusím v jiných kruzích, lyžaři tento problém nevyřeší. Musíme však vycházet z toho, že většina rodin je odkázána na normální příjmy (to jsou ony „normální“ rodiny, které má na mysli M. R.) a platit za závodní sezónu dítěte 50 000 Kč není v jejich možnostech. Nebezpečí nemusí spočívat jenom v zániku soutěžního sportu. Pro trenéra je nebezpečné už to, že si nemůže vybírat mladé sportovce podle jejich talentu a zájmu, nýbrž podle možnosti peněženek jejich rodičů. Orientace na děti z bohatých rodin ochuzuje sport mnohdy právě o ty nejtalentovanější.

Ze je to tak všude na světě? Neříká Z jakých společenských vrstev pocházejí američtí basketbalisté, zejména černoši? Z jakých rodin pocházeli proslulí brazilští fotbalisté, z jakých ekonomických poměrů vzešla většina slavných boxerů i sportovců v mnoha jiných odvětvích? Nakonec i hvězdy lyžařských svahů pocházejí často z prostých, zdaleka ne bohatých venkovských rodin! To všechno by si měl uvědomit nejen stát, jehož možnosti investovat do sportu budou ještě dlouho omezené a prioritou bude v této oblasti mít vždy sport pro všechny.

Musejí si to uvědomit především sponzoři. Ano, sport je dnes nejlépejší a nejúčinnější forma reklamy. Avšak její prameny mohou záhy vyschnout, nebude-li sponzor myslet na budoucnost. Tentokrát nikoli své firmy, nýbrž na budoucnost sportu jako takového. Jinak těžko zabráníme odchodu mládeže k odvětvím méně nákladným. Zmíněné „ztenčování“ základny mladých lyžařů je způsobeno nejen počasím, ale především tím, o čem v článku byla řeč! K. B.

CHVÁLÍME | NECHVÁLÍME

Naše nejlepší lyžařka **Kateřina Neumannová** pokračuje v neobvyklých formách letní přípravy. Po loňských úspěších v závodech horských kol a v triatlonu, v němž se stala dokonce mistryní republiky, dává letos přednost především kolu. Dokonce uvažuje o startech v mezinárodních závodech, v nichž by se mělo prokázat, zda je skutečně tak výborná, nebo zda její výsledky umožňují pouze slabé domácí soupeřky. Po jednom úspěšném závodě Kateřina Neumannová prohlásila, že v žádném případě neuvažuje o konci lyžařské kariéry, přesto se horským kolům hodlá věnovat vážně a nevyklučuje dokonce ani start na letních OH v Atlantě! To jsme nezaznamenali už mnoho let, alespoň u nás ne. Kdy se naposledy český sportovec zúčastnil letní i zimní olympiády?

„Káča“ jde tedy cestou, kterou v běhu na lyžích ukázali Ulvang a Smirnov: V létě dát na dlouho vale lyžím a připravovat se v úplně jiném odvětví. Někdejší jednotné tréninkové systémy to vrcholovým sportovcům přímo zakazovaly, člen SVS si něco takového nemohl dovolit. Ale proč? Dnešní sport na nejvyšší úrovni vyžaduje pochybně celoroční profesionální přípravu, která však na druhé straně může skončit znechucením a přímo nenávistí k tomu, čemu se musíme věnovat celý rok. (Sport přece jen nelze ve všem všudy srovnávat s prací!) Změna odvětví má tedy význam psychologický, ale i pohybový — změna pohybového režimu a způsobu zatížení se může kladně projevit také na fyziologických reakcích organismu i v reakcích pohybového aparátu na zatížení...

Uvidíme. V každém případě mají trenéři a metodikové námět k přemýšlení. To by mělo být co neobjektivnější, bez ohledu na konkrétní zkušenosti s takovým experimentem u jedné závodnice.

Z tiskových agentur jsme se dozvěděli, že se závodní činnost definitivně skončil kdysi slavný finský skokan **Matti Nykänen**.

Jeho životní osudy by vydaly na román o tom, jak skončí člověk, jemuž sláva stoupne do hlavy a s popularitou se nemůže vyrovnat. Marnost úsilí o návrat na světové můstky poznal jeden z nejnadanějších skokanů všech dob. Žel, příroda mu nadělila pouze pohybový talent a specifické schopnosti, méně už ho obdařila disciplinovaností a cítem pro to, že i výjimečnost, má-li být chápána pozitivně, musí mít své hranice. To si ne každý uvědomuje. Také pro naše mladé sportovce by Nykänenovy osudy měly být spíše varováním. Zejména nyní, kdy si v opojení ze svobody leckdo neuvědomuje, že svoboda je něco jiného než nekázeň, že disciplinovanost a dodržování norem společenského soužití nejsou projevem nesvobody!!

Sláva jednoho z nejtalentovanějších skončila záhy: alkohol, pověst krále nočních barů, dokonce výtržnosti, záchvaty zúřivosti a ničení všeho, co mu přišlo pod ruku, vzápětí vystřížlivění a lítost až patologická. Rozvrat manželství byl jenom nutnou dohrou, zákonitým důsledkem. Ztráta výkonnosti, ztráta přátel, averze okolí. Nykänen byl stále obdivován, nakonec s ním ale nikdo nechtěl ani sedět u stolu. Úsilí psychologů přišlo pozdě. Lyžařský svět se už nikdy nedoví, co všechno mohl kdysi tak slavný Matti ještě dokázat... Škoda nejen pro sport, nýbrž především pro jeden lidský život.

Lyžování na FTVS UK v Praze

Lyžování zaujímá (podle obliby) jedno z nejpřednějších míst mezi sporty probíranými v rámci povinné výuky na FTVS UK v Praze. Svědčí o tom zájem studentů o výběrové akce zaměřené na lyžování, ale i skutečnost, že v mnoha lyžařských školách v ČR vyučují absolventi nebo studenti naší školy.

FTVS UK je zároveň jedním z akreditačních zařízení, která mají oprávnění udělovat kvalifikace diplomovaný učitel, učitel a cvičitel lyžování. Studenti fakulty tak mají možnost současně s výukou plnit i požadavky pro získání některé z profesionálních licencí, které plně odpovídají požadavkům předepsaným akreditační komisí MŠMT ČR. Po absolvování lyžařských kurzů mají studenti možnost příslušnou kvalifikaci získat.

Struktura výuky lyžování na FTVS UK:

1. V prvním ročníku studia se mohou studenti přihlásit do „výběrového lyžování“, kde mají možnost se teoreticky i prakticky co nejlépe připravit na výuku lyžování. Po absolvování výuky projdou výběrem do studia specializace lyžování.

2. Ve druhém ročníku studia absolvují všichni studenti v rámci povinné

výuky čtrnáctidenní lyžařský kurz zaměřený na nácvik techniky běhu, sjíždění a zatáčení na lyžích, společně s výukou teorie. Na závěr kurzu studenti skládají praktické zkoušky z běhu, sjíždění a zatáčení na lyžích i z teorie. Těmito zkouškami je podmíněno získání zápočtu.

3. Ve třetím ročníku absolvují všichni studenti sedmidenní lyžařský kurz zaměřený na metodiku nácviku techniky lyžování. Jednotliví studenti jsou klasifikováni z metodických výstupů při výuce lyžování a z organizování lyžařských závodů. V letním semestru III. ročníku složí soubornou zkoušku z lyžování, přičemž výslednou známku tvoří jednak při ní prokázané teoretické vědomosti, ale i dovednosti prokázané v praktických zkouškách. Na základě výsledné známky mohou studenti obdržet následující kvalifikace pro výuku lyžování:

a) **Hodnocení „dobře“.** Těmto studentům je uznána první část školení pro cvičitele lyžování, která je oprávněně vyučovat lyžování v rámci školní tělesné výchovy.

b) **Hodnocení „velmi dobře“** znamená splnění požadavků pro udělení kvalifikace **cvičitel lyžování**. Držitelé

jsou kromě pravomocí předcházející skupiny oprávněni vyučovat veřejnost s nárokem na odměnu, včetně náhrady na opotřebování vlastní výzbroje. Mají také možnost si založit vlastní lyžařskou školu. Tato kvalifikace je společně s dvouletou praxí základní podmínkou pro přijetí do školení vyšší kvalifikace. Platnost kvalifikace je pět let, po ukončení platnosti je třeba absolvovat doškolení.

c) **Hodnocení „výborně“** znamená splnění požadavků pro udělení kvalifikace **učitel lyžování**. Kromě pravomocí společných s cvičitelem lyžování je učitel oprávněn školit a předávat vědomosti při školení a doškolování cvičitelů lyžování. Platnost je také omezena na dobu pěti let.

Nejvyšší kvalifikaci — **diplomovaný učitel lyžování** — je možné v současné době získat po absolvování studia „specializace základního lyžování“ na FTVS UK. Tuto formu studia mají možnost absolvovat pouze studenti, kteří byli na prvním čtrnáctidenním lyžařském kurzu hodnoceni známkou „výborně“.

Dr. TOMÁŠ GNAB

PERSPEKTIVY VÝUKY

Dobře vyučovat lyžování je zvláště od druhé světové války prestižní záležitostí každého lyžařského státu. Z výuky lyžování se stal významný kulturní a hospodářský fenomén, prostředek k rozšiřování životních hodnot i nezbytná reklama pro zimní střediska.

Mezinárodní spolupráce

Metodika alpského lyžování se v posledních čtyřiceti letech ve svobodném světě intenzivně vyvíjela. Na jedné straně se projevovala snaha zdůrazňovat její atraktivní znaky v jednotlivých zemích, na druhé straně vědomí, že bez mezinárodní spolupráce a určitého společného metodického základu se další perspektiva vyučování neobejde. Proto vznikla mezinárodní organizace výuky INTERSKI, která každý čtvrtý rok pořádá kongresy. V jejich mezidobí vyvíjejí důležitou činnost jednotlivé komise. To vše je víceméně dobrovolná činnost závislá na iniciativě lyžařských pracovníků.

Evropská unie a lyžování

V současné době se politická a hospodářská integrace Evropy týká všech důležitých oblastí života. Stranou nezůstává ani výuka lyžování. V Evropské unii budou moci náležitě kvalifikovaní učitelé lyžování pracovat bez omezení v kterékoliv členské zemi. Poněvadž prosperita škol závisí na jednotné výškolených učitelích, je nutné, aby v členských státech unie byla základní metodika jednotná, aby byl vytvořen všemi uznávaný „jednotný metodický standard“. Týká se to především biomechanického výkladu techniky, výběru vyučovací látky, jejího popisu, použitého názvosloví a didaktického přístupu. Takto připravený a jazykově vybavený pedagog se bude moci uplatnit v celé unii.

ISIA

ISIA (International Ski Instructors Association) je mezinárodní organizace profesionálních učitelů lyžování,

kteřá úzce spolupracuje s INTERSKI. Jejím důležitým úkolem v současné době je připravit se všemi členskými zeměmi Evropské unie uvedenou standardní metodiku a umožnit tak fungování společného trhu i v lyžařském vzdělávání.

Výuka jinde i u nás

Charakteristickým znakem úspěšné výuky lyžování je v poslední době kvalita srovnatelná s jinými produkty průmyslově vyspělé společnosti. Důležitým příkladem této úrovně jsou současné výukové publikace Rakouska, Švýcarska, Německa, Francie a dalších států, které se vyznačují výzralým obsahem, vybroušeným jazykem, názorným obrazovým doprovodem a logickou, velmi srozumitelnou stavbou textu. Jsou si velmi blízké svým biomechanickým a metodickým pojetím a stanou se zřejmě základem budoucí standardní metodiky Evropské unie.

Po roce 1989, kdy se u nás mohly začít rozvíjet lyžařské školy, jsme zdaleka neměli předpoklady srovnatelné se zeměmi bez přerušeného hospodářského a politického vývoje. Vezmeme-li v úvahu potíže, s nimiž se setkávaly začínající krkonošské profesionální školy při zajišťování přijatelných učitelů, nemůžeme se ubránit dojmu, že jsme se dostali ve výuce lyžování do postavení rozvojové země.

Český svaz lyžařských škol

14. května 1944 se konala valná hromada Českého svazu lyžařských škol, na níž byl zhodnocen vývoj v posledních čtyřech letech a jeho další možnosti. Značné organizační úsilí si vyžádalo zakládání nových organizací v době federace, Českého ČSLŠ, Slovenského (SSLS) a Československého svazu lyžařských škol (CSSLS) i organizace Interski ČSFR. Následovalo nesnadná transformace těchto organizací, ustavuje se Asociace profesionálních učitelů lyžování (APUL) a Interski České republiky. Toto období se vyznačuje značnou, ale ne vždy na stejné cíle zaměřenou snahou funkcionářů. Vznik velkého počtu vý-

ukových zařízení (instituce s akreditací MŠMT) pro přípravu učitelů lyžování často vyústil v organizačně i obsahově rozříštěné a nevyhovující školení; v neefektivně organizovanou práci na jednotné metodice, neuspokojivou činnost Interski ČR, jejíž výkonný výbor chápe své poslání příliš úzce a snaží se spíše direktivně řídit, než aby plnil funkci koordinátora mezi jednotlivými institucemi zabývající se lyžařskou výukou.

Jako příklady slibného vývoje v těchto letech stojí za zmínku:

1. Počátek úzké odborné spolupráce mezi ČSLŠ a vysokoškolskými pracovišti, s olomouckou fakultou tělesné kultury a brněnskou pedagogickou fakultou, k níž se později připojila i Asociace profesionálních učitelů lyžování.

2. Vyšly mezinárodní úrovni se přibližující metodické publikace zpracované autory, jakými jsou například Karel Drlik, Libor Knot, Jiří Soukup a Karel Strobl.

3. V Praze bylo uspořádáno zasedání mezinárodní terminologické komise Interterm, kterého se zúčastnili přední metodičtí pracovníci Franz Hoppichler, Hans Zehetmayer a Fritz Baumrock z Rakouska, Karl Gamma ze Švýcarska a Pierre Bott z Francie. Zasedání bylo spojeno s návštěvou Krkonoš, která upozornila na naše možnosti v rekreačním lyžování a podpořila zájem zahraničních partnerů o výuku u nás.

4. Byly obnoveny a rozšířeny mezinárodní kontakty nutné pro rozvoj výuky v České republice. Je nutno připomenout pozitivní výsledky profesionální práce Igora Houdka.

5. Městská zastupitelstva Harrachova a Špindlerova Mlýna vytvořila hospodářské podmínky pro prezentaci České republiky na kongresu INTERSKI 1995 v Japonsku

a přijala podnět pro kandidaturu na uspořádání kongresu 1999 v Krkonoších.

6. Metodický videofilm o výuce sjíždění Libora Knoty a Jiřího Soukupa Lyžování podle alpských lyžařských škol získal na festivalu naučných filmů (Olomouc, duben 1994) v kategorii sportovních filmů 1. cenu.

7. APUL byla přijata za člena mezinárodní asociace profesionálních učitelů ISIA. Je to důležitý krok, který umožní našim učitelům s požadovanou úrovní rozšířit akční rádius vyučování a erudice. Významnou roli hrála aktivita Jiřího Kotašky, Vladimíra Erlebacha a Bohumíra Zemana.

Pro práci ČSLŠ a pro pokračování v uvedených činnostech je důležité, že pracovníci, kteří se na nich podíleli, jsou vesměs z členských škol ČSLŠ a na valné hromadě APUL, FTK Olomouc a PeF Brno zamýšlejí dále prohlubovat vzájemnou spolupráci. S tímto výhledem zvolila valná hromada také výkonný výbor s předsedou dr. Karlem Drlikem, pedagogem FTK Olomouc a vedoucím akreditačního učiliště této školy. Výbor se bude přednostně zabývat:

1. Zkvalitněním úrovně školení učitelů, v této souvislosti i sjednocením metodiky výuky, vyhovující všem akreditačním zařízením spolupracujícím s ČSLŠ i požadavkům ISIA.

2. Podporou spolupráce lyžařských škol a jejich pedagogické a manažerské úrovně.

3. Spoluprací s APUL v zapojení našich učitelů lyžování do ISIA.

4. Prezentací naší výuky lyžování na kongresu INTERSKI 1994 a podporou přípravy kandidatury Krkonoš na kongres 1999.

JIŘÍ SOUKUP

NOVÉ FORMY VZDĚLÁVÁNÍ

Pro zájemce o získání profesionální licence pro výuku lyžování zahajuje Školící centrum FTVS UK Praha ve školním roce 1994/95 následující program:

1. **Rozšiřující studium lyžování.** Studium se skládá ze dvou týdenních konzultací v zimní sezóně a je určeno pro:

a) absolventy FTVS UK Praha denního i dálkového studia, kteří ukončili studium nejpозději ve školním roce 1990/91 a absolvovali výuku lyžování,

b) současné studenty denního studia na FTVS UK, kteří již absolvovali povinnou výuku lyžování na této škole a nesplnili požadavky pro udělení kvalifikace,

c) současné studenty dálkového studia na FTVS UK, jejichž obsah a rozsah lyžařských kurzů neodpovídá předepsaným požadavkům pro udělení kvalifikace.

Absolventi FTVS UK se musejí prokázat vysokoškolským diplomem, současní studenti výkazem o řádném studiu. Absolvováním Rozšiřujícího studia lyžování si mohou doplnit praktické poznatky v oblasti lyžování a splnit závěrečné zkoušky. Při hodnocení „velmi dobře“ získávají kvalifikaci „cvičitel lyžování“, při hodnocení „výborně“ získávají kvalifikaci „učitel lyžování“. Finanční náklady, v nichž je zahrnuto ubytování, stravování, lyžařské vleky a výdaje spojené s výukou činí 2750 Kč na jeden týden (celkem 5500 Kč).

2. **Další možnost získat některou z lyžařských kvalifikací se otevírá pro širokou lyžařskou veřejnost.**

a) Podmínkou pro **školení cvičitelů lyžování** je dosažení věku 18 let a účast na přijímacích zkouškách v praxi, které proběhnou v rámci první konzultace. Rozsah školení minimálně 120 hodin je rozdělen na tři konzultace:

1. konzultace 4 dny
2. konzultace 7 dnů
3. konzultace 7 dnů, zakončená závěrečnou zkouškou z praxe a teorie.

b) Podmínkou pro **školení učitelů lyžování** je platná kvalifikace cvičitel lyžování společně s dvouletou praxí jako cvičitel a účast na přijímacích zkouškách v rámci první konzultace. Rozsah školení minimálně 80 hodin je rozdělen na dvě konzultace:

1. konzultace 3 dny
2. konzultace 7 dnů, zakončená závěrečnou zkouškou z praxe a teorie.

Platnost první i druhé konzultace je dva roky.

Finanční náklady jednotlivých konzultací, v nichž jsou zahrnuty náklady na stravu, ubytování, lyžařské vleky a výdaje spojené s výukou, činí:

- 3 dny konzultace — 1200 Kč
- 4 dny konzultace — 1600 Kč
- 7 dní konzultace — 2750 Kč

3. **Doškolení.** Vzhledem k tomu, že platnost všech kvalifikací je omezena na dobu pěti let, je možné prostřednictvím Školícího centra absolvovat také doškolení, jímž lze platnost kvalifikace prodloužit. Délka školení je tři dny a finanční náklady, v nichž je zahrnuto ubytování, stravování, lyžařské vleky a výdaje spojené s výukou činí 1200 Kč.

Příhláška obsahuje:

1. jméno a příjmení
2. datum narození a rodné číslo
3. adresu bydliště, telefon
4. dosavadní získanou kvalifikaci SLČR a datum vydání průkazu
5. člen Svazu lyžařů ČR ano/ne
6. u absolventů studia na FTVS UK Praha datum ukončení studia
7. na jakou formu školení či doškolení se zájemce přihlašuje.

Potvrzení o zaplacení příslušné částky za náklady na školení nebo doškolení je třeba **nejpozději do 15. 10. 1994** zaslat společně s přihláškou na adresu: Školící centrum FTVS UK, Josefa Martího 31, 162 52 Praha 6.

Nejpozději do tří týdnů po konečném termínu přihlášek obdrží každý žadatel příslušné termíny přijímacích zkoušek, školení či doškolení, společně s příslušnými organizačními pokyny. V případě neuskutečnění akce bude zaplacená částka vrácena v plné výši.

V případě odřeknutí účasti žadatele:
2 měsíce před zahájením akce bude vráceno 90 % zaplacené částky,

1 měsíc před zahájením akce bude vráceno 75 % zaplacené částky,

14 dní před zahájením akce bude vráceno 50 % zaplacené částky.

O novinkách ve výzbroji - a nejen o nich!

Chcete-li se dozvědět, kudy se ubírá vývoj ve vybavení pro lyžování a snowboarding, musíte v posledním únorovém víkendu navštívit pravidelně pořádaný veletrh ISPO v Mnichově. Letošního se zúčastnilo 1138 firem (!) ze 32 států na 124 000 m² výstavní plochy. (Pokud u vchodu zapomenete na plánek výstaviště, jste doslova ztraceni!!) Představte si, že by na našem výstavišti v Brně nebyla ve všech jeho pavilonech i volných plochách čtyři dny řeč o ničem jiném než o zimních sportech a zimní módě. Veletrh ISPO je ale určen pouze obchodníkům a podnikatelům v příslušných oborech, takže vstupenky na něj se běžně neprodávají. Zajdete-li však do registračního střediska a doložíte svůj odborný zájem (například průkazem trenéra, cvičitele, novináře nebo vizitkou sportovní firmy), jste zaregistrováni jako odborný návštěvník a dostanete vstupenky i katalog. [Katalog za 18 DM, vstupenka na den 25 DM, na dva dny 40, na tři 50, permanentka za 60 DM]. Po obrovském výstavišti jezdí elektrobus, který vás dopraví na místo, o němž máte zájem. Jste-li oprávněni s některou firmou jednat, musíte si předem v recepci jejího stánku domluvit termín.

O necelý měsíc později se zájemci o zimní sporty sešli v pražském Paláci kultury na veletrhu sportovních potřeb a služeb SPORT PRAGUE 94 - jaro. Tento veletrh se ze skromných začátků vypracoval — především díky firmě TERINVEST — na velice slušnou evropskou úroveň. Mělo to však i své zápory: Více než 400 stánků zaplnilo všechny prostory paláce, problémy byly se stavbou i likvidací expozic, ve dnech určených veřejnosti byl na výstavě neuvěřitelný nával. Ano, Praha nutně potřebuje veletržní areál! Šance někdejšího výstaviště byly patrně nezávratně zmařeny necitlivou a velikašskou dostavbou pro Zemskou výstavu.

Protože tuto situaci asi v našem časopise nevyřešíme, věnujme se raději novinkám některých známých firem. Heslem německé firmy VÖLKL je Kontinuita a inovace, tedy vycházet z vyzkoušených principů a své konstrukce zdokonalovat ve směru uživatelského komfortu a bezpečnosti. I v našich horách konečně minuly časy, kdy lyžař strávil den především čekáním na lanovku či vleč. Pokud někdo jezdí pět nebo i více hodin denně, potom každé zdánlivě nepatrné vylepšení lyží (zlepšení tlumění, snadnější vyjetí oblouků a podobně) výrazně snižuje únavu lyžaře. Lyžování je zdravější, bezpečnější. VÖLKL uvádí, jako novinku plastový nástavec na špičky lyží u řady VP 19 a P 9, který jednak chrání špičku před poškozáním, jednak účinně tlumí vibrace a přispívá k pohodlné jízdě. Zdvoujná torzní krabice u modelu VP 19 Vario a u řady P 10 příznivě ovlivňuje jízdní vlastnosti, zejména přenos řídicí síly na lyži a záběr hran. Zajímavou novinkou je model P 9 RSL, kde prostou výměnou pravé lyže za levou dostaneme lyže s charakterem buď slalomovým nebo „obřákovým“.

Rakouští výrobci také zůstávají u vyzkoušených konstrukcí, které aplikují na další skupiny lyží. KÄSTLE rozšířil konstrukci POWER SYNCAP, skládající se z vnějšího pláště lyže, který přenáší sílu na hrany, a vnitřního pláště, který pohlcuje nárazy a zvyšuje pohodlí při jízdě, i na modely řady RAGE a TCX (01 až 04).

Další z rakouských gigantů — ATOMIC — testoval v minulé sezóně u závodních i sportovních lyží obdobnou dvouplášťovou konstrukci s názvem Racecap. Nyní ji za-

vádí jako Twincap také u komfortních nezávodních lyží ATC 1 až ATC 7, které navíc vybavuje plastovým ochranným a tlumičím nástavcem na špičce. Díky nové konstrukci šetří firma až 97 % nátěrových hmot a ředidel, 28 % lepidel, 47 % brusiv, 46 % spotřeby energie. Zatížení životního prostředí odpady se snižuje o 20 %. **Tyto údaje by měly posloužit jako inspirace mnoha výrobcům — a to nejen sportovních potřeb!**

BLIZZARD rovněž rozšiřuje osvědčenou CAP technologii ze závodních na sportovní a komfortní modely, přičemž požadované jízdní vlastnosti dosahuje tvarováním pláště. Lyže s označením TCS jsou dobře točivé, lyže TEC QUATRO mají při dobré točivosti zvýrazněný záběr hran, lyže ECS se vyznačují převahou vodivosti nad točivostí a výrazným sportovním charakterem. Některé modely mají zabudovaný absorbér. Zajímavostí je model V 30 FTA se zabudovaným nastavitelným absorbérem, s jehož pomocí lze plynule měnit jízdní vlastnosti lyže.

FISCHER užívá takzvanou Double-cap technologii, tedy zdvojený nosný plášť u modelů střední a vyšší třídy a u sportovních lyží (řada VT a MT). S výjimkou modelů řady MT jsou všechny dražší „fišerky“ vyráběny léta osvědčenou vakuovou technologií. Závodní model RS WORLD-CUP pro obří slalom je standardně vybaven equalizérem, který funguje obdobně jako známý Derbyflex a výrazně zlepšuje chování lyže v oblouku.

Horkou novinkou firmy HEAD jsou mimořádně ostré hrany nejen u závodních, ale i u sportovních lyží. Dosahuje jich broušením na dvou diamantových kotoučích. Tato technologie se nazývá **razor edge**, česky přibližně „hrana jako břitva“. Všechny sportovní lyže řady M a závodní lyže řady TR mají dřevěné jádro ovinuté laminátovou krabicí a radiální plášť.

Výsledkem vývoje firmy KNEISSL jsou řady White Star M a QR, z nichž první má závodní charakter, druhá pak je vhodná na upravené tratě i do terénu. Lyže mají zdvojené opředení jádra a radiální plášť ATV.

Ke světové špičce bezesporu patří i francouzské lyže. SALOMON přichází pro novou sezónu s konstrukcí Monocoque Composite s optimalizovaným záběrem hran. Skladba jednoduchého pláště s titanovým plátkem zaručuje přesné vedení oblouků i při vysokých rychlostech, zatímco zdvojený plášť poskytuje lyži optimální záběr hran a živost. Nový tlumič systém zvaný Dual Phase Platform je zabudován pod vázáním a reguluje tuhost lyže v závislosti na rychlosti jízdy.

ROSSIGNOL používá osvědčené vnitřní a vnější tlumiče prvky (VAS), stejně jako zdvojený VAS Thermic, který funguje v závislosti na teplotě. Novinkou je plastový kryt špičky LIS u modelů řady 7, SV a DV, který špičku chrání, ulehčuje vedení oblouku a pohlcuje nárazy. Dále je tu Quartzal, nové vlákno na bázi křemíku, které u lyží řady SV a modelu ROC Limit zabraňuje příčné deformaci lyží a tím zlepšuje jejich stabilitu při jízdě. Novinkou je i Rossitop, velmi tvrdý transparentní plášť, který chrání lyži i její dekor před poškozáním. Používá se u řady SV, ROC, DV a u modelu V5K.

V příštím pokračování seznámíme čtenáře s novinkami firem Dynastar a výrobců amerických lyží K 2 a Marker.

Připravil ing. JAN SEIDL

lyžařství

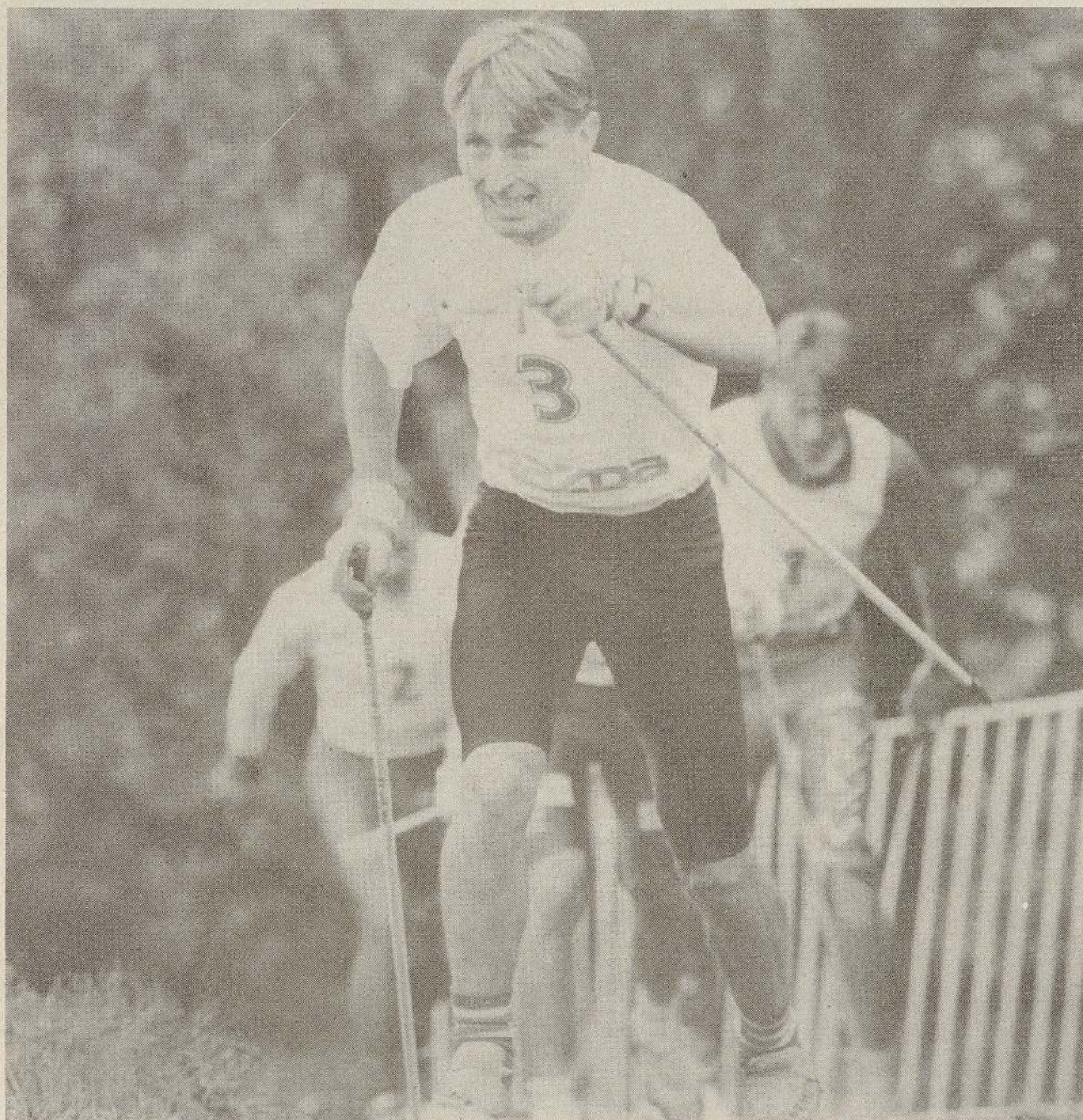
ŘÍJEN

ROČNÍK 80

1994

KČ 6,—

5

NOVÝ PŘEDSEDA SVAZU LYŽAŘŮ ● HVĚZDY SJEZDOVEK O DOVOLENÉ ●
BĚŽCI A SKOKANI V LÉTĚ ● KOLEČKOVÉ LYŽE PRO SJEZDARE? ● ME NA
TRÁVĚ ● MS NA KOLEČKOVÝCH LYŽÍCH ● KAM SE BUDE LĚTAT NA LYŽÍCH

NÁMĚSTEK MINISTRA PŘEDSEDOU SLČR VYŘEŠÍ NOVÁ CESTA STARÉ PROBLÉMY?

Ing. Jaroslav Jurečka, náměstek ministra pro správu národního majetku a jeho privatizaci, byl na konferenci SLČR 1. října 1994 zvolen novým předsedou svazu. Místopředsedou zůstává doc. dr. František Dvořák, CSc. Po několikahodinové diskusi byly přijaty nové stanovy svazu.

Především musím informovat čtenáře o interním problému se zpracováním konference v našem časopise. Konference se konala v termínu, kdy toto číslo Lyžařství už bylo v tiskárně. Protože jsem nechtěl práci při výrobě časopisu příliš komplikovat, rozhodl jsem se ponechat materiálům z jednání pouze jednu dvoustranu. To je pochopitelně málo a ke konferenci SLČR se rozsáhle vrátíme v příštím čísle. Dnes budete seznámeni spíše s průběhem jednání, příště především se všemi jeho závěry. Přineseme usnesení konference, složení nových orgánů, čestné členy SLČR, podstatné úryvky z nových stanov svazu i téměř plný text vystoupení bývalého předsedy ing. Jedličky. Domníváme se, že tak závažnému jednání je nutno věnovat odpovídající pozornost a informovat členy SLČR o všech závěrech této, bez přehánění přímo historické akce.

Jednání bylo zahájeno — samozřejmě po nutných procedurálních a protokolárních bodech — rozsáhlým vystoupením ing. Miroslava Jedličky, CSc., dosavadního předsedy SLČR. Vystoupením, k němuž se v příštím čísle vrátíme, protože právě tento časopis by ho měl pro budoucnost zachytit.

Dosavadní předseda začal tím, že výkonný výbor pracoval od roku 1990 až do této konference v období transformace ekonomické i myšlenkové. Právě nutné změny v myšlení se ukazují být ještě náročnější než změny ekonomické. (Pozn. redaktora: Ing. Jedlička byl předsedou SLČR dvakrát — poprvé kolem roku 1968! Nyní tedy v období rozpadu federace a vytváření samostatné České republiky...)

I rozpad společného státu vytvořil nemálo problémů, které bylo třeba překonat: Zajistit přijetí České republiky do FIS, udržet všechny naše zástupce v orgánech FIS, vyřešit dělení majetku se Slovenským lyžařským svazem, přijmout stanovy, které vyjadřují podstatné ekonomické, politické i státoprávní změny. To všechno se podařilo. Přejít k řízení samostatné reprezentace ČR i dělení majetku proběhly sice ne zcela bez problémů, leč v zásadě úspěšně a bez konfliktů. Naše mezinárodní postavení v lyžařském hnutí je nezanedbatelné, uvážíme-li že tak malá země má v orgánech FIS celkem 14 zástupců a jednoho člena předsednictva.

Je však stále složitější dostat se na vrcholové světové soutěže, zejména na ZOH. Lze pochopit, že někdejší Coubertinovou zásadou „není důležité zvítězit, nýbrž zúčastnit se!“ se v dnešní době sportovně vyspělé státy neřídí. Nemalé státní ani sponzorské prostředky nelze vynakládat na sportovní turistiku. Horší ale je, že ČOV považuje za jediná měřítko účasti na ZOH výsledky na MS, ME a na posledních ZOH, nikoli třeba ve Světových pohárech. Přitom lyžování ME nemá a s těmito zásadami vznikají při nominacích problémy, které budou podrobněji vysvětleny v příštím čísle Lyžařství.

Problémy jsou i uvnitř

Nové orgány SLČR budou muset vážně řešit otázku, jak zastavit úbytek členské základny. Je třeba si uvědomit, že profil našeho svazu a představa o něm netvoří jenom výsledky reprezentantů. Padesát procent příspěvků od státu dostáváme podle počtu členů svazu! Musíme se zamyslet nad tím, co udělat pro lidi, kteří nezávazují a de facto tedy svaz „nepotřebují“. Jak je získat, co jim nabídnout. Tento problém nelze zužovat na možnosti finančních výhod, například slev v lyžařských a ubytovacích zařízeních v horách, protože jejich poskytování ve větším rozsahu je v tržní ekonomice sotva myslitelné. Jak ale získat lidi jinak? Hledání cest bude komplikované. Komplikované i proto, že od-

cházejí trenéři, profesionální i dobrovolní. Oddíly mají mnoho finančních potíží a trenéra sotva zaplatí, práce trenéra je u nás nevděčná a špatně odměňovaná. Ti potom odcházejí do zahraničí — v neposlední řadě v důsledku kursu naší měny — nebo za existenčně atraktivnějším podnikáním. U dobrovolných funkcionářů k tomu přistupují problémy s uvolňováním ze zaměstnání, s tím, jak spojit dobrovolnou činnost v tělovýchově a práci, která je pro dotyčného člověka zdrojem existence.

Tady bych dodal něco, co zůstalo trochu pod povrchem: Lyžování je velmi drahý sport, v závodní podobě zvláště. Do málokterého sportu musí začínající adept (tedy jeho rodiče) investovat tolik jako právě do lyžování. A než se stane závodníkem, o něhož mají zájem sponzoři, uplyne dlouhá doba, přičemž výsledek je nejistý. Kromě schopnosti záleží i na štěstí, například vyhnout se zranění atd. Náklady nesou pochopitelně rodiny a je tudíž na místě obava, aby se z lyžování neshel sport pro děti majetných rodičů. Podobné ovšem platí i o lyžování rekreačním, zejména při dnešních cenách ubytování a stravování v horách, lanovkách, vlekách a dalších nákladech.

Pokud jde o spolupráci s vedením ČSTV, označil ji ing. Jedlička za velmi dobrou, přesto však nikoli bezproblémovou. Výše příspěvku od státu zůstává nominálně na stále stejné úrovni, přičemž jeho reálná hodnota v důsledku inflačních tendencí klesá. Do ČSTV se hlásí stále více subjektů, někdy i takových, u nichž se vnučuje otázka, do jaké míry vůbec jde o sportovní odvětví! ČSTV dnes zahrnuje 67 sportovních svazů a mezi ně se dělí stále stejný státní příspěvek.

Na problémy jsme narazili také v otázkách pojištění. Zatímco zdravotní a úrazové pojištění doma je zajištěno, pojištění pro případy úrazů a léčení v zahraničí pojišťovny nechtějí uzavírat proto, že léčení v zahraničí stojí v přepočtu na naši měnu obrovské částky a pro pojišťovnu tedy vzniká značné riziko. Tím větší, že náš sport nepatří právě k nejbezpečněj-

lyžařství

Ročník 80 — Číslo 5

NA TITULNÍ STRANĚ: Náš reprezentant Teplý před Langlim a Sivertsem! Snímek Václava Jirsy z neobvyklého utkání na Petříně. [K článku na straně 5.]

Časopis všech českých lyžařů. Vydává Svaz lyžařů České republiky. Odpovědný redaktor Karel Bláha, grafická úprava Miroslav Slejška. Redakce: Svaz lyžařů České republiky, Mezi stadióny, POB 40, 160 17 Praha 6 - Strahov. Telefon sekretariátu 35 04 98. Vychází šestkrát ročně. Tiskne Typos, tiskařské závody, a. s., nám. dr. Horákové 7, 360 32 Karlovy Vary. Rozšiřují PNS a Transpress, na Slovensku PNS Bratislava, OZ, Martanovičova 25, 813 81 Bratislava. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, doručovatel tisku a předplatitelské středisko. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, administrace vývozu tisku, Hvozdčanská 5-7, 148 31 Praha 4. [Netýká se Slovenska!] Celoroční předplatné 36 Kč. Neobjednané příspěvky autorům nevracíme ani se k nim nevyjadřujeme.

ISSN 0323 - 1446

ším, v lyžování je úrazů poměrně hodně.

Dalším vnitřním problémem je práce sekretariátu svazu. Ten se do nových podmínek transformoval s obtížemi, jejichž důsledky pocítujeme stále. Momentálně nemáme ani jednu sekretářku, neobsazeny zůstaly funkce sportovních ředitelů úseků severské kombinace a skoku na lyžích, spojení funkce generálního sekretáře a ekonoma v jedné osobě také není trvale možné. Tyto problémy však nemá jenom sekretariát SLČR. Jsou to problémy většiny svazů a souvisejí — jako obvykle — s penězi. Pracovníci sekretariátu jsou totiž placeni tak, že u nás téměř nikdo nechce být zaměstnán!!! I sekretářky si našly — a bez problémů — lepší existenci. Kdokoliv, kdo kritizuje práci sekretariátu, by tato fakta měl brát v úvahu. Především někteří páni redaktoři, kteří vydělávají podstatně víc než trenér reprezentace (alespoň lyžařské) a stále se diví, proč to či ono místo neobsadíme kvalitním pracovníkem.

Zmíněné problémy bude ovšem nutno vyřešit v dohledné době tím spíš, že předsedou svazu byl zvolen člověk, jehož časové možnosti se zdaleka nevyrovnají možnostem dosavadního předsedy a suplovat funkce sekretariátu jako ing. Jedlička si sotva bude moci dovolit. Pro mě zůstává otázkou, kde svaz vezme peníze na provoz sekretariátu náležitě obsazeného personálně i odborně...

V závěru svého vystoupení hovořil ing. Jedlička o časopise Lyžařství, je muž ke všem dosavadním problémům ještě vyvolat konkurent. Také k těmto problémům se vrátíme v příštím čísle.

Místopředseda ČSTV

dr. Aleš Hušák v úvodu svého krátkého, ale velmi obsažného vystoupení pochválil dosavadního předsedu. „Nevím, bude-li znovu zvolen, ale byl to zdatný předseda. Měl jsem v něm při všech schůzích výkonného výboru ČSTV tvrdého oponenta, což však myslím v dobrém. Pro svaz se vždy snažil získat maximum.“

Dr. Hušák hovořil o tom, abychom dále pokračovali v takovém „nátlaku“, doporučil však větší úspornost v hospodaření státními prostředky a „zprůhlednění“ jejich vynakládání. Zmínil se o tom, že boj o existenci Sazky skončil pro tělovýchovu úspěšně. Sazka bude okruh své činnosti ještě rozšiřovat, může vydělávat i víc. Diskutované splátky za minulá léta se vrátí do tělovýchovy prostřednictvím MŠMT, v němž však dr. Hušák vidí i určitou brzdu. Kritizoval zejména tok peněz od ministerstva, jejichž částé zdržování a podobné potíže.

Ve vládě i v parlamentu se však daří posilovat roli tělesné výchovy a sportu, postupně dosahovat vědomí, že i sport je součástí našeho života a vizítkou našeho státu. Také většina poslanců je při jednáních parlamentu potřebám sportu nakloněna příznivěji než v minulých letech.

Optimisticky se dr. Hušák vyjádřil o budoucnosti našeho časopisu: „Je

to časopis, který by neměl skončit. Nerušte ho! I ČSTV se pokusí najít způsob, jak časopisu existenciálně pomoci prostřednictvím našich obchodních společností.“ (Rádi poslechneme a v nejbližší době jsem u pana místopředsedy ohlášen...)

Diskuse o stanovách

svazu bývají při konferencích sportovních svazů v poslední době nejspokojivějším bodem jednání. Některé konference se dokonce kvůli tomu úplně rozpadly a musely být svolány znovu. To se nám naštěstí nestalo, nicméně debata se protáhla natolik, že konference končila až ve 20 hodin (začala v 9.30 h a polední přestávka nebyla téměř žádná!).

Ačkoliv právě pro diskuse k návrhu stanov SLČR byla konference odložena až na podzimní termín, ačkoliv se složky SLČR i územní orgány mohly několik měsíců ke stanovám vyjadřovat, vznikla při jednání složitá situace. „Iniciativní skupina“ — tak ji nazval bývalý předseda svazu — složená ze zástupců některých odborných úseků, předložila alternativní návrh, který se od doporučení výkonného výboru a rady svazu značně lišil. Znamenal vlastně novou koncepci práce, nový charakter činnosti svazu. Jeho nedostatkem ale bylo, že chtěl omezit pravomoc regionálních složek, činnost založit na autonomii sportovních úseků a ze svazu zcela vyloučit základní lyžování! Jenže právě to vždy bylo a je vizítkou činnosti lyžařů navenek, neboť závodníci jsou všude ve světě v menšině — základem je „lyžařský lid“. Žádný lyžařský svaz nemůže vycházet pouze z práce s reprezentací a sportem na nejvyšší úrovni. Později zvolení Jaroslav Jurečka v diskusi řekl: „Jak dnes budou lyžovat děti na Valašsku, v Krkonoších nebo na Šumavě, tak za pár let budou reprezentovat závodníci naší republiky ve světě. Reprezentace nemůže být odtržena od klubů a regionů.“ Základní lyžování je skutečně základem.

Přesto byl návrh iniciativní skupiny v zásadě přijat s tím, že bude doplněn některými pasážemi návrhu původního. To se po několika hodinách podařilo, přesto si myslím, že bylo jednodušší vzít jako základ původní návrh a doplňovat text dávno prodiskutovaný. Nyní má iniciativní skupina možná pocit vítězství, podstatné pasáže původního návrhu však zůstaly zachovány a dospělo se ke kompromisu 1:1. Dr. Hušák nakonec kvitoval přijetí stanov slovy: „Blahopřeji vám k jejich přijetí. Nepodařilo se vám to sice právě za dvacet minut, ale tím cennější práci jste vykonali.“

Protože nové stanovy dost podstatně mění práci svazu a přináší jí mnoho prvků, kterých si každý lyžař všimne — například se ruší rada svazu, zástupci regionů jsou členy předsednictva, mluví se o „předsednictvu“ nikoli „výkonném výboru“, konference SLČR bude svolána každý rok(!) atd. — nezbyvá nám nic jiného, než abychom stanovy v časopise otiskli, třeba i na pokračování.

Volba předsedy

SLČR byla vyvrcholením náročného a dramatického programu jednání. Podobně jako přijetí stanov, měla také dlouhou a zajímavou přehledu.

Především se ukázalo, že jámcí o funkci předsedy SLČR vlastně nejsou. Navzdory představám některých novinářů je to funkce neatraktivní a nevděčná. Předseda je středem nadměrné pozornosti tisku, který mu předhazuje — způsobem hraničícím se skandalizováním — vinu prakticky za všechno. Zatímco autonomní úseky stále není příliš vidět, předseda se stal pro náš tisk hromosvodem, a i to je jeden z důvodů, proč ing. Jedlička nechtěl znovu kandidovat, o zvolení příliš nestál. Nakonec kandidaturu přijal s tím, že zvolit se nechá jenom v krajním případě, tedy kdyby jiný kandidát nebyl, což dlouho skutečně hrozilo. Není divu — panu Jedličkovi bylo den před konferencí 65 let a kdyby nic jiného, už to je argument. Tuto funkci musí dělat člověk mladší, s velkým elánem, připravený na časté stresové situace. To vše sotva lze perspektivně čekat od pracovníka v důchodovém věku, který navíc v této funkci prožil dvě nejsložitější období vůbec.

Teprve týden před konferencí jsme se dozvěděli o jednom protikandidátovi, teprve v den konference o dalším. Ten nakonec volby vyhrál. Nemohu si odpustit ironickou poznámku: K čemu byly tak dlouhé diskuse, vypisování podmínek, které má kandidát splňovat, k čemu celá ta tragikomedie, kterou nakonec stejně vyřešil deus ex machina?

Delegáti tedy měli tři možnosti: Ing. Jaroslav Jurečka, ing. Miroslav Jedlička, ing. Jan Mieziva. V tomto pořadí se nakonec v tajné volbě umístili, když první z nich dostal 35 hlasů, druhý 8 a třetí 2 hlasy. Následná a také tajná volba místopředsedy byla dramatictější — dosavadní místopředseda doc. dr. Dvořák vyhrál poměrem 23:22 nad ing. Miezivou, který tedy jako kandidát na předsedu neuspěl, na místopředsedu však zdaleka nebyl bez šancí. Místopředseda SLČR je ale podle nových stanov jenom jeden. (I to je změna!)

★

Tím drama skončilo, tím končí i můj článek o něm. Jak už jsem uvedl, budeme se k jednání konference nejdříve vracet. Krédem nového předsedy je větší dynamika činnosti, větší decentralizace, snaha o zprůhlednění toho, jak využíváme státem přidělované prostředky a jak hospodárně je vynakládáme, především však úsilí o větší popularitu lyžařského sportu v naší veřejnosti, o zlepšení toho, čemu se dnes módním termínem říká image. Že to všechno nemůže dokázat jeden člověk, je ovšem jasné. My všichni jsme lyžaři a každý organizovaný člen SLČR nese určitou míru spoludopovědnosti.

KAREL BLÁHA

NA TRÁVĚ NIC NOVÉHO

Tentokrát píšu zprávu o **mistrovství Evropy** poněkud smutně. Lyžaři na trávě nejdou apelovali na novináře, aby jim ve sdělovacích prostředcích věnovali větší pozornost. Jak si mám ale vysvětlit to, že na ME dospělých nedostali zástupci českých sdělovacích prostředků akreditaci? Já ne, moji kolegové, s nimiž jsem hovořil, vesměs také ne. Není divu, že pořadatelství takové události jsme nevyužili a český tisk o tomto mistrovství nepsal vůbec!

Dále: V lyžování na trávě skutečně není nic nového, což je téma k zamýšlení především pro příslušnou komisi FIS. (Neměl by na to téma vystoupit i náš zástupce?) Stále dominují Rakušané, následovaní Itálií, Německem, Švýcarskem. Do této společnosti občas zasáhnou naši — a tím to končí. Není převaha Hirschhoferové, Peschka, Baleka a nemnoha dalších už trochu jednotvárná? Pokud lyžování na trávě sleduji — zhruba čtyři roky — nezměnilo se skoro nic. Také pouhých 10 států zúčastněných při vrcholné evropské soutěži nasvědčuje tomu, že travní lyžování ve vývoji ustrnulo...

V následujícím textu využívám informací vedoucího trenéra naší reprezentace pana Daniela Mačáta. Proč jsem tam nebyl já, o tom jsem se už zmínil.

K. B.

Viděno očima reprezentačního trenéra

8.—11.9. se konalo v Kálnici (Slovensko, nedaleko Nového Mesta nad Váhom) ME dospělých v lyžování na trávě. Sešlo se na něm 90 nejlepších lyžařů a lyžaček z 10 evropských států.

V obřím slalomu se na mírném a technicky nepřilíš náročném svahu uplatnili především borci s vyšší tělesnou hmotností a rychlými lyžemi. Několikanásobný mistr světa Marcus Peschek znovu prokázal výtečnou formu a bez potíží vyhrál. Podobnou suverénnou byla mezi ženami mnohonásobná mistryně světa Ingrid Hirschhoferová. Mezi nejlepší — převážně rakouské — závodníky se dostal na 11. místo Michal Mačát, z dalších našich byl 13. Novotný, 14. Mrňa a 22. juniorský mistr světa z letošního roku Němec.

Naše děvčata neměla mnoho šancí proti zkušeným závodnicím Rakouska, Itálie a Švýcarska. (Mimoходом: Všechny tyto závodnice jezdí v zimě na sněhu, a to relativně velmi pěkně — například 16. místo v Rakousku znamená, že tato závodnice by u nás i na sněhu byla patrně nejlepší! — K. B.) Umístění našich: 14. Hojgrová,

17. V. Šustrová, 18. Vosmanská. Tím vskutku moc nadšeni být nemůžeme.

V sobotu byl na programu slalom. Ladislav Novotný byl po 1. kole pátý, Michal Mačát 11. Ve druhém kole jeli všichni nadoraz a mnohým se to nevyplatilo. Novotný vypadl, stejně jako četní další. Zato Mačát dokázal vyjet ve 2. kole 3. místo a celkově se posunul na pěknou 5. příčku. Němec skončil 9., a Šojat 11. Mistrem Evropy se stal Rakušan Balek.

Také ženám se dařilo ve slalomu lépe: 10. Hojgrová, 14. Kateřina Šustrová. Vyhrála opět Hirschhoferová. (Úmrtnost byla — soudě podle výsledků — i na slalom hodně vysoká — K. B.)

V superobřím slalomu nám šlo o to, zda se **Mačátovi** podaří dohnat ztrátu z nepovedeného obřího slalomu. Za 7. místo v této disciplíně **nakonec získal v kombinaci bronzovou medaili, což je zatím vůbec nejlepší umístění našeho závodníka v kategorii dospělých.** Mužskou medaili jsme zatím nikdy nezískali, na stupně vítězů při vrcholných soutěžích se dostáváme pouze v juniorech. Také tuto disciplínu vyhrál Peschek, kombinací potom Balek. Že jsou oba Rakušané, to snad už není třeba opakovat. Naši v super-G: 11. Novotný, 16. Masár,

22. Šojat atd. V kombinaci dále 10. Šojat a 11. Němec.

V kategorii žen vyhrála Hirschhoferová úplně všechno. Naše děvčata skončila takto: 12. Hojgrová, 16. K. Šustrová, 17. Němcová, 23. Suchá. V kombinaci: 10. Hojgrová, 12. K. Šustrová.

Mistrovství proběhlo za pěkného počasí, v zajímavém areálu Piesky. Drobné nedostatky v organizaci žádnou škodu nezpůsobily, takže příští rok uvidíme v Kálnici dokonce mistrovství světa dospělých.

Za sebe doufám, že s většími úspěchy našich, od nichž jsem (s výjimkou Mačáta) čekal víc. Zdá se mně, že úbytek závodníků — zejména žen — je větší než příliv a o budoucnost travního lyžování mám obavy. Nejen u nás...

Podle informací Daniela Mačáta připravil K. B.

Snímek, kterým se vracíme k úspěchu mistra světa juniorů Jana Němce. Snímky z lyžování na trávě zatím pořizují převážně rodiče. Tentokrát to byl vítězův otec.

Medailisté ME 1994

Obří slalom — ženy: 1. Hirschhoferová (Rak.) 89,21 (46,66 a 42,55), 2. Schweighoferová b. (Rak.) 90,12 (47,64 a 42,48), 3. Bazziová (It.) 90,20 (47,69 a 42,51) — 14. Hojgrová 95,54 (pro ilustraci uvádíme též odstupy nejlepších našich). **Muži:** 1. Peschek 80,22 (40,26 a 39,96), 2. Höllbacher 80,59 (40,15 a 40,44), 3. Spinka (všichni Rak.) 80,72 (40,26 a 40,46) — 11. Mačát 82,22.

Slalom — ženy: 1. Hirschhoferová 75,54 (37,60 a 37,94), 2. Bazziová 76,24 (37,93 a 38,31), 3. Hengelageová (Něm.) 77,05 (38,35 a 38,70) — 10. Hojgrová 83,65. **Muži:** 1. Balek (Rak.) 71,67 (37,58 a 34,09), 2. Höllbacher 71,69 (36,91 a 34,78), 3. Rinck (Něm.) 72,03 (37,13 a 34,90) — 5. Mačát 73,45.

Superobří slalom — ženy: 1. Hirschhoferová 51,69, 2. Bernhardtová (Něm.) 52,26, 3. Bircherová 52,26 — dělení místa — 12. Hojgrová 57,08. **Muži:** 1. Peschek 48,17, 2. Spinka 48,18, 3. Eckler (Rak.) 48,81 — 7. Mačát 49,60.

Z kombinace máme k dispozici jenom pořadí mužů: 1. Balek, 2. Faggerer (Rak.), 3. Mačát.

UTKÁNÍ ČESKÁ REPUBLIKA — NORSKÉ KRÁLOVSTVÍ

Sprint do kopce

Velmi neobvyklé mezistátní utkání viděla Praha díky agentuře VIVA a četným sponzorům 17. 9. (sobota) na Petříně. Start před průmyslovou školou grafickou, cíl u restaurace Nebozíček. Trať měřila pouze 800 m, jenže se značným převýšením („To je strašné stoupání!“ bědoval i Nor Sivertsen). Každá kategorie jí absolvovala dvakrát. Závody byly netradiční nejen místem konání, délkou a charakterem tratě, ale i tím, že se možná poprvé v historii běhu na lyžích utkala pouze dvě družstva v mezistátním utkání. Náš soupeř byl ovšem luxusní, a předem bylo jasné, že je nad naše síly.

Přítom Norové jsou proslulí tím, že na kolečkových lyžích téměř nezavodí, určitě se nezúčastňují mezinárodních soutěží... Ani není třeba, protože doma mají dostatek mrazu a sněhu, takže kolečkové lyže používají jenom k přípravě v krátkém letním období. Navíc netradičně krátká trať nelákala největší hvězdy norského běhu Ulvanga a Dæhliho. Ovšem i Sivertsen a Langli mají za sebou nejen velký úspěch, ve většině zemí by určitě byli nejlepší. V kategorii žen se představily nejslavnější Norky Dybendahlová a Nybråtenová, a obou však mám pocit, že vrchol výkonnosti už mají za sebou. (Ke způsobu psaní jmen: Nevím, dokáže-li naše tiskárna správně napsat Nybråtenová a Dæhlie stejně, jako jméno junióra Bjørviken.) Dokázala!

Z naší strany byla účast poněkud narušena termínovou kolizí s neoficiálním MS v běhu na kolečkových lyžích, kde startovaly naše nejlepší ženy, ovšem našťastí s výjimkou Neumannové, která na Petříně prokázala svoji úroveň. („Je to taková vřízka, jakoby reklama každého z nás,“ řekla po závodě.) V důsledku zmíněné kolize jsme však ke „Káče“ neměli důstojnou partnerku. Škoda, kategorie žen mohla být jediná, kterou jsme třeba mohli i vyhrát. Vondrová při nejlepší vůli soupeřkám nestačila vůbec a v jízdách skončila daleko vzdáleně. Neumannová naopak dvakrát vyhrála (i když poprvé velmi těsně), takže Norky se praly jenom o druhé místo.

Závody mužů — pro nás teoreticky předem prohrané — kupodivu nezachály tak tragicky. V první jízdě Teplý dokonce dlouho vedl a teprve pád po jezdecké chybě ve finiši ho připravil o nečekaný úspěch. Ve druhé jízdě už nestačil psychicky ani fyzicky — mezi jízdami byla velmi krátká přestávka. Tu si vynutil televizní přenos, leč toto konstatování neznamená, že bychom si na přítomnost televize stěžovali. Naopak — přenos ukázal, že i z běhu na lyžích může být docela obstojná podivaná,

o propagačním významu přenosu pro tuto disciplínu i její sponzory nemluvě. Benc jako druhý z našich mužů dělal co mohl. Ve druhé jízdě dokonce chvíli vedl, ale kopec, navíc tak krátký, mu zřejmě nevyhovoval. Soutěž mužů vyhráli Norové až příliš přesvědčivě.

Horší je, jak suverénně zdolávají hosté naše v kategoriích juniorů a juniorek. Děvčata v sestavě L. Hanušová a Šaldová přece jenom Markénové a Thorenkové zdatněji odolávala, i když o konečných vítězstvích Norek nebylo pochyb. Vyložené však zklamali naši chlapi Matějka a Břman, kteří pro Rincka a Bjørvika snad ani nebyli soupeři. Oba norští mladíci jim ujížděli až příliš přesvědčivě a naši jenom dokázali známou pravdu: Čeští nejlepší běžci-muži mají vrchol za sebou, s úspěšnou generací konce 80. let už mnoho slávy nenaděláme. Jenže: kdo přijde na jejich místo? Tato generace pro naše lyžování přece jenom něco znamenala, což se o jejich nástupcích zatím tvrdit nedá. A budoucnost nevyhádá mezi chlapy růžově, žel ani ve skutečných závodech na sněhu ne!

Výsledky nejsou nejpodstatnější a konečný poměr 56:10 — 58:17 (minuty) by dokonce mohl sportovního fanouška přivést do rozpaků, v jakémže sportu se to vlastně soutěžilo. Inu, jde o součty dosažených časů všech závodníků a závodnic v obou jízdách, samozřejmě ve prospěch našich hos-

tů. Doufejme, že podobné závody nebyly poslední, že byla založena nová tradice. Nemalý dík za ni patří především Janu Valovi z agentury VIVA.

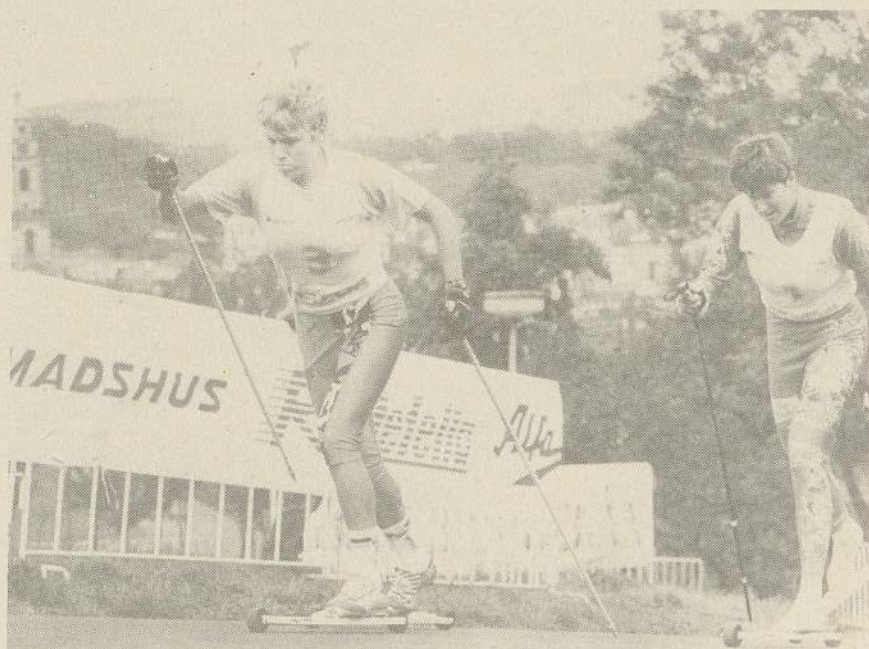
O TŘÉNINKU

Norů se můžete dozvědět cokoliv, žádné tajnosti s tím nedělají. Z celého jejich vystoupení lze usuzovat, že to jsou vesměs správní „přírodáci“. Včetně toho, jak odmítali vozit se zpátky a většinou chodili pěšky. Jsou skromní, nenároční. Jejich letní příprava vychází z neuvěřitelné všestrannosti, nikdo z nich se nevěnuje celý kalendářní rok pouze přípravě lyžařské. Všichni závodí v orientačním běhu, což je druhý nejnárodnější norský sport.

Nepohrdnou však během do vrchu, duatlonem či triatlonem. Závodí tedy i v jiných odvětvích, a nikoliv špatně. (Mimoходом: Muži běhají 5000 m na dráze hluboko pod 15 minut!) Všestrannost a dokonalá základní pohybová průprava jsou jim vlastní, jejich fyziologické parametry už v juniorské kategorii odborníky přímo šokují. Navíc překvapili i výbornou angličtinou, z čehož by si naši mladí sportovci také mohli brát příklad.

U nás jde podobnou cestou přípravou snad jediné Neumannová. Nejen také to jeden z důvodů, proč doma nemá konkurenci? Uvažujte o tom!

K. B.

Neumannová před Nybråtenovou

Snímek Václav Jirsa

FRENŠTÁT 1994 I MISTR SKOKAN SE UTNUL

Inu, v prvním soutěžním kole neskočil horký favorit Jaroslav Sakala nic zvláštního a s dělením 6. místa asi nadšen nebyl. Ve druhém to bylo ještě horší: Po velmi dlouhém skoku svůj telemark přece jenom neustál a pád ho odsunul na nečekané 14. místo. Protože ve 2. kole neuspěl ani Cecon, Rosiere či Reuteler, který po 1. kole vedl, zůstala nejvyšší příčka domácímu Kahánkovi.

Kde jsou ty časy, kdy ve Frenštátu pod Radhoštěm pořádali snad jediné pořádné mezinárodní letní závody skokanů? Dnes se s nimi roztrhl pytel a začíná být problém sehnat kvalitní účastníky. Kvůli termínovým kolizím, ale i kvůli tomu, že někteří superskokani asi neberou letní sezónu příliš vážně. Na rozdíl od televizního komentátora jsem nad startovním polem tentokrát příliš nejásal. Zünd i Freiholz už mají lepší léta za sebou, Lunardi možná (?) před sebou, Rosiere, Reuteler nebo Trunz snad časem nastoupí, zatím však jejich jména mnoho neříkají. Ani partnerství s Courchevelem nepřináší světovou extratřidu, kterou by si sympatičtí frenštátští nadšenci zasloužili. Už vůbec nemluvě o frenštátském občanstvu, kterého je vždy tolik, kolik u nás na závodech lyžařů jinde nevidíme ani při SP — a to nejen ve skoku na lyžích...

Doma trenéry počítáme na prstech, zato trenér Mayer přivezl Kanadany a u švýcarské reprezentace vystřídal Samka Höhnl. Neříká to něco o (finanční) situaci u nás? Obávám se, abychom nebyli skokanskými učiteli celého světa, zatímco naši mladí se budou také muset učit v zahraničí...

A ještě jeden nepříjemný dotaz: Letos vyhrál Kahánek, další z mladíků, převážně frenštátských. Nic ve zlém a budiž mu přáno! Jinak by musel vyhrát veterán Parma, jehož podle mého názoru připravilo o vítězství jenom to, že tento druhý tak proslulý „stylář“ zářil technicky podstatně méně, zejména ve 2. kole, kdy ještě styloví rozhodčí z úcty trochu přimhouřili oči. (Pokud se ovšem mýlím, tak se omlouvám...) Problém ale vidím jinde: Kolikátý talent už je Kahánek, a co ze všech těch talentů

zbylo? Ať se na mě skokani nezlíbí, ale ani je nemůžeme vždycky jenom chválit. Za posledních pár let vyšlo v našem skoku na lyžích něco hvězdiček, které příliš dlouho nezářily. Nestojí to za zamýšlení? Posledním příkladem budiž Krompolec, který zůstává za očekávaním ze sezóny 1993/94, a bojím se, aby za ním nezůstal i v zimě.

Pokud si myslíte, že jsem zbytečný pesimista, dovořím si připomenout jména Raszka, Berger, Goder, z těch dalších pak Skoták nebo Jiroutek. A to ještě nejsou všichni. Proč se právě ve skoku občas dějí zázraky a proč právě ve skoku je tolik meteorů a málo stálíc? Nebo se některý meteor ještě vrátí z hlubin skokanského vesmíru?

Takže nejvíc přálo pořadatelům počasí, ještě dopoledne před závodem značně nepříznivé. 96 účastníků ze 13 států (do hlavního závodu postoupilo ze sobotního kvalifikačního 63, když na postupových místech byla nejedna rovnost bodů) si nakonec opravdu nemělo nač stěžovat, protože ve Frenštátu závody pořádat umějí. Ještě, kdyby tak některé státy příští rok na nabídku z Frenštátu odpověděly účastí svých nejlepších. Například Rakušané, Norové, Němci...

Z výsledků

Pořadí po 1. kole: 1. Reuteler, 2./3. Parma - Cecon, 4. Kahánek, 5. Rosiere, 6./7. Zupan - Sakala, 8. Trunz. V hlavním závodě se úplně vytratil Rakušan Samitz, překvapivě třetí v závodě kvalifikačním.

1. Kahánek 220,0 (90,5 a 89), 2. Parma 225,5 (91,5 a 86), 3. Reuteler 223,5 (92 a 84,5), 4. Trunz (oba Švýcarsko) 222,5 (86,5 a 88), 5. Cecon (Itálie) 215,5 (93,5 a 80), 6. Malysz (Polsko) 211,0 (85,5 a 84,5), 7. Jež 210,5 (86 a 82), 8. Freiholz (Švýcarsko) 209,5 (84,5 a 83,5). Další zajímavá umístění: 10. Krompolec 205,5, 11. Raška ml. 204,5, 14. Sakala 200,5, 15. Rosiere (Francie) 199,0, 16. Lunardi (Itálie) 196,5, 17. Zünd (Švýcarsko) 193,0, 21. Sucháček 187,5, 31. Dluhoš 162,0 (pouze 70 m ve druhém skoku!).

K. B.

Na „kolečkách“ opět úspěšně!

Dvě zlaté, dvě stříbrné a tři pátá místa — kéž bychom jednou těmito slovy začínali reportáž i z MS na sněhu! Zatím dosahujeme takových výsledků jenom na kolečkových lyžích, i to je však úspěch našeho lyžování.

Letošní MS v běhu na kolečkových lyžích se konalo v polovině září [15. 9.—18. 9.] v italském městě Trento. Z naší republiky se ho zúčastnil kolektiv družstva SKP Jablonec nad Nisou, vedený trenérem Eavlatou. Protože přímo z Itálie odjížděli všichni, včetně trenéra na ledovec, máme jenom telefonické informace a poněkud neúplné výsledky. Protože však je Lyžařství jenom dvouměsíčník, nemohl jsem čekat na návrat výpravy a termín tiskárny vešel „Buď teď nebo za dva měsíce...“ Spokojte se tedy zatím neúplnými informacemi. Umístění našich:

Zlaté medaile: Štafeta žen v sestavě Zelingerová, Letenská, Chroustovská. — Petra Letenská v závodě juniorek na 7 km. (U štafety bohužel není uvedena délka tratě.)

Stříbrné medaile: Hlídka mužů v sestavě Buchta, Havel, Čáslavský v běhu na 32 km. — Hlídka žen ve složení stejném jako štafeta na trati dlouhé 21 km. Závody hlídek spočí-

valy v tom, že celé družstvo musí stále běžet pohromadě a je určen maximální povolený odstup prvního a posledního člena v cíli. Odstoupení jediného člena znamená konec pro celou hlídku.

5. místo: Lubomír Buchta v běhu na 12 km, Lucie Chroustovská v běhu na 7 km a štafeta mužů 3 × 10 km — sestava stejná jako v závodě hlídek.

Závěrem z telefonátu Vladimíra Pavlaty: „Využili jsme MS ke střetnutí s některými specialisty na kolečkové lyže, startovalo však i poměrně hodně běžců a běžkyň známých ze zimních závodů. Rozhodně jsme se tady neztratili. Při zpáteční cestě zůstaneme několik dní v Ramsau a navážeme prvními kilometry na sněhu. Po této stránce má náskok Gunnar Havel, který měl možnost připravovat se v Austrálii a při ideálních lyžařských podmínkách absolvoval 700 km.“

Běh na kolečkových lyžích má dnes už skutečně své specialisty, přičemž

někteří z nich ani nejsou lyžaři, nýbrž rychlobruslaři. (Inu, ne nadarmo se říká „bruslení“ a na kolečkových lyžích se závody téměř výhradně volnou technikou.) Domnívám se, že také některým našim ženám vyhovují kolečkové lyže víc než sniž, ale to je možná jenom můj názor (K. B.). Závodníků méně zvučných jmen, na kolečkových lyžích však vynikajících běžců, určitě přibývá a možná začíná nová lyžařská specializace. Tolik adresu kritiků poukazujících na skutečnost, že „světová špička to neběhá“. Jednak to není úplně pravda, jednak je specialisté zdatně zastupují, takže ani v této disciplíně nejsou úspěchy zadarmo. Je pochopitelné, že v závodech na kolečkových lyžích málo vidáme Seveřany, protože v jejich zemích je dostatek sněhu nejméně sedm měsíců v roce a kolečkové lyže jsou tudíž jenom náhražkou v krátkém létě. To se o nás bohužel tvrdit nedá, takže my tento způsob letního měření sil uznáváme. Nakonec se vždycky říkalo, že závod je nejlepší trénink!

Podle informací Čestmíra Skrbka připravil K. B.

V Lomnici tentokrát Lundberg

Tradiční letní závody v severské kombinaci v Lomnici nad Popelkou přivedly i tentokrát na start velmi dobrou mezinárodní konkurenci. Jména Apeland, Vik, T. E. Elden, Brendryen, Cecon, Longo, Abratis, Stadelmann nebo Weber znamenají v této disciplíně hodně — a to ještě nejsou vyjmenování všichni kvalitní zahraniční „kombináci“. Závody měly i tradiční atmosféru, pro kterou by si toto městečko zasloužilo pořádat i nějaké velké závody zimní, což ale naráží na častý nedostatek sněhu v relativně malé nadmořské výšce. Zbývá tedy jenom postesknutí, proč také v zimě nepřijde někde u nás tolik diváků jako na podzim. Že by lyžařským příznivcům vadil mráz a sníh? Také pořadatelsky je Lomnice vynikající. Obětavým a dobrým organizátorům se bohužel neodměnili někteří naši závodníci, kteří předčasně odstoupili při běžecké části závodu.

Ani skok však nebyl bezproblémový. S lomnickým můstkem měli i někteří renomovaní borci nečekané potíže a dlužno poznamenat, že mnohým našim dorostencům se při skoku vedlo lépe! Apeland měl v 1. kole skoku pád, jiní — například Elden — skočili velmi špatně. Kvůli několika pádům byl ve 2. kole snížen nájezd, takže už se nepadalo, skokv však byly přirozeně vesměs kratší. Výjimky se ovšem vždycky najdou... Z našich skákal nevyzpytatelně zejména Fiurášek, který byl po 1. kole

na fantastickém a nečekaném 1. místě, leč druhý skok se mu „podařil“ tak strašně, že klesl až na místo 27.! Chyběla jak délka, tak technika. Ani Elden není zvyklý vybíhat na trať běžecké části na 16. pozici, se ztrátou více než 1:30 min.

Nutno uznat, že si při běhu — tradičně v lomnických ulicích a před početnou diváckou kulisu — počínal skvěle a na rozdíl od některých našich borců se rozhodně předem nevzdal. Závodník, který umí 5000 m na dráze pod 15 minut, předbíhal jednoho soupeře za druhým a pracoval se na konečně neuvěřitelné druhé místo. A to mám ještě pocit, zda něco nepokazil koučující norský trenér. Informovat snaživého Eldena, že Lundberga už určitě nedohoní, nepovažují z psychologického hlediska za šťastné.

V běžecké části závodu předvedl svou obvyklou „stíhačku“ domácí František Máka, tentokrát byl ale lepší Radek Skopek. Reprezentant, jemuž minulá sezóna příliš nevyšla, předvedl slušné skoky, a protože je dobrý běžec, skončil v dramatickém závěru na 3. místě za Eldenem. (Odstup 0,2 sekundy — v Lomnici se vždycky bojuje až do úplného závěru a pro příští ročníky zřejmě budou používat cílovou kameru.)

Jediný bod, který pořadatelé nezvládli, je rozesílání oficiálních výsledků. Musíte se tedy zatím spokojit s tím, co jsem opsal z televizního

záznamu. Podle mých poznámek vedl po skoku Weber, bojující o trvalé místo v německé reprezentaci. Lundberg vyběhal o 19 s později, Stadelmann s Abratisem zhruba o 30. Škoda, že v běhu se vytratil náš reprezentant Hradil, po skoku pátý s odstupem —36 s. Skopek vyběhal na 7. místě (—1:21 min), tedy s odstupem už značným. Tím více vyniká jeho běžecký výsledek. Loňský vítěz Brendryen letos skokanskou část dost pokazil a vzhledem k tomu, že při běhu se mu obvykle tolik nedaří, nebylo možné čekat výraznější umístění.

Psát konečně výsledky bez výsledkové listiny není šťastný nápad, ale časopis má svůj termín výroby a pořadatelé by si to napříště měli uvědomit. **Tím mám na mysli všechny pořadatele našich významných lyžařských závodů**, nejen ty z Lomnice nad Popelkou. Celkovým vítězem se tedy stal Nor Lundberg před svým krajanem Eldenem (—16,6), naším Skopkem (—16,8) a Weberem. Ten už měl ale ztrátu —1:04,5 min. Následoval domácí Máka, který na cílové pásce porazil Heissiga. Na dalších místech následovali Myhre, Abratis a Stadelmann.

Upřímně lituji, že jsem se tentokrát do Lomnice nad Popelkou nedostal. Jistě bych byl býval tak spokojen, jako v uplynulých letech. Takže doufejme, že příště při Jaspisovém poháru nashledanou...

K. B.

Skokani v létě

Je už lyžařskou tradicí, že skokani jsou díky umělým hmotám a keramickým stopám v létě neaktivnější. Ani letošní letní měsíce nebyly výjimkou. Z výsledků vybíráme:

11. 7. 1994 — Breitenberg (Německo): 1. Sakala 219,1 (69,5 a 76), 2. Meinel (Německo) 218,6 (73 a 72,5), 3. Jež 212,7 (71 a 70). Další naši: 7. Parma, 8. Jiroutek, 11. Dluhoš atd. Můstek K-75. Dlužno poznamenat, že jediným velkým jménem z Německa a Rakouska byl Dieter Thoma, jemuž se však katastrofálně nepovedl druhý skok a nakonec skončil až 14., o jedno místo za mladým Mikuláštkem!

14. 7. 1994 — Courchevel (Francie): 1. Cecon (It.) 239,0 (124,5 a 118), 2. Parma 228,7 (120,5 a 116), 3. Jean-Prost (Fr.) 220,5 (118 a 114,5), 4. Mollard (Fr.) 218,5, 5. Weissflog (Něm.) 217,2... 8. Sakala 213,5, 11. Krompolc 203,0, 16. Kahánek 195,8, 17. Dluhoš 195,1 atd. Skákalo se na můstku K-120 při nepříjemném „zadním“ větru, s nímž se plně nevypořádal ani Weissflog.

Norské turné se na pozvání pořadatelů zúčastnili jenom Sakala a Krompolc. (Nezapomeňme, že úsek skoku na lyžích má po minulou sezónu finanční potíže a na letní závody jsme poslali jenom „placené“ závodníky.)

19. 8. — Marikollen: 1. Bredesen (Nor.) 256,0 (93 a 92), 2. Ottesen (Nor.) 246,5 (92 a 90), 3. Sakala 243,0 (89,5 a 89,5). Stejněho výsledku dosáhl též Rakušan Goldberger. Až 9. skončil Weissflog, 30. Krompolc. Můstek K-88.

21. 8. 1994 — Trondheim (K-120): 1. Bredesen 225,2 (125,5 a 125,5), 2. Goldberger (Rak.) 239,3 (130 a 124), 3. Moser (Rak.) 238,0 (120 a 119), 4. Sakala 230,9 (123 a 118). Krompolc skončil na 25. místě.

informace Jiří SEDLÁČEK

Grasskicamp FIS 1994

Bylo pondělí 25. července. Místo děje: Hotelová škola v Piešťanech. Aktéři: Všichni, kteří se upsalí lyžování na travě, především žáci a děti od 8 do 15 let. Po dvou letních táborech v St. Coroně a ve Forni di Sopra převzali štafetu slovenští organizátoři. Mladí lyžaři z poloviny Evropy vytvořili během několika hodin babylón jazyků, stejně jako trenéři a rodiče. Bez rodičů se hlavně nejmladší neobejdou, ať již jde o roli nosičů těžké výstroje, mechaniků, či běžnou péči rodičovskou. Pořadatelům v čele s neúnavným ing. Šandorem není co závidět. Účast odpovídá totiž vrcholným světovým akcím — lyžařů asi sedmdesát, s doprovody a trenéry určitě přes stovku...

Již v úterý začal trénink. Nebyli zde žádní začátečníci, pozornost budili jak nejmladší s rokem narození 1986(!) — například B. Granegger z Rakouska, tak třeba vyzrálý styl starších chlapců z Itálie. Trenéři měli plně ruce práce, u vleků na Bance se tvořila dokonce menší fronta. Teď by zde měli být všichni, kteří prohlašují, že lyžování na travě je záležitost několika rodin! Čile probíhala sportovní diplomacie, výměnné obchody i předávání zkušeností, ale ani v tu chvíli neměli pořadatelé klid. Výprava z dalekého Kosova byla stále v Bělehradě, dalo mnoho práce, aby získala potřebné dokumenty a mohla přijet alespoň na závěrečné závody.

Vedro na svahu se blížilo čtyřicte, odpolední trénink muselo ve středu nahradit plavání, což však bylo jen příjemné zpestření, stejně jako jízda na parníku. Za tréninkem obřího slalomu vyjel lyžaři ve čtvrtek do Kálnice. Svahy pro zářijové mistrovství Evropy sklídily obdiv.

Slavnostní páteční večer jen podtrhl zdařilou akci. Každý účastník dostal drobné upomínky včetně keramiky, ze které jsou nápadité ceny pro sobotní a nedělní závody. Ty proběhly za převahy účastníků seriálu Žakovského poháru, ale zde byl vítězem každý, kdo dokončil. A hlavním vítězem bezesporu bylo lyžování na travě, které opět poskočilo výš na pomyslném žebříčku sportů.

S. H.

ŽÁCI A DĚTI NA TRÁVĚ EVROPY

Letošní mezinárodní sezóna žáků a dětí v lyžování na trávě měla pevnější organizační charakter i podstatně větší účast závodníků. Bylo zastoupeno již devět evropských zemí. Organizace se ujal předseda komise ing. Ladislav Šandor, který byl také osobně přítomen všem závodům a vedl úspěšnou organizaci Grassicampu FIS v Piešťanech. Jeho zásluhy na úspěšnosti sezóny jsou nesporné.

První závod v Gutensteinu (Rakousko) v červnu byl ještě „rozběhovým“ za obvyklé účasti české, slovenské, maďarské a rakouské reprezentace. Pro Českou republiku získala dvě druhá místa ve slalomu a obřím slalomu Sylvie Hladíková a dvě třetí místa Jan Hladík (TJ Grasski Brno). Slovensko se radovalo se čtyř vítězství Veroniky Cvaškové a Michala Murárika. Druhý závod v Piešťanech byl závěrem velmi úspěšného letního tábora FIS za účasti 70 žáků a zákyň z devíti zemí. V početné konkurenci získala dvě druhá místa v kategorii starších dětí (1983 až 1984) Zuzana Gardavská z TJ Ostroj Opava, ve stejné kategorii chlapců získal Jan Hladík 4. místo v obřím slalomu o 0,13 sekund za Michalem Murárikem. Ve slalomu pak Jan skončil dokonce druhý, ačkoliv byl ve své kategorii úplně nejmladší. V kategorii mladších zákyň (1981 až 1982) zvítězila Veronika Cvašková, Sylvie Hladíková získala v obřím slalomu stříbro a ve slalomu bronz. Vzhledem k tomu, že letní tábor je předmětem samostatného materiálu, uvádíme pouze výsledky, které měly vliv na celkové hodnocení.

Třetí závod v Traisenu (Rakousku) nepřinesl mnoho překvapení. Jen ve slalomu zvítězila Sylvie Hladíková před Veronikou Cvaškovou, v obřím slalomu bylo pořadí opačné. Velmi dobře si vedla Zuzana Gardavská, když ve své kategorii dosáhla dvou vítězství. Za Slovensko se

poprvé na stupně vítězů dostal ve slalomu Juraj Gašparik druhým místem ve slalomu, Michal Murárik byl třetí a v obřím slalomu druhý. Jan Hladík získal třetí místo v obřím slalomu.

Jestliže předchozí závody pronásledovalo vedro, v Piešťanech přímo tropické, pak zářijové finále v Szokolvi (Maďarsko) ohrožovaly dvě noční bouřky přívalem vod. Ale se vším se obětaví pořadatelé, kteří již loni uspořádali vůbec první historický závod obdobného seriálu, vypořádali bez problémů. Organizačním zabezpečením i doprovodným programem byl závod skutečným vyvrcholením. Radovali jsme se ze dvou vítězství Zuzany Gardavské i z jejího vítězství celkového. Druhé a třetí místo zajistilo celkově druhé místo Sylvii Hladíkové. Jan Hladík získal v nejobsazenější kategorii starších chlapců (K-II) dvě cenná třetí místa i třetí místo celkově. Zuzanu Gardavskou „doplnila“ její sestra Lucie, která skončila v mladších zákyňích (Sch-I) dvakrát čtvrtá. Veronika Cvašková v této kategorii byla druhá v obřím slalomu, zvítězila ve slalomu i v celkovém hodnocení. Michal Murárik tentokrát na stupně vítězů nedosáhl, ale díky předchozím výsledkům získal v kategorii starších chlapců celkově druhé místo. Ještě jedna zajímavost: Veronika Cvašková (1981) a Sylvie Hladíková (1982) obsadily první a druhé místo i ve výsledcích slalomu do 15 let!

Co dodat závěrem? Především účast v Piešťanech ukázala, že v řadě zemí pečují o „travní“ dorost. Stejně tak je patrný výkonnostní rozdíl mezi těmi, kdo se pravidelně účastní závodů a kdo ne. Proto je správný záměr našeho úseku lyžování na trávě dát nejlepšímu příležitosti účastnit se pokud možno celého seriálu závodů.

STANISLAV HLADÍK

Sourozenci Hladíkoví z Brna a Gardavští z Opavy. Také taďy fotografoval jeden z rodičů...

Snímek Václav Jirsa

BĚŽCI V LÉTĚ

V Hradci Králové — Nová cesta úseku běhu na lyžích byla navenek zahájena poslední srpnový den v Hradci Králové. Začala tiskovou besedou, při níž se úsek představil novinářům a jeho zástupci (viz minulé číslo Lyžařství) přednesli představu o koncepci práce. Protože v našem časopise jsme to všechno už uvedli, nebudeme ji opakovat. Následovalo neformální představení členů a členek reprezentačních družstev, včetně výběrů juniorských. Při něm přítomní sportovci převzali reprezentační dekrety, čímž byla zároveň uzavřena celá akce jednání o smlouvách mezi SLČR a reprezentanty v běhu na lyžích, opět včetně juniorů a juniorek. Smlouvy, kolem nichž bylo v minulé sezóně tolik nejasností a afér v tisku, tak byly de facto zveřejněny, dokonce s možností seznámit se s jejich textem. Patrná je snaha úseku o zprůhlednění všech akcí a jednání, zároveň ale i o propagaci běhu na lyžích ve sdělovacích prostředcích. Také běžci by přivítali větší zájem veřejnosti, hlavně pak více diváků při zimních závodech.

Z kulturního střediska Aldis se nemalý konvoj sportovců a novinářů přesunul na Masarykovo náměstí, kde se konaly závody v běhu na kolečkových lyžích. Tedy něco, co právě v tomto městě dosud nikdo nepamatuje a čemu se obyvatelé města divilo, leč nutno dodat, že obyvatelé města přišli v nečekaném počtu.

K šoku jednoho z diváků jsem nechtěně přispěl ve chvíli, kdy se mě jakýsi evidentně nepřilíš střízlivý pán zeptal,

co se tu bude dít. V „zápalu boje“ jsem lakonicky odpověděl, že závody v běhu na lyžích. Tazatel odcházel viditelně zděšen a o svém stavu si zřejmě myslel to nejhorší... Ostatní ale byli zasvěcení, ukázněni a zvědaví, takže uvedená historka není typická.

Každý ví, že závody na kolečkových lyžích jsou sice atraktivní, ale přece jen trochu nelyžařské. Pro nás je to především propagace a tak to musejí chápat samotní závodníci. V rozjíždkách i finálových jízdách bylo na netypicky krátkých tratích hodně vzruchu a napětí, žel občas i pochybností, zda je závod zcela regulérní. To není kritika pořadatelů ani rozhodčích. Je to prostě konstatování, že výsledky takových závodů nelze brát příliš vážně. Někdy totiž rozhodují věci, které v běžecích závodech lyžařů jinak roli nehrají. Postřeh, rychlost rozhodování, závodnická taktika (zejména v zatáčkách), dokonce i rychlý start. Závody trochu připomínaly plochou dráhu, a to nejen systémem soutěžení. Například: Kdo zaspal na startu nebo se nechal zavíjet v první zatáčce, byl už prakticky bez šance na vítězství, protože předjíždět často nebylo kudy a na dohánění ztráty bylo málo času. Ve finále mužů vyhrál po dramatické závěru Rezáč před Matoušem a Kučerou, ve finále žen bezpečně Neumannová před Zelingerovou a Vondrovou. Ale to jenom pro úplnost — výsledky skutečně nejsou tak podstatné.

Jablonec nad Nisou — Výsledky let-

ních testů už napovídají víc o tom, jak se kdo dokázal připravit, a v zimě se při závodech nejdnou ukáže, že testy „měly pravdu“. Od těch letošních, které termínově navazovaly na setkání v Hradci Králové, jsme čekali hodně. Kromě Buchty a Neumannové, kteří mají účast v závodech SP jistou na základě výsledků v uplynulé sezóně, se jich měli zúčastnit všichni a ve všech kategoriích. Podle testů byla upřesněna nominace pro první mezinárodní závody v sezóně. Předmětem testů byl tentokrát atletický běh. První den opakovaně kilometrové úseky na terénním okruhu, druhý den vytrvalostní závod v krosu, třetí den opakované výběhy do kopce.

Z mužů byl na kilometrech nejlepší Buchta, který se testů přece jenom zúčastnil, před juniorem Bimanem a Benčem, tedy naopak jedním z našich osvědčených reprezentantů. Následovali Čáslavský, Kvapil a Chlum. Pro ilustraci: Vítěz měl nejrychlejší kilometr (v terénu) za rovné tři minuty, nejmalejší za 3:06 min. V krosu 2x5 km byl v dešti a na rozbláceném povrchu v Břizkách nejrychlejší Kvapil (17:32 - 17:57) před Benčem, Čáslavským, Teplým a Chlumem. Výsledné časy jsou hodně ovlivněny podmínkami. Výběhy — 3x3 km na Černou Studnici — se nejlépe vydařily Benčovi, následovali Teplý, Kvapil a Buchta. Uvádím časy vítěze, ovšem s tím, že neznám přesně úhel stoupání ani překonané převýšení. Dnes už skutečně nestárnoucí Benč dosáhl časů 13:56 - 13:52 - 13:58 min.

Kategorie žen byla plná nových tváří a ve výsledkové listině převládají písmena D, tedy dorostenky. Účast byla až na Neumannovou téměř sto procentní. Ze sestry Hanušových, v minulé sezóně tolik úspěšných, chyběla Kateřina, která se vážně zranila na horském kole a je otázka, jak stihne začátek sezóny. Sedm zlomených žeber je pro vytrvalkyň problém na mnoho týdnů...

Kilometry — ženy běžely čtyřikrát, zatímco muži pětkrát — skončily úspěchem její sestry Lucie, která běžela nejrychleji za 3:32, nejmaleji 3:42 min. Nevím, co tomu říká její trenér lyžování. Mně se zdá, že děvčata mohla být i v terénu rychlejší... Následovaly Zelingerová, Chroustovská, Kocumová (D), Jana Rázlová a další dorostenka Klímová. Jiným se příliš nevedlo — například nadějná juniorka Letenská v těchto testech naprosto nespěla.

Kros běžely dívky jenom jednou, a sice ženy/juniorky 10 km, dorostenky 5 km. V podmínkách přímo příšerných zaběhla Zelingerová (navíc na dost členitém okruhu) čas 42:45 min a vyhrála před Chroustovskou (43:00), Rázlovou, Černou, Vondrovou a dalšími. Vítězka kilometrů závod nedokončila! Nejrychlejší dorostenkou byla opět Kocumová, která ve své kategorii vyhrála úplně všechno. (5 km za 20:45 min).

Výběhy žen na Bramberk obnášely 4x450 m, i tady ovšem s neúplnými údaji o převýšení a sklonu svahu. Nejlepší byla juniorka Hanušová před Vondrovou, Rázlovou a starší dorostenkou Randákovou. Těžko lze pochopit až 6. místo Zelingerové, která je schopná ohrožovat v běžích do vrchu i naše atletky. (Nebo jsou ty atletky tak špatné?) V mladším dorostu vyhrála — jak jinak? — Kocumová.

Jaké závěry z testů vyvodili kapitáni naší běžecské reprezentace, nevím. Doufejme, že se při nominacích nespoleto. Běh na lyžích po pramálo úspěšné minulé sezóně dobré výsledky nutně potřebuje.

K. B.

ZEMĚ PŘÍMO POHÁDKOVÁ

(Několik postřehů z Norska)

Norské království je země, která z pochopitelných důvodů lyžaře velmi zajímá. A vzhledem k rostoucí úrovni norského sportu vůbec bude zřejmě záhy zajímat nejen lyžaře. Ona rostoucí úroveň je dána jednak tím, že je to bohatá země s vysokou životní úrovní, dnes patrně nejvyšší v severní Evropě a jednou z nejvyšších na světě vůbec. Lidé nad tím někdy mávnou rukou a obyčejně konstatováním, že Norsko má ropu. I to je bezesporu důležité. Věřte však, že životní úroveň Norského království má jinou příčinu: Tou je obrovská pracovitost norských občanů, jejich odolnost a úsilí, snaha vyprodukovat co nejvíce i v klimatických podmínkách pramálo příznivých. Norové jsou navíc sportem doslova posedlí a mají ke sportování ještě nadšenější vztah než třeba Američané nebo Němci. Nemalou roli hraje také jejich upřímně a nefalšovaně vlastenectví.

Lyžaři poznali Norsko zpravidla v zimě, navíc obvykle menší místa. Mně se podařilo dostat se do Norska s letním sportem. Ke všemu jsem byl ubytován u kolegy, který tam žije od roku 1982. Podělím se tedy se čtenáři o některé poznatky. Aniž bych dělal reklamu jakékoli cestovní kanceláři, doporučuji každému lyžaři: Pokuste se „dát dohromady nějaké peníze“ a až budete uvažovat o dovolené v zahraničí, dejte přednost Norsku. Uvidíte věci nevidané. Já jsem měl také možnost nějaké země navštívit, ale podobnou zemi jsem v Evropě ani nečekal.

Začnu tím méně příjemným, norským klimatem. Jedinou věcí, která by se vám tam moc nelíbila a na kterou si Středoevropan těžko zvyká. Norsko — zejména jeho střední a severní oblasti — leží poměrně blízko nejsevernějším částem naší planety a jeho počasí je pro nás tím pádem poněkud exotické. Krátké léto, někdy poměrně horké, v němž slunce téměř nezapadá a i v noci je docela slušně vidět. Zato v zimě to je pro násince horší: I ve velkých městech leží hodně sněhu a bývá tam i několik měsíců. Denní světlo je v zimě sotva sedm hodin, jinak pořád tma. Pokud jde o zimní teploty, nemusím nic povídat zejména těm, kteří prožili olympiádu v Lillehammeru, případně jiné lyžařské závody v této zemi. Přesto v Norsku pořád všechno funguje, sníh ani mráz nikoho nezaskočí.

Drsné podnebí má vliv i na povahu obyvatel, a věřte, že má vliv příznivý. Jsou velmi odolní, skromní, jako by pořád bojovali s přírodou. S přírodou, které si ale velmi váží a doslova ji milují. Ekologovo srdce v Norsku zajásá. Negativní vlivy na přírodu jsou tu nepatrné. Porazit strom znamená povinnost zasadit nejméně jeden nový, takže hodně zeleně je i na městských sídlištích. V přírodě se Norové chovají doslova jako v kostele. V lese nikdo ani nepromluví, a pokud ano, tedy šeptem. Bylo neuvěřitelné sledovat skupinu norských dětí při závodech v orientačním běhu. Ačkoliv jinak to byla skupina pátičičně hlucná — děti ani tady nejsou právě mlčenlivé — v lese se všichni chovali tak, že jsem žasnul. Jejich vztah k přírodě je „nakažlivý“, takže naši mladí se začali chovat stejně.

Ačkoliv mají vysokou životní úroveň, jsou Norové neobvykle střídmí v jídle a pití. Dokážou za den sníst jediný pomeranč a jednu energetickou tyčinku a přitom podávat nemalé fyzické výkony. Alkohol nepijí téměř vůbec. V lesích je v létě hodně hub, které skoro nikdo nesbírá, protože Norové většinou houby nejedí a naši zálibu ve sbírání hub nechápou. Zásadně nevidíte, že by do lesa někdo vjel autem!

Životní styl většiny obyvatel je přímo učebnicový. Ve dle zmíněné střídmosti a zálibě v aktivním pohybu — Norové jsou při sportu nejen skvělí a nadšení diváci, ale i sami hodně sportují — je pozoruhodné například to, jak málo lidí v této zemi kouří. Vidět na ulici kuřáka

je podstatně méně obvyklé než u nás nebo jinde v Evropě, přičemž často kouří spíše starší lidé — mládež prakticky vůbec ne. Nevím, zda nejsem příliš pod vlivem pobytu mezi sportovci, ale skutečně jsem viděl pramálo lidí s cigaretou. Zato jsem slyšel o vládním programu, podle něhož by tato země měla být za dvě desetiletí zcela nekuřácká! Něco takového zní většinou Evropanů fantasticky, ale jsem nakloněn věřit, že Norům se to podaří. Už dnes jsou kuřáci odevšad vytlačováni a je jim dáváno najevo, že kouření je nenormální, přímo chorobné.

Další pozitivum: V Norsku jako by ani nebyli staří lidé! To samozřejmě neznámá, že se dožívají nízkého věku, právě naopak. Nevidíte tam však lidi fyzicky zchátralé a sešlé, jakých je u nás bohužel čím dál víc! Nestane se, že by při nastupování v tramvaji či autobuse měl někdo viditelně potíže a dotyčný dopravní prostředek nucenou delší přestávku. Míst pro invalidy je velmi málo, protože je málo invalidních občanů. Starší lidé se řídí zásadou: Čím víc je mi let, tím více se musím snažit nebýt druhým na obtíž. A daří se jim to. Dědečkové a babičky, kteří/teré do autobusu přímo vběhnou a z něj vyběhnou, jsou imponující a neuvěřitelní/é... I po ulici se chodí nápadně rychleji než u nás, aniž by se dalo hovořit o nějaké hektické uspěchanosti. Lidí v přírodě a na výletech je také hodně, přičemž se nikdo nevymlouvá na malé děti. Těch potkáte všude dost a rodičovský příklad jim jde k duhu.

Pro toho, kdo nezná norštinu, je jediným problémem zdejší jazyk. Nezní nám právě libozvučně, hodně lidí však jinak nemluví. Teprve generace posledních dvou desetiletí udělaly v tomto směru nápadný pokrok. Také někteří sportovci, z lyžařů například Ulvang, předvádějí angličtinu, s jakou by u nás mohli tento jazyk vyučovat. (Sympatický Vegard to ale svádí na to, že jeho otec byl ředitelem střední školy...) Přesto se občas hodí základní slovník norštiny — bez něj můžete mít v některých obchodech potíže. A nejen v obchodech.

Ríká se, že Norové jsou uzavření a mlčenliví. Do značné míry je to pravda, a nejen v lese. Navazovat zbytečné kontakty s lidmi, které neznáte, není zvykem, zato však když někdo viditelně potřebuje pomoc, určitě se jí dočká. Norská uzavřenost totiž padá ve chvíli, kdy lidé vidí, že je někdo opravdu potřebuje a že ho nebudou obtěžovat. Jenom s tím dorozumíváním to může být obtížnější...

Sportovce bude zajímat také to, že většina norských sportovců má nějaké zaměstnání a živí-li se někdo třeba fotbalem, je považován bezmála za příživníka! Ani v bohatém Norsku si lidé nezvykli věnovat se výhradně sportu, protože — jakkoliv mají sport rádi — nepovažují ho za spolehlivou existenci. Několik málo členů profesionálních stájí, většinou ovšem zahraničních, je výjimkou. Dáleko běžnější je, že i reprezentant chodí každý den do práce, alespoň dopoledne, na zkrácený úvazek.

Pokud se někomu zdá, že můj chvalozpěv na Norsko je neobjektivní, má možná pravdu. Tak dlouho jsem tam zase nebyl, ačkoliv jsem tuto zemi navštívil už podruhé. (Pohříchu nikdy ne s lyžaři!) Pokud se ale někdo domnívá, že tento článek do Lyžařství nepatří, potom nesouhlasím. Lyžaře by mělo zajímat všechno, co charakterizuje tuto zemi, dnes zemi nejlepších lyžařů na světě.

Sjezdu chybějí osobnosti

UŽ je to dávno, kdy v červnových dnech roku 1966 SERGE LANG společně se Seppem Sulzbergerem, Bobem Beattym a Honore Bonetem vymysleli Světový pohár. Dnes je Serge Langovi 74 let, avšak Světový pohár je stále jeho nejmilejším dítětem.

Pane Langu, dokážete o lyžování přemýšlet i v létě?

„Lyžování, to je kouzelné slovo, které mě elektrizuje, i když je 5 stupňů ve stínu. Ale teprve od roku 1966 existuje to právě sjezdové lyžování. Teprve Světový pohár tomuto odvětví dal ten pravý lesk.“

Vzpomínáte si ještě, jak to všechno při zakládání Světového poháru v Portillu proběhlo?

„Samozřejmě. Předložili jsme náš koncept Marcu Hodlerovi, a ten prostě vyhlásil Světový pohár. Princíp byl takový, že třetinu měl FIS, třetinu svazy a třetinu tisk. Už tenkrát jsme věděli, že to jde jenom takhle. Světový pohár cyklistů nezajímá nikoho jenom proto, že o něm nikdo nepíše. O Světovém poháru lyžařů psali od počátku ti nejvýznamnější novináři v tomto oboru. Teď je však FIS pod tlakem svazů a firem a tisk k tomu už nemá co říci. To není dobré.“

Co si myslíte o systému Světového poháru současnosti?

„Nic podstatného mu nechybí, i když o určitých věcech se samozřejmě musí diskutovat. Například o tom, jestli má sezóna Světového poháru začínat 1. prosince a skončit vrcholy, jakými jsou mistrovství světa či olympijské hry, což mnozí navrhuji.“

Myslíte si, že změny provedené v poslední době byly ku prospěchu Světového poháru?

„Jak které. Dobré bylo opatření, podle kterého ve druhém kole slalomu a obřího slalomu startuje jenom 30 nejlepších. Nebo v minulé sezóně začátek Světového poháru na ledovci v Söldenu. To bylo senzační, byla to ta nejlepší reklama pro závodní lyžování v posledních letech. Hned se nám hlásila spousta dalších zájemců o závody na ledovci, jenže to už je nesmysl. Něco takového lze podle mne provést jedině v Söldenu, odkud může televize bez problémů přenášet, kde všechno dokonale „seoí“. Na Santa Fé a jiné ledovcové varianty bychom měli okamžitě zapomenout.“

Co by se mělo v nejbližší době zlepšit?

„V termínové listině musí být více míst, která dokážou společně uspořádat jak mužské, tak ženské závody SP. Dříve jsme vždy začínali sezónu společně ve Val d'Isère, kde se sešli muži i ženy k celé sérii závodů při Kritériu prvního sněhu. Takové závody jsou dramatičtější, k vidění je mnohem víc. Světový pohár musíme chtít nechtět vidět jako cirkus, ve kterém budou nejen klauni, ale také akrobati a zvířata. Ale když už jsme se dostali k tomu, co se musí změnit, tak vám řeknu: Největší strach mám o sjezd.“

Myslíte si, že by tato disciplína mohla zemřít?

„Jestli to půjde tak, jako v posledních 15 letech, potom bude všechno špatně. Hahnenkamm a Wengen můžeme zatím vynechat, ale všechny ostatní sjezdy jsou nudnější než jakýkoliv super-G. Neříkám, že bez pádů není pořádný sjezd, ale přesto konstatuji, že sjezd se vydal špatnou cestou. Například v Kitzbühelu byl přes Hausbergkante skok, při kterém se závodníci ocitli o metr výše než diváci. Potom zmizeli za zátáčkou, následovala traversa, cílový skok. V posledních třech letech však tyto skvělé zážitky mizí. Vezměte si, jak hrozně nudný byl například olympijský sjezd v Lillehammer.“

Co se s tím dá dělat?

„Musí se znovu hledat nejkratší linie mezi startem a cílem. A pokud je to možné, neměl by se při sjezdech používat umělý sníh. Kitzbühel byl vždy slavný svými ledovými pasážemi, Wengen kvůli svému měkkému sněhu.“

Nechybí sjezdu také nějaká osobnost, jakou je ve slalomu a obřím slalomu Alberto Tomba?

„Dříve tu byli Bernhard Russi, Roland Collombin, Franz Klammer, Kanadané — to bylo krásné. Dnes máme Patricia Ortliba a Marca Girardelliho, což je trochu málo. A žádný nový sjezdařský Tomba není ve výhledu. Já sám jsem novinář, a musím říci, že dříve to bylo jednoduché, když bylo na scéně tolik velkých osobností. Roger Staub, Toni Sailer, Buddy Werner... Jenomže o kom se má psát dneska?“

Kdo je podle vás největším lyžářem všech dob?

„Tím je a zůstane Toni Sailer. A na pozici 1b bych dal Jean-Clauda Killyho.“

S použitím zahraničních materiálů
TOMÁŠ MACEK

Práce - napsat adresu ...

Nejprve čísla: Podle informace z PNS s datem 7. 2. 1994 má časopis Lyžařství 671 předplatitelů. V čísle 4, které vyšlo 26. 8. téhož roku, jsem požádal, aby mně každý předplatitel poslal svou adresu vzhledem k tomu, že uvažujeme o možnosti změny ústředního distributora. Dokonce jsem měl obavy, zda to zvládnu a jak budeme zavaleni korespondencí. Byly to hodně zbytečné obavy! Dnes je (samozřejmě uvádím den, kdy článek píšu) 22. 9. a hádejte, kolik předplatitelů se ozvalo: 15, slovy patnáct!!!

Co si o tom mám myslet? Že i kritizovaná PNS má asi pravdu, že zájemců skutečně mnoho není. Co jiného a co méně může opravdový zájemce udělat pro časopis, než pouze napsat svoji adresu a poslat ji na adresu vydavatele časopisu? Uvědomme si, že každý čtenář odborného časopisu je tak trochu spoludávající za jeho existenci. I za jeho úroveň; ideální by totiž bylo, kdyby se každý čtenář na tvorbě časopisu nějak podílel. Já vím, je to utopie! Řekněme tedy desetina čtenářů, jenže zdaleka ne desetina odběratelů je ochotna investovat tři Kč a tři minuty času do odeslání své adresy redakci!!

Stejně depresivně na mě působí občasná informace, že prý někde vůbec nevědí o existenci Lyžařství, o Zpravodaji sekretariátu SLČR už vůbec nemluvě. Jenže co dělají zástupci příslušných žup na schůzích Rady svazu? Na každé z nich se probírá jak problematika Lyžařství, tak i Zpravodaje. Nežlobte se, ale někdy mám pocit, že část lyžařského hnutí nemá zájem ani o jedno, ani o druhé!

KAREL BLÁHA

NEBYLA V ENCYKLOPEDIÍ

Letos na jaře zemřela ve Vídni ve věku nedožitých 66 let Justina Solcová-Janešová, jedna z těch, kteří nesměli být zařazeni do lyžařské encyklopedie.

V padesátých letech byla několikanásobnou mistryní tehdejší ČSR a její reprezentantkou v alpských disciplínách. Akademická mistryně světa z roku 1953 ukončila závodní činnost po MS 1958 v Bad Gasteinu. Jako absolventka filozofické fakulty UK v Praze pracovala do roku 1968 v Čedoku. Po srpnu 1968 odešla s manželem i synem do Rakouska a záhy se stala profesorkou obchodní akademie ve Vídeňském Novém Městě (Wiener Neustadt). Po nostrifikaci oboru francouzština-tělesná výchova tam vyučovala do roku 1988, kdy odešla do penze.

Lyžování zůstala věrná především při práci se studenty. Začala však i znovu závodit a ještě v osmdesátých letech vyhrála několik seniorských zemských soutěží. V Rakousku získala též titul cvičitele běhu na lyžích se státní zkouškou. V posledních letech se zúčastnila i několika veteránských závodů sjezdařů na Malé Skále.

Její další zálibou bylo cestování. Projela snad celý svět — byla v Číně, v Japonsku, v Austrálii, v Jižní i Severní Americe. Ze sportů pak nezapomeňme na golf, který hrála velmi ráda a dobře. Určitě patří k lidem, na něž bychom neměli zapomenout.

JIRÍ HANUS

HVĚZDY O DOVOLENÉ

Lyžařské prázdniny bývají krátké a už dávno skončily. Vraťme se však ještě do dnů, kdy předním světovým lyžařům bylo dopřáno dovolené od lyžování. Pohovořme s nimi na téma, jak trávili to „své“ léto.

Na Rakušanku ANITTU WACHTEROVOU čeká už její 11. sezóna ve Světovém poháru a na koničky jí v lyžařském mezidobí už tradičně moc času nezbývalo. „Tenis, rybaření, hokej nebo fotbal — to dělám ráda. A co vůbec nemusím mít, jsou šachy,“ řekla. Až po tvrdém dotazování prozradila i místo, kde trávila dovolenou: „Mexické pobřeží. Slunění a rekreace. Potápění ne, před tím mám příliš velký strach.“ Ale lyžování prý nedokázala z hlavy ani v této době zcela vypustit: „Lyžování dominuje mým myšlenkám. To, co lidé vidí v televizi, je jenom zlomek práce v proficirkusu. Člověk se lyžováním prostě zaobírá pořád. Zůstává nám jenom jeden měsíc v roce, ve kterém můžeme vysadit, abychom vyhládli. A o chvíli později už zase balíme své lyžařské věci.“

Také Anittin reprezentační kolega, olympijský vítěz z roku 1992 PATRICK ORTLIEB, už v létě vstřebával dávky. „Na letní ježdění na ledovce si člověk rychle zvykne. A opravdu mne to baví. Je příjemné být na sněhu a přitom vidět, že okolo mne je

teplo. Prožívám tak čerstvý vzduch a přírodu mnohem intenzivněji,“ říká. Ještě předtím, když zbyl čas a než se musel odebrat k testování lyží, mizel často z hotelu svých rodičů v Oberlochu, kde žije. Mizel za svými dvěma koničky: tím prvním jsou divoké jízdy s jeho Harley Davidsonem („Užívám si neomezené svobody.“), druhým pak sbíráním náramkových hodinek. K tomu ještě musí zvládat studium ekonomie v Innsbrucku, takže čas je mu opravdu vážným protivníkem.

Osmadvacetiletý Nor ATLE SKAARDAL nepatří k těm, kteří si libují v dovolených v zahraničí. „Po všech těch cestách s lyžováním chci být nejráději doma, trávit čas s přáteli, jít do kina, na výlet, dohnat mezery ve společenském životě,“ uvádí. Přiznává, že rád jezdí na vodních lyžích a že nepohrdne ani koncertem. „V Oslo zažívám čisté prožitky, snažím se zde po sezóně žít jednoduchý, snadný život. Jinak ovšem miluji dobrodružství při sjezdech, je to část mé osobnosti. Jsem prostě rychlý sjezdač, který má rád příjemný život,“ dodává.

Triumfátor v posledním ročníku Světového poháru sjezdařů, další Nor KJETIL-ANDRE AAMODT, i v létě přiznává: „Lyžování — to je moje vášně.“ Když se ho zeptáte na koničky,

tak vám odpoví: „Sport, sport a zase sport. Cvičení na udržení rovnováhy, hokej, házená, fotbal, atletika.“ A tak snad ani není divu, jak trávil Aamodt léto. Se svým otcem Finnem, bývalým lyžařem, si sestavil dokonalý tréninkový plán na zvyšování fyzické kondice. Proč právě s otcem? „Táta mne naučil všemu, co umím, a ví také, co ještě potřebuji. Vystačíme si. Je pro mne ideální trénovat o samotě s jedním koučem.“

To Ital ALBERTO TOMBA je úplně jiný. Letní trénink — to je hrůza. Dovolená - to je něco! „Kde jsem byl, vám neřeknu, protože by tam každý chtěl, ale byl to sen,“ pronese a víc prozradit nechce. Jinak je ovšem jako obvykle dobře a přátelsky naladěný. Jestli si něco v době odpočinku přeje, tak to je žádný tisk, žádné hovory o očekáváních před příští sezónou. Nakonec však přece jenom dá svůj dovolenkový tip: „V Rimini jsem byl na plážích, v barech, na diskotékách. Bylo superpočasí a vedl jsem bouřlivý noční život. Co víc si člověk může přát?“ Když s ním hovoříte, je to často velmi obtížné, protože bez ohledu na otázku si povídá, co chce. Člověk se zeptá na jeho koničky a Tomba odpoví: „Na fyziku je dobré hodně trénovat se závažím, dělat aerobik, hrát golf nebo tenis. Fotbal mám rád jen v televizi. A od té doby, co jsem byl malý kluk, jezdím motokrosy. Při pěkném počasí ovšem nesnáším myšlenky na lyžování.“ Stop, tečka.

Na závěr jsme si nechali nestárnoucí Švýcarku VRENI SCHNEIDEROVOU. Koncem března jí skončila sezóna, ale dovolenou mohla nastoupit až v půlce května. „Obchod a zase obchod,“ vysvětluje. „Vše, co jsem dělala, byly jen různé obchodní záležitosti a cestování. Ve volném čase jsem se pak zabývala odpovídáním na dopisy svých příznivců. Dostala jsem letos okolo 1500 dopisů a pohlednic.“

V létě ani trochu nezapomíná na fyziku a zastává zásadu čím více, tím lépe. Více než 50 vítězství v závodech SP jí nestačí, do příští sezóny jde vrcholně motivována. „I to je tajemství mých úspěchů. Po dovolené netoužím po ničem jiném, než stát opět na lyžích,“ prozrazuje. Ale je na ní vidět, že volné dny na Sicílii využila. „Hráli jsme tenis, jezdili na vodních lyžích, dělali aerobik. Od osmi ráno do sedmi večer,“ říká s úsměvem. Bohužel jí zůstává málo času na rodinu, především na sestřence. „To je také moje hobby v létě: řídit a bavit se s rodinou. A pak ještě lidová hudba a tanec,“ dodává.

Alberto Tomba na archivní fotografii

„KRÁLOVÉ LYŽÍ“ NAŠÍ HISTORIE

Severská kombinace je na pořadu ZOH a MS od jejich založení, tj. od roku 1924, resp. 1925. V roce 1982 byla zařazena i soutěž družstev. Od roku 1985 se běžecská část soutěží jednotlivců i družstev jezdí volnou technikou. Do roku 1994 se uskutečnilo celkem 43 individuálních a 10 kolektivních soutěží. Naši závodníci se zúčastnili 37 závodů v soutěžích jednotlivců a 9 soutěžích družstev.

V severské kombinaci získali naši závodníci celkem 7 medailí — 3× zlatou, 3× stříbrnou a 1× bronzovou, 64 bodů při hodnocení umístění do 6. místa.

Pořadí závodníků při hodnocení do 6. místa a podle počtu medailí (1924—1949)

Jméno	Body			celk. poř.	Medaile			poř.
	SI	SD			zl.	stř.	br.	
O. Německý	12	—	12	1.	1	1	0	1.
R. Purkert	7	—	7	2.—4.	1	0	0	2.—6.
L. Rygl	7	—	7	2.—4.	1	0	0	2.—6.
F. Wedl	7	—	7	2.—4.	0	0	1	2.—6.
A. Bartoň	6	—	6	5.	0	1	0	2.—6.
J. Adolf	5	—	5	6.—7.	0	1	0	2.—6.
M. Kopal	2	3	5	6.—7.				
F. Máka	1	3	4	8.				

Severská kombinace měla stejně jako ostatní disciplíny svá lepší i horší léta. K těm nejlepším patřily soutěže v roce 1925 v Janských Lázních (17 bodů, 2 medaile), 1927 v Cortině (16 bodů, 1 medaile), 1970 na Štrbském Plese (7 bodů, 1 medaile), k těm horším pak období 1948—54, 1964—66, 1980—84.

Je celkem přirozené, že titul nejvšestrannějšího lyžaře naší historie patří nejlepšímu závodníkovi v severské kombinaci O. Německému, který získal celkem 19 bodů za umístění do 6. místa a 3 medaile (1925 1. na 18 km běhu a v závodě sdruženém, 1927 2. v závodě sdruženém). Do 6. místa bodoval v severské kombinaci (12 bodů) i v běhu (7 bodů).

Středočeši

Každému je jasné, že — a proč — střední Čechy nepatří právě k lyžařským oblastem. Říp se nadmořskou výškou zdaleka nerovná Sněžce, Pořábí nelze srovnávat s Podkrkonoším. Přesto ale podíl středočeské oblasti na našem lyžování není zanedbatelný. Ani pořadáním závodů ne...

Už první mistrovství Království Českého v roce 1896 se nekonalo v Praze, jak se všeobecně uvádí, nýbrž na území obce Bubeneč, která tehdy k Praze nepatřila! Ale to jenom na okraj. Nejčastějšími lyžařskými terény bývalo střední Povltaví, kde hostinec Záhoří v bývalých Svatojanských proudech byl dokonce stanicí SLČR a KČT (Klub českých turistů). Zapomenout nesmíme ani na Posázaví. V Senohrabech se konalo i poslední „válečné“ mistrovství ve skoku na lyžích a v závodě sdruženém, skokanské můstky tam byly ještě počátkem padesátých let. Ze středních Čech pocházeli i někteří přední závodníci, například Luboš Brehel z Kladna, sestry Živcovy z Kostelce nad Černými lesy a další.

Tolik k minulosti. Jaká je však současnost? Přípravný výbor Středočeské župy Svazu lyžařů byl ustaven v roce 1968, k ustavení župy došlo v březnu 1969. K tradičnímu názvu „župa“ se středočeští lyžaři vrátili v roce 1990. Dnes patří tato župa k agilním pořadatelům závodů, především v alpských disciplínách. Zásahu na tom mají lyžařské oddíly Poldi Kladno, Autoškody Mladá Boleslav, Spolany Neratovice a pražské sokolské jednoty Nusle, což je v podstatě dřívější TJ Orbis. V roce 1992 startovalo v osmi závodech župou pořádaných 2157 startujících, o rok později, ačkoli zima byla velmi ne-

příznivá, 1274, v poslední zimě pak 1308 závodníků a závodnic. Slabší účast máme v běhu na lyžích, ačkoli 451 soutěžících v župním přeboru není zase tak málo. Kromě toho probíhají i okresní přebory, jejich konání a zejména dějiště však hodně závisí na sněhových podmínkách. Okres Praha-západ například využil příznivých možností už loni v listopadu a při okresním přeboru žactva v běhu na lyžích se sešlo 119 účastníků ze 16 míst v okrese.

V poslední sezóně si úspěšně vedli především mladí sjezdaři. Jakub Trnka z Poldi Kladno je v letošním VŽZ první v obřím slalomu a druhý ve slalomu. Spolu s dalšími čtyřmi žáky se zúčastnil i mezinárodních závodů v Kanadě (Whistler), kde startovali závodníci z 10 států. Ve slalomu tam ve své věkové kategorii obsadil vynikající druhé místo. Do první padesátky mezi žáky patří v našem VŽZ ještě Lazar a Bárta z Jiskry Kolín, Bernášek ze Spolany Neratovice, z děvčat potom Futerová a Poustková (Kolín), Kuchtová (Kaučuk Kralupy), Zemanová a Landkamerová (Neratovice), Růžičková (Lokomotiva Nymburk). Z juniorek a žen si nejlépe vedly Krupičková z Mladé Boleslavi, Martinová z Kladna a Vajdová z Kralup. Mezi běžci bohužel chybí mládež, v dospělých startují především závodníci vyššího věku.

Na župní valné hromadě byl předsedou Středočeské župy zvolen ing. Václav Setnička, na úsekových valných hromadách předsedou úseku alpských disciplín Marcel Řezáč a úseku běhu ing. Vladimír Syrovatský.

Předsedou lektorského sboru cvičitelů je Zdeněk Fér.

Závěrem slovo redakce časopisu Lyžařství: **Jsem vděčný panu ing. Setničkově za jeho příspěvek. Kdyby tak jednali všichni, měl by náš časopis více materiálů zajímavých všech lyžaře u nás!** Za zmínku stojí i to, že to byl především pan Setnička, kdo volal po vydávání vnitrosvazového Zpravodaje, o němž však většina lyžařských regionů bohužel neprojevuje zájem a jehož vydávání je nejisté — nevíme, zda „to má smysl“...

Uznání patří všem středočeským lyžařům, stejně jako lyžařům pražským. Jako rodilý Pražák vím, jak je to tady se sněhem, a že například berounský okruh pro běh na lyžích (osada Zdejcina) vzbuzuje spíše úsměv, protože každý turista chodící pravidelně v okolí Prahy si nutně položí otázku, zda je tu vůbec někdy sníh... Nejedny závody pořádané středočeským oddílem se nakonec konají v horách, daleko od lokality pořadatele.

Je jasné, že předním lyžařem se z této oblasti nikdo nestane; lépe řečeno stane se jím pouze tehdy, když se odstěhuje do hor. Ani sportovní třídy s lyžařskou specializací v Praze a jejím okolí pochopitelně nejsou. Závody lze pořádat a jakoukoli činnost vyvíjet jenom za cenu značných obětí finančních i organizátorských. Jsou to ovšem nadšenci, kterým se právě proto tolik obdivují. Být v bývalém Středočeském kraji lyžařem je bezmála totéž jako být v Nizozemsku horolezcem. A přesto i tam nějak horolezci jsou...

K. B.

100 LET NEJSTARŠÍHO SPOLKU

Český krkonošský spolek Ski Jilemnice oslaví v letošní zimní sezóně plných 100 let od svého vzniku. Je nejstarším lyžařským spolkem nejen v Krkonoších, ale i v celé České republice, a jednou z nejstarších lyžařských organizací na světě. Byl založen v roce 1894, i když stanovy byly úředně schváleny až 15. 4. 1895. Již před jejich schválením však spolek pracoval velmi intenzivně. Organizoval několik výletů na „ski“, navazoval kontakty s pražskými lyžaři, pořádal různé společenské akce a uskutetnil i opravdové lyžařské závody — 24. 2. 1895 na Kozinci v Jilemnici.

ČKS Ski Jilemnice je opravdu prvním samostatným českým lyžařským sdružením. V Praze se zásluhou Josefa Rösslera-Ořovského začalo lyžovat již v roce 1887, tehdy byl však pražský lyžařský kroužek založen při bruslařském klubu a později vzniklému Českému Ski klubu Praha byly oficiální stanovy schváleny až na podzim roku 1895. Navíc lyžování v Praze bylo dlouhou dobu výsadou několika bohatých průkopníků tehdejšího sportovního dění. Když se však objevily první lyže v Krkonoších — na jilemnického panství hraběte Jana Harracha, který je v roce 1892 objednal pro své lesníky jako dopravní prostředek(!) — staly se pro horaly v zimních měsících součástí každodenního života. Nedlouho po zavedení prvních lyží na krkonošské straně lyžoval již každý, kdo měl zdravé nohy a ruce.

K vidění byly rozličné tvary lyží — od opravdových, přivezených ze severských států, přes domácí vyráběné podle zahraničních vzorů až po prkénka od sudů s pro-

vázky místo vázání, na kterých jezdily především děti. Důvodem rychlého rozšíření lyžování byly hlavně výhodné přírodní podmínky — dlouhá zima s dostatkem sněhu a vhodné lyžařské terény. Lyže v Krkonoších velmi rychle zdomácněly a již dva roky poté, co na nich byly konány první nesmělé pokusy o jízdu, bylo lyžování v Jilemnici organizováno jako sport.

Letos tedy oslaví jilemnický spolek kulatou stovku. V rámci oslav již byla uskutečněna řada akcí a jiné se ještě připravují:

- V sezóně 1993/94 uspořádal ČKS Ski Jilemnice dva velké lyžařské závody: MR v běhu na 50 km Hančův memoriál a MR Stafet dorostu.
- Byl vydán spolkový odznak, zhotovený podle vzoru prvního odznaku ČKS Ski Jilemnice z roku 1894 (je dosud v prodeji).
- V říjnu letošního roku vyšel almanach Sto let ČKS Ski Jilemnice, z něhož uvádíme několik úryvků.
- Krkonošské muzeum v Jilemnici otevřelo ve druhé polovině října výstavu Sto let ČKS Ski Jilemnice, kterou můžete vidět do konce listopadu.
- Vlastní oslavy vyvrcholí v listopadu. V sobotu 12. 11. 1994 proběhne v kulturním domě v Jilemnici slavnostní zasedání, při němž za účasti mnoha hostů i zástupců sdělovacích prostředků vystoupí v bohatém programu například herec pražského divadla „K“, jilemnický rodák Stanislav Zindulka. Zasedání je veřejné, a tak si i tímto způsobem dovoluujeme pozvat k účasti všechny příznivce bílého sportu.

Úryvky z almanachu

... Slavnostní pásky prvních závodů přestřiháváme 24. února 1896 na Kozinci a v cíli vítáme prvního vítěze Františka Mládku. S ním a s Hynkem Bedrníkem jedeme 18. ledna 1896 do Prahy na závody Českého Ski klubu Praha, abychom se o den později 19. 1. stali ve Stromovce svědky bojů o mistrovství Království českého. Znovu tleskáme Františku Mládkovi, který se umístí na I., a Hynko vi Bedrníkovi, který skončí na II. místě. Jak se ale spravedlivě s Jilemnickými zlobíme, že o vítězství jejich závodníka není vůbec v žádném českém časopise zpráva. Referát o závodě se však objevuje v německém Spiel und Sport, který vychází ve vzdáleném Berlíně.

... Při desátém výročí založení ČKS Ski Jilemnice se účastníme prvního distančního závodu na 50 km trati na trase Vysoké nad Jizerou — Nový Svět — Krkonoš — Žalý — Jilemnice, který se jede dne 3. února 1905. Někteří jedeme ještě jen s jednou holí a v cíli závodu gratulujeme prvnímu vítězi této padesátky — Josefu Krausovi z Horních Štěpanic, členu ČKS Ski Jilemnice. Je to týž Josef Kraus který již získal titul Mistra Království českého pro rok 1898 ve skoku výkonem 15,5 metru...

... Vratme se však ještě na okamžik těsně před začátek druhé světové války. To totiž vjíždí na lyžařskou scénu student reálného gymnázia v Jilemnicích, mrklovský rodák Jaroslav Cardal. Dojíždí denně po 9 let z Mrklova do Jilemnice do školy. Pokud to šlo, tak na kole nebo i pěšky, a v zimě zcela samozřejmě na lyžích. Má veliký talent, ale daleko větší, až neuvěřitelnou pílí a vytrvalost. Tou jenom doplňuje „nucené“ denní tréninkové dojíždění do školy, kde — mimo jiné — je výborným žákem. Je pocho-pitelné, že nemohl uniknout zkušeným funkcionářům nejstaršího lyžařského oddílu. Stává se jeho členem a 12 let pak startuje za jilemnický Ski. Stává se nejlepším nástupcem legendárního Bohumila Hanče. Když se s ním vydáváme v roce 1947 na jeho první padesátku, vedoucí ze Špindlerova Mlýna do Jilemnice, jsme pevně přesvědčeni, že zvítězí, neboť v posledních letech je ve skutečně vynikající formě. Když projíždí cílem opravdu jako první, je mu už 28 let. Nikoho z nás však nenapadne, že své vítězství dokáže ještě 12X za sebou opakovat, naposledy v roce 1959, kdy se už na něho usmívá z jeho rodného listu čtyřlístka...!

Sezóna 1993/94 přinesla největší úspěch v podobě zisku titulu z mistrovství světa juniorů v Breitenwangu. Zlato přivezly studentky sportovní školy v Jilemnicích Jana Šaldová a Jana Rázlová, které společně se sestrami Hanušovými z SK Šumava zvítězily ve štafetách juniorek. Roman Matějka na MSJ obsadil v běhu na 30 km 6. místo a 5. místo připojilo družstvo v severské kombinaci ve složení Mi-

lan Kučera (Dukla Liberec), Vladimír Smid a Ladislav Rygl (oba ČKS Ski Jilemnice). Další náš závodník v severské kombinaci David Baroš úspěšně reprezentoval na severském turné v Norsku, skokan Jakub Jiroutek závodil 14 dní v Severní Americe, mnoho dalších závodníků sportovní školy reprezentovalo ČR na závodech v celé Evropě.

Jilemnickými občany a také bývalými členy ČKS Ski Jilemnice jsou manželé Lukešovi. Jaroslav Lukeš — několikanásobný mistr Československa 1938 (skok), 1939 až 1941 (alpská kombinace), 1947 (skok), 1948 (závod sdružený), účastník dvou ZOH (1936, 1948) a dvou MS (1933, 1938) a Marie Lukešová — dvojnásobná mistryně republiky 1947 (běh) a 1949 (běh).

Paní Marie: „Mě učil vlastně lyžovat tady Jarka ještě s ostatními klukama. Víte, my jsme od mala spolu vyrůstali. Když mi bylo šest let, koupila mi maminka od truhláře Buďárka za pět korun lyže. Kluci mě hned přemluvíli, ať jdu s nimi skákat na můstek — táhla na Kozinec k hrušce,“ ukazuje paní Lukešová oknem. „Učili mě, jak se mám odrazit, předklonit, no a já se tedy odrazila, předklonila, doskočila přímo na psu a zlomila lyžím obě špičky. Maminka řekla, že už mi žádné lyže nekoupí, a tak mi kluci pomohli sehnat od pana Buďárka levné lyže. I když byly se sukama, hlavně že jsem měla na čem lyžovat.“

Pan Jaroslav: „Tady na svahu před okny jsme vlastně měli tři můstky a dojezd každého, jak jinak, končil dole u potoka. Jednou večer jsem šel skákat při baterce. Rozjížděl jsem se potmě a baterku jsem si dal na hranu můstku na hůl, abych věděl, kde se mám odrazit. Odrazil jsem se tedy, ale nepočítal jsem s tím, že poletím tak daleko. Doskočil jsem až dolů, a rovnou do potoka — to mi bylo asi osm let.“

Ze vzpomínek Jaroslava Cardala: „Po celou dobu mé závodní činnosti jsem se nenaučil kloudně namazat lyže. Pravda, byly sněhy, kdy namazat bylo jednoduché, ale byly tzv. zlodějské sněhy při teplotě 0°C nebo slabě nad nulou. Tehdy jsem před závody svěřoval své lyže trenérům nebo osobám, kterým jsem plně důvěřoval. Zatímco ostatní závodníci, kteří sami mazali, prožívali nerváky, já jsem byl vždycky klidný. Vždy se mi to vyplatilo. Ten klid byl nejlepším dopingem...“

Takových historek je v almanachu, který vychází při příležitosti oslav 100 let jilemnického lyžování, mnoho. Pokud se vám líbily, můžete si almanach objednat u ČKS Ski Jilemnice nebo v Krkonošském muzeu v Jilemnicích.

Před jilemnickými lyžaři se v letošní zimní sezóně otevírá nové lyžařské století. Přejme jim tedy jejich slovy tradičně „Ať TO FRČÍ!“

NAĀA JINDŘIŠKOVÁ

Kam se bude létat?

Předeshílám, že tento článek vyjadřuje pouze moje subjektivní názory a v žádném případě nejde o stanovisko našeho Svazu lyžařů.

Před 58 lety skočil Rakušan Bradl v Planici 100 metrů. Takové skoky jsou dnes už samozřejmě i na menších můstcích a nikdo se nad nimi nepozastavuje. Zato další hranice — 200 metrů — vzbuzuje rozpaky. Diváci i novináři vidí takové délky letů na lyžích rádi, protože je to atraktivní, senzační. Jenže honba za senzací bývá ve sportu nebezpečná, zejména v odvětví tak rizikovém. Až příliš často se řídíme zásadou „dokud se nic nestane, je všechno v pořádku“. Považují takový přístup za dětský a nezodpovědný. I v závodním sportu musí zůstat na prvním místě člověk. Sport na nejvyšší úrovni sice nikdo neprovokuje pro zdraví, leč provozovat ho „proti zdraví“ a dokonce za cenu ohrožení lidského života nelze. **Sport nesmí být nehumánní** a publikum by se nemělo měnit v sadisty čekající na lidské tragédie.

Mistrovství světa v letech na lyžích poskytlo už několikrát náměty k zamyšlení. Kolikrát už se stalo, že vrcholná světová soutěž zůstala vlastně nedokončena, protože kvůli větru nebylo možné absolvovat plný soutěžní program stanovený propozicemi?! Ani ten nejlepší lyžař si při letech na lyžích nemůže být jist svým uměním. Také na posledním mistrovství jsme viděli, jak vítr doslova sfoukl k zemi Rasmussena a Nišikatu, v obou případech tedy borce velmi zkušené. K vidění byly i další krkolomné pády, způsobené spíše chybou závodníků. A zase: jenom chybou? Domnívám se, že především jejich strachem!

Zažili jsme i jiné problematické situace. Espen Bredesen předal svou stříbrnou medaili Roberto Ceconovi, kterého o ni připravilo právě pravidlo o dvěstěmetrových letech. Naš tisk za to Bredesena velmi chválil a setkali jsme se i s doporučením na světovou cenu fair play za takový čin. Je pravděpodobné, že Bredesen má nyní pocit spravedlnosti, kterou tak trochu „vzal do svých rukou“. Presto ho však nechválím a pravidlo o omezení délky letu nepovažuji za „stupidní a nesmyslné“. Daleko víc fandím Weissflogovi, Thomovi a dalším, kteří prostě odmítají takto riskovat a raději se závodí v letech na lyžích nezúčastňují. Přitom právě Weissflog bezesporu patří k nejlepším skokanům všech dob. Na můstcích už dokázal hodně, tím víc ale cítí, kde jsou hranice lidských možností. I ti nejlepší jsou nakonec jenom lidé...

Nemohu souhlasit ani s názorem Jiřího Rašky, jenž se v rozhovoru pro deník Sport vyjádřil velmi nelichotivě o představitelích FIS, kteří na dodržování zásady „maximálně 191 m“ důsledně trvají. Domnívá se, že je to totéž, jako kdyby někdo zakazoval sprinterovi běžet stovku pod 10 sekund. Jenže rychlý běh na atletické dráze neohrožuje zdraví, tím méně život člověka! Má-li někdo talent a

sportovní formu k tak rychlému běhu, sotva si může ublížit. Ani občas používané srovnání se skokem o tyči neobstojí. Tyčkaři dopadají do takových matrací, že ani skoky kolem 640 cm je neohroží. A chyby v koordinaci nad lafkou, které by mohly vést k nebezpečnému pádu, se u nejlepších tyčkařů prakticky nevyskytují. Vítr jim neublíží v žádném případě.

Zapomenu-li na to, co se stalo v závodech formule 1 právě letos na jaře a budu-li se držet lyžování, nemohu nepřipomenout srovnatelnou tragédii Ulriky Maierové, tedy zase jedné z nejlepších světových lyžařek. Když zahynula, začal se hledat viník. Pozůstali podávající žaloby, má být souzen ředitel závodu a kdoví kdo ještě. Proč? Kolik let se na téže sjezdovce nesmyslně riskovalo, nesmyslně byly nasazovány lidské životy? Nikomu to nevadilo. Nikdo neupozornil, že traf je životu nebezpečná. Teď to „najeďnou“ všichni vědí! Až se něco podobného stane na jiné sjezdovce, bude

souzen zase někdo jiný. Jenže k odpovědnosti voláme až tehdy, když dojde k tragédii. Navíc lidi de facto nevinné. Lidi, kteří jenom vyhověli touze publika po atraktivní podívané.

Ručil by někdo za propagátorů nesmyslně dlouhých letů na lyžích za životy závodníků vlastní svobodou? Vlastně už ručí, aniž si to ve většině případů uvědomuje. Tak, jako je nutné zastavit vývoj rychlosti v závodech automobilů, bude to časem nezbytné i v lyžování. Na sjezdovkách vyloučit nekontrolovatelnou rychlost, ve skoku (letu) na lyžích omezit délky skoků. Sportovci sami by měli odmítat stát se moderními gladiátory, kteří se zabíjejí proto, aby někdo měl „zajímavou podívanou“.

Nesouhlasíte se mnou! Přesto jsem přesvědčen, že každé další neštěstí povede k podobnému zamyšlení i ty, kdo dnes hovoří o neomezování vývoje sportu. Je to ale ještě sport?

KAREL BLÁHA

Poslední mistr světa v letech na lyžích Jaroslav Sakala. Co si o problému myslí on a další závodníci?

Snímek Zdeněk Šrubař

ALESPOŇ SYMBOLICKY

Náš osvědčený a velmi fundovaný autor Ing. Jan Seidl připojil ke svému poslednímu článku dovětek: „Honorář nežádám, abych alespoň symbolicky podpořil časopis v jeho obtížné situaci.“

Díky! Každá koruna, kterou na nebohých autorech ušetříme, nám skutečně pomůže. Pan Ing. Seidl není první — před ním přišel s podobným gestem například pan Rozhon z Ostravy, přidávají se další. Ano, lyžaři jsou nadšenci a lidé ochotní udělat něco „zadarmo“ našťásti tak úplně nevymřeli. Zvykli si obětovat své zálibě tolik, že náš minihonorář jim skutečně nepomůže.

Bohužel je to iniciativa, která Lyžařství nezachrání a stále mám obavy, jak to s našim časopisem skončí. Moje apely na toto téma by — pokud jde jenom o články v tomto časopise — vydaly už na obstožnou bibliografii. Pokud máte Lyžařství schované, stačí prolistovat ročníky 1992—1994. Kolikrát jsem o tom psal?! Přesto mám pocit, že si lyžaři stále neuvědomují reálné nebezpečí zániku našeho nejstaršího sportovního periodika. Bez něj bychom opravdu ztratili „společnou řeč“, jak kdysi výstižně řekl docent Potměšil. Nejhorší je, že někteří jakoby už časopis pochovali a odvrátili se k němu zády. Přitom netřeba opakovat, že nikdo jiný než lyžaři tento dvouměsíčník číst nebudou. Kéž by ho četli alespoň všichni lyžaři...

Časopis nás v minulém roce stál, včetně platu redaktora, 217 000 Kč. To je částka, kterou nelze uhradit zvýšeným nákladem ani reklamou. V minulém čísle jsem psal o potížích s propáčením faktur ze strany největšího distributora — PNS. (Mimořádně: Vzápětí jsem dostal nabídku z Brna, že by někdo byl schopen Lyžařství distribuovat a také vydavatel platit.) Potíž je však v tom, že i kdybychom dostali plnou částku za prodané výtisky, je to při nízkém nákladu, malé periodicitě a vysokém rabatu distributorů (za každý prodaný výtisk nám náleží sotva 60 procent jeho ceny) necelých 10 % celoročních výdajů: I tak je mně proti mysli dávat časopis zadarmo, ale na druhé straně je třeba vidět, že peníze za prodané výtisky nás nezachrání.

Ani reklamy ne. O reklamu v časopise pouze černobílém a hlavně v časopise s tak nízkým nákladem je zájem minimální, inzerujícím se reklama u nás příliš nevyplácí. I když je levná, i když její adresnost je prakticky stoprocentní. Navíc máme jenom dvouměsíčník o 19 stranách textu. Kolik místa mohou věnovat reklamám? Nemohu přece místo časopisu vydávat reklamní leták — těmi je dnes trh už nasycen dostatečně. Abychom na Lyžařství neprodělávali, museli bychom prodat nejméně 8000 výtisků každého čísla. (A to ještě při zvýšené ceně!) Tak populární ale lyžování u nás zase není, lidí kupujících odborný časopis nikdy tolik nebylo. (Lyžařství mělo „historicky“ nejvyšší náklad necelých 5000 výtisků, ale v dobách naší největší lyžařské slávy a samozřejmě v Československu, nikoli v České republice. Prakticky stoprocentní ztráta čtenářů

ze Slovenska je nenapravitelná rána našemu časopisu...)

O tom, že bych dokázal dělat časopis po všech stránkách lepší, jsem také už napsal nejednou, jenže zase se všechno točí kolem těch nešťastných peněz! Doporučovat obsahové změny není k ničemu, nenajdeme-li způsob, jak k penězům na časopis přijít. Je tedy vůbec nějaké řešení?

Vím o dvou možnostech, bohužel v našich podmínkách nepříliš realizovatelných. V Rakousku „žije“ časopis ze sponzorských smluv. Manažer svazu dosáhl toho, že dvě procenta z každé sponzorské smlouvy uzavírané se svazem jsou do pokladny odborného časopisu, což je částka dostatečná k pokrytí všech nákladů spojených s jeho výrobou i „provazem“ (například plat redaktora, jeho cestovné na závody, telefony a poštovné atd.). My však zatím nemáme manažera ani lyžařský pool, smlouvy se sponzory uzavírají především odborné úseky.

Druhou možností by byl vázaný odběr. Předplatné Lyžařství by bylo součástí členských příspěvků, částkou, o níž se příspěvky automaticky zvyšují. Jde pouze o 36 korun za rok — cožpak to jsou dnes pro lyžaře nějaké peníze? Ve srovnání s tím, kolik stojí jediný den v horách, to je opravdu zanedbatelné. Přesto tuto cestu lyžaři vesměs odmítají. Navzdory tomu, že „za první republiky“ bylo naprosto samozřejmé: Vydávající sportovní svaz svůj časopis, je jeho odběr povinný pro každého člena. Tenkrát kupodivu nikdo neměl starosti, zda to je demokratické, zda členy může k něčemu takovému nutit...

Námítky typu: „já bych časopis odebral, kdyby byl kvalitnější,“ zavrhuji. Musel bych jenom po padesáté opakovat, že časopis bude zcela určitě kvalitnější, budeme-li na něj mít více peněz! To je prostě uzavřený kruh. (Nemluvě o tom, že představy o kvalitnějším Lyžařství jsou někdy hodně subjektivní — každý si onu kvalitu představuje úplně jinak.)

Přesto nejsou vyloučeny ani další možnosti. Předseda SLČR Ing. JEDIČKA přišel s nápadem založit obchodní společnost složenou ze zástupců horských „akcióvek“ a cestovních kancelářů zabývajících se nabídkami pro lyžaře. Společnost by měla být spoluvydavatelem časopisu a za prosor věnovaný jejím obchodním a podnikatelským aktivitám by jako spoluvydavatel časopis dotovala. To není špatný nápad! Jiná otázka je, zda se podaří ho uskutečnit. V silách redaktora realizace takových záměrů není.

Ké všemu jsem v posledních dnech před odevzdáváním tohoto čísla do výroby zaslechl, že někdo plánuje vydávání jiného lyžařského časopisu. Takovou konkurenci bychom ovšem sotva přežili — a naše konkurence nejspíše rovněž ne...

Nemá cenu opakovat, že to všechno nepíší kvůli své ovstenci. O sebe obavy mít nemusím; jako učitel jazyků, tlumočník a překladatel se dnes užijím bez potíží. O časopis však obavy mám. A nejvíce mne mrzí, kolik funkcionářů je nemá, dokonce neváhají navrhnout jeho zrušení!

K. B.

Skromná komise

Komise výzbroje a výstroje (KVV) je neprávem poněkud ve stínu dění. Přesto je její činnost významná, zejména v lyžování nezávodním, v němž činnost lyžařských servisů výrazně ovlivňuje technickou úroveň především rekreačních lyžařů. Klesající procenta úrazů, zejména úrazů vážných, svědčí o tom, že komise nepracuje špatně a své poslání plní. Navíc se sluší poznamenat, že její činnost SLČR prakticky nic nestojí, finančně ho nezatěžuje. Která komise o sobě může říci totéž?

Je pochopitelné, že ve sféře působnosti KVV bylo nejvíce změn vyplývajících z jiného způsobu podnikání, z přechodu na tržní hospodářství, z nového pojetí ekonomiky vůbec. Také to KVV zvládá se ctí. Do 31. 12. 1992 pracovala jako komise federální, potom jako součást SLČR. Její složení je už několik let poměrně stabilní. Sympatické je, že se členové střídají ve funkci předsedy. A navíc skutečnost, že všichni jsou ochotní v této — samozřejmě dobrovolné — práci pokračovat. Jsou to paní Jitka Stoudová, panové Ing. Josef Burda, Ing. Miro-

slav Javorský, Ing. Luděk Rezníček, Ing. Jan Seidl a Zdeněk Strejček.

KVV působila v oblasti vývoje, výroby a zkoušení nových či inovovaných výrobků pro lyžování, kde prováděla řadu praktických zkoušek a vydávala odborná stanoviska. Dále v oblasti školení, v níž působila jednak samostatně, jednak ve spolupráci s Čechem lyžařských servisů, později Čechem sportovních obchodů a služeb ČR. Připravila a uskutečnila četné akce pro servismany i prodejce zimních sportovních potřeb. Takové akce se konaly nejméně čtyři ročně a absolvovalo je několik stovek posluchačů. Významné byly mezinárodní semináře SKISERVIS i příprava jednoho z bloků symposia k 90. výročí organizovaného lyžování u nás. Členové KVV přispěli dvěma odbornými referáty a uspořádali na sympoziu výstavku lyžařského vybavení. Do roku 1991 bylo velmi užitečnou aktivitou předsezónní setkání s výrobci.

V oblasti informační šlo především o seznamování odborné i laické veřejnosti

s problematikou lyžařské výzbroje a výstroje, například v denním i periodickém tisku a v odborném časopise Lyžařství. Jako redaktor časopisu chci pochválit zejména pana inženýra Seidla, který patří k nejochotnějším spolupracovníkům časopisu a navíc má jeden zvláštní dar: O svém oboru píše velmi zasvěceně a fundovaně, navíc ale čtivě a srozumitelně, což se odborníkům často nedává.

V oblasti legislativní a normotvorné se členové KVV významně podíleli na novelizaci starých a vytváření nových norem pro lyžařskou výzbroj. Je nepopíratelnou zásluhou KVV, že podstatné normy v této oblasti u nás jsou v souladu s normami platnými v lyžařských vyspělých zemích, a to i mimoevropských.

Jak už bylo řečeno, komise bude ve své práci pokračovat v dosavadním složení. Vzhledem ke specifické činnosti je uvítala statut samostatné komise, těsně spolupracující s ostatními komisemi SLČR.

Redakce

O novinkách ve výzbroji - a nejen o nich! (2)

DYNASTAR přichází se zcela novým profilovaným lyžem. U závodních lyží je to Racing-Profile s výrazně vyššími boky lyží. Výsledkem je mimořádná stabilita, přesnost a extrémní záběr hran (modely COUPE S 9 a X 8, model ASSAULT V 8). Asymetrické-Profile najdeme u modelů, u nichž požadujeme vysoký záběr hran s možností všestranného použití lyže. Tloušťka lyže před a za pedálem je rozdílná, lyže se samozřejmě používají tak, že silnější jsou vnitřní boky! Najdeme je u modelů řady I.D. A konečně Variable-Profile je typickým prvkem u lyží pro začátečníky nebo ty pokročilé, kteří požadují na jakémkoliv terénu výraznou točivost lyže (modely Coupe X 6, Assault V 6, všechny modely Mondial).

Na závěr ještě lyže americké: Firma K 2 - mimochodem, tato značka patří v Německu k nejprodávanějším (ročně kolem 60 000 párů) - založila vysokou kvalitu a jízdní vlastnosti svých lyží na využití klasických materiálů, laminovaného dřevěného jádra, které je ovjíváno skelným vláknem. Vzniklá torzní krabice má vlákna ve třech osách, přičemž velikost úhlu, který svírají, lze měnit a působit tak na chování hotové lyže. Za pozornost bezpečoby stojí jak řada ACE („obřačka“ GS race 10.0 a „slalomka“ SL race 9.0), tak řada ATTACK pro sportovní lyžaře (modely SLC 9.0 a TRC 9.0 slalomového charakteru a rychlé „obřačky“ pro pistu i terén VELOCITY 10.0 a TNC 8.1). Své příznivce najdou i modely FX 8.1 pro extrémní lyžování, speciál pro jízdu v bouřích MX 8.1 a 5500 8.1 - univerzální lyže pro sportovní lyžaře.

K lyžování potřebujeme kromě lyží ještě bezpečnostní vázání, boty, hole, brýle a vosky. Chtěl bych ale především upozornit na jednu novinku. Firma MARKER připravila pro novou sezónu kromě sportovních vázání M 1 SC a M 51 SC komfortní vázání M 41 SC. Jednačtyřicítka má rozsah vypínacích sil 3 až 10, takže se hodí pro všechny — od vyspělých žáků až po dospělé. Špička má systém Full Spectrum, takže při pádu otevírá do stran i nahoru. Vázání má také desku Selective Control (SC), pomocí níž lze ve třech stupních přizpůsobit jízdní vlastnosti lyží stavu terénu a sněhu — od měkkého sněhu ke zcela ledovaté pisti. Prostě toto vázání poskytuje lyžaři maximálně dosažitelnou bezpečnost. Navíc — jak jsme se do slechli — by cena měla být velmi, velmi rozumná. Takže — nekupte to za ty peníze!

Nejen lyže

Lyžařskou výstroj přirozeně netvoří pouze lyže. Věnujme tedy pozornost ještě botám, vázání a dalším náležitostem.

Pro méně náročné — ale v osvěd-

čené kvalitě — bude k dispozici vázání Marker M 27 z české licenční výroby firmy POINTS.

Další z osvědčených výrobců vázání — rakouská TYROLIA — uvádí jako letošní novinku systém POWER POINT. Dynamická funkce systému se projevuje jako dodatkový vertikální tlak ve střední části vázání a usnadňuje ovládání lyží ve všech fázích oblouku. Je to další zdokonalení známého systému FREE FLEX. Setkáme se s ním u modelů 790 RPP, 790 MPP a 790 PP Palladium.

Francouzský SALOMON se systémem SUSPENSION dosahuje pohlcování vibrací při jízdě a lepší skluz, dále přesnost a citlivost ve fázi zahájení oblouku. Tlumí vertikálních kmitů, umístěný pod patou vázání, výrazně snižuje únavu lyžaře. Pro nezávodní lyžování doporučujeme řadu QUADRAX, což jsou velice bezpečná vázání uvolňující nohu prakticky při všech druzích pádů.

Své místo na českém trhu si získává i německá firma GEZE. Její novinka pro nadcházející sezónu se jmenuje prostě THE PLATE, tedy deska. Deska zvyšuje postavení lyžaře ve špičce o 5 mm, v patě o 18 mm, takže zejména při závodním lyžování se snižuje riziko uklouznutí na botě. Deska zachovává přirozený tvar průhybu lyže, navíc má ve středové části zabudovaný tlumič vibrací a přípeňovací šrouby patní části vázání provlečené přes silentbloky, což významně přispívá k jízdnímu pohodlí. Deska je kompletována s vázáním řady PWC, a to s modely 9 (závodní), 7 (sportovní) a 5 (extrémní lyžování). Pro běžné nezávodní lyžování můžeme doporučit modely sedmičkové řady (G 57 pro dospělé, G 27 pro mládež a G 17 pro děti).

Pro úplnost se ještě zmíníme o novince firmy ATOMIC. Jmenuje se ESS-MATIC, je přestavitelné — na rozdíl od starších modelů ESS v. a. r. pomocí tlačítka, má individuálně nastavitelné vypínání pro pády dozadu, výkynnou kluznou podložku a brzdu s tlumičovým efektem. NISASPORT, výrobce jednoduchého i levného dětského a juniorského vázání 10 a N 20, údajně dodá určité množství tohoto vázání do obchodní sítě.

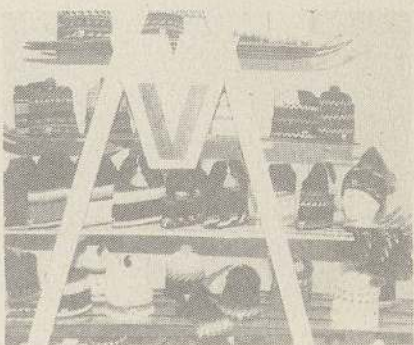
Jako zajímavost si řekneme ještě něco o bezpečnostním skokanském vázání. Testovalo se v minulé sezóně, a to přímo na olympijských hrách. Zajímavé je, že s touto novinkou nepřišla žádná z zavedených firem, nýbrž výrobce skialpinistického vázání SILVRETTA. Vázání má přední a zadní díl. V přední části je vypínací mechanika, v zadní dálkově přestavitelné lanko, které se přezkou zachytne na botu a vymezuje polohu lyže v letové fázi. Vázání vyžaduje speciálně přizpůsobenou botu, kterou vyrábějí čtyři botařské firmy.

Lyžařské boty pro sezónu 94/95 se vyznačují hlavně vysokým komfortem a možností přesného přizpůsobení noze. Tato vlastnost je naprosto nezbytná, má-li lyžař bez větší únavy zvládnout několikahodinové ježdění. Převahu mají opět přezková zapínání. Nové vyvinuté systémy jsou nejen bezpečnější, ale umožňují i větší pohyblivost nohy v daném rozsahu. Další podstatnou novinkou je, že výrobci lyží nebo vázání vyrábějí zároveň boty (Rossignol, Salomon, Tyrolia) nebo jsou s výrobcem bot finančně spojení. Proto jsou zhusta boty jak tvarově, tak dezénově a barevně sladěny s vázáním a lyžemi, což jednak dobře vypadá, jednak podporuje prodejnost.

V oblasti lyžařských brýlí snad jednu zajímavost: Německá firma UVEX představila model lyžařských brýlí Response Edelweiss, jejichž rám je stoprocentně zhotoven z recyklovaného plastu.

Poznámka závěrem, která by měla zajímat nejen lyžaře, ale zejména odborné prodáváče a servismany: Rozsáhlým průzkumem se znovu ověřilo, že mezi zdatné sportovní jezdce (skupina S) patří 20 až 24 % lyžařské populace. Podle vlastního hodnocení se ale do skupiny S řadí až 65 % lyžařů. Závěr je jednoduchý — nejméně 40 % lyžařů si kupuje nevhodné lyže! Protože je obecně známo, že středně zdatní lyžaři (skupina A) nejsou technicky ani fyzicky dostatečně vyspělí na to, aby sportovní lyže skupiny S zvládli, zvyšuje se tím riziko únavy a úrazů. Mějte to prosím na paměti, až budete nové lyže doporučovat, kupovat nebo prodávat.

Ing. JAN SEIDL

SJEZDAŘSKÉ KOLEČKOVÉ LYŽE?

Dne 14. 3. 1994 jsem dokončil vývoj sjezdařských kolečkových lyží (dále jen kolečkových lyží) přijatelných vlastností. Abyste mi správně rozuměli, uvádím nejprve potřebné definice:

Angulace je sjezdařský postoj s trupem v mírném až hlubokém předklonu stranou, kterým se ovládá úhel hranění.

Kolečková lyže je vozidlo na kolech, řiditelné nejméně jedním způsobem jako lyže.

Rovina bočná je rovina spojující špičku s patkou nebo kolo s podvozkem, kolmá na základnu.

Rovina souměrnosti je rovina spojující kolo s podvozkem, kolmá na desku kolečkové lyže.

Úhel hranění je rovinný úhel mezi skluznicí nebo spodní stěnou kolečkové lyže a základnou, měřený v rovině čelné. Rovná se rovinnému úhlu mezi rovinou souměrnosti a rovinou bočnou.

Úhel smyku je rovinný úhel mezi rovinou bočnou a trajektorií lyžařovy nohy. V přímočaré jízdě se rovná nule.

Úhel výsledné síly je rovinný úhel mezi rovinou bočnou a výslednou silou.

Výsledná síla je síla, kterou působí lyžařovo tělo na lyže nebo na kolečkové lyže.

Kolečková lyže je deska široká asi 160 mm. V přímočaré jízdě je přibližně rovnoběžná se základnou, po níž jede. Na zadním konci její vrchní stěny je připnutá lyžařova noha. Se zadním koncem spodní stěny je pevně spojen jeden podvozek ze skateboardu. S předním koncem spodní stěny je pevně spojeno kolo otáčející se v rovině souměrnosti. Kolo může být brzděno brzdou, jejíž moment je plynule volitelný před jízdou. Vzdálenost kola od lyžařovy nohy je shodná se vzdáleností špičky sjezdařské lyže od připnuté nohy průměrně vysokého muže.

Za samozřejmý účel všech sjezdařských kolečkových lyží považuji navázání přímočaré jízdy a oblouků snožmo, protože ostatní cviky sjezdaři téměř nepoužívají. Popsaná kolečková lyže tomuto účelu vyhovuje takto: Valením kola po základně se přední konec pohybuje v rovině bočné vpřed. Shodně se pohybuje i zadní konec, je-li kolečková lyže naplocho. Kolečková lyže tedy jede přímočaře. Hraní-li lyžař, přední konec se stále pohybuje v rovině bočné vpřed, ale zadní konec se pohybuje současně vpřed a na tu stranu, na níž je deska dále od základny. Kolečková lyže tedy provádí shodný pohyb jako lyže při smyku. Vzájemným dotykem vnitřních boků kolečkových lyží lyžař dosahuje oblíbeného oblouku snožmo.

Jak je možné kolečkovými lyžemi nahradit lyže, jež nemohou pouhým hraněním provést smyk?

Co působí na lyže? Sníh a lyžařovo tělo. Vlastností sněhu lyžař nemůže ovlivnit, ale může je využívat. Úhel smyku lyže klesá se stoupajícím úhlem hranění. Úhel smyku kolečkové lyže naopak hraněním s úhlem stoupá. Úhel smyku lyží klesá s úhlem výsledné síly. Úhel smyku lyží kolečkových na úhlu výsledné síly přímo nezávisí. Úhel smyku lyží stoupá s velikostí síly. Úhel smyku kolečkových lyží na velikosti výsledné síly nezávisí vůbec.

Vidíme, že porovnání vypadá beznadějně: Úhel hranění působí opačně a výsledná síla na trajektorii kolečkových lyží nepůsobí. Přesto, prosím, čtete ještě dále: Při správně provedeném oblouku snožmo na lyžích úhel výsledné

síly stoupá s úhlem hranění. Na úhel smyku působí nejvíce úhel výsledné síly. Vlivy úhlu hranění a velikosti výsledné síly se zmenšují odlehčením. Výsledkem všech tří vlivů je vždy stoupnutí a klesnutí úhlu smyku s úhlem výsledné síly. Stačí tedy konstrukcí způsobit, aby s úhlem výsledné síly stoupal úhel hranění a tím i úhel smyku. Praxe potvrdila, že tento požadavek plní omezení pohybů bérců na otáčení v rovinách souměrnosti. Takové omezení mohou provést třemi způsoby připínání kolečkových lyží:

1. Na kolečkové lyži je běžné lyžařské vázání a sjezdařská bota jako na lyži. Úmyslné vypnutí není možné.

2. Na kolečkové lyži je moje bezpečné lyžařské vázání „Šlapka“, na ní libovolně lyžařské vázání a sjezdařská bota. Šlapka úmyslně vypíná při zvednutí špičky boty velkou silou (rychlém přednožení), samočinně vypíná při jakémkoliv nebezpečném namáhání nohy. Cena samotného páru Šlapek je 1128 Kč.

3. Na kolečkové lyži je speciální vázání pro kolečkovou lyži. Umožňuje pouze spodní tah i bez boty. Lze ho rychle a bez nářadí seřídít pro jakoukoliv nohu. Vypíná pouze úmyslně jako Šlapka.

Volba způsobu připínání závisí na těchto zkušenostech: Nebezpečí úrazu nohy vzniklého jejím spojením s kolečkovou lyží, je zanedbatelné. Proto není nutné samočinné vypínání. Při pádech si lyžař odírá a „otlouká“ kyčle a ruce. Proto je potřebné úmyslné vypínání, jež lyžaři často umožňuje sestoupit z kolečkových lyží při jízdě a udržet se na nohách. K jízdě je vhodný hladký (asfaltový) svah spádu asi 5°. Do kopce (na rovině) se kolečkové lyže vlečou na vodítku a mohou navíc vozit zavazadla. Proto jejich tíha není důležitá. Přezouvání mezi jízdami není efektivní. Proto jsou vhodné boty, v nichž lze lyžovat i chodit. To bude asi pro většinu zájemců rozhodující důvod, aby si zvolili způsob připínání uvedený v bodě 3.

Při každém způsobu připínání je nutná ochrana kyčlí (hokejovými kalhotami apod.) a rukou, případně kolen a loktů. Při ztrátě rovnováhy se má lyžař snažit zabránit pádu úmyslným vypnutím obou kolečkových lyží a opíráním se o lyžařské hole. Upadne-li, má pustit hole a snažit se kutálet, aby se neodřel.

Z konstrukce kolečkových lyží vyplývá, že je s nimi možné provádět všechny lyžařské cviky, při nichž se přední konce pohybují v rovinách bočných. (Je tedy vyloučené hlavně sesouvání.)

Při chůzi sunem a při běžích lze využít brzdy, jež brzdí více pohyb vzad než pohyb vpřed. Předpokládám však, že k běhání a k terénním skokům tyto kolečkové lyže nikdo nepoužije. Při sjezdu šikmo se má hránit, čímž vzniká malý úhel smyku, takže místo sjezdu šikmo lyžař provádí dlouhý oblouk ke svahu. Na mírném svahu není tato odchylka viditelná. Oblouk z přivrátu lze provádět pouze tak, že lyžař po přivrátu ihned přinoží. Oblouky snožmo lze provádět jako na lyžích, ale i jinak, což je významná nevýhoda těchto kolečkových lyží. Například je-li lyžař v angulaci, ale úhel výsledné síly se rovná nule, lyže jedou přímočaře, zatímco kolečkové lyže provádějí oblouk, protože lyžař zbytečně hrání. Na kolečkových lyžích se tedy lyžař musí kontrolovat, aby se pohyboval „jako na lyžích“.

Zájemci o tyto lyže poskytnou další informace autor projektu ing. Pavel Fiala, Podbělohorská 42, 150 00 Praha 5-Smíchov, tel. 522 28.

PAVEL FIALA

LYŽAŘSKÁ ŠKOLA PARDUBICE HLEDÁ SPOLUPRACOVNÍKY Z ŘAD LYŽAŘSKÝCH INSTRUKTORŮ, TRENÉRŮ A UČITELŮ LYŽOVÁNÍ. Adresa: Lyžařská škola Pardubice, Jiráskova 29 (budova sokolovny), tel.: 040/51 21 68, fax: 040/51 10 45, PSČ 530 02.

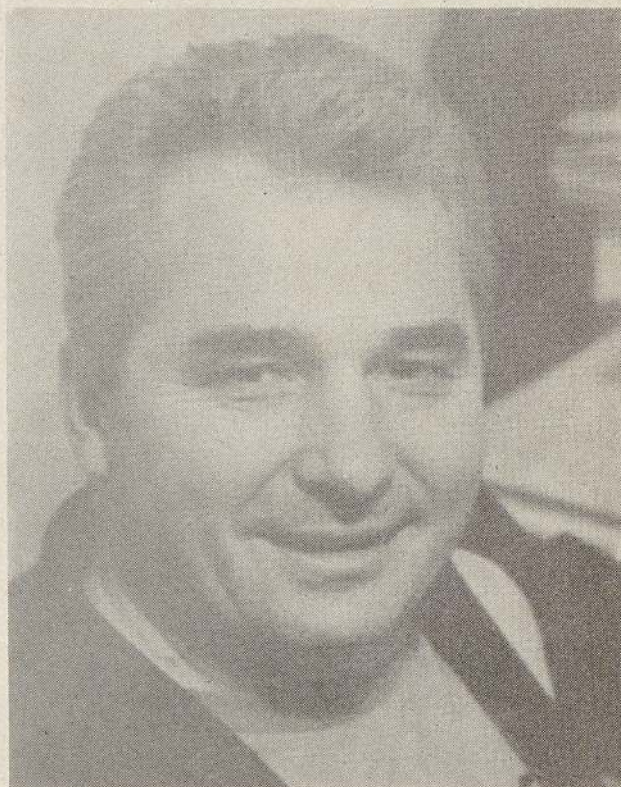
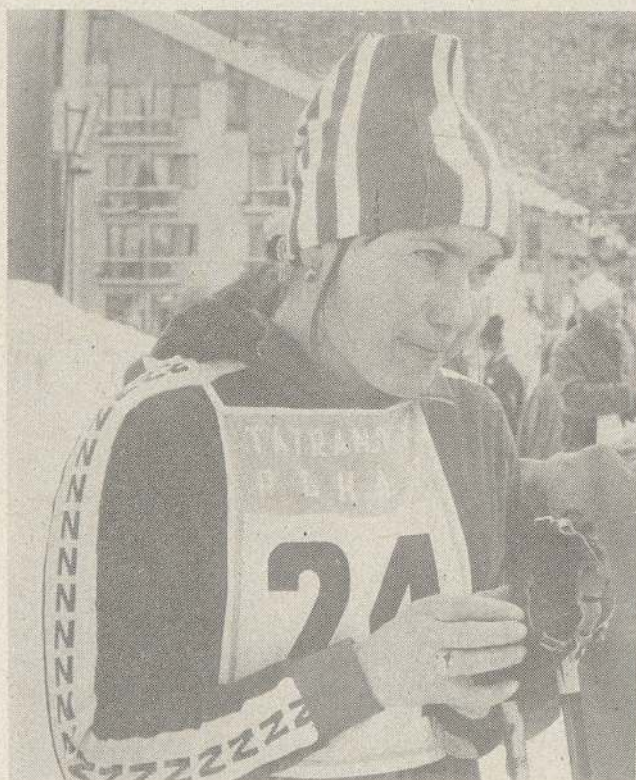

ZNÁMÉ TVÁŘE

z minulosti našeho lyžování by se měly objevovat co nejčastěji. Kdo z nejmladších ještě ví, kdo to byla Šikolová nebo Paulů, co v lyžování znamenala jména Cardal nebo Zeman, Rygl nebo Balcar? Sportovní síť je bohužel příliš pomíjivá a pocit velikosti v ní záhy ztrácí nejméně jeden rozměr. Poznáte osoby na těchto fotografiích? Odpověď přineseme v příštím čísle. A třeba i další ZNÁMÉ TVÁŘE...

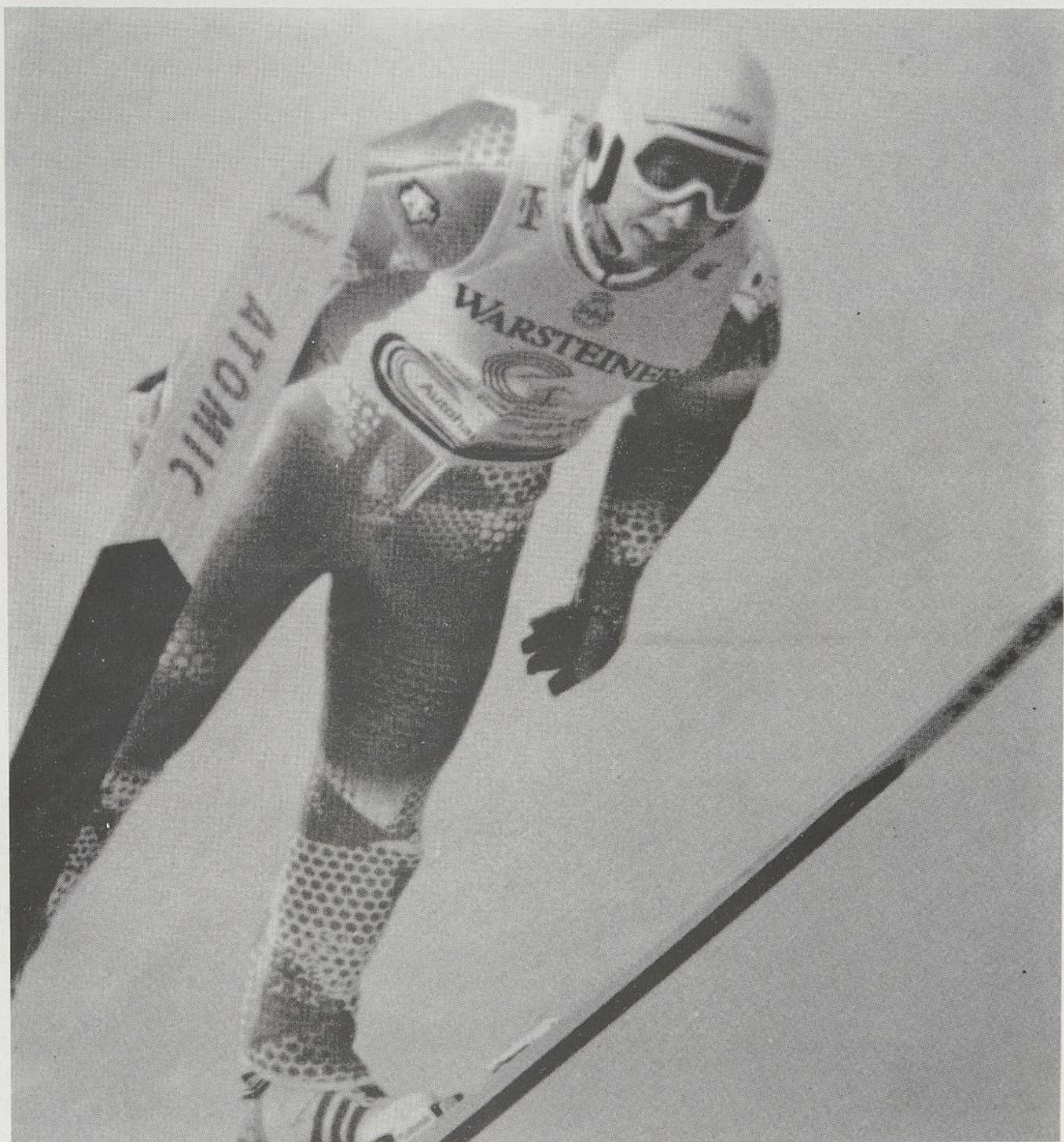

lyžařství

PROSINEC
ROČNÍK 80
1994
Kč 6,—

6

STANOVY SLČR ● KONEČNĚ MÁME ZASTOUPENÍ VE SP ALPSKÝCH DISCIPLÍN ● JAK BRUSLIT NA LYŽÍCH ● VÝUKA SJÍZDĚNÍ ● JAKÁ BYLA SEZÓNA NA TRÁVĚ ● SKOKANSKÉ RADOSTI A STRASTI

Do nového roku s velkými změnami!

Pokud má pravdu přísloví, že změna je život, bude náš časopis v novém roce žít dokonale! V Lyžařství se totiž mění úplně všechno.

Především budeme mít barevnou obálku, a to i na zadní straně. Další možnosti rozšíření barvy budou záviset nejen na finančních možnostech a úspěších manažerských aktivit Svazu lyžařů, ale i na tom, kolik kvalitních fotografií seženeme (a zaplatíme), kolik profesionálních fotografů vůbec bude na závoděch. Není totiž snadné přesvědčit fotoreportéra, aby jel na sněž, do mrazu, větru a závějí. Je to pro něj nejen nepříjemné, ale navíc i rizikové:

1. Není vyloučeno, že kvůli špatnému počasí nevyfotí nic, případně snímky nebudou dost kvalitní.

2. Je zcela jisté, že za dva až tři dny pobytu v horách nestihne nic jiného a bude rád, vydělá-li alespoň na spotřebovaný materiál.

Už jenom se sháněním snímků na titulní stranu budou potíže. Obávám se, že amatérský fotograf tady nemůže konkurovat. Nemá většinou vhodné čočky, dostatečně kvalitní materiál, ne každý si snímky sám vyvolává, což je ale podmínka kvalitního zpracování! Ne každý může dělat barevné diapozitivy, z nichž se titulní fotografie zpravidla reprodukuje.

I jinak bude Lyžařství vypadat tak, že ho nepoznáte. Nová technika má obrovské možnosti a kupodivu není ani podstatně dražší než klasická. Prostě — nechte se překvapit.

V této souvislosti chci upřímně a rád poděkovat tiskárně Typos v Karlových Varech, kde dosud časopis vyrábějí, i když v posledních letech už především z tradice. Tradice pocházející z dob, kdy sehnat pro odborný časopis tiskárnu v Praze bylo prakticky vyloučeno a Karlovy Vary byly — jakkoliv to zní paradoxně — ještě jedna z nejbližších možností. Vždyť některé tělovýchovné časopisy, vydávané kdysi v nakladatelství Olympia, měly tiskárnu ještě dál: v Olomouci, v Brně, ve Zlíně...

Přátelé v karlovarské tiskárně udělali pro Lyžařství tolik, že by měli vejít do historie našeho lyžování! Nejméně třikrát tato tiskárna časopis doslova a bez přehánění zachránila. Dík patří především našemu dlouholetému spolupracovníkovi, panu Františku Vimrovi, s nímž se loučím opravdu nerad.

Předsednictvo SLČR rozhodlo, že do výše 200 000 Kč za rok bude časopis financován z rozpočtu sekretariátu, částka nad tuto hranici — přibližně dalších 100 000 Kč ročně — bude získána od sponzorů v rámci manažerských aktivit svazu. Mnohé je zatím ve stadiu zrodu a tvůrčích nápadů, proto nechceme nic podrobně rozepisovat.

S tím souvisí též cena časopisu. Enešních 6 Kč jednou za dva měsíce je cena směšná, uvážíme-li, že 5 Kč stojí denní noviny! (S víkendovou přílohou jsou dražší než náš časopis!) Také tímto problémem se musíme zabývat. Není vyloučeno, že cena stoupne na 10 Kč, i s tím, že budeme od předplatitelů vybírat dodatečně. Nabízíme však za to výrazně vyšší kvalitu, a to i obsahovou! Otázka ceny však ještě není definitivně schválena, takže vyčkejte vývoje událostí.

Abychom odolali možné konkurenci, nebudeme koncepci měnit zcela zásadně a hlavně zůstaneme časopisem, který se věnuje především závodnímu sportu. Leccos nového v něm však přesto najdete. Seriál o výuce sjíždění pro začátečníky i pokročilé, portréty slavných lyžařů minulosti v rubrice Velkými zůstávají, návraty k osobnostem z historie našeho lyžování v rubrice Co děláte nyní? podstatně víc informací o práci našich oddílů, jejich funkcionářů, o mládeži. Uvažujeme též o čtenářských souťažích a dalších možných způsobech, čím náš časopis obohatit, zpestřit.

Uvědomte si však jednu základní věc: O kvalitě časopisu rozhodují všichni čtenáři, všichni organizovaní lyžaři. Nejen vlastními příspěvky, kterých bychom potřebovali daleko víc, ale i tím, že Lyžařství bude co největší počet organizovaných lyžařů pravidelně číst, pokud možno odebírat formou předplatného. Slyším-li stále odněkud stereotypní „Nevíme ani, že časopis vychází“, nevím zase já, co si o tom mám myslet. Domnívám se, že lyžaři by měli vynaložit více iniciativy ve snaze časopis si zajistit a nevymlouvat se například na to, že „nemají čas“ obrátit se na nejbližší administraci PNS. (Jejich adresy jsme už jednou otiskli a učiníme tak znovu.) Propagujte Lyžařství, objednávejte ho, získávejte další zájemce a předplatitele. To záleží skutečně na vás, ne na redaktorovi... Opakuji stále tutéž větu: Nikdo jiný než lyžaři tento časopis číst nebude! A protože členů lyžařských oddílů spíše ubývá, tím větší tíha leží na zbývajících. Nebude-li náležitý čtenářský zájem, ztrácí naše snažení smysl.

Přeji vám všem spokojený a úspěšný rok 1995, hodně úspěchů všem našim lyžařům, hodně radosti ze sportovních výsledků i soukromého, rodinného života. Společně pak přejme co největší úspěchy a prosperitu naší republice, protože neprosperuje-li stát, nemůže se dařit nikomu a ničemu v něm, tedy ani sportu ne!

Věřím, že za rok se sejdeme na stránkách časopisu v počtu daleko větším než dnes.

KAREL BLÁHA

lyžařství

Ročník 80 — Číslo 6

NA TITULNÍ STRANĚ vynikající japonský sdrůženář Kendži Ogiwara

Snímek Jiří Berger

Časopis všech českých lyžařů. Vydává Svaz lyžařů České republiky. Odpovědný redaktor Karel Bláha, grafická úprava Miroslav Slejška. Redakce: Svaz lyžařů České republiky, Mezi stadióny, POB 40, 160 17 Praha 6 - Strahov. Telefon sekretariátu 35 04 98. Vychází šestkrát ročně. Tiskne Typos, tiskařské závody, a. s., nám. dr. Horákové 7, 360 32 Karlovy Vary. Rozšiřují PNS a Transpress, na Slovensku PNS Bratislava, OZ, Martanovičova 25, 813 81 Bratislava. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, doručovatel tisku a předplatitelské středisko. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, administrace vývozu tisku, Hvoždanská 5-7, 148 31 Praha 4. [Netýká se Slovenska] Celoroční předplatné 36 Kč. Neobjednané příspěvky autorům nevracíme ani se k nim nevyjadřujeme.

ISSN 0323 - 1445

KONFERENCE SLČR

Závěrečné vystoupení minulého předsedy

Vážení delegáti konference SLČR, vážení hosté, dámy a pánové!

Chtěl bych doplnit zprávu o činnosti SLČR několika poznámkami k těm oblastem činnosti, které podle mého názoru měly a mají hlavní význam pro náš svaz. Týkají se například organizačního zabezpečení činnosti, mezinárodního postavení svazu, jeho činnosti a jeho postavení v prostředí dalších subjektů tělovýchovných, státních nebo jiných, dále ekonomických otázek a majetkových poměrů.

Činnost našeho svazu byla v minulých čtyřech letech nejvíce ovlivněna dvěma zásadními změnami. První změna, která probíhala a vlastně ještě probíhá, je zásadní změna ve vnitrostátní politické situaci, vyvolaná postupným přecházením ke zvyklostem platným v demokratickém kapitalistickém systému. Tato změna poměrů je spojena s obrovskou transformací nejen ekonomickou, ale hlavně s transformací v myšlení a chování občanů tohoto státu a s transformací podmínek, v nichž žijí. Druhá změna, která byla poměrně rychlá a byla také rychle ukončena, byla změna státoprávního uspořádání, v jejímž důsledku se od poloviny svého funkčního období musel VV svazu začít zabývat péčí a zajišťováním české lyžařské sportovní reprezentace.

Věnujme se napřed prvnímu problému, kde jednou ze základních otázek může být ta, která se ptá: Co přináší občanovi tohoto státu (a my jsme přece občanské sdružení) členství v našem svazu? Odpověď na tuto otázku sice lze nalézt v našich stanovách, ale ty nabízejí jen teoretické možnosti. Jestliže občan nechce závodit, věnovat se sportovním technickým nebo rozhodcovské činnosti nebo výuce lyžování, má zřejmě zájem o provozování lyžování pro radost a uspokojení. Tak to byl zvyklý dělat dříve v rámci lyžařských oddílů, kde mohl nalézt spřízněnou duši a většinou také dopravní a ubytovací možnosti za obvykle výhodných ekonomických podmínek. Právě v tomto bodě — jak se domnívám — se podmínky změnila nejvíce. Lyžařské oddíly často ztratily nejen možnosti ubytování v podnikových zařízeních, ale i možnosti podnikové dopravy. Pobyt v horách, včetně cen lanovek a vleků, se značně zdražil. Kromě toho se zmenšila funkcionářská základna v oddílech i vyšších lyžařských složkách, neboť mnoho našich členů, kteří dříve velmi obětavě pro hnutí pracovali, musí nyní svůj volný čas věnovat existenčnímu zajištění. Uvolňování ze zaměstnání za refundaci mzdy je pohádkou minulosti a účast na různých akcích často znamená finanční ztráty. Výsledkem těchto skutečností je:

- zmenšující se členská základna,
- nedostatek pracovníků na všech úrovních svazu,
- snižující se zásobárna dětských talentů pro vrcholové lyžování.

Svým způsobem k tomu přispívá i systém členské registrace, která je centrální a pro řadové členy oddílů nepraktická. To je důvodem skutečnosti, že SLČR má v centrální registraci menší počet členů, než v registraci vykazované prostřednictvím OV ČSTV. Jinými slovy: Je mnoho členů lyžařských oddílů při TJ a klubů, které se pro svou činnost nepotřebují centrálně u SLČR přihlašovat, stačí jim být členy oddílu TJ. I tak se mohou podílet na vnitřních finančních zdrojích ČSTV, které se k nim dostávají prostřednictvím TJ. Mají tak vlastně i zajištěnou zatím jedinou členskou výhodu našeho svazu: být úrazově pojištěni.

Je to vážný úkaz, kterým se musí příští VV zabývat, protože kritérium členské základny tvoří 50 procent při dělení prostředků z vlastních zdrojů ČSTV. Nemá-li se členská základna SLČR dále snižovat, a tím klesat i výše získávaných prostředků, musí se členství ve SLČR stát především pro občana výhodným, musí být vhodně motivováno. Motivovat je třeba také oddíly, například podílem z vybraných příspěvků.

Při této příležitosti bych rád tuto konferenci upozornil, že současný členský příspěvek Kč 20,—, resp. Kč 10,— pro mládež ztratil za čtyři roky vlivem inflace a všeobecného zdražení služeb (jako například poštovné) svou původní hodnotu a dnes nestačí krýt ani režijní náklady, které jsou s registrací spojeny. Doporučuji, aby konference na základě b. 2 čl. VI platných stanov stanovila od roku 1995 členský příspěvek na dvojnásobek.

Další okolností, související s hlubokou změnou poměrů, je postavení SLČR jako právního subjektu. Naše organizace nyní musí nést plnou právní odpovědnost za tuto skutečnost a musí se o sebe starat sama. Není převodovou pákou k prosazování cizích záměrů, zejména ideologických nebo státních, a určitě není převodovou pákou ČSTV. Musíme si však uvědomit, že být sdružen spolu s dalšími 63 sportovními svazy v ČSTV je pro svaz výhodné. Mnoho dalších zájmů je společných a jejich prosazování, například vůči státním orgánům, je úspěšnější v rámci organizace s miliónovou členskou základnou, protože politický vliv této skutečnosti nelze přehlédnout. To vše samozřejmě za naprosté svazové samostatnosti. Kromě toho nás s ČSTV pojí společné majetkové zájmy, jak se o tom zmíním dále. S výhodou používáme servisních služeb ČSTV v oblasti hospodaření, mzdových záležitostí, daňových záležitostí, obstarávání devizových prostředků, zabezpečování členské registrace a využívání pronajatých prostor pro působíště sekretariátu. I když máme někdy vážné připomínky ke kvalitě těchto služeb — zejména v první polovině roku 1993 — přece je to finančně výhodnější, než kdybychom tyto věci dělali sami. To by znamenalo podstatné zvýšení personálního stavu sekretariátu a zvýšené režijní náklady svazu.

Pro naše dobré postavení v tělovýchovném prostředí našeho státu jsme hledali nejvýhodnější „modus vivendi“ nejen s ČSTV, ale i s dalšími důležitými institucemi, jako je Český olympijský výbor, Rada pro sportovní reprezentaci České republiky, Česká obec sokolská, tzv. resortní sportovní útvary při MO, MV a MSMT ČR, Antidopingový výbor ČR, Nadace české sportovní reprezentace atd. — jen namátkou jsem vyjmenoval některé. Podle adresáře MSMT je totiž občanských sdružení v tělovýchově a sportu celkem 185! A všechny se menší či větší měrou podílejí na finančních prostředcích, které z různých zdrojů do tělovýchovy a sportu plynou. Je přirozené, že v takovém prostředí rozmanitých tělovýchovných a sportovních subjektů je třeba zaujmout pozici co nejvýhodnější, pohybovat se tam obrátě a se znalostí věcí.

Zánik federace

Zánik Československa znamenal pro SLČR převzít odpovědnost za reprezentaci nového státu — České republiky. Prvním spojeným úsilím českého, slovenského a federálního svazu bylo projednat ve FIS aspoň provizorní uznání členství dvou nových svazů a řešit problémy spojené s reprezentací v sezóně 1992—93. Vzhledem k pozici bývalého federálního svazu a osobním kontaktům ve FIS se to podařilo velmi dobře a také naše dohody o složení reprezentace pro rok 1993 v družstvech se slovenským svazem se podařilo uzavřít bez velkých problémů. My jsme se nedostali do potíží charakteristických pro jiné rozpadající se státy. Potvrdili jsme všechny české zástupce v orgánech FIS v jejich funkcích. Definitivní přijetí do FIS se uskutečnilo na letošním kongresu FIS. V různých orgánech FIS pracuje celkem 14 našich členů, včetně jednoho člena předsednictva FIS.

Pokud jde o vnitřní organizační opatření související se zahájením zabezpečování české lyžařské reprezentace, vycházeli jsme ze skutečnosti, že organizační struktura jednotlivých zá-

vodních lyžařských disciplín byla v SLČR stejná jako ve federálním svazu, odehrávala se v autonomních odborných úsecích svazů. Proto nebylo nutné činit zvláštní organizační opatření. Jiný problém spočíval v tom, že naše úseky musely náplň a způsob své práce změnit radikálně. Nebylo snadné ani personálně zajistit jednotlivé úseky, ačkoliv koncem roku 1992 proběhla příslušná jednání mezi českými a federálními úseky, a to pokud šlo o zaměstnance sekretariátu. V některých úsecích došlo k určitým krizím, k největší v úseku běhu. Podařilo se jí — jak doufáme — definitivně odstranit až po letošní valné hromadě úseku.

Reprezentace

Dovolte mi v této souvislosti několik obecných poznámek k současnému problému sportovní reprezentace:

— Na prvním místě jde samozřejmě o ekonomické zajištění reprezentace, a to především státním příspěvkem a částečně i ze Sazky. Státní příspěvek je v posledních letech stále zhruba na stejné úrovni — tj. přibližně 200 miliónů korun ve prospěch všech sportů. Při rozdělování mezi jednotlivé sportovní svazy má však klesající trend, neboť na dělení se podílí stále více svazů, navíc tu jsou značné a nezanedbatelné inflační vlivy. Pro SLČR činí v roce 1994 asi 11 500 000 Kč, přesná hodnota ovšem závisí na výsledcích, kterých naši závodníci na MS a ZOH dosáhli. Od tohoto státního příspěvku je svým způsobem odvozen i příspěvek od ČOV.

Jaké jsou problémy s výší a hlavně pravidelností příspěvku ze SAZKY v tomto roce, se snad není třeba zmiňovat. Pokud reprezentační potřeby svazu překračují tyto příspěvky, musí si každý svaz najít na jejich úhradu další peníze sám. Představa o tom, že to snad „někdo přece musí zaplatit“, a tím je obvykle myšlen někdo z ČSTV nebo ze státních orgánů, jsou obrovským omylem a vycházejí ze zkušeností z minulého režimu. Je třeba brát na vědomí, že vnější společensko-ekonomické podmínky pro sport se ve srovnání s minulým režimem radikálně změnil. Nelze také přehlédnout, že se změnil i postoj veřejnosti ke sportovní reprezentaci, a v mnoha případech i individuální morální postoje reprezentantů k reprezentaci.

Obdobně jako i v jiných evropských státech, vznikla v ČR Nadace sportovní reprezentace, která může pomoci částečně zlepšit ekonomické podmínky některých reprezentantů — této možnosti i náš svaz již využívá. V minulém roce dostali dva příslušníci naší běžecké reprezentace příspěvky ve výši několika desítek tisíc korun.

— Dalším problémem je dovoz sportovního zboží, který je ve většině případů pro reprezentaci nezbytný. Jde obvykle o velmi drahou výstroj a výzbroj, která je zatížena i značným clem. Doufáme, že v rámci připravovaného zákona o neziskových organizacích se podaří najít řešení, které by přineslo v celých otázkách úlevu.

— Jedním ze stěžejních a ne zcela vyřešených problémů je pojištění reprezentantů. Zatímco nemocenské pojištění a důchodové zabezpečení je řešeno příslušnými zákony a úpravou pojištění reprezentantů jako členů SLČR je zahrnuto do pojistné smlouvy mezi ČSTV a Českou Kooperativou, prakticky neřešeno zůstává pojištění léčení v případě nemoci nebo úrazu v zahraničí. V těchto případech požadují pojišťovny horentní sumy, nejčastěji však nechtějí smlouvu uzavřít vůbec. Závodní lyžování je totiž považováno za mimořádně rizikový sport s velkou pravděpodobností mnoha pojistných událostí.

— V oboru zdravotního zajištění by byla žádoucí novelizace příslušných směrnic ministerstva zdravotnictví, péče je však zajištěna prostřednictvím Ústavu sportovní medicíny (zatím). Preventivní nadstandardní péči hradí sportovci Hornická pojišťovna, pokud jsou u ní přihlášení.

— Samostatnou otázkou jsou trenéři. Trenérů obecně ubývá ve všech sportech, lyžování nevyjímaje. Je to zřejmě důsledek toho, že svaz nemá dost prostředků na mzdy a tudíž se zdá, jako by trenéři ekonomicky nedoceňovali. Výsledkem je odchod některých trenérů do zahraničí nebo do jiné, komerčně atraktivnější sféry. Důvody tohoto stavu jsou ovšem stejné, jako důvody pro vysvětlení porovnání průměrného platu v ČR a třeba v Německu, převedeného na naši měnu.

Závěrem mi dovoluji vyslovit k této obecné problematice naší reprezentace osobní názor, který vychází jak z osobních zkušeností posledních let, tak i z výsledků četných diskusí se zahraničními partnery: Česká sportovní reprezentace, tedy i lyžařská, by potřebovala obnovit systém vrcholového sportu, ovšem osvobozený od ideologického balastu a od nekompetentních pracovníků.

Vnitrosvazové problémy

Od reprezentace teď přejdu k některým vnitrosvazovým zá-

ležitostem. První z nich je otázka sekretariátu SLČR. Existuje statut ústředního sekretariátu, podle něhož za činnost sekretariátu odpovídá vedoucí sekretář. Tento statut, jakož i složení sekretariátu, byl předmětem rozsáhlých diskusí koncem roku 1992, protože hlavně na sekretariátu záleželo, jak se podaří zajišťovat potřeby mezinárodního styku.

Musíme si přiznat, že práce sekretariátu nebyla nejlepší. Hlavní příčina je v tom, že se nepodařilo obsadit všechna místa, která statut ve své příloze uvádí. Především chyběl po celou dobu pracovník pro operativní ekonomiku svazu, která je nesmírně rozsáhlá například proto, že se rozděluje do ekonomik jednotlivých úseků, ekonomiky VV, sekretariátu a dalších. Tuto činnost fakticky vykonával vedoucí sekretář vedle svých povinností, které mu statut určuje.

Další ranou pro činnost vedoucího sekretáře i ostatních pracovníků byl odchod všech administrativních pracovníků — sekretářek — na pravděpodobně finančně atraktivnější pracoviště. Tento odchod začal letos na jaře a v současné době není v sekretariátu ani jedna! Běžecký úsek byl prakticky po celé funkční období nezajištěn dostatečně odborně, případně nezajištěn vůbec. K nápravě došlo až letos v květnu.

Nechci do detailu rozebírat všechny příčiny tohoto stavu, které jsou jako obvykle jak objektivní, tak i z oblasti (subjektivních) mezilidských vztahů, ovšem jeden zásadní závěr mi dovoluji zdůraznit: Mezi hlavními a prvními úkoly nového VV musí být posouzení statutu sekretariátu a jeho případná úprava. Sekretariát se musí stát mnohem efektivnějším nástrojem výkonného výboru. Jedním z jeho hlavních úkolů musí být starost o zabezpečení plnění rozhodnutí VV, účinná koordinace činnosti úseků a zajišťování podmínek pro činnost aparátu úseků. Osoba vedoucího sekretáře musí být osvobozena od jí nenáležících úkonů a činností; sekretář má být osobnost s rozsáhlými pravomocemi a odpovědností, zkrátka „spiritus agens“ svazu.

Spolupráce s ČOV

Několik slov ke spolupráci s Českým olympijským výborem: Na ustavujícím plenárním zasedání ČOV byla stanovena zásada, že do olympijských družstev budou zařazováni jen ti reprezentanti a těch sportů, u nichž je naděje na reálné umístění na předních místech. Pro tuto zásadu hlasovali záslupci všech olympijských sportů — proti nebyl nikdo. Prakticky to znamená, že heslo *Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se*, bylo zamítnuto. Vedle prestižních důvodů je dalším hlavním důvodem takového postoje fakt, že účast na OH je omezená a počet míst je tedy podstatně menší, než bývá požadováno. Plenární zasedání ČOV schválilo, aby měřítkem pro posouzení oprávněnosti zařazení do družstva byly prokazatelné výsledky na MS, ME a posledních ZOH. V lyžování, v němž se ME nekoná, mohly při výběru pro Lillehammer takové výsledky prokázat pouze severské disciplíny. Alpské disciplíny požadované výsledky neměly.

Při širší nominaci lyžařské reprezentace na ZOH se ukázalo, že dodržování kritéria úspěšnosti na MS a ZOH má také určité slabiny. Nereaguje totiž na změny, které v mezidobí mohly nastat. Strnulé dodržování litery kritéria není schopno absorbovat konjunkturní změny, které by mohly nominaci částečně zlepšit. U individuálních sportů, jakým lyžování je, se to projevilo například v nominaci běžecké štafety žen. Závodnice, které byly nominovány, nebyly výkonnostně na takové úrovni jako jiné závodnice, které tento nárok svým výkonem vybojovaly. Rozbory totiž ukazovaly, že stejných předpokládaných výkonů mohly dosáhnout některé závodnice v alpských disciplínách. Tento rozbor ve prospěch alpských disciplín však nebylo možné dokázat ničím jiným než aktuálními výsledky v závodech Světového poháru. Proto jsem na plenárním zasedání ČOV, kde se schvalovala nominace na ZOH 1994, vystoupil s požadavkem, aby výsledky Světového poháru v lyžování byly vzaty při nominaci v úvahu a lyžařská část olympijského družstva byla rozšířena alespoň o jednu ženu, a to o Kateřinu Tichou. Jak víte, plenární zasedání ČOV tento návrh velkou většinou odmítlo.

Myslím, že základní myšlenka, aby na ZOH jezdili jen ti, kteří se s velkou pravděpodobností umístí na předních místech, je správná. Je ovšem otázka, zda odůvodnění nominace má spočívat pouze ve výsledcích z MS a ME. V lyžařském sportu se výsledky ve Světových pohárech cení nejméně stejně jako výsledky na MS nebo OH. Kromě toho se v lyžování nekoná ME, takže závodníci mají vlastně jen polovinu možností k prokázání výsledků. Proto se chystám navrhnout přehodnocení kritérií prokazování úspěšnosti při první příležitosti, kdy se tím budeme ve VV ČOV zabývat, a chci uplatňovat pro lyžování právo zahrnovat do úspěšnosti také výsled-

ky ze Světových pohárů. Na posledním zasedání Rady sportovní reprezentace ČR byl již přijat můj návrh na vytvoření pracovní skupiny, která posoudí hodnotu Světových pohárů u všech sportů, v nichž se taková soutěž koná, a připraví pro Radu příslušné závěry. Pokud tyto závěry budou pozitivní, mohly by se výsledky ze Světových pohárů aplikovat i při dělení státních prostředků na reprezentaci.

To, co jsem až dosud uvedl o olympijských problémech, by ale nemělo vrhnout stín na hodnocení spolupráce našeho svazu s VV ČOV. Prohlašuji s naprostou odpovědností, že tato spolupráce byla perfektní a pro SLČR v zásadě velice výhodná. Chtěl bych za ní na tomto místě VV ČOV upřímně poděkovat a byl bych velmi rád, kdybychom v tak přátelském a seriózním vztahu zůstali i v budoucnosti.

Ekonomika svazu

V další části svého vystoupení se budu stručně věnovat ekonomice svazu. Všichni víme, že bez peněz to nejde. Odkud tedy peníze do svazu přicházejí a odkud přicházet mohou?

Pro posouzení ekonomické a speciálně finanční situace SLČR vyjdeme z přehledu zdrojů finančních prostředků, které může mít SLČR k dispozici, a jak je používá v rámci svého rozpočtu. Zdroje můžeme rozdělit na dvě skupiny: na zdroje vlastní a na příspěvky. Mezi vlastní zdroje patří členské příspěvky, operace na finančním trhu, dividendy z akcií, sponzorské a mecenášské příspěvky a potenciálně i výnosy z činnosti. Členské příspěvky stanovila ustavující konference velmi nízké a, jak jsem již řekl, inflace jejich hodnotu ještě snížila. Pro operace na finančním trhu nemá svaz disponibilní kapitál v takové výši, aby výsledky této činnosti významně ovlivnil příjmovou část rozpočtu. Obchodní společnosti, jejichž akcie svaz vlastní, jsou v rozběhu své činnosti. Všechny je čeka ve větší či menší míře značná investiční činnost, která může být hrazena jedině na úkor zisku. Významné dividendy nelze sice v nejbližší budoucnosti očekávat, je to však velmi slibný zdroj pro budoucnost. Významný mecenášský dar jsme zatím dostali jeden a sponzorská aktivita, kterou si v žádném případě nelze plést s mecenášstvím, se rozvíjí spíše na úrovni klubů a oddílů, částečně i úseků.

Možnosti výnosů z vlastní činnosti jsou omezeny charakterem svazu jako občanského sdružení, které není nositelem žádného živnostenského oprávnění, nemá dokonce ani vlastní lyžařskou školu. Jak vidíme, nejsou vlastní zdroje zatím příliš významnou částí příjmové části rozpočtu. Ta je převážně odkázána na příspěvky, které pro odlišení od členských nazveme dotace.

SLČR je sdružen v ČSTV, který je jedním ze zakladatelů a. s. SAZKA a který se podílí v zastoupení svých sdružených subjektů, sportovních svazů, tělovýchovných jednot a klubů na jejím výnosu. Pro většinu svazů je to rozhodující důvod, proč se v ČSTV sdružovat. Jako nositel reprezentace České republiky v lyžování se SLČR podílí také na účelových a přísně účelovatelých příspěvcích státu pro reprezentaci a tréninková centra mládeže, dále pak na příspěvku Českého olympijského výboru pro přípravu a účast na olympijských hrách.

Jako nový člen FIS očekává SLČR také příspěvek od této mezinárodní organizace, o jeho výši však předem není nic známo a je proměnlivá.

Rozdělování dotace ze Sazky mezi sdružené sportovní svazy bývá předmětem dost komplikovaného jednání. Také pro rok 1995 budou zřejmě platit tato kritéria: 50 procent dotace je určeno členskou základnou svazu, 30 procent počtem účastníků v systému mistrovských soutěží (okresních, oblastních, celostátních) a 20 procent takzvanou ekonomickou náročností příslušného sportu. Státní dotace, kromě částí na reprezentaci, obsahuje také příspěvek na talentovanou mládež, který je rozdělován mezi úseky svazu hlavně do tréninkových center. Druhou, hlavní část reprezentačního příspěvku, rozděluje Rača sportovní reprezentace České republiky, zřízené při Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) prostřednictvím ČSTV přímo jednotlivým sportovním svazům podle kritérií, která berou v úvahu především úspěchy na MS, ME, MSJ, MEJ a ZOH, popularitu sportu, jeho postavení na mezinárodní scéně apod. Podle velmi podobných kritérií je přidělován i příspěvek Českého olympijského výboru. Rozdělení těchto dotačních příspěvků mezi jednotlivé úseky svazu je úkolem výkonného výboru svazu.

Já se domnívám, že stanovení pokud možno spravedlivého klíče pro dělení finančních prostředků by měl být další hlavní úkol pro nový vrcholný orgán svazu. Není pochyb o tom, že mezíúsekové spory ve svazu jsou způsobeny v první řadě rozdílným přístupem k platnému klíči pro dělení finančních pro-

středků Klíč by měl být podroben revizi a možná, že by měl být založen na systému více se podobajícím systému klíče pro dělení prostředků mezi sportovní svazy na úrovni Rady sportovní reprezentace ČR. Zásady, které platí tam, svazy všeobecně respektují. Analogie mezi sportovními svazy a našimi úseky je podle mého názoru schůdná.

Podívejme se nyní na některé konkrétní částky z oblasti dotací z vnitřních zdrojů ČSTV. Dotace z prostředků Sazky má klesající tendenci. V roce 1991 činila tato dotace pro SLČR přibližně 8,15 miliónu korun, v roce 1992 7,15 miliónu a v roce 1993 byla 5,2 miliónu. V roce 1994 bude, nebo by alespoň měla představovat, 4,85 miliónu. Pro rok 1995 se předpokládá v přibližně stejné výši. Příčinou je pokles vykazované členské základny svazu, zvýšený počet subjektů, mezi něž se dotace Sazky dělí, a dopad rozdělení státu. Dále se chci zmínit o majetku svazu. Převážná a rozhodující část tohoto majetku je ve vlastnictví akcií krkonošských akciových společností. Získání tohoto akciového kapitálu nebylo snadné a bylo výsledkem mnoha jednání ve VV ČSTV. Neváhám říci, že je dokumentem dobré vůle VV ČSTV, ale také jeho porozumění pro situaci v zimních střediscích a pro postavení SLČR v nich. Proto chci poděkovat především předsedovi ČSTV panu ing. Srbovi jako představiteli ČSTV a jeho výkonného výboru za tento výsledek dobré spolupráce.

Musíme si všichni uvědomit, že mít majetek není jen výhodou, ale hlavně velká starost — jak ho udržet, jak zvětšovat jeho výnosy. Bohužel, v tomto směru panují mezi členy svazu velmi bizarní názory, které lze shrnout do jedné myšlenky: jsme spolujaviteli lyžařských dopravních zařízení, ubytovacích zařízení a někde též pozemků, na nichž jsou sjezdové tratě. Proto jsme oprávněni je využívat s velkými slevami, ne-li zdarma, a jsme také oprávněni rozhodovat (neboť jde přece o lyžařská zařízení), kdo a kdy je bude využívat.

My všichni, kdo jsme obeznámeni s obsahem zákona č. 513/91 Sb. o obchodních společnostech, si jistě uvědomujeme základní fakta:

— O majetku rozhoduje vlastník, bez ohledu na citové nebo ideologické vztahy a vazby. Nejčastěji tak, aby výnosy z majetku byly maximální. Jestliže přijde minoritní vlastník s návrhem, aby měl pro své členy výhody, které snižují výnosy, okamžitě reaguje většinový vlastník, proč by i on neměl mít stejné výhody. Přeloženo do konkrétních čísel: Má-li mít nárok například na slevu jízdného na lanovce 38 000 členů SLČR, proč je nemá mít téměř milión členů subjektů sdružených v ČSTV, když je jejich vztah ke společnému majetku přesně stejný? Jistě chápete, že zavedení takových masových slev a v takovém rozsahu by buď znamenalo krach společnosti, nebo by nezlevněná jízdenka musela být zdražena natolik, aby po slevě její výše dosáhla hodnoty před zavedením slevy. Výsledný efekt by byl nulový, tudy cesta nevede. Samozřejmě je možné (a také se to děje) s managementem společnosti projednat v omezeném měřítku určité účelové slevy pro některé speciální akce. Například trénink reprezentace, který lze krýt z reklamních prostředků nebo daňových odpočtů.

— Zcela jinak vypadá situace, uvědomíme-li si stav, kdy se orgány společnosti, které odpovídají za svou činnost svým akcionářům na valných hromadách, postarají o co největší zisk. Větší i menší část tohoto zisku pak dostanou akcionáři ve formě dividend. Kompetentní orgán SLČR pak může rozhodnout o použití těchto dividend. Například pro příspěvek svým členům na nákup jízdenek na lanovky, na úhradu tréninkových táborů reprezentantů ve vhodnějších místech než jsou Krkonoše atd. Vymyslet si můžeme bezpočet variant, jak z hlediska svazu těchto prostředků optimálně využít. Abychom si udělali konkrétní představu, předpokládejme, že situace a. s. v Krkonoších se za 5 až 10 let zlepši natolik, že budou ročně mít disponibilní část zisku pro dividendy ve výši 10 procent jejich základního jmění v současné účetní hodnotě. Předpokládáme-li zdanění 40 procent a akciový podíl SLČR v průměru 35 procent, lze očekávat přínos z výnosu majetku ve prospěch svazu více než 9 miliónů korun. A to už je významná částka do rozpočtu svazu.

Majetek svazu

Tomuto výkonnému výboru a mně jako předsedovi lze vytýkat mnoho omylů a chyb. Nikdo však nemůže popřít, že za uplynulých funkčních období se majetek svazu zvětšil z necelého miliónu korun na 150 miliónů v nominální hodnotě, přičemž jeho tržní hodnotu lze podle probíhajících oceňování odhadnout nejméně na dvojnásobek! Je to v historii našeho svazu zcela jedinečný čin, který se asi ani v budoucnu nepodaří

v takové míře překonat. Je možné, že mnozí z nás se těchto výsledků nedočkají. Mnozí závodníci již budou za zenitem své výkonnosti a nebudou se na výnosu majetku podílet. Přesto jsem přesvědčen, že teprve budoucí generace správně ocení význam naší činnosti na poli zvětšení majetku svazu. Ovšem za předpokladu, že majetek zůstane zachován a bude se s ním rozumně hospodařit.

Jedna z mých posledních poznámek se týká našeho časopisu Lyžařství. Tento časopis, který je dnes u nás pravděpodobně nejstarším sportovním časopisem a letos vychází jako 80. ročník,

je vlastně vizitkou svazu. Vzhledem k jeho nízké prodejní ceně, která se rovná asi ceně jednoho výtisku sobotních novin, je z 90 procent dotován z rozpočtu VV SLČR. Otázka jeho vydávání byla několikrát předmětem diskusí na VV i Radě svazu a vždy převládlo přesvědčení, že by jeho vydávání nemělo být zastaveno s ohledem na dlouholetou tradici. Často byl i kritizován jeho obsah i vnější vzhled. Uvažovalo se o založení obchodní společnosti pro jeho vydávání na obchodní bázi, ve formě lyžařského žurnálu. Nedošlo k tomu, protože se této myšlenky nikdo neujal.

Vážení delegáti, dámy a pánové,

zvolili jste nového předsedu SLČR a já věřím, že jste ho zvolili dobře. Osobně v tomto okamžiku pociťuji velkou úlevu, že mohu z funkce předsedy svazu odejít, jak jsem se na to už delší dobu připravoval.

Byl jsem předsedou svazu dvakrát — a vždy to bylo v období nelehkém, plném převratných změn. Poprvé v období „pražského jara“. Po zahájení takzvané normalizace jsem musel odejít a téměř deset let jsem nesměl pracovat ve významnějších funkcích. Moje druhé období předsednictví spadlo do transformace státu z totalitního na demokratický a do období rozpadu Československa.

Mohu tedy porovnat, jak se změnil nárok na tuto funkci za dvacet let a za tak obrovské změny podmínek.

Věřte mi, že funkce předsedy takového svazu, jako je lyžařský, není snadná a není lehká. Kromě několika radostných chvil a událostí zažije předseda palbu kritiky ze všech možných stran. Je kritizován, že se nic nedělá,

a když se něco dělá, je to úplně špatně a mělo by se to dělat jinak. Zažije hořkou příchutí intrik a je v podstatě bezmocný proti skandalizování a ostouzení v některých sdělovacích prostředcích. S tím se však zřejmě musí vešlejší představitel významného sportovního svazu v současnosti smířit.

Opravdu a upřímně přeji nově zvolenému předsedovi, aby mohl v okamžiku, kdy on se bude s funkcí loučit, mluvit radostněji. A k tomu přeji hodně štěstí, protože to nebude záležet jen na jeho schopnostech.

Rád bych při této příležitosti poděkoval všem členům výkonného výboru, pracovníkům svazových úseků i komisím za jejich obětavou práci, kterou v minulém období vykonali.

Tento výkonný výbor SLČR a jeho předseda svazu odcházejí dnes do historie svazu a ponechme budoucím generacím, ať posoudí jejich práci.

Ing. MIROSLAV JEDLIČKA, CSc.

Z usnesení naší konference

1. Konference vzala na vědomí zprávy o činnosti SLČR v minulém období. (Zpráva předsedy, předsedů úseků a dozorčí rady).

2. Konference schválila nové stanovisko SLČR, statuty odborných úseků a statut dozorčí rady.

3. Složení nového předsednictva SLČR:

Předseda ing. Jaroslav Jurečka, místopředseda doc. dr. František Dvořák, CSc. — zástupci úseků: dr. Jan Vedral (alpské disciplíny), Čestmír Skrbek (běh na lyžích), Jiří Černý (skok na lyžích), Libor Foltman (severská kombinace), ing. Kamil Opletal (akrobatické lyžování), ing. Milan Kettner (lyžování na trávě), doc. dr. Miloš Příbramský, CSc. (základní

lyžování). Dále MUDr. Milan Jirásek (člen předsednictva FIS) a zástupci územních celků ing. Vladimír Vokatý a Milan Horna.

4. Složení dozorčí rady SLČR: předseda ing. Vladimír Mráz, členové Alois Horáček, Eduard Leinfellner, ing. Václav Setnička, mgr. Jan Zaoral.

5. Jednotlivé úseky měly zpracovat a předložit své statuty do 31. 10. 1994.

6. Konference stanovila členskou příspěvkovou v této výši: dospělí 50,— Kč, dorost a důchodci 20,— Kč, žactvo do 15 let 10,— Kč.

7. Konference uložila novému předsednictvu řešit perspektivu a modernizaci časopisu Lyžařství do 30. 11. 1994.

8. Konference uložila konkretizovat spolupráci s Uníí zdravotně postižených sportovců ČR a vypracovat smlouvy o spolupráci při vzdělávání trenérů s fakultami TV v Praze a Olomouci.

Územní celky SLČR

Horácká župa

Jesenická župa

Jizerská župa

Krkonošský svaz lyžařů

Moravskoslezský lyžařský svaz

Orlická župa

Pražský svaz lyžařů

Středočeská župa

Šumavská župa

Západočeská župa

Every Day Holiday

cestovní kancelář

Prodej zájezdů: Rumunská 34, Praha 2, tel./fax: 02/25 31 49 (Po—Čt 12—17.30 hod.), tel./záznam: 02/76 92 78

RAKOUSKO: Pitztal — lyžování na Pitzském ledovci

Termíny a ceny zájezdů:

1. 3.— 5. 3.	1980—2180 Kč	28. 3.— 2. 4.	2610—2910 Kč
3. 3.— 9. 3.	2980—3330 Kč	31. 3.— 4. 4.	1980—2180 Kč
7. 3.—12. 3.	2610—2910 Kč	5. 4.—10. 4.	2610—2910 Kč
22. 3.—26. 3.	1980—2180 Kč	5. 5.—10. 5.	2610—2910 Kč
24. 3.—30. 3.	2980—3330 Kč		

ITÁLIE: Dolomity + Italské Alpy

Lyžování v oblastech Alta Badia, Kronplatz, Cortina d'Ampezzo, Speikboden

Termíny a ceny zájezdů:

3. 3.— 9. 3.	3090—3430 Kč
7. 3.—13. 3.	3090—3430 Kč
11. 3.—16. 3.	2610—2910 Kč

Ceny zájezdů zahrnují dopravu, ubytování a pojištění léčebných výloh. Pro kolektivy nabízíme možnost zajištění stravování, individuálních termínů, provizního prodeje a slevy.

TRAVAŘI HODNOTILI

Jaká byla sezóna?

1. Jak hodnotíte letošní sezónu?

Rok 1994 byl k travním lyžařům ČR velice štědrý. Medailovou sklizeň zahájili junioři již v červenci při MSJ v Rakousku. Následovala série vynikajících umístění v závodech Evropského poháru, v neposlední řadě i velmi dobré výkony při seniorském ME na Slovensku. Z uvedených úspěchů je patrné, že uplynulá sezóna proběhla bez větších problémů a patří k neúspěšnějším v historii lyžování na trávě v České republice.

2. Co vám udělalo největší radost a z čeho jste byli nejvíce smutní?

Největší radostí byly asi všechny vynikající výsledky reprezentantů v průběhu celé sezóny. Je těžké některý z nich vydvihnout. Velkou radostí byla také příjemná práce v sehraném družstvu, které s velkým nasazením absolvovalo náročný program termínového kalendáře FIS pro letošní rok. Naopak krušné chvíle jsme prožívali hlavně při zranění našich dvou mladých reprezentatek na MSJ v Rakousku. Naštěstí všechno dobře skončilo, smutných okamžiků bylo v letošní sezóně opravdu minimum.

3. Který úspěch považujete letos za nejvýznamnější?

Obrovským úspěchem pro naše juniory skončilo především MSJ, kde Jan Němec z Brna a Daniel Mrňa ze Zlína získali dvě zlaté, resp. jednu zlatou a dvě stříbrné medaile. Do stejné roviny můžeme položit také vynikající třetí místo reprezentačního družstva ČR v lyžování na trávě v celkovém hodnocení Evropského poháru. Pravidelně nejhodnotnější je bronzová medaile Michala Mačáta z Moravské Třebové, kterou získal na ME v kombinaci. V historii travního lyžování u nás je to poprvé, kdy se závodník ČR probojoval v seniorské kategorii na stupně vítězů při vrcholné soutěži, tedy ME nebo MS dospělých.

4. Jaké bylo finanční zabezpečení a podpora ze strany SLČR?

Přestože letošní úroveň finančního zabezpečení celkově naplňuje nezbytné potřeby úseku lyžování na trávě (materiálové vybavení, organizace domácích závodů, účast reprezentace na mezinárodních akcích), je třeba konstatovat, že tento rozpočet není dostačující k pokrytí finančních nároků na vlastní vývoj a výrobu toho nejdůležitějšího pro travní lyžování: travních lyží. Dále pak nejsou dostatečně prostředky na výrazný rozvoj činnosti. Ze strany SLČR se nám v letošním roce dostalo maximální podpory a nezbyvá nic jiného, než poděkovat představitelům svazu za vytvoření velmi dobrých finančních podmínek. (On existuje úsek, který si nestěžuje?! — K. B.)

5. Jak hodnotíte práci oddílů?

Práce oddílů aktivních v lyžování na trávě byla každý rok perfektní. Letošní výsledky opět dokázaly, že oddíloví trenéři, zejména rodiče reprezentantů, udělali obrovský kus práce. Protože nelze zajistit delší než měsíční společný trénink družstva ČR před sezónou, je spolupráce oddílových trenérů s trenérem reprezentace nezbytná. V letošním roce nám fungovala bez problémů.

6. Proč nejsou žádné oddíly v Čechách?

Není to tak úplně pravda, protože k českým lyžařským oddílům se řadí například Energetik Chvalčice. I Slovan Moravská Třebová (jeden z našich nejsilnějších oddílů) leží na území bývalého Východočeského kraje! Faktem však zůstává, že převážná většina oddílů zaměřených na lyžování na trávě působí na Moravě. Není to však proto, že by v Čechách neuměli lyžovat, ba naopak. Celá ČR má mnoho talentovaných lyžařů, kterým se zalíbilo „brousit“ zasněžené svahy.

Pro vrcholové sjezdové lyžování naše nadmořská výška neposkytuje dostatečné tréninkové možnosti. Travní lyžování má ve srovnání se zimním ideální podmínky pro další rozvoj. Oddíly v Čechách si tuto skutečnost zřejmě neuvědomují, nebo o lyžování na trávě ještě vůbec ne-

vědí. (To snad ne — přinejmenším v Lyžařství o něm píšeme skoro v každém čísle — K. B.)

7. Které zajímavosti a podněty jste získali pro vám nejbližší lyžování na sněhu?

Nebudeme se pouštět do velkého srovnávání zimního lyžování s lyžováním travním, ale velmi zajímavé poznání a velké překvapení nás čekalo při závodě Evropského poháru ve švýcarském Gstaadu. Na start obřího slalomu se postavili dva členové reprezentačního týmu Švýcarska ve sjezdu, Daniel Mahrer a Franco Caveng, kteří vcelku bez problémů zvládli nástrahy náročné tratě. Vysvětlení nás čekalo po skončení závodu, kdy jsme se dozvěděli, že Švýcar Erwin Gansner (několikanásobný mistr světa v lyžování na trávě) se stal asistentem trenéra švýcarského A družstva zimních sjezdařů. Jako speciální přípravu v letních měsících zařadili Švýcaři do svého tréninkového plánu lyžování na trávě!

8. Jak vidíte budoucnost tohoto sportu?

Pokud se týká nejbližší budoucnosti, tak doufáme, že počet závodníků v ČR výrazným způsobem nepoklesne. Že některé oddíly v Čechách najdou oblibu v krásném, ale náročném letním lyžování na trávě. Výhledově je přáním všech travních lyžařů startovat na olympijských hrách, ale to je zatím daleko před námi. Samozřejmě: hlavním úkolem úseku LT zůstává organizační zabezpečení rozvoje lyžování na trávě, od formy rekreační až po vrcholovou, a to na území celé ČR.

9. Co byste vzkázal všem zájemcům o váš sport a čtenářům Lyžařství?

Nejprve přejeme všem zimním lyžařům úspěšnou sezónu 1994—1995, hlavně hodně sněhu. Doufáme, že s některými se setkáme již v létě 1995 na travnatých svazích, aby si vyzkoušeli jak „chutná“ nebo „bojí“ lyžování na trávě. Každopádně můžeme všechny ujistit, že travní lyžování je sport jako každý jiný, a ten kdo má chuť zalyžovat si na trávě, získá veškeré informace na adrese: Daniel Mačát, OR-CZ s. r. o., Brněnská 19, 571 01 Moravská Třebová, tel.: 0462/24 51, fax: 0462/62 06.

Na otázky odpovídali vedoucí trenér úseku lyžování na trávě Daniel Mačát a předseda úseku ing. Václav Mačát.

Co mě napadá

K uvedeným materiálům, za které děkuji pánům Václavovi a Danielovi Mačátovým, jakož i panu Hladíkovi z Brna, neúnavněmu propagátorovi lyžování na trávě ve sdělovacích prostředcích, mám některé poznámky. Dvěma z nich jsem se neubráníl už při redigování textu rozhovoru, další přičiním v tomto článku.

Předesílám, že lyžařům na trávě fandím, i když si někteří z nich občas mysleli opak. Rád vidím, že se v lyžování na trávě u nás konečně objevují nová jména. Že úbytek závodnic v kategorii juniorek zacelují sestry Šustrovy a Němcová, že v chlapcích výkonnostně vyrostl Němec a plynule stoupající úroveň prokázal Mrňa. Že také další mladíci, například Russwurm, se pomalu ale jistě zlepšují. To všechno je dobré, stejně jako skutečnost, že z Jarmily Vosmanské vyrůstá závodnice světového formátu! Letos navíc potvrdila starou pravdu, že dokonale trénovaný organizmus se rychle vyrovná s těžkou nemocí nebo vážným úrazem. Sám jsem po MSJ nevěřil, že ji letos ještě uvidíme závodit. A vida — za dva měsíce po úraze, na který se pracujícím „dává dvouměsíční neschopnost“ a následný rehabilitační pobyt v lázních, se Vosmanská zúčastnila ME dospělých a o pár týdnů později se stala absolutní královnou našeho travního lyžování!

Moc jí to přeju! Pamatuji ji ještě jako dívku, která pečlivě dojížděla každý závod se snahou nevzdávat, nevypadnout. Svědomitost se i ve sportu vyplácí. Pravda, někdy se dostala na stupně vítězů jenom proto, že soupeřky vesměs vypadly, ale i to o něčem svědčí. Skutečná velikost se v každé činnosti rodí pomalu a s potíží.

Kdo je překoná, má naději. Navíc: Jarmile nechybí ani psychická vyrovnanost, která už tolikrát srazila na kolena ostatní naše „travařky“.

Lýžaři na trávě mohou říkat, že dnes jsou neúspěšnější součástí našeho lyžování. (Po neúspěšné sezóně skokanů to platí doslova.) Jenže: V kterém jiném sportovním (i lyžařském) odvětví je na startu vrcholné evropské — v juniorech dokonce světové — soutěže pouhých deset států?! Před takovou skutečností medaile bohužel blednou a odpůrci lyžování na trávě celkem oprávněně poukazují na to, jak malá je v tomto odvětví konkurence! Po účasti na letních OH může toužit pouze sport, v němž se soutěží nejméně v 80 státech čtyř kontinentů! Af si „travaři“ uvědomí, že na OH ještě dlouho nemají šanci, že ze hry je venku třeba orientační běh, ve světě nesrovnatelně rozšířenější, navíc s velmi výrazným podílem rekreačního sportu! Ano, lyžování na trávě je diváctější, atraktivnější na pohled, ale jeho rozšíření ve světě je zatím nepatrné a od roku 1991 se situace nezlepšila. Stoupenci lyžování na trávě rádi poukazují na to, že tráva je skoro všude a klimatické podmínky pro toto odvětví lyžování má skoro každá země. To je pravda — ale v praxi se příliš neprojevuje!

Ani u nás v Čechách jako bychom trávu neměli. Sympatičtí přátelé z Moravské Třebové prominou, ale jejich městečko nikdo nepovažuje za české, o čemž svědčí už jeho název. Ani fakt, že při posledním územním členění státu někomu „přeskočilo“ a Moravskou Třebovou začlenil do Východočeského kraje, na věci nic nemění! Ostatní české oddíly se od travního lyžování prostě odvrátily zády, jinak situaci charakterizovat nemohu. (Pardon: Chvalovice!) V neprospěch lyžování na trávě hovoří i to, žeávají potíže se zajišťováním základního vybavení závodníka nebo oddílu, že velkou roli hrají finanční možnosti rodičů mladých závodníků. Je to odvětví, které se bez nadšených a většinou také slušně situovaných rodičů dělat nedá. To však už začíná platit také o jiných odvětvích lyžování, najmě pak o alpských disciplínách. „Travařům“ navíc zatím oddíly příliš existenčně nepomáhají. Peníze od státu i od sponzorů jdou v oddílech stále převážně na tradiční odvětví, i když někdy zdaleka ne tak úspěšná, jako je lyžování na trávě.

Za velmi důležitou pro travní lyžování považují informaci, že bývalý vynikající závodník se stal asistentem hlavního trenéra reprezentantů takové tradiční velmoci v alpských disciplínách, jakou bezesporu je Švýcarsko. Budou-li výborní závodníci ve sjezdových disciplínách zařazovat travní lyžování do své letní přípravy, je to mnohem významnější argument než k ničemu nevedoucí spory dvou táborů o tom, zda lyžování na trávě má či nemá význam pro „zimní“ lyžaře. Naši trenéři alpských disciplín tvrději hájí názor, že nemá, na druhé straně však výsledky českých a moravských závodníků v tomto odvětví nejsou právě dokladem toho, že naše metodika přípravy je určitě správná! Nebo je to skutečně otázka přírodních podmínek? Pokud ano, máme ovšem po ruce další doklad o perspektivách travního lyžování.

Spory a debaty na uvedené téma nemají praktický význam, nebude-li druhá strana naslouchat protivníkovým argumentům. Za mnohem podstatnější považují propagaci ve sdělovacích prostředcích, která v Čechách není prakticky žádná, na Moravě jenom o stupínek lepší, leč ostupínek zatím nedostačující. Hledejte a využívejte cesty k propagaci. Vyšlete do českých oddílů trenéry, kteří případně zájemce ve vašem sportu vyškolí. I zájemce o trenérskou činnost. Pokud nikdo neví, jak lyžování na trávě naučit, těžko lze čekat v Čechách výraznější rozvoj tohoto odvětví. A v orgánech FIS stále upozorňujete na skutečnost, že vývoj travního lyžování ve světě trochu ustrnul! Se sponzory pak hledejte možnosti výroby levnějších travních lyží. Ty dnešní jsou stále poměrně drahé a hlavně nemají zdaleka takovou životnost jako lyže zimní. Závodník nebo závodnice často netrénuje z obavy o své lyže, z obavy, že je v tréninku zničí a další bude těžko shánět. Měli bychom se dopracovat ke stavu, kdy každý závodník má nejméně tři páry lyží, navíc i dostatek všech „náhradních dílů“... To ovšem souvisí s už nadhozenou otázkou, aby lyžování na trávě nebylo jenom pro děti bohatých rodičů.

Tak si myslím, že mne travní lyžaři zase moc nepochválí. Mám ale ve zvyku říkat syrovou a tvrdou pravdu, i když je nepříjemná. Sám sobě ji říkám několikrát denně, proč bych jí tedy neřikal druhým?

KAREL BLÁHA

Jan Němec — jméno, k němuž po letošní sezóně není třeba nic dodávat. Autorem snímku je závodníkův otec.

MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Ve dnech 17. a 18. září uvítala Dolní Morava výkvět lyžování na trávě při mistrovství České republiky a zároveň třetím závodě Česko-Slovenského poháru. Že to bylo setkání hvězd, není třeba zdůrazňovat. Na start se postavil třetí nejlepší Evropan v kombinaci a pátý z celkového pořadí Evropského poháru Michal Mačát, juniorští mistři světa Jan Němec a Daniel Mrňa, členové družstva, které získalo třetí místo v celkovém hodnocení Evropského poháru, mezi nejmladšími pak úspěšní účastníci mezinárodního Žákovského poháru.

Již úvodní slalom ukázal, že na dlouhé a náročné trati nečeká účastníky žádná procházka. Nedokončil ani Michal Mačát, a tak zvítězil Pavel Gurecký (LK Zlín) před Davidem Šojatem (Grasski Brno). V juniorech zazářil Jan Němec (Sokol Předklášteří) před „domácím“ Jiřím Russwurmem (Slavoj Bruntál), jehož otec tak byl odměněn za pečlivé pořadatelství. Spojenou kategorií juniorek a žen vyhrála Jarmila Vosmanská. Její zranění patří minulosti, což dokázala i ziskem všech tří titulů mistryně ČR! Totéž se podařilo jen Sylvii Hladíkové v žákyních, neboť Jana Němce odsunul v odpoledním super obřím slalomu na druhé místo Daniel Mrňa. Třetí skončil Jiří Russwurm, který se v nedělním obřím slalomu zlepšil opět na stříbro. Jakuba Brýdla (Slovan Moravská Třebová) nechal na třetí příčce.

V mužích již kraloval Michal Mačát, což platí i pro nedělní obří slalom. Za něj se na stupně vítězů v super obřím slalomu dostali Pavel Gurecký (LK Zlín) a Ladislav Novotný (Slovan Moravská Třebová), v obřím slalomu Ladislav Novotný a David Šojat. V juniorech a ženách se ve slalomu za Jarmilou Vosmanskou seřadily sestry Šustrový (Grasski Brno), v super obřím slalomu Kateřina Němcová (Sokol Předklášteří) a Kamila Hojgrová (SK Morava Kroměříž), která byla také druhá v obřím slalomu před Veronikou Šustrovou. V kategorii žáků získal dvě zlaté ve slalomu a obřím slalomu Jan Hladík (Grasski Brno), super obřím slalom se stal kořistí Tomáše Navrátila (Energetik Chvaletice).

Dosud uváděné výsledky platí pro mistrovství České republiky, ale v hodnocení Česko-Slovenského poháru získali několik vítězství slovenští reprezentanti. Dvakrát se radovala Miriam Kubátová v juniorech a ženách, stejně jako Michal Murárik v žácích. A dokonce třikrát Veronika Cvašková v kategorii žákyň.

Mistrovství České republiky bylo důstojným vyvrcholením snad dosud nejúspěšnější sezóny našeho lyžování na trávě.

Ing. STANISLAV HLADÍK

O premiéře, která nebyla

Sölden prohrál. Snahy o znovuzahájení Světového poháru v alpském lyžování na ledovci v rakouském Söldenu nespěly, volba se přiklonila ke švýcarskému Saas Fee. Už tehdy mnozí varovali. Ve sněhovo-deštivých saasfeeských dnech se pak opravdu mohlo všem o modré söldenské obloze a osmi tisícovkách diváků jenom zdát. Příroda je ovšem někdy nevyzpytatelná. (I když je nutno dodat, že dlouhodobá předpověď pro celý region Saas Fee vůbec příznivá nebyla — ale věřte meteorologům...)

Spolehlivým českým autem trvalo putování do Saas Fee dobrých dvacet hodin i s mírným „kufrováním“ okolo Mnichova a s železniční náhradou Furkapasu, který byl pro automobily uzavřen. Saas Fee nás v pátek, den před tím, kdy mělo vše vypuknout, přivítalo chladně. Což je možné mluvit doslova, protože vytrvale přšelo. Stejný obrázek nabízel i ráno následujícího dne, ale ještě zůstávala jiskřička naděje. Vždyť samotné Saas Fee leží ve výšce 1800 metrů nad mořem a plánovaný start paralelního slalomu mužů měl být o 1500 metrů výš. Jenomže na ledovci právě řešili naprosto odlišné problémy. Třicet centimetrů nového sněhu (postupně ho mělo za dva dny přibýt metr a půl), neupravená trať a hlavně: vítr dosahující rychlosti 80–100 kilometrů za hodinu. Odpískáno, zrušeno, závod nemožný. Rozhodnutí, že je zrušen bez náhrady, mnohé překvapilo — mohlo se počkat alespoň do zítřka.

Organizátorům nastaly trampoty s náhradním programem. A tak zatímco stovka pomocníků sváděla na ledovci předem marný boj se stále padajícími sněhem, novináři byli pozváni na aperitiv do hotelu Walliser Hof (který nemá s Marií Walliserovou

nic společného) a závodníci to vyřešili po svém. Italové zasedli v hotelu Alpin k barovému stolku a začali hrát karty, od kterých byly vytrženy jen Deborah Compagnoniová a Bibiana Perezová, protože je potřebovala italská televize. Ta si totiž usmyslela, že svým divákům předvede, jaké že to „dole“ v Saas Fee panuje počasí. A tak italské dívky vzaly velký deštník, schoulily se pod něj a s úsměvem na rtech se producovali za neustávajícího deště před kamerou.

Na ulicích zimního střediska už vznikaly vrstvy vody, přejít z tiskového střediska na parkoviště bylo vražedné a znamenalo to, že člověk se pak mohl téměř celý sušit. Přesto dorazila na večerní losování slalomu žen do haly na městském náměstí poměrně slušná divácká návštěva, zdarma se rozlévalo víno a jednoznačný prim měl Fan club Vreni Schneiderové se svými kravskými zvonci, které přehlušily úplně všechno. Hned po losování Vreni mezi svými příznivci zmizela a společně odpochovali z haly.

Neděle nepřinesla nic nového. „Dole“ déšť, „nahore“ sníh a vítr. Snaha o přeložení ženského slalomu na pondělí, aby se v Saas Fee alespoň něco jelo, narazila na odpor některých týmů a nechuť „přebukovávat“ letenky. V neděli se jet v žádném případě nedalo, a tak Saas Fee zůstalo bez premiéry. Pro novináře byla slabou útěchou možnost vyjet do nadmořské výšky 3500 metrů Metrem 3000, které je novým místním divem světa. Jde o kombinaci lanovky s metrem, konečná stanice je v prostorách restaurace nedaleko místa plánovaného startu.

Nejvíce se tedy v Saas Fee o prvním listopadovém víkendě diskutova-

lo. O znovuoobnoveném procesu Maierová, kdy jsou FIS a organizační výbor v Ga-Pa žalováni ze zavinění smrti rakouské lyžařky. O tom, že FIS v tomto případě údajně za nic nemůže. O připravovaných závodních licencích, podle nichž budou závodníci plně srozuměni s rizikem, které při svém sportu podstupují. Také o tom, že například téměř celé německé mužské družstvo odmítlo tyto licence podepsat. A v neposlední řadě rovněž o tom, že výrobci lyží se pustili do ostré kritiky FIS, že při výběru Saas Fee se neřídila sportovními, ale spíše sportovněpolitickými cíli. Diplomacie je prostě věčná...

Doma se mezitím asi nejvíce smál Alberto Tomba, který na „podřadný“ paralel měsíc před dalším pokračováním SP odmítl přijet, ačkoliv jej mnozí přesvědčovali. Rád byl možná i Girardelli, který se nedohodl s organizátory na přesunu helikoptéry, a tak nasbíral absenci i on. Čas na léčení měl Aamodt, který v týdnu před závodem v Norsku onemocněl chřipkou, zranění mohl doléčit Stangassinger. Už jen s nádechem melancholie sledovali vzruch okolo Světového poháru Markus Wasmeier, Carol Merleová a někteří další, kteří dali světovému pelotonu vale.

V pokladně přítomno zůstalo 200 tisíc franků dotací, které měly být na švýcarském ledovci rozděleny — 120 tisíc mužům, 80 tisíc ženám. Žádné jiné další závody v této sezóně, už nemají být dotovány tak závažnou sumou. Slavný Kitzbühel koukal z druhé příčky finančního žebříčku na dotace vypsané v Saas Fee jen s uctivým odstupem.

TOMÁŠ MACEK, Saas Fee

Zpravodajství sponzoroval Intertrans Plzeň.

STANOVY SLČR

Protože to za nás nikdo neudělá, jsme nuceni otisknout nové stanovy SLČR. Jsou totiž zcela nové a zásadně mění dosavadní styl práce svazu. Uveřejňujeme jejich plný text.

§ 1

Základní ustanovení

Čl. 1 Svaz lyžařů České republiky (dále jen SLČR) sdružuje členy lyžařských oddílů, klubů a spolků.

Čl. 2 SLČR provádí svoji činnost na základě zákona č. 83/1990 Sb. jako sdružení občanů a je organizací nezávislou na politických stranách, řídící se ve své činnosti principy demokracie.

Čl. 3 SLČR nese stávající znak, uvedený v příloze.

Čl. 4 SLČR je vrcholná organizace lyžařského sportu v České republice, která hájí zájmy lyžování směrem k organizacím v České republice i k mezinárodní lyžařské federaci FIS. Statutárními zástupci SLČR jsou předseda SLČR a generální sekretář SLČR.

Čl. 5 Sídlem SLČR je Praha.

§ 2

Hlavní úkoly a cíle

Čl. 1 Hlavním posláním a úkolem SLČR je široká podpora rozvoje lyžování, lyžařského sportu, vrcholového lyžování a sportovní reprezentace České republiky. Základ této činnosti je v podpoře lyžování mládeže cestou jednotlivých úseků SLČR, lyžařských oddílů, klubů a spolků.

Čl. 2 SLČR plní tyto hlavní úkoly a cíle:

- Vytvářet podmínky pro ekonomické zajištění své činnosti a pomáhat odborným úsekům a komisím v jejich další aktivitě v tomto směru.
- Zastupovat lyžování jako celek vůči domácím tělovýchovným a sportovním organizacím, sdělovacím prostředkům, hospodářské sféře a oblasti průmyslu, přičemž vždy vychází ze specifiky jednotlivých úseků.
- Jako jediný zástupce lyžování v České republice zabezpečuje zájmy jednotlivých úseků v potřebách jejich rozvoje směrem k FIS.
- Realizovat svoji činnost s ohledem na hlediska etická a zdravotní ve všech oblastech lyžování.
- Zabezpečovat společné potřeby úseků v otázkách školení, v oblasti ediční činnosti, vědeckovýzkumné a zdravotní.
- Svoji činnost uskutečňovat s vědomím plné odpovědnosti ve vztahu k přírodě.

§ 3

Členství

Čl. 1 Řádnými členy SLČR jsou jednotlivci organizovaní zpravidla v oddílech, klubech a spolcích, jejichž prostřednictvím jsou registrováni u SLČR.

Čl. 2 Mimořádné členství v SLČR je přiznáno pouze organizaci, která o toto členství požádá, přičemž uzná platnost stanov SLČR, případně některého z úseků. Mimořádné členství je stanoveno smlouvou.

Čl. 3 Čestné členství SLČR je přiznáno osobám, které se zvláště zasloužily o rozvoj lyžování jako celku nebo některé z jeho disciplín. U těchto členů není vyžadována oddílová nebo klubová příslušnost.

Čl. 4 Členství v SLČR vzniká vystavením členského průkazu a zaplacením členského příspěvku na příslušný kalendářní rok. Podání členské přihlášky a zaplacení členského příspěvku se zásadně uskutečňuje prostřednictvím lyžařských oddílů při tělovýchovných jednotách nebo lyžařských klubů. Ve zcela výjimečných případech může občan podat přihlášku přímo sekretariátu SLČR, který tuto skutečnost oznámí příslušné územní složce SLČR.

§ 4

Práva a povinnosti členů

Čl. 1 Řádní členové SLČR mají zejména tato práva:

- Účastnit se podle svých zájmů a možností veškerého dění ve SLČR.
- Účastnit se závodů, výcviku, školení podle platných zásad a dalších akcí směřujících ke zvyšování lyžařských praktických dovedností a teoretických znalostí a k uspokojování potřeby vykonávání lyžařského sportu.
- Podílet se na výhodách, které z členství vyplývají.
- Podílet se na využívání společných zdrojů SLČR podle zásad, přijatých orgány SLČR.
- Být informován o činnosti SLČR a o stavu jeho hospodaření.
- Vznášet dotazy a podávat podněty ke kterémukoliv orgánu SLČR k vyřešení vlastních zájmů a potřeb.
- Navrhovat a volit členy SLČR do orgánů SLČR.
- Být volen do orgánů SLČR (za předpokladu právní způsobilosti).

Čl. 2 Řádní členové SLČR mají zejména tyto povinnosti:

- Svoji činností přispívat k rozvoji lyžařského sportu.
- Dodržovat stanovy SLČR a usnesení volených orgánů SLČR, přijatá podle těchto stanov.
- Jednáním a chováním přispívat k jednotě SLČR a respektovat zásady vzájemného porozumění mezi členy SLČR.
- Spory s jinými členy SLČR nebo jeho orgány řešit zásadně vnitrosvazovou cestou.
- Platit stanovené příspěvky a poplatky související s členstvím ve SLČR.

§ 5

Zánik členství

Členství ve SLČR zaniká vystoupením člena, úmrtím člena, vyškrtnutím člena z evidence pro neplnění členských povinností, vyloučením člena pro zvláště závažný trestný čin proti zákonům České republiky nebo pro čin proti stanovám SLČR případně zánikem SLČR.

Orgán, který rozhoduje o vyloučení člena, je předsednictvo SLČR. Proti vyloučení se může člen odvolat k dozorčí radě SLČR, případně ke konferenci SLČR.

§ 6

Orgány SLČR

Čl. 1 Orgány SLČR jsou:

- Konference SLČR
- Předsednictvo SLČR
- Úseky SLČR
- Územní svazové celky
- Dozorčí rada SLČR

§ 7

Složení orgánů SLČR, jejich úkoly a kompetence

Čl. 1 Konference SLČR

- Konference je nejvyšším orgánem SLČR, tvoří ji zástupci jednotlivých úseků a územních celků SLČR s hlasem rozhodujícím a další delegáti s hlasem poradním na základě schváleného klíče:
  - na konferenci SLČR vysílá každý územní svazový orgán jednoho zástupce a dále jednoho delegáta s hlasem rozhodujícím za každých započatých 1000 členů SLČR ze svého území,
  - na konferenci SLČR vysílá každý úsek dva zástupce a dále jednoho delegáta s hlasem rozhodujícím za každých započatých 1000 členů ze svého úseku.

- b) Konference se schází jednou za rok, přičemž volební období je zásadně čtyřleté. Její jednání probíhá podle schváleného programu a jednacího řádu.
- c) Konference schvaluje:
- stanovy SLČR, statuty úseků a dozorčí rady SLČR a jejich změny,
  - zprávy o činnosti předsednictva SLČR, dozorčí rady SLČR,
  - klíč pro rozdělování finančních prostředků na následující období, včetně výše členského příspěvku,
  - zprávu o hospodaření SLČR za uplynulé období od poslední konference SLČR,
  - řády a předpisy, které se stávají součástí stanov SLČR,
  - klíč delegátů na konferenci SLČR,
  - zásady postupu delegace na kongresu FIS a jiných mezinárodních grémiích,
  - plán sportovních akcí pořádaných SLČR v České republice,
  - řády, které nespádají do kompetence konference SLČR,
  - návrhy na čestné členy SLČR,
  - návrhy na zastoupení SLČR v organizacích hospodářského charakteru,
  - zprávu o plnění závěrů a usnesení SLČR,
  - stanovení kritérií pro rozdělení společných bilančních zdrojů a jejich rozdělení mezi sbor zástupců úseků a sbor zástupců žup,
  - rozpočet společných výdajů,
  - rozpočet předsednictva SLČR a dozorčí rady SLČR včetně mzdových prostředků,
  - prodej nemovitého majetku, majetkových vkladů, cenných papírů a jiných práv ve vlastnictví nebo spoluvlastnictví SLČR,
  - úpravy, změny a doplňky stanov SLČR a statut jeho dozorčí rady,
  - rozhodnutí o zániku SLČR, jeho rozdělení nebo sloučení, včetně rozhodnutí o způsobu vypořádání jeho majetku a práv v těchto případech.
- d) Konference volí:
- předsedu SLČR,
  - místopředsedu SLČR a další volené členy předsednictva SLČR,
  - členy dozorčí rady SLČR.
- e) Konference rozhoduje:
- o zrušení SLČR, včetně stanovení zásad o vypořádání s majetkem SLČR,
  - o změně názvu a symboliky SLČR.
- f) Mimořádná konference SLČR bude svolána tehdy, když se
- pro konání konference vysloví nadpoloviční většina členů předsednictva SLČR.
- V takovém případě je povinností předsednictva SLČR svolat mimořádnou konferenci do čtyř týdnů po rozhodnutí předsednictva SLČR.
- Čl. 2 Předsednictvo SLČR.**
- a) Předsednictvo SLČR je složeno z předsedy SLČR, místopředsedy SLČR, volených zástupců jednotlivých úseků, dvou volených zástupců územních svazových celků SLČR a zástupce SLČR v předsednictvu FIS.
- Předsednictvo se schází zpravidla jedenkrát za tři měsíce. Jeho činnost se řídí plánem zasedání a jednacím řádem. Svolává ho předseda SLČR prostřednictvím sekretariátu SLČR.
- b) Předsednictvo schvaluje:
- kritéria pro výběrové řízení na funkce profesionálních pracovníků SLČR,
  - zástupce do mezinárodních organizací na návrh příslušného sportovního úseku,
  - zřízení komisí, subkomisí a pracovních skupin SLČR a členy v nich,
  - na základě řádné přihlášky mimořádné členy SLČR.
- c) Předsednictvo rozhoduje v duchu právních norem:
- o provádění kontroly hospodaření SLČR,
  - o uzavírání smluv ze strany SLČR,
  - o členství SLČR v dalších organizacích,
  - o vydání směrnic a řádů SLČR a dbá na kontrolu jejich dodržování.
- d) Předsednictvo má za povinnost:
- informovat orgány SLČR o své činnosti,
  - zpracovat návrh rozpočtu SLČR na následující kalendářní rok,
  - spolupracovat se sdělovacími prostředky,
  - koordinovat práci odborných komisí SLČR.
- e) Členové předsednictva SLČR mají právo účastnit se zasedání všech sportovních úseků SLČR, odborných komisí SLČR, subkomisí a pracovních skupin SLČR.
- f) Pokud není na zasedání předsednictva rozhodnuto jinak, může být svoláno na žádost kteréhokoliv jeho člena mimořádné zasedání předsednictva SLČR, a to do 14 dnů od data přijetí žádosti prostřednictvím sekretariátu SLČR.
- Čl. 3 Úseky SLČR**
- a) Sportovní úseky SLČR jsou obsahem a náplní činnosti totožné s komisemi mezinárodní lyžařské federace FIS.
- b) V rámci SLČR mají úseky organizační i ekonomickou samostatnost.
- c) Ve své činnosti se úseky řídí vlastními statuty a plně odpovídají za rozvoj dané disciplíny a její státní reprezentace.
- d) Úseky SLČR:
- akrobatické lyžování,
  - alpské lyžování,
  - běh na lyžích,
  - severská kombinace,
  - skok na lyžích,
  - lyžování na trávě,
  - základní lyžování.
- Čl. 4 Územní svazové celky — viz zvláštní materiál**
- Čl. 5 Dozorčí rada SLČR**
- a) Dozorčí rada SLČR je volena na konferenci SLČR jako pětičlenný orgán pověřený kontrolou činnosti všech složek a orgánů SLČR. Její funkční období je stejné jako funkční období předsednictva SLČR. Předsedu dozorčí rady SLČR volí konference SLČR.
- b) Podněty ke kontrole přijímá dozorčí rada od každého člena SLČR nebo každé složky či orgánu SLČR, případně vykonává kontrolu z vlastní iniciativy.
- c) Pro revizi hospodaření v SLČR může dozorčí rada SLČR použít služeb odborného auditu.
- d) Předseda dozorčí rady nebo jím pověřený zástupce má právo účastnit se jednání předsednictva SLČR.
- e) Činnost dozorčí rady se řídí statutem, který schvaluje konference SLČR.
- f) Dozorčí rada má právo navrhnout předsednictvu SLČR svolání mimořádné konference SLČR.
- g) Dozorčí rada musí mít ve svém středu odborníky z oblasti ekonomické, sportovní a právní.
- h) V její činnosti jí jsou povinni pomáhat všichni členové SLČR.
- § 8**
Řády a směrnice
- Čl. 1** Pro svoji činnost vydávají příslušné orgány SLČR řády, směrnice a předpisy, které vycházejí z obecně platných norem v oblasti právní, ekonomické, sportovně-technické a legislativní.
- Čl. 2** Podle svého určení se po schválení příslušným orgánem SLČR stávají součástí stanov SLČR nebo jeho úseků.
- § 9**
Zásady hospodaření
- Čl. 1** SLČR hospodaří s movitým a nemovitým majetkem. Řídí se rozpočtem a finančním klíčem, který schvaluje konference SLČR na příslušný kalendářní rok.
- Čl. 2** Předsednictvo SLČR zřizuje jmenováním Radu pro správu majetku a výkon vlastnických práv SLČR. Úkolem rady je dbát o udržování majetku SLČR, jeho evidenci a výnosy.
- Rada navrhuje předsednictvu SLČR vhodné formy uplatňování vlastnických práv SLČR k jeho movitému i nemovitému majetku i finančnímu a akciovému kapitálu.
- § 10**
Závěrečná ustanovení
- Čl. 1** Tyto stanovy SLČR nabývají platnosti schválením konferencí Svazu lyžařů České republiky dne 1. října 1994 a účinnosti dnem registrace u Ministerstva vnitra České republiky.

KLAN TICHÝCH

putuje po Světovém poháru

Jsou tři a už si z nich dělají při Světovém poháru legraci, když se ptají, jestli z České republiky přijede někdo s jiným příjmením než Tichý. Tak se totiž píše podle kanadského pasu i Kateřina — KATHARINA TICHÝ, žádná Kateřina Tichá. „Ale ono to je vlastně jedno,“ podotýká.

Samozřejmě, že je řeč o rodině Tichých. Otec Miloš působil při zahájení SP 1994/95 ve švýcarském Saas Fee jako trenér, syn Martin jako servisman (i když to byla jenom malá úlitba bohům, protože jinak je Martin stoprocentním slalomářem) a dcera Kateřina vystupovala v roli závodnice.

Bylo to roku 1980, když MILOŠ TICHÝ opustil s manželkou Marcelou a dvěma dětmi Československo a postupně zamířil až do Kanady, kde v současnosti celá rodina žije ve Vancouveru. K prvním dvěma postupně přibývaly další dva potomci, zatímco Martin a Kateřina rostli a zdokonalovali své lyžařské umění. „Chodil jsem do práce, děti do školy. V šest večer jsme se sbalili, v sedm byli na kopci a do deseti večer trénovali,“ vzpomíná Miloš Tichý. Po neshodách s Kanadským lyžařským svazem se rozhodl, že Martin i Kateřina budou reprezentovat Českou republiku.

„V Oregonu na Mt. Hoodu je možnost celoročního lyžování. Pod kráterem je tam sněhové pole, kde se hrozně dobře trénuje. Skoro každý rok je tam Girardelli, letos přijel i Aamodt. Mikrobusem nám cesta z Vancouveru na Mt. Hood trvá okolo 9 hodin, cestou se vždycky někde vyspíme,“ říká Miloš Tichý o letních tréninkových hodinách v Severní Americe. „Máme spočítáno, že v létě byla Kateřina 50 dní na sněhu. Trénovala vždy od půl sedmé ráno do dvanácti, dělalo to 800 branek denně. Myslím si, že najezdila slalomu nejvíce ze všech a vypadá před sezónou dobře,“ dodává vzápětí. Před začátkem zimní sezóny zvládli sourozenci Tichých ještě dalších patnáct tréninkových dnů v Tignes a Hintertuxu a pak odjeli do Saas Fee.

„V Čechách jsme vždycky jenom pár dní a hned zase odjedeme, protože času je strašně málo,“ říká Miloš Tichý a hned líčí trampoty před odjezdem na první závody SP do Saas Fee: „V neděli před odjezdem jsem zaparkoval našeho opela v Praze u nábřeží, protože Káča si chtěla udělat fotku na Karlově mostě. Za půl hodiny jsme byli nazpátek: okno rozbité, pasy ukradené, všechny doklady zmizely. V neděli v noci jsme chtěli jet, místo toho jsem v pondělí ráno začal shánět nové pasy. Vyjeli jsme pozdě a už nevládli věci, které

jsme měli zařadit v Německu. Okno jsme jen tak zalepili, nikde nám už sklo nevyměnili.“

Než přejdeme k hlavní osobě tohoto článku, kterou je Kateřina, zastavme se na chvíli u jejího bratra. MARTIN TICHÝ se už pomalu tlačí do první světové stovky slalomářů a ještě v závěru roku by při severoamerické sérii [NorAm] do stovky rád pronikl. „Chodím na univerzitu ve Vancouveru, kde studuji sportovní medicínu.“ Říká o sobě. K motivům pro letošní sezónu u něj patří možnost startu na Světové zimní univerziádě ve Španělsku.

KATEŘINA TICHÁ má ve své češtině stále ještě anglický přízvuk a občas nějaké to slovíčko vypadne, ale „už se lepší,“ jak sama tvrdí.

◆ Okoukala ses už ve společnosti Světového poháru?

„V Saas Fee to měl být můj osmý svěťák. Určité zkušenosti mám, i když jich ještě není dost. Ale s ostatními závodníci, co jezdí Světový pohár, se už zdravíme.“

◆ Specializuješ se zatím výhradně na slalom. Uvažuješ časem i o dalších disciplínách?

„Odjakživa jsem dávala nejvíce do slalomu. Člověk musí v něčem prorazit, a zatím je to u mne slalom. Později se mohu více zaměřit na obřák a zkoušet třeba i sjezdy — myslím si, že mi docela půjdou.“

◆ V minul sezóně sis v Mariboru za 21. a 29. místo vyjela první slalomové body do SP. Jaký je tvůj cíl pro letošní ročník?

„V první polovině dojždět ve slalomech mezi patnácti a pak se začít prosazovat mezi první pětku.“ [Táta souhlasně přikyvuje, že na to dcera má a Kateřina dodává: „Jsem povahou optimistka.“]

◆ Kdy jsi jela svůj úplně první lyžařský závod?

„V devíti letech. Byl to obřák, přišlo a všechny jsme měly na sobě tři bundy. Vyhrála jsem holky a mezi klukama byla třetí.“

◆ Jak jsi při lyžování zvládala studium?

„Letos jsem dodělala high school. Trvala mi o rok déle, ale měla jsem to tak dopředu spočítané. Teď všechno vrhnu na lyže, na univerzitu bude čas, až skončím závodní kariéru. Dohromady by to nešlo. Už teď to bylo

velice těžké. Vozila jsem s sebou knížky na závody, ale nikdy jsem se do nich nepodívala. Vlastně jsem je vozila jenom proto, abych měla dobrý pocit, že je mám s sebou. Stejně jsem je pak všechny ztratila.“

◆ Pociťuješ ještě zklamání z neúčasti na olympiádě?

„Mysleli jsme si, že by bylo pro mne dobré jet do Lillehammeru kvůli sbírání zkušeností. Když jsem se pak dozvěděla, že mne nenominovali, nějakou chvíli mně to mrzelo. Ale rychle jsem zapomněla.“

◆ Mistrovství světa v Sierra Nevada tě však již nemine...

„Do Sierra Nevada se moc těším, však už se teď tak trochu kvůli mistrovství učím španělštinu.“

◆ Kolik řečí zvládáš?

„Napůl češtinu, pak němčinu, angličtinu a teď to bude španělština.“

◆ Jak spolu mluvíte s bráchrů?

„Anglicky. S tátou ale i česky.“

◆ Jaký byl vlastně hlavní důvod toho, že reprezentuješ ČR?

„Ještě před třemi lety jsme jezdili za Kanadu, ale pak vznikly problémy. Táta by mě nemohl trénovat, kdybych jezdila pod kanadským svazem, a ani by mě nenechali jezdit velké závody. Věděla jsem, že mám být někde výš, a i proto vzniklo rozhodnutí reprezentovat Českou republiku.“

◆ Není však pro vás Česká republika jenom něčím podobným jako pro Girardelliho Lucembursko?

„Ne, to určitě ne. Vždyť v Čechách máme příbuzné.“ [Bratr Martin si bere slovo a dodává: „Když trénujeme v Evropě a vracíme se odněkud z hor, říkáme, že jedeme domů a myslíme tím Prahu. Tam už to známe výborně, všude trefíme. A u Prahy máme babičku.“]

◆ Na jaké jídlo se v Čechách nejvíce těšíš?

„Na svičkovou a na dršťkovou. České knedlíky nám však nechybějí ani v Americe, protože je vaří máma.“ [A znovu hovoří Martin: „Máma doma v Kanadě hlídá dva bráchy, kterým je 12 a 13 let, a dává pozor, aby chodili do školy. Ten starší, Michal, lyžuje opravdu dobře. Jinak s námi máma často jezdí po Severní Americe na závody a všechno točí na video. Do Evropy jsme jí ještě nevzali, stojí to moc peněz.“]

◆ Kateřino, co tě nejvíce baví, když zrovna nelyžuješ?

„Když je chvíle čas, tak ráda fotím. Sama si fotografie i vyvolávám — zatím ve škole, ale brzy budu mít černou komoru i doma.“

(tm)

Určitě jste poznali, že na poslední straně obálky minulého čísla Lyžařství byli Jaroslav Cardal, Blanka Paulů a Jiří Raška. Škoda, že obálka se při výrobě příliš nepovedla. Velkým to však na minulosti nic neubere a věříme, že příští snímky slavných postav minulosti našeho lyžování vyjdou lépe. Ostatně: Nechcete přispět do naší galerie postav fotografiemi, které třeba máte ve svém domácím archivu?

Skokanské radosti a strasti

Zimní sezóna 93/94 začala plná optimismu. Zejména příznivci skokanského sportu, namísaní sbírkou Sakalových medailí z MS ve Falunu, očekávali další olympijskou žeň. S potěšením sledovali anketní výsledky žebříčku nejlepších sportovců České republiky, v němž se vlasatý Sakala zaslouženě slunil na 2. místě za ostěpařem Železným. Na prosincovém slavnostním vyhlášení zjhl i Viktor Kožený, který za své fondy slíbil skokanům celý milión. Dosud ho však „zapomněl“ poukázat, a tak z letních dluhů trenéra Matury neumazal kýženou třetinu. Předpohárové vítězství Sakaly v Rovaniemi (před Boedesenem a Ahonenem) bylo pro zbytek roku 1993 jediné. Na „bedně“ Světového poháru se objevil za 3. místo jen v Courchevelu. Čest stříbrné skokanské party z Falunu s ním kupodivu nehájili zkušeni Parma s Dluhošem, nýbrž mladíček Zbyněk Krompolc z TJ MEZ Frenštát p. R., který se dobrými výsledky v úvodních závodech Interkontinentálního i Světového poháru prosadil také do nominace na prestižní Intersportturné.

V lednu 1994 se situace skokanů příliš neměnila. Sakala se pravidelně umisťoval v první desítku, občas bodovali Parma s Dluhošem, zatímco Jež s Góderem se málokdy dostali přes kvalifikaci. Radost české lyžařské veřejnosti udělal Sakala svým výkonem ve SP Bohemia na Ještědu, kde ve 2. závodě zvítězil před favorizovaným Norem Bredesenem. V nominaci pěti pro ZOH v Lillehammeru se vedle čtyř frenštátských odchovanců v barvách Dukly Liberec (Sakaly, Parmy, Dluhoše a Ježe) objevil před sezónou zcela neznámý Zbyněk Krompolc, který měl navíc „tu drzost“, že při mistrovství ČR mužů získal ve svých šestnácti letech titul na středním můstku před Sakalou a Dluhošem. Navíc pak dva jeho frenštátské vrstevníci — Kahánek se Sucháčkem — obsadili na velkém můstku za Sakalou a Dluhošem 3. a 4. místo. Trojice frenštátských dorostenců Kahánek, Sucháček a Ondruch odjela pod vedením trenéra Pavla Fízka na kvalitní závody v USA, kde při čtyřech startech v Iron Mountain a Ispheringu nasbírali cenné zkušenosti i body do Interkontinentálního poháru.

XVII. zimní olympijské hry v Lillehammeru nám přinesly nečekané zklamání. Pouhé 7. místo Sakaly v úvodním závodě na velkém můstku a shodné 7. místo v závodě družstev, kde byl z naší čtveřice nejlepší Krompolc, dovršil debakl na středním můstku, kde obsadil Sakala se šťetím 13. místo. Vrcholem všeho bylo vzájemné obviňování, končící rozchodem Sakaly s trenérem Maturou. Po zbytek sezóny trénoval Sakala s Pavlem Pločem a pro rozumy chodil k Jiřímu Raškovi.

Nezaměstnanějším skokanem zimní sezóny byl bezesporu Zbyněk Krompolc. Na podzim byl členem C družstva, které trenér Pavel Fízek připravoval především pro juniorské mistrovství světa v Breitenwangu. Celou zimu však absolvoval s A týmem a přes enormní počet startů ve Světovém poháru stačil ještě s úspěchem splnit úkoly juniorské. Ihned po návratu z Japonska startoval na MSJ v závodě družstev a vybojoval se svými oddílovými kolegy Jaroslavem Kahánkem, Jakubem Sucháčkem a Janem Balcarem z Liberce nečekaně stříbrné medaile za 2. místo. V následující soutěži jednotlivců obsadil krásné 3. místo a získal bronzovou medaili za Finem Ahonenem a Francouzem Dessumem.

Nešťastnou olympiádou však zima nekončila. Mlčenlivá česká reprezentace absolvovala skandinávské turné, při němž se však polovina závodů SP, včetně slavného Holmenkollenu, pro nepřízeň počasí neuskutečnila. Rozpory se dále stupňovaly a na mistrovství světa v letech na lyžích do Planice jeli ze zkušených Sakala a Góder pod vedením Pavla Ploče spolu s juniory Krompolcem, Kahánkem a Sucháčkem. Trenéři Matura i Raška se MS zúčastnili jako soukromníci. Slovinci však Planici 94 přebudo-

vali s cílem překonat prestižních 200 metrů! Můstek vzal chuť Krompolcovi a sanitka odvezla Kahánka. V tréninku padaly rekordy: Nieminen 203 metrů, olympijský vítěz Bredesen 209 metrů! Náš Sakala skočil nový český rekord — rovných 200 metrů!

Vítězství Jaroslava Sakaly vzkřísilo v poslední chvíli naději na prestiž českého skokanského sportu a vlilo novou sílu do lyžařských řad. Názor, že Sakala zachránil skoky, nebyl ojedinelý. Přes tento mimořádný úspěch je třeba poučit se i z chyb uplynulé sezóny, která potvrdila, že nelze usnat na vavřínech často i šťastných výsledků a zůstat jedinými neomylnými. Pro úspěšné trenéry to platí rovněž. Konečný stav Světového poháru skokanů 1994 přinesl vítězství Espenu Bredesenovi před Jensem Weissflogem a Andreasem Goldbergem. Čtvrté místo pro Jaroslava Sakalu znamená proti loňsku pokles o dvě místa. Mezi nejlepšími 25 se umístili Jiří Parma (19.), Zbyněk Krompolc (20.) a Ladislav Dluhoš (24.). V družstvech zvítězilo Norsko před Japonskem, Rakouskem, Německem a Finskem. Naši skokani skončili na 6. místě, před Itálií a Francií.

JIŘÍ SEDLÁČEK

Parma, Kahánek, Sakala a trenér Raška. Před nimi jeden z frenštátských sponzorů, ing. Pavel Lacko.

Titul žakovských mistrů světa pro české skokany

Každoroční vrcholnou žakovskou světovou soutěží je FIS — SCHÜLER — CUP ve skoku na lyžích. Jeho 6. ročník se uskutečnil tradičně ve dnech 2.—6. srpna 1994 na můstku s umělou hmotou (s kritickým bodem K-43) v zimním olympijském středisku Garmisch-Partenkirchen. Pod patronací mezinárodní skokanské federace a firmy NOKIA, která je hlavním sponzorem Světového poháru, startovalo 77 skokanských nadějí ze 13 států, včetně zámořských účastníků z Kanady a Korejské republiky.

Pod vedením trenérů Otty Szymeczka a Borka Sedláka startovala čtveřice závodníků České republiky, tvořená skokany TJ MEZ Frenštát p. R. Jiřím Parmou a Michalem Odstrčilkem, Borkem Sedlákem z Ještědu Liberec a Markem Šablaturou z J. Harrachov. Medailová umístění za 2. místa vybojovali Michal Odstrčilěk v ročníku 1983. Borek Sedlák obsadil v ročníku 1981 5. místo, stejně jako Marek Šablatura v ročníku 1980.

Nejcennější úspěch vybojovali žáci České republiky v soutěži čtyřlenných družstev zasluženým vítězstvím před skokany Slovinska, Slovenska, Švýcarska a Německa, kde Odstrčilěk byl nejlepším ve svém ročníku. Výsledky žakovské reprezentace jsou tak dobrým příslibem pro budoucnost českého skokanského sportu.

Výsledky (čtvrtek 4. 8. 1994, můstek K-43) — ročník 1983: 1. Schlank (Slovinsko) 194,7 (37,5 a 39,0), 2. Odstrčilěk (ČR) 187,9 (39,0 a 39,0), 3. Thurnbichler (Rak.) 181,2 (37,0 a 37,5). **Ročník 1982:** 1. Šimič (Slovinsko) 190,3 (40,5 a 37,0), 2. Parma (ČR) 176,2 (36,5 a 38,0), 3. Pšenko (SR) 170,8 (37,0 a 35,5). **Ročník 1981:** 1. Peterka (Slovinsko) 213,1 (41,5 a 40,0), 2. Kladler (Rak.) 193,9 (41,0 a 37,0), 3. Späth (Něm.) 192,3 (40,0 a 37,5), 3. Schlank (SR) 183,7 (38,0 a 36,5), 5. Sedlák (ČR) 179,6 (37,0 a 37,0). **Ročník 1980:** 1. Veith (Něm.) 215,4 (42,0 a 41,0), 2. Delavec (Slovinsko) 200,9 (40,5 a 40,0), 3. Lazar (Slovinsko) 200,2 (40,0 a 39,5), 5. Šablatura (ČR) 195,8 (38,0 a 39,5).

Družstva (sobota 6. 8. 1993, můstek K-43): 1. Česká republika — Šablatura 40,0 a 40,5 (202,9), Odstrčilěk 38,0 a 40,5 (190,5), Parma 38,5 a 38,0 (186,6), Sedlák 37,5 a 37,5 (185,3), celkem 765,3 b., 2. Slovinsko 749,5, 3. Slovenská republika 737,3, 4. Švýcarsko 688,7, 5. Německo 637,2, 6. Polsko 622,6, 7. Francie 620,2, 8. Rakousko 603,0 b.

(sed)

Sportovní škola Vimperk

Sportovní škola České Budějovice, pracoviště Vimperk, má za cíl poskytnout sportovně talentované mládeži prostor pro systematickou přípravu a současně umožnit studijně nadaným žákům absolvovat gymnázium. Jednou ze specializací školy je **běh na lyžích**. (Dále biatlon, horská kola, duatlon.)

Výběr žáků probíhá ve 2. polovině března. Podmínkou přijetí je úspěšné absolvování talentové zkoušky a složení přijímací zkoušky z matematiky a českého jazyka v posledním týdnu v dubnu. Nezbytným předpokladem přijetí je kladné vyjádření tělovýchovného lékaře.

Učební plán se řídí plánem gymnázií se čtyřletým cyklem, který je koncipován tak, že navazuje i na nižší ročníky víceletého gymnázia.

Sportovní příprava zahrnuje trénink, soustředění, účast na závodech i regeneraci. Uskutečňuje se v rozsahu 10—18 hodin týdně, podle věku žáků a sportovního odvětví. Přípravu vedou profesionální trenéři. Žáci-běžci na lyžích, startují za SKI Klub Sumava.

Žákům ze vzdálených míst poskytuje škola ubytování v domově mládeže, kde je postaráno též o jejich celodenní stravování.

Zájemci o studium se hlásí na adresu Sportovní škola Vimperk, Pivovarská 68. 385 01 Vimperk. Tel. a fax 0339 21041.

POHÁR INTERHOTELU VLČINA

přivedl v sobotu 8. 10. 1994 na můstek K-90 v areálu Na Hořeckách 96 skokanů z pěti států, známá jména však ze zahraničí nepřijela. Do 1. kola se kvalifikovalo 64, do finálového 36 závodníků.

Po 1. kole vedl Sakala, nakonec se však při shodné délce skoku ve 2. kole prosadil stylově lépe hodnocený Parma, který tento závod (24. ročník) vyhrál už po páté. Stylově zářil především Krompolc, jehož skoky hodnotili rozhodčí celkem pětkrát známkou 20!

Ostatní vyčtete z výsledků, výkonnostní žebříček z můstků s umělou hmotou v jiném článku. O další přípravě rozhodnou především finanční prostředky, které zatím sehnal pro trenink ve Stamsu trenér Raška od firem LAPOS a WHIRLPOOL, členové Dukly Liberec čerpají peníze z resortu armády. Myslí si, že neschopnost současného vedení úseku skoku SLČR při zajišťování ekonomického zázemí je hrozbou pro nastávající sezónu!

JIRÍ SEDLÁČEK

ŽEBŘÍČEK VÝKONNOSTI SKOKANŮ SLČR NA MŮSTCÍCH S UMĚLOU HMOTOU

Každému závodníkovi z prvních deseti se započítávají tři nejlepší výsledky ze čtyř závodů, vypsanych do tohoto žebříčku.

1. Parma	Dukla Liberec	716,5
2. Kahánek	MEZ Frenštát p. R.	702,5
3. Jež	Dukla Liberec	697,0
4. Sakala	Dukla Liberec	695,0
5. Krompolc	MEZ Frenštát p. R.	659,5
6. Mikuláščík	MEZ Frenštát p. R.	647,0
7. Dluhoš	Dukla Liberec	641,0
8. Raška	MEZ Frenštát p. R.	633,0
9. Skoták	MEZ Frenštát p. R.	629,0
10. Sucháček	MEZ Frenštát p. R.	620,0 b.

Z výsledků — Frenštát pod Radhoštěm, 8. 10.: 1. Parma (Du Li) 239,0 (89,5 a 91,5), 2. Sakala (Du Li) 236,0 (92,5 a 91,5), 3. Krompolc (MEZ Frenštát) 234,5 (89 a 89), 4. Jež (Du Li) 233,0 (90,5 a 92), 5. Dluhoš (Du Li) 232,0 (90 a 90), 6. Kahánek (MEZ) 229,5 (90,5 a 89)... Nejlepším slovenským závodníkem byl 7.—8. Bielčík (219,5 spolu s Mikuláščíkem). z dalších zahraničních skokanů 13. Malysz z KS Wisla (Polsko) 201,5 b.

Sakala na snímku Zdeňka Šrubaře

HODNOCENÍ sportovních výsledků lyžařů od roku 1924

Pokus o hodnocení sportovních výsledků lyžařů za období 1924–1994 ve všech odvětvích společně vznikl při sympoziu k 90. výročí založení Svazu lyžařů v Království českém. Zpracování širokého záběru (množství soutěží, výsledků a jejich hodnocení) nutně vyžadovalo přijetí odpovídajícího přístupu a metodiky zpracování.

Do hodnocení mohly být zařazeny výsledky lyžařských soutěží na ZOH a MS (včetně letů na lyžích) od roku 1924 (Chamonix) do 1994 (Lillehammer). Hodnocení jsou všichni reprezentanti svazu lyžařů v individuálních i kolektivních soutěžích. (Kromě druhé štafety ČSR – HDW na MS v Innsbrucku.)

Způsob hodnocení

1. Úroveň „širší výkonnostní špičky“ – bodové hodnocení umístění do 15. místa v individuálních a do 8. místa v kolektivních soutěžích. Tím jsme dokázali získat hlubší a plastičtější obraz o výkonnosti a podílu jednotlivých sportovců za celé období. Pro celkovou rozsáhlost nebylo toto hodnocení (až na alpské disciplíny) do stručných článků v časopise zařazeno (viz příspěvek ve Sborníku referátů ze sympoza lyžování, 1993).

2. Úroveň „širší výkonnostní špičky“ představuje bodové hodnocení umístění do 6. místa v soutěži jednotlivců nebo družstev (1. místo – 7 b., 2. – 5, 3. – 4... 6. – 1 b.).

3. Úroveň „absolutní světové špičky“ představuje umístění na medailových místech.

Proto, aby byla umožněna vyváženost mezi hodnocením výsledků individuálních a kolektivních soutěží, byly zvoleny obdobné škály bodování, neboli každý člen družstva dostává bodové hodnocení odpovídající dosaženému pořadí.

V hodnoceném období se na ZOH a MS uskutečnilo celkem 625 individuálních a kolektivních soutěží. Naši lyžaři se zúčastnili 501 z nich. Získali celkem 143 umístění do 6. místa a 448 bodů do hodnocení států. Dále pak 52 medailů za umístění na prvních třech místech. Z toho 10 zlatých, 18 stříbrných a 24 bronzových.

Podle oficiální statistiky FIS se naše lyžování v počtu získaných medailů umístilo na 12. místě mezi sledovanými státy (zeměmi).

Podíl jednotlivých odvětví na celkových výsledcích našeho lyžování:

Odvětví	Body do 6. místa	Medaile			
		zl.	stř.	br.	
Skok na lyžích	142	19	3	7	9
Běh na lyžích muži	92	12	2	5	5
Běh na lyžích ženy	76	7	—	2	5
Severská kombinace	62	7	3	3	1
Lety na lyžích	51	6	2	1	3
Alpské disciplíny ženy	15	1	—	—	1
Alpské disciplíny muži	8	—	—	—	—
Celkem	448	52	10	18	24

Jen pro ilustraci uvádíme, že podle oficiální statistiky FIS se v počtu medailů mezi hodnocenými reprezentacemi na 5. místě umístili skokani, na 6. místě běžci a se-

verská kombinace, na 9. místě běžkyně. Alpské disciplíny ženy na 16.–17. místě, přičemž muži nejsou zařazeni, protože nezískali žádné medailové umístění.

Klasické disciplíny celkem na 6. místě, alpské disciplíny na 20.–21. místě. Lety na 4. místě.

(Poznámka: Toto srovnání považujeme za ilustrativní. V žádném případě nebylo úmyslem stavět výsledky jednotlivých disciplín proti sobě!)

Pořadí nejlepších lyžařů za hodnocené období podle počtu medailů a podle bodování do 6. místa:

Jméno	Medaile	Pořadí	Body do 6. místa	Pořadí	Odvětví
Ploc	6	1.	40	2.	skoky, lety
Parma	5	2.–3.	48	1.	skoky, lety
Sakala	5	—	25	4.–6.	skoky, lety
Raška	4	4.–6.	29	3.	skoky, lety
Jeriová	4	—	25	4.–6.	běh
Donth	4	—	21	7.–8.	běh
Paulů	3	7.–9.	25	4.–6.	běh
Německý	3	—	19	9.	sev. komb.
Purkert	3	7.–9.	11	19.–21.	skoky, sev. komb.
Svobodová	2	10.–20.	17	10.	běh
Švagerko	2	—	15	11.–12.	skoky, lety
Kodejška	2	—	12	17.–18.	lety, skoky
Dick	2	—	12	17.–18.	skoky
Jež	2	—	11	19.–21.	skoky, lety
Bartoň	2	—	7	26.–30.	—
Dluhoš	2	—	21	7.–8.	skoky, lety
Korunka	2	—	8	25.	běh
Nyč	2	—	9	23.–24.	běh
Švanda	2	—	7	26.–30.	běh
Wende	2	—	13	13.–16.	skoky, sev. komb.
Adolf	1	21.–40.	6	31.–34.	sev. komb.
Bartošová	1	—	6	31.–34.	běh
Bunc	1	—	13	13.–16.	běh
Eriebach	1	—	6	31.–34.	běh
Ettrich	1	—	4	42.–46.	běh
Goder	1	—	4	42.–46.	skoky
Henyh	1	—	7	26.–30.	běh
Häckel	1	—	5	35.–41.	běh
Höhn	1	—	9	23.–24.	skoky, lety
Charvátová	1	—	6	31.–34.	alpské discip.
Jaškovská	1	—	4	42.–46.	běh
Malec	1	—	7	26.–30.	skoky
Musil	1	—	11	19.–21.	běh
Novák	1	—	4	35.–41.	běh
Petrásek	1	—	5	35.–41.	běh
Podzimek	1	—	4	42.–46.	skoky
Rýgl	1	—	7	26.–30.	sev. komb.
Šíkolová	1	—	10	22.	běh
Šimůnek	1	—	13	13.–16.	sev. komb., běh
Švubová	1	—	13	13.–16.	běh

Poznámka: Dalších 47 lyžařů získalo bodové ohodnocení za umístění do 6. místa.

Do tabulky byli zařazeni pouze ti, kteří získali některou z medailů. Zvláštní postavení má A. Havrančíková, která sice nezískala žádnou medaili, zato však 15 bodů za umístění do 6. místa. Podle tohoto pořadí se umístila na 11.–12. místě.

Doc. PhDr. JAROSLAV POTMĚŠIL, CSc.

SPORTOVNÍ VÝSLEDKY ALPSKÝCH DISCIPLÍN V HISTORII NAŠEHO LYŽOVÁNÍ

Sjezdové disciplíny mužů a žen byly zařazeny do vrcholných světových soutěží v roce 1931 v Mürrenu (sjezd a slalom). Alpská kombinace je klasifikována od roku 1932 (Cortina d'Ampezo — s výjimkami), obří slalom od roku 1950 (Aspen) a super obří slalomu od roku 1987 (Grand Montana). Uskutečnilo se 132 soutěží.

Muži-sjezdaři se zúčastnili 88 soutěží. Získali celkem 8 bodů při hodnocení do 6. místa. Nezískali žádnou medaili.

Poznámka: Proto, aby celkový pohled na výsledky alpských disciplín byl hlubší a plastičtější, uvedeme i bodování do 15. místa (viz článek Nejlepší skokani — 1. místo 25 b., 2. — 20, 3. — 15... 15 — 1 bod). Při tomto způsobu hodnocení získali sjezdaři 142 bodů.

Nejúspěšnější disciplínou je alpská kombinace — 101 b. při hodnocení do 15. místa a 8 bodů při hodnocení do 6. místa. Výsledky v ostatních disciplínách „pouze“ do 15. místa v tomto pořadí: slalom 25 bodů, sjezd 10 bodů, obří slalom 6 bodů a super obří slalom 0 bodů.

Pořadí závodníků podle bodování do 15. a do 6. místa:

Jméno	Body do 15. místa	Pořadí	Body do 6. místa	Pořadí
Sochor	28	1.	3	1.—2.
Jurko	21	2.	2	3.
Zeman	18	3.	3	1.—2.
Henrich	15	4.	—	—
Čermák	9	5.—7.	—	—
A. Bíreš	9	5.—7.	—	—
Brchel	9	5.—7.	—	—
M. Bíreš	8	8.	—	—
Sponar	7	9.	—	—
Bogdálék	4	10.	—	—

Umístění do 15. místa získalo celkem 16 sjezdařů, do 6. místa 3 muži, medaile nikdo.

Pořadí sjezdařů v jednotlivých disciplínách:

Sjezd: K. Henrich (7 b. do 15. m.), B. Zeman (3 b.)

Slalom: P. Jurko (8), L. Brchel (7), W. Hollmann (3)

Obří slalom: M. Sochor (5), B. Zeman (1)

Super G: nikdo nebodoval

Alpská kombinace: M. Sochor (21 b. do 15. m. a 3. b. do 6. m.), P. Jurko (13 a 2 b.), B. Zeman (12 a 3 b.).

Za úspěšná období lze považovat roky 1974—80 a 1988—89. Nejlepších výsledků bylo vždy dosaženo na ZOH — 1950 v Cortině, 1988 v Calgary. Zejména výsledky Sochora, Jurka a Zemana je nutno ocenit.

Ženy-sjezdařky se zúčastnily 82 soutěží. Získali jednu bronzovou medaili, 15 bodů při hodnocení umístění do 6. místa a 215 bodů při hodnocení do 15. místa.

Nejúspěšnější disciplínou (stejně jako u mužů) je alpská kombinace — 101 bodů (do 15. místa) a 8 bodů (do 6. místa). Dále sjezd — 40 bodů (do 15. místa), 6 bodů (do 6. místa) a bronzová medaile. Následuje slalom — 50 bodů do 15. místa, obří slalom 20 bodů do 15. místa. V super obřím slalomu se nepodařilo získat umístění do 15. místa.

Pořadí závodnic podle bodování do 15. a do 6. místa a podle počtu medailí.

Jméno	Body do 15. místa	Pořadí	Body do 6. místa	Pořadí	Medaile
Charvátová	52	1.	6	1.	1 bronz
Medzihradská	44	2.	1	5.	—
Kuzmanová	35	3.	3	2.	—
Kebrlová	20	4.	2	3.—4.	—
Gantnerová-Šoltýsová	18	5.	2	3.—4.	—

Nekvapilová	9	6.	—	—	—
Beinhauerová	8	7.	—	—	—
Milanová	7	8.	—	—	—
Mařasová	5	9.—10.	—	—	—
Riřhvalská	5	9.—10.	—	—	—

Do 15. místa bodovalo 12 sjezdaček, do 6. místa 5 žen, 1 bronzová medaile.

Pořadí sjezdaček v jednotlivých disciplínách:

Sjezd: Charvátová 15. b. do 15. m., 4. b. do 6. m., 1 medaile, Gantnerová-Šoltýsová (17; 2)

D. Kuzmanová a R. Beinhauerová (7 — 0)

Slalom: O. Charvátová (18 — 0), L. Kebrlová (8 — 0),

Obří slalom: O. Charvátová (8 — 0), D. Kuzmanová (7 — 0)

Super obří slalom: žádná nebodovala

Alpská kombinace: L. Medzihradská (33 — 1), D. Kuzmanová (21 — 3), L. Kebrlová (12 — 2), O. Charvátová (11 — 2).

Sjezdačkám se podařilo překonat bariéru našich terénních a klimatických podmínek, technických možností i diskriminačních zábran v období totality. Od roku 1976 pravidelně dosahovaly bodových umístění a medaile O. Charvátové na ZOH 1984 v Sarajevu byla jen vyústěním pozitivního vývoje. Výsledky alpských disciplín jsou cenným přínosem našemu lyžování. Nejlepších výsledků bylo dosaženo (stejně jako u mužů) na ZOH 1984 v Sarajevu a 1988 v Calgary.

Doc. PhDr. JAROSLAV POTMĚŠIL, CSc.

Jana Šoltýsová, později Gantnerová

Snímek archiv

Ze zasedání předsednictva FIS

O zasedání, které se konalo 13.–16. 10. v Granadě, informuje nás člen předsednictva MUDr. Milan Jirásek:

1. Byl schválen návrh na zavedení mezinárodních licencí, kterou bude udělovat národní svaz vždy na jeden rok na základě závodnickovy žádosti a jeho prohlášení, v němž si uvědomuje riziko lyžování a závodění v něm, jakož i osobní odpovědnost za škody způsobené třetím osobám. Text byl schválen bez připomínek a rozeslán národním svazům, které odpovídají za jeho překlad z angličtiny do národního jazyka. Po podpisu prohlášení budou vydávat licence, bez nichž není možná účast žádného sportovce v mezinárodních závodech. Za neploleté podepisují prohlášení zákonní zástupci.

2. Zdá se, že MS 1995 v alpských disciplínách (Sierra Nevada) je výborně připraveno a ke stavu příprav nelze mít připomínky. Podstatně horší je situace s MS 1995 v klasických disciplínách v Thunder Bay. Tam je situace tak neutěšená, že se vážně uvažuje o zrušení práva mistrovství uspořádat. Dosud je nedorozhodnuta otázka homologace můstek a běžeckých tratí, tiskového střediska, televizních smluv atd. Kanadský svaz nemá žádný vliv, protože se de facto rozpadl na samostatné úseky podle disciplín a jejich společní předsedové jsou od všeho zcela odtrženi. Navíc nebyl přijat pracovník FIS Uli Wehlig ke kontrolní návštěvě. Padl návrh MS tomuto městu odejmut a pořádat ho až v roce 1996, kdy není v lyžování MS ani ZOH. Návrh nebyl přijat s tím, že Thunder Bay musí do 1. 12. uspokojivě vyřešit celý soubor problémů. Jinak se po tomto datu sejde P-FIS a projedná možnost konání MS v Oslu nebo v Lillehammeru, rozhodně však ještě v roce 1995.

3. V Kálcnici na Slovensku chtěl v roce 1995 pořádat MS dospělých v lyžování na trávě. Slovenský lyžařský svaz požádal o prominutí poplatků FIS. Žádost byla zamítnuta a nyní se vede jednání o tom, zda Slovensko je schopné poplatek uhradit či zda se práva pořádat MS vzdá.

4. Předseda FIS Marc Hodler podal zprávu o situaci v mezinárodním olympijském hnutí. Větší roli by v něm

měly hrát mezinárodní federace sportů. V některých zemích je tendence slučovat NOV a národní sportovní asociace, což MOV odmítá. Podporu MOV mají sporty bojující důsledně proti doping, mezi něž lyžování patří. Rezervovaný přístup zaujímá kopaná a cyklistika. Zejména cyklistika by dokonce mohla ztratit akreditaci u MOV a přestala by být olympijským sportem!

5. O pořádání ZOH 2002 je zatím devět uchazečů. Zvláště ní komise MOV z nich vybere čtyři na zasedání 16. června 1995 v Budapešti.

6. Pokud jde o snowboarding, byla vydána pravidla pro závody i body FIS a schválen kalendář Světového poháru FIS v sezóně 1994/95. V mnoha členských zemích FIS došlo k dohodě se snowboardingem, jinde však trvají problémy, jako například v České republice. U nás si představitelé tohoto odvětví neuvědomují, že bez spolupráce se Svazem lyžařů se nemohou zúčastňovat vrcholných mezinárodních soutěží! Pikantní je i to, že v některých zemích, například v Japonsku, je snowboarding dokonce zakázán (!) jako odvětví, které na zasněžených svazích způsobilo mnoho vážných úrazů.

7. Velkou diskusí vyvolala otázka tzv. antivibrační desky u sjezdových lyží. Zvyšování polohy chodidla a zužování lyže by vedlo postupně k tomu, že z lyží by se staly spíše brusle! Ani odborná a vývojová pracoviště firem zatím nedospěla k přijatelné formě. Doporučené pravidlo 65 mm bylo předáno k dalšímu výzkumu a posouzení.

8. Pokud jde o kongres FIS v roce 1998, navázal náš delegát kontakt s představiteli FIS a většinou jsou na naší straně, takže možnost konání tohoto kongresu u nás je reálné. Vstřícně naladěn je i pan Kasper, jehož negativního stanoviska se náš člen předsednictva nejvíce obával. Pan Kasper zastává názor, že po dvou kongresech mimo Evropu by třetí měl být zase v Evropě, dokonce „ve Střední Evropě“, a naše šance považuje za reálné.

9. MUDr. Jiráskovi se podařilo zvýšit počet hlasů ČR při kongresu FIS na tři, což odpovídá platným kritériím a našim hlášením o počtu členů.

Zpracoval K. B.

Světový pohár v běhu na lyžích — muži:

10 km klasickou technikou, Kiruna, 27. listopadu: 1. Dähite (Nor.) 27:30,1; 2. Smirnov (Kazach.) 27:59,6; 3. Skjeldal (Nor.) 28:06,1; 4. Ulvang (Nor.) 28:07,3; 5. Botvinov (Rus.) 28:13,4; 6. Danielsson (Švéd.) 28:16,3; 7. Mogren (Švéd.) 28:27,1; 8. Alsgaard (Nor.) 28:33,5; 9. Majbäck (Švéd.) 28:34,0; 10. Godioz (It.) 28:35,0; 11. Nordbäck (Švéd.) 28:36,3; 12. Valbusa (It.) 28:37,9; 13. Stadlober (Rak.) 28:39,0; 14. Jevne (Nor.) 28:42,4; 15. Fauner (It.) 28:44,1... 35. Buchta 29:35.

10 km volnou technikou a štafeta 4x10 km klasickou technikou, Ramsau, 10. a 11. prosince; závody byly pro nedostatek sněhu zrušeny.

15 km klasickou technikou, Bohinj, 14. prosince. Závod byl pro nedostatek sněhu zrušen.

Světový pohár v běhu na lyžích — ženy:

5 km klasickou technikou, Kiruna, 27. listopadu: 1. Vjalbeová (Rus.) 15:08,1; 2. Gavriljuková (Rus.) 15:23,5; 3. Dyben-dahlová (Nor.) 15:27,9; 4. Pyykönenová (Fin.) 15:32,0; 5. Honneggerová (Švýc.) 15:36,0; 6. Ordinová (Švéd.) 15:38,9; 7. Östlundová (Švéd.) 15:42,4; 8. Nybraatenová (Nor.) 15:43,4; 9. Aokiová (Jap.) 15:51,7; 10. Mikkelsplassová-Woldová (Nor.) 15:55,2; 11. Šalinová (Rus.) 15:56,6; 12. Danilovová (Rus.) 15:56,8; 13. Kornějevová (Rus.) 16:00,05; 14. Neumannová (ČR) 16:01,0; 15. Frithioffová (Švéd.) 16:02,5... 27. Zelingerová 16:35.

5 km volnou technikou a štafeta 4x5 km klasickou technikou, Ramsau, 10. a 11. prosince; závody byly pro nedostatek sněhu zrušeny bez náhrady.

10 km klasickou technikou, Bohinj, 14. prosince. Závod byl pro nedostatek sněhu zrušen.

Světový pohár v severské kombinaci:

Steamboat Springs, 29. listopadu 1994: 1. Apeland (Nor.);

2. Vik (Nor.) —4,6; 3. Lundberg (Nor.) —1:11,3; 4. Kono (Jap.) —1:18,0; 5. K. Ogiwara (Jap.) —1:18,5; 6. C. Ogiwara (Jap.) —1:21,8; 7. Cuendet (Švýc.) —3:34,2; 8. T. Elden (Nor.) —3:53,8; 9. Mantila (Fin.) —4:47,3; 10. B. Elden (Nor.) —4:22,4; 11. Guy (Fr.) —4:28,6; 12. Skramm (Nor.) —4:29,2; 13. Kučera (ČR) —4:29,8; 14. Jarrett (USA) —4:31,9; 15. Zarucchi (Švýc.) —4:48,0... 21. Kopal —5:44,3; 26. Máka —6:27,4; 27. Pánek —6:42,6.

Družstva (sprint dvojic), Steamboat Springs, 1. prosince:

1. Norsko (Apeland, Lundberg) 35:31,1 — celkový čas; 2. Japonsko I (Kono, C. Ogiwara) 36:30,2; 3. USA I (Lodwick, Heckmann) 38:14,1; 4. Finsko (Sarparanta, Mantila) 38:58,1; 5. Česká republika (Kučera, Kopal) 40:26,4; 6. Švýcarsko (Zarucchi, Cuendet) 40:39,2; 7. Japonsko III (Kogawa, Mori) 40:45,5; 8. Rakousko II (Ofner, Gottwald) 41:11,5; 9. Francie (Guillaume, Guy) 41:15,4; 10. Německo I (Weber, Abratis) 42:05,1; 11. USA II (Tetreault, Jarrett) 42:18,6; 12. Německo II (Dufter, Braun) 42:27,4; 13. Itálie (Cecon, Longo) 43:13,0; Rakousko I a Japonsko II nenastoupily na start běhu (po skoku šesté, resp. desáté).

Strbské Pleso, 10. a 11. prosince: 1. Lundberg (Nor.); 2. K. Ogiwara (Jap.) —12,6; 3. Vik (Nor.) —17,0; 4. C. Ogiwara (Jap.) —1:25,8; 5. Mantila (Fin.) —3:13,5; 6. Abe (Jap.) —3:15,4; 7. Kopal (ČR) —3:22,2; 8. Stadelmann (Rak.) —4:19,1; 9. Guy (Fr.) —4:32,0; 10. Kono (Jap.) —4:38,7; 11. Stecher (Rak.) —4:47,6; 12. Gottwald (Rak.) —5:01,9; 13. T. Elden (Nor.) —5:27,5; 14. Ofner (Rak.) —5:42,7; 15. Apeland (Nor.) —6:00,8... 19. Máka; 27. Kučera, 36. Pánek.

Stafety, Seefeld, 14. prosince. — Závod se nekonal pro nedostatek sněhu.

(Pokračování příště)

SKI ATLAS České republiky vydalo nakladatelství DEBORA, Budečská 6, 120 00 Praha 2. Zahrnuje 174 lyžařských středisek; orientační plány, pohledové mapy, služby, informace, barevné fotografie. 216 stran formát A4, prodejní cena 245,— Kč.

Jak je to s bruslením na lyžích

Lyžařská sezóna 1993/94 již dávno skončila, novou sezónu máme před sebou, a tak se můžeme ohlédnout za právě uplynulým desetiletým vývojem nové techniky běhu na lyžích — bruslení.

Bruslení jsme znali již dříve jako způsob zrychlování jízdy po startu a ve spurtu, ale vyskytovalo se poměrně zřídka. Výrazněji tuto techniku běhu začal používat koncem 70. let Pauli Siitonen z Finska, který při lyžařských maratonech občas používal jednostranné bruslení v okamžiku, kdy lyže začaly při odrazu klasickou technikou podkluzovat. O jeho proniknutí do oficiálních světových soutěží se postaral americký běžec William Koch, který si tímto způsobem dokonce dojel v roce 1976 na ZOH v Innsbrucku pro stříbrnou medaili v běhu na 30 km. Tehdy se však tento způsob běhu používal jen po rovině nebo v mírných stoupáních.

Výrazněji se bruslení představilo až na ZOH v Sarajevu v roce 1984, kdy tak jezdila již celá světová běžecká špička. V té době bylo bruslení při závodech povoleno, nesmělo však bránit v běhu jinému soupeři. Zakázáno bylo pouze 200 m před cílem. O rok později, na MS v Seefeldu, již bruslení výrazně ovlivnilo výsledky všech závodů. Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo nejlepších časů v dosavadní historii, byl zprvu přednesen návrh na zákaz bruslení vůbec. Později byla vytvořena pracovní skupina, která zkoumala možnosti omezení bruslení. Některé závodní tratě byly v následujícím ročníku Světového poháru opatřeny dřevěnými ploty či sítěmi, které zužovaly trať, aby se tak zamezilo bruslení. Při některých závodech bylo jen vyznačeno území se zákazem bruslení. Přes různé diskvalifikace a protesty si však bruslení místo v lyžování vydobýlo. Od roku 1987 jsou běžecké soutěže rozděleny na volnou a klasickou techniku. Při závodě volnou technikou je povolen jakýkoliv způsob běhu na lyžích. V současné době již není závodník, který by při závodě volnou technikou uspěl jinak než bruslením.

Tratě pro klasickou techniku musejí mít přípravu minimálně jednu stopu po celé délce tratě, po startu, před cílem a ve sjezdech dvě stopy. Pro volnou techniku musí být stopa ve sjezdech, ostatní části tratě se upravují jen do roviny umožňující bruslení. Tratě jsou o poznání širší, aby umožňovaly bruslení i případné předjíždění při něm.

Z hlediska vybavení přistoupila mezinárodní lyžařská federace FIS k omezení běžeckých holí a lyží předpisem, aby vybavení umožňovalo běh oběma způsoby. Vzhledem k tomu, že bruslení vyžaduje použití kratších lyží a delších holí, nesmí být délka lyže menší než 180 cm a lyžařská hůl nesmí přesahovat výšku závodníkovy postavy. Současně je u lyží zakázáno použití ocelových hran. Lyže jsou celkově tvrdší a odolnější vůči skrutu. Výhodou delších holí je možnost působení síly při odpichu po delší dobu, se současným zapojením většího množství svalových skupin, a lepšího využití hmotnosti vrchní části trupu při odpichu. Naopak kratší lyže jsou výhodnější pro nastavení vhodného úhlu odvratu a možnost jízdy větší frekvencí pohybu.

Způsob bruslení a snaha o dosažení stále lepších výsledků si vynutily i další změny v materiálním vybavení. Vysoké kloubové boty zpevňují v okamžiku bočního odrazu kotník odrazové nohy. Konstrukce kloubového systému nejnovějších modelů umožňuje zvýšení tlaku špičky nohy do přední části lyže a urychlení pohybu kotníku zpět do původní polohy. Zkrácením špičky boty a posunutím osy otáčení boty kolem vázání směrem vzad se zkrátí páka při provedení odrazu, čímž se jeho účinnost zvětšila. Pevnější spojení lyžařské boty s lyží přes vázání

s vodící lištou umožňuje dokonalý boční odraz. Konstrukce vázání umožňuje větší tlak na přední část lyže a po ukončení odrazu napomáhá k vykývnutí lyže zpět do původní polohy. Běžecké hole si zachovaly velkou odolnost proti ohybu a vyznačují se především nízkou hmotností. Pro zvýšení počtu zapojení svalových skupin horní končetiny používají někteří běžci držátko holí, které je upevněno kolmo na lyžařskou hůl. Zápěstí je při uchopení hole ve vodorovné poloze a umožňuje lepší využití vynaložené síly.

Bruslení na lyžích je v porovnání s klasickou technikou běhu asi o 5–10 % rychlejší, což dokumentují i výsledky z posledních zimních olympijských her. Zasluhu na tom má jednak velice účinný soupažný odpich holemi, spolu s důkladným odrazem z vnitřní strany odrazové lyže. Důležitá je i skutečnost, že **odraz je při bruslení prováděn z lyže, která je v pohybu**, čímž se doba odrazu prodlužuje. (Při klasické technice se odrazová lyže musí při odrazu zastavit.)

Ke zvýhodnění bruslařské techniky přispívá i využití vhodnějších materiálů pro výrobu skluznic, které více snižují brzdicí účinky tření skluznice o sněh. Skluznice není brzděna stoupacím voskem, naopak se na celou délku nanáší pouze skluzový parafin či fluoridový prášek, který snižuje třecí síly na minimum.

Z hlediska fyziologického klade bruslení menší nároky na dýchací a oběhový systém než klasická technika i přesto, že je rychlejší. Při porovnávání zatížení organismu (oběhového a dýchacího systému) u jednotlivých způsobů běhu, jak uvádí Hoffman a kol. (1990) se jeví jako nejnáročnější:

1. střídavý běh dvoudobý	100 %
2. oboustranné bruslení jednodobé	přibližně 84 %
3. oboustranné bruslení dvoudobé	přibližně 84 %
4. soupažný běh jednodobý	přibližně 84 %
5. soupažný odpich	přibližně 74 %

Pohyb lyžaře je při bruslení plynulejší, což také klade menší nároky na zatížení organismu.

Při bruslení se provádí soupažný odpich holemi, jehož význam se ve srovnání s klasickou technikou zvýšil, avšak klade vyšší nároky na sílu horních končetin. Trénink lyžařů je nyní více zaměřen na rozvoj silových schopností horních končetin, břišního a zádového svalstva, což částečně ovlivnilo i klasickou techniku. Důsledkem je častější používání soupažného běhu jednodobého či samotného soupažného odpichu. U obou způsobů běhu se vlivem bruslařské techniky rozšířila vzájemná vzdálenost zapíchnutých holí, což umožňuje vhodnější zapojení svalstva pletence ramenního. Navíc se nová technika závodníků světové špičky vyznačuje dvojím pohybem v loketním kloubu.

V okamžiku zapíchnutí holí jsou sice paže mírně pokrčené, při zahájení odpichu dochází k výraznějšímu pokrčení (přitažení zápěstí k rameni), čemuž dopomáhá i použití delších holí. Tím se trup dostává do předklonu, v závěru odpichu se zapojením svalstva předloktí paže opět propínají a dokončují odpich. Tato technika klade vyšší silové nároky, ale současně účinněji využívá zapojení svalů pažních, břišních a zádových. Včasným hlubokým předklonem trupu se zmenší úhel zapíchnutí holí, což umožňuje zrychlení závěrečné fáze odpichu pomocí rychlejšího napínání paží. Tento způsob odpichu je vhodné používat především při vyšších rychlostech. Bezchybnou podobu tohoto způsobu běhu předvádějí především norští závodníci.

Od svého vzniku prochází bruslení neustálým vývojem a technika se často mění. Doby, kdy se používalo jen jednostranné bruslení, jsou již dávno pryč. Stejně tak střídavé bruslení do strmých kopců lze spatřit již jen u začínajících závodníků s menšími svalovými dispozicemi nebo v turistickém pojetí běhu na lyžích. Tato technika je u výkonnostně lepších závodníků nahrazena oboustranným bruslením dvoudobým, které umožňuje lepší využití silových schopností a je výrazně rychlejší. Provádí se však s tzv. naskakováním, kdy se snaží závodník zrychlovat pohyb v kopcích tím, že se zdůrazněným odrazem nohy „naskakuje“ na budoucí skluzovou lyži a švihovou práci jí pokládá co možná nejvíce dopředu, před sebe. Způsob je to fyzicky velmi náročný, ale účinný a rychlý. Lze tak zdolávat velmi strmá stoupání s poměrně vysokou frekvencí pohybu.

Obdobná snaha závodníka o položení lyže na sněh co nejvíce dopředu je patrná i při použití tohoto způsobu běhu po rovině. Při něm se vyskytují i další nové prvky v technice. Je to především práce paží. V původní podobě se projevovala v práci paží při tomto způsobu běhu určitá nesouměrnost, kdy v okamžiku odrazu a soupažného odpichu je jedna paže mírně předsazena vpřed a hůlka zapichována pod větším úhlem než paží na straně souhlasné s odrazovou nohou. Nový způsob odpichu (souměrný) vede obě paže i hole ve stejné poloze vedle sebe. Odpich je silově náročnější, avšak účinnější v důsledku rovnoměrného rozložení sil na obě paže. Používá se v rovinatějším terénu. Výhodou je i částečná eliminace jednostranného zatížení svalů trupu a paží.

Změny je možné sledovat i v oboustranném bruslení jednodobém. Je to jednak širší poloha paží než je šířka ramen a současně větší pokrčení v loketním kloubu směrem do stran, což umožňuje intenzivnější zapojení paží a vyšší frekvenci pohybu. Odpich je pak ukončen dříve, bez protažení paží vpřed. Dochází k intenzivnějšímu zapojení břišního svalstva a k vhodnějšímu využívání hmotnosti vrchní části trupu.

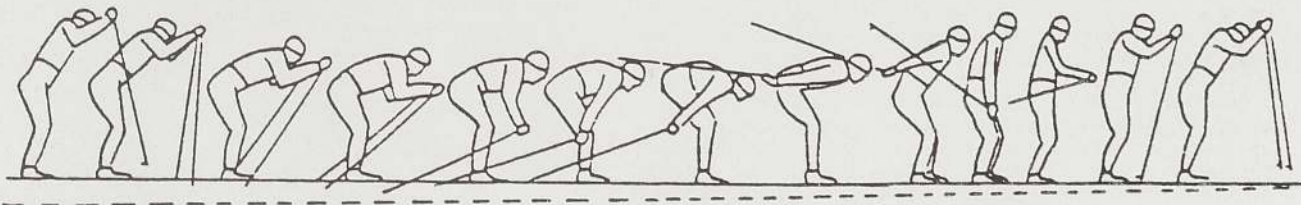
Snahou každého závodníka je umožnit technikou bruslení optimální podmínky pro výsledný pohyb těla směrem vpřed. Napomáhají tomu i dolní končetiny. V první fázi je váha přenesena na lyži, která svírá s odrazovou lyží velmi malý úhel odvratu, čímž je zaručena co největší rychlost lyžaře vpřed. V závěru skluzu však je třeba pomocí mírného nadlehčení skluzové lyže zvětšit úhel odvratu, aby nastaly ideální podmínky pro odraz z vnitřní hrany lyže. Tento náročný způsob bruslení je možné po-

zorovat pouze v krátkých úsecích závodu po startu při rozjezdu nebo naopak v cílovém spurtu. **Základním předpokladem je dobré zvládnutí rovnováhy při skluzu na jedné lyži, který by měl být co nejdelší dobu proveden po celé ploše skluznice.** V okamžiku překlopení lyže na vnitřní hranu dochází k brzdivým účinkům této hrany a tím ke snížení rychlosti. Důležitou úlohu však hraje i nastavení vhodného úhlu odvratu lyží. Rychlost napínání odrazové nohy závisí na rychlosti závodníka a rychlosti skluzové lyže, což není vždy totéž. Jestliže je rychlost lyžaře vyšší než rychlost lyže, která je více vytočena stranou, pak se odrazová noha napíná rychleji. Je-li vyšší rychlost odrazové lyže, která je pod menším úhlem odvratu, pak delší úsek dráhy, na níž se provádí odraz znamená, že se odrazová noha napíná pomaleji a vznikají lepší podmínky pro silnější odraz. Čím je větší úhel odvratu, tím je sice snadnější odraz, ale výsledná rychlost lyžaře je v porovnání s menším úhlem odvratu nižší. Proto se závodníci snaží měnit úhel odvratu i během skluzu a tak maximálně využít svých silových schopností.

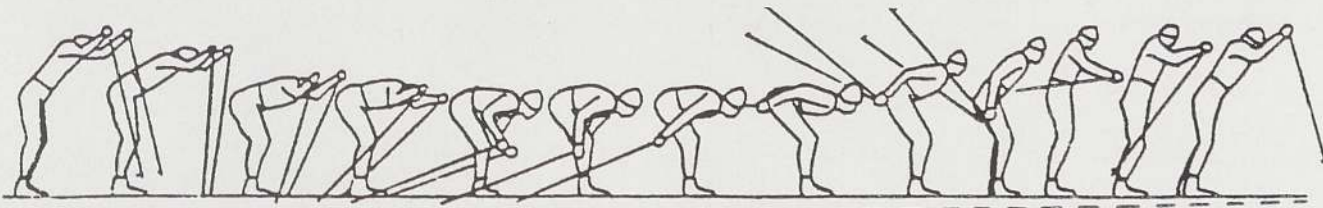
Pro všechny způsoby bruslení je charakteristická především **švihová práce horních a dolních končetin s maximálním využitím silových schopností.** Často však můžeme sledovat individuální rozdíly v technice jednotlivých závodníků, kteří případné nedostatky v technice nahrazují jinými přednostmi. U některých závodníků nedochází k dokončení přípravné fáze před přenesením váhy na skluzovou lyži, často dochází i k mírným fázovým posunům odrazu vůči odpichu. Techniku běhu výrazně ovlivňuje rozdílná frekvence pohybu, která vlastně charakterizuje jednotlivé školy běhu na lyžích. **Severská škola** je charakteristická především dlouhým skluzem, spojeným s dokonalou technikou běhu, **italská** naopak vysokou frekvencí pohybu. **Ruská škola** je charakteristická především silovým pojetím.

V každém případě však bruslení vyžaduje specifický trénink s využitím speciálních imitačních cvičení či samotných trenážerů. Že je tento způsob ve srovnání s klasickou technikou progresivnější, dokumentují i výsledky závodů. Výsledné časy při porovnání s výsledky závodů v minulosti dokazují, že vývoj v bruslení stále pokračuje a těžko by se v současné době našel někdo, kdo je schopen budoucnost tohoto způsobu běhu předvídat.

Dr. TOMÁŠ GNAD,
FTVS UK Praha

Pohybový cyklus původně doporučené techniky soupažného odpichu v mírně klesajícím terénu

Pohybový cyklus nové techniky soupažného odpichu, kterou dnes předvádějí především běžci a běžkyně Norska.

O TECHNICI SJEZDOVÉHO LYŽOVÁNÍ PÍŠE MILAN TRNKA - STEVENS

MILAN TRNKA-STEVENS, 34 let, absolvent studia sportovních věd na univerzitě v Sydney. Má nejvyšší stupeň trenéra a cvičitele sjezdového lyžování APSI. V letech 1980–83 reprezentoval Austrálii v lyžování na trávě, později jezdil jako profesionál a reprezentant Austrálie v alpských disciplínách. Dvakrát startoval na MS. V letech 1992–94 byl šéftrenérem největšího australského lyžařského střediska Thredbo Ski Racing Club. Trénoval závodníky všech stupňů výkonnosti, včetně reprezentantů. K jeho hlavním úkolům patřila příprava trenérů.

Tento lyžařský expert se nyní vrátil do ČR a chce pomáhat v nelehkém úkolu — přivést naše alpské disciplíny na mezinárodní úroveň. Slíbil, že pro náš časopis připraví seriál netradiční metodiky, který už vlastně dnes zahajujeme.

V tomto článku shrnují ve stručnosti základní poznatky nejmodernějšího směru v technice a metodice sjezdového lyžování. Většina čtenářů je bude považovat za převratné změny. Při srovnání s minulými i současnými praktikami v České republice není divu...

Uváděné poznatky jsou zaměřeny na zásadní zlepšení úrovně závodního lyžování, od nejmladších žáků až po reprezentaci dospělých. Vše je opodstatněné, založené na biomechanice a účelnosti pohybů, které z ní vyplývají. Uváděné pojetí je použitelné jak u dětí, začátečnicků, tak i u nejzdatnějších závodníků SP. Všichni totiž mají jedno společné: chtějí lyžovat co nejefektivněji a nekomplikovaně. Děti a začátečníci mohou pak mít z lyžování větší radost, závodníci mohou být úspěšnější.

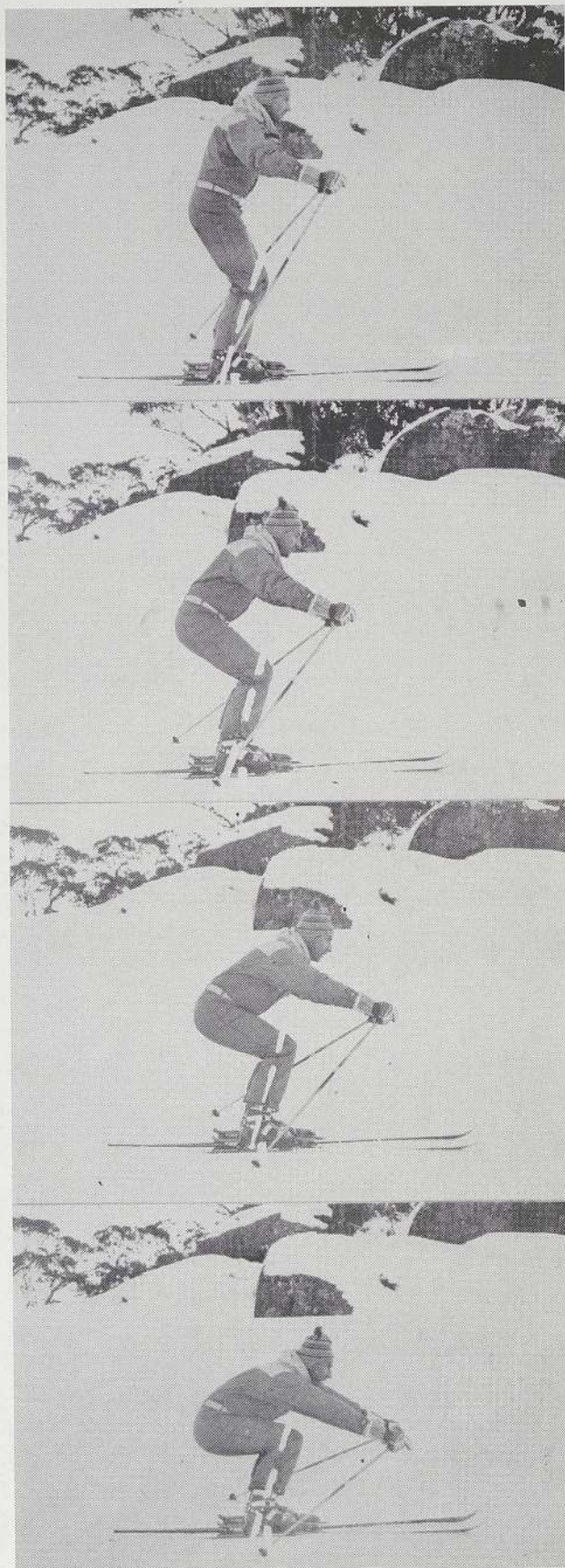
Princip: Všechny pohyby, které na lyžích vykonáváme, by měly sloužit k bezchybnému, kontrolovatelnému skluzu při všech režimech jízdy. Především je nutno udržovat rovnováhu, abychom se nedostávali do krizových situací, aby nedocházelo ke ztrátám ve stranovém smýkání lyží a k nadměrnému frikčnímu odporu ve skluzu.

Mnohým se tento úvod může zdát zbytečný, popisované zásady samozřejmé. Je to však záměr, nutnost vytvořit základ, z něhož budeme později vycházet.

Nelze opomenout ani vývoj lyžařské výzbroje, především lyží a lyžařských bot. Současná dobrá lyže je konstruována tak, že má rovnoměrný, vcelku měkký ohyb po celé délce, přitom je ale tvrdá v torzi. Klíčový je telemarský tvar lyže, kdy pod botou je lyže štíhlá a podstatně se rozšiřuje jak ke špičce, tak k patě. Při postavení lyže na hranu a jejím prohnutí, při zatížení v jejím středu pod botou, je lyže schopna sama vykrojit oblouk o podstatně menším poloměru než lyže staršího typu.

Odtud se dostáváme k dalšímu důležitému bodu: Optimální vyjetí oblouku dosáhneme zatěžováním jednoho bodu, a to právě zmiňovaného středu lyže. Tento bod není třeba posunovat předozadním směrem. Bod — **výslednice tlaku** — by měl být zachován při všech normálních situacích. Například při vyrovnávání terénních nerovností při přímé jízdě. Výslednice tlaku je konstantní ve všech fázích zvyšování a snižování se lyžaře. Všimneme si také toho, že ke snižování dochází ohybáním kolenních a kyčelních kloubů, předkláněním trupu a předpažováním ve snaze vyrovnávat předozadní rovnováhu. Přitom se skoro vůbec nemění úhel náklonu holení, který by teoreticky bylo možné měnit v kotnících. (Viz obrázky.) Pohyb v kotnících, přesněji řečeno plantární a dorsní flexe, jsou záměrně omezeny lyžařskou obuví. Nesprávně nastavený náklon bot, ať už dopředu nebo dozadu, by sjezdače vyvedl z optimální pozice. Stejně následky mají boty umožňující svou měkkostí přílišný předozadní pohyb. Vínou nesou jak výrobci bot, tak i mnozí cvičitelé a trenéři, kteří podporují tento směr a vlastně tak vycučí nesprávnou techniku.

V dalším pokračování seriálu se zaměříme na další prvky lyžařské techniky a na jejich výuku. Rozebereme problematiku vertikálního pohybu a jeho správné využití, vysvětlíme si problém takzvaného rotačního pohledu a dozvíme se, proč se dosud mylně používá proti natočení těla z kopce dolů, rozebereme jednotlivé pohyby při hranění. Například proč správné zahrnutí nevyhází z kolen a co se stane, když z nich vychází. **ČTĚTE DALŠÍ ČÍSLA LYŽAŘSTVÍ!!!**

Bíle je vyznačena výslednice tlaku

lyžařství

ÚNOR 1995
ROČNÍK 81
CENA 10 Kč

1

Vážení přátelé!

Setkáváme se nad dalším ročníkem časopisu Lyžařství, nejstaršího "dochovaného" tělovýchovného periodika u nás. Finančně složitý minulý rok jsme přežili a jak vidíte, dokonce jsme přistoupili ke grafickému zdokonalení našeho časopisu.

To jistě lyžaři uvítají. Jiná otázka je, jak uvítají zvýšení ceny, které ovšem bylo nezbytné. Nabízet časopis s barevnou obálkou, dobrým papírem i s moderním typem sazby za 6 Kč prostě nelze. Neptejte se, kolik stojí jenom materiál k fotografii na titulní straně! Dnes, kdy se denně vycházející noviny prodávají nejméně za 4 koruny a s víkendovou přílohou stojí víc než dosud stálo Lyžařství, vydávané pouze šestkrát za rok, nemůžeme stanovit nižší cenu než 10 Kč za jedno číslo, celoroční předplatné tedy 60 Kč. I tak nám tržba za prodané výtisky pokryje v optimálním případě - tedy za předpokladu pravidelně platícího distributora - jenom o málo víc než deset procent celoročních nákladů na časopis a v žádném případě ne víc než 15 procent. Lyžařství je, jako všechny odborné časopisy v tomto státě, vysoce ztrátové a převážně ho platí předsednictvo SLČR. Přesněji řečeno: Předsednictvo do částky 200 000 Kč, zbytek - prakticky dalších 100 000 Kč - by měl být získán od sponzorů, spíše však mecenášů. Kdyby se uvedenou částku přes 200 000 nepodařilo sehnat, je s časopisem konec. Damoklův meč se nad námi snáší i nadále!

Bohužel nejsme schopni zajistit vám dodávání časopisu z redakce a musíte se znovu domáhat předplatného i plnění řádných služeb u poboček PNS, jejichž inovovaný seznam znovu otiskujeme. Posílat časopis z redakce nelze především kvůli dnešním cenám poštovního. Jedna obálka s časopisem stojí i po zvýšení jeho ceny bezmála tolik jako časopis sám a zajišťovat si slevy na poště je vzhledem k našemu nákladu málo výhodné. Nemluvě o tom, že všechno kolem časopisu dělá jediný člověk a ještě časopis rozesílat je nad naše možnosti. Momentálně v sekretariátu SLČR postrádáme pracovníky/pracovnice na práci, kterou sekretariát zajistit musí, jinak naše lyžování zkolabuje. Pochopíte tedy, že posílání časopisu je to poslední, na co nám zbývá energie. I redaktor Lyžařství dělá ještě jiné věci.

Potřebujeme podstatně víc spolupracovníků, aby náš časopis byl zajímavější. To je podle mého názoru daleko důležitější než jakási nervozita kolem hledání "nové koncepce" Lyžařství. Myslím si, že nepotřebujeme novou koncepci, spíše tu dosavadní naplnit kvalitnějšími články! Jenže to není věc pouze redaktora, zvláště ne takového, který se nedostane na závody do zahraničí a ani z domova nemá právě záplavu příspěvků, zajímavých článků. Nic ve zlém, ale prosím vás, nikdo mně už neradte, co by v Lyžařství mělo být, a raději své nápady sami realizujte!! Potom poznáte, jak je to nesnadné. Blíže k tomu v článku Na okraj jednoho dopisu.

A ještě něco bych rád pověděl. Odpovědní trenéři by si měli uvědomit, že popularita časopisu závisí ve většině sportovních odvětví na momentálních výsledcích našich reprezentantů. Budou-li mít lyžaři takové výsledky, jaké mají v této sezoně dosud, zájemců o náš časopis mnoho nebude a kromě několika skalních vyznavačů bílých svahů či stop nebude nikoho zajímat! Nejvíce čtenářů mělo Lyžařství nikoli v době jakési zázračné "koncepce", nýbrž v době největších úspěchů našeho lyžování!! Potom je dokonce jedno, že časopis není třeba z těch nejlepších - a naopak, žádný redaktor na světě neudělá vysoký náklad při nezájmu veřejnosti o dané sportovní odvětví. A na čem ten zájem závisí? Na medailích! Na velkých, pokud možno dospělých a sólových medailích. Velmi si vážím práce pana Jaroslava Troušila, kterého považuji za nejlepšího redaktora Lyžařství v celé jeho historii. Přesto si neodpustím poznámku, že měl i trochu štěstí na nejslavnější období našeho lyžování, protože do doby jeho "redaktorování" se vešly takové postavy jako Raška, Jeriová, Paulů, Charvátová, Ploc, vynikající štafety běžkyň i běžců atd. Neměli by představitelé našeho lyžování hledat spíše koncepci přípravy a z nedostatku čtenářů Lyžařství neobviňovat redaktora? Najde-li se ovšem někdo lepší, rád mu ustoupím. Třeba ani já nemám pravdu...

KAREL BLÁHA

lyžařství

Ročník 81 - Číslo 1

Na titulní straně
Deborah Compagnoniová

Časopis českých lyžařů. Vydává Svaz lyžařů České republiky, odpovědný redaktor Karel Bláha. Redakce: SLČR, Mezi stadiony, POB 40, 160 17 Praha 6. Telefon sekretariátu 35 04 98. Vychází šestkrát ročně. Tiskne tiskárna Ing. V. Fabián, Klánovická 485, 194 00 Praha 9. Rozšiřují PNS a Transpress, na Slovensku PNS Bratislava. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS. Objednávky do zahraničí - kromě SR - vyřizuje PNS, administrace vývozu tisku, Hvoždanská 5-7, 148 31 Praha 4 - Horní Rožtyly. Celoroční předplatné 60 Kč, cena jednoho čísla 10 Kč. Neobjednané příspěvky autorům nevracíme ani se k nim nevyjadřujeme.

ISSN 0323 - 1445

Kdy naposledy? Intersportturné 1994 - 1995

Nevím. Redaktorem časopisu Lyžařství jsem teprve od podzimu 1990 a musím se přiznat, že do té doby jsem lyžování nesledoval tak podrobně, abych dnes mohl s jistotou tvrdit, že v Intersportturné jsme ještě nikdy neskončili tak špatně jako letos. Nejdříve si přečtěte výsledky na straně 18. a potom klidně hodte kamenem. Jedno 10. místo, jedno 20., jedno 22. Sakala se v posledním dílu turné dokonce nedostal do hlavního závodu. Dluhoš ani jednou (!!!), Jež dvakrát s "odřenyma ušima", mladého Kahánka "nebylo vidět", Sucháčka jenom jednou. Parma na někdejší slávu jenom vzpomíná, ve druhém závodě jsme měli v první padesátce jediného skokana! Vzpomínali jsme, jak před rokem Sakala běsnil nad tím, že skončil v Intersportturné až pátý, ani jeho 7. místo na olympiádě v Lillehammeru bychom teď nepovažovali za tak špatné...

Trenérovi Raškovi a jeho nemocnému srdci vskutku nezávidím. Na rozdíl od něj si myslím, že tak katastrofální výpadek nemůže být způsoben pouze menším počtem skoků na sněhu v důsledku dluhu úseku skok SLČR. Příčiny leží asi někde jinde (i když je pravda, že vznik dluhu měl být analyzován) a doufám, že vedení SLČR nebude zase považovat novinové články za pouhé pomluvy. Nic jiného si naši skokani tentokrát skutečně nezasloužili! Raději se nezmiňuji o tom, kam zmizel objev minulé sezony Krompolc, kde je Skoták, Berger, Raszka a další objevy nedávné minulosti. Jaroslavu Sakalovi lze upřímně doporučit pomoc sportovního psychologa a při té příležitosti bychom možná mohli přehodnotit postoj k trenéru Maturovi... Článek Horký brambor jménem Sakala (Lidové noviny 9. 1. 1995, autor Vladimír Šulc) má trochu přehnaný titul, v podstatě však asi pravdivý obsah. Přesto si myslím, že před časem tolik vychvalovaný Sakala potřebuje skutečně především pomoc, nikoliv odsuzování.

Protože ani ostatní naši lyžaři - snad s výjimkou akrobata Landy - nezhájili sezonu dobře, začínám mít obavy o osud tohoto časopisu z jiných důvodů než dosud. Mamá sláva, veřejnost je maximalistická a neuchlácholíte ji žádnými "objektivními příčinami"...

Naše parádní disciplína posledních let je na dně. Ježova sláva skončila s érou klasické techniky, Dluhoš se po těžkém zranění ze sezony už poněkud minulý na nové nohy nepostavil, mladí končí tak, jak bylo naznačeno. Kde je naše sláva? Fueram Pergama quondam, říkávali staří latiníci. Kdo dnes ještě ví, co to znamená?

Slabou útěchou nám budiž, že nezklamali jen naši. Propadli i jiní slavní minulé sezony. Kde je sláva Weissflogova, kam se poděli Bredesen nebo jenom o málo méně slavný Kasai? Zato loni jsme nevěděli, kdo to je Schwarzenberger, jméno Soininen znali jenom ti nejzasvěcenější, Funaki byl mezi Japonci zpravidla náhradníkem... Studenta výpočetních systémů z okolí proslulého Sappora nakonec připravil o vítězství v letošním Intersportturné teprve pád v posledním pokusu celého seriálu! Kvalitu potvrdil miláček Rakouska Goldberger, z Němců jakoby se vracel někdejší klasik Thoma, opět na sebe upozornil juniorský mistr světa z Harrachova Ahonen a především se vrátil hrdina olympiády v Albertville Nieminen.

Finové jasně zářili jako družstvo, některé závody připomínaly mezinárodní mistrovství Finska. Stalo se například, že 22. v celkovém pořadí závodníků byl z Finů až osmý! Rostoucí kvalitu potvrdili Francouzi, zatímco Rakušané až na zmíněného Goldbergera poněkud vybledli. Mezi elitu se propracoval spolehlivě se lepšící Čecon, zatímco například Petek patří spíše k oněm ztraceným, nemluvě o Freiholzovi a dalších. Inu, ve skoku na lyžích se děje hodně nového, bohužel zatím i na náš účet.

K jednotlivým závodům:

Oberstdorf

Sedmnáctiletý Schwarzenberger vévodil už kvalifikaci, nakonec porazil slavného krajana Goldbergera o 1,2 b. Naši: 22. Sakala, 29. Parma. Víc zástupců jsme v hlavním závodě neměli. Přesněji: ve finále, kam se Kahánek nevešel o jediné místo... Byl to jediný závod, v němž se umístil Weissflog, načež agentury začaly předčasně psát, že napodobuje kdysi tak slavného Wirkolu, legendárního Fina z časů Raškových. Wirkola totiž kdysi vyhrál závod Intersportturné desítkát, leč v dalších letošních závodech už v minulé sezoně tak suverénní Němec jeho primát neohrozil. Po prvním kole skvělý Nieminen neuvěřitelně zkazil druhý skok, avšak v dalším průběhu turné si všechno vynahradil. Ani Weissflog neměl důvod k radosti: Po 118 m ve zkušebním i prvním kole znamenalo 106,5 m ve druhém pádu na třetí místo. To ještě velký Jens netušil, že je to v Intersportturné jeho nejlepší letošní umístění...

Garmisch-Partenkirchen

Čtyři Finové mezi prvními šesti závodníky - k tomu netřeba nic dodávat. Šestnáctiletý Sucháček po silvestrovské kvalifikaci přijímal gratulace k překonání rekordu můstku, jenže v hlavním závodě se nedostal mezi posledních 35... Husté sněžení, mlha a vítr zpozdily začátek o 40 minut. /Zatímco v prvním závodě nebyl sníh skoro vůbec a ještě přšelol/ Nájezd se pořád měnil, závodníci různě dopláceli na počasí. Nejhůře Ahonen hrůzostrašně vypadajícím pádem, po němž mu ale jury povolila skok opakovat. (Najížděl do neupravené stopy./ Poprvé se výrazně prosadil Funaki.

Innsbruck

Tentokrát Funaki už vyhrál, z našich se dařilo Sucháčkovi a byl to jediný náš úspěšnější výsledek na nešťastném letošním turné. Problém byl tentokrát pro změnu s větrem: Kdo se odrazil do bezvětrí, neměl šanci. Prý... Jenže na výkonech Goldbergera nebo finských reprezentantů to není moc znát, takže nevím. Nebo snad skokan, který umí, má protekci i u větru? Zajímavé pořadí měl miláček domácího publika "Andy": Zatím třikrát druhý, druhý i v pořadí po třech závodech...

Bischofshofen

Do rozhodujícího závodu šel Funaki s jednobodovým náskokem, zatímco rakouský "obchodník" Goldberger, fавorit publika, kvůli finančním požadavkům už méně miláček rakouského lyžařského svazu, však nakonec vyhrál a stal se tak i celkovým vítězem. Značně mu k tomu ale pomohl Funakiho pád v posledním pokusu. Ten sice přistál za Bredesenovým rekordem můstku, ale po výkonu 131,5 m telemark neustál. Levá lyže ustřelila a následoval pád ne snad příliš nebezpečný, přesto osudový. Ke cti Funakiho budiž přičteno, že to bral sportovně a byl viditelně rád, že je zdrav.

Původně japonský náhradník tak málem zvítězil a i kdyby mu styloví rozhodčí dali méně než domácímu idolu, přesto by - nebyť pádu - musel vyhrát. Takto skončil osmý. O našich výsledcích hovoří nade všechno radost, jakou měl Parma z 20. místa. Sucháček mluvil s dětskou upřímností, nad níž by se nový trenér reprezentace měl nikoliv urazit, nýbrž zamyslet: "Pan Raška mluví pořád jenom o tom, že nebyly peníze. Měl by ale také umět poradit a neřkat mně pořád jenom, že na zkoušení čehokoliv jsem měl čas v létě..." Asi měl kus pravdy i trenér Höhn, působící bohužel v zahraničí: "Když se nám nedaří, ztratíme nervy a začneme se vzájemně obviňovat. To je bohužel naše typická vlastnost!"

Závěr si udělte sami! Já mohu alespoň tvrdit, že k tomu, aby hodnotili, jsou odborníci! My totiž máme ještě jednu nešťastnou vlastnost: Právo na kritiku přiznáváme jenom tomu, kdo nás chválí...

K. B.

Radost jenom ze sněhu a z diváků

Ne příliš často se u nás koná závod SP v kterémkoliv odvětví lyžování. Tím spíše jsme dlouho předem bědovali, proč musíme pořádat dva v jednom vikendu. Určitě to byla škoda, leč FIS trvala na svém: Jeden z vašich pořadatelů by se závodu musel vzdát! Což pochopitelně žádný nechtl...

V Novém Městě jako v Norsku

Přivaly sněhu v posledních dnech před závodem v Novém Městě na Moravě udělaly pořadatelům trochu starosti, rozhodně to však byly starosti příjemnější než původně obávaný nedostatek sněhu a pomoc sněhovými děly. I do závějí si našlo cestu nečekané množství diváků. Když novináři obcházeli vývěsku s nápisem 30 000 spectators, nevěřili svým očím. Soudě podle situace na trati si organizátoři nic nevymysleli. A zasloužili si to - novoměstští jsou správní lyžařští nadšenci, ale také odborníci. Závody v běhu určitě dělat umějí.

S diváky, jejichž špalíry překonala snad jenom olympiáda v Lillehammeru, však byly i potíže. Cestička pro závodníky byla místy až příliš úzká, běžci neslyšeli pokyny trenérů. Inu, na to si profesionál musí zvyknout. Sotva si však zvykne na množství kuřáků a jejich zapálených cigaret při závodech! Podobné problémy znám i z atletiky a z vlastních zkušeností vím, co znamená vdechnout kouř z cigarety kilometr před cílem maratónu nebo chodecké padesátky. V mrazivém horském vzduchu to je jistě ještě horší, a nejen v závěru závodu. Kuřákoví však něco takového těžko vysvětlíte... To byla snad jediná skvma na perfektní organizaci - zákaz kouření při závodech se asi těžko podaří dodržovat. Tolik pořadatelé zase v Novém Městě nemají!

Ruské běžkyne

Nemá smysl po několika týdnech líčit průběh závodů, které jste mohli sledovat v televizních přenosech a další den v novinových referátech. Pozastavíme se proto jenom u několika bodů.

Ruské běžkyne jsou určitě prvním z nich. Jejich suverenita překonává všechna očekávání a pomalu vzbuzuje podezření. Jistě, Rusky vždycky patřily ke světové špičce, ale co je moc, to je příliš. Trefně se vyjádřila naše Kateřina Neumannová: "To už vypadá, jako kdyby se běžkyne všude válely a trénovaly jenom Rusky..." Nejednoho z našich novinářů napadla paralela s čínskými atletkami-vytrvalkyněmi, případně s čínskými plavkyněmi. Já vím, že to je podezření možná nespravedlivé, ale sportovní svět už leccos poznal a podezření se proto nelze divit.

Vjalbeová už pelotonu lyžařských vytrvalkyň jednou kralovala. Potom trochu ustoupila a svět se naučil jména Jegorovová, Belmontová, di Centaová. Teď je tu Jelena znovu. I po rozvodu si ponechala slavné jméno, ale odstěhovala se zpět do Ruska. Trať se jí zdála skoro příliš lehká. Inu, kdo umí, umí - nebýt onoho podezření. Vývoj ukáže, zda podezíráví měli pravdu nebo ne.

Norové horší, Finové lepší

Nejočekávanější mužskou výpravou byli samozřejmě Norové, ale tentokrát zklamali. Dáhlie sice právě tady před pár lety vešel do světa velkého lyžování, tentokrát ale už od průjezdu stadionem /jely se dva okruhy 7,5 km/ tušil, že nevyhraje. A když Kirvesniemi slyšel od svého servismana na 9. kilometru, že má 10 sekund náskok, rozjel se naplno pro velké vítězství. Jistě, prohrát může ve sportu každý, ale Norové tentokrát propadli i jako družstvo, o čemž svědčí také umístění jejich štafety. Ulvangova sláva zřejmě už trvale odeznívá, kdo přijde na jeho místo? A co zbyde s norského běžeckého zázraku, až bude za zenitem sil i Dáhlie?

Naše propadliště

My však máme nejméně právo mluvit o tom, kdo zklamal. Petr Honzl, sportovně-technický ředitel závodů a člověk, který toho s naší běžeckou reprezentací ještě za federace prožil nemálo, právem označil naše vystoupení mužů i žen za ostudné a nedůstojné. Dopadli jsem vůbec někdy při doma pořádaných závodech tak špatně?

Nechci Petrovi připomínat, jak se na mě zlobil, když jsem už před třemi lety psal v souvislosti s našimi běžci-muži

o ústupu ze slávy. Jak rád bych neměl tenkrát pravdu! Ostatně Honzl sám má znovu příležitost, protože byl nečekaně a v průběhu sezony jmenován předsedou trenérské rady. Tím smutněji však zněla jeho rezignovaná slova o tom, že tuhle sezonu musíme nějak přežít. Má pravdu, že chyba je nutně v systému a v koncepci práce. Na druhé straně se obávám, máme-li "lidi", kteří při lepší koncepci přípravy odvedou víc. Samozřejmě, že není v pořádku, když reprezentanty porazí domácí běžec národní skupiny, který nikdy neměl výhody reprezentanta. Ale kolik takových chlapců je a kolik naopak máme bývalých vynikajících juniorů, kteří skončili buď úplně nebo tím, že s velkou slávou objíždějí "laufy" a porázejí rekreanty!! Umístění 38., 51., 53., 54. atd. - to se snad ani nedá psát.

Podobné je to s výsledky našich žen. Jestliže postavíme dvě štafety a obě obsadí poslední dvě místa, tak je "cosi snilého" v našem lyžování.

Nejede-li Neumannová, nemáme zkrátka nikoho! Nápadné mně byly už postavy našich dívek, zejména patrně v televizním přenosu. Která ze startujících je z České republiky, to se většinou pozná na první pohled. Víím, že mně za tato slova zase někdo vynadá a zatratí mne, ale co mám napsat, když právě somatotyp usvědčuje alespoň z některých chyb, jichž se dopouštíme při výběru i v přípravě? Ovšem, při výběru... Máme si vůbec z koho vybírat? Skutečností je, že ani v kategorii žen se nepoznalo, která závodnice ČR je reprezentantka ve SP a která se dostala na start jenom proto, že se závod pořádal u nás. Přitom u juniorské kategorii jsme na tom nebývali špatně ani v ženské kategorii.

Budou sponzoři?

Kdyby zůstala ČSFR, asi by nás dnes v běhu na lyžích reprezentovali výhradně sportovci ze Slovenska. Porázejí nás nejen oni, ale také Francouzi, Poláci, dokonce Japonci! Naše ženy nevyhrály vůbec nad nikým, nad kým vyhráli muži? Pokud Neumannová skutečně bude vždy dávat přednost lyžování před závody horských kol, jak v Novém Městě novináře ujišťovala, máme jednu závodnici "do světa". Muže, bohužel, asi žádného.

V souvislosti s tím už slyším, že jsem to s kritikou zase přehnal a že takhle neseženeme pro lyžaře sponzory. Z tohoto problému totiž někteří představitelé našeho lyžování obviňují výhradně novináře! Asi se naivně domnívají, že sponzoři čtou především novinové články a moudrosti panů redaktorů. Ale kdepak! Sponzoři čtou VYSLEDKY závodů a věří, že jim je úplně jedno, v jaké omáčce je noviny čtenářům naservírují. Za neúspěchy, ani za ty komerční, nemůže novinář. Zmínil jsem se o tom už v úvodníku tohoto čísla Lyžařství.

Vjalbeová na smítku Tomáše Macka

Už nejen Kenži...

Ani v Liberci si předem nebyli právě jisti dostatkem sněhu. Nakonec se den před závodem dočkali záplavy, která stotisícové město úplně ochromila a způsobila v něm nemálo starostí. Snad se ty starosti promítly i do počtu diváků. Těch bylo zejména v Liberci při skoku velmi málo a ne jeden z nich možná právě uklízel sněh... Druhý den to v jabloneckých Břízkách bylo o málo lepší, i když s Novým Městem zcela nesrovnatelné.

Příjmení Ogiwara

jsme zatím spojovali výhradně s křestním jménem Kenži. /Za přepis japonských jmen ručím a nevěřte tomu, jak které jméno přepisují naše deníky. Já jsem japonštinu studoval!/ Že má tento světoznámý sruženář bratra-dvojče, jsme ani nevěděli. Cugiharu - přičemž správnou výslovnost tohoto jména česky vůbec nelze zapsat /snad Cgchikar, ale stále to není ono.../.

Prý je o pět minut mladší než Kenži, ovšem stále vtipkuje: "Nevím, kdo na to přišel. My jsme si byli od malička tak podobní, že nás v porodnici klidně mohli zaměnit!" Napadá mě hrabalovská historka, nejsem-li já to utopené dvojče.

Podobně zábavně se vyjadřuje i trenér Čicharu Saitó, věčný smíšek. "Je dobré, že jsme tak dobří. Máme také z čeho vybírat. Závodů dospělých a juniorů se v Japonsku pravidelně zúčastňuje 110 sruženářů a dětí máme snad tisíc! Japonci jsou navíc stále velmi hrdí na právo reprezentovat svou zemi. Hodně skáče-me na umělé hmotě, protože sněhu je málo. Domní-váme se, že mladí musejí především skákat, běhat se mohou naučit i později. Skákat se ale musí především hlavou, nikoli na hlavu!"

Američané a Norové

Američané byli největším překvapením po skoku. Vítězem se nakonec stal Rakušan Mario Stecher, ale další dvě místa patřila barvám USA. Škoda, že běhat neumějí vůbec... Podobně jako v Novém Městě, i tady při skoku zklamali Norové, kteří naopak běhají výborně. Jenže když byl Lundberg po skoku 35. a Elden dokonce 40., zázrak samozřejmě neudělali. Konečné 16., resp. 22. místo je i tak neuvěřitelné, ale...

Podobně naši

Vzpomněl jsem si, že Milan Kučera býval kdysi především vynikající skokan a mnohem horší běžec. Tady skončil po skoku na skvělém 8. místě, Kopal 12., to vypadalo slibně. Leč běh všechno pokazil. Tak, že víc už se to snad pokazit nedalo. Kopalova léta přece jenom při běhu musejí být znát a Kučera mladší je asi zase víc skokan. Stěžoval si na příliš náročnou trať, jako jediný z první desítky. O dalších našich není příliš co psát... Ani sruženáři nám v této sezoně mnoho radosti nedělají.

Závěrem

K postupovému klíči mezi kontinentálním a světovým pohárem se vrátíme ve zvláštním materiálu. Já ho vůbec nechápu a obávám se, zda v budoucnu nevidíme v SP kromě dvou nebo tří Japonců samé Nory...

KAREL BLAHA

Kenži Ogiwara na smímku Jiřího Bergera

ZEMĚTŘESENÍ V HARRACHOVĚ

(Mistrovství republiky v běhu)

Toto zemětřesení sice nebylo tak tragické jako bezprostředně předcházející katastrofa v Japonsku, ale pro naše lyžování může mít své důsledky. Vlastně: určitě je mít bude. Je pochopitelné, že za týden po SP v Novém Městě na Moravě se nikdo z našich závodníků a závodnic nezlepšil, takže schůze úseku běhu na lyžích rozhodla o převratných změnách.

Je otázka, nakolik prospějí věci. Měnit vedoucího trenéra či dokonce reprezentační družstva v průběhu sezony a krátce před mistrovstvím světa je riskantní. Navíc se domnívám, že okamžité zlepšení sotva nastane. Krize v našem běhu na lyžích je staršího data a jak se ukazuje, marně hledáme vinu v trenérech. Zejména pak v trenérovi reprezentačních družstev, který za současného stavu mnoho neovlivní. Trenér - ať sebelepší - je příliš odkázan na "materiál", s nímž pracuje. To je známá zkušenost ze všech individuálních sportů, a možná nejen individuálních. Jde nepřímo i o určitou satisfakci pro Bohuslava Rázla, který na sebe neúspěchy mužů v Lillehammeru. Nyní se ukazuje, že vinu nenesl především on. Pokud ano, tedy za to, že nedokázal družstvo postupně doplňovat kdysi nadějnými juniory, z nichž nakonec v kategorii dospělých nikdo světové úrovně nedosáhl. V ženách je situace ještě o málo horší. Kromě Kateřiny Neumannové momentálně nemáme jedinou lyžařku schopnou mezinárodní konkurence na úrovni SP, MS nebo ZOH.

"Káča" nastoupila v Harrachově k první části domácího běžeckého šampionátu po virovém onemocnění, které bylo příčinou její absence v Novém Městě. Přesto, že nejméně týden netrénovala, ujela svým soupeřkám tak, že "v tréninkovém rytmu totálně zsměšnila tréninkové úsilí všech ostatních, pokud ovšem vůbec nějaké existuje". (Lidové noviny, 23. 1. 1995). S kolegou Šulcem jsem - pokud jde o jeho články týkající se našeho lyžování - v minulosti často nesouhlasil, tentokrát mu však dávám plně zapravdu. Dokonce se obávám, že tréninkové úsilí soupeřek Neumannové existuje, ale tím hůř! Nejblíže jí byla na 15 km Vondrová, leč s děsivým odstupem. O dalších, včetně Zelingerové, je skutečně lepší nemluvit. Jejich výkony jsou přímo amatérské a téměř se nepoznají, která naše běžkyně měla nebo neměla podmínky k přípravě na úrovni reprezentace. Také v neděli proletěla Kateřina pětku zcela suverénně. Nevadilo jí ani špatné počasí, vítr a plískanice mokrého sněhu.

V mužích je domácí konkurence vyrovnanější. Naštěstí však nad výsledky, respektive dosaženými časy lyžařů, chybí srovnání se světem. Na rozdíl od atletiky lze v lyžování leccos svadět na počasí, profil terénu, kvalitu sněhu atd. Ani v mužích se příliš nepoznají, kdo byl nebo nebyl reprezentant a kdo měl příslušné podmínky k přípravě na sněhu v zahraničí. Fousek opět potvrdil, že je třeba s ním počítat, zatímco někteří nadějně vyhlížející z minulých sezon zapadli, například Gunnar Havel. A nejen on. Josef Kučera (23 let), jmenovec našeho nejlepšího sdruženáře Milana, je snad jediný, kdo nezklamal. Těžko však říci, nakolik uspěje v kvalitnější konkurenci.

Rešili to fotbalově

Řešení, které jsem komentoval už v úvodu, připomíná stínání hlav fotbalových trenérů. Na vlastní žádost okamžitě odstoupil trenér Šíp. O tom, kdo ho nahradí, se vedly spory. Padala jména Sturm, Bartoš, dokonce i nedávny reprezentant Švanda. Vedoucí úseku Čestmír Skrbek prý uvažoval o trenérovi ze zahraničí, obávám se však, že ani šéftrenér Norů by z naší současné "špičky" zážrak neudělal. Nejblíže pravdě je patrně jeden z našich dlouholetých reprezentantů Teplý, který novinářům řekl: "Bude se muset začínat od začátku. Tak, jako před deseti lety Bohuslav Rázl. Mělo by vzniknout zhravé jádro pro příští sezony, patrně už bez nás."

Trenér Šíp nakonec zajistil, co mohl. Více nebylo v jeho moci - jak praví přísloví - "kde nic není, ani čert nebere". Vybrat bude nutné mezi dnešními patnáctiletými a potom se snažit, aby po přechodu mezi dospělými zase nezapadli."

Zemětřesení pokračovalo praktickým rozpuštěním stávajících reprezentačních družstev. Dále bylo rozhodnuto, že na závody SP do Skandinávie odjedou pouze Neumannová a Benc. (Kupodivu nikoli mistr republiky Kučera...) Neumannová má jako jediná naše běžkyně dostat důvěru pro MS v Thunder Bay. O štafetu po "propadáku" v Novém Městě zřejmě opravdu nemá smysl uvažovat. Mužů by mělo na MS startovat asi pět. To raději nekomentuji - myslím si, že podstatně lepší než ženy nejsou. Mají však alespoň šanci přesvědčit mě a další škarohlídy, že nemáme pravdu. Rád se jim po MS v našem časopise omluvím!

Hodně sporů bylo kolem znovuzavedení centrální přípravy reprezentačních družstev. Tato forma práce totiž zajistí, že šéftrenér skutečně ovlivňuje přípravu a není pak odstaven za chyby jiných. Specifika lyžování v zemi s nedostatkem sněhu navíc nutí k tréninku na sněhu v zahraničí a ten jinak než centrálně nezajistíme. Zbývá však otázka, kdo takovou přípravu při dnešní úrovni naší reprezentace zaplatí... (Ačkoliv: Muži de facto společnou přípravu měli - převážně jsou to členové Dukly Liberec...)

Obávám se, že nás čeká ještě několik neúspěšných let a pohled na naše juniory moje obavy jenom potvrzuje.

Ostatní vyčtete z výsledků: Ženy - 15 km K: 1. Neumannová 48:22,0, 2. Vondrová -2:55,8, 3. Zelingerová -3:34,1, 4. Šaldová -4:01,5, 5. Rázlová Jana -4:24,8. Juniorky - 1. Šaldová 52:23,5, 2. Kubištová 54:32,9, 3. Balatková 55:14,2. 5 km V: 1. Neumannová 15:32,7, 2. Letenská 16:44,8, 3. Vondrová 16:52,8, 4. Hanušová L. (1. juniorka) 16:55,4, 5. Zelingerová 17:14,7.

Muži - 30 km K: 1. Kučera 1:25:34,8, 2. Teplý -1:07,6, 3. Benc -1:18,3, 4. Fousek -1:18,5, 5. Kvapil -1:42,8. I. 15 km V: 1. Benc 41:01,1, 2. Korunka 41:20,4, 3. Fousek 41:22,0, 4. Čáslavský 41:22,9, 5. Kučera 41:23,1. Junioři: 1. Matějka 45:48,8, 2. Bureš -22,1, 3. Kubica -23,2.

Kateřina Neumannová na snímku Tomáše Macka

A kdo bude další?

Také mistrovství ČR v severské kombinaci se konalo týden po doma pořádaném závodě SP. Dějištěm skoku byl opět Liberec, běželo se tentokrát v Bedřichově. Mistrovství vyznělo podstatně optimističtěji než domácí vrchol běžců a běžkyň, ačkoliv velkých výsledků v mezinárodním měření sil jsme se v této sezoně ani od "kombiňáků" zatím nedočkali.

Milan Kučera konečně začíná splňovat naděje, které jsme do něj vkládali v letech jeho juniorských úspěchů. Tenkrát to byl ve své věkové kategorii závodník skutečně světový, první sezony mezi dospělými tak nadějně nevypadaly. Tentokrát vyhrál díky vyrovnaným výkonům ve skoku i v běhu, což je v kombinaci nejdůležitější. Už po skoku vedl, náskok pak ještě zvýšil. Za ním skončil dvaatřicetiletý Miroslav Kopal, který se prý už mezi kolegy závodníky cítí "málem jako tatka", jak se sám vyjádřil. Pamatujeme si, že původně hodlal skončit olympiádou v Lillehammeru. Ta však pro něj dopadla mimořádně nešťastně - v podstatě ji proležel v posteli. Pustil se tedy znovu do boje a zatím nemá důvod končit. Horší je, že klesající výkonnost prokazují někteří úspěšní borci minulých let, například Máka, ale i ještě nedávni nadějní junioři. Z těch obstál Pánek, méně už je v posledních sezonách slyšet o Hradilovi a Skopkovi.

Ze všeho nejhorší na naší severské kombinaci je ale počet závodníků. Mistrovství republiky je prakticky jediný "pořádný" závod dospělých u nás - jinak startujeme výhradně na závodech SP a EP. Domácí šampionát přivedl na start pouze sedm dospělých závodníků, což je hrůza. Jinak řečeno: Kdo není v Dukle, prakticky ztrácí možnost se tomuto odvětví věnovat jako závodník starší 21 let.

Právě týden před domácím mistrovstvím jsme slyšeli od japonského trenéra sdruženářů, že v Japonsku

pravidelně závodí 110 dospělých! Inu, je to mnohem lidnatější země, i tak ale stojí další vývoj v naší severské kombinaci za zamyšlení. Odborný úsek by se neměl nechat ukolébat tím, že momentálně nemá takové problémy, jaké letos mají naši skokani i běžci. Aby je časem neměl také...

Rodinný podnik?

Ještě jedna věc je na naší severské kombinaci nápadná: Tento sport jakoby připomínal někdejší tradice řemesel děděných v rodině z generace na generaci. Milan Kučera je syn kdysi slavného Tomáše Kučery, dalším synem slavného sdruženářského otce je Ladislav Rygl, neztratil se ani syn reprezentačního trenéra Šablatury Martin, k vidění byl i Matura mladší. Toho ale vzhledem k jeho věku otec, bývalý reprezentační trenér skokanů, nenechal patnáctikilometrový běh dokončit. ("On by to nějak přežil. Bojím se ale, že by na trati moc vykrvácel a mohl by na tuto disciplínu zanevřít," vysvětloval po závodě Matura senior.)

Kopal má pravdu, když říká, že domácí závod pro něj těžko může znamenat nějakou motivaci. "I když je naše republika tak malá, sedm mužů na jejím mistrovství je počet hanebný!" řekl. Stěžoval si i trenér Luděk Šablatura: "Skutečně nemám příliš na vybranou. Naděje by se pro Thunder Bay měly upínat ke štafetě, protože v individuálním závodě bude konkurence nad síly většiny našich. Na MS 1993 jsme skončili ve štafetě pátí a rád bych, kdyby kluci takové umístění přinejmenším zopakovali. Jenže k tomu potřebuju čtyři borce, a raději pět. Kučera i Kopal mají "fazonu" dobrou, jenže koho k nim? Dnes ještě nevím... Hodně bude záležet na skoku, protože běžecská trať byla pro štafety zkrácena na 5 km. I když se poběží čtyřikrát, náskok ze skoku se bude obtížně stahovat."

Výsledky: 1. Kučera 43:39,8 (skok 244,5 b.), 2. Kopal -48,5 (236,5), 3. Pánek -1:08,2 (233,5), 4. Rygl, zároveň vítěz kategorie juniorů -1:42,8 (234,5).

S Goldbergerem o Intersportturné

Pane Goldbergere, nedomníváte se, že jste vyhrál Intersportturné jenom díky tomu, že Funaki v Bischofshofenu upadl?

"Ne, kdyby to bylo nezbytně nutné, skočil bych o tolik dál než Funaki, kolik bych potřeboval."

Jak vysoko stavíte obě vaše vítězství (v letech 1993 a 1995) na tomto turné?

"Jedná se o mé největší životní úspěchy, po nich pak následuje můj dvousetmetrový let v uplynulé zimě v Planici."

Na co si troufáte při mistrovství světa v Thunder Bay?

"Chci vyhrát. Titul mistra světa však nemá kvalitu vítězství v Intersportturné nebo ve Světovém poháru."

Jste jedním z nejznámějších rakouských sportovců. Komu za tento fakt vděčíte?

"Mému prvému trenérovi Richardu Diessovi, který mne před osmi lety jako skokana objevil. Jinak by se ze mne stal fotbalista. S Richardem Diessem jsem se také nyní na turné připravoval."

Proč se i ve vašich 22 letech k tomuto trenérovi stále vracíte?

"Protože mne naučil pozitivně myslet."

(tm)

Akrobati úspěšně

Akrobatické lyžování je stále tak trochu "na vedlejší koleji" pokud jde o zájem našeho publika. (Zdůrazňuji našeho, protože v některých zemích už tomuto svéráznému odvětví přišli na chuť a například ve Francii patří lyžařští akrobaté k nejpobulárnějším sportovcům.) Je to škoda - akrobati jsou v této sezoně zatím z našeho lyžování nejúspěšnější! Především Pavel Landa v baletu, ale i další.

Například při závodech Evropského poháru v Chatelu (Francie) vyhrál Aleš Valenta soutěž ve skocích a v kombinaci, Denisa Fukalová obsadila v baletu 2. místo, Dan Pajer byl 5. v téže disciplíně. Při zatím zcela amatérských podmínkách našich závodníků i nedostatečném vybavení pro trénink skoků v České republice je především Valentův výsledek pozoruhodný. Ani jako družstvo jsme nezklamali - 3. místo za Francií a Německem je vzhledem k nesrovnatelně lepším podmínkám těchto zemí vynikající.

K závodům SP, ať už s naší účastí nebo bez ní, se vracíme zpravodajským servisem ČTK. Mimo jiné proto, aby se čtenáři Lyžařství postupně seznamovali se jmény nejlepších závodníků a závodnic.

TIGNES 16. prosince (ČTK) -

Český reprezentant v akrobatickém lyžování Pavel Landa obsadil v prvním závodě Světového poháru v sezoně 1994/95 - baletu ve francouzském středisku Tignes - třetí místo. Závodu se zúčastnili lyžaři ze 24 zemí. Výsledky - Muži: 1. Becker (Fr.) 24,90 b., 2. Baumgartner (Švýc.) 23,75, 3. Landa (ČR) 22,90. Ženy: 1. Breenová (USA) 26,45, 2. Kušenková 25,05, 3. Batalovová (obě Rus.) 23,10.

WHISTLER 7. ledna (ČTK) - Osmé místo obsadil český reprezentant Pavel Landa v závodě Světového poháru v akrobatickém lyžování - baletu ve Whistleru v Severní Americe. Vítězem se stal Švýcar Heini Baumgartner, zatímco favorizovaný Francouz Fabrice Becker obsadil v semifinále dvanácté místo a nepostoupil mezi osm finalistů! Soutěž žen vyhrála mistryně světa a vítězka Světového poháru Elen Breenová z USA.

Výsledky - Muži: 1. Baumgartner (Švýc.) 24,60, 2. Edmonson 24,00, 3. Bodnar (oba USA) 22,20, 8. Landa (ČR) 17,20. Ženy: 1. Breenová (USA) 26,90, 2. Fechozová (Fr.) 25,70, 3. Kušenková (Rus.) 25,30.

WHISTLER 8. ledna (ČTK) - Druhý závod Světového poháru v akrobatickém lyžování v jízdě na boulicích vyhrál ve Whistleru v Kanadě Rus Sergej Šuplecov. Protože zvítězil i v prvním závodě této disciplíny ve Francii v klasifikaci Světového poháru, upevnil své vedoucí místo v celkové klasifikaci. Druhé místo ve Whistleru obsadil vítěz SP Edger Grosiron z Francie, třetí byl olympijský vítěz a mistr světa Jean-Luc Brassard z Kanady. Soutěž žen vyhrála Raffaele Monodová, v Tignes druhá, a rovněž vede klasifikaci Světového poháru.

Výsledky - Muži: 1. Šuplecov (Rus.) 27,06, 2. Grosiron (Fr.) 26,91, 3. Brassard (Kan.) 26,17, 4.

Moseley (USA) 25,66, 5. Cotte (Fr.) 25,53, 6. Rodman (USA) 24,65. Ženy: 1. Monodová (Fr.) 24,04, 2. McIntyreová 23,74, 3. Weinbrechtová (obě USA) 23,58, 4. Dymčenkova (Rus.) 23,04, 5. Cattelinová (Fr.) 23,00, 6. Olejnikovová (Rus.) 22,61.

WHISTLER 9. ledna (ČTK) - Vítězem třetího závodu Světového poháru v akrobatickém lyžování - skocích - se stal ve Whistleru v kanadské provincii Britská Kolumbie Rakušan Christian Rijavec. Vyhrál

s obrovským náskokem před Francouzem Sebastianem Foucrasem a Nicolasem Fontainem z Kanady. Mezi ženami byla nejúspěšnější Australanka Kirstie Marshallová.

Výsledky - Muži: 1. Rijavec (Rak.) 244,32, 2. Foucras (Fr.) 230,18, 3. Fontaine (Kan.) 218,40, 4. Feddersen (USA) 210,59, 5. Langlois (Kan.) 208,95. Ženy: 1. Marshallová (Austr.) 176,56, 2. Kusterová (Švéd.) 157,66, 3. Kusterová (Švýc.) 156,17, 4. Brennerová (Kan.) 151,12, 5. Schmidová (Švýc.) 150,50.

Snímek archiv

Koupím všechny ročníky časopisu Lyžařství od roku 1988 včetně.

Stanislav Špak

Radniční náměstí 2, 739 32 Vratimov 1

Velkými zůstávají:

FRANZ KLAMMER

Jeho úspěchy patří do Guinnessovy knihy rekordů: 25 vítězství ve sjezdech Světového poháru totiž nikdo jiný předvést nedokázal. Hned při svém prvním triumfu ve Val Gardeně 1973 ustanovil Rakušan FRANZ KLAMMER traťový rekord - jeho průměrných 112,2 km/h dodnes kraluje světovým tabulkám. Stejně tak vítězná série v tzv. Klammerově zimě 1974/75, kdy vyhrál osm z devíti pořádaných sjezdů Světového poháru, ve Wengenu pak s rekordním náskokem 3,54 sekundy před druhým Italem Herbertem Plankem. Po olympijském vítězství v Innsbrucku 1976 a deseti vítězstvích ve sjezdu v jedné řadě se dostal Franz Klammer do krize. Následovalo 1 366 dnů bez toho, aby stanul na stupni nejvyšším, ale v prosinci 1981 císař Franz ve Val d'Isere opět zajel nejrychlejší čas. Radoval se ještě o rok později ve Val Gardeně a naposledy v Kitzbühelu 1984 - rok před koncem své závodnické kariéry.

"Děkuji lyžování za všechno. I za moji ženu," pronesl Klammer. Evu Hammerlovou, dceru průmyslníka a studentku medicíny, potkal v roce 1975 při tréninkovém táboře v Tunisku. V současnosti je Franzi Klammerovi 41 let. Podniká, pracuje pro rakouskou televizi ORF, zabývá se reklamou a startuje v závodech bývalých lyžařských hvězd.

Pane Klammere, co je dnes vlastně vaším hlavním zaměstnáním?

"Dělám tolik věcí, že na tuto otázku nedokážu odpovědět. Sednout si v klidu v kavárně ke kávě je pro mne věc naprosto cizí - stejně jako pro Annemarii Moseovou-Prollovou."

Hovoří se nejméně o 15 milionech šilinků, o které jste byl připraven v souvislosti s vaší oděvní a lyžařskou kolekcí "Klammer Line". Nelomcuje s vámi ještě dnes vztek, když pomyslíte na vaše tři vysoce zaplacené manažery?

"Ne, na to mi chybí konfliktní potenciál. Nechci se hádat. Jsem také člověk, který občas něco udělal špatně."

Björn Borg se po svém podnikatelském zruinování několikrát pokusil o sebevraždu...

"Jenomže Björnovy obchody se pohybovaly ve zcela jiných dimenzích. Já jsem naštěstí včas přibrzdil a opustil scénu."

Patrick Ortlieb jednou prohlásil, že v žádném případě nechce v budoucnosti žít ze své lyžařské minulosti. Co vy na to?

"Kdybych vlastnil hotel, tak bych to možná také říkal, jenže jsem vyrostl v Mooswaldu a nic podobného nevlastním. Nevidím nic špatného na tom, když člověk žije ze své minulosti a navíc ještě k tomu podává adekvátní pracovní výkon."

Není vám líto, když slyšíte, že současní olympijští vítězové ve sjezdu vydělávají okolo deseti milionů šilinků ročně na reklamních smlouvách?

"Přeji jim je. Dnes bych se patrně s 25 vítězstvími ve Světovém poháru dokázal zaopatřit na zbytek svého života. Závodil jsem však v jiné době. Ovšem hned musím dodat, že jsem nezavodil pro peníze, ale proto, že mne lyžování nesmírně bavilo."

Bývalí sjezdaři vůbec tvrdí, že dříve bylo ve vašem sportu hodně věcí jinak.

"Nedá se příliš porovnávat doba Toniho Sailera s mojí, ani moje doba se současností - i když to novináři rádi dělají. Popravdě řečeno, chybí mi také ten pravý pohled. Když je člověk uvnitř bílého cirkusu, myslí si, že je to nejdůležitější věc na světě. Když je potom mimo něj, zdá se mu jen z poloviny tak důležitý."

Kariéra trenéra vás neláká?

"Když jsem skončil se závodním lyžováním, chtěl jsem hlavně z lyžařského kolotoče vypadnout, cítil jsem se velmi unavený. Navíc jsem si v té době příliš

Snímek archiv

nerozuměl se svazem, protože jsme s některými kolegy chtěli založit vlastní sjezdařskou skupinu a trhnut se od Světového poháru. Dnes už je trénink mnohem komplexnější než býval, a tak vím, že až bude vypsan nějaký konkurs na trenéra, nezúčastním se ho."

Známy citát Bernharda Russiho o olympiádě v Innsbrucku říká: "Neexistuje dokonalejší, lepší, dramatictější závod, než jakým byl olympijský sjezd v Innsbrucku." Souhlasíte?

"Víte, nebyl to o nic dramatictější závod než mnohé jiné. Russi si vylosoval startovní číslo tři, které jsem si před závodem přál, zatímco mně připadla pro změnu patnáctka, mé neoblíbené číslo. Russi dlouho vedl a já musel jeho čas překonat. Potom už byl jen happy end pro mne, zatímco Russi zůstal v úloze velkolepého soupeře a velkolepého poraženého."

Říká se o vás, že v loterii sážete vždy čísla 3, 14, 15, 16 a 34. Proč?

"Protože jsem trouba, jinak bych totiž věděl, že veškeré štěstí připadající na tato čísla jsem už vyčerpal. S šestnáctkou jsem slavil své první vítězství ve Světovém poháru, s patnáctkou jsem získal zlato v Innsbrucku, se čtrnáctkou v roce 1983 rozhodl o zisku mého pátého malého globu za sjezd, s trojkou vyhrál řadu závodů a se čtyřiatřicítkou zvítězil v Bad Kleinkirchheimu ve svém prvním mezinárodním závodě v životě."

Od doby Karla Schranze (1970) čeká Rakousko marně na svého dalšího mužského vítěze v celkové klasifikaci Světového poháru. V roce 1975 jste byl velmi blízko.

"Stenmark, Thoni a já jsme měli před posledním závodem, kterým byl paralelní slalom ve Val Gardeně, po 240 bodech. Italové však našli strmý, ledovatý svah speciálně pro Thoniho a na něm jsem byl bez šance."

Týden předtím vám v Megeve při sjezdu vypnulo

vázání.

"Ano, a ještě předtím jsem v obřím slalomu ve Whistler Mountain byl druhý po prvním kole a ve druhém po nejlepším mezičase vypadl tři branky před cílem. Kdybych tehdy dojel, vyhrál bych Světový pohár. Kdyby už tehdy existoval superbří slalom, bylo by v letech 1975 a 1976 moje vítězství v celkové klasifikaci Světového poháru velmi reálné."

Váš velký předchůdce Roland Collombin ukončil svoji kariéru v roce 1976 po těžkém pádu ve Val d'Isere. Mohlo se vám přihodit něco podobného?

"Collombin neuměl prohrávat, byl to vítězný typ, který pokaždé jezdí na plné riziko. Vždy, když člověk závodí na samé hranici svých možností, je to velmi ožehavé. V Innsbrucku se mi při olympiádě mohlo stát něco takového jako Collombinovi ve Val d'Isere. Šanci stát se olympijským vítězem jsem však měl víceméně jedinkrát za život."

V rakouském tisku se objevily informace o vašich problémech s alkoholem. Byl po závěru kariéry návrat do "normálního života" pro vás tak obtížný?

"Ten život je normální jen z poloviny a je obtížné se při různých akcích trochu nenapít. Přesto si však myslím, že až do dneška jsem měl vše ve svých rukou - také díky mé Evě."

Jak často jste v průběhu měsíce doma?

(Zde vstupuje do rozhovoru manželka Eva: "Dala jsem si jednou tu práci a spočítala to. V průměru mi vyšly čtyři dny za měsíc, včetně hraní golfu.")

Dlouho jste se nemohli dočkat dítěte.

"O jedno jsme přišli, a už jsme se pomalu připravovali na život bez dětí, když se po devíti letech čekání narodila Sophie."

Máte obavu ze stáří?

(Po dlouhém přemýšlení) "Ne, spíše z toho, že ztloustnu."

(S využitím zahraničních materiálů TOMÁŠ MACEK)

V Jablonci do dalšího školního roku

Před jedenácti lety zahájilo činnost Sportovní gymnázium v Jablonci nad Nisou. Zpočátku soustřeďovalo pouze dva kmenové sporty - běh na lyžích a atletiku. Později základnu rozšířilo o biatlon a vodní záchrannou službu, přičemž není vyloučeno přijetí vynikajících sportovců i z jiných sportovních odvětví.

Za dobu svého vývoje prodělalo gymnázium značné změny ve snaze skloubit studium a náročnou sportovní přípravu. Byla vybudována vlastní regenerační linka, posilovny, tělocvičny, specializované učebny, školní jídelna se stravou upravenou podle potřeb sportovců. Škola zajišťuje možnost ubytování v internátech.

Výuka probíhá podle učebních plánů sportovní školy, které jsou shodné s plány čtyřletého gymnázia. Žáci s výraznými sportovními úspěchy mají možnost požádat o rozložení IV. ročníku na dva roky. Nejlepší pak mohou pokračovat ve studiu na vysoké škole. Četnost přijetí našich absolventů na vysoké školy se pohybuje kolem 60 procent, což je u studentů, kteří mají ve srovnání se žáky normálních středních škol vlastně dvojnásobné zatížení, velmi dobré.

Sportovní přípravu zajišťují trenéři školy. Rozsah tréninku činí podle ročníků 10 - 18 hodin týdně. Součástí přípravy jsou soustředění na kolech v Českém ráji, na lodích a ve vysokohorském prostředí Vysokých Tater či Dachsteinu a především závodní činnost. Trenéři sportovní školy systematicky sledují nejmodernější vývoj v jednotlivých sportech a své poznatky používají v praktické přípravě svých svěřenců. Škápe se vyhledávat mladé talenty mezi žáky základních škol a získat je pro studium na gymnáziu a sportovním gymnáziu.

K posouzení schopností budoucích žáků slouží přijímací řízení, které proběhne v tomto roce 21. - 22. 3. 1995. Přihlášky se podávají prostřednictvím základních škol do konce ledna 1995. Přijímací řízení prověří schopnosti a dovednosti uchazečů v gymnastice, míčových hrách, při speciálních motorických testech podle zvoleného sportovního odvětví a samozřejmě absolvují zkoušku z českého jazyka a matematiky.

Vytvoření co nejlepších podmínek ve spojení s obrovským úsilím ředitelství školy, trenérů, pedagogů i samotných závodníků vedou k vynikajícím sportovním výsledkům našich žáků doma i v zahraničí.

Pouze lyžaři Gymnázia a Sportovního gymnázia v Jablonci nad Nisou vychovali v uplynulé sezoně pět juniorských reprezentantů a získali na mistrovstvích České republiky 49 medailí, z toho 14 zlatých, 22 stříbrných a 13 bronzových.

Snahou všech pracovníků školy je, aby žáci, kteří studují na našem gymnáziu nebo na něm studovat budou, rozvíjeli a zúročili svůj talent jako úspěšní maturanti i jako reprezentanti juniorských družstev.

Okolo křišťálových globů

Seizingerové začíná jít slalom

Tomba uvažuje o konci kariéry

Streetová se rozešla s přítelem

Ještě než se rozdělávaly první body do Světového poháru, pokusil se německý dvojnásobný olympijský vítěz Markus Wasmeier, který už ukončil svoji aktivní kariéru, být prorokem: "S lyžováním je to někdy jako s tenisem, kdokoliv z první padesátky může překvapit. Se zcela novými jmény v popředí však nepočítám, především v boji o celkové vítězství v SP. Pro obhájce prvenství Kjetila-Andre Aamodta bude velkým nebezpečím jeho krajan Lasse Kjus a prosadit se může i můj norský přítel Jan-Einar Thorsen. U Alberta Tomby bude záležet na začátku sezony. Když se mu nepovede, půjde to s ním od deseti k pěti." Tombovi se start povedl, ovšem co se týče Norů, Markus Wasmeier jejich pohárové ambice trochu přecenil.

Bylo to až groteskní: Dvacetiletý Rakušan Josef Strobl udělal kariéru, protože v prosinci nebyl sníh. Kdyby totiž Skandinávie měla dostatek sněhu, nikdy by nevyhrál sjezd Světového poháru ve Val d'Isere. Až poté, co byly závody Evropského poháru v Norsku odvolány, odjel Strobl zpět domů a nakonec se vmáčkł do rakouského týmu pro Val d'Isere. Přišel, viděl a zvítězil, navíc ve druhém sjezdu v tomto středisku dojel na třetím místě, i když nikdy předtím na trati ve Val d'Isere nestartoval. Bernhard Russi pohlédł na mladého sjezdaře z tyrolského Holzgau a pronesl: "Nový Franz Klammer z něj nebude. Nestane se superhvězdou, ale může být hvězdou." Josef Strobl po svých prvních úspěších prohlásil: "Byla to trochu náhoda, že jsem nic nepokazil a zajel tak dobré závody. Chci však všem dokázat, že já žádný produkt náhody nejsem. Trénoval jsem tvrdě a věřím, že moje snaha přinese ovoce." Lednový Kitzbühel byl ovšem pro něj příliš tvrdý oříšek, dojel až 49. a 17. "Hlavně, že jsem ve zdraví dole," byla jeho slova v cíli Hahnenkammu.

Olympijská vítězka Katja Seizingerová z Německa překvapila v první polovině tohoto ročníku Světového poháru viditelným zlepšením ve slalomu, když například v Meribelu obsadila osmou příčku. Značně tak stouply její šance na získání velkého křišťálového globu. "V létě jsem se na trénink slalomu zaměřila, jinak bych nemohla držet krok, protože bývalá specialistka-slalomářka, jako třeba Wibergová, se najednou začínají prosazovat i ve sjezdech. Naučit se dokonale techniku slalomu je však velmi obtížné a vyžaduje to trpělivost - a té já nemám právě nazbyt," řekla. V polovině ledna se propočovala do čela celkové klasifikace SP a o ženském sjezdařském pelotonu řekla: "Je čím dál víc závodnic, které když mají dobrý den, mohou vyhrát závod Světového poháru. Vyrovnanost se u žen enormně zvýšila. Nedá se porovnávat se situací u mužů, kde někdo vyhraje sedm slalomů v řadě."

Hodně diskusí se odehrálo v Kitzbühelu ohledně pořadání dvou mužských sjezdů v jediném dni. Ital Pietro Vitalini dokázal po děsivě vyhlížejícím pádu v prvním z nich nastoupit hned ke druhému a obsadit páté místo. "V tréninku sjezdaři také často upadnou a hned znovu startují. Jenom tak mohou rychle překonat šok, protože strach přichází až následujícího dne," mnil o Vitaliniho případu Markus Wasmeier. Problém kitzbühelského sjezdového dne však viděl v jiné rovině: "Po druhém závodě byla většina závodníků v cíli totálně hotová. Už jeden dvouminutový sjezd denně stojí nesmírně mnoho fyzických a psychických sil. Navíc byl svah různorodý, s rozdílnými typy podkladu, a ani Vitaliniho pád, při kterém se ukázalo, že bezpečnostní opatření nejsou bezchybná, závodníkům na klidu nepřidal."

"Nejšťastnější jsem, když lyžuji," pronesla Američanka Picabo Streetová, třidvacetiletá dívka z Idaha, která po triumfu ve sjezdu v Lake Louise vyhrála rovněž sjezd v Cortině d'Ampezzo. Prozradila, že po rozchodu s přítelem se cítí mnohem lépe, protože nemusí neustále telefonovat. "Nyní se mohu koncentrovat na lyžování a po sezoně si najdu nového muže," řekla. "Streetová má obrovské sebevědomí, se kterým je někdy neporazitelná," uvedla na její adresu v Cortině Rakušanka Renate Götschelová. Pro zajímavost: Novým trenérem Američanek je bývalý kouč Ulrike Maierové a spol. Herwig Demšchar.

"Vůbec bych se nezlobil, kdybych vyhrál Světový pohár pošesté, ale chci také malý globus za Super G, který jediný v mé sbírce zatím chybí," říkal v prosinci Marc Girardelli, nicméně při odložených závodech v Adelbodenu v závěru ledna už byl realistický: "Pro mne je tento Světový pohár ztracen. Přemýšlím o příští sezoně." Svoji všestrannost však Girardelli potvrdil jak v Kitzbühelu, tak ve Wengenu, kde vyhrál kombinace.

Ve svých 28 letech Ital Alberto Tomba zase jednou nalezl superformu a nebyl k poražení. "Kdybych chtěl mít doma velký globus, musel bych si ho koupit," prohlásil před dvěma lety, ale letos se mu nabídla možná neopakovatelná možnost na získání této cenné trofeje. "Když se mi podaří vyhrát Světový pohár a státu se mistrem světa, bude to nejlepší okamžik na úvahy o ukončení kariéry," konstatoval Tomba a dodal: "Po mistrovství světa se možná pokusím postavit i na start superrobřího slalomu, abych své šance na vítězství zvětšil." Jenomže Tombovu otci se podobná slova nelíbila a postavil se kategoricky proti - prý v zájmu Albertovy bezpečnosti. Přesto je dost pravděpodobné, že celkové prvenství Tombovi neunikne a část jeho sbírky 2 800 lahví červeného vína padne při oslavě triumfu za obět. Mimochodem: Tomba si například v Kitzbühelu připsal na své konto 60 000 marek a až do únorové přestávky Světového poháru více než 300 000. Malíček ve srovnání s jeho ročním příjmem osmi milionů.

(tm)

Vreni Schneiderová na snímku Tomáše Macka

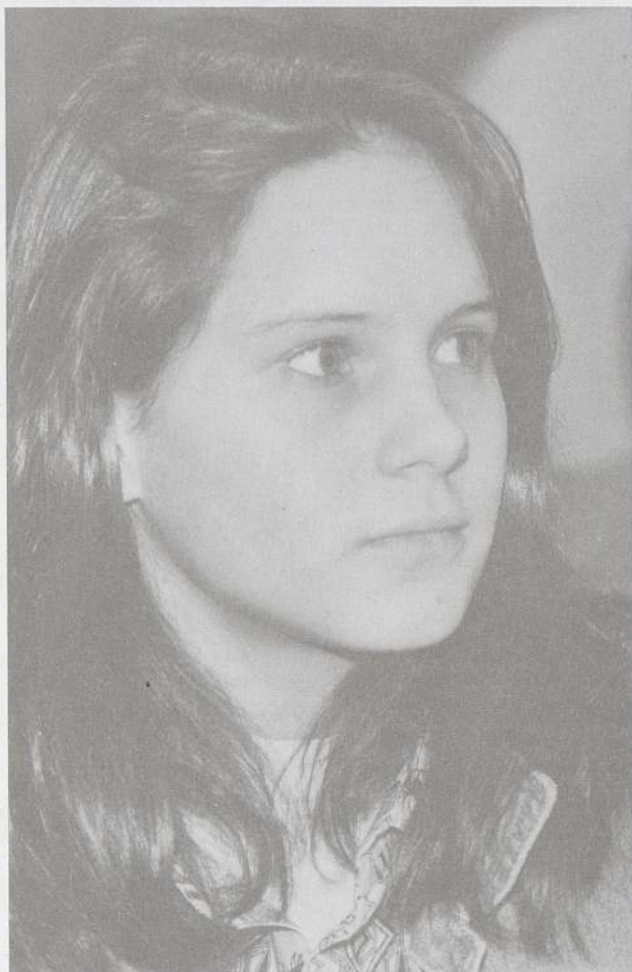
Lámání žeber i nohy

Osmnáctiletá Šumavanka KATEŘINA HANUŠOVÁ je jednou z těch, na které chce v budoucnu spoléhat české běžecké lyžování. V rakouském Breitenwangu ve čtyřidevadesátém dovezla štafetu České republiky k titulu juniorských mistryň světa, na začátku nové sezony si však mohla o dalších vítězstvích a závodech nechat jenom zdát. V den, kdy běžely ženy v Sappadě bruslařskou pětku Světového poháru, pohybovala se o berlích v hotelu Praha, kde zastupovala juniorskou štafetu při vyhlášení nejlepších sportovců ČR.

Kateřino, jak je juniorské mistryni světa, když se zrovna běží Světový pohár a vy nemůžete být při tom?

"Bylo hůř. Ani mne tak nemrzí Světový pohár, jako skutečnost, že nemohu vůbec lyžovat."

Na soustředění ve Švédsku jste si zlomila nohu. Co se vlastně stalo?

Snímek: autor článku

"Spadla jsem na lyžích, když jsem projížděla takový úzký tunel na trati. Zadržela jsem lyži o kámen a v tunelu se otočila."

Plány se tedy musely pozměnit...

"Závodit bych měla začít až v závěru ledna. Hlavně bych se opět ráda zúčastnila juniorského mistrovství světa, které je tentokrát ve Švédsku."

V březnu se ovšem v Thunder Bay koná mistrovství světa dospělých. Tam se podívat nechcete?

"Pokud moje výkonnost bude aspoň taková jako loni, snad bych se do štafety mohla vejít."

Medaile z juniorského mistrovství světa už v minulosti přivezly také Zelingerová, Vondrová, Chroustovská a další. Přesto se jim přechod do kategorie žen nepovedl zdaleka tak dobře, jak si představovaly. Nemáte obavy z podobného osudu?

"Vím, že přechod bude složitý, ale zatím si tím hlavu příliš nezatežuji, protože jsem stále ještě juniorka. Žádný Světový pohár jsem zatím ve světě neabsolvovala a jak jsem v prosinci sledovala sestru Lucii, tak stejně ty naše tréninky na Světový pohár ještě nestačí. Přece jenom věkem patříme tam, kam patříme."

Hádáte se občas se sestrou?

"Už jsme zmoudřely a rozumíme si docela dobře. I když to dřív vždycky neplatilo."

Je vaše závodění s Lucií i otázkou prestiže?

"Existuje mezi námi rivalita, ale ta nás vlastně honí dopředu, pomáhá nám."

Zvládáte na velice slušné úrovni lyžování a horská kola a nejste v tomto směru jediná. Cím si myslíte, že je podobná dvojkombinace možná?

"Oba sporty jsou fyzicky velmi náročné, a když se v ženské kategorii dokážete prosadit v jednom, můžete se potom uplatnit také ve druhém. Ukázkovým příkladem je Katka Neumannová."

Zkuste porovnat atmosféru obou vašich sportů.

"Horská kola jsou asi nyní pro diváky atraktivnější. Je to nový sport, točí se kolem něj hodně sponzorů a hodně peněz. Lyžování je ovšem krásný sport na krásném sněhu a podle mě se nedá s ničím srovnávat."

Kdyby vám někdo řekl, že získáte olympijskou medaili, ale musíte se rozhodnout, zda v lyžování nebo na horských kolech...

"Určitě by vyhrálo lyžování."

Pád na horském kole v létě přibrzdil vaši přípravu na zimu. Nežlobili se lyžařští trenéři?

"Nevím, nikdo nic neříkal."

O jaké zranění tehdy šlo?

"Při tréninku v italských Dolomitech jsem si zlomila sedm žeber. To není málo, co?"

Znamená to, že jste si zvykla na riziko horských kol?

"Ani ne. Hlavně mne postihl podobný problém poprvé. Do té doby jsem měla jen menší potíže, jako třeba výrony v kotníku."

Myslíte si, že jste přírodní typ? Neleze vám civilizace občas na nervy?

"Bydlím úplně na kraji malého města a když vyjdu z baráku, mám to kousíček do lesa. Ráda se podívám do větších měst, ale asi bych tam dlouho nevydržela."

Jak moc vám při lyžování pomáhá rodina?

"Dost, i když si to často ani neuvědomuji."

TOMÁŠ MACEK

Opět "tichý Američan"

Už jednou to tady bylo. Jistý Bill Johnson; přišel, viděl a zvítězil. Stalo se roku 1984 na zimních olympijských hrách v Sarajevu. Ve sjezdu, v neatraktivnější disciplíně her. Ze by tento "tichý Američan" mohl vyhrát, o tom nikdo neuvažoval. Snad jen tréninkové jízdy těsně před závodem napovídaly, že by se mohl umístit "někde vpředu".

Jinak to ovšem byla slavná doba amerického lyžování. Hlavně díky bratrům Philovi a Stevemu Mahreovým, kteří sbírali medaili za medaili. Potom však přišlo období, kdy po závodních USA nebylo ani vidu, ani slechu. Pouze sjezdaři A. J. Kittovi se jednou podařilo v závodě Světového poháru vyhrát, bylo to v roce 1992. Příčiny toho neutěšeného stavu byly prý v nedostatečném funkcionářském zázemi, v nekválikovaném trenérském vedení a hlavně v rozháraných vztazích mezi členy amerického týmu.

Ani týden před zimní olympiádou v Lillehammeru nenasvědčoval, že by mohlo dojít k výraznějšímu zlepšení. Americké noviny ve svých předpovědích o tom, kdo by se mohl umístit na medailové pozici, vlastní reprezentanty v rubrice Alpské lyžování vůbec neuváděly. Korunu všemu nasadil sportovní týdeník Sports Illustrated, který se o družstvu sjezdařů vyjádřil jako o "brigádě na odhromování sněhu". A ještě upřesnil: "brigádě s olověnými nohama".

Kolikrát pak byla v průběhu her tato sarkastická poznámka časopisu "vmetena do tváře"? Hned první den, kdy se rozjely soutěže!

Alpské lyžování zahajuje svůj program sjezdem mužů. Byla neděle 13. února a v areálu sjezdovky v Kvitfjellu /stála 20 milionů dolarů/ se tísnilo 30 000 diváků. Norové jsou národ otužilý. Vědí, jak přečkat dlouhé čekání v mrazu. Stáli na podložkách, aby je nezáblo odspodu, rozehřivali se cviky v rytmu hlučného beatu, avšak převážně je hrálo vědomí, že tam nahoře, na vrcholu toho tříkilometrového krpálu, je hned několik jejich krajanů, kteří by mohli závod vyhrát. Hlavně se počítalo s miláčkem publika Kjetilem Andre Aamodtem.

Však taky když Aamodt sjel ze 3035 m dlouhého srázu, rozsvítila se u jeho času jednička. Po závodě řekl novinářům: "Bylo to krásné, být první. Škoda, že to trvalo jenom dvě minuty."

Hned za Aamodtem totiž startoval jistý Tommy Moe (čti Mou) a z Aamodtova času, už tak vynikajícího, srazil ještě čtyři sertiny. Kde se vzal, tu se vzal. Po deseti letech další "tichý Američan", se kterým nikdo nepočítal. Snad jenom tréninkové jízdy před závodem napovídaly, že by se mohl umístit "někde vpředu".

Ve čtvrtek 17. února se na téže sjezdovce jel superobří slalom. Vyhrál ho Němec Wasmeier, Tommy Moe získal stříbro. Diváci už na něj čekali, a když to v cíli zapíchl, celý areál se rozespíval: Happy birthday to you! Ten den totiž "Tomík" slavil 24. narozeniny. Komupak se poštěstí, aby mu přišlo popřát "šťastné narozeniny" hned 30 000 gratulantů najednou!

Takže "happy end" příběhu jednoho lyžaře bychom měli za sebou. Jaké však byly začátky? Nepřiliš šťastné. Když bylo Tommymu třináct, otec Tom a matka Joan se zrovna rozváděli. Otec pak odešel kamsi na Aljašku, syn zůstal s matkou ve městě Whitefish ve státě Montana.

Hory daly tomuto státu jméno, od hor je už blizoučko k lyžování. Tommy projevoval od samého počátku velký talent, brzy se dostal do juniorské reprezentace. Nepobyl v ní však dlouho. V šestnácti letech se potkal s alkoholem i s drogami - a z reprezentace ho vyloučili. Tento incident se opakoval dvakrát.

Když se táta o případu dozvěděl, rozhodl, že učiní různé opatření. Vezme kluka s sebou na Aljašku a zapojí ho do svého "byznysu". Měl firmu na zakládání a přípravu staveb. Když se pak novináři v Lillehammeru ptali, kde to ten Dutch Harbor, v němž tenkrát otec se synem žili, leží, Moe starší odpověděl: "Tam, kde končí země a začíná peklo." Upřesněme - na Aleutských ostrovech.

Drsné prostředí Aljašky dalo Tomíkovi zapomenout na marihuanu a whisky, ale nedalo mu zapomenout na lyže. Na Aljašce je sněhu dost a otec samozřejmě neměl námitek, aby syn pokračoval ve svém sportu. V té době - jak již bylo konstatováno - seniorská reprezentace USA nebyla nijak na výši a Tommy Moe dostal znovu příležitost. Tentokrát mezi seniory.

Z výsledků, které následovaly, krátce zaznamenejme: 20. místo ve sjezdu na ZOH v Albertville 1992, 5. místo ve sjezdu na MS v Morioco 1993, 2. místo v superobřím slalomu ve Whistleru /Kanada/ v závodě SP 1992/93, rok na to ve Světovém poháru třetí místa v superobřím slalomu ve Val d'Isere a ve sjezdu v Bormiu.

Ještě dodejme z osobního života, že přítelkyně Tommyho se jmenuje Megan Geretyová /kolegyně z reprezentace/, že závody v Lillehammeru sledoval jeho otec /se svojí druhou manželkou/ od samého začátku, kdežto jeho matka /se svým druhým manželem/ přijela až na nepodstatný závod ve slalomu do kombinace. Město Whitefish se totiž muselo složit, aby vůbec měla na letenku...

Úspěch snáší čtyřřidvacetiletý Tommy Moe s přehledem. Když se ho ptali, proč si vybral zrovna sjezd, řekl: "Sjezd nejlépe prověří, co v člověku je. Vyžaduje hodně síly a hodně agresivity. Sjezd jsem si vybral proto, že miluju rychlost a nebezpečí!"

MICHAEL LOHNISKÝ

DISKUSE · INFORMACE · NÁZORY

Na okraj jednoho dopisu

V listopadu jsem dostal dopis, k němuž jsem se při přípravě minulého čísla už nedostal, ale nezaložil jsem ho. RNDr. Jiří Ludvík, CSc. z Prahy 6 píše:

"Jsem cvičitel 2. třídy z oddílu TJ Academia. Časopis mám předplacený asi 10 let a moc si vážím Vašeho úsilí o jeho udržení a zkvalitnění. Vůbec mi nevádí, že není barevný a povrchně "atraktivní". Mám velkou radost, že se z něj dozvím něco bližšího o závodním lyžování a o závodních světových jmen. Tato část lyžařského sportu mne zajímá, nemám k ní však dostatečný přístup.

...Pokud jde o počet předplatitelů, myslím si, že vázaný odběr by byl vhodné řešení... Při dnešní ceně Lyžařství je tato "povinnost" jenom zlomkem toho, co každý člen našeho lyžařského svazu musí do svého sportu investovat... Zdá se, že většína cvičitelů nemá těsnější vztah ke svým oddílům a tento časopis ani neznají. Jestliže by byli "přinuceni" ho číst, jistě by v něm našli zálibení a zákonitě by se objevila i větší podpora Lyžařství.

...Napadá mne, zda by časopis neměl více místa věnovat cvičitelům. Zaměřit se na výuku lyžování, na metodiku, technické novinky ve výzbroji a výstroji... Víím, že každý cvičitel je na takové věci často dotazován a musí tedy shánět podobné informace. Cvičitelů a instruktorů lyžování není málo. Navíc jsou v těsném kontaktu s lyžující veřejností a mají pak možnost časopis doporučovat dalším zájemcům... Zatímco závodníci jsou - jak se mi zdá - spíše uzavřená společnost a informace získávají od svých trenérů či servismanů. Ti jsou zase natolik specializovaní, že svou vysokou odbornost získávají jinde než na stránkách Lyžařství.

Doškolení jednou za pět let nestačí, je nutné stále si udržovat odbornou úroveň. Navíc: Kdyby se člověk v dnešní době předražených a mnohdy nesolidních služeb v tomto časopise dočetl o kvalitních a hlavně cenově dostupných službách, o ubytování, sjezdovkách, o možnostech dopravy, jsem přesvědčen, že i já bych dokázal najít dalších 20 stálých čtenářů Lyžařství.

Já vím, že takových Poraděnků máme jistě spoustu a nic z toho není. Jsem zaměstnanec Akademie a otec čtyř dětí, takže ze mne nekouká žádný sponsorship ani stálá spolupráce na tvorbě a povznášení tohoto časopisu. Rád bych Vás však ujistil, že si hluboce vážím Vaší práce a že mi na časopise Lyžařství opravdu záleží. V rámci svých omezených možností budu časopis i naše lyžování vždy podporovat."

Pěkný dopis, z něhož jsem citoval více než 90 procent textu. Díky i za ta doporučení, pane doktore Ludvíku. S těmi Poraděnkami máte bohužel dost pravdu! Od Vás jsem se alespoň dozvěděl, co by některé čtenáře zajímalo. Nejsem si jist, že všechny, ale je pravda, že cvičitelé by mohli pro získávání nových čtenářů Lyžařství znamenat mnohem víc, než kolik znamenají.

Odborné tělovýchovné časopisy dělám už 15 let a všiml jsem si také toho, na co poukazujete Vy: Závodníci na vysoké úrovni se o časopis zpravidla moc nezajímají, a to nejen závodníci v lyžování. Vzpomínám si, jak mne před několika lety šokovala naše tehdy jedna z nej přednějších atletek přiznáním, že nevěděla o existenci časopisu Atletika. /Který v té době měl - mimochodem - více než 7 000 čtenářů! /Přitom ona závodnice byla ve své disciplíně třetí na světě... Ano, sportovci, jimž se dříve říkávalo vrcholoví, časopis příliš nepotřebují. Mezi světovými esy se sami pohybují, světových soutěží se zúčastňují - k čemu jim tedy může být časopis? A že metodika v něm uveřejňovaná neslouží nejlepšímu na světě, je rovněž pochopitelné. Přední klavírní virtuosi také nepotřebují ke zvyšování své úrovně Hudební rozhledy. Člověk si o nejlepších lyžařích rád občas přečte nějaké drby, ale vlastně má jiné problémy. I ty sportovní...

Stále se bohužel setkáváme - ve všech oborech - s lidmi, kteří ani nenabídnou pomoc jako Vy, ale jenom radí. Nepomohou, protože to znamená samostatně přemýšlet, pracovat, hledat cesty, namáhat se. Oč snadnější je pouze poradit!

S časopisem Lyžařství to je podobné. Jistě, že bychom měli mít víc reklam. Komu se však podaří je sehnat, pomoci s jejich opatřením? Takový člověk totiž záhy pozná, že najít solventního inzerenta pro Lyžařství je malý zázrak. Nejúspěšnější totiž tak malou reklamu nepotřebují a o neúspěšné nestojíme zase my. Týden co týden mně někdo nabízí reklamu, třeba i celostránkovou. Jenže jeho přání má nepatrný háček: Platit za ni nemůže vůbec nebo nejvýše 600 Kč! Takže nejen, že nám finančně nepomůže, ale navíc mne často nutí hledat různé krkolomné cesty, jak obejít předpisy o tom, co je to skrytá reklama.

S psaním o lyžování pro všechny je podobný problém: Záhy zjistíte, že jste na konci: pramen vyschl. Na první pohled je kondiční sport věčné téma, ale opravdu jen na první pohled. "Na druhý" zjistíte, že lidovému sportování chybí právě ona typicky novinářská a tolik potřebná dimenze: soutěžení, závody, výsledky. Ve sportu pro všechny se totiž "nic neděje", proto se o něm tak špatně píše. A hlavně - nejsou lidi. Zatímco psaním o závodění se pár lidí živí, psaním o rekreačním sportování se neživí nikdo a pohříchu to také nikdo nedělá. Nerad bych připomínal jednomu z představitelů našeho Interski, kolik článků mně kdys slíbil! A zdaleka nejen on...

Lidé kolem lyžařských škol a kurzů bývají skromní a o slávu obvykle nestojí. Jenže i skromnost může být přehnaná, dokonce až škodlivá. Redaktor Lyžařství, který jako jediný profesionální pracovník "redakce" dělá úplně všechno, včetně veškeré administrativy, nemá čas ani peníze na to, aby objížděl veřejně lyžařské školy, kurzy, školení. Aby měl přehled o ubytovacích a stravovacích možnostech, o dopravě, službách a jejich úrovni, o cenách vleků či lanovek. To všechno by v Lyžařství mohlo vycházet, kdyby o tom někdo napsal! Po této stránce však nezbyvá než dát za vzor ony před chvílí zatracované závodníky a trenéry: Těm totiž záleží na propagaci, zatímco kondiční lyžování jako by o ni nestálo!

Prosím Vás tedy, pane doktore, abyste se podle svých možností pokusil zapůsobit na své kolegy a získat především nové spolupracovníky. Potom bude podstatně snadnější shánět nové čtenáře! /O totéž pochopitelně prosím nejen dr. Jiřího Ludvíka, ale všechny čtenáře tohoto článku.../ Každý časopis má tím zajímavější informace, čím více lidí se podílí na jeho tvorbě. U nás tomu nebude jinak.

S díky za všechny Vaše pochvaly na moji adresu

KAREL BLÁHA

Tentokrát v Čechách

O Milanu Trnkovi jsme v našem časopise psali už několikrát a nyní se setkáváme i s jeho seriálem o výuce lyžování. Milan Trnka začal pracovat po mnoha letech ve své původní vlasti a momentálně je - podle svých slov - trenérem, servismanem, manažerem i sponzorem v jedné osobě.

Právě jeho trenérská činnost nás zajímala nejvíc. Působil v Austrálii, ale také v Kanadě, v Japonsku, poznal lyžování i v dalších zemích. U nás si vzal na starost několik svěřenců ze žákovské kategorie a snaží se dokázat, že talenty k alpským disciplínám jsou také v Čechách. I jeho svěřenci jsou posedlí snahou dokázat, že prosadí se v mezinárodní konkurenci není dáno jenom lyžařům z alpských zemí. Práce trenéra Trnky navíc může pozitivně ovlivnit a motivovat další naše trenéry. Za nejúspěšnějšího i nejprogresivnějšího z nich považuje JUDr. Petra Záhrobského z Prahy, jehož syn do světové špičky ve své věkové kategorii už patří. /Také v Lyžařství jsme psali o tom, že je to patrně náš nejúspěšnější závodník v alpských dis-

ciplinách. /Ale nejen pan Záhrobský - za pozornost stojí například Ivan Hrstka, který trénuje mládež ve Zlíně a spolupracuje při tom s naší historicky nejúspěšnější "alpskou" lyžařkou Olgou Křížovou - Charvátovou.

"Práce s dětmi je velmi náročná a tak trochu nevděčná, ale trenéra velmi obohacuje, i když nikoli finančně," říká trenér Trnka. Snaží se aplikovat už s dětmi tréninkové pokusy založené na nejmodernějších poznatcích biomechaniky, motoriky i psychologie. Vychází ze zásady, že rozhodující je kvalita, nikoliv objem přípravy.

"Detailně pracujeme na zvládnutí všech pohybových prvků, z nichž se skládá správná technika. Teprve po jejím zvládnutí může trenér myslet na objem, na počet naježděných kilometrů a branek. Pokud nepreferuje techniku, stane se to, co je ve sportu zákonité - zafixujeme chybné provedení, což se velice špatně odstraňuje. Musíme konečně překonat situaci, kdy ještě trenér reprezentačního výběru svěřence učil elementární techniku." /Vzpomínám si, jak si trenér A

družstva mužů stěžoval, že "ty kluky vlastně učí lyžovat". - K. B./

Podkladem pro trenéra je především kontakt s posledními poznatky ve vývoji metodiky i různých oborů věd o tělesné výchově a sportu. Ten je ovšem podmíněn především jazykovými znalostmi, bez nichž je kvalitní trenér skutečně nemožný. To si u nás stále málo uvědomujeme. Trenér musí být ve svém oboru vlastně vědec, i když vědec-praktik. "Měl by dokonce odhadnout příští vývoj a hlavně se stále učit," říká Milan Trnka.

Jeho svěřenci se do tréninkových procesů aktivně zapojují. Lyžování vlastně nepatří k odvětvím, v nichž samostatně myšlení hraje prvořadou roli. "Jenže tím důležitější je maximální koncentrace vědomí. Intelekt patří k vrcholnému výkonu snad ve všech oborech."

A jak vypadá naše lyžařská mládež ve srovnání se světem? "Ne špatně, i když všude jsou nějaké nedostatky. Zdejší děti naštěstí nejsou ještě tak zhýčkané jako děti v nejvyspělejších státech, alespoň děti z venkova ne. Jsou dravé, vidí šanci a chtějí ji využít. Ve sportu vůbec bývá lepší, pochází-li závodník ze skromnějších poměrů. /K. B.: "Sportovec by měl žít těžkým životem chudého člověka," říkával legendární atlet Paavo Nurmi./ Tomu, kdo od dětství má na co si vzpomene, se obvykle do sportovní driny příliš nechce a ke své existenci ji také nepotřebuje.

Nedostatky jsou tady ve vztahu rodičů ke sportu. Buď ho zatracují a svým dětem zakazují, nebo naopak děti do sportu doslova nutí, samozřejmě pod vidinou slávy a peněz. Také se tu rodiče příliš vměšují do tréninku a většinou nemají takovou kvalifikaci, aby do toho mohli mluvit.

Nejhorší však je nedostatek trenérů a jejich nízká úroveň, neinformovanost. Trenéři jsou tu prakticky orientovaní. Nestudují, nesledují vývoj a ani nemohou, protože nestačí především jazykově. Potom nemají jinou možnost než ony vyšlapané cestičky, zaběhlé praktiky. To, co se tady učí, je staré mnohdy celá desetiletí a ve světě dávno překonané. To je nejhorší! Za daleko méně ničivé považují existenční podmínky, nedostatečnou finanční a materiální základnu zdejšího lyžování /tedy lyžování mládeže/, špatné podmínky sněhové a klimatické, nízké a málo rozlehlé hory. Ne, to skutečně není nejpodstatnější, ačkoli se stalo módou všechno svádět na přírodu nebo na finance. Ale věřte, že všechno je v lidech a v moderním pojetí tréninku brání trenérům především jejich nedostatečná kvalifikace. Jsou výjimky, samozřejmě, o některých jsem se už zmínil. Ale všeobecně platí, že vyšší úroveň trenérova znamená i vyšší úroveň jeho svěřenců. Trenér má dnes na výborných výsledcích podstatný podíl, stejně podstatný podíl ale má také na výsledcích špatných! Jinak se musím vrátit k začátku - není těžké pracovat se zdejšími dětmi, zato pracovat se zdejšími dospělými, to chce někdy hodně sebeovládání a nervů!"

Snad se dospělí nebudou na trenéra Trnku příliš zlobit. A pokud budou, škodí tím svým dětem! Jsem trenérem jiného sportovního odvětví a přesto mám "kupodivu" s rodiči stejné zkušenosti jako Milan Trnka.

KAREL BLÁHA

Sokolové na lyžích

Jedním z nejstarších sportovních odvětví provozovaných v rámci sokolských jednot je bezesporu lyžování.

První sokolské lyžařské závody byly uspořádány 20. února 1910 Krkonošskou župou v Mrklově. Sokol ve Dvoře Králové pořádal od roku 1910 závody na Zvičíně. První sletové závody se konaly při VIII. sletu v roce 1926 v Jilemnici. Soutěžilo se v běhu na 18 km a 50 km, ve skoku a v závodě sdruženém. Startovali závodníci z 39 sokolských jednot, z 15 žup. Při JX. sletu v roce 1932 se konaly lyžařské závody dorostu ČOS na Benecku. Závody mužů a žen při tomto sletu se konaly na Štrbském Plese současně jako závody Svazu Slovanského Sokolstva za účasti sportovců z Polska a Jugoslávie. V běhu na 18 km zvítězil Cyril Musil z Nového Města n. M. před Františkem Fišerou z Víchové a Jaroslavem Bucharem z Mříčné, na padesátikilometrové trati zvítězil Fišera. Nejlepším sdruženářem byl Lukeš z Jilemnice, závod ve skoku na lyžích vyhrál Dolenský ze Zlaté Olešnice před Mrawcem ze Sokolstwa Polskiego a Fajstauerem z Benecka. V soutěžích žen dominovala polská závodnice Staszel-Polankowna, která vyhrála jak závod ve sjezdu /před Alenou Provasznikovou - dcerou náčelnice ČOS Marie Provasznikové/, tak i závod v běhu na 5 km, kde porazila druhou Květu Lelkovou o 35 vteřin.

Rovněž lyžařské soutěže při X. sletu v roce 1938 se konaly ve Vysokých Tatrách, a to samozřejmě jako soutěže o prvenství ČOS, tak i o prvenství Svazu slovanského sokolstva, jehož se zúčastnili kromě Poláků a Jihoslovanů i Bulhaři. Mezi jmény vítězů čteme opět jména závodníků, kteří patřili mezi nejlepší v tehdejší CSR. Vítězná štafeta mužů ČOS 4x10 km běžela v sestavě Buchar, Tvrzník, Šír a Bukovský. V běhu na 18 km zvítězil Lovro Žemva ze Sokolstva království Jugoslávie před Tvrzníkem a Vítkem z Hrabačova. Závod ve sjezdu vyhrál Heinz ze Sokola Smíchov I., slalom Jihoslovan Slavko Urbar. Závod sdružený vyhrál díky výbornému běhu Lovro Žemva před Josefem Erlebachem a Františkem Vránou, soutěž skokanů pak Ivan Župan z SWKJ před Josefem Erlebachem z Hrabačova. V soutěžích žen vyhrály závodnice ČOS všechny tři soutěže: běh na 8 km Marie Bucharová z Mříčné, sjezd Alena Polesná ze Sokola Smíchov I. a slalom Jarmila Vávrová ze Sokola Karlín.

To vše je ale minulost. A jaká je současnost?

Mezi sokolské oddíly sdružené v České obci sokolské, patří například řada pražských oddílů: Sokol Nusle (dříve Slovan Orbis), Sokol Vršovice (dříve Vršovice 1870, Sokol Krč, Sokol Smíchov I., z dalších pak například Sokol České Budějovice, brněnský Sokol Žabovřesky, z Podkrkonoší Sokol Studenec, Sokol Frýdštejn a řada dalších. Většina těchto oddílů je členem Svazu lyžařů ČR. Byla obnovena tradice sletových lyžařských soutěží. Závody XII. sletu ve slalomu a obřím slalomu uspořádal za účasti 160 závodníků Sokol Vršovice na Mísečkách, 130 běžců všech věkových kategorií z 48 oddílů soutěžilo na Zadově.

Pro zimu 1995 připravují sokolští lyžaři po pěti závodech v běhu a alpských disciplínách, v nichž bude vždy prvních 15 závodníků ohodnoceno body podle umístění. Soutěže začaly 29. ledna 1995, a to obřím slalomem na Frýdštejně a během v Senohrabech. Další závody v běhu budou v Machově, Studenci a na Zadově, sjezdaři budou soutěžit ještě v Pecí pod Sněžkou a na Mísečkách. Pořadatelé některých závodů jsou dokonce schopni zajistit ubytování! (I když třeba jen v sokolovně.) A co je nejdůležitější: Všechny závody jsou vypsané jako "open", t.j. mohou v nich startovat i závodníci nesokolských lyžařských oddílů. Bližší informace mohou získat zájemci v odboru sportů České obce sokolské, Praha 1, Újezd 450 (Tyršův dům).

Ing. VÁCLAV SETNÍČKA

DO VAŠEHO ARCHIVU

Výsledky Světových pohárů 1994/1995

SVĚTOVÝ POHÁR V BĚHU NA LYŽÍCH - MUŽI

15 km klasickou technikou, Tauplitz (náhrada za Bohinj), 14. prosince: 1. Prokuratorov (Rus.) 42:40,3; 2. Dählie (Nor.) 42:52,1; 3. Jonsson (Švéd.) 43:15,1; 4. Kirvesniemi (Fin.) 43:24,2; 5. Isometsä (Fin.) 43:51,6; 6. Stadlober (Rak.) 43:58,1; 7. Buchta (ČR) 44:16,5; 8. Bolvinov (Rus.) 44:33,8; 9. Mogren (Švéd.) 44:37,7; 10. Böhle (Něm.) 44:47,5; 11. Jevne (Nor.) 44:51,5; 12. Smirnov (Kaz.) 44:58,4; 13. Albarello (It.) 44:59,7; 4. Góransson (Švéd.) 45:12,2; 15. Fauner (It.) 45:17,3 ... 59. Kučera 47:36,8; 64. Chlum 47:55,8; 67. Rezáč 48:07,0; Korunka nedokončil.

15 km volnou technikou, Sappada, 17. prosince: 1. Dählie (Nor.) 34:55,2; Fauner (It.) 35:29,8; 3. Isometsä (Fin.) 35:42,1; 4. Alsagaard Nor.) 35:51,8; 5. Mogren (Švéd.) 36:01,9; 6. Skjeldan (Nor.) 36:02,1; 7. Smirnov (Kazach.) 36:09,3; 8. Hartonen (Fin.) 36:11,8; 9. Kristiansen (Nor.) 36:11,9; 10. Prokuratorov (Rus.) 36:18,6; 11. Bolvinov (Rus.) 36:21,9; 12. Mühlegg (Něm.) 36:22,7; 13. Gandler (Rak.) 36:23,9; 14. Repo (Fin.) 36:24,7; 15. Sanchez (Fr.) 36:31,8 ... 24. Korunka 37:04,6; 34. Buchta 37:29,0; 48. Chlum 37:57,2; 54. Benc 38:06,6; 83. Rezáč 38:55,6.

Štáfeta 4x10 km volnou technikou, Sappada, 18. prosince: 1. Norsko (Kristiansen, Skjeldal, Dählie, Alsagaard) 1:25:46,0; 2. Finsko (Repo, Hartonen, Isometsä, Myllylä) 1:26:53,9; 3. Švédsko (Góransson, Mogren, Majbäck, Forsberg) 1:27:28,4; 4. Itálie 1:28:03,6; 5. Rusko 1:28:21,9; 6. Francie 1:29:19,4; 7. Kazachstán 1:29:35,6; 8. Švýcarsko 1:29:48,2; 9. Německo 1:30:45,4; 10. Slovensko 1:31:18,9 ... Česká republika (Rezáč, Chlum, Buchta, Korunka) nedokončila.

Pozn.: V pořadí jsou uváděny pouze štafety, které bodovaly ve Světovém poháru, nikoli B týmy běžící mimo soutěž.

10 km volnou technikou, Sappada, 20. prosince: 1. Mogren (Švéd.) 26:04,7; 2. Forsberg (Švéd.) 26:15,8; 3. Smirnov (Kazach.) 26:22,8; 4. Dählie (Nor.) 26:27,8; 5. Góransson (Švéd.) 26:28,9; 6. Kristiansen (Nor.) 26:30,9; 7. Valbusa (It.) 26:40,2; 8. Barco (It.) 26:45,1; 9. May (It.) 26:52,0; 10. Hasler (Licht.) 26:52,2 ... 41. Benc 27:53; 45. Chlum 28:06; 50. Buchta 28:09; 64. Korunka 28:51; 70. Kučera 29:11.

30 km volnou technikou, Östersund, 8. ledna 1995: 1. Dählie (Nor.) 1:13:32,3; 2. Prokuratorov (Rus.) 1:14:20,5; 3. Alsagaard (Nor.) 1:14:21,5; 4. Smirnov (Kazach.) 1:14:25,6; 5. Mogren (Švéd.) 1:15:33,9; 6. Godioz (It.) 1:16:03,4; 7. Fredriksson (Švéd.) 1:16:23,3; 8. Kristiansen (Nor.) 1:16:25,0; 9. Skjeldal (Nor.) 1:16:30,8; 10. Mühlegg (Něm.) 1:16:31,5. (Bez naší účasti)

15 km klasickou technikou, Nové Město, 14. ledna 1995: 1. Kirvesniemi (Fin.) 37:32,7; 2. Isometsä (Fin.) -23,0; 3. Fauner (It.) -23,2; 4. Dählie (Nor.) -24,9; 5. Prokuratorov (Rus.) -28,0; 6. Stadlober (Rak.) -55,3; 7. Myllylä (Fin.) -1,02,7; 8. Albarello (It.) -1:12,9; 9. Jevne (Nor.) -1:16,7; 10. Ulvang (Nor.) -1:17,1; 11. Forsberg (Švéd.) -1:25,3; 12. Smirnov (Kazach.) -1:31,0; 13. Skjeldal (Nor.) -1:34,9; 14. Sivertsen (Nor.) -1:36,7; 15. Alsagaard (Nor.) 1:42,3 ... 38. Teplý -2:57,1; 51. Fousek -3:22,5; 53. Buchta -3:34,9; 54. Čáslavský -3:46,3; 57. Valenta -3:53,9; 66. Benc -4:02,0; 68. Havel -4:10,4

Štáfeta 4x10 km klasickou technikou, Nové Město, 15. ledna 1995: 1. Finsko (Hietamäki, Isometsä, Kirvesniemi, Myllylä) 1:56:21,40; 2. Švédsko (Fredriksson, Jonsson, Majbäck, Forsberg) 1:22,5; 3. Itálie (May, Fauner, Godioz, Albarello) -1:25,3; 4. Německo -2:15,1; 5. Norsko I -2:29,7; 6. Norsko II -2:31,4; 7. Švédsko II -2:31,6; 8. Rakousko -4:02,8; 9. Rusko -4:19,2; 10. Finsko-Lichtenštejnsko -4:41,4 ... 12. Česká republika I (Buchta, Teplý, Fousek, Čáslavský) -6:25,8; 14. Česká republika II (Havel, Benc, Valenta, Kučera) -9:46,4

SVĚTOVÝ POHÁR V BĚHU NA LYŽÍCH - ŽENY

10 km klasickou technikou, Tauplitz (náhrada za Bohinj) 14. prosince: 1. Vjalbeová (Rus.) 31:09,2; 2. Gavriljuková (Rus.) 31:43,8; 3. Danilovová (Rus.) 31:49,2; 4. Lazutinová (Rus.) 32:15,9; 5. Pyykkönenová (Fin.) 32:42,5; 6. Östlundová (Švéd.) 32:42,7; 7. Kornějevová (Rus.) 32:48,7; 8. Nybraatenová (Nor.) 33:03,3; 9. Mikkelsplassová (Nor.) 33:10,1; 10. Määttäová (Fin.) 33:12,6; 11. Neumannová (ČR) 33:21,0; 12. Belmondová (It.) 33:26,2; 13. Martynovová (Rus.) 33:27,1; 14. Willeová (Něm.) 33:31,6; 15. Lehtinenová (Fin.) 33:49,4; ... 33. Zelingerová 35:19,0; 34. Chroustovská 35:19,2; Lucie Hanušová nedokončila.

15 km volnou technikou, Sappada, 17. prosince: 1. Vjalbeová (Rus.) 40:43,1; 2. Kornějevová (Rus.) 41:24,5; 3. Gavriljuková (Rus.) 41:29,9; 4. Martynovová (Rus.) 41:58,3; 5. Danilovová (Rus.) 42:00,4; 6. Östlundová (Švéd.) 42:45,5; 7. Šalinová (Rus.) 42:47,1; 8. Ordinová (Švéd.) 42:52,9; 9. Nielsenová (Nor.) 42:55,3; 10. Lazutinová (Rus.) 43:06,3 ... 16. až 17. Neumannová 44:00,3; 47. Chroustovská 47:39,8; 53. L. Hanušová 47:15,6; 59. Zelingerová 48:10,6. (Další pořadí agentury nevydaly.)

Štáfeta 4x5 km volnou technikou, Sappada, 18. prosince: 1. Rusko (Danilovová, Gavriljuková, Kornějevová, Vjalbeová) 47:23,9; 2. Norsko (Moenová-

Guidonová, Nilsenová, Woldová, Dybendahlová) 48:44,9; 3. Švédsko (Panquistová, Ordinová, Ewaldssonová, Östlundová) 49:16,1; 4. Itálie 49:25,4; 5. Finsko 50:13,1; 6. Německo 50:15,0; 7. Švýcarsko 50:38,0; 8. Francie 50:43,1; 9. Česká republika (Neumannová, L. Hanušová, Zelingerová, Chroustovská) 51:01,3; 10. Slovensko 51:25,7.

Pozn.: V pořadí jsou uváděny pouze štafety, které bodovaly ve Světovém poháru, nikoli B týmy běžící mimo soutěž.

5 km volnou technikou, Sappada, 20. prosince: 1. Vjalbeová (Rus.) 13:55,1 a Gavriljuková (Rus.) 13:55,1; 3. Kornějevová (Rus.) 14:06,1; 4. Danilovová (Rus.) 14:09,5; 5. Lazutinová (Rus.) 14:10,5; 6. Zamorozovová (Rus.) 14:22,6; 7. Šalinová (Rus.) 14:27,2; 8. Belmondová-Casagrandová (It.) 14:27,9; 9. Martynovová (Rus.) 14:33,3; 10. Nielsenová (Nor.) 14:34,1 ... 16. Neumannová 14:56,0; 32. L. Hanušová 15:20,0; 53. Chroustovská 16:01,0; 56. Zelingerová 16:12,0.

30 km volnou technikou, Östersund, 7. ledna: 1. Vjalbeová (Rus.) 1:21:44,6; 2. Belmondová (It.) 1:22:13,0; 3. Gavriljuková (Rus.) 1:23:00,8; 4. Lazutinová (Rus.) 1:23:52,5; 5. Nilsenová (Nor.) 1:23:58,9; 6. Kornějevová (Rus.) 1:24:12,9; 7. Moenová-Guidonová (Nor.) 1:24:59,8; 8. Danilovová (Rus.) 1:25:16,1; 9. Heggeová (Nor.) 1:26:54,0; 10. Dal Sassová (It.) 1:27:16,2. (Bez naší účasti)

15 km klasickou technikou, Nové Město, 14. ledna: 1. Vjalbeová (Rus.) 42:51,7; 2. Lazutinová (Rus.) -15,3; 3. Gavriljuková (Rus.) -20,5; 4. Danilovová (Rus.) -1:00,4; 5. Nybraatenová (Nor.) -1:04,4; 6. Mikkelsplassová (Nor.) -1:05,7; 7. Pyykkönenová (Fin.) -1:40,3; 8. Belmondová (It.) -1:46,0; 9. Määttäová -1:50,6; 10. Kornějevová (Rus.) -1:55,5; 11. Frithioffová (Švéd.) -2:15,3; 12. Masalkinová (Rus.) -2:19,1; 13. Šalinová (Rus.) -2:30,2; 14. Honeggerová (Švýc.) -2:30,6; 15. Samorostová (Rus.) -2:34,2; ... 40. Zelingerová -5:08,7; 48. Chroustovská -5:58,5; 53. Letenská -6:17,7; 54. Šaldová -6:31,3; 56. J. Rázlová -6:49,3; 59. Vyhnalíková -7:28,0; 61. L. Hanušová -7:41,3

Štáfeta 4x5 km klasickou technikou, Nové Město, 15. ledna: 1. Rusko I (Danilovová, Gavriljuková, Lazutinová, Vjalbeová) 1:05:04,6; 2. Norsko (Nybraatenová, Mikkelsplassová, Uglemová, Nymoenová) -1:21,9; 3. Rusko II (Samorostová, Šalinová, Masalkinová, Kornějevová) -1:37,3; 4. Finsko -2:56,3; 5. Švédsko -4:03,7; 6. USA-Švédsko -4:17,2; ... 15. Česká republika I (Šaldová, Zelingerová, Rázlová, Chroustovská) -8:45,3; 16. Česká republika II (L. Hanušová, Samková, Vyhnalíková, Kubišová) -10:57,3

SVĚTOVÝ POHÁR V SEVERSKÉ KOMBINACI

Svatý Mořic, 17. 18. prosince: Závod se nekonal vzhledem k nepříznivým sněhovým podmínkám.

Štafety, Oberwesenthal, 31. prosince 1994 a 1. ledna 1995: Závod se nekonal vzhledem k nepříznivým sněhovým podmínkám.

Sprint družstev, Reit im Winkl, 3. ledna 1995: 1. Norsko I (Vik, Lundberg); 2. Norsko II (Apeland, Elden) -28,7; 3. Japonsko I (K. a C. Ogiwarovi) -1:22,4; 4. Finsko I (Manninen, Mantila) -1:46,0; 5. Japonsko II (Kono, Abe) -2:28,6; 6. Rakousko II (Gottwald, Stecher) -3:53,8; 7. Švýcarsko I (Zarucchi, Cuendet) -4:44,7; 8. Česká republika II (Pánek, Mák) -5:09,2; 9. Rakousko I (Ofner, Stadelmann) -5:21,8; 10. Česká republika I (Kučera, Kopač) -5:35,1; 11. Německo I (Duffer, Weber) -5:59,0; 12. Německo II (Koch, Deimel) -6:33,9.

Schonach, 7. a 8. ledna 1995: 1. Lundberg (Nor.) -4,3; 3. Vik (Nor.) -1:04,7; 4. Skard (Nor.) -1:35,9; 5. Stecher (Rak.) -1:52,4; 6. Apeland (Nor.) -1:57,2; 7. C. Ogiwara (Jap.) -2:03,0; 8. Lodwick (USA) -2:51,2; . T. E. Elden (Nor.) -2:57,7; 10. Cuendet (Švýc.) -3:04,4; 11. Guy (Fr.) -3:03,9; 12. Kono (Jap.) -3:12,7; 13. Abe (Jap.) -3:13,8; 14. B. J. Elden (Nor.) -3:17,4; 15. Manninen (Fin.) -3:23,4 ... 31. Kopač 38. Mák: 40. Pánek: 41. Riegel: Kučera nedokončil.

Predazzo, 10. a 11. ledna 1995: 1. K. Ogiwara (Jap.) -32,4; 3. Apeland (Nor.) -1:27,5; 4. Kono (Jap.) -2:10,8; 5. C. Ogiwara (Jap.) -2:39,0; 6. Lodwick (USA) -2:57,7; 7. Abe (Jap.) -3:29,2; 8. Cuendet (Švýc.) -3:39,7; 9. Skard (Nor.) -3:42,2; 10. Heckmann (USA) -3:45,3; 11. Deimel (Něm.) -3:48,4; 12. Koch (Něm.) -4:09,1.

Liberec, 14. a 15. ledna 1995: 1. K. Ogiwara (Jap.); 2. C. Ogiwara (Jap.) -11,1; 3. Vik (Nor.) -47,7; 4. T. E. Elden (Nor.) -1:24,6; 5. Apeland (Nor.) -1:27,7; 6. Skard (Nor.) -1:31,6; 7. Kono (Jap.) -1:50,1; 8. Abratis (Něm.) -2:19,1; 9. Lodwick (USA) -2:23,4; 10. Zarucchi (Švýc.) -2:53,9; 11. Hammer (Nor.) -2:53,1; 12. Guy (Fr.) -3:10,6; 13. Kopač (ČR) -3:10,9; 14. Stecher (Rak.) -3:38,6; 15. Kučera (ČR) -3:45,3 ... 34. Rvgl -7:40,4; 38. Mák -8:38,3; 44. Pánek -12:29,8

SVĚTOVÝ POHÁR V ALPSKÝCH DISCIPLÍNÁCH - MUŽI

Paralelní slalom 5. listopadu 1994 v Saas Fee, který se měl započítávat pouze do Poháru národů, se vzhledem k nepříznivým povětrnostním podmínkám nekonal.

Slalom a obří slalom v Sestriere (26. resp. 27. listopadu) se vzhledem k nedostatku sněhu neuskutečnily.

Obří slalom, Tignes, 3. prosince: 1. Vogt (Licht.) 2:30,76 (1:14,19 + 1:16,57); 2. von Grünigen (Švýc.) 2:30,92 (1:14,27 + 1:16,65); 3. Aamodt (Nor.) 2:31,06 (1:14,81 + 1:16,25); 4. Tomba (It.) 2:31,51 (1:16,07 + 1:15,44); 5. Kälin (Švýc.) 2:31,58 (1:14,45 + 1:17,13); 6. Košir (Slov.) 2:31,88 (1:15,02 + 1:16,86); 7. Reiter (Rak.) 2:31,90 (1:15,18 + 1:16,72) a Salzgeber (Rak.) 2:31,90 (1:15,28 + 1:16,62); 9. Mayer (Rak.) 2:32,01 (1:15,07 + 1:16,94); 10. Mader (Rak.) 2:32,29 (1:15,36 + 1:16,93); 11. Strand-Nilsen (Nor.) 2:32,51 (1:15,66 + 1:16,85); 12. Barnersoi (Něm.) 2:33,03 (1:15,88 + 1:17,15); 13. Nobis (USA) 2:33,15 (1:15,64 + 1:17,51); 14. Hangl (Švýc.) 2:33,20 (1:15,47 + 1:17,73); 15. Kröll (Rak.) 2:33,30 (1:15,62 + 1:17,68).

Slalom, Tignes, 4. prosince: 1. Tomba (It.) 1:41,84 (51,03 + 50,81); 2. Tritscher (Rak.) 1:42,86 (52,15 + 50,71); 3. Fogdøe (Švéd.) 1:43,03 (51,20 + 51,83); 4. Furueth (Nor.) 1:43,40 (51,81 + 51,59); 5. von Grünigen (Švýc.) 1:43,80 (51,53 + 52,27); 6. Zinsli (Švýc.) 1:43,94 (52,42 + 51,52); 7. Aamodt (Nor.) 1:43,95 (52,38 + 51,57); 8. Jagge (Nor.) 1:44,00 (51,39 + 52,61); 9. Bauer (Něm.) 1:44,04 (52,27 + 51,77); 10. Reiter (Rak.) 1:44,18 (52,17 + 52,01); 11. Sykora (Rak.) 1:44,24 (52,35 + 51,89); 12. Dimier (Fr.) 1:44,27 (51,84 + 52,43); 13. Gstrein (Rak.) 1:44,40 (52,31 + 52,09); 14. Kjus (Nor.) 1:44,79 (52,13 + 52,66); 15. Kunc (Slov.) 1:45,21 (53,17 + 52,04).

Superobří slalom, Tignes, 11. prosince (původní termín byl 10. prosince): 1. Ortlieb (Rak.) 1:22,25; 2. Moe (USA) -0,33; 3. Alphand (Fr.) -0,40; 4. Skaardal (Nor.) -0,45; 5. Colturri (It.) -0,56; 6. Mahrer (Švýc.) -0,58; 7. Runggaldier (It.) -0,59; 8. Perathoner (It.) -0,63; 9. Rasmussen (USA) -0,64; 10. Cattaneo (It.) -0,65; 11. Mader (Rak.) a Assinger (Rak.) -0,71; 13. Fattori (It.) -0,74; 14. Strand-Nilsen (Nor.) -0,76; 15. Barnersoi (Něm.) -0,80.

Slalom, Sestriere, 12. prosince: 1. Tomba (It.) 1:53,61 (57,26 + 56,35); 2. Fogdøe (Švéd.) 1:53,67 (57,31 + 56,36); 3. Tritscher (Rak.) 1:55,44 (58,34 + 57,10); 4. Košir (Slov.) 1:55,55 (58,13 + 57,42); 5. Stangassinger (Rak.) 1:55,70 (57,67 + 58,03); 6. Amiez (Fr.) 1:55,76 (59,36 + 56,40); 7. Reiter (Rak.) 1:55,84 (59,19 + 56,65); 8. Sykora (Rak.) 1:55,94 (58,69 + 57,25); 9. Aamodt (Nor.) 1:55,96 (58,27 + 57,69); 10. Furueth (Nor.) 1:56,41 (58,98 + 57,43); 11. von Grünigen (Švýc.) 1:56,61 (58,71 + 57,90); 12. Kimura (Jap.) 1:56,78 (59,17 + 57,61); 13. Dimier (Fr.) 1:57,16 (59,39 + 57,77); 14. D. Thöni (Rak.) 1:57,90 (59,23 + 58,67); 15. Gstrein (Rak.) 1:58,26 (58,76 + 59,50).

Sjezd, Val d'Isère (náhrada za Val Gardenu), 16. prosince: 1. Strobl (Rak.) 1:57,30; 2. Alphand (Fr.) 1:57,41; 3. Mader (Rak.) 1:57,57; 4. Ortlieb (Rak.) 1:57,61; 5. Gigandet (Švýc.) 1:57,64; 6. Cretier (Fr.) 1:57,91; 7. Perathoner (It.) 1:57,97; 8. Besse (Švýc.) 1:58,08; 9. Franz (Rak.) a Ple (Fr.) 1:58,29; 11. Kjus (Nor.) 1:58,35; 12. Kitt (USA) 1:58,44; 13. Ghedina (It.) 1:58,49; 14. Mahrer (Švýc.) 1:58,52; 15. Krauss (Něm.) 1:58,55. Délka trati 3625 m, převýšení 1020 m.

Sjezd, Val d'Isère (náhrada za St. Anton), 17. prosince: 1. Assinger (Rak.) 1:56,07; 2. Ortlieb (Rak.) 1:56,46; 3. Strobl (Rak.) 1:56,49; 4. Mader (Rak.) 1:56,79; 5. Vitalini (It.) 1:56,87; 6. Trinkl (Rak.) 1:57,00; 7. Alphand (Fr.) 1:57,08; 8. Perathoner (It.) 1:57,26; 9. Cretier (Fr.) 1:57,33; 10. Kjus (Nor.) 1:57,41; 11. Krauss (Něm.) 1:57,48; 12. Fleischer (USA) 1:57,54; 13. Stemmler (Kan.) 1:57,55; 14. Franz (Rak.) 1:57,68; 15. Rasmussen (USA) 1:57,77.

Slalom, Val d'Isère (náhrada za St. Anton), 18. prosince: 1. von Grünigen (Švýc.) 2:25,09 (1:12,24 + 1:12,85); 2. Aamodt (Nor.) 2:25,90 (1:13,18 + 1:12,72); 3. Mader (Rak.) 2:26,84 (1:14,16 + 1:12,68); 4. Kjus (Nor.) 2:27,03 (1:13,96 + 1:13,07) a Kälin (Švýc.) 2:27,03 (1:13,80 + 1:13,23); 6. Locher (Švýc.) 2:27,46 (1:13,92 + 1:13,54); 7. Košir (Slov.) 2:27,82 (1:13,79 + 1:14,03); 8. Barnersoi (Něm.) 2:27,89 (1:13,70 + 1:14,19); 9. Strand-Nilsen (Nor.) 2:28,21 (1:14,75 + 1:13,46); 10. Piccard (Fr.) 2:28,24 (1:14,64 + 1:13,60); 11. Vogt (Licht.) 2:28,38 (1:15,20 + 1:13,18); 12. Zucchelli (It.) 2:28,47 (1:14,60 + 1:13,87); 13. Mayer (Rak.) 2:28,50 (1:14,65 + 1:13,85) a Girardelli (Luc.) 2:28,50 (1:14,97 + 1:13,53); 15. Hangl (Švýc.) 2:28,81 (1:15,16 + 1:13,65).

Slalom, Lech am Arlberg, 20. prosince: 1. Tomba (It.) 1:44,73 (50,23 + 54,50); 2. Sykora (Rak.) 1:46,22 (51,08 + 55,14); 3. Košir (Slov.) 1:46,50 (50,97 + 55,53); 4. Tritscher (Rak.) 1:47,25 (51,31 + 55,94); 5. von Grünigen (Švýc.) 1:47,54 (51,31 + 55,94); 6. Gstrein (Rak.) 1:47,68 (51,65 + 56,03); 7. Furueth (Nor.) 1:47,81 (52,66 + 55,15); 8. Zinsli (Švýc.) 1:47,88 (52,32 + 55,56); 9. Amiez (Fr.) 1:47,94 (52,65 + 55,29); 10. Aamodt (Nor.) 1:47,99 (52,41 + 55,58); 11. Jagge (Nor.) 1:48,11 (52,03 + 56,08); 12. Reiter (Rak.) 1:48,18 (52,71 + 55,47); 13. Stangassinger (Rak.) 1:48,37 (52,74 + 55,63); 14. Girardelli (Luc.) 1:48,72 (53,09 + 55,63); 15. Thoeni (Rak.) 1:48,83 (52,61 + 56,22).

Slalom, Lech-am-Arlberg (náhrada za Kranjskou Goru), 21. prosince: 1. Tomba (It.) 1:43,57 (52,45 + 51,12); 2. Sykora (Rak.) 1:43,59 (52,43 + 51,16); 3. Tritscher (Rak.) 1:44,43 (52,79 + 51,55); 4. Fogdøe (Švéd.) 1:44,52 (52,72 + 51,80); 5. Furueth (Nor.) 1:44,81 (53,21 + 51,60); 6. Košir (Slov.) 1:44,98 (52,49 + 52,49); 7. Amiez (Fr.) 1:45,12 (53,73 + 51,39); 8. Girardelli (Luc.) 1:45,18 (54,14 + 51,04); 9. Reiter (Rak.) 1:45,24 (53,85 + 51,39); 10. Jagge (Nor.) 1:45,35 (54,22 + 51,13); 11. Kimura (Jap.) 1:45,50 (54,33 + 51,17); 12. Stangassinger (Rak.) 1:45,63 (53,41 + 52,22); 13. Gstrein (Rak.) 1:45,69 (53,31 + 52,38); 14. Bauer (Něm.) 1:45,95 (54,28 + 51,67); 15. Dimier (Fr.) 1:46,18 (54,03 + 52,15).

Obří slalom, Alta Badia (náhrada za Kranjskou Goru), 22. prosince: 1. Tomba (It.) 2:17,35 (1:09,17 + 1:08,18); 2. Kälin (Švýc.) 2:17,80 (1:09,17 + 1:08,63); 3. Mayer (Rak.) 2:17,96 (1:09,70 + 1:08,26); 4. Aamodt (Nor.) 2:18,58 (1:09,81 + 1:08,77); 5. Strand-Nilsen (Nor.) 2:19,20 (1:10,16 + 1:09,04); 6. Girardelli (Luc.) 2:19,30 (1:10,45 + 1:08,85); 7. Kjus (Nor.) 2:19,60 (1:10,29 + 1:09,31); 8. Piccard (Fr.) 2:19,78 (1:10,38 + 1:09,40); 9. Košir (Slov.) 2:19,84 (1:10,74 + 1:09,10); 10. Accola (Švýc.) 2:20,01 (1:10,93 + 1:09,08); 11. Wallner (Švéd.) 2:20,20 (1:10,59 + 1:09,61) a Gstrein (Rak.) 2:20,20 (1:10,75 + 1:09,45);

13. Nyberg (Švéd.) 2:20,27 (1:10,77 + 1:09,50); 14. Vogl (Něm.) 2:20,30 (1:10,67 + 1:09,63); 15. Torpe (Nor.) 2:20,42 (1:11,34 + 1:09,08).

Obří slalom, Kranjska Gora, 6. ledna 1995: 1. Tomba (It.) 2:12,01 (1:05,44 + 1:06,57); 2. Kunc (Slov.) 2:12,95 (1:06,97 + 1:05,98) a Strand-Nilsen (Nor.) 2:12,95 (1:07,12 + 1:05,83); 4. Košir (Slov.) 2:13,04 (1:06,92 + 1:06,12); 5. Salzgeber (Rak.) 2:13,25 (1:06,58 + 1:06,67); 6. Kälin (Švýc.) 2:13,26 (1:06,66 + 1:06,60); 7. Reiter (Rak.) 2:13,33 (1:07,42 + 1:05,91); 8. Accola (Švýc.) 2:13,58 (1:07,61 + 1:05,97); 9. Torpe (Nor.) 2:13,60 (1:07,63 + 1:05,97); 10. Vogt (Licht.) 2:13,62 (1:07,33 + 1:06,29); 11. Piccard (Fr.) 2:13,71 (1:07,41 + 1:06,30); 12. von Grünigen (Švýc.) 2:13,82 (1:07,22 + 1:06,60); 13. Mader (Rak.) 2:13,88 (1:07,30 + 1:06,58); 14. Girardelli (Luc.) 2:13,96 (1:07,52 + 1:06,44); 15. Furueth (Nor.) 2:15,02 (1:08,08 + 1:06,94).

Slalom, Garmisch-Partenkirchen, 8. ledna 1995: 1. Tomba (It.) 1:38,67 (49,97 + 48,70); 2. Girardelli (Luc.) 1:40,62 (51,18 + 49,44); 3. Dimier (Fr.) 1:40,79 (50,92 + 49,87); 4. Tritscher (Rak.) 1:40,87 (50,93 + 49,94); 5. Košir (Slov.) 1:40,89 (50,24 + 50,65); 6. Reiter (Rak.) 1:41,20 (52,60 + 48,60); 7. Amiez (Fr.) 1:41,47 (52,02 + 49,45); 8. Kimura (Jap.) 1:41,50 (52,48 + 49,02); 9. Miklavc (Slov.) 1:41,53 (52,19 + 49,34); 10. Bauer (Něm.) 1:41,67 (51,73 + 49,94); 11. Furueth (Nor.) 1:42,01 (51,62 + 50,39); 12. Aamodt (Nor.) 1:42,04 (52,09 + 49,95); 13. Stangassinger (Rak.) 1:41,10 (50,88 + 51,22); 14. Jagge (Nor.) 1:43,60 (52,16 + 51,44); 15. Vogl (Něm.) 1:43,69 (53,06 + 50,63). Trať měla převýšení 200 metrů, v prvním kole 59, ve druhém 60 branek.

Superobří slalom, Flachau, 10. ledna 1995: Závod byl vzhledem k hustému sněžení a mlze zrušen.

SVĚTOVÝ POHÁR V ALPSKÝCH DISCIPLÍNÁCH - ŽENY

Paralelní slalom 6. listopadu 1994 v Saas Fee se vzhledem k nepříznivým povětrnostním podmínkám nekonal.

Obří slalom, Park City, 26. listopadu 1994: 1. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 2:22,03 (1:14,57 + 1:07,46); 2. Panzaniniová (It.) 2:22,44 (1:14,33 + 1:08,11); 3. Schneiderová (Švýc.) 2:23,01 (1:15,25 + 1:07,75); 4. Heebová (Licht.) 2:23,17 (1:14,66 + 1:08,51); 5. Kjörstadvová (Nor.) 2:23,20 (1:15,56 + 1:07,64); 6. Ertllová (Něm.) 2:23,24 (1:15,95 + 1:07,29); 7. Kvinlogová (Nor.) 2:23,28; 8. Rotenová (Švýc.) 2:23,30; 9. Meissnitzerová (Rak.) 2:23,35; 10. Hrovatová (Slov.) 2:23,39; 11. Salvenmoserová (Rak.) 2:23,45; 12. Astelarraová (Šp.) 2:23,66; 13. Seizingerová (Něm.) 2:23,75; 14. Ederová (Rak.) 2:23,86; 15. Piccardová (Fr.) 2:24,46.

Slalom, Park City, 27. listopadu: 1. Schneiderová (Švýc.) 1:39,95 (51,58 + 48,27); 2. Accolaová (Švýc.) 1:40,58 (51,31 + 49,27); 3. Anderssonová (Švéd.) 1:40,67 (51,67 + 49,00); 4. Wibergová (Švéd.) 1:40,70 (50,69 + 50,01); 5. Filiolová (Fr.) 1:40,95 (51,74 + 49,21) a Chauvetová (Fr.) 1:40,95 (51,55 + 49,40); 7. Kjörstadvová (Nor.) 1:41,41 (51,84 + 49,58); 8. Rodingová (Švéd.) 1:41,58 (52,35 + 49,23); 9. Piccardová (Fr.) 1:41,91 (51,94 + 49,97); 10. Cobergerová (N. Zél.) 1:42,01 (52,46 + 49,55); 11. Prelnarová (Slov.) 1:42,04 (51,85 + 50,19); 12. Wachtlerová (Rak.) 1:42,21 (52,57 + 49,64); 13. Ertllová (Něm.) 1:42,31 (52,37 + 49,94); 14. Nowenová (Švéd.) 1:42,79 (52,72 + 50,07); 15. Tichá (ČR) 1:42,85.

Sjezd, Vail, 2. prosince 1994: 1. Lindhová (USA) 1:45,00; 2. Kostnerová (It.) 1:45,29; 3. Seizingerová (Něm.) 1:45,44; 4. Schusterová (Rak.) 1:45,92; 5. Zurbriggenová (Švýc.) 1:45,99; 6. Wibergová (Švéd.) 1:46,03; 7. Bouvierová (Fr.) 1:46,20; 8. Geretyová (USA) 1:46,14; 9. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:46,20; 10. Zelenská (Rus.) 1:46,21; 11. Paceová (Kan.) 1:46,24; 12. Stöcklová (Rak.) 1:46,29; 13. Summermatterová (Švýc.) 1:46,53; 14. Perezová (It.) 1:46,54; 15. Ertllová (Něm.) 1:46,54.

Superobří slalom, Vail, 3. prosince 1994: 1. Ederová (Rak.) 1:21,26; 2. Stallmaierová (Rak.) 1:21,28; 3. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:21,59; 4. Melinová (It.) 1:21,81; 5. Bouvierová (Fr.) 1:21,83; 6. Nobisová (USA) 1:21,86; 7. Streetová (USA) 1:21,94; 8. Meissnitzerová (Rak.) 1:21,99; 9. H. Gergová (Něm.) 1:22,08; 10. Seizingerová (Něm.) 1:22,13; 11. Twardokosková (USA) 1:22,15; 12. Ertllová (Něm.) 1:22,18; 13. Häuslová (Něm.) 1:22,20; 14. Wibergová (Švéd.) a LeFrancová (Fr.) 1:22,22.

Obří slalom, Vail, 4. prosince 1994: 1. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 2:14,86 (1:07,85 + 1:07,01); 2. Schneiderová (Švýc.) 2:15,08 (1:07,80 + 1:07,28); 3. Kjörstadvová (Nor.) 2:15,44 (1:08,15 + 1:07,29); 4. Heebová (Licht.) 2:15,74 (1:08,34 + 1:07,40); 5. Hrovatová (Slov.) 2:15,86 (1:07,34 + 1:08,52); 6. Piccardová (Fr.) 2:16,08 (1:08,40 + 1:07,68); 7. Kvinlogová (Nor.) 2:16,23 (1:08,54 + 1:07,69); 8. Panzaniniová (It.) 2:16,30 (1:08,32 + 1:07,98); 9. Seizingerová (Něm.) 2:16,38 (1:08,35 + 1:08,03); 10. Rolénová (Švýc.) 2:16,40 (1:08,46 + 1:07,94); 11. Dorfmeisterová (Rak.) 2:16,80 (1:08,91 + 1:07,89); 12. Twardokosková (USA) 2:16,95 (1:08,44 + 1:08,51); 13. Wibergová (Švéd.) 2:17,02 (1:09,59 + 1:07,43); 14. LeFrancová (Fr.) 2:17,42 (1:09,59 + 1:07,83); 15. Salvenmoserová (Rak.) 2:17,51 (1:09,47 + 1:08,04).

Sjezd, Lake Louise, 9. prosince 1994: 1. Streetová (USA) 1:40,40; 2. Lindhová (USA) 1:41,16; 3. Seizingerová (Něm.) 1:41,33; 4. Merlinová (It.) 1:41,51; 5. Perezová (It.) 1:41,57; 6. Masnadaová (Fr.) 1:41,63; 7. Zelenská (Rus.) a Schmidingerová (USA) 1:41,75; 9. Turgeonová (Kan.) 1:41,84; 10. Schusterová (Rak.) 1:41,92; 11. Wibergová (Švéd.) 1:41,96; 12. Bournissenová (Švýc.) 1:41,99; 13. Ertllová (Něm.) 1:42,08; 14. Geretyová (USA) 1:42,09; 15. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:42,13.

Sjezd, Lake Louise, 10. prosince 1994: 1. Lindhová (USA) 1:39,90; 2. Masnadaová (Fr.) -0,18; 3. Zellerová-Bählerová (Švýc.) -0,50; 4. Perezová (It.) -0,63; 5. Bouvierová (Fr.) -0,65; 6. Zelenská (Rus.) -0,88; 7. Wibergová (Švéd.)

-1,05; 8. Gladiševová (Rus.) -1,06; 9. Streeťová (USA) -1,14; 10. Seizingerová (Něm.) -1,33; 11. Bournissenová (Švýc.) -1,34; 12. Merlinová (It.) -1,35; 13. Cavagnoudová (Fr.) -1,49; 14. Zurbriggenová (Švýc.) -1,55; 15. Schmidingerová (USA) -1,73.

Superobří slalom, Lake Louise, 11. prosince 1994: 1. Seizingerová (Něm.) 1:11,58; 2. Zellerová-Bählerová (Švýc.) -0,32; 3. Ertlová (Něm.) a Streeťová (USA) -0,89; 5. Perezová (It.) -1,02; 6. Gutensohnová (Něm.) -1,08; 7. Cavagnoudová (Fr.) -1,11; 8. Wibergová (Švéd.) -1,12; 9. Gergová-Leitnerová (Něm.) -1,19; 10. Häuslová (Něm.) -1,21; 11. Stallmaierová-Wallová (Rak.) a Zurbriggenová (Švýc.) -1,24; 13. Meissnitzerová (Rak.), Dovžanová (Slovin.) a Lindhová (USA) -1,27.

Slalom, Sestriere (náhrada za Veysonnaz), 18. prosince 1994: 1. Schneiderová (Švýc.) 1:38,55 (47,68 a 50,87); 2. Wibergová (Švéd.) 1:39,42 (48,52 a 50,90); 3. Filliolová (Fr.) 1:39,74 (49,19 a 50,55); 4. Eggerová (Rak.) 1:39,78 (49,16 a 50,62); 5. Cobergerová (N. Zél.) 1:39,79 (48,80 a 50,99); 6. Chauvetová (Fr.) 1:39,80 (48,62 a 51,18); 7. Anderssonová Švéd.) 1:39,88 (49,56 a 50,32); 8. Ederová (Rak.) 1:39,90 (48,99 a 50,91); 9. Hrovatová (Slovin.) 1:39,95 (48,97 a 50,99); 10. Kjörstadvová (Nor.) 1:40,00 (49,27 a 50,73); 11. Pretnarová (Slovin.) 1:40,36; 12. Galliziová (It.) 1:40,52; 13. Maierová-Hoferová (Rak.) 1:40,92; 14. Wachterová (Rak.) 1:40,96; 15. Serraová (It.) 1:41,01 ... 20. Tichá 1:42,00 (50,09 a 51,51).

Obří slalom, Alta Badia, 21. prosince 1994: 1. Panzaniová (It.) 2:21,03 (1:09,76 a 1:11,27); 2. Wachterová (Rak.) 2:21,50 (1:09,75 a 1:11,75); 3. Compagniová (It.) 2:22,14 (1:10,60 a 1:11,54); 4. Ertlová (Něm.) 2:22,79 (1:11,33 a 1:11,46); 5. Twardokensová (USA) 2:22,86 (1:10,11 a 1:12,75); 6. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 2:22,95 (1:11,27 a 1:11,68); 7. Hrovatová (Slovin.) 2:23,48 (1:10,94 a 1:12,54); 8. Nowenová (Švéd.) 2:23,54 (1:11,93 a 1:11,61); 9. Schneiderová (Švýc.) 2:24,04 (1:11,94 a 1:12,10); 10. Kjörstadvová (Nor.) 2:24,11 (1:11,88 a 1:12,23); 11. Meierová-Höcková (Něm.) 2:24,22 (1:11,95 a 1:12,27); 12. Pretnarová (Slovin.) 2:24,23 (1:11,56 a 1:12,67); 13. Seizingerová (Něm.) 2:24,48 (1:11,83 a 1:12,65); 14. LeFrancová (Fr.) 2:24,65 (1:11,41 a 1:13,24); 15. Piccardová (Fr.) 2:24,96 (1:11,98 a 1:12,98).

Slalom, Méribel, 30. prosince 1994: 1. Hrovatová (Slovin.) 1:20,15 (39,14 a 41,01); 2. Schneiderová (Švýc.) 1:20,24 (38,65 a 42,59); 3. Piccardová (Fr.) 1:20,74 (39,28 a 41,46); 4. Wachterová (Rak.) 1:20,78 (38,99 a 41,79); 5. Wibergová (Švéd.) 1:21,42 (39,63 a 41,79); 6. Ertlová (Něm.) 1:21,87 (40,31 a 41,56); 7. Chauvetová (Fr.) 1:22,15 (39,64 a 42,51); 8. Seizingerová (Něm.) 1:22,19 (40,13 a 42,06); 10. Zingreová-Grafová (Švýc.) 1:22,36 (40,18 a 42,18); 11. Biavaschiová (It.) 1:22,46 (39,91 a 42,55); 12. Korenová (Slovin.) 1:23,00 (39,92 a 43,08); 13. Anderssonová (Švéd.) 1:23,28 (40,34 a 42,94) a Pascalová (Fr.) 1:23,28 (40,53 a 42,75); 15. Maierhoferová (Rak.) 1:23,37 (40,21 a 43,16) ... Tichá nedokončila druhé kolo. Délka trati 600 metrů, 48 branek.

Superobří slalom, Haus im Ennstal, 7. ledna 1995: 1. Wachterová (Rak.) 1:25,78; 2. Seizingerová (Něm.) 1:25,90; 3. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:26,86; 4. Gergová-Leitnerová (Něm.) 1:27,44; 5. Gutensohnová (Něm.) 1:27,49; 6. Zurbriggenová (Švýc.) a Fjeldaviová (Nor.) 1:27,52; 8. Ederová (Rak.) 1:27,57; 9. Cavagnoudová (Fr.) a Dorfmeisterová (Rak.) 1:27,59; 11. Ertlová (Něm.) 1:27,62; 12. Loedemellová (Nor.) a Masnadaová (Fr.) 1:27,74; 14. Pretnarová (Slovin.) 1:27,78; 15. Bouvierová (Fr.) 1:27,96.

Obří slalom, Haus im Ennstal, 8. ledna 1995: 1. Compagniová (It.) 2:35,39 (1:18,68 a 1:16,71); 2. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 2:35,63 (1:18,40 a 1:17,23); 3. Schneiderová (Švýc.) 2:35,83 (1:19,27 a 1:16,56); 4. Loedemellová (Nor.) 2:37,81 (1:19,75 a 1:18,06); 5. Seizingerová (Něm.) 2:37,83 (1:20,56 a 1:17,27); 6. Ertlová (Něm.) 2:37,88 (1:19,71 a 1:18,17); 7. Twardokensová (USA) 2:38,17; 8. Nowenová (Švýc.) 2:38,26 (1:20,29 a 1:17,97); 9. Nefová (Švýc.) 2:38,33 (1:20,26 a 1:18,07); 11. Kjörstadvová (Nor.) 2:38,52; 12. Heebová (Licht.) 2:38,60 (1:20,84 a 1:17,76); 13. Dorfmeisterová (Rak.) 2:38,81 (1:20,61 a 1:18,20); 14. Meierová-Höcková (Něm.) 2:39,03; 15. Dovžanová (Slovin.) 2:39,08 (1:21,32 a 1:17,76).

Superobří slalom, Flachau, 10. ledna 1995: 1. Götschlová (Rak.) 1:21,67; 2. Seizingerová (Něm.) 1:21,68; 3. Pretnarová (Slovin.) 1:21,69; 4. Meissnitzerová (Rak.) 1:21,91; 5. Dovžanová (Slovin.) 1:21,94; 6. Gergová (Něm.) 1:21,97; 7. Ederová (Rak.) 1:22,18; 8. Compagniová (It.) 1:22,34; 9. Zurbriggenová (Švýc.) 1:22,40; 10. Nobisová (USA) 1:22,44; 11. Kjörstadvová (Nor.) 1:22,52; 12. Wachterová (Rak.) 1:22,55; 13. Streeťová (USA) 1:22,64; 14. Cavagnoudová (Fr.) 1:22,65; 15. Lindhová (USA) 1:22,72.

SVĚTOVÝ POHÁR VE SKOKU NA LYŽÍCH

K - 92, Planica, 10. prosince 1994: 1. Funaki (Jap.) 243,00 (97,5 a 91,5); 2. Goldberger (Rak.) 235,00 (93 a 92); 3. Ahonen (Fin.) 233,00 (92 a 93); 4. Soininen (Fin.) 232,00 (95,5 a 89); 5. Cecon (It.) 229,00 (88 a 97); 6. Gebstedt (Něm.) 228,5 (92,5 a 91); 7. Ottesen (Nor.) 225,50 (89 a 94); 8. Okabe (Jap.) 223,00 (91 a 90); 9. Weissflog (Něm.) 222,00 (89 a 91); 10. Petek (Slovin.) 221,5 (89,5 a 89); 11. Laitinen (Fin.) 220,5 (93,5 a 89); 12. Moser (Rak.) 219,00 (91,5 a 87,5) a Jäckle (Něm.) 219,00 (91,5 a 87,5); 14. Franz (Slovin.) 217,5 (91 a 97); 15. Revuz (Fr.) 216,5 (89,5 a 92) ... 24. Kahánek 211,00 (87,5 a 87,5); 27. Parma 209,5 (88 a 87,5); 35. Sakala 182,5 (85,5 a 78) ... 49. Sucháček, 54. Dluhoš, 66. Jež nepostoupil do hlavního závodu.

K - 92, Planica, 11. prosince 1994: 1. Goldberger (Rak.) 258,50 (96 a 102,5); 2. Laitinen (Fin.) 248,50 (98 a 100); 3. Ottesen (Nor.) 241,00 (93 a 97); 4. Ahonen (Fin.) 240,00 (93,5 a 96); 5. Petek (Slovin.) 237,50 (92 a 93) 6. Nieminen (Fin.) 225,50 (91,5 a 89,5) a Funaki (Jap.) 225,5 (99 a 99); 8. Bredesen (Nor.) 225,00 (91,5 a 89,5); 9. Widhölzl (Rak.) 224,00 (90,5 a 92) a Nikkola (Fin.) 224,00 (90 a 91); 11. Desoum (Fr.) 220,00 (89,5 a 91); 12. Franc (Slovin.) 217,5 (91 a 89)

a Soininen (Fin.) 217,50 (90,5 a 91); 14. Dluhoš (ČR) 216,50 (90,5 a 87,5). Freiholz (Švýc.) 216,50 (89,5 a 89). Weissflog (Něm.) 216,50 (88,50 a 88,50) a Okabe (Jap.) 216,50 (88,5 a 93,5); ... 22. Kahánek 209,00 (88 a 85); 24. Jež 205,00 (87 a 86); 27. Parma 204,00 (87 a 84,5); 34. Sucháček 187,5 (88 a 80); 36. Sakala se nekvalifikoval do finálového kola; v prvním skoku dosáhl délky 84 m a získal 98 bodů.

K - 90, Predazzo, 14. prosince 1994: Závod se nekonal pro nedostatek sněhu.

K - 120, Willingen, 8. ledna 1995: 1. Goldberger (Rak.) 270,70 (125 a 126,5); 2. Funaki (Jap.) 246,20 (124,5 a 124,5); 3. Thoma (Něm.) 228,3 (122 a 116,5); 4. Ahonen (Fin.) 226,40 (118,5 a 119,5); 5. Weissflog (Něm.) 225,60 (120,5 a 114); 6. Nieminen (Fin.) 221,50 (115,5 a 117); 7. Prost (Fr.) 219,90 (114,5 a 118,5); 8. Cecon (It.) 215,80 (119 a 112); 9. Soininen (Fin.) 213,80 (112,5 a 116); 10. Sucháček (ČR) 213,00 (118 a 114,5).

K - 120, Courchevel, 17. prosince 1994: Závod se nekonal vzhledem k nepříznivým sněhovým podmínkám.

K - 120, družstva, Courchevel, 18. prosince 1994: Závod se nekonal vzhledem k nepříznivým sněhovým podmínkám.

Intersporturné, K-115, Oberstdorf, 30. prosince 1994: 1. Schwarzenberger (Rak.) 227,90 (112,5 a 118); 2. Goldberger (Rak.) 226,70 (113 a 113); 3. Weissflog (Něm.) 225,10 (118 a 106,5); 4. Ahonen (Fin.) 222,10 (113,5 a 116) a Nikkola (Fin.) 222,10 (114,5 a 110); 6. Okabe (Jap.) 221 (106,5 a 118,5); 7. Siegmund (Něm.) 217,60 (115 a 109,5); 8. Cecon (It.) 217,60 (107 a 115) a Thoma (Něm.) 217,60 (115 a 109,5); 10. Funaki (Jap.) 216,70 (109 a 112,5); 11. Bredesen (Nor.) 212,20 (108,5 a 110,5); 12. Jäckle (Něm.) 211,50 (114 a 108,5); 13. Soininen (Fin.) 210,80 (115,5 a 103); 14. Dessum (Fr.) 205,10 (111 a 108,5); 15. Höllwarth (Rak.) 203,50 (109 a 106) ... 22. Sakala (191,20 (104 a 105); 29. Parma 183,70 (103 a 103,5); 36. Kahánek 89,80 (101); 50. Sucháček 74,00 (95) ... Dluhoš a Jež vyřazeni v kvalifikaci.

Intersporturné, K-107, Garmisch-Partenkirchen, 1. ledna 1995: 1. Ahonen (Fin.) 247,60 (114 a 112); 2. Goldberger (Rak.) 241,80 (109 a 113,5); 3. Soininen (Fin.) 231,80 (112,5 a 105); 4. Funaki (Jap.) 230,70 (105,5 a 112,5); 5. Nieminen (Fin.) 222,90 (99,5 a 107,5); 6. Nikkola (Fin.) 222,30 (104 a 106); 7. Dessum (Fr.) 219,20 (105,5 a 105); 8. Okabe (Jap.) 218,80 (104 a 106); 9. Jean-Prost (Fr.) 215,80 (103 a 107); 10. Jäckle (Něm.) 214,30 (103 a 104,5); 11. Petek (Slovin.) 211,90 (100,5 a 106,5); 12. Ottesen (Nor.) 201,70 (98 a 100); 13. Turkki (Fin.) 198,30 (97,5 a 97,5); 14. Siegmund (Něm.) 197,80 (97,5 a 97,5); 15. Weissflog (Něm.) 197,50 (96 a 98) ... 30. Sakala 166,70 (91,5 a 89); 39. Sucháček 77,50 (89,5); 46. Kahánek 59,60 (79); 49. Parma 35,90 (82,5); 50. Jež 34,00 (67) ... Dluhoš vyřazen v kvalifikaci.

Intersporturné, K-109, Innsbruck, 4. ledna 1995: 1. Funaki (Jap.) 247,70 (117,5 a 111,5); 2. Goldberger (Rak.) 255,60 (102 a 112,5); 3. Laitinen (Fin.) 220,70 (108,5 a 108); 4. Nieminen (Fin.) 216,60 (106,5 a 103); 5. Meinel (Něm.) 216,30 (101 a 110); 6. Prost (Fr.) 208,90 (97,5 a 110,5); 7. Ahonen (Fin.) 206,60 (100,5 a 106,5); 8. Nikkola (Fin.) 203,90 (101,5 a 101,5); 9. Meglič (Slovin.) 203,60 (98 a 106,5); 10. Sucháček (ČR) 202,10 (104,5 a 102,5); 11. Cecon (It.) 201,40 (97 a 106); 12. Dessum (Fr.) 201,10 (102,5 a 102,5); 13. Ottesen (Nor.) 196,90 (100 a 100,5); 14. Soininen (Fin.) 195,70 (99 a 100); 15. Widhölzl (Rak.) 185,90 (98,5 a 97) ... 25. Sakala 161,60 (91 a 91); 29. Parma 144,40 (88 a 85); 36. Jež 73,90 (88) ... Kahánek (93,5) a Dluhoš (90,5) vyřazeni v kvalifikaci.

Intersporturné, K-120, Bischofshofen, 6. ledna 1995: 1. Goldberger (Rak.) 261,30 (127,5 a 128,5); 2. Cecon (It.) 253,80 (127,5 a +23,5); 3. Thoma (Něm.) 248,40 (123,5 a 127); 4. Dessum (Fr.) 244,90 (124,5 a 126); 5. Ottesen (Nor.) 243,60 (125 a 122); 6. Nieminen (Fin.) 242,20 (120,5 a 123,5); 7. Nikkola (Fin.) 238,20 (120 a 121,5); 8. Funaki (Jap.) 236,90 (126,5 a 131,5); 9. Jean-Prost (Fr.) 233,30 (117 a 124); 10. Soininen (Fin.) 231,30 (117 a 121,5); 11. Weissflog (Něm.) 230,30 (119,5 a 119); 12. Moser (Rak.) 229,20 (116,5 a 120); 13. Okabe (Jap.) 223,20 (117 a 117) 14. Bredesen (Nor.) 223,10 (114,5 a 120); 15. Ahonen (Fin.) 220,00 (115 a 117,5) ... 20. Parma 198,00 (113 a 112); 26. Sucháček 190,80 (109,5 a 109); 34. Jež 181,60 (105,5 a 106,5); ... Sakala (94), Kahánek (93) a Dluhoš (69) vyřazeni v kvalifikaci.

Celkové pořadí Intersporturné:

1. Goldberger (Rak.) 955,4; 2. Funaki (Jap.) 932,0; 3. Ahonen (Fin.) 896,3; 4. Nikkola (Fin.) 886,5; 5. Dessum (Fr.) 870,3; 6. Soininen (Fin.) 869,6; 7. Cecon (It.) 866,2; 8. Nieminen (Fin.) 863,9; 9. Jean-Prost (Fr.) 860,6; 10. Ottesen (Nor.) 839,8 ... 26. Parma 562,27; 27. Sucháček 544,4; 30. Sakala 519,5; 41. Jež 289,5; 62. Kahánek 149,4; Dluhoš nebyl.

Pokračování v příštím čísle

Závody PNS a.s.

Divize Praha

- Praha-centrum – U průhonu 5, Praha 7, tel. 667 10 059, l. 324, 321
Praha 310 – Žirovnická 5, Praha 10, 765 551-9, l. 328
Praha 4 – Hráského 2231, Praha 4, tel. 792 58 72
Praha 56 – Drtinova 8, Praha 5, tel. 544 151-6, l. 322
Praha 78 – U průhonu 5, Praha 7, tel. 667 10 059, l. 302
Praha 9 – Podnádražní 2134, Praha 9, tel. 824 191

Středočeská divize

- Benešov – Tábořská 478, 256 67 Benešov, tel. 0301/223 39
Beroun – Politických vězňů 185, 266 81 Beroun, tel. 0311/230 41
Kladno – Dr. Pavla Vrbenského 2040, 272 01 Kladno, tel. 0312/2044
Kolín – Jaselská 722, 280 10 Kolín, tel. 0321/264 04
Kutná Hora – Husova 149, 284 01 Kutná Hora, tel. 0327/2252
Mělník – Kamenická ul., 276 80 Mělník, tel. 0206/622 563
Mladá Boleslav – Havlíčkova 624, 293 01 Ml. Boleslav, tel. 0326/251 65
Nymburk – Boleslavská 133, 288 02 Nymburk, tel. 0325/3225
Praha-východ – Domažlická 1410, 251 52 Říčany, tel. 0204 /2729
Praha-západ – Křesomyslova 14, Praha 4 - Nusle, tel. 02/438 778
Příbram – Mariánská 355, 261 16 Příbram, tel. 0306/220 59
Rakovník – Poštovní 2400, 269 16 Rakovník, tel. 0313/2790

Jihočeská divize

- České Budějovice – ul. A. Barcala, 370 05 Č. Budějovice, tel. 038/466 75
Český Krumlov – Tř. Míru 146, 381 01 Č. Krumlov, tel. 0337/2319
Jindřichův Hradec – Jarošovská 696/II., 377 02 J. Hradec, tel. 0331/221 68
Pelhřimov – Jirsíkova 841, 393 01 Pelhřimov, tel. 0366/252 32
Písek – Roháčova 2285, 397 02, Písek, tel. 0362/4838
Prachatice – Pivovarská 284, 383 29 Prachatice, tel. 0338/237 09
Strakonice – Nádražní 81, 386 02 Strakonice, tel. 0342/235 23
Tábor – Žižkovo nám. 10, 390 65 Tábor, tel. 0361/221 79

Západočeská divize

- Plzeň-město – Pražská 29, 305 68 Plzeň, tel. 019/224 818
Domažlice – Hořejší předměstí 71, 344 12 Domažlice, tel. 0189/2570
Cheb – nám. krále Jiřího z Pod., 350 01 Cheb, tel. 0166/228 00
Karlovy Vary – Jugoslávská 3, 361 12 K. Vary, tel. 017/270 09
Klatovy – Pod Hůrkou 606/III., 339 12 Klatovy, tel. 0186/220 27
Plzeň-venkov – Částkova 74, 309 57 Plzeň, tel. 019/493 39
Rokycany – ul. J. Knihy 170/1, 337 12 Rokycany, tel. 0181/2994
Sokolov – ul. Jednoty 1931, 356 01 Sokolov, tel. 0168/231 20
Tachov – Hornická 1596, 347 12 Tachov, tel. 0184/3943

Severočeská divize

- Česká Lípa – Jindřicha z Lipé 124, 470 01 Č. Lípa, tel. 0125/227 22
Děčín – Březová 187, 405 01 Děčín, tel. 0412/226 17
Chomutov – Chelčického 5, 430 01 Chomutov, tel. 0396/5562
Jablonec n./Nis. – Protifašistických bojovníků 3, 460 01 Jablonec n./N.,
tel. 0428/248 69

- Liberec – nám. dr. Beneše 28, 460 01 Liberec, tel. 048/207 50
Lovosice – Kostelní 1, 410 02 Lovosice, tel. 0410/2046-8, l. 39
Most – Moskevská 5, 434 01 Most, tel. 035/425 27
Teplíce – Laubeho nám. 293, 415 00 Teplíce, tel. 0417/320 314
Ústí nad Labem – Dlouhá 9, 400 01 Ústí n./L., tel. 047/223 06
Žatec – Purkyněho ul., 438 02 Žatec, tel. 0397/3222

Východočeská divize

- Havlíčkův Brod – Bělohorská 3304, 580 01 Havlíčkův Brod,
tel. 0451/220 77
Hradec Králové – Zamenhofova 1081, 502 51 Hr. Králové, tel. 049/325 95
Chrudim – Štěpánkova 108, 537 01 Chrudim, tel. 0455/438 21
Jičín – Dělnická 226, 506 01 Jičín, tel. 0433/236 25
Náchod – nám. TGM 43, 547 12 Náchod, tel. 0441/205 55
Pardubice – Palackého ul., 530 02 Pardubice, tel. 040/512 268
Rychnov nad Kněžnou
– Pod Budínem, 516 01 Rychnov n./Kn., tel. 0445/217 74
Semily – Husova 9, 513 35 Semily, tel. 0431/2516
Svitavy – Průmyslová 3, 568 02 Svitavy, tel. 0461/214 62
Trutnov – pošt. schr. 42, 541 42 Trutnov, tel. 0439/6048
Ústí nad Orlicí – U nového nádraží, 562 29 Ústí n./Orl., tel. 0465/3624

Jihomoravská divize

- Brno-město – Poštovská 3/5, 601 00 Brno, tel. 05/421 52 574
Boskovice – 17. listopadu, 686 22 Boskovice, tel. 0501/2535
Brno-venkov – Ceji 73, 664 21 Brno, tel. 05/453 21 256, l. 87, 90
Břeclav – Bratislavská 71, 690 10 Břeclav, tel. 0627/203 76
Hodonín – Velkomoravská 6, 695 77 Hodonín, tel. 0628/224 69
Jihlava – Masarykovo nám. 8, 586 55 Jihlava, tel. 066/224 11
Kroměříž – Vrchlického 3282, 767 62 Kroměříž, tel. 0634/210 10
Prostějov – Janáčkova 4, 796 28 Prostějov, tel. 0508/240 13
Třebíč – manž. Curierových 734, 674 38 Třebíč, tel. 0618/760 35
Uherské Hradiště – Průmyslová ul., 686 79 Uh. Hradiště, tel. 0632/2407
Vyškov – Čs. armády 3, 682 11 Vyškov, tel. 0507/228 55
Zlín – nám. Míru 4393, 760 17 Zlín, tel. 067/236 57
Znojmo – Bezručova 19, 669 78 Znojmo, tel. 0624/2200
Žďár nad Sáz. – Jihlavská 4, 591 55 Žďár n/Sáz., tel. 0616/239 91

Severomoravská divize

- Ostrava – Bohumínská 61, 710 25 Ostrava, tel. 069/623 31 20
Bruntál – Staroměstská 4, 792 11 Bruntál, tel. 0646/2237
Frýdek-Místek – Nádražní 2811, 738 11 Frýdek-Místek, tel. 0658/244 00
Karviná – Rudé armády 1868, 733 55 Karviná, tel. 0631/1828
Nový Jičín – Suvorovova 114, 741 11 Nový Jičín, tel. 0656/205 10
Olomouc – Pasteuerova 8/A, 772 92 Olomouc, tel. 068/522 21 62
Opava – Hradecká 3, 746 21 Opava, tel. 0653/213 000
Přerov – Velká Dlážka 48, 750 02 Přerov, tel. 0641/502 09
Zábřeh na Moravě – Postřelmovská 1A, 789 01 Zábřeh, tel. 0648/216 25
Vsetín – Družstevní 1646, 755 01 Vsetín, tel. 0657/3497

Ve všech těchto závodech lze objednat předplatné našeho časopisu.

V dnešní části seriálu navazujeme na rozbor základního sjezdového postoje, který jsme uveřejnili v Lyžařství č. 6/94. Víme už, že výslednice tlaku lyžařova těla působí na lyže v jediném bodě, který je konstantní při všech režimech jízdy,

Nyní si probereme další prvky techniky sjíždění, a to z hlediska vertikálního a rotačního. Je jasné, že při zatáčení vznikají odstředivé a dostředivé síly, které na lyžaře působí zvýšeným tlakem. Přetížení je přímo úměrné hmotnosti lyžaře, sklonu svahu, rychlosti a poloměru oblouku. Rozdělíme-li oblouk do čtyř fází - zahájení, vedení, ukončení a přechod - pak největší síla působí ve fázi vedení oblouku. (Zjednodušeně řečeno "uprostřed".) V extrémních situacích jde o přetížení značné - může být až třikrát větší, než kolik lyžař váží. Proto by jezdec měl být ve fázi vedení oblouku v takové pozici, která mu umožní co nejvýhodnější zapojení svalů působících ve směru přetížení. Jde hlavně o extenzory kolen a kyčlí. U kolen je nejvýhodnější zapojit svaly v úhlu 145 stupňů. Tento poznatek byl prokázán mnoha praktickými pokusy a je obsažen i v knize Úvod do biomechaniky svalové činnosti při tělesném pohybu člověka (Karas, Otáhal). Zmíněný úhel je v zásadě dán správným náklonem lyžařovy boty a vychází ze základního sjezdového postoje.

Z toho plyne, že při zatáčení ve fázi vedení oblouku nesmíme pokračovat, tedy ohýbat kolena. Jestliže se těžiště pohybuje ve směru vertikálním, což je patrné u většiny špičkových závodníků, je to důsledek stranového posunu těžiště, nikoliv důsledek pokračování kolen.

Pohyb těžiště ve vertikálním směru, způsobený pokračováním a zvyšováním, tedy změnami úhlu kolen a kyčlí, lze využít pouze k udržování lyží v kontaktu se sněhem. Například k absorbování nebo přeskočení terénní nerovnosti, při jízdě na bouřkách. Také ovšem ve fázi ukončení a přechodu oblouku, v nichž by hrozilo nadměrné "vykopnutí" do vzduchu. Výjimkou je pouze jízda na velmi těžkém sněhu, kdy je třeba lyže při každém přechodu od sněhu přímo "odlepit" a zahájit oblouk ve vzduchu. K tomu je nutné odrazit se od lyží ve fázi ukončení oblouku. V takovém případě se skutečně zvyšuje či snižuje těžiště i v důsledku flexe nebo extenze nohou.

Rotační hledisko

K zatáčení lyží dochází v důsledku naklopení hran při současném zatížení lyže. Třetím prvkem je točení lyže do středu oblouku. Tato pohybová činnost spočívá ve statickém (izometrickém) zapojení svalů umožňujících dostřednou rotaci vnější nohy a vnější rotaci vnitřní nohy v oblouku. Zmíněné pohyby vycházejí výhradně z kyčelních kloubů. Rozsah pohybu v kyčelním kloubu: dostředná rotace 30, vnější rotace

60 stupňů.

Vycházíme z kolmé polohy spojnice kyčelních kloubů. Dostředná rotace v kyčelním kloubu 30 stupňů je limitující. Lyžař by se do tak krajní pozice neměl dostat. Svalové zapojení v ní není optimální, přicházíme též o možnost regulovat poloměr oblouku. Vnější lyže přestane zatáčet, případně se lyžař dostane do záklonu a přepadne na vnitřní, často nezahraněnou lyži. Tomu se obvykle říká zablokování rovnováhy v rotačním pohledu. "Protirotace", tedy protinátování trupu ve směru z kopce, k tomu přispívá.

Při návratu správné techniky z tohoto pohledu bychom měli dbát na co nejmenší předsunutí vnitřní (horní) lyže. Dále na zachování kolmého úhlu spojnice osy kyčlí a ramen na směr lyží.

Správnou technikou rotačního a vertikálního pohybu sjezdařova těla dosáhneme rovnováhy těchto funkcí. Zvýšíme pohybový rozsah, sílu, reakční čas, v důsledcích tedy svoji výkonnost.

M. T.

(Pokračování v příštím čísle)

lyžařství

DUBEN 1995
ROČNÍK 81
CENA 10 Kč

2

Chcete si přivydělat?

Nebojte se. Tentokrát nebudete prodávat herbalife, vnučovat lidem kosmetiku, propagovat nesmyslné a zdraví nebezpečné diety. Ani žádné jiné výrobky, které nejsou o nic zdravější než normální potraviny, zato však stojí třikrát víc, takže se vždycky najde někdo, kdo vás přesvědčí: Bez toho se neobejdete!

Avšak k věci, jak se říká u soudu. Také náš časopis nabízí možnost příspěvku k pravidelnému platu. Inu - a proč si nepřivydělá sám pan redaktor? - mudruje nedůvěřivý čtenář. Odpověď je jednoduchá: Protože to neumí! Tedy přivydělat si umí, neumí ale to, co právě potřebuje - SHÁNĚT REKLAMY.

Zatím se nám nabídl jediný podnikavec, s nímž jsme však záhy zase skončili. Nesehnal téměř nic, přesto inkasoval nesmyslný rabat a navíc nás chodil do sekretariátu doslova komandovat. Vy můžete dopadnout podstatně lépe. Stačí, seženete-li do každého čísla alespoň jednu reklamu, nejlépe po předchozí domluvě s redaktorem. (Aby náhodou už neměl od někoho jiného něco podobného, ale taková pravděpodobnost je nevelká.) Reklamu od Vás samozřejmě nemusíme mít do každého čísla - budeme vděční i za nepravdivou spolupráci. Můžete spolupracovat s kamarádem, s reklamní agenturou, s kýmkoliv. Jenže při spolupráci s agenturou byste se museli dělit i o peníze, což pro Vás není výhodné.

Ceny za reklamy jsou smluvní a žádný předpis nám nic nenařizuje. Aby však reklama pro nás měla ekonomický přínos, musí inzerující nabídnout nejméně 2000 Kč, a to je ještě reklama hodně malá. Jinak je s uveřejněním zbytečná práce a kdoví, zda zaplatíme alespoň otištění. Nejméně tedy 2000 Kč, za celostránkovou reklamu uvnitř textu nejméně 6000 Kč, za reklamu na poslední straně obálky, která je barevná, alespoň 8000 Kč. (Jenom její výroba nás stojí asi 3000, takže to skutečně není částka přehnaná.) Z toho, co zaplatí inzerující, vám náleží plných 20 procent - velkorysejší nabídku sotva od někoho dostanete. S tím, kdo

zajistí alespoň tři různé reklamy, jsme ochotni uzavřít trvalou dohodu o spolupráci. I opakování téže reklamy se vyplatí - každou šestou má inzerující zdarma, přičemž zprostředkovateli náleží jeho rabat i v tomto případě. Podrobnosti nebudu zatím rozepisovat. Už proto ne, že ekonomiku Lyžařství nedělám a za ni neodpovídám. V každém případě však můžete u nás měsíčně vydělat nejméně 2000 Kč.

Co můžete inzerovat? Nejraději pochopitelně to, co má vztah k lyžařům a k lyžování. Výzbroj, výstroj, oblečení, obutí - ale i lyžařské zájezdy, cesty do zahraničí, pobyty v horských chatách, služby hotelů nebo fit-centra a regeneračních zařízení. Možná je i reklama na potraviny, nápoje, doplňky sportovní výživy. Nakonec ale na cokoliv, co není se sportem a životním stylem sportovce v rozporu. Rozhodně tedy nemůžeme propagovat cigarety, alkohol (ani pivo ne!) - prostě to, co by se ve sportovním časopise objevovat nemělo. Jiná omezení v zásadě neexistují a jednotlivé případy je třeba před uzavřením kontraktu tak jako tak projednat s redaktorem.

Motivováni jste tudíž dostatečně a teď záleží jenom na vás. Příležitost dostává prakticky každý čtenář našeho časopisu. Nejspíše ti, kdo mají zkušenosti v oblasti obchodu a podnikání, nutné kontakty, pokud možno i konkrétní výsledky. Zkusit štěstí však může také nováček. Obracíme se především na spolupracovníky zahraničních firem, pro něž by reklama u nás byla vzhledem ke kursu české koruny skutečně "zadarmo", přičemž nám by takové částky pomohly víc než vydatně. Tím ale není řečeno, že o Czech-made není zájem. Naopak!

Doufám, že tentokrát alespoň někdo ze čtenářů zareaguje a nedopadne to jako se všemi předcházejícími výzvami. Lyžařství můžete pomoci zkvalitnit i Vy! Budeme-li mít víc peněz, přijde kvalita sama. Jak - to nechte na mě. Jenom se sháněním reklam mne musíte trochu postrčit dopředu.

K. B.

lyžařství

Ročník 81 - Číslo 2

Na titulní straně
Picabo Streetová

Časopis českých lyžařů. Vydává Svaz lyžařů České republiky, odpovědný redaktor Karel Bláha. Redakce: SLČR, Mezi stadiony, POB 40, 160 17 Praha 6. Telefon sekretariátu 35 04 98. Vychází šestkrát ročně. Tiskne tiskárna Ing. V. Fabián, Klánovická 485, 194 00 Praha 9. Rozšiřují PNS a Transpress, na Slovensku PNS Bratislava. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS. Objednávky do zahraničí - kromě SR - vyřizuje PNS, administrace vývozu tisku, Hvoždanská 5-7, 148 31 Praha 4 - Horní Rožtyly. Celoroční předplatné 60 Kč, cena jednoho čísla 10 Kč. Neobjednané příspěvky autorům nevracíme ani se k nim nevyjadřujeme.

ISSN 0323 - 1445

Mistrovství, které se nám nehodilo

Mistrovství světa klasiků - Thunder Bay 1995

Pořádat mistrovství světa v zámoří je pro nás vždy trochu nešťastný nápad. Daleké cestování za velké peníze, potíže s aklimatizací na značný časový výsokun a další problémy sotva vyváží potěšení z daleké cesty pro několik lidí. Ostatně, lyžování nelze považovat za turistiku už vzhledem k tomu, do jakých míst lyžaři jezdí. Hory a snh jsou všude stejné, horská sportovní střediska rovněž. A co jinak vidí?

Sezona 1994/95 vejde do dějin našeho lyžování jako hodně špatná. Od počátku se našim lyžařům nedařilo nic. Selhali v minulých sezonách výborní skokani, včetně někdejšího superskokana Jaroslava Sakaly. Ten měl toto období nevysvětlitelně špatné a nejednou by s radostí bral loňské neúspěchy v Lillehammeru, které byly pořád ještě vynikajícím výsledkem ve srovnání s tím, co frenštátský skokan předváděl letos. Aby se v závodě SP nedostal do hlavního závodu nebo na MS do druhého kola - to snad "není pravda". Leč, bohužel, je. Situaci nezachránil ani veterán Parma, ani mladíci, z nichž zejména Krompolc mířil v minulé sezoně výrazně výše.

Ani Kateřinu Neumannovou nezastihla tato sezona v pohodě. Její umístění v jednotlivých závodech SP měla daleko do lesku minulých let, kdy byla "Káča" horkou adeptkou na medaile nejcennější, tedy olympijské. V jejím případě je alespoň zřejmá a známá příčina: Vleklé potíže s kolenem způsobily obrovský výpadek v letní přípravě a v zimě se ukázalo, že žádná náhražka a la horská kola nenahradí to, co je v případě lyžařky-běžkyně nejpodstatnější. Po bitvě je každý generálem. Nyní bude kdekdo tvrdit, že měla jít na operaci ještě na jaře a před MS už mohla být ve formě. Nevím... Úspěšnost operace také není předem zajištěna a kdoví, zda by "vševědoucí" nakonec nekritizovali chirurgický postup. Jisté je jedno: Nemáme-li promrhat další talent, bude řešení zdravotního stavu naší nejlepší lyžařky skutečně úkolem číslo 1. Už proto, že její kolegyně ji zřejmě nenahradí, jak se potvrdilo po několikáté, a u juniorek zatím musíme dočkat času. Věřme, že nedo-

padnou jako ty, na jejichž perspektivu jsme v letech 1991 a 1992 přísahali snad všichni. O běžcích-mužích raději nebudu psát nic a hodnocení přenechám odborníkům. Kdykoliv jsem o nich něco napsal, měl jsem s nimi konflikty! Přitom však svými výkony nikdy nedokázali, že nemám pravdu...

Naši radostí tedy nakonec zůstal Milan Kučera v severské kombinaci jednotlivců. Ve špatné sezoně nelze čekat zázraky a ten jediný, na který jsme měli právo, jsme si vybrali hned zpočátku. Milan Kučera byl vynikající junior, vynikající i jako skokan. Pamatujete se ještě na jeho tři zlaté medaile z jediného MSJ? Po přechodu mezi dospělými však jeho hvězda pohasla a mnoho kvalitních výsledků nepředvedl. Hovořilo se spíše o tvrdohlavosti, psychické labilitě a dalších problémech. Tentokrát psychicky labilní rozhodně nebyl. Vždyť 13. místo po skoku nic zvláštního neslibovalo. V běhu plném zvrátů však předvedl i on jeden z nich. Gratulujeme a doufáme, že smolné roky jsou prolomeny. Naše lyžování to právě teď potřebuje nejvíc.

MS v Thunder Bay v mnohém zklamalo nejen nás. Zdaleka se nesetkalo s takovým ohlasem a zájmem veřejnosti, jako předcházející šampionáty v Evropě, o ZOH v Lillehammeru a tisících diváků kolem běžeckých tratí nemluvě. Tady bylo prostředí připomínající spíše naše domácí závody, ke všemu zklamala i příroda. Ano, ona kanadská příroda, kterou si malujeme nejrůzovějšími barvami, a domníváme se, že ekologicky znehodnocené lesy jsou jenom ve Střední-Evropě.

Že mrzlo jenom v prvním dnu soutěží a dále šplhala teplota čím dál výš, tomu pořadatelé nezabrání. Horší bylo, že s odtávajícími vrstvami sněhu se nemilosrdně objevilo, co je pod ním. Některé závody v běhu pak byly zcela neregulérní. Jury řešila mnohahodinové diskuse a protesty, těžko však radit, jak je měla vyřešit správněji. Snad jenom anulováním neregulérních závodů. Kdo si ale něco takového při MS dovolí?...

Břečka barvou podobná dehtu a přilnavostí lepidlu způsobila pohromu, jakou vrcholné lyžování nepamatuje. Lyže náhle nejezdily ani z kopce, servismani byli nejdůležitější částí výpravy, na trati se dělaly zásahy, které jsou v rozporu s pravidly běhu na lyžích. Navíc zásahy hodně nespportovní, protože každá výprava dbala jenom o své závodníky a poskytnutí pomoci soupeři bylo pro většinu servismanů zcela neznámým pojmem. Přejíždění "čisticích" rohoží zpestřilo podívanou televizním divákům, zároveň však ukázalo běh na lyžích z té nejhorší stránky. Jenže: Nebyť toho,

Dählie na snímku M. Brachtlové

Fauner na sminku M. Brachtlové

dokázal by vůbec někdo dokončit druhou část kombinovaného závodu - ať už mužů nebo žen?! Kanadská příroda se tentokrát prostě netřpytila.

Lazutinová a Smirnov

Je zajímavé, že běžecské soutěže při ZOH nebo MS mají obvykle v obou kategoriích jednu osobnost, která příslušné události vévodí. Tentokrát jimi byli jednoznačně Vladimír Smirnov a Larisa Lazutinová.

Sympatický Vladimír se sice stále jakoby hlásí k Sovětskému svazu a jeho reprezentaci. Na minulost vzpomíná až nostalgicky, leč už několik let žije ve Švédsku a na návrat do státu někdejšího SSSR asi příliš nepomýšlí. Pochybují, že v ekonomicky zdevastovaných a věčnými konflikty zmítaných zemích SNS by si žil tak, jak dnešní vrcholový sportovec žít musí. Ve Švédsku nestojí fronty na základní potraviny, má všeho dostatek, v zemi nikdo neválčí - a na výkonnosti je to znát. Inu, také už není nejmladší a třeba právě toto mistrovství bylo vrcholem jeho kariéry. Za vrcholem je už zcela jistě Ulvang a možná i Dählie, objevili se však další. V minulosti sice nikoliv neznámí, nicméně ne tak vynikající, jako byli letos. Třeba v této sezoně skvělý Fauner, Myllylä, Isometsä - z takových jmen budou mít sazeči v tiskárnách všech zemí jistě nemalou radost - na stará kolena počátku zářil i Kirvesniemi. Najmě finská výprava měla tentokrát důvody k radosti, zatímco Norové na tento šampionát rádi vzpomínat nebudou, především muži ne. Kromě Dählieho zdaleka nepředvedli to, co v minulých sezonách.

V ženách se vrátila jedna z čtýřech mamek z bývalé sovětské reprezentace - Lazutinová. Závodila dobře už v minulé sezoně, ale zdaleka ne tak, jako v Thunder Bay. V pravý čas zastoupila Nagejkinovou a především hrdinku z Lillehammeru Jegorovovou, které se odebraly rozmnožit řady běžecských matek ruské národnosti. Záhadou je pak Vjalbeová, bývalá královna běžecských stop. Dosavadní průběh SP nasvědčoval tomu, že by královnou mohla být opět. Vyhrála sedm závodů, což se v jedné sezoně snad ještě žádné běžkyni nepodařilo. V Thunder Bay však formu ztratila stejně jako loni v Lillehammeru. Kterýpak trenér ji to tak dobře vyladuje? Nebo že by ona sama?... Teprve závěrečnou třicítku vyhrála.

Za zmínku stojí di Centaová. Při ZOH vynikající, po nich však lékaři objevili vážné onemocnění stěv (patně počátek zhoubného nádoru). Věřme, že včas. Sympatická Italka dokázala zážrak a v Kanadě opět patřila k medailistkám. Loňská sláva to ještě nebyla, i tak se jí ale povedl obdivuhodný kousek. Snad nebyl poslední.

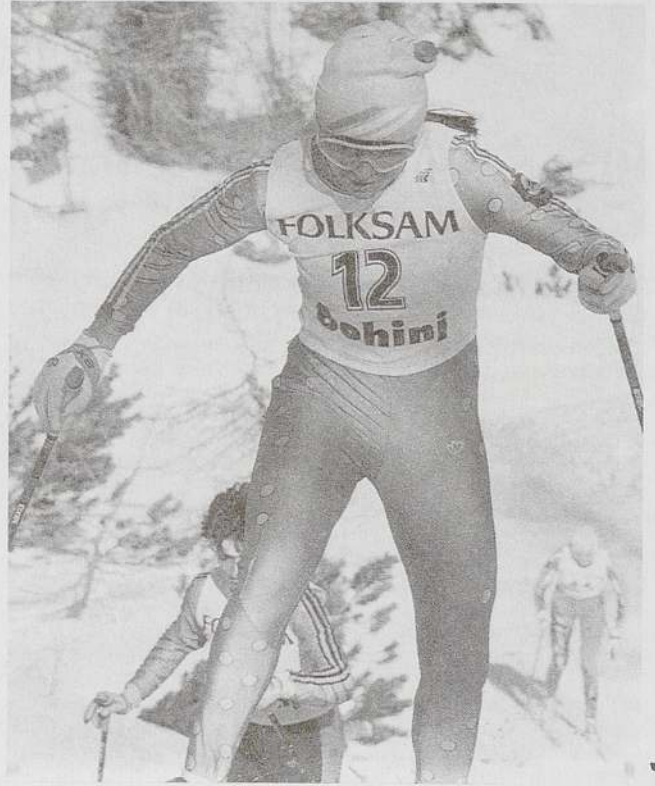
Jinak vládly Rusky, jak napovídá průběh SP 1994/95. Pouze tu a tam jim nadvládě narušila Nybroténová nebo některá z dalších běžkyň, ne však podstatně. Dcery systému vrcholového sportu ukazují, že onen systém měl něco do sebe - po stránce sportovního vývoje určitě. Nerad bych ale vzpomínal tak nostalgicky jako Smirnov nebo Vjalbeová. Ta dokonce ještě letos tvrdošijně běhala v kulichu se státním znakem SSSR, až jí to komisaři FIS museli zakázat. Důvod: V mezinárodních závodech nemůže nosit symbol neexistující země!

Kalendář z březových hájů

Během mužů na 30 km klasicky (9. 3.) začalo mistrovství, které nám věru mnoho radosti nepřineslo. Při -10 stupních Celsia ještě nikdo netušil, jak to bude se sněhem vypadat v dalších dnech. Na prvním místě se dlouho držel náš nováček v reprezentaci Josef Kučera, leč mezičas na 1,6 km skutečně nic neřká. Také neřkal. Konečně 44. místo svědčí o tom, že začátek byl hodně "přepálený".

Všichni čekali, že se bude opakovat suverenita Dählieho, jenže tentokrát se měl stát králem někdo jiný. Smirnov získal titul na téže trati už v roce 1989, rok předtím byl v Calgary druhý za tehdejším krajanem Prokurorovem. Tentokrát v cíli tvrdil, že se obával, zda to v úvodu nepřehnal a ve vítězství začal věřit až na 20. kilometru. Zato Dählie pravil, že ve své prvenství přestal doufat už po sedmi kilometrech.

Při neúčasti Jegorovové se zdálo být jasné, že prvenství mezi ženami na 15 km klasicky (10. 3.) nemůže uniknout Vjalbeové. Jenže - ostatně jsem to už napsal...

Vjalbeová, snímek archiv

Při náhlém oteplení se na prvních šesti místech objevily výhradně Rusky a Norky, takže Kateřina Neumannová byla vlastně třetí v pořadí států. Její vstup do mistrovství vyzněl poměrně lichotivě. Kupodivu ani celou sezonu rozpačitě působící Zelingerová neklamala a 18. pořadí patří mezi její nejlepší letošní umístění. Jinou zástupkyni jsme v tomto závodě neměli. Šaldová nestartovala pro lehké nachlazení, Lucie Hanušová tu byla především pro štafetu a její sestra Kateřina se MS neúčastnila - dvě velká zranění během jednoho roku znamenala, že její příprava na svět velkého lyžování ještě nestačí.

Soutěží plnou zvrátů a překvapení byl od počátku do konce závod jednotlivců v severské kombinaci (10. a 11. 3.). Po skoku se radovali Japonci, protože pořadí na prvních osmi místech připomínalo "mezinárodní mistrovství Japonska". Přímo tragédie potkala naopak Nory, kteří měli po skoku umístění 15., 19., 22. a 24.!! Olympijský vítěz z Lillehammeru Fred-Borne Lundberg vyběhal na trať se ztrátou -3:03 minuty na vítěze skoku Kenži Ogiwaru, který měl při startu dostatečný náskok i před druhým mužem v pořadí. Alespoň se to tak zdálo. Všem, včetně televizního komentátora, který si posteskl, proč kamera zabírá pořadí jenom osamocené kroužícího Ogiwaru. Nuda však netrvala ani do poloviny běžecské trati. Nejprve se za zdánlivě suverénním Japoncem vyvezla dvojice Mantila - Guillaume (vzpomínáte si ještě na jednoho z hrdinů téhož závodu při ZOH v Albertville?), i za nimi se však děly věci neuvěřitelné. Lundberg sice po propadání ve skoku neměl co ztratit a mohl tedy bojovat klidně, ale i tak udivuje jeho vůle. Většina lidí by na jeho místě propadla skepsi a představě, že o víc než pět míst se už nezlepší. Spanilá jízda byla nakonec korunována prvenstvím závodníka, na kterého by po skokanské části nevsadil vůbec nikdo. Porovnání výsledků skoku a běhu mluví za všechno a je to přímo studie do práce o sportovní psychologii. Nevěřím, že příčinou katastrofy Japonců bylo jenom promazání...

Pro nás bylo příjemné, že třetí největší zlepšení zaznamenal Milan Kučera. (Bohužel nikoliv druhý, protože také Nor Apeland se zlepšil o 15 míst, Kučera "jenom" o 9. O Milanovi jsme psali už v úvodu, pochvalu zaslouží i Zbyněk Pánek. Nakonec byl šestý v běhu a z 38. místa se dostal na 21.!! Tradiční stíhač Mák vyběhal 35., tempo však trochu přehnal

a pět kilometrů před cílem odpadl. Posunul se z 35. na 26. místo v konečném pořadí. To je všechno pěkné - naučíme se ale také někdy skákat?

Při klasické desítce mužů (11. 3.) potvrdil Smirnov, že bude mužem tohoto mistrovství - opět suverénně vyhrál. Zpočátku sice vedl Myllylä, ale už na šestém kilometru ho sesadil reprezentant Kazachstánu. Nemohu se ubránit pocitu, že v závěru se poněkud šetřil na další díl kombinovaného závodu. Jeho výkonnosti by odpovídal větší náskok před "pursuitem" než jenom 17,8 s. To, že nejlepší z našich skončil až 20. se ztrátou více než jeden a půl minuty na vedoucího závodníka, sotva někoho překvapilo.

Podobně suverénně pokračovala Lazutinová 12. 3. v první části kombinovaného závodu žen - 5 km klasicky. Trať, která proslavila Neumannovou v jejích juniorských letech, se stala výsadou sportovkyň z bývalého SSSR. Nezapomenem-li, že v Sovětském svazu vyrůstala i překvapivě pátá Smigunová, napočítáme čtyři mezi prvními šesti. O di Centaové už byla řeč, o našich jí mnoho nebude. Ztráta Neumannové byla vzhledem k délce trati dost děsivá, ostatní si zřejmě jely prohlédnout místní lesy. U obou juniorek taková umístění snad lze omluvit, u Zelingerové nikoliv. Myslím, že původní rozhodnutí vyslat na MS jenom Neumannovou nebylo zase tak špatné! Ani na její adresu si ale neodpustím jednu poznámku: Neří už někomu nápadné, že postavou se začíná Neumannová nepříjemně "odlišovat" od nejlepších světových běžkyň? Nebo si to myslím jenom já?!

Skok na středním můstku (12. 3.) měl jediného favorita - Goldbergera. Ten po prvním kole také vedl, ve druhém ale skok hodně pokazil (jenom 81 m) a skončil šestý. Ve větné loterii nakonec jásali Japonci a Fin Laitinen, méně už Weissflog a vůbec ne Funaki nebo Cecon, kteří se dokonce nekvalifikovali do druhého kola, stejně jako naši Sakala a Krompolc. Zato Sylvain Freiholz, kdysi nadějný, potom několik let nevýrazný, se tentokrát právem usmíval. Umístění Parmy a Sucháčka zhodnotte sami - já budu mít za komentář k MS zase jenom nepříjemnosti...

Mistrovství ukradených ručníků

začalo při druhém závodě mužské běžecké kombinace. Některé výpravy reagovaly na podivnou nesněhovou směs velmi rychle, jiné - včetně naší - pomaleji. Chtěly dodržovat pravidla běhu na lyžích, která de iure zakazují cizí pomoc v průběhu závodu. Pravidla tady ovšem zaplakala. (Dokonce se nám jistý funkcionář FIS přišel omluvit za to, že naše výprava nebyla včas informována o benevolenci jury!) Hotelové ručnicky se stávaly obětí nápadů čím a co napustit, aby vznikly dosud neznámé pomůcky pro čištění skluznic v průběhu závodu.

Reakce na tuto vynalézavost byly však hodně rozpačité. Někteří techničtí delegáti FIS se během mistrovství vzdali funkce, spory jury nebraly konce, navíc povstali ochránci přírody! Rohožky napuštěné různými směsicemi ropných produktů vyvolaly zděšení při představě, kolik benzínu, nafty a petroleje se tu dostalo do půdy. Reagovala i Evropa: Například ze Švýcarska přišel návrh zakázat běžecké závody v Alpách, budou-li i nadále porušována pravidla tímto způsobem!!

Do třetice Smirnov

psala většina novin po hat-tricku Kazachstánce žijícího ve Švédsku. O neregulérnosti závodu jsem už napsal dost, dlužno však poznamenat, že platnost našeho úsloví "Kdo umí, umí" se potvrdila. Výrazně si ze světové špičky pohoršil jenom Dählie, jehož lyže z kopce právě rychle nejezdily, ke všemu necelý kilometr před cílem utrlh vázání. Naši si pohoršili bohužel dost výrazně - srovnajte podle výsledků. Za pozornost stál závěrečný souboj Fauner - Isometsä v cílové rovině. (Ital divákům připomněl, kdo rozhodl souboj štafet Itálie a Norska v Lillehammeru, kde porazil právě Dählieho.) Takový byl závod na 15 km volně v pondělí 13. 3. v Thunder Bay.

Smirnov na snímku P. Pospíšila

Ve druhé části kombinovaného závodu žen - běhu na 10 km volně 14. 3. - dokázaly Rusky, kdo je letos v běžeckých stopách hlavou rodiny. Když Lazutinová vybíhala s náskokem 24 s, vlastně o jejím vítězství nemělo být pochyb. A také nebylo, žádné překvapení se tentokrát nekonalo. Připočetem-li k tomu, že i Ordinová je Ruska a Švédsko reprezentuje teprve dva roky, připomíná pořadí na prvních místech výsledky šachových tumajů, v nichž - i když tam spíše mezi muži - také vládnou Rusové, ač žijí v nejrůznějších zemích světa.

Je škoda, že Kateřina Neumannová, v Lillehammeru zklamáná šestým místem v kombinovaném závodě, nezopakovala výsledek, který by letos za zklamání určitě nepovažovala. Tady se ve srovnání s klasickou pětikou o čtyři místa zhoršila, a tak jediná, která si výrazně polepšila, byla Iveta Zelingerová. Jenže její umístění po pětce bylo tak zoufalé, že ani o 17 míst lepší výsledek mnoho nezachránil.

Vyhráli už na můstku

14. a 15. 3. se konal závod v severské kombinaci družstev. Japonci tentokrát nehodlali opakovat běžeckou katastrofu ze soutěže jednotlivců a na můstku získali pro jistotu plných 5:05 minuty náskoku. A protože se od letošního roku běží pouze 4x5 km, opravdu nebylo o čem hovořit. Snad jenom o tom, že divácky tak oblíbená "gundersenka" může být někdy dokonce i nudná. Mnoho zajímavého se nedělo ani na dalších místech, snad až na norský pád o dvě přčky v konečném pořadí. Tentokrát Norové v běhu právě nezářili, trať byla pro ně evidentně příliš krátká.

Naši byli výborní po prvním kole skoku. Především zásluhou Kučerových 94,5 m se dělili o čtvrté místo s Rakouskem. Jenže potom přišla sprcha - ve druhém kole z nich neskočil doslova "nikdo nic" a ztráta -9:26 min před během nevěstila nic dobrého. Podařilo se jim postoupit o dvě místa, o víc už to nešlo. Na šesté Německo jsme měli po skoku ztrátu téměř dvou minut, po běhu necelou minutu.

K. Ogiwara na smínku J. Bergera

Skokani propadli

Zatímco ve Falunu jsme v soutěži družstev ve skoku na lyžích (16. 3.) byli medailoví, tentokrát jsme propadli na 8. místo. Utěchou nám budí, že podobně špatně dopadli Norové a skokanskou krizi prožívá zřejmě i Rakousko. (S výjimkou Goldbergera ovšem.) V minulé sezoně suverénní Bredesen se po zranění z léta - úraz při cvičení na trampolíně - nemůže dostat do formy, takže slávu zachraňuje letošní nejlepší junior Ingebritsen, který ovšem tady ve druhém kole dokonale pokazil všechno, co v prvním získal. Skočil o plných 65 metrů méně! Vyrovnaní Japonci vytlačili ze stupňů vítězů Francouze a dramatický souboj Německa a Finska rozhodl posledním skokem Laitinen. Byl to hezký závod. Škoda, že my jsme do něj neměli co mluvit. (Že Ingebritsen nakonec i ve druhém skoku zazářil, jsem po tomto závodě ještě nevěděl.)

Ve štafetě žen 4x10 km (16. 3.) skončili podle předpokladů na prvním místě Rusky - pochybuji, že se někdo odvážil tipovat jinou štafetu. Danilovová na prvním úseku získala 15 sekund, Lazutinová zvýšila náskok na plných 50 a Vjalbeová s Gavriljukovou mohly už jet naprosto klidně. Nečekaný byl souboj štafet Norska a Švédska o druhé místo. To nakonec vybojovala v dramatickém závěru Guidonová, dívčím jménem Moenová. Vlastně není divu, protože norské družstvo je přece jenom vyrovnanější než Švédky, z nichž sice vyniká dřívější Ruska Ordinová, leč tím jejich lesk končí. Palmquistová na posledním úseku ztratila plných 30 sekund náskoku Ordinové z úseku třetího, ve finiši také nestačila. Podobně dopadly Italky, čekající na di Centaovou, která je sice posunula ze sedmého místa na čtvrté, ale tam už také zůstaly.

Naše dívky se nakonec radovaly z osmého místa, což mluví samo za sebe. Žádná sláva ve srovnání s minulými lety, ale i tak budou mít čtyři naše běžkyňe od Českého olympijského výboru hrazenou přípravu na ZOH v Naganu. Štafetu netradičně rozbíhala Neumannová a skončila pátá, Šaldová klesla na devátou pozici, Zelingerová předávala osmá a Hanušová tuto příčku v souboji se štafetami Estonska a Francie udržela. (Neděsí vás ale pomyslení, odkud jsou najednou naše největší soupeřky? Nemluvě o tom, že se neúčastnily závodnice Polsko, které by mohly skončit před námi...)

Muži ve složení Buchta, Kučera, Benc a Korunka "úspěch" žen nezopakovali. Deváté místo se ztrátou -4:23,2 min na vítěze hovoří za všechny komentáře. Štafetu 4x10 km

(17. 3.) rozhodl nakonec Nor Dählie, který najel na soupeře víc než 40 sekund a to Alsgaardovi na posledním úseku stačilo. Spolehlivě druží jezdili Finové, zato mezi štafetami Švédska a Itálie se rozhodlo až ve finiši. Fauner připomněl závěr štafety z Lillehammeru, i když tentokrát nevybojoval zlato, nýbrž jenom bronz. (A také neporazil Dählieho...) Svědy vlastně přiravil o medaili Bergström na posledním úseku ne v závěru, nýbrž na trati: zaječel až sedmý čas a proti Faunerovi tím pádem neměl naději. Švédská štafeta měla podstatně lepší klasiky než bruslaře.

Stále mluvím i já o tom, že naše sestava už má nejlepší léta za sebou. Jak ale komentovat skutečnost, že nás vlastně "porazil" nováček v týmu Kučera, který přebíral šestý a předával dvanáctý?! Benc sice ztratil o dvě místa, Korunka o jedno, ale ve štafetě musí jet všichni stejně. Nevím jenom, zda důvodem je pouze nedostatek peněz na přípravu...

Posledním běžeckým závodem žen bylo v sobotu 18. 3. 30 km volně. Zdálo se, že primát ruských běžkyň v Thunder Bay a v letošní sezoně vůbec nemůže být narušen. Také nebyl, až na to, že tentokrát nevyhrála Lazutinová, nýbrž smůla na tomto šampionátu konečně prolomila Vjalbeová. Pro Lazutinovou byla možná trať příliš dlouhá, možná ale, že největší roli sehrála únava. Není divu - po čtyřech závodech čtyři zlaté medaile... Tím se stala nejúspěšnější účastnicí mistrovství, protože Smirnovovi chyběla medaile ve štafetě. Inu, Kazachstán reprezentuje na úrovni jenom on, takže jakápak štafeta.

Jinak se ale obávám, zda nadvláda Rusek v běhu na lyžích nebude na úkor atraktivity tohoto odvětví. Koho baví dívat se pořád na stejné vítězky a vlastně předem vědět, kdo vyhraje? Vždyť i třetí v cíli Ordinová se stále hlásí ke svému původu, ačkoliv ze Sovětského svazu odešla ještě v době, kdy to bylo podle tehdejších zákonů trestné. Proti Rusku tedy souperila jenom di Centaová, které se vzhledem k jejím letním problémům právě na nejdelší trati nevěřilo vůbec. Očekávání naopak nesplnily Norky, jejichž ženská reprezentace je z valné části za vrcholem výkonnosti a na omlazení se v zemi nikdo netěší, protože juniorky úrovně dnešních reprezentantek nedosahují. Aby nedopadly jako naši muži...

Pořadatelé tentokrát nedomysleli přípravu tratě, takže zejména v jednom nebezpečném sjezdu se hodně padalo. Směs umrzlého starého sněhu a sněhu umělého spolu s přírodním popraškem zcela čerstvým vytvořily zledovatělou a hrbolatou klouzačku, takže spadly i di Centaová, Nybrottenová, dal Sassová a další zkušené závodnice. Co chvilu se někdo s obtížemi dostával z oranice kolem tratě, protože sněhu ten den právě mnoho nebylo. Ironií osudu začal padat krátce po závodě, takže "potěšil" skokany.

Neumannová vzdala v Thunder Bay už po druhé a tentokrát nikoliv kvůli onemocnění. Zkrátka už toho na ni bylo moc - letní tréninkové manko se muselo projevit. Zelingerová asi už víc neumí, mladá Lucie Hanušová ještě ne.

Překvapení na velkém můstku

bylo ještě větší než můstek sám. Sedmnáctiletý dorostelec Tommy Ingebritsen z Trondheimu sice v závodech SP nebyl vůbec, přesto završil sezonu dvěma tituly mistrů světa - nejprve juniorského, později i "dospělého". Ještě štěstí, že jury po jeho prvním skoku 127,5 m nepropadla panice a nesnižovala nájezd. Mnozí skákali podstatně méně a Norovi se vyrovnal pouze Goldberger, leč s nižším bodovým hodnocením.

Otázkou zůstávalo pouze druhé kolo, kterým Tommy obvykle všechno pokazil, alespoň v Thunder Bay. Jenže výkon 137 m a nový rekord můstku vyrazily ostatním dech. Jenom styloví rozhodčí odmítali brát na vědomí kvalitu a známkami podle zásady "hodnotí se jméno" připomínali rozhodčí krasobruslení. Goldbergertedy po suverénní sezoně zůstal bez zlata, Weissflog na víc než na bronz tentokrát neměl, marně se snažili i Ottesen a Funaki. O mnoha slavných z nedávné minulosti nemluvě. Kde najednou zůstal Cecon? Ještě nedávno skvělý Kuttin tu ani nestartoval, Petek sice ano, ale skákal ještě hůř než naši, co je s Nieminem? Proč právě skok má tolik meteorů? Nebude Ingebritsen dalším z nich?

Budoucnost našich v příštích sezonách si neumím dost dobře představit. Skokani mají tendenci svádět leccos na svaz a hledat příčiny neúspěchu ve všem možném - v trenéroví, v kombinézách, v mazání... Jak bude kdokoliv z nich shánět sponzory při současné výkonnosti, to opravdu nevím! Ani 18. 3. nepřesvědčil z našich nikdo.

Závěrečným závodem byl běh mužů na 50 km volně 19. 3. Všeobecně očekávané vítězství Smirnova se nekonalo. Smirnov byl v dramatickém a velmi zajímavém závodě, pěkném navzdory nepříjemným podmínkám (sněžení, mlha, teprve ve druhé části závodu slušnější počasí) na prvních mezích až kolem 15. místa a novináři i televizní komentáři se o něj přestali zajímat. Vladimír však přesto bojoval a skvělým závěrem potvrdil, že je velký závodník na všech tratích a za každého počasí.

Skutečný hrdina padesátky se však jmenuje Silvio Fauner. Původní tajný tip Italů na tuto trať Vanzetta skončil za medailovými stupni, Fauner však věřil především sám sobě a dobře udělal. Dlouho vedoucí Dählie finišoval mamě a tváří do sněhu padl sice upřímně, na vítězství to ale tentokrát nestačilo - posledních 10 kilometrů měl Ital výrazně rychlejších. Ital, který zřejmě slavného norského lyžaře už děsí ze sna. Kolikrát ho připravil v posledních dvou sezonách o vítězství?

Zdá se, že padesátka nachází své specialisty. Pouze v ní se tady prosadil Forsberg, Gutierrez, v ní měl být na stupních Vanzetta, možná ale i Godioz, který se dlouho pohyboval mezi prvními a teprve závěr nezvládl, skončil desátý. Na druhé straně však vůbec nejvíc uspěli ti, kteří umějí na všech tratích.

Naši také uspěli tak, jak umějí na všech tratích. Ani 14. místo Pavla Bence nepřipomíná jeho někdejší výkonnost, o dalších nemluvě.

Tím skončil šampionát, který se našemu lyžování letos vskutku nehodil. Zda ten příští bude šťastnější, ukáže čas.

K. B.

MISTROVSTVÍ SVĚTA V KLASICKÉM LYŽOVÁNÍ THUNDER BAY, 9. - 19. BŘEZNA 1995

BĚH NA LYŽÍCH - MUŽI

30 km klasickou technikou, 9. března 1995: 1. Smirnov (Kazach.) 1:15:52,8; 2. Dählie (Nor.) 1:16:52,4; 3. Prokurorov (Rus.) 1:17:35,6; 4. Myllylä (Fin.) 1:17:42,2; 5. Fauner (It.) 1:18:02,8; 6. Kirvesniemi (Fin.) 1:18:38,3; 7. Jevne (Nor.) 1:18:48,7; 8. Ulvang (Nor.) 1:18:57,5; 9. Isometsä (Fin.) 1:19:43,8; 10. Behle (Něm.) 1:19:55,2; 11. Mai (It.) 1:20:11,3; 12. Bellmann (Něm.) 1:20:16,3; 13. Bergström (Švéd.) 1:20:28,2; 14. Hietamäki (Fin.) 1:20:40,1; 15. Hasler (Licht.) 1:20:46,2 ... 27. Buchta -7:18.6:36. Benc-8.25.1; 44. Fousek-9.32.4; 45. Kučera-9.33.7.

10 km klasickou technikou, 11. března 1995: 1. Smirnov (Kazach.) 24:52,3; 2. Dählie (Nor.) 25:10,1; 3. Myllylä (Fin.) 25:11,5; 4. Fauner (It.) 25:29,5; 5. Kirvesniemi (Fin.) 25:34,3; 6. Jevne (Nor.) 25:40,1; 7. Behle (Něm.) 25:43,0; 8. Isometsä (Fin.) 25:46,0; 9. Sivertsen (Nor.) 26:03,1; 10. Botvinov (Rus.) 26:04,6; 11. Bellmann (Něm.) 26:06,8; 12. Ulvang (Nor.) 26:08,3; 13. Prokurorov (Rus.) 25:11,5; 14. Jonsson (Švéd.) 26:15,7; 15. Fredriksson (Švéd.) 26:17,4 ... 20. Buchta 26:24.6; 30. Korunka 27:04.5; 40. Kučera 27:27.1; 41. Fousek 27:27.5.

Kombinovaný závod (10 km klasickou technikou, 15 km volnou technikou), 11. a 13. března 1995: 1. Smirnov (Kazach.) 1:06:19,5; 2. Fauner (It.) 1:06:29,7; 3. Isometsä (Fin.) 1:06:30,0; 4. Myllylä (Fin.) 1:06:58,1; 5. Dählie (Nor.) 1:07:18,6; 6. Prokurorov (Rus.) 1:07:25,5; 7. Kirvesniemi (Fin.) 1:07:46,4; 8. Alsgaard (Nor.) 1:07:53,2; 9. Bergström (Švéd.) 1:07:54,4; 10. Legotin (Rus.) 1:07:54,7; 11. Jonsson (Švéd.) 1:07:57,2; 12. Gandler (Rak.) 1:08:22,0; 13. Mühllegg (Něm.) 1:08:22,7; 14. Godioz (It.) 1:08:26,2; 15. Gutierrez (Špan.) 1:08:29,8 ... 31. Buchta -2:58.5:38. Korunka -3:38.0; 50. Kučera -4:46.5; Fousek vzdal.

Štafeta 4x10 km klasicky - volně, 17. března 1995: 1. Norsko (Sivertsen, Jevne, Dählie, Alsgaard) 1:34:27,1; 2. Finsko (Hietamäki, Kirvesniemi, Räsänen, Isometsä) -43.4; 3. Itálie (Valbusa, Albarello, May, Fauner) -2:01.3; 4. Švédsko -2:02.0; 5. Rakousko -2:34.2; 6. Rusko -2:58.1; 7. Německo -3:51.8; 8. Francie -3:52.7; 9. Česká republika (Buchta, Kučera, Benc, Korunka) -4:23.2; 10. Kanada -5:35.7.

50 km volnou technikou, 19. března 1995: 1. Fauner (It.) 1:56:36,0; 2. Dählie (Nor.) 1:57:48,5; 3. Smirnov (Kazach.) 1:58:10,7; 4. Vanzetta (It.) 1:58:51,6; 5. Forsberg (Švéd.) 1:59:14,2; 6. Gutierrez (Špan.) 1:59:35,0; 7. Mogren (Švéd.) 1:59:43,7; 8. Bergström (Švéd.) 1:59:57,0; 9. Godioz (It.) 2:00:31,0; 10. Balland (Fr.) 2:00:33,1; 11. Isometsä (Fin.) 2:01:00,5; 12. Eide (Nor.) 2:01:11,6; 13. Čepikov (Rus.) 2:01:24,7; 14. Benc (ČR) 2:01:25,0; 15. Fredriksson (Švéd.) 2:01:53,5 ... 24. Korunka 2:03:27.1; 32. Kučera 2:04:44.0.

BĚH NA LYŽÍCH - ŽENY

15 km klasickou technikou, 10. března 1995: 1. Lazutinová (Rus.) 41:27,5; 2. Vjalbeová (Rus.) 42:39,1; 3. Nybroténová (Nor.) 43:03,2; 4. Mikkelsplassová (Nor.) 43:08,6; 5. Danilovová (Rus.) 43:11,4; 6. Gavriljuková (Rus.) 43:13,1; 7. Neumannová (ČR) 43:56,3; 8. Määttäová (Fin.) 44:05,4; 9. Dybandahlová (Nor.) 44:11,7; 10. Lahtinenová (Fin.) 44:16,3; 11. Pyykkonenová (Fin.) 44:24,7; 12. Belmondová (It.) 44:26,6; 13. Martinsenová (Nor.) 44:37,3; 14. Ordínová (Švéd.) 44:58,3; 15. dal Sassová (It.) 45:09,9 ... 18. Zelingarová 45:21,7.

5 km klasickou technikou, 12. března 1995: 1. Lazutinová (Rus.) 15:23,7; 2. Gavriljuková (Rus.) 15:47,1; 3. di Centaová (It.) 15:57,8; 4. Vjalbeová (Rus.) 16:03,1; 5. Smigunová (Est.) 16:08,2; 6. Nybroténová (Nor.) 16:12,9; 7. Mikkelsplassová (Nor.) 16:13,4; 8. Belmondová (It.) 16:19,8; 9. Frithioffová (Švéd.) 16:21,3; 10. Ordínová (Švéd.) 16:21,6; 11. Neumannová (ČR) 16:27,9; 12. Määttäová (Fin.) 13. dal Sassová (It.) 16:32,2; 14. Östlundová (Švéd.) 16:33,0; 15. Danilovová (Rus.) 16:35,0 ... 36. Šaldová 17:10.0; 40. Zelingarová 17:15.5; 50. Hanušová 17:37.3.

Kombinovaný závod (5 km klasickou technikou, 10 km volnou technikou), 12. a 14. března 1995: 1. Lazutinová (Rus.) 43:19,6; 2. Gavriljuková (Rus.) 43:45,3; 3. Danilovová (Rus.) 43:56,9; 4. di Centaová (It.) 44:23,5; 5. Belmondová (It.) 44:31,6; 6. Ordínová (Švéd.) 44:49,2; 7. Mikkelsplassová (Nor.) 44:54,8; 8. Paruzziová (It.) 45:22,3; 9. Kornějevová (Rus.) 45:24,5; 10. Schulzeová (Něm.) 45:25,1; 11. Moenová-Guidonová (Nor.) 45:26,5; 12. Vjalbeová (Rus.) 45:30,3; 13. Neumannová (ČR) 45:30,8; 14. Östlundová (Švéd.) 45:31,3; 15. dal Sassová (It.) 45:34,0 ... 23. Zelingarová -3:16.6; 44. Hanušová -4:42.1.

Štafeta 4x5 km klasicky - volně, 16. března 1995: 1. 1. Rusko (Danilovová, Lazutinová, Vjalbeová, Gavriljuková) 53:47,6; 2. Norsko (Mikkelsplassová, Nybroténová, Nilsenová, Moenová-Guidonová) 55:18,6; 3. Švédsko (Frithioffová, Ordínová, Östlundová, Fanquistová) 55:18,7; 4. Itálie (dal Sassová, di Centaová, Paruzziová, Belmondová) 56:12,8; 5. Německo (Kenkelová, Kümmeová, Willeová, Schulzeová) 57:18,1; 6. Finsko (Pyykkonenová, Määttäová, Rautialaová, Lahtinenová) 57:19,7; 7. Švýcarsko 58:01,5; 8. Česká republika (Neumannová, Šaldová, Zelingarová, L. Hanušová) 59:23,2; 9. Francie 59:30,4; 10. USA 59:37,4.

30 km volnou technikou, 18. března 1995: 1. Vjalbeová (Rus.) 1:16:27,3; 2. di Centaová (It.) 1:16:40,5; 3. Ordínová (Švéd.) 1:16:58,6; 4. Danilovová (Rus.) 1:17:06,6; 5. Lazutinová (Rus.) 1:17:15,7; 6. Gavriljuková (Rus.) 1:18:01,2; 7. Nilsenová (Nor.) 1:18:35,6; 8. dal Sassová (It.) 1:19:34,9; 9. Mikkelsplassová (Nor.) 1:19:49,2; 10. Dybandahlová (Nor.) 1:20:27,8; 11. Havrančíková (Sloven.) 1:20:47,7; 12. Paruzziová (It.) 1:20:48,1; Willeová (Něm.) 1:21:03,5; 14. Valbusová (It.) 1:21:19,5; 15. Östlundová (Švéd.) 1:21:38,8 ... 30. Zelingarová 1:24:12,8; 34. L. Hanušová 1:24:36,9; Neumannová vzdala.

SEVERSKÁ KOMBINACE

Jednotlivci, 10. a 11. března 1995: 1. Lundberg (Nor.); 2. Mantila (Fin.) -30,3; 3. Guillaume (Fr.) -39,7; 4. Kučera (ČR) -54,5; 5. K. Ogiwara (Jap.) -1:06,9 min.; 6. Apeland (Nor.) -1:15,2; 7. Vik (Nor.) -1:31,3; 8. Abe (Jap.) -1:52,0; 9. Elden (Nor.) -2:06,6; 10. C. Ogiwara (Jap.) -2:10,2; 11. Heckman (USA) -2:20,9; 12. Lodwick (USA) -2:26,0; 13. Ofner (Rak.) -2:55,5; 14. Wüst (Švýc.) -3:01,8; 15. Abratis (Něm.) -4:08,5 ... 21. Pánek -6:00; 26. Mára -6:23; 29. Kopal -7:09.

Družstva, 14. a 15. března 1995: 1. Japonsko (Abe, C. Ogiwara, K. Ogiwara, Kono); 2. Norsko (Skaard, Vik, Apeland, Lundberg) -2:54,6; 3. Švýcarsko (Cuendet, Wittwer, Wüst, Krugl) -5:21,7; 4. USA (Heckman, Tetreault, Jarrett, Lodwick) -6:29,0; 5. Rakousko (Sladelmann, Stecher, Riedelsperger, Offner) -6:57,3; 6. Německo (Duffer, Koch, Abratis, Deimele) -7:12,8; 7. Česká republika (Kučera, Pánek, Kopal, Mára) -8:26,8; 8. Francie -8:50,8; 9. Finsko -9:14,6; 10. Estonsko -14:08,2; 11. Kanada -20:01,5.

SKOK NA LYŽÍCH

K 90, 12. března 1995: 1. Okabe (Jap.) 266,00 (95 a 100); 2. Saitō (Jap.) 256,50 (88 a 103); 3. Laitinen (Fin.) 243,50 (95,5 a 89,5); 4. Freihold (Švýc.) 240,00 (92 a 92); 5. Weissflog (Něm.) 233,00 (88,5 a 91,5); 6. Goldberger (Rak.) 230,00 (98,5 a 81); 7. Nišikata (Jap.) 222,50 (93 a 83) a Gay (Fin.) 222,50 (87,5 a 89,5); 9. Ahonen (Fin.) 219,50 (86,5 a 85); 10. Malysz (Pol.) 217,50 (85 a 88); 11. Siegmund (Něm.) 214,00 (90,5 a 81); 12. Thoma (Něm.) 213,00 (86,5 a 84); 13. Trunz (Švýc.) 212,5 (84 a 87); 14. Steinauer (Švýc.) 212,00 (81 a 89,5); 15. Moser (Rak.) 207,50 (84 a 85) ... 27. Parma 185,00 (86 a 72); 32. Sucháček 172,50 (77,5 a 76,5); Krompolec a Sakala nepostoupili do finálové pětáctičky.

K 120, družstva, 16. března 1995: 1. Finsko 889,00 (Nikkola 97,5 a 108,5; Soinen 114 a 115; Ahonen 123,5 a 121,5; Laitinen 126,5 a 131); 2. Německo 882,50 (Jäkle 108,5 a 117,5; Thoma 110 a 124; Siegmund 119,5 a 115,5; Weissflog 118,5 a 124); 3. Japonsko 836,9 (Jasuzaki 116 a 114,5; Saitō 99,5 a 106,5; Nišikata 124 a 121,5; Okabe 103 a 128); 4. Francie 801,1 (Chevalier, Gay, Dessum, Jean-Prost); 5. Švýcarsko 761,00; 6. Rakousko 728,10; 7. Norsko 655,40; 8. Česká republika 585,40 (Parma 84 a 91; Sakala 109,5 a 107; Sucháček 107 a 99,5; Jež 91 a 99); 9. Slovinsko 563,50; 10. Kanada 353,40.

K 120, 18. března 1995: 1. Ingebrigtsen (Nor.) 272,60 (127,5 a 137,5); 2. Goldberger (Rak.) 259,50 (127,5 a 127,5); 3. Weissflog (Něm.) 229,90 (125,5 a 114,5); 4. Ottesen (Nor.) 224,40 (115,5 a 120); 5. Funaki (Jap.) 218,3 (116,5 a 112,5); 6. Jean-Prost (Fr.) 216,00 (122,5 a 107,5); 7. Schwarzberger (Rak.) 209,10 (115,5 a 111,5); 8. Cecon (It.) 209,00 (105,5 a 122); 9. Ahonen (Fin.) 208,20 (108,5 a 118); 10. Siegmund (Něm.) 202,7 (104,5 a 119,5) ... 14. Sakala 196,90 (105 a 115,5); 25. Sucháček 155,70 (96 a 105,5); 34. Parma 117,8 (92 a 89); Krompolec nepostoupil do finálové pětáctičky.

FINÁLE SP V ALPSKÝCH DISCIPLÍNÁCH

Z bormijského deníku

Úterý, 15. března 1995: I když okolní kopce již září zelení, sjezdovka Stelvio, představující kombinaci přírodního a umělého sněhu, je přichystána přivítat výkvět světového sjezdového lyžování. Deset let od světového šampionátu v pětaosmdesátém se italské zimní středisko chystá na druhou nejvýznamnější událost své sportovní historie. Tiskové středisko se začíná zaplňovat pěti stovkami akreditovaných novinářů, na starobylém Piazza del Kuerc se koná první losování, které rozhodne, že program finále načne se startovním číslem jedna ve sjezdu žen Američanka Megan Geretyová. V Palazzo Pentagone, středisku bormijského společenského ruchu, probíhá úvodní ze série slavnostních večerů.

Středa, 16. března: Jenom ti nejlepší z nejlepších mají právo stát na startu. První dvacítka z pořadí každé disciplíny, doplněná o ty, kteří již ve Světovém poháru vyjezdili více než 400 bodů, a o vedoucí závodníky kontinentálních pohárů. Počet jmen na startovní listině nepřesahuje ani v jednom případě číslo třicet. Nejdříve zdvihá v Bormiu nad hlavu malý křišťálový glóbus Američanka Picabo Streetová, která vyhrává i závěrečný SJEZD ŽEN. Největší nebezpečí pro ni představuje Rakušanka Götschlová, ta však po nejrychlejším mezičase končí mimo trať. "O mém vítězství v celkové klasifikaci sjezdu se rozhodlo již minulý týden v Lenzerheide, ale chtěla jsem přesvědčit, že jsem skutečně nejlepší," říká Streetová a její radost je ukázková. V boji o velký glóbus končí Schneiderová na velmi příjemném devátém místě a udrží si vedení před Seizingerovou (5.).

Hlavní událostí SJEZDU MUŽŮ se nestává boj o prvenství

ve finále, ani bitva o malý glóbus, ale jízda Marca Girardelliho. Po ní padají veškeré teoretické úvahy, že by Alberto Tomba mohl přijít o velký glóbus. Italský slalomářský fenomén vede o 350 bodů a nikdo již jej nemůže dohnout. K doplnění italské radosti však chybí malý glóbus za sjezd, protože Ghedinovi (6.) ho za přispění ostatních závodníků sebere v posledním momentu Francouz Luc Alphand. Ten vyhrává závěrečný sjezd, aniž by s podobným výsledkem počítal. "Až do včerejšího tréninku mi nic nešlo," uvádí.

Čtvrtek, 17. března: Přes noc padá sníh. Ne tolik, aby se znovu zaběhly okolní svahy, ale přesto začíná SUPER G ZEN s půlhodinovým zpožděním, protože je nutné upravit trať. Německá lyžařka Katja Seizingerová vítězí, získává také malý glóbus, a protože její švýcarská konkurentka Schneiderová závod nedokončí, je Seizingerová opět v čele Světového poháru. Götschlová si vynahrazuje pád ze sjezdu druhým místem ve finále super G, zatímco smutnou hrdinkou je Streetová. Ve střední části sjezdovky se jí rozjedou lyže a po pádu zůstává čtvrt hodiny ležet na zemi. Vrtulníkem je dopravena do nemocnice v Sondalu, po dvouhodinovém vyšetření se však vrací zpátky k týmu. Diagnóza je naštěstí příznivá. "Picabo má určité problémy s páteří a řadu pohmožděnin, ale naštěstí nedošlo k žádné zlomenině," prohlašuje lékař americké výpravy dr. Lincoln Avery.

SUPER G MUŽŮ končí do jisté míry senzací. Rakušan Richard Kröll startuje až jako naprosto poslední ze čtyřadvacetičlenného startovního pole, ale v cíli je nejrychlejší ze všech. V průběhu sezony ani jednou neskončil lépe než šestý! "Přitom v trénincích se mi pravidelně dařilo, ale v závodech jsem nedokázal prodat, co ve mně bylo. V Bormiu jsem si dal za cíl umístít se mezi prvními pěti," říká. Ital Peter Runggaldier Kröllovou jízdou přišel o vítězství ve finále, ale nemohl přijít

Kjus, snímek archiv

Schneiderová, snímek archiv

o triumf v celkovém pořadí super G. Jenom přiznává, že už je v závěru sezony pořádně unavený.

Pátek, 17. března: Volný den je ve znamení tréninku slalomářů. V Bormiu o sobě dává nahlas vědět Alberto Tomba a svolává tiskovou konferenci, stejně tak se schází před novináři italský ženský tým a Deborah Compagnoniová, rodačka z nedaleké Santa Cateriny říká: "Chci o víkend vyhrát, vždyť jsem kousek od domova." (K naplnění svého přání však bude mít daleko). Pokračuje diplomatická aktivita norského Narviku, který chce pořádat finále v příštím roce. Do Bormia se stahují další tisícovky fanoušků a už při večerním losování obřího slalomu dávají znát, že je bude značně slyšet.

Sobota, 18. března: Slovinka Spela Pretnarová dokáže to, co jí nevyšlo před třemi týdny v Mariboru. Po prvním kole OBŘÍHO SLALOMU ŽEN stejně jako v Mariboru vede, ale tentokrát vedení udrží. "V Mariboru jsem udělala v závěru druhého kola hrubou chybu, která mě stála vítězství. Tady jsem také nezajela nejméně, ale na vítězství to stačilo," pronáší. Favoritky na velký glóbus ovšem hrají svoji hru v úplně jiných dimenzích. Po nevydařených prvních kolech končí Schneiderová až devátá a Seizingerová jedenáctá - ale zůstává ve vedení.

Alberto Tomba vyhrává OBŘÍ SLALOM MUŽŮ a získává tak do svého vlastnictví další malý glóbus (ten za slalom měl jistý už před finále). Ve druhém kole se na medailové příčky pracovávají Rakušané, a tak Tombu na finálové stupně vítězů doprovázejí Mader a Salzgeber.

Večerní, trochu předčasná "Závěrečná party k Světovému poháru 1994/95" pod patronací sponzora SP firmy Sergio Tacchini (majitel je i se synem osobně přítomen) přivádí do Palazzo Pentagone také Girardelliho, Pretnarovou či Cobergerovou, v přiměřenou dobu se však zvednou a na rozdíl od funkcionářů odcházejí spát (výjimkou je Alberto Tomba, ten však pobývá úplně jinde).

Compagnoniová, snímek archiv

Neděle, 19. března: Rozuzlení ženské detektivky vyznívá pro vítězku SLALOMU ŽEN Vreni Schneiderovou, když Seizingerová 14. místo nestačí. Schneiderová pozdvihne rovněž malý glóbus za slalom, o jehož zisk se již postarala dřívě. Další díl úspěšného slovinského víkendu představuje výsledek tria Hrovatová, Pretnarová, Korenová, které se umístí od 3. do 5. místa a potvrzuje vzrůstající prestiž slovinské školy.

SLALOM MUŽŮ probíhá ve stínu ženského souboje, zvláště když Tomba vypadává hned v prvním kole. Nor Ole Christian Furuseth nepustí první místo z prvního kola a stává se vítězem posledního závodu tohoto ročníku SP. Slovinec Košir zlomí hůlku a v souboji o druhé místo v konečném pořadí poháru prohrává s Rakušanem Maderem. Pro Rakousko to je nejlepší umístění v celkové klasifikaci SP od druhého místa Stocka v roce 1979.

Při závěrečném vyhlášení panuje na pódiu (až na výjimky) dokonalá pohoda. Dlouhá a komplikovaná sezona končí a dostavuje se uvolnění. Pro některé je to loučení navždy, bílý cirkus opouštějí Assinger, Twardokensová, Cobergerová a jistě i někteří další. Američan Kitt se rozhoduje, že ještě rok zůstane, také Schneiderová si bere čas na rozmyšlenou.

Pondělí, 20. března: Bormio se vyprazdňuje. Je rozděleno 180 tisíc švýcarských franků na přímích, jsou rozdány všechny glóby. Finále se stalo skvělou oslavou sjezdového lyžování jak naprosto dokonalou atmosférou (o víkend bylo u trati až 30 tisíc diváků), tak dobrou organizací i strhujícím ženským soubojem o velký glóbus. Příroda jako by také chtěla oznámit, že všechno skončilo v pravý čas a přiznala do údolí vichřici, která by start dalšího závodu ani nepovolila.

BODY ZTRACENÉ V SAALBACHU

Dovolím si tvrdit, že Katja Seizingerová neprohrála Světový pohár v Bormiu, ale už dva týdny předtím v Saalbachu. Katastrofální výkon ve sjezdu v tomto rakouském středisku se stal chybějícím kamínkem v mozaice, po které se kráčelo k velkému glóbu.

"Ani si nepamatuji, kdy jsem naposledy zajela sjezd tak zle. Snad někdy za mých začátků ve Světovém poháru," tvrdila Katja po 27. místě v Saalbachu a měla pravdu - stalo se tak v roce 1990 ve Veysonnaz, kde skončila rovněž 27. "Nemyslím si, že nedokáži unést tlak, který je na mě v souvislosti s velkým glóbem činěn. Už jsem si zvykla," byla přesvědčena a krčila rameny, že neví, proč nachytala takovou časovou ztrátu.

I tak po Saalbachu Katja stále vedla, ale Vreni Schneiderová na ni ztrácela jen 28 bodů a do hry se stále ještě pletla Heidi Zellerová-Bählerová. "Mám krásný pocit, že mohu znovu bojovat o velký glóbus," tvrdila Vreni, ale hned dodávala: "Přesto se mi v hlavě honí myšlenky, že já už velký glóbus v minulosti získala a že by bylo spravedlivější, kdyby ho teď vyhrál někdo jiný." Typická Vreni. Také Katju Seizingerovou po saalbašském sjezdovém propadáku omlouvala: "Uvědomte si, že Katja není žádná mašina na vítězství a že si taky může dovolit slabší chvíli."

Následující víkend se ženy sešly ve švýcarském Lenzerheide a všichni věděli, že zde všechno hraje do karet Schneiderové. Byla druhá ve slalomu i kombinaci a posunula se do čela celkové klasifikace. Katja jenom prohlásila: "Mohu být s Lenzerheide spokojena, myslím si, že jsem slalom zajela slušně a čtvrté místo v kombinaci bylo pro mě velmi důležité."

NARUŠENÝ SCÉNÁŘ

Nadešly dny velkého finále. Německý scénář pro Bormio byl jasný. Katja musí v úvodních rychlostních disciplínách nasbírat tolik bodů, aby před víkendovými slalomy srazila Schneiderovou natolik do kolen, že se již nezvedne.

Scénář se začal hroutit již při sjezdu. Katja dojela "až" pátá, zatímco Vreni nejenže nastoupila, ale dokonce obsadila nečekanou devátou příčku. "To je fantastické. Když si vezmu, kolik skvělých sjezdaček jsem porazila, tak mám skvělý pocit," tvrdila Vreni a pobývala mezi novináři přes protesty pořadatelů tak dlouho, jak si sedmá velmoc přála. Oproti

předbormiiským očekáváním nadále po sjezdu vedla, takže před ní pronesli, že je teď největší kandidátkou na velký glóbus. "Ale jděte," mávla rukou Vreni. "Každý den je jiný a zítra může být všechno jinak." Katja už v tu dobu novináře dávno opustila. "Vreni má po sjezdu větší šance než já. Mohu jenom slíbit, že vydám ze sebe všechno, co ve mně je," řekla jim na rozloučenou.

Jako druhý v pořadí se jel super G a matematiku opět značně pozměnil. "Vždyť jsem vám říkala, že druhý den může být všechno jinak," tvrdila Vreni, když sesklouzala podél trati do cíle, protože závod opustila po pádu v jeho polovině. "Po výborné Katjině jízdě jsem maximálně riskovala, ale to byla chyba," řekla ještě. Katja vyhrála, připsala si na své konto stobodový zisk a rázem vedla o 81 bodů. Zdvihla nad hlavu malý glóbus za super G, smála se na všechny okolo a tvrdila: "Věřím, že šlo jen o generálku na neděli, kdy bych ráda držela ten větší. Již nebudu pod takovým tlakem jako při sjezdu a super G. Při slalomech musí bodovat Vreni."

TOMBA VRENI VĚŘIL

Sjezdařský tábor se rozdělil na dvě poloviny. Mnozí z těch, kteří ještě včera pevně stáli za Vreni, ji najednou odepsali. "Vreni by zachránilo jenom to, kdyby Katja jednou nedojela," prohlásil týmový kolega Schneiderové Urs Lehmann. Podobně hovořila i Michaela Gergová-Leitnerová, zatímco Katjina matka Doris Seizingerová varovala před přehnaným optimismem a Alberto Tomba přál spřízněné duši: "Vreni vyhraje. Mé srdce tluče pro slalomáře."

Za zvuku kravských zvonů svého Fan Clubu jela Vreni obří slalom neobvykle zaraženě, jako by tíha boje o velký glóbus byla příliš velká. "Spala jsem dobře, nervózní jsem sice byla trochu víc než obvykle, ale hlavně jsem první kolo vůbec nezvládla," pronesla Švýcarka, která ve druhém kole jenom

korigovala dvanácté místo na deváté. Ani Katja neoslnila, ale 76bodový náskok se zdál jako dostatečný. Jen Švýcarský trenér Dübesson varoval: "Vreni je schopná vyhrát jakýkoliv slalom kdekoliv na světě." Ano, ale i pod takovýmto tlakem?

V sobotním odpolední obě trénovaly slalom, Vreni po tréninku přišla mezi novináře, spořádala pět chlebičků a pronesla: "Vyhraji slalom, ale to nemusí stačit. Katja v poslední době jezdila slalomy velmi dobře." Katja po tréninku zmizela v německém hotelu Euroresidence a snila o desátém místě ve slalomu, které by řešilo naprosto všechno.

Věřila, že Vreni slalom nevyhraje, ale v posledních 44,69 sekundách sezony zajela Vreni Schneiderová slalomářskou jízdou snů, postoupila ve druhém kole ze čtvrtého na první místo a musela čekat, co na to Katja.

Katja vydolovala z tajných rezervuárů poslední zbytky psychických i fyzických sil, předvedla patrně nejlepší slalomové kolo svého života (šestý nejrychlejší čas), ale ztráta z prvního kola byla příliš velká. Posunula se jen na 14. místo a velký glóbus jí znovu unikl. O 49 setin sekundy, o pouhých šest bodů. "Za normálních okolností by Katjin výkon stačil na velký glóbus. Ale normalnost a logika v Bormiu neplatily. Katja předvedla skvělé druhé kolo - o to horší je konečný výsledek," konstatoval německý trenér Reiner Mutschler.

PADESÁTILETÁ SEIZINGEROVÁ?

Vreni Schneiderová objala Katju Seizingerovou, která potom se vztyčenou hlavou předstoupila před novináře. "Prakticky ve všech disciplínách jsem se dostala mezi světovou špičku, čtyři roky se umísťuji v celkovém pořadí Světového poháru mezi prvními pěti, ale pořád mi velký glóbus uniká," pronesla a dodala, že ještě dvě tři taková finále a bude vypadat jako padesátiletá ženská. Neměla za sebou lehký den, vždyť se probudila již ve tři čtvrtě na tři a nemohla usnout. Chvilí poté, co opustila hlouček novinářů, se beznadějně rozplakala na rameni trenéra Mutschlera, kterého o chvíli později vystřídal Katjina matka Doris.

Vreni si sedla na koberec rozprostřený u cíle a vychrlila ze sebe své pocity po zisku třetího velkého křišťálového glóbu. "Šest bodů po tak dlouhé sezoně, to vlastně není žádný rozdíl. Správně bychom měly vyhrát obě," prohlásila a přiznala se k protichůdnému toku myšlenek ve startovací budce. "Napadlo mě, jak by bylo správně, kdyby pohár získala Katja, ale pak jsem se přesvědčila, že chci být nejlepší a že dám do druhého kola všechno," uvedla.

Strhující bitva byla dohrána. Ta další bude jistě úplně jiná a možná stejně zajímavá. "Za rok mi už velký glóbus nikdo nevezme," prohlásila Katja Seizingerová, když se k ní vrátila bojová nálada. "Za rok o velký glóbus bojovat nebudu, přestávám startovat v rychlostních disciplínách," nechala se slyšet Vreni Schneiderová. Opravdu, bude to úplně jiná bitva.

LÁHVE VÍNA V BOLOGNI

Zvláštní vydání místního tisku vyšlo s velkou fotografií na titulní straně. Polovina tváře Tomba, polovina Compagnoniová. "Go, Tombagnoni," hlásal nápis pod smontovaným snímkem. Bylo tím řečeno vše. I když se do Bormia dostavily Fan Cluby Ghediny, Runggaldiera či Fattorihlo a byly hodně hlučné, ten pravý blázeňec nastal až kvůli dvěma idolům lyžařské itálie: Albertu Tombovi a Deborah Compagnioniové.

Pro velkého Alberta nastal den, na který dlouho čekal, již ve středu. Košir ve sjezdu nenastoupil, Girardelli skončil až 17. a výherní listina tak byla orazítkována. Aniž by musel nastoupit v jakémkoliv sjezdu či super G, stal se Alberto Tomba celkovým vítězem Světového poháru 1994/95. Cenná trofej, o které kdysi prohlásil, že by si ji musel koupit, kdyby ji chtěl mít doma, byla nezvratně jeho.

V cílovém prostoru sjezdu jsem jej však hledal marně. Až italský kolega mi sdělil víc: "Je v Bologni. Tady bylo na něj trochu moc rušno. Koncentruje se na víkendové závody a nahlásil příjezd na čtvrtek večer. Dnes se však u Tombů určitě vypije nejedna láhev vína."

Místo Tomby přišlo alespoň jeho prohlášení po zisku trofeje. Díky všem, co pomohli, vyjádření štěstí, ale zároveň

Seizingerová, snímek archiv

také následující věta: "Zároveň však přemýšlím nad tím, že žádné vítězství neznamená všechno a myslím na Thomase Fogdoo." Slova hodná uznání...

SEDM DNÍ NA LYŽÍCH

A pak se Bormio dočkalo. Přijel Alberto. V pátek si o volném dnu šel na sjezdovku Stelvio zatrénovat a poté se dostavil mezi novináře. Tedy, přišel s půlhodinovým zpožděním. Vyhrazená místnost pro tiskové konference byla přecpaná, televizní štáby po sobě navzájem šlapaly. "Vítej zpátky mezi nás," pronesl k Albertovi Patrick Lang, mluvčí organizátorů Světového poháru (a zároveň syn jeho zakladatele Serge Langa). Alberto se posadil a hned na úvod ujistil, že o jeho formu se nikdo nemusí bát. "Od Furana jsem stál na lyžích jenom sedm dní. Udělal jsem si dovolenou, ale cítím se o.k. Ještě mě čeká jeden boj, protože chci získat i malý glóbus za obří slalom," řekl. Potvrdil, že v minulých týdnech ani nesledoval televizi. "Chtěl jsem mít od lyžování pokoj. Podíval jsem se až na sjezd, který definitivně rozhodl o mém vítězství."

Při losování obřího slalomu vykopli losovací míček mezi fanoušky a ti se o něj samozřejmě poprali. V sobotu pak přišel, viděl a zvítězil v obřím slalomu a v cíli propuklo italské šílenství. Trumpety, klaksony, zvonce, řehtačky, ječící diváci. Za této kulisy se Tomba dostavil na další tiskovou konferenci. "Zdaleka jsem v poslední době netrénoval tolik jako ostatní, ale možná je to i dobře, vždyť například Mader musí být už hrozně unavený. Jakmile přijdu na start a vidím spousty diváků na trati, jakmile na mě dýchne atmosféra závodu, jedu jak o život - a vítězím," prohlásil Alberto a když se opět pokusil opustit místnost, způsobili jeho příznivci v předsáli takový rachot, že právě hovořícím Rakušanům Maderovi a Salzgeberovi nikdo z novinářů nerozuměl.

DO TŘÍ V NOCI

Nastala doba oslav. Alberto zamířil do vinárny, vzal s sebou svoji přítelkyni, bývalou Miss Itálie, později pod vlivem alkoholu ignoroval i to, když se před publikem začala smlékat do půl těla. Pitka skončila ve tři v noci, spánek byl krátký a nedělní první kolo slalomu v podání Alberta Tomby rovněž, ze hry jej poslala hned druhá branka - i když kolo propagačně dokončil. "Oslavoval jsem trochu moc, necítil jsem se v nejlepší kondici," přiznal. I tak jeho velký soupeř, Rakušan Thomas Stangassinger, složil na Tombovu adresu poklonu: "V našem sportu není nic lepšího, než je on."

A pak mu vtiskli do rukou velký glóbus, hrála se italská hymna a desetitisíce italských hrdel zpívaly. Alberto chytl glóbus a naznačoval divákům, že jej hodí do davu. Neudělal to, zčistajasna však tolik ceněná křišťálová koule letěla na Němku Martinu Ertlovou, která se naštěstí zachovala duchapřítomně a trofej chytila - jinak by si ji Alberto možná přece jenom musel koupit.

Král je mrtev, ať žije král, chtělo se říci. Ten nový totiž byl opravdu originální. A cítil pocit velkého zadostiučinění. "V minulých letech jsem několikrát doplatil na špatná pravidla Světového poháru. Accola, Aamodt či Girardelli mají doma trofeje, které měly patřit mně. Vyskytly se sezony, kdy jsem měl skvělou formu, ale velký glóbus byl pro mě na hony vzdálený. V podobné pozici jako já byl dříve i Stenmark. Letošní triumf je tedy především mým vítězstvím nad pravidly Světového poháru."

Potvrdil, že definitivně platí jeho rozhodnutí nenastupovat k super G. Nechtěl hovořit o stále chybějícím titulu mistra světa, který si chtěl přivést ze Sierra Nevady, kdyby počasí neudělalo čáru přes rozpočet. "Když však chce mít FIS mistrovství mermomocí najihu, bylo by možná lepší uspořádat jej v Pyreneích nebo v Maroku," uvedl.

Král také mívá moc rozhodovat. Tak daleko sice zatím Alberto jít nemůže, ale přinejmenším se pustil do kritiky pravidel Světového poháru. Například opět vystoupil se snahou o zrušení bodů za kombinaci nebo o jejich částečné potlačení. Rakušan Günther Mader, považující se v této sezoně za nejlepšího mezi všestrannými, se ovšem hned pobouřeně ozval: "Ať si Alberto zkusí nastoupit ke slalomu po týdně sjezdařského vypětí."

Materiály z Bormia připravil TOMÁŠ MACEK, Sport. Na zpravodajství se podílela cestovní kancelář Intertrans Plzeň

FINÁLE SP V ALPSKÝCH DISCIPLÍNÁCH BORMIO 15.3.-19.3.

VÝSLEDKY MUŽI

Sjezd, 15. března: 1. Alphand (Fr.) 1:53,50; 2. A.J.Kitt (USA) 1:53,79; 3. Kjus (Nor.) 1:53,92; 4. Rzehak (Rak.) 1:53,96; 5. Ortlieb (Rak.) 1:53,97; 6. Ghedina (It.) 1:54,03; 7. Assinger (Rak.) 1:54,20; 8. Perathoner (It.) 1:54,31; 9. Gigandet (Švýc.) 1:54,65; 10. Mader (Rak.) 1:54,70; 11. Grelier (Fr.) 1:54,72; 12. Rasmussen (USA) 1:55,00; 13. Trinkl (Rak.) 1:55,30; 14. Strobl (Rak.) 1:55,35; 15. Podivinsky (Kan.) 1:55,47.

Superobří slalom, 16. března: 1. Kröll (Rak.) 1:37,37; 2. Runggaldier (It.) 1:37,79; 3. Perathoner (It.) 1:38,22; 4. Rasmussen (USA) 1:38,23; 5. Wirth (Rak.) 1:38,46; 6. Skaardal (Nor.) 1:38,58; 7. Mader (Rak.) 1:38,70; 8. Aamodt (Nor.) 1:38,76; 9. Girardelli (Luc.) 1:38,83; 10. Mahrer (Švýc.) 1:38,88; 11. Rahlves (USA) 1:38,89; 12. Leskinen (Fin.) 1:38,94; 13. Nyberg (Švéd.) 1:38,99; 14. Greber (Rak.) 1:39,01; 15. Ghedina (It.) 1:39,04.

Obří slalom, 18. března: 1. Tomba (It.) 2:15,14 (1:08,98 a 1:06,16); 2. Mader (Rak.) 2:15,54 (1:09,68 a 1:05,86); 3. Salzgeber (Rak.) 2:15,55 (1:10,00 a 1:05,55); 4. Aamodt (Nor.) 2:15,69 (1:09,48 a 1:06,21); 5. Kröll (Rak.) 2:15,70 (1:09,15 a 1:06,55); 6. Košir (Slovin.) 2:15,84 (1:09,99 a 1:05,85); 7. Kjus (Nor.) 2:15,90 (1:09,84 a 1:06,06); 8. Tritscher (Rak.) 2:15,92 (1:10,14 a 1:05,78); 9. Ghedina (It.) 2:16,07 (1:10,10 a 1:05,97); 10. von Grünigen (Švýc.) 2:16,14 (1:09,55 a 1:06,59); 11. Strand-Nilsen (Nor.) 2:16,38 (1:09,37 a 1:07,01); 12. Reiter (Rak.) 2:16,54 (1:10,55 a 1:05,99); Kälin (Švýc.) 2:16,57 (1:09,98 a 1:06,59); 14. Nyberg (Švéd.) 2:16,72 (1:10,67 a 1:06,05); 15. I. Piccard (Fr.) 2:16,77 (1:10,50 a 1:06,27).

Slalom, 19. března: 1. Furuseth (Nor.) 1:40,99 (49,74 a 51,25); 2. Stangassinger (Rak.) 1:41,25 (50,15 a 51,09); 3. Dimier (Fr.) 1:41,86 (50,41 a 51,45); 4. Sykora 1:41,91 (51,19 a 50,73); 5. Girardelli (Luc.) 1:41,96 (50,95 a 51,01); 6. von Grünigen (Švýc.) 1:41,99 (50,71 a 51,28); 7. de Crignis (It.) 1:42,09 (51,31 a 50,78); 8. Jagge (Nor.) 1:42,14 (51,16 a 50,98); 9. Amiez (Fr.) 1:42,28 (50,17 a 52,11); 10. Bauer (Něm.) 1:42,39 (51,34 a 51,05); 11. Aamodt (Nor.) 1:42,45 (51,10 a 51,35); 12. Reiter (Rak.) 1:42,48 (50,58 a 51,90); 13. Košir (Slovin.) 1:42,49 (50,20 a 52,29); 14. Kimura (Jap.) 1:42,72 (51,11 a 51,61); 15. Mayer (Rak.) 1:42,98 (51,41 a 51,57).

VÝSLEDKY ŽENY

Sjezd, 15. března: 1. Streetová (USA) 1:38,41; 2. Zelenská (Rus.) 1:38,50; 3. Merlinová (It.) 1:38,71; 4. Lindhová (USA) 1:38,84; 5. Seizingerová (Něm.) 1:38,91; 6. Gergová-Leitnerová (Něm.) 1:38,94; 7. Dorfmeisterová (Rak.) 1:39,06; 8. Zurbriggenová (Švýc.) 1:39,40; 9. Schneiderová (Švýc.) 1:39,80; 10. Masnadaová (Fr.) 1:39,87; 11. Kostnerová (It.) 1:39,88; 12. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:39,90; 13. Geretyová (USA) 1:39,94; 14. Montilletová (Fr.) 1:40,03; 15. Flemmenová (Nor.) 1:40,15.

Superobří slalom, 16. března: 1. Seizingerová (Něm.) 1:20,93; 2. Götschlová (Rak.) 1:21,13; 3. Masnadaová (Fr.) 1:21,26; 4. Gergová-Leitnerová (Něm.) 1:21,32; 5. Dorfmeisterová (Rak.) 1:21,82; 6. Ertlová (Něm.) 1:21,88; 7. Zurbriggenová (Švýc.) 1:22,02; 8. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:22,17; 9. Compagnoniová (It.) 1:22,44; 10. Pretnarová (Slovin.) 1:22,81; 11. Wibergová (Švéd.) 1:22,87; 12. Vogtová (Něm.) 1:22,90; 13. Cabagnoudová (Fr.) 1:22,92; 14. Gutensohnová (Něm.) 1:22,94; 15. Zelenská (Rus.) 1:23,34.

Obří slalom, 18. března: 1. Pretnarová (Slovin.) 2:31,96 (1:16,83 a 1:15,13); 2. Panzaniniová (It.) 2:32,01 (1:17,00 a 1:15,01); 3. Hrovatová (Slovin.) 2:32,14 (1:17,58 a 1:14,56); 4. Gergová-Leitnerová (Něm.) 2:33,31 (1:18,74 a 1:14,57); 5. Compagnoniová (It.) 2:33,48 (1:18,61 a 1:14,87); 6. Ertlová (Něm.) 2:33,85 (1:19,06 a 1:14,79); 7. Lefrancová (Fr.) 2:34,16 (1:19,25 a 1:14,91); 8. Heebová (Lichten.) 2:34,31 (1:18,60 a 1:15,71); 9. Schneiderová (Švýc.) 2:34,52 (1:19,65 a 1:14,87); 10. Reyová-Belletová (Švýc.) 2:34,56 (1:18,73 a 1:15,83); 11. Seizingerová (Něm.) 2:35,38 (1:19,78 a 1:15,60); 12. Nowenová (Švéd.) 2:35,71 (1:19,46 a 1:16,26); 13. Summermatterová (Švýc.) 2:35,98 (1:20,23 a 1:15,75); 14. Twardokensová (USA) 2:35,99 (1:19,51 a 1:16,48); 15. Köllnerová (Rak.) 2:36,51 (1:20,27 a 1:16,24).

Slalom, 19. března: 1. Schneiderová (Švýc.) 1:31,69 (47,00 a 44,69); 2. Wibergová (Švéd.) 1:31,94 (46,28 a 45,66); 3. Hrovatová (Slovin.) 1:32,56 (46,26 a 46,30); 4. Pretnarová (Slovin.) 1:32,87 (46,88 a 45,99); 5. Korenová (Slovin.) 1:33,15 (47,13 a 46,03); 6. Anderssonová (Švéd.) 1:33,36 (47,49 a 45,87); 7. Zingreová-Grafová (Švýc.) 1:33,37 (47,51 a 45,85); 8. Piccardová (Fr.) 1:33,85 (47,26 a 46,59); 9. Ederová (Rak.) 1:33,88 (47,65 a 46,23); 10. Accolaová (Švýc.) 1:33,91 (47,72 a 46,19); 11. Kjoerstadová (Nor.) 1:34,05 (48,14 a 45,91); 12. Nowenová (Švéd.) 1:34,23 (48,18 a 46,05); 13. Chauvetová (Fr.) 1:34,30 (47,56 a 46,74); 14. Seizingerová (Něm.) 1:34,40 (48,48 a 45,92); 15. Rozsaová (Kan.) 1:35,58.

Junioři nejúspěšnější

Letošní MSJ v klasických disciplínách se konalo ve dnech 5. 3. - 12. 3. v městečku Gällivare (vyslovujeme Jelivóre) na severu Švédska, nedaleko Kiruny. Pokud jde o náš výsledek, není takový, na jaké jsme v minulých sezonách byli od našich juniorů zvyklí, nicméně v letošní katastrofální sezoně českého lyžování nad ostatními vysoko vyniká. Inu, relativita... Z výsledků vyčtete, že jsme přivezli dvě stříbrné medaile, žel ani jednu individuální, jednou jsme obsadili páté místo, jednou šesté, jednou osmé.

Nevím, jak vy. Já jsem čekal trochu víc a začínám mít obavy, zda krize českého lyžování nebude dlouhodobějšího rázu. Především neuspokojili naši chlapci v běhu, kde Matějko páté místo na nejdelší trati značně převyšuje ostatní umístění. Pomyslím-li, jaké juniory jsme měli na přelomu osmdesátých a devadesátých let a jak dokonale z nich v kategorii dospělých "nic nebylo", tak se moje obavy zvyšují. Nebo vezměte výsledek našich děvčat v roce 1992 ve Vuokatti a srovnajte ho s dnešním stavem našeho ženského běhu...

Ani výsledky dívek v Gällivare nejsou stoprocentní, leč dvě vážná zranění Kateřiny Hanušové, v důsledku kterých v podstatě přišla o celou sezonu včetně MS dospělých, jsou určitou omluvou. Nevím však, čím budou omlouvat svůj výpadek skokani, od nichž jsme čekali výrazně víc v jednotlivcích i v družstvech. Ani severská kombinace nepřinesla stoprocentní spokojenost: Druhé místo družstva je vynikající, výsledky v závodě jednotlivců už méně.

Referuje Vladimír Šíp

Ubytování a strava odpovídaly severským zvyklostem a byly víc než dostačující. Příjemným překvapením byla pro nás lyžařna. Když nás zavedli do velké a dobře vytápěné sportovní haly, nevěřili jsme, že patří jenom naší výpravě. Také přírodní podmínky a počasí vyhovovaly: Většinou bylo minus osm stupňů, jasno, vlhko. Areál výborně připravený, ale pokud jde o atmosféru, byl tento šampionát jenom slabým odvarem loňského mistrovství v Breitenwangu.

Atmosféra v naší výpravě byla vynikající. Trenéři se denně domlouvali na spolupráci, organizaci dopravy, mazání, měření a účasti na poradách. Závodníci využívali svého volna ke sledování výkonů kamarádů a k jejich mohutnému povzbuzování. Snad jenom skokanům nevyšly výsledky podle původních představ. Zato sduženáři vybojovali vynikající druhé místo v družstvech, stříbrná byla štafeta děvčat, za výborné považují umístění Matějko v běhu na 30 km volně. Kromě Lucie Hanušové byla velmi dobrá také Šaldová na 5 km klasicky.

Vezmeme-li v úvahu, že například pořádající země měla do 10. místa všeho všudy jediného závodníka, jsou naše výsledky více než slušné a můžeme doufat, že po několika letech tvrdé práce nás někteří junioři budou stejně dobře reprezentovat i v kategorii dospělých.

Závěr

Trenér Šíp je tedy podstatně větší optimista než já a s výsledky našich mladých je výrazně spokojenější. (Nevím například, má-li být pro nás měřítkem Švédsko, které se v severských disciplínách rok od roku zhoršuje...) Inu, já jsem asi nenapravitelný pesimista, což se ve sportu nenosí. Řídím se radou známého profesora Vondráčka, který říká, že pesimista má vždycky důvod ke spokojenosti: Když něco dopadne špatně, může být spokojen, že měl pravdu. A dopadne-li to nakonec lépe, je rád, že nedošlo na jeho slova. Budu strašně rád, nedejde-li na moje předpovědi o budoucnosti našeho lyžování!!

K. B.

MISTROVSTVÍ SVĚTA JUNIORŮ V KLASICKÉM LYŽOVÁNÍ GÄLLIVARE, 1. -5. BŘEZNA 1995 BĚH JUNIORŮ

10 km klasickou technikou, 1. března 1995: 1. Mironov (Rus.) 27:26.1; 2. Batory (SR) 27:32.2; 3. Fredriksson (Švéd.) 27:56.1 ... 28. Matějka 29:15.0; 43. Kopřiva 29:51.9; 47. Metelka 30:05.7; 52. Bureš 30:28.5.

Štafeta 4x10 km klasicky - volně (2-2), 3. března: 1. Itálie (Carrara, Brogini, Sanlus, Schwiener) 1:51:54; 2. Rusko 1:53:17; 3. Norsko 1:53:19; 4. Slovensko 1:53:53; 5. Slovinsko 1:54:14; 6. Francie 1:55:12 ... 15. Česká republika (Matějka, Kopřiva, Šlechta, Metelka) 1:59:27.

30 km volnou technikou, 5. března 1995: 1. Brogini (It.) 1:22:35.2; 2. Santus (It.) 1:23:39.9; 3. Bjorkviken (Nor.) 1:23:59.2; 4. Gutnikov (Rus.) 1:24:15.7; 5. Matějka (ČR) 1:24:23.7; 6. Viken (Nor.) 1:24:23.9 ... 23. Metelka 1:26:37.1; 30. Bureš 1:27:56.4; 31. Šlechta 1:28:07.4.

BĚH JUNIORKY

5 km klasickou technikou, 1. března 1995: 1. Masalkinová (Rus.) 15:46.8; 2. Smigunová (Est.) 15:48.0; 3. Zamorozová (Rus.) 15:53.2 ... 11. Šaldová 16:39.7; 17. Kubištová 16:46.5; 19. L. Hanušová 16:48.7; 52. Bublová 17:51.9.

Štafeta 4x5 km klasicky - volně (2-2), 3. března 1995: 1. Rusko 1:01:31; 2. Česká republika (Šaldová, Kubištová, K. a L. Hanušovy) 1:03:14; 3. Finsko 1:03:36; 4. Švýcarsko 1:03:43; 5. Německo 1:03:44; 6. Norsko 1:04:19.

15 km volnou technikou, 5. března 1995: 1. Šepalová (Rus.) 43:16.9; 2. Smigunová (Est.) 43:33.0; 3. Masalkinová (Rus.) 44:39.2; 4. Zamorozová (Rus.) 44:40.6; 5. Mayová (Něm.) 45:29.8; 6. Santerová (It.) 45:41.0 ... 8. L. Hanušová 45:52.2; 16. K. Hanušová 46:41.3; 49. Bublová 49:46.1; Kubištová 50:07.01.

SEVERSKÁ KOMBINACE

Jednotlivci, 1. a 2. března 1995: 1. Manninen (Fin.); 2. Stecher (Rak.) -45.3; 3. Gottwald (Rak.) -1:15 ... 13. Rygl; 17. Fiurášek; 33. Šmejč; 42. Mrugala.

Družstva, 3. a 4. března 1995: 1. Rakousko; 2. Česká republika (Šmejč, Rygl, Fiurášek) -24.2; 3. Norsko -1:13.5; 4. Finsko -1:48.8; 5. Francie -1:50.8; 6. Německo -2:21.7.

SKOK

K 90, družstva, 1. března 1995: 1. Německo 855.00; 2. Rakousko 846.00; 3. Japonsko 837.00 ... 6. Česká republika (Balcar, Krompolec, Kahánek, Sucháček) 768.5.

K 90, jednotlivci, 4. března 1995: 1. Ingebrigtsen (Nor.) 256.00 (96 a 94.5); 2. Schwarzenberger (Rak.) 248.50 (92 a 94); 3. Chevalier (Fr.) 245.00 (91.5 a 93.5); 4. Dessum (Fr.) 243.5 (91.5 a 94); 5. Meyer (Nor.) 242.00 (90.5 a 92.5); 6. Kofonen (Fin.) 241.00 (91 a 92) ... 11. Krompolec 216.00 (86.5 a 96); 14. Sucháček 212.5 (84.5 a 89); 28. Kahánek 196.00 (82.5 a 79.5); 37. Balcar 164.50 (76.5 a 73).

NAŠE ÚSPĚCHY V ANDOŘE

Po dvou nepříliš úspěšných sezónách reprezentace českého lyžování ve věkové kategorii dospělých můžeme zaznamenat alespoň medailová umístění v kategorii juniorů. Mezinárodní olympijské hnutí na území Evropy se v roce 1990 rozhodlo pravidelně pořádat Olympijské dny evropské mládeže, které se skládají ze dvou částí, zimní a letní. První hry, označované obvykle zkratkou EYOD (European Youth Olympic Days), se konaly v roce 1993 v italském zimním středisku Aosta. Andorra, jeden z nejmenších států světa, vklíněný v oblasti východních Pyrenejí mezi Španělsko a Francii, hostila začátkem února 1995 celkem 469 mladých závodníků a závodnic v krasobruslení, rychlobruslení a lyžařských běžeckých a sjezdových disciplínách na druhých zimních olympijských dnech evropské mládeže.

Svá družstva vyslalo do Andorry celkem 40 národních olympijských výborů evropských států. Nejpočetnější reprezentaci mělo Rusko (34 sportovců), Francie (31) a Itálie (29). Česká republika patřila ke středním výpravám (15), podobně jako Finsko (16), Velká Británie (14), Norsko (15), Rumunsko (15) a Švédsko (15). V české výpravě byly čtyři běžkyně, čtyři běžci, dvě sjezdařky, dva sjezdaři a tři krasobruslaři - dva chlápci a jedna dívka.

Lyžařské soutěže proběhly v těchto disciplínách: slalom, obří slalom a superobří slalom, běh na 10 km mužů volnou technikou a klasickou technikou, běh na 7,5 km žen volnou a klasickou technikou a kombinovaná štafeta dvou mužů a dvou žen 4x5 km. Závodů se mohli účastnit sportovci, kterým je v tomto roce 16 nebo 17 let.

Všichni účastníci byli ubytováni v hotelích hlavního města Andorra La Vella, kde nebylo po sněhu ani památky, přestože leží v nadmořské výšce asi 800 až 1000 m. Za sněhem se dojíždělo na závody i na trénink do několika známých andorských lyžařských center autobusy, cesta trvala necelou hodinu. Alpské disciplíny se konaly na čtyřech vzájemně odlehklých místech: v oblastech Arinsal, Ordino-Arcalis, Soldeu a Pas de la Casa. Běžecké disciplíny na vysoko položených tratích v Grau Roig, v nadmořské výšce 2100 m!

Všechny lyžařské terény v Andoře jsou výborné. Trati pro veřejné lyžování (celková délka sjezdových přes 200 km, běžeckých asi 30 km) jsou perfektně upraveny. Celkem je jich 137 se starty v nadmořské výšce kolem 2500 m. Velká výhoda je, že trati jsou většinou velmi řídky obsazeny, právě tak jako lanovky a vleky. Nevýhodou pro nás je pouze značná vzdálenost této země od České republiky.

Společenská část EYOD nesla všechny známky velké olympijské akce, jakési evropské olympiády. Slavnostní zahájení i zakončení her se konalo v olympijském stylu: slavnostní nástupy všech výprav s vlajkami, vztyčování olympijské vlajky EYOD, zapálení olympijského ohně, sliby závodníků a funkcionářů, proslovy a hymny. Hry slavnostně zahajoval a zakončil předseda Evropského olympijského výboru J. Rogge.

Všechny tyto slavnostní akce a samozřejmě i všechny závody přenašela andorská televize a každý večer byly na jejím kanálu podrobné sportovní zprávy. Při organizačním výboru bylo zřízeno poměrně velké tiskové středisko, které bylo početně obsazeno novináři z mnoha světových agentur. Je téměř nepochopitelné, že tyto hry proběhly za absolutního nezájmu českých sdělovacích prostředků!

Sportovní výsledky českého družstva můžeme pokládat za velmi dobré, v lyžařských běžeckých disciplínách za výtečné. Martin Koukal ze Žďáru nad Sázavou získal zlatou medaili za první místo v běhu klasickou technikou na trati 10 km a stříbrnou medaili za 2. místo v běhu volnou technikou na stejné trati. Zuzana Kocumová z Liberce vybojovala zlatou medaili v závodě 7,5 km klasickou technikou. Kombinovaná

štafeta ve složení Pavlína Halamová, Zuzana Kocumová, Michal Hobza a Martin Koukal byla odměněna bronzovou medailí za 3. místo (1. Švédsko, 2. Itálie). V celkovém počtu získaných medailí skončila Česká republika na vynikajícím čtvrtém místě společně se Švédskem. Před námi byla první Itálie (11 medailí), dále Francie a Rusko (6), třetí Maďarsko (5). Dvakrát zněla česká hymna nad andorským hlavním městem při slavnostním předávání medailí.

V alpských disciplínách nebyly naše výsledky tak oslnivé. Protože však umístění do 15. považujeme u nás za velmi dobré, můžeme i zde zaznamenat úspěch: Richard Švarc skončil 12. ve slalomu a v téže disciplíně se Martina Toušová umístila na 14. místě.

Všechny závodní trati byly perfektně připraveny, i organizace závodů byla uspokojivá. Drobné problémy se objevovaly při zajišťování náročné dopravy na místa závodů a zpět i při dodržování začátků porad a společenských akcí.

Obří slalom juniorů, který se jel na poměrně snadné, ale dlouhé trati v Arinsalu se startem ve výšce 2445 m, výškovým rozdílem 420 m a s 59 brankami, oba čeští závodníci nedokončili. Obří slalom juniorek tamtéž měl výškový rozdíl 300 m a 44 branek. Petra Zakouřilová skončila na 29. místě a Martina Toušová na 33. místě z celkového počtu 64 závodnic. Superobří slalom juniorek se jel v Ordini-Arcalisu na trati s výškovým rozdílem 500 m a startem ve výšce 2550 m. Petra Zakouřilová byla ve výsledkové listině na 19. místě a Martina Toušová na 36. místě z 61 klasifikovaných závodnic. Na stejném místě se konal superobří slalom chlapců. Jeho trať měla 1537 m. Jakub Skyvara byl 43. a Richard Švarc 45. Klasifikováno bylo 78 závodníků, startovalo 96. Nejlepší výsledky měla česká reprezentace ve slalomu. Dívky měly trať v Soldeu o délce 180 m a s počtem branek 46 v 1. kole a 48 ve 2. kole. Martina Toušová byla 12. a Petra Zakouřilová závod nedokončila. Klasifikováno bylo pouze 29 závodnic, na start jich přišlo 72! Takový výpadek naznačuje obtížnost závodu. Slalom juniorů se konal v Pas de la Casa a měl v prvním kole 58 a ve druhém 55 branek. Zatímco Švarc získal dobré 12. místo, Jakub Skyvara závod nedokončil. Závod dokončilo 38 závodníků, startovalo 96.

V běhu na lyžích na trati 10 km volnou technikou byl Martin Koukal druhý, Martin Hobza dokončil na 20. místě. Jan Rohulan na 32. a Radek Masnica na 33. místě. Na téže trati, která byla ve výšce 2104 m a měla celkové převýšení 372 m, v závodě klasickou technikou Koukal vyhrál, Hobza a Rohulan obsadili výborné 10. a 11. místo, Masnica skončil 45.

České závodnice v běhu na 7,5 km volnou technikou se umístily takto: Kocumová na 5. místě, Halamová na 19. místě, Eymanová na 36. a Balatková na 39. místě. Trať měla celkové převýšení 274 m. Na téže trati v závodě klasickou technikou Kocumová vyhrála, Halamová byla 12., Eymanová 18. a Balatková 29. V dramatickém závodě štafeta 4x5 km volnou technikou startovaly dvě české kombinované štafety. Jedna byla v cíli třetí, druhá skončila na dobrém 10. místě z celkového počtu 25 štafet.

Účast a výsledky české lyžařské reprezentace na 2. zimních EYOD je možno bezesporu hodnotit jako úspěch. V tomto smyslu gratuloval předseda MOV J. A. Samaranch oficiální delegaci Českého olympijského výboru, kterou shodou okolností právě v době konání EYOD v Lausanne přijal. Úspěšní lyžaři byli přijati začátkem dubna předsedkyní Českého olympijského výboru paní Věrou Čáslavskou, která jim poděkovala za dobrou reprezentaci českého sportu.

Příští zimní hry EYOD se budou konat v roce 1997 v Sundswallu ve Švédsku.

Ing. Miroslav Jedlička, CSc.

3. mezinárodní zimní hry mládeže

(Internationale Jugendspiele) se konaly 16. až 19. 3. v bavorském městečku Füssen im Königswinkl - nezaměňovat s průmyslovým Füssenem v Porúří! - a v sousední obci Pfronten. Byli to v obou případech náhradní pořadatelé a vzhledem k tomu, že na přípravu měli organizátoři pět týdnů, zvládli všechno perfektně. Akce proběhla pod patronací bavorského ministerstva kultury a stala se záležitostí celého regionu. Svědčí o tom především 500 zcela dobrovolných pomocníků, což je v Německu skutečně rarita - lidí ochotných udělat cokoli zadarmo je ve všech zemích s tržní ekonomikou minimum. Škoda, že se v důsledku proměnlivých a nebezpečných podmínek neuskutečnily soutěže ve skoku ani v severské kombinaci. Na můstku došlo záhy ke dvěma vážným úrazům a jury dala přednost zdraví nejmladších závodníků.

Soutěžilo se v alpských i v severských disciplínách, když ty druhé byly poněkud okleštěny nejen zmíněným odvoláním dvou závodů, ale i poněkud podivným programem běhu na lyžích, který se skládal z jediné soutěže: štafety 3x5 km volně, přičemž v každém družstvu byli dva chlapci a jedna dívka. Pramalou účast měl turnaj v hokeji a soutěž v curlingu, které jsme neobsadili.

Byli jsme nejlepší!

Ač hendikepováni neuskutečněnou soutěží skokanů a sdruženářů, naši mladí zástupci vyhráli hodnocení států s výrazným odstupem. Konečné pořadí: 1. Česká republika 101 b., 2. Německo 73, 3. Švýcarsko 70, 4. USA 39, 5. Slovensko 38, 6. Rakousko 35 atd.

Do ZOH má ovšem tato její malá napodobenina daleko nejen počtem dní a rozsahem soutěží, ale i účastí. Náš úspěch je poněkud znehodnocen skutečností, že Itálie a Francie vůbec neobsadily soutěže v lyžování a Rakousko nemělo zástupce právě v alpských disciplínách, v nichž jeho dospělí tolik vynikají. Jiná věc je proč... Náš sekretariát SLČR se o této akci dozvěděl osm dní předem, a to ještě nikoliv od FIS! Takže kdoví, jak to s neúčastí některých tátů vlastně bylo...

I tak lze považovat naše vystoupení za úspěch, jakých české lyžování v této sezoně bohužel mnoho nezažilo. Nejlepší si zaslouží být jmenováni. Uvádím tedy všechny, kteří se umístili do 8. místa v konečném pořadí.

Sochorová skončila 2. v super G zákyň I, v téže kategorii obsadila 7. místo Chrástecská. Ve stejné věkové skupině zákyň byl Lučan 2. v super G a v zákyňích II Hrstková 4. Tutéž soutěž chlapců dokonce vyhrál Trnka, Záhrobský skončil na 7. místě. Obří slalom: zákyň 1 8. Chrástecská, zácy I 2. Lučan, zákyň II 7.

Hrstková, zácy II 1. Trnka, 7. Bank. (Tak vida, náš žák vyhrál při mezinárodní soutěži dvě disciplíny v alpském lyžování!) Méně úspěšní jsme byli ve slalomu, který dokončilo pramálo závodníků a závodnic, což platí i o našich. Do cíle dojeli pouze 2. Lučan a 5. Krýzl, oba v kategorii zácy I.

Naprostým triumfem naší výpravy skončil zmíněný závod běžeckých štafet, v němž jsme přihlásili dvě štafety a obě skončily na prvních dvou místech. Vyhrálo družstvo ČR I v sestavě Maňasová, Hakl, Šperl před ČR II ve složení Novák, Janoušková, Jeřábek. Pro zajímavost čas vítězné štafety: 51:54,0 - tedy na žáky velmi slušný výkon.

Zbývá jenom postesknutí, proč máme tolik lyžařů a lyžařek, jejichž nadějná dráha končí nejvýše v kategorii juniorů! To je ale téma k zamyslení pro někoho jiného.

K. B.

ZE SKOKANSKÝCH MŮSTKŮ

Je to už dlouho, ale při letošním propadu našich skokanů stojí za zmínku, že 29. 1. 1995 obsadil v Lahti druhé místo v závodě SP Jakub Sucháček z Frenštátu pod Radhoštěm. Na stupních vítězů stál ve vybrané společnosti - spolu s ním vítěz Weissflog a třetí Funaki. Také vítězství nad Laitinenem, Nišikatou či dokonce Golbergerem má svůj zvuk. Škoda, že se Jakobovi něco podobného nepodařilo v Thunder Bay...

XI. ročník Ceny Pohorské jednoty Radhošť vyhrál na můstku K-90 ve Frenštátu Krompolc před Chlupem a Davidem a Jakubem Jiroutkovými. Kategorii mladšího dorostu vyhrál syn známého otce, Jan Matura z Lomnice nad Popelkou. V neděli 12. února se v téže kategorii umístil na prvním místě další nositel známého skokanského jména: Jan Balcar z Dukly Liberec.

Pořadatelem mistrovství ČR zákyň ve skoku a severské kombinaci byl LSK Lomnice nad Popelkou, leč počasí způsobilo organizátorům nemalé starosti. Na můstek bylo třeba navázat sniž a běh pro kombinaci se v areálu nemohl konat vůbec - tratě byly připraveny v prostoru hory Tábor. Vítězové jednotlivých kategorií: Severská kombinace - 1984 Vaculík (Harrachov), 1983 Hlubuček (LSK Lomnice), 1982 Máka (LSK), 1981 Sedlák (Ještěd Liberec). Skok na lyžích - 1984 Mazoch (SKIF Frenštát), 1983 Wágner (Ještěd Liberec), 1982 Máka (LSK), 1981 Tošovský (Harrachov).

Také syn našeho reprezentanta v severské kombinaci si tedy počíná zdatně.

"Laufy"

Dálkové lyžařské běhy na lyžích, známé pod oblíbeným germanismem "laufy", se nejednou postaraly o zčeření vod lyžařského veřejného mínění. Vznikly jako motivace pro lidové, někdy přímo rekreační sportovce, kteří se přesto chtějí občas zúčastnit závodů a nemají šanci se dostat na uzavřené akce. Dálkové běhy zpravidla měří nejméně 42 km, což je délka atletického maratónu, většinou jsou však podstatně delší a někdy dosahují až 80 a více kilometrů. Vychází se z poznatku, že lidovým běžcům chybí rychlost nutná k dobrým výsledkům na olympijských tratích, zato vytrvalost mohou natrénovat libovolně a záleží jenom na tom, kolik jim dovolí časové možnosti i odolnost organismu. Víme také, že se lidové běhy staly pro některé bývalé lyžaře-běžce příležitostí prodloužit si závodní kariéru, případně i něco vydělat. Je známo, že světová běžecká elita se laufů zúčastňuje pouze výjimečně a mezi nejlepšími mohou skončit závodníci, kteří by ve SP nebo při vrcholných světových soutěžích sotva měli naději na kvalitní umístění.

Další odlišností od obvyklých závodů je společný start. Startovní pole je mnohdy i několikatisícové, což pochopitelně vylučuje vybíhat na trať intervalově. Závodění je pak poněkud kolektivní, což přináší četné nevýhody, lidovým běžcům ale i některé výhody. Co o dálkových bězích napsal pan Martin Müller, manažer našich závodníků?

Historie začíná v roce 1979, kdy se vítězem cyklu dálkových běhů stal ve Švédsku žijící Fin Matti Kuosku. Nadvládu Seveřanů prolomil v roce 1986 Konrad Hallenbarker ze Švýcarska. Ženy absolvovaly první cyklus SP v dálkových bězích v roce 1989, vyhrála ho Elen Holcombová z USA.

V současné době tvoří cyklus zvaný Worldloppet Cup 12 závodů, z nichž čtyři se pořádají v zámoří - v USA, Kanadě, Austrálii a v Japonsku. Ze závodů pořádaných v Evropě se započítává Dolomitenlauf (Rakousko), Marcialonga (Itálie), König-Ludwig-Lauf (Německo), Transjurassienne (Francie), Engadin (Švýcarsko) a v závěru cyklu tři závody ve Skandinávii, z nichž nejproslulejší je Vassův běh. Do klasifikace se závodníkovi započítává sedm nejlepších výsledků, přičemž podmínkou celkového hodnocení je účast nejméně v jednom běhu v zámoří a jednom ve Skandinávii. Boduje prvních 30, systém je podobný jako ve SP v olympijských disciplínách.

Z uvedených informací je jasné, že účast v celém cyklu závodů je velmi drahá a musí být zajištěna sponzorský. Běhy totiž zdaleka nejsou tak výnosné, jak se někteří příznivci lyžování domnívají. Oficiální peněžní prémie jsou pouze pro prvních pět v celkovém pořadí seriálu - vítěz 10 000 marek. V jednotlivých závodech dostávají závodníci obvykle jenom věcné ceny. Běžec musí tedy mít sponzora, raději několik sponzorů, jinak by nezaplátil ani cesty na závody. Sponzoři však zase mají zájem jenom o ty, kteří se umísťují na prvních třech místech - další pořadí nikoho nezajímá. Přičtete-li k tomu, že závodník musí mít stejné kvalitní vybavení a servis jako běžec v seriálu SP, kolik zaplatí za cestování, ubytování a stravu při závodech, kolik stojí jenom jeho pojištění, tak vám logicky vyjde, že to s účastí v cyklu dálkových běhů není právě jednoduché.

Čeští závodníci bývají úspěšní. V roce 1993 skončil Ladislav Švanda čtvrtý v celkovém pořadí, v témže roce byl Martin Petrásek druhý v König-Ludwig-Laufu a desátý ve Vassově běhu. Tomáš Čáslavský vyhrál v roce 1994 americký Birkenbeiner a Aleš Vaněk loni dokonce zvítězil v celém seriálu.

Stávající ročník odstartoval už 26. 8. 1994 v Austrálii Během klokanů. Nás tam skvěle reprezentovali Lucie Bucharová (2. místo), ale i muži: 4. Petrásek, 6. Havel, 11. Müller, 14. Schreier. S výjimkou Martina Petráska se o všechny finančně postarala agentura MGM, s. r. o., která zajistila sponzorské peníze k uhrazení veškerých nákladů. Z firem podporujících naše závodníky uvádíme zejména: Bauer, ABC plus, oblečení od firem Leeda a Reltex, materiál především od firem Ivaso, Pezsko, Pigeon, Solido a Insport. Dopravu do Austrálie zajistila firma Auto Kavka, která poskytla i automobil Škoda forman. Se zaplacením letenek pomáhá cestovní kancelář Wings. Jenom díky sponzorům je účast našich běžců a běžkyň v seriálu Worldloppet Cup možná.

Z letošních závodů

Dolomitenlauf (60 km) absolvovalo při 23. ročníku tohoto závodu asi 5000 účastníků. Martin Petrásek dokázal svým 4. místem, že má šanci umístit se i v celkovém hodnocení celého seriálu. Vyhrál švédský závodník Westin před Rakušanem Güntherem a Švýcarem Jungemem.

Marcialonga se běží také volnou technikou a je pouze o pět kilometrů delší. Jenom atmosféra je při ní poněkud hlučnější, prostě italská. Sněhu však bylo letos méně než obvykle, takže například městečko Molina ve Val di Fiemme už závod nevidělo. Trať je náročná nejen délkou, ale i nekonečným, tříkilometrovým stoupáním do městečka Cavaleze. (Pamatujete si ještě MS 1991?) Podél trati bylo neuvěřitelných 100 000 diváků. Jejich zvuková kulisa byla tak vydatná, že i běžci z hloubky startovního pole měli pocit, že stíhají vedoucího závodníka. Vyhrál Francouz Balland. Z našich obsadil vynikající 5. místo Kvapil, 15. byl Petrásek. Nutno však poznamenat, že v minulých ročnících se tohoto běhu zúčastňovali i velikáni italského lyžování (de Zolt, Vanzetta, Fauner), letos nikoliv.

König-Ludwig-Lauf měřil letos pouze 51 km místo obvyklých 55. Deštivé počasí odplavilo sněh v cíli na stadionu v Oberammergau, dějišti světově proslulých pašijových her. Nejnáročnější stoupání však zůstala zachována a právě na nich se rozhodovalo. Opět vyhrál Westin, s nímž ale dlouho vyrovnaně bojoval nakonec druhý Aleš Vaněk. 5. byl Gunar Havel, 13. Martin Müller. Kategorii žen vyhrála Lucie Bucharová o dvě minuty před domácí favoritkou Theuerlovou. V závodech na 20 km byla úspěšná Nechvátalová, která obsadila 3. místo.

Poloviční mistrovství

Bylo to poloviční mistrovství. Nejel se sjezd (nebylo kde), super G (nebyla chuť) a chyběla kombinace (ze slalomů spočítat nejde). Chyběly také peníze, a tak se organizátoři z Techniky Brno netvářili nijak nadšeně. Nedostavili se rovněž někteří závodníci, především Kateřina a Martin Tichých, kteří nabrali směr zámoří a český šampionát je zase tolik nevzrušoval.

Mistrovství České republiky ve Špindlerově Mlýně i tak přineslo další záblesky na lepší časy, které jsou však zatím opravdu jenom záblesky.

Muži nabídli paradoxní situaci. Obří slalom vyhrál junior Borek Zakouřil, připravující se odděleně od reprezentace v rámci týmu Solido, který se však potýká se stále většími finančními problémy. Ve slalomu dokonce dominoval osmadvacetiletý Jan Samohel, který dávno na reprezentační sny zapomněl, protože byl příliš starý. Členové společně se připravujícího reprezentačního výběru nestartovali (Kraus kvůli zraněnému kotníku z fotbalu), padali (Horáček, Maxa, Holický ve slalomu), nebo na nejvyšší příčky nestačili (Horáček v obřím slalomu druhý, Maxa třetí).

Také vítězka slalomu žen Eva Kurfürstová trénuje mimo reprezentační jádro pod vedením svého otce, a tak vlastně

jině u vítězky obřího slalomu Karolíny Šedové podobné výjimky nenajdeme.

Osobně si i po mistrovství ve Špindlerově Mlýně dovoluji tvrdit, že při předpokládaném návratu Tichých do kanadské reprezentace je v podobě juniorského dua Šedová -

Kurfürstová největší šance na budoucí průnik České republiky do alespoň solidního světového průměru. V kategorii žen je přece jenom tato cesta snazší než u mužů.

Výsledky - obří slalom muži: 1. Zakouřil 1:54,34 (56,62+57,72), 2. Horáček 1:55,28 (57,14+58,14), 3. Maxa 1:55,34 (56,63+58,71).

Obří slalom žen: 1. Šedová 2:10,48 (1:04,64+1:05,84), 2. Zakouřilová 2:15,37 (1:07,89+1:07,48), 3. Kornfeldová 2:15,86 (1:08,34+1:07,52).

Slalom mužů: 1. Samohel 1:24,10 (41,29+42,81), 2. Vokaty 1:24,31 (42,05+42,26), 3. Košek 1:25,00 (42,31+42,69).

Slalom žen: 1. Kurfürstová 1:33,64 (44,99+48,65), 2. Šedová 1:33,65 (43,99+49,66), 3. Bártlová 1:34,39 (45,15+49,24).

(tm)

Ohlédnutí akrobatů

Stále reprezentační družstvo akrobatického lyžování tvořili v sezoně 1994/95 závodníci Landa, Valenta a O. Vokatý - trenéři P. Vokatý a Chadima. Snažili jsme se "objet" všechny závody SP v Evropě a Landa s Valentou se zúčastnili i čtyř závodů v Severní Americe. Nejúspěšnějším startem byl pro nás hned první, v Tignes ve Francii. Pavel Landa tam skončil na vynikajícím třetím místě, což je zatím historicky největší úspěch našeho akrobatického lyžování. I při svém druhém startu v zámoří si vedl výborně: 5. místem dokázal, že výsledek z Francie nebyl náhodný.

Když Aleš Valenta vyhrál skoky a kombinaci při EP v Chatelu, odcestoval za Landou do Kanady a USA. Jeho 12. místo v Le Relais (Kanada) ukázalo, že v možnostech tohoto závodníka je postup i v žebříčku SP. Tím víc je třeba litovat skutečnosti, že všechna jednání o stavbě skokanského areálu pro akrobaty zatím uvázla na mrtvém bodě, takže Valenta vlastně nemá doma kde trénovat...

Při tréninku před posledním závodem zámořského turné si bohužel Landa poranil koleno a po návratu domů ho čekalo třítydenní léčení, v sezoně dvojnásobně nemilé. Valenta zatím potvrdil svoji příslušnost k mezinárodní elitě v Altenmarktu 13. a 14. místem.

Mistrovství světa

ve francouzském horském středisku La Clusaz se nám tolik nevydařilo. Na Landových výkonech byla pochopitelně znát třítydenní přestávka a konečné 12. místo bylo vlastně zklamáním. Valenta byl ve skocích 22., teprve sedmnáctiletý Ondřej Vokatý obsadil pěkné 7. místo v kombinaci. Nebudeme se vymlouvat na počasí, leč sluší se poznamenat, že závodníkům i organizátorům činilo nemálo potíží. Vystřídala se tam snad všechna roční období a nikdy nebylo jasné, jak bude o dvě hodiny později.

Pro další start v závodě SP (Kirchberg) se přidala Dana Fukalová v baletu. Nejlépe skončil Valenta (7.), zatímco na Landovi byl stále znát výpadek, který zřejmě poznamenal i jeho psychiku.

Právě uplynulá sezona byla zatím nejúspěšnější v historii tohoto odvětví u nás. Samozřejmě, že reprezentace je nákladná a jenom cesty na závody stojí hodně peněz. Proto patří náš dík firmě Salomon, Kneissl, Big Pack, König Sport, Dols Šumperk, Pro Sport Praha a Polák a syn, které se podílely na sponzorování členů reprezentačního družstva.

Podle informací Pavla Landy připravil K. B.

Snímek archiv

I zde může být umístěna Vaše reklama!

Výsledky Světových pohárů 1994/1995

BĚH NA LYŽÍCH - MUŽI

15 km volnou technikou, Lahti, 27. ledna: 1. Smirnov (Kazach.) 37:31,2; 2. Dählie (Nor.) 37:57,6; 3. Isometsä (Fin.) 37:59,6; 4. Alsgaard (Nor.) 38:20,1; 5. Hartonen (Fin.) 38:30,3; 6. Myllylä (Fin.) 38:40,2; 7. Fauner (It.) 38:42,1; 8. Forsberg (Švéd.) 38:50,5; 9. Gandler (Rak.) 39:00,0; 10. Botvinov (Rus.) 39:02,4; 11. Kristiansen (Nor.) 39:04,4; 12. Godioz (It.) 39:04,8; 13. Skjeldal (Nor.) 39:09,4; 14. Kirvesniemi (Fin.) 39:26,9; 15. Fredriksson (Švéd.) 39:29,7 ... 43. Benc 40:36,9.

15 km klasickou technikou, Lahti, 29. ledna: 1. Smirnov (Kazach.) 38:57,2; 2. Isometsä (Fin.) 40:01,6; 3. Dählie (Nor.) 40:01,8; 4. Alsgaard (Nor.) 40:21,8; 5. Fauner (It.) 40:22,3; 6. Myllylä (Fin.) 40:23,3; 7. Kirvesniemi (Fin.) 40:56,6; 8. Prokurov (Rus.) 41:34,4; 9. Forsberg (Švéd.) 41:36,1; 10. Skjeldal (Nor.) 41:39,5; 11. Botvinov (Rus.) 41:40,7; 12. Gandler (Rak.) 41:41,4; 13. Fredriksson (Švéd.) 41:55,3; 14. Hartonen (Fin.) 42:00,3; 15. Godioz (It.) 42:09,6 ... 47. Benc 45:04,1.

30 krň klasickou technikou, Falun, 4. února: 1. Dählie (Nor.) 1:15:35,9; 2. Fauner (It.) 1:16:08,2; 3. Smirnov (Kazach.) 1:16:19,4; 4. Prokurov (Rus.) 1:16:35,7; 5. Myllylä (Fin.) 1:16:53,0; 6. Stadlober (Rak.) 1:17:15,6; 7. Jevne (Nor.) 1:18:11,2; 8. Isometsä (Fin.) 1:18:22,9; 9. Bergström (Švéd.) 1:18:27,4; 10. Hasler (Lichten.) 1:18:45,3; 11. Alsgaard (Nor.) 1:18:48,1; 12. Gandler (Rak.) 1:18:55,7; 13. Albarello (It.) 1:19:00,0; 14. Jonsson (Švéd.) 1:19:12,6; 15. Severtsen (Nor.) 1:19:17,1 ... 40. Benc 1:21:25,4.

Štafeta 4x10 km volnou technikou, Falun, 5. února: 1. Norsko (Sivertsen, Langli, Dählie, Alsgaard) 1:34:42,4; 2. Finsko (Räsänen, Hartonen, Isometsä, Myllylä) 1:34:46,3; 3. Švédsko (Fredriksson, Bergström, Haland, Forsberg) 1:35:21,0; 4. Rusko 1:36:18,1; 5. Itálie 1:37:16,4; 6. Německo 1:37:32,8; 7. Japonsko 1:37:45,9; 8. USA 1:39:23,1; 9. Kanada 1:39:37,3; 10. Kazachstán 1:39:44,5.

Štafeta 4x5 km v hale na rychlobruslařském oválu, Hamar, 7. února: 1. Itálie (Pozzi, Godioz, Mai, Fauner) 37:59,4; 2. Finsko (Isometsä, Myllylä, Hartonen, Räsänen) -0,7; 3. Německo (Shlickenrieder, Behle, Rein, Schlütter) -18,6; 4. Švédsko -21,2; 5. Norsko -23,4; 6. Švýcarsko -32,7; 7. Rusko -1:02,3; 8. Kanada -1:02,6.

BĚH NA LYŽÍCH - ŽENY

Štafeta 4x5 km volnou technikou, Lahti, 27. ledna: 1. Rusko I (Kornějevová, Gavriljuková, Lazutinová, Vjalbeová) 55:15,0; 2. Rusko II (Samorosovová, Martynovová, Šalinová, Danilovová) 56:08,3; 3. Norsko (Guidonová-Moenová, Nielsenová, Dybendahlová, Martinsenová) 56:20,2; 4. Itálie 56:54,9; 5. Švédsko 57:21,1; 6. Německo 58:05,5; 7. USA 59:27,5; 8. Finsko 1:59:29,2; 9. Estonsko 59:47,4; 10. Kazachstán-Ukrajina-Česká republika-Finsko (Jatskajová, Taraněnková, Neumannová, Salonenová) 59:55,8.

10 km klasickou technikou, Lahti, 29. ledna: 1. Nybroténová (Nor.) 29:50,1; 2. Mikkelsplavová (Nor.) 29:52,3; 3. Lazutinová (Rus.) 29:54,0; 4. Gavriljuková (Rus.) 29:59,6; 5. Moenová-Guidonová (Nor.) 30:12,2; 6. Danilovová (Rus.) 30:13,6; 7. Dybendahlová (Nor.) 30:20,8; 8. Nielsenová (Nor.) 30:34,1; 9. Belmondová (It.) 30:36,1; 10. Uglemová (Nor.) 30:37,8; 11. Martinsenová (Nor.) 30:39,5; 12. Martynovová (Rus.) 30:39,7; 13. Masalkinová (Rus.) 30:44,6; 14. Määttäová (Fin.) 30:52,6; 15. Vjalbeová (Rus.) 30:58,5 ... 17. Neumannová 30:59,6.

10 km klasickou technikou, Falun, 4. února: 1. Gavriljuková (Rus.) 27:22,9; 2. Vjalbeová (Rus.) 27:24,2; 3. Lazutinová (Rus.) 27:26,1; 4. Danilovová (Rus.) 27:43,7; 5. Nybroténová (Nor.) 27:53,3; 6. Dybendahlová (Nor.) 28:00,2; 7. Kornějevová (Rus.) 28:00,7; 8. Masalkinová (Rus.) 28:13,7; 9. Samorosovová (Rus.) 28:19,7; 10. Moenová-Guidonová (Nor.) 28:24,7; 11. Belmondová (It.) 28:27,2; 12. Mikkelsplavová (Nor.) 28:30,3; 13. Honeggerová (Švýc.) 28:30,4; 14. Martinsenová (Nor.) 28:40,8; 15. Neumannová (ČR) 28:43,9.

Kombinovaný závod 10 km klasickou technikou a 10 km volnou technikou, Falun, 4. a 5. února: 1. Vjalbeová (Rus.) 53:39,7; 2. Gavriljuková (Rus.) -0,8; 3. Lazutinová (Rus.) -1,7; 4. Danilovová (Rus.) -27,8; 5. Belmondová (It.) -49,9; 6. Kornějevová (Rus.) -1:22,4; 7. Dybendahlová (Nor.) -1:24,9; 8. Moenová-Guidonová (Nor.) -1:28,8; 9. Neumannová (ČR) -1:29,5; 10. Honeggerová (Švýc.) -1:30,1; 11. Samorosovová (Rus.) -1:52,6; 12. Nielsenová (Nor.) -2:11,7; 13. Östlová (Švéd.) -2:13,4; 14. Martynovová (Rus.) -2:21,7; 15. Smigunová (Eston.) -2:28,0.

Štafeta 4x3 km v hale na rychlobruslařském oválu, Hamar, 7. února: 1. Rusko (Danilovová, Gavriljuková, Lazutinová, Vjalbeová) 27:56,6; 2. Norsko (Moenová-Guidonová, Nielsenová, Martinsenová, Dybendahlová) -11,9; 3. Itálie (Valbussová, dal Sassová, Paluselliová, Belmondová) -36,1; 4. Švýcarsko -51,6; 5. Polsko -1:35,5; 6. Švédsko -1:35,8; 7. Kanada -2:40,9.

SKOK NA LYŽÍCH

K-120, Engelberg, 14. ledna 1995: 1. Cecon (It.) 219,20 (108 a 123,50); 2. Ahonen (Fin.) 216,30 (116 a 117,5); 3. Soininen (Fin.) 210,40 (110,5 a 115); 4. Goldberger (Rak.) 201,00 (106 a 116,5); 5. Dessum (Fr.) 199,00 (108 a 114,5); 6. Jäckle (Něm.) 192,80 (107,5 a 111); 7. Nikkola (Fin.) 192,60 (109,5 a 107,5); 8. Jean-Prost (Fr.) 190,50 (104 a 113,75); 9. Ottesen (Nor.) 170,40 (102,5 a 105,5); 10. Schwarzenberger (Rak.) 169,30 (101 a 105); 11. Moser (Rak.) 168,40 (102,5 a 103); 12. Widhölzl (Rak.) 166,00 (98 a 107); 13. Laitinen (Fin.) 165,70 (100,5 a 106); 14. Hannawald (Něm.) 162,30 (104 a 99,5); 15. Mayr (Rak.) 160,50 (102 a 100,5) ... 22. Sucháček 146,10 (96,5 a 103); 25. Parma 145,30 (94,5 a 101,5).

K-120, Engelberg, 15. ledna 1995: 1. Cecon (It.) 258,20 (125,5 a 126); 2. Goldberger (Rak.) 256,00 (125,5 a 127); 3. Ahonen (Fin.) 252,00 (123,5 a 124); 4. Soininen (Fin.) 239,7 (117,5 a 124); 5. Nikkola (Fin.) 238,80 (119 a 124,5); 6. Jean-Prost (Fr.) 234,2 (116 a 123); 7. Dessum (Fr.) 230,60 (118 a 121,5); 8. Thoma (Něm.) 229,00 (111 a 126,5); 9. Bredesen (Nor.) 225,30 (110,5 a 125,5); 10. Moser (Rak.) 223,5 (109,5 a 125,5); ... 28. Parma 166,90 (105,5 a 105); 29. Sucháček 166,80 (99,5 a 109).

K-90, Sapporo, 21. ledna 1995: 1. Goldberger (Rak.) 245,50 (90 a 95); 2. Ahonen (Fin.) 241,50 (87 a 96); 3. Okabe (Jap.) 240,00 (89 a 95) a Nikkola (Fin.) 240,00 (89,5 a 93,5); 5. Funaki (Jap.) 236,50 (90,5 a 94); 6. Saitō (Jap.) 235,50 (88,50 a 94); 7. Widhölzl (Rak.) 234,00 (89,5 a 91); 8. Jean-Prost (Fr.) 233,00 (88 a 92); 9. Dessum (Fr.) 231,50 (88 a 92,5); 10. Itōh (Jap.) 221,50 (84 a 91); 11. Nieminen (Fin.) 219,50 (84,5 a 88,5); 12. Hare (Nor.) 217,00 (84 a 89,5); 13. Moser (Rak.) 216,00 (85 a 88,50); 14. Fukita (Jap.) 213,50 (85,5 a 86,5); 15. Nišikata (Jap.) 212,50 (84 a 88) ... 21. Parma 196,5 (82 a 83); 26. Sucháček 185,00 (80,5 a 79,5); 40. Krompolec 90,50 (79); 43. Kahánek 89,50 (79); 51. Sakala 70,50 (72).

K-115, Sapporo, 22. ledna: 1. Dessum (Fr.) 214,70 (112 a 109,5); 2. Okabe (Jap.) 209,20 (99,5 a 117); 3. Ahonen (Fin.) 206,10 (108 a 106,5); 4. Itōh (Jap.) 196,80 (99 a 112); 5. Jean-Prost (Fr.) 189,00 (101 a 106,5); 6. Nieminen (Fin.) 188,90 (101,5 a 104); 7. Jasuzaki (Jap.) 188,760 (104 a 103); 8. Saitō (Jap.) 183,20 (104 a 100); 9. Funaki (Jap.) 180,70 (94 a 108); 10. Hare (Nor.) 175,90 (95,5 a 105); 11. Sucháček (ČR) 175,80 (105,5 a 95,5); 12. Goldberger (Rak.) 175,70 (89,5 a 109,5); 13. Nišikata (Jap.) 174,60 (101,5 a 98); 14. Higaši (Jap.) 173,30 (92,5 a 106); 15. Nikkola (Fin.) 171,20 (97,5 a 99) ... 31. Parma 127,90 (86 a 89,5); 36. Sakala 94,60 (86 a 76); 46. Krompolec 47,50 (80); 49. Kahánek 43,90 (78).

K-90, Lahti, 28. ledna 1995: 1. Goldberger (Rak.) 234,50 (90,5 a 89,5); 2. Weissflog (Něm.) 232,00 (93 a 86,5); 3. Soininen (Fin.) 230,50 (90 a 87,5); 4. Cecon (It.) 228,00 (92 a 85); 5. Okabe (Jap.) 216,00 (89,5 a 83,5) a Funaki (Jap.) 216,00 (87,5 a 84,5); 7. Laitinen (Fin.) 214,50 (88,5 a 84,5); 8. Kahánek (ČR) 212,50 (89 a 81); 9. Reuteler (Švýc.) 211,50 (89 a 83) a Sucháček (ČR) 211,50 (90,5 a 81,5); 11. Ahonen (Fin.) 211,00 (87 a 82,5); 12. Nieminen (Fin.) 209,50 (85 a 84); 13. Gay (Fr.) 209,00 (88 a 82); 14. Ljokelsøy (Nor.) 205,00 (85,5 a 82,5); 15. Hakala (Fin.) 204,50 (84 a 83,5) ... 20. Krompolec 202,00 (86 a 82,5); 34. Sakala 180,00 (83 a 76); 37. Parma 90,5 (79).

K-115 družstva, Lahti, 28. ledna 1995: 1. Finsko (Laitinen, Nikkola, Soininen, Ahonen) 854,7; 2. Rakousko (Widhölzl, Moser, Schwarzenberger, Goldberger) 772,4; 3. Japonsko (Jasuzaki, Nišikata, Funaki, Okabe) 771,3; 4. Německo 743,7; 5. Norsko 593,3; 6. Slovinsko 591,1; 7. Francie 575,7; 8. Česká republika (Sucháček - 86 a 87, Krompolec - 100 a 85, Kahánek - 82 a 93, Parma - 81 a 87) 523,3; 9. Švýcarsko 492,2.

K-120, Lahti, 29. ledna 1995: 1. Weissflog (Něm.) 126,90 (123); 2. Sucháček (ČR) 119,10 (119,5); 3. Funaki (Jap.) 113,70 (114); 4. Laitinen (Fin.) 112,10 (114,4); 5. Mollard (Fr.) 111,30 (113,5); 6. Ottesen (Nor.) 105,30 (111); 7. Naoto (Jap.) 104,30 (108,5); 8. Schwarzenberger (Rak.) 101,5 (107,5); 9. Nišikata (Jap.) 97,50 (107,5); 10. Siegmund (Něm.) 97,4 (105,5); 11. Savolainen (Fin.) 96,00 (105); 12. Meglič (Slovin.) 92,30 (103,5); 13. Goldberger (Rak.) 90,60 (102); 14. Reuteler (Švýc.) 90,50 (102,5); 15. Ljokelsøy (Nor.) 88,70 (101,5) ... 30. Parma 53,00 (85); 38. Krompolec 37,10 (77); 43. Kahánek 31,20 (74).

Vzhledem k nepříznivým povětrnostním podmínkám se skákalo pouze jedno kolo.

K-90, Kuopio, 1. února 1995: 1. Nieminen (Fin.) 248,50 (90,5 a 95,5); 2. Schwarzenberger (Rak.) 244,50 (93 a 92,5); 3. Weissflog (Něm.) 244,00 (93,5 a 92); 4. Goldberger (Rak.) 240,50 (94 a 89,5); 5. Ahonen (Fin.) 235,50 (94 a 88,5) a Mollard 235,50 (91 a 93); 7. Moser (Rak.) 231,50 (90 a 91); 8. Cecon (It.) 230,50 (89 a 90); 9. Nikkola (Fin.) 230,00 (90 a 88); 10. Jäckle (Něm.) 229,50 (91,5 a 87,5); 11. Laitinen (Fin.) 228,50 (87,5 a 91,5); 12. Ottesen (Nor.) 226,00 (87,5 a 91,5); 13. Soininen (Fin.) 224,00 (84 a 92); 14. Okabe (Jap.) 221,00 (85 a 90,5); 15. Nišikata (Jap.) 219,50 (90,5 a 87,5); ... 22. Parma 201,50 (79,5 a 87,5); 29. Jež 191,50 (89,5 a 73,5).

K-90, Falun, 4. února 1995: 1. Cecon (It.) 255,00 (93,5 a 95,5); 2. Okabe (Jap.) 244,00 (87,5 a 100); 3. Weissflog (Něm.) 242,00 (92 a 95,5); 4. Soininen (Fin.) 229,50 (88,50 a 90,5); 5. Jekovec (Slovin.) 227,50 (88,5 a 90,5); 6. Jean-Prost (Fr.) 226,00 (86 a 91); 7. Funaki (Jap.) 221,50 (91,5 a 97,5); 8. Dessum (Fr.) 215,00 (87,5 a 86,5); 9. Jež (ČR) 213,50 (86 a 84,5) a Laitinen (Fin.) 213,50 (91 a 83,5); 11. Fukita (Jap.) 211,50 (86 a 86); 12. Bredesen (Nor.) 210 (86,5 a

83.5); 13. Chevalier (Fr.) 206,50 (80,5 a 91,5); 14. Jasuzaki (Jap.) 207,00 (85,5 a 82); 15. Nikola (Fin.) 208,00 (91,5 a 75) ... 20. Parma 195,50 (81,5 a 81); 40. Sucháček 81,00 (76,5); 57. Kahánek 58,00 (64,5).

K-90, Falun, 5. února 1995: 1. Bredesen (Nor.) 244,00 (91 a 84); 2. Soinen (Fin.) 222,50 (85,5 a 89); 3. Funaki (Jap.) 219,50 (89 a 84) a Itoh (Jap.) 219,50 (91 a 82,5); 5. Laitinen (Fin.) 214,50 (84 a 87,5); 6. Pelek (Slovin.) 204,00 (84 a 83); 7. Ahonen (Fin.) 201,50 (80 a 85); 8. Reuteler (Švýc.) 201,00 (84 a 80,5); 9. Okabe (Jap.) 197,00 (84 a 78,5); 10. Martinsson (Švéd.) 196,00 (78,5 a 83,5); 11. Schwarzenberger (Rak.) 193,00 (79,5 a 83,5); 12. Siegmund (Něm.) 192,00 (75 a 86); 13. Nikkola (Fin.) 191,00 (82 a 78); 14. Weissflog (Něm.) 189,50 (82,5 a 77,5) a Ljökelsøy (Nor.) 189,50 (73 a 87) ... 20. Jež 180,50 (76,5 a 78,5); 29. Sucháček 171,00 (76,5 a 75,5); 32. Kahánek 163,50 (73,5 a 74).

K-120, Lillehammer, 8. února 1995: 1. Goldberg (Rak.) 272,50 (134 a 128,5); 2. Okabe (Jap.) 254,90 (121,5 a 131,5); 3. Cecon (It.) 242,90 (120,5 a 125); 4. Weissflog (Něm.) 241,60 (125 a 119,5); 5. Nikkola (Fin.) 235,10 (123,50 a 116); 6. Reuteler (Švýc.) 226,30 (120 a 118,5); 7. Soinen (Fin.) 219,60 (118 a 114); 8. Jäckle (Něm.) 218,30 (119,5 a 113); 9. Saitó (Jap.) 215,30 (122,5 a 108,5); 10. Laitinen (Fin.) 213,20 (121,5 a 110); 11. Nieminen (Fin.) 210,70 (118,5 a 108); 12. Franc (Slovin.) 208,40 (114,5 a 116); 13. Jean-Prost (Fr.) 205,50 (111,50 a 116); 14. Sucháček (ČR) 205,00 (117,5 a 110); 15. Parma (ČR) 201,10 (115,5 a 109) ... 27. Jež 186,00 (114,5 a 100,5); 49. Kahánek 78,00 (100).

SEVERSKÁ KOMBINACE

Vuokatti, 28. a 29. ledna 1995: 1. Apeland (Nor.); 2. Skard (Nor.) -14,4; 3. K. Ogiwara (Jap.) -31,3; 4. Vik (Nor.) -50,4; 5. Skram (Nor.) -1:09,1; 6. C. Ogiwara (Jap.) -1:39,4; 7. Guy (Fr.) -1:44,9; 8. Heckmann (USA) -1:56,1; 9. T. E. Elden (Nor.) -1:56,7; 10. Abe (Jap.) -1:59,5; 11. Lodwick (USA) -2:06,7; 12. Gottwald (Rak.) -2:07,0; 13. B. J. Elden (Nor.) -2:28,3; 14. Serparant (Fin.) -2:33,7; 15. Kono (Jap.) -2:37,3 ... 37. Kopal -6:56,6; 43. Kučera -10:28,6; 44. Mäka -11:29,2.

Falun, 3. a 4. února 1995: 1. K. Ogiwara (Jap.); 2. Kono (Jap.) -56,0; 3. Stecher (Rak.) -1:23,5; 4. Vik (Nor.) -1:32,7; 5. C. Ogiwara (Jap.) -2:13,4; 6. Skard (Nor.) -2:45,3; 7. T. Elden (Nor.) -2:52,1; 8. Abratis (Něm.) -3:27,2; 9. Lodwick (USA) -3:35,9; 10. Abe (Jap.) -3:48,4; 11. Guillaume (Fr.) -4:05,3; 12. Heckman (USA) -4:13,9; 13. Stadelmann (Rak.) -4:14,7; 14. Mori (Jap.) -4:24,3; 15. Gottwald (Rak.) -4:39,6 ... 17. Kopal -4:45,3; 27. Mäka -6:36,8; 30. Kučera -7:50,7.

Štafety, Lillehammer, 7. a 8. února 1995: 1. Vik, Skard (Norsko I); 2. Kono, Ogiwara (Jap.) -28,2; 3. Heckmann, Lodwick (USA I) -2:01,1; 4. Brendryen, Elden (Nor. II) -3:10,5; 5. Guillaume, Guy (Francie I) -4:29,1; 6. Kogawa, Abe (Jap. II) -4:57,8; 7. Adloff, Weber (Něm. II) -5:13,7; 8. Teirault, Jarrett (USA II) -5:14,1; 9. Kučera, Kopal (ČR) -5:19,4; 10. Mori (Jap.) -5:22,4.

ALPSKÉ DISCIPLÍNY - MUŽI

Sjezd (první), Kitzbühel, 14. ledna 1995: 1. Alphan (Fr.) 1:40,97 2. Ortlieb (Rak.) 1:41,28; 3. Ghedina (It.) 1:41,29; 4. Podivinsky (Kan.) 1:41,35; 5. Trinkl (Rak.) 1:41,80; 6. Moe (USA) 1:41,92; 7. Franz (Rak.) 1:41,95; 8. Colturi (It.) 1:42,07; 9. Skaardal (Nor.) 1:42,31; 10. Herrmann (Švýc.) 1:42,43; 11. Lehmann (Švýc.) 1:42,48; 12. Mader (Rak.) 1:42,65; 13. Kitt (USA) a Cretier (Fr.) 1:42,67 15. Greber (Rak.) 1:42,68.

Sjezd (druhý), Kitzbühel, 14. ledna 1995: 1. Alphan (Fr.) 1:40,33; Assinger (Rak.) 1:40,58; 3. Perathoner (It.) 1:41,43; 4. Fattori (It.) 1:41,50; 5. Vitalini (It.) 1:41,56; 6. Mader (Rak.) 1:41,67; 7. Ortlieb (Rak.) 1:41,68; 8. Moe (USA) 1:41,70; 9. Krauss (Rak.) 1:41,77; 10. Cretier (Fr.) 1:41,87; 11. Ghedina (It.) 1:41,89; 12. Runggaldier (It.) 1:41,92; 13. Aamodt (Nor.) a Rzehak (Rak.) 1:41,95; 15. Franz (Rak.) 1:42,00.

Slalom, Kitzbühel, 15. ledna 1995: 1. Tomba (It.) 1:37,26 (49,32 a 47,94); 2. Košir (Slovin.) 1:38,08 (49,38 a 48,70); 3. Furuseth (Nor.) 1:38,20 (50,05 a 48,15); 4. Reiter (Rak.) 1:38,62 (49,61 a 49,01); 5. Tritscher (Rak.) 1:39,32 (50,89 a 48,43); 6. Amiez (Fr.) 1:39,48 (50,57 a 48,91); 7. Sykora (Rak.) 1:39,59 (50,72 a 48,87); 8. Miklavc (Slovin.) 1:39,83 (51,20 a 48,63); 9. Fogdøe (Švéd.) 1:40,19 (51,30 a 48,89); 10. Thoeni (Rak.) 1:40,31 (51,37 a 48,94); 11. Girardelli (Luc.) 1:40,37 (51,14 a 49,23); 12. Jagge (Nor.) 1:40,64 (50,77 a 49,87); 13. Stangassinger (Rak.) 1:40,90 (51,47 a 49,43); 14. Bauer (Něm.) 1:41,05 (51,79 a 49,26); 15. Strand-Nilsen (Nor.) 1:41,30 (51,70 a 49,60).

Kombinace (druhý sjezd a slalom), Kitzbühel, 14 a 15. ledna 1995: 1. Girardelli (Luc.) 3:23,71; 2. Strand-Nilsen (Nor.) 3:25,48; 3. Mader (Rak.) 3:25,85; 4. Aamodt (Nor.) 3:25,87; 5. Kjus (Nor.) 3:26,15; 6. Hellerud (Nor.) 3:30,21; 7. Cretier (Fr.) 3:31,70.

Superobří slalom, Kitzbühel, 14. a 15. ledna 1995: 1. Mader (Rak.) 1:21,52; 2. Runggaldier (It.) 1:21,55; 3. Assinger (Rak.) 1:21,70; 4. Nyberg (Švéd.) 1:21,96; 5. Perathoner (It.) 1:22,02; 6. Kröll (Rak.) 1:22,04; 7. Fattori (It.) 1:22,06; 8. Knaus (Rak.) 1:22,20; 9. Moe (USA) 1:22,28; 10. Girardelli (Luc.) a Colturi (It.) 1:22,29; 12. Järbyn (Švéd.) 1:22,38; 13. Hangl (Švýc.) 1:22,41; 14. Piccard (Fr.) 1:22,49; 15. Alphan (Fr.) 1:22,51.

Sjezd, Wengen, 20. ledna 1995: 1. Ghedina (It.) 2:26,33; 2. Rzehak (Rak.) 2:27,18; 3. Trinkl (Rak.) 2:27,53; 4. Skaardal (Nor.) 2:27,73; 5. Assinger (Rak.) 2:27,90; 6. Strobl (Rak.) 2:27,98; 7. Alphan (Fr.) a Gigandet (Švýc.) 2:28,07; 9. Perathoner (It.) 2:28,10; 10. Rasmussen (USA) 2:28,11; 11. Moe (USA) 2:28,13; 12. Linberg (Nor.) 2:28,14; 13. Girardelli (Luc.) 2:28,28; 14. Runggaldier (It.) 2:28,30; 15. Ple (Fr.) 2:28,44.

Sjezd, Wengen (Lauberhorn), 21. ledna 1995: 1. Rasmussen (USA) (2:28,11;

2. Franz (Rak.) 2:28,19; 3. Assinger (Rak.) 2:28,28; 4. Trinkl (Rak.) 2:29,14; 5. Ghedina (It.) 2:29,15; 6. Strobl (Rak.) 2:29,31; 7. Lindberg (Nor.) 2:29,35; 8. Ple (Fr.) 2:29,45; 9. Kjus (Nor.) 2:29,47; 10. Vitalini (It.) 2:29,74; 11. Moe (USA) 2:29,78; 12. Pretol (Fr.) 2:29,80; 13. Girardelli (Luc.) 2:29,81; 14. Runggaldier (It.) 2:29,86; 15. Skaardal (Nor.) 2:29,89.

Jelo se na trati dlouhé 4240 m (nejdelší ve Světovém poháru)!

Slalom, Wengen, 22. ledna 1995: 1. Tomba (It.) 1:33,89 (46,25 a 47,64); 2. von Grünigen (Švýc.) 1:35,21 (47,26 a 47,95); 3. Košir (Slovin.) 1:35,28 (47,33 a 47,95); 4. Fogdøe (Švéd.) 1:35,68 (46,98 a 48,70); 5. Stangassinger (Rak.) 1:35,73; 6. Jagge (Nor.) 1:35,86 (47,96 a 47,90); 7. Reiter (Rak.) 1:35,88 (48,28 a 47,60); 8. Tritscher (Rak.) 1:36,25 (48,28 a 47,60); 9. Bauer (Něm.) 1:36,42; 10. Girardelli (Luc.) 1:36,43 (48,87 a 47,56); 11. Amiez (Fr.) 1:36,46 (48,88 a 47,58); 12. Gstrein (Rak.) 1:36,95 (48,86 a 48,09); 13. Mayer (Rak.) 1:37,67 (49,31 a 48,36); 14. Miklavc (Slovin.) 1:39,12 (49,50 a 49,62); 15. Ladstätter (It.) 1:39,13 (49,53 a 49,60).

Kombinace (sobotní sjezd a slalom), Wengen, 21. a 22. ledna: 1. Girardelli (Luc.) 4:04,71; 2. Kjus (Nor.) 4:08,70; 3. Strand-Nilsen (Nor.) 4:10,46; 4. Aamodt (Nor.) 4:11,61; 5. Skaardal (Nor.) 4:13,41; 6. Accola (Švýc.) 4:13,65; 7. Podivinsky (Kan.) 4:14,60; 8. Hellerud (Nor.) 4:14,78; 9. Alphan (Fr.) 4:14,82; 10. Moe (USA) 4:15,80; 11. Cretier (Fr.) 4:15,29; 12. Llorach (Fr.) 4:15,86; 13. Torn (Kan.) 4:16,30; 14. Kitt (USA) 4:18,70; 15. Ghedina (It.) 4:24,65.

Obří slalom, Adelboden, 24. ledna 1995

Závod byl odložen vzhledem k prudkému oteplení a mlze.

Obří slalom, Adelboden, 4. února 1995: 1. Tomba (It.) 2:21,96 (1:10,68 a 1:11,28); 2. Košir (Slovin.) 2:22,03 (1:10,75 a 1:11,28); 3. Strand-Nilsen (Nor.) 2:22,10 (1:10,34 a 1:11,76); 4. Kröll (Rak.) 2:22,32 (1:11,14 a 1:11,18); 5. Nyberg (Švéd.) 2:22,74 (1:11,25 a 1:11,49); 6. Kjus (Nor.) 2:22,76 (1:11,12 a 1:11,64); 7. Vogt (Lichten.) 2:23,26 (1:12,00 a 1:11,26); 8. von Grünigen (Švýc.) 2:23,30 (1:11,62 a 1:11,68); 9. Kälin (Švýc.) 2:23,46 (1:11,63 a 1:11,83); 10. Salzgeber (Rak.) 2:23,66 (1:11,74 a 1:11,92); 11. Locher (Švýc.) 2:23,83 (1:11,37 a 1:12,46); 12. Aamodt (Nor.) 2:24,02 (1:12,01 a 1:12,01); 13. F. Piccard (Fr.) 2:24,03 (1:11,57 a 1:12,46); 14. I. Piccard (Fr.) 2:24,14 (1:12,64 a 1:11,53); 15. Mayer (Rak.) 2:24,17 (1:12,64 a 1:11,53).

ALPSKÉ DISCIPLÍNY - ŽENY

Superobří slalom, Garmisch-Partenkirchen, 14. ledna: 1. Masnadaová (Fr.) 1:25,92; 2. Streetová (USA) 1:25,96; 3. Nobisová (USA) 1:25,99; 4. Flemmenová (Nor.) 1:26,10; 5. Seizingerová (Něm.) 1:26,11; 6. Götschlová (Rak.) 1:26,16; 7. Schneiderová (Švýc.) 1:26,31; 8. Zurbriggenová (Švýc.) 1:26,33; 9. Gergová (Něm.) 1:26,35; 10. Cavagnoudová (Fr.) 1:26,47; 11. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:26,48; 12. Perezová (It.) 1:26,51; 13. Suhadolcova (Slovin.) 1:26,54; 14. Meissnitzerová (Rak.) 1:26,57; 15. Ertllová (Něm.) 1:26,63.

Slalom, Garmisch-Partenkirchen, 15. ledna 1995: 1. Ertllová (Něm.) 1:22,54 (41,57 a 40,97); 2. Compagnoniová (It.) 1:22,67 (41,75 a 40,92); 3. Zingreová-Graflová (Švýc.) 1:22,83 (42,04 a 40,79); 4. Biavasciová (It.) 1:23,23 (42,48 a 40,75); 5. Anderssonová (Švéd.) 1:23,35 (41,80 a 41,55); 6. Chauvellová (Fr.) 1:23,41 (41,88 a 41,53); 7. Kjörstadvová (Nor.) 1:23,85 (42,33 a 41,52); 8. Piccardová (Fr.) 1:23,91 (42,32 a 41,59) a Filliolová (Fr.) 1:23,91 (42,52 a 41,39); 10. Wachterová (Rak.) 1:24,10 (42,38 a 41,72); 11. Korenová (Slovin.) 1:24,13 (42,27 a 41,86); 12. Nowenová (Švéd.) 1:24,28 (42,71 a 41,57); 13. Cobergerová (N. Zél.) 1:24,49 (42,41 a 42,08); 14. Bokalová (Slovin.) 1:24,73 (42,67 a 42,06); 15. Pretnarová (Slovin.) 1:24,81 (42,97 a 41,84) ... 24. Tichá 1:26,37.

Sjezd, Cortina d'Ampezzo, 20. ledna 1995: 1. Gergová (Něm.) 1:25,82; 2. Streetová (USA) 1:25,84; 3. Seizingerová (Něm.) 1:26,08; 4. Kostnerová (It.) 1:26,15; 5. Götschlová (Rak.) 1:26,19; 6. Lindhová (USA) a Bouvierová (Fr.) 1:26,29; 8. Meissnitzerová (Rak.) 1:26,38; 9. Perezová (It.) 1:26,41; 10. Bourissenová (Švýc.) 1:26,50; 11. Merlinová (It.) 1:26,53; 12. Zurbriggenová (Švýc.) 1:26,60; 13. Wibergová (Švéd.) 1:26,63; 14. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:26,71; 15. Vogtová (Něm.) 1:26,72.

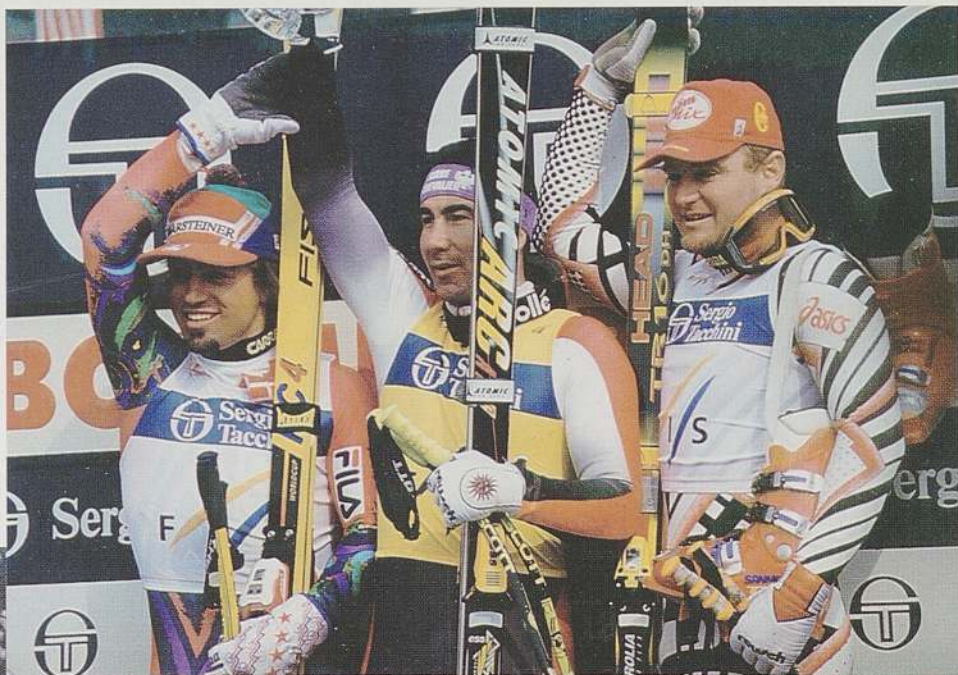
Sjezd, Cortina d'Ampezzo, 22. ledna 1995: 1. Streetová (USA) 1:24,75; 2. Merlinová (It.) 1:25,21; 3. Seizingerová (Něm.) 1:25,34; 4. Götschlová (Rak.) 1:25,43; 5. Zelenská (Rus.) 1:25,50; 6. Wibergová (Švéd.) 1:25,69; 7. Dorfmeisterová (Kan.) 1:25,84; 8. Zurbriggenová (Švýc.) a Paccová (Kan.) 1:25,95; 10. Gergová (Něm.) 1:25,97; 11. Bouvierová (Fr.) 1:26,00; 12. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:26,01; 13. Lindhová (USA) 1:26,03; 14. Masnadaová (Fr.) 1:26,12; 15. Kostnerová (It.) 1:26,14.

Obří slalom, Cortina d'Ampezzo, 23. ledna 1995: 1. Wachterová (Rak.) 2:34,41 (1:28,28 a 1:13,13); 2. Schneiderová (Švýc.) 2:35,30 (1:21,88 a 1:13,42); 3. Pretnarová (Slovin.) 2:36,49 (1:23,29 a 1:13,20); 4. Ertllová (Něm.) 2:36,76 (1:23,07 a 1:13,69); 5. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 2:37,88 (1:24,49 a 1:13,39); 6. Loedemellová (Nor.) 2:38,31 (1:25,03 a 1:13,28); 7. Seizingerová (Něm.) 2:38,33 (1:24,48 a 1:13,85); 8. Meierová-Höcklová (Něm.) 2:38,63 (1:23,57 a 1:15,06); 9. Heebová (Licht.) 2:38,80 (1:24,52 a 1:14,28); 10. Korenová (Slovin.) 2:38,84 (1:24,85 a 1:13,99); 11. Nowenová (Švéd.) 2:38,84 (1:24,85 a 1:13,99); 12. Ibarraová-Astelarraová (Špan.) 2:39,71 (1:25,06 a 1:14,65); 13. Kvinlogová (Nor.) 2:39,82 (1:24,56 a 1:15,26); 14. Reyová-Belleťová (Švýc.) 2:40,19 (1:25,14 a 1:15,05); 15. Twardokensová (USA) 2:40,21 (1:24,94 a 1:15,27).

Výsledky připravuje ČTK

Nejlepší tři muži letošní sezóny
ve sjezdu:
zleva Ghedina, Alphand, Ortlieb

Tomba v akci

Dvě legendy lyžování:
Schneiderová, Hessová

lyžařství

ČERVEN 1995
ROČNÍK 81
CENA 10 Kč

3

Smím poradit?

Nejsem už právě mladý - podle údajů křestního listu určitě ne. Přesto jsem poslouchal jako příběh z jiných dob vyprávění o tom, že ve Hvězdě bývaly závody v běhu na lyžích, na Barrandově se konalo dokonce mistrovství republiky, v Praze se lyžovalo několik měsíců v roce. Největší nadšenci prý dokonce uvažovali o dálkovém běhu z Prahy do Krkonoš a měli obavy, najde-li se dost lidí, kteří takovou trať uběhnou.

Cožpak o to - dnes by se jich našlo dost, spíše nám však je cizí představa zasněžených plání všude mezi Prahou a nejvyšším českým pohorím. Nostalgické vzpomínky na skokanské můstky v Senohrabech, četné běžecké tratě či dokonce nějakou tu sjezdovku ve středních Čechách jsou záležitostí starší generace. Mladí lyžaři si nic takového neumějí představit a jedno jim je jasné: Lyžovat se dá jenom v horách! (A to ještě musí být příroda na nás hodná, aby to šlo alespoň tam...) Kdepak v Senohrabech nebo dokonce na Barrandově či ve Hvězdě! Nakonec i já znám zajímavý lyžařský okruh nad Berounem, začínající v osadě Zdejcina a kulminující na vrcholku zvaném Děd. Několikrát jsem tam už běhal a cestu našel podle výrazného značení na stromech. Ano, běhal - nikdy však ne na lyžích. A nevím, kdy naposledy se na onom zajímavém okruhu s traťi dokonce i desetikilometrovou pořádaly závody v běhu na lyžích, nikoliv v maratónkách.

Čas nám zkrátka sněh odnesl. Vyznavači letních sportů už nemají starosti s formami zimní přípravy, s tím, jak trénovat, je-li venku sníh. Ve většině míst naší země totiž skoro nikdy není. A tak zatímco v Japonsku a v Kanadě prý mají sněhu jako ještě nikdy, z Evropy, alespoň z té střední, zmizel. Radost jedněch znamená starost druhých. Starost pro trenéry a všechny vyznavače lyžování. Kde trénovat, kde závodit, jak zajistit konání soutěží, jak udržet v oddělech mládež, která přirozeně pošlívá po šťastnějších sportech? Po sportech, které jednak nestojí tolik peněz, jednak v nich přírodní a klimatické podmínky nenarušují sportovní zážitky. Ano, mezi mládeží v jiných odvětvích povážlivě přibývá bývalých lyžařů a úbytek naší členské základny nelze svádět jenom na vyškrtnutí všech formálních a kdysi "vykazovaných" členů.

Nemá smysl si namalovat, že příští zimy budou lepší, že jenom tentokrát počasí zažertovalo. V českém vnitrozemí žertuje už nejméně jedno desetiletí. Zimu bez sněhu máme tu a tam i na horách, dokonce ve vyšších, než jsou ty české. Příští zimy nejspíše více sněhu nepřinesou, jakkoliv nesmyslné jsou všechny dlouhodobé předpovědi. Ostatně, kolikrát jsme v podzimech nedávno minulých slyšeli o nadcházející tuhé zimě - a jak to nakonec vždycky dopadlo! Musíme tedy změnit taktiku.

Skuteční rodiče prý mají nejraději právě děti problémové, s nimiž je z nějakých důvodů hodně starostí. Lyžaři jsou také takoví. Počasí, nepočasí - nejhezčí sport je lyžování a říkejte si, co chcete... Jenže jak na to, abychom tento sport zachovali a nezůstalo nám jenom několik málo lyžujících rekreatantů, kterým to jejich peněženky dovolí? Jak uchovat závodní lyžování a alespoň některé oddíly?

Jistě, středočeští lyžaři, o nichž je v tomto čísle časopisu řeč, jsou obdivuhodní nadšenci. Obávám se však, že s generací dnešních zkušených funkcionářů závodní lyžování z tohoto regionu odejde. Stejně jako z Prahy, z okolí Kolína či Pardubic, zkrátka odevšad, kde chybí nadmořská výška. Je pravda, že mnoho našich míst jí má stejně nebo vyšší než olympijský Lillehammer, jenže ten leží přece jenom "trochu" severněji. Protože ani pokud jde o peníze se nemůžeme srovnávat s Norskem, musíme hledat jinou cestu.

Nevím, jak budu dnes za takové srovnání pochválen, ale napadá mne bývalá NDR. V podmínkách země ryze nesněhové přece také produkovali slušné běžce, výborné běžkyně, vynikající skokany.

Pravda, na alpské lyžování zapomněli, leč úmyslně. A nikoliv z důvodů ideologických. Bylo jim jasné, že na úsilí o kvalitu v něm nebudou finanční prostředky země stačit.

V někdejší NDR totiž jednali naprosto pragmaticky. Rozloučili se s nereálnými vidinami početných lyžařských oddílů v nížinách, s vidinami medailí a úspěchů v disciplínách, pro něž jim osud podmínky odepřel. Tak jako Holanďan sotva může být vynikajícím horolezcem, nemůže být našinec vynikajícím sjezdařem. To by totiž musel žít většinu roku v jiné zemi. Úspěchy našich lyžařů na trávě dokazují, že i my máme talenty v alpských disciplínách - jenom ten sníh nám ("bíbec") chybí. A také trochu delší sjezdovky, tratě s větším výškovým rozdílem. Přibližně takovým, jaký je mezi Sněžkou a Polabím...

Jednejme tedy rovněž pragmaticky! Nečekejme na sněhovější zimy a raději s nimi vůbec nepočítejme. Opusťme představu desítek tisíc registrovaných lyžařů, představu o tom, že nejlepší mistrovství republiky je takové, při němž si konkuruje nejméně dvacet oddílů. Nemá cenu hovořit o tom, kolik účastníků závodu v severské kombinaci je na mistrovství Japonska. Kolik obyvatel má Japonsko ve srovnání s námi?

Právě tak, jako MS v lyžování se nikdy nezúčastní tolik států jako MS v atletice, našeho šampionátu se nemůže zúčastnit tolik závodníků jako japonského. Víme, že v moderním sportu na nejvyšší úrovni už neplatí přímá úměra mezi kvalitou a kvantitou, mezi "masovostí a rekordy", jak se říkávalo ještě v padesátých letech. Potom však přišli dvacetinásobní čeští mistři světa ve sportu, který u nás nedělá skoro nikdo, zatímco náležitě masoví fotbalisté se ne a ne dostat do závěrečných bojů mistrovství světa.

Podobnou cestou jdeme i v lyžování! Soustředíme obezřetně a moderně vybírané talenty do sportovních škol v horských oblastech. S těmi potom nechť pracují nejlepší trenéři s vědomím toho, že "odpad", musí být co nejmenší, protože s lidským potenciálem si v lyžování nemůžeme dovolit plynout. Přestaňme dotovat oddíly podle počtu členů, omezené státní prostředky přidělujeme vyhradně podle kvality a zastoupení v reprezentaci. Případně podle toho, kolik mladých pro ni kdo vychoval.

Nemá smysl, aby lyžař žil v Praze a chtěl reprezentovat. Nemá smysl, abychom měli nejlepší juniory nebo juniorky a za tři roky z nich v kategorii dospělých nezůstal na nejvyšší úrovni vůbec nikdo! "Ze slušnosti" raději nebudu vyjmenovávat všechny běžce, běžkyně, sruženáře nebo skokany zářící v dorosteneckých i juniorských závodech, přičemž dnes si už málem nevzpomeneme, že před čtyřmi, pěti lety někdo takový existoval... Tím spíše nemá smysl pracně shánět peníze a vkládat je do někoho, o němž víme, že na nejvyšší světovou úroveň stačit nebude. Tak to dělávali v NDR.

V lyžování střeoevropských zemí neexistuje výkonnostní sport. Lyžování je pro ten okruh obyvatel, kteří si ho mohou zaplatit a z nichž ovšem závodníci nebudou - a potom pro několik genetiky a po všech stránkách disponovaných jedinců, kteří nás i v lyžování mohou proslavit. Potom se svět nebude zajímat o to, kolik máme závodníků a oddílů, kolik účastníků domácích soutěží dospělých. Bude však znát tři, čtyři jména a vědět, že jsou od nás. Cožpak to nestačí? Stovky nebo tisíce lidí mohou lyžovat, ne však trénovat a jezdit na dlouhé týdny na ledovce a s nejdražším vybavením, protože na takové pojetí lyžování u nás prostě nemáme. I několik úspěšných však může překlenout toto období a dát zapomenout na současnou krizi našeho lyžařského sportu.

Tak nevím, kdo mne za tento článek pochválí. Je možná jedním z posledních, který ode mne v tomto časopise čtete. Možná, že mne lyžaři budou navěky proklínat. Možná, že ne. Alespoň někteří možná ne.

KAREL BLÁHA

lyžařství

Ročník 81 - Číslo 3

Časopis českých lyžařů. Vydává Svaz lyžařů České republiky, odpovědný redaktor Karel Bláha. Redakce: SLČR, Mezi stadiony, POB 40, 160 17 Praha 6. Telefon sekretariátu 35 04 98. Vychází šestkrát ročně. Tiskne tiskárna Ing. V. Fabián, Klánovická 485, 194 00 Praha 9. Rozšiřují PNS a Transpress, na Slovensku PNS Bratislava. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS. Objednávky do zahraničí - kromě SR - vyřizuje PNS, administrace vývozu tisku, Hvozďanská 5-7, 148 31 Praha 4 - Horní Roztyly. Celoroční předplatné 60 Kč, cena jednoho čísla 10 Kč. Neobjednané příspěvky autorům nevracíme ani se k nim nevyjadřujeme.

ISSN 0323 - 1445

Horší už to být nemohlo

Tak si povzdechne bohužel každý, kdo sledoval neúspěšná vystoupení českých skokanů ve Světovém poháru i při mistrovství světa v sezóně 1994/1995. Kvalita světové špičky urazila za poslední dva roky mílové kroky, které česká skokanská reprezentace nestihá! Výkonům Rakušana Goldbergera, Japonců Okabeho a Funakiho, Nora Ingebrigstena, Finů Leitinen, Ahonena a Soininena a ještě loni podceňovaných Francouzů Dessuma a Jeana-Prosta přihlíželi naši skokani zpozzdálí. Občasné jiskřičky nadějí rychle uhasily totální výbuchy v následných startech, a to zejména na juniorském i seniorském šampionátu.

Najít příčiny tohoto neutěšeného stavu asi nebude jednoduché ani pro přímé aktéry, ani pro odborníky z lyžařského svazu a médií. Sám šéftrenér Jiří Raška, bez podpory vedení SLČR, nebyl schopen bez kvalitní zimní přípravy dát v klidu mladým nadějím ani mazákům šanci dohnat, bez předhárového tréninku, náskok soupeřů. Problémy s materiálem, ať už lyžemi, moderní mazací technikou, kombinézami i nedostatečným doprovodem na vrcholných soutěžích, jdou většinou na vrub chudoby skokanského úseku SLČR. Avšak Raškův opatrný přístup k laxním výkonům našich skokanů, jistota nominace pro Sakalu, Parmu i Ježe měly za následek desiluzi i pro mladíky. Důsledkem je dvojnásobný debakl družstva ČR v Lahti i v Thunder Bay. Vzhledem k tradičnímu spoléhání na sílu kolektivu se až do posledního okamžiku čekalo na zázrak a jak se ukázalo na úspěchu do loňska neznámých Poláků, menší účast na MS by byla jistě efektivnější. Ale na to doplatily letos všechny české klasické lyžařské disciplíny.

Konečné umístění šestice českých skokanů mezi 45 nejlepšími v SP je nesporným Raškovým přínosem pro bezplatnou, pořadatelé hrazenou účast šesti závodníků a tří trenérů v závodech SP v následující sezóně. Pro Jakuba Sucháčka je 16. místo v konečné klasifikaci SP 95 zatím nejlepším umístěním nováčka české reprezentace v SP. Avšak nemusí to být zárukou dalšího zlepšování, viz příklad Krompolce. Pouze odpovědně zajištěná příprava generace vyřešené nové reprezentace ČR jak na umělé hmotě, tak především na prvním sněhu může dát jisté záruky a při troše sportovního štěstí i naděje na radostnější vyhlídky skokanů v příští sezóně. Při MS v letech v Kulmu, za rok pak při MS v Trodheimu a především na ZOH 1998 v Naganu. Že to nebude snadné, a to především z hospodářského pohledu, je každému dnes jasné. Nesmíme však pasivně čekat na pomoc státního sponzora, nýbrž mobilizovat všechny zdroje, které ještě s nejdůležitější lyžařskou disciplínou v České republice sympatizují a jsou schopny pomoci.

Pro frenštátský lyžařský oddíl jsou letos nejceněnějšími domácími výsledky vítězství Jakuba Sucháčka v Českém poháru mužů i dorostu a mistrovský titul ČR 95 pro Jaroslava Kahánka na můstku K-90 v Harrachově. V soutěži tříčlenných družstev získali na M ČR dorostu na Zadově zlaté medaile Janda, Ondruch a Grozman před Duklou a při M ČR mužů pak Kahánek, Mikulášik a Sakala obsadili 2. Místo za 1. družstvem Dukly Liberec. Potěšilo rovněž vítězství Raškova vnuka Jana Mazocha v kategorii mladších žáků na MR, kde navíc spolu s Odstrčilkem a Bražinou vybojovali titul v družstvech. Ve starším žactvu zůstává největší nadějí Jiří Parma, i když se letos musel spokojit s bronzovou medailí, oslazenou zlatem z Kanady.

JIŘÍ SEDLÁČEK

Připomínáme, že názory autora nemusejí být totožné s názory redakce. Rozhodně jsou však zajímavé a pokud jde o případnou polemiku, otiskneme každý písemně zpracovaný názor.

Redakce

Český pohár ve skoku na lyžích

Muži - 1. Sucháček (MEZ) 1338 b., 2. Jež (DuLi) 990, 3. Parma (DuLi) 918, 4. Sakala (MEZ) 651, 5. Kahánek (MEZ) 565, 6. Krompolc (MEZ) 542, 7. Goder (DuLi) 470, 8. Jiroutek (DuLi) 413. Bodovalo celkem 42 skokanů.

Dorost mladší - 1. Hlava (DuLi - mládež) 273, 2. Balcar (DuLi - mládež) 250, 3. Matura (Lomnice n. Pop.) 231, 4. Jalůvka (MEZ) 97, 5. Doležal (DuLi - ml.) 93, 6. Šlechta (DuLi - ml.) 87. Celkem bodovalo 23 dorostenců.

Dorost starší - 1. Sucháček 1338, 2. Jiroutek 573, 3. Kahánek 565, 4. Krompolc 542, 5. Janda (MEZ) 242, 6. Ondruch (MEZ) 222. Celkem 25 dorostenců.

NEJLEPŠÍ ŽÁCI

SKI Klub Harrachov a sportovní areál Harrachov uspořádaly ve dnech 10. - 12. března 1995 mistrovství České republiky žáků v severské kombinaci-sprint a M ČR ve skoku na lyžích.

Severská kombinace - sprint

Žáci mladší - můstek K-40, běh 5 km: 1. Štrojsa - Hlubuček (LSK Lomnice n. P. I), 2. Kyncl - Vaculík (Ski Klub Harrachov II), 3. Tulach - Vodseďálek (Ski Klub Harrachov III). Startovalo 14 družstev.

Žáci starší - můstek K-40, běh 8 km: 1. Cíglar - Tošovský (Ski Klub Harrachov I), 2. Chlum - Máka (Lomnice), 3. Sedlák - Gola (Je Liberec). Startovalo 12 družstev.

Skok - tříčlenná družstva

Žáci mladší - můstek K-40: 1. SKIF Frenštát I (Mazoch, Odstrčilěk, Žijdek) 588,4 b., 2. LSK Lomnice nad Popelkou (Vaňouček, Štrojsa, Hlubuček) 566,2, 3. Ski Klub Harrachov I (Kyncl, Hlava, Vaculík) 544,3. Startovalo 10 družstev, mimo soutěž Dukla Banská Bystrica (Česnak, Uran, Vacula) 554,2.

Žáci starší - můstek K-70: LSK Lomnice n. P. I (Groma, Máka, Chlum) 611,2, 2. Ještěd Liberec I (Hladík, Jirotk, Sedlák) 589,1, 3. SKI Klub Harrachov I (Slavík, Cíglar, Tošovský) 553,3. Startovalo 10 družstev, mimo soutěž Dukla Banská Bystrica (Blažko, Schlang P., Schlang M.) 555,8.

M ČR žáci starší r. 82, můstek K-70: 1. Máka (LSK Lomnice), 64 + 61 (187,5), 2. Jirotk (JeLi) 60 + 60,5 (176,7), 3. Parma (SKIF Frenštát) 61,5 + 59 (172,2). Mimo soutěž Schlang P. (DuBB) 68,5 + 63 (203,6).

M ČR žáci starší r. 81, můstek K-70: 1. Sedlák (JeLi) 65 + 72 (221,3), 2. Chlum (LSK Lomnice) 64 + 63,5 (191,5), 3. Tošovský (Ski Harrachov) 59 + 61 (173,5). Startovalo celkem 31 závodníků.

Za krásného počasí, na výborně upravených můstcích a běžeckých tratích předvedli někteří závodníci výborné výkony a ukázali, že nám z nich rostou noví Kučerové a Sakalové. Závodníci na stupních vítězů obdrželi medaile a pěkné poháry. Výborné bylo, že se M ČR zúčastnili i žáci Dukly Banská Bystrica.

WOLFGANG SLÁVIK

Bude skoku zase do skoku?

Všechny dosavadní rozhovory o skoku na lyžích jsem pro tento časopis vedl s panem Josefem Lánským, dlouholetým „šéfem“ této disciplíny. V minulém roce se však sportovním ředitelem skoku stal pan Jiří Rázl z Harrachova. Ročník 1946, bývalý závodník v severské kombinaci (začínal právě u trenéra Lánského!), později trenér v Harrachově, naposledy pak vedoucí trenér sportovního gymnázia v Jilemnici. Jeho dcera Jolana je známá závodnice v běhu na lyžích. Ještě větší sportovní úspěchy však měl syn Jiří, v roce 1988 člen bronzového družstva skokanů na MSJ. Skoda, že ze zdravotních důvodů musel předčasně skončit...

Bláha: Rád bych tento rozhovor věnoval něčemu jinému než reprezentaci. Jenže to snad ani nejde - zejména téma Sakalova propadu v poslední sezóně je natolik živé, že bez této otázky snad ani začít nemůžeme...

Rázl: A je to složité téma. Nerad bych ventiloval své osobní dohady. Ale myslím si, že psychicky vždy poněkud labilní Sakala příliš spoléhal na to, že ve Frenštátu bude všechno úplně jinak a že pouhý odchod z Liberce všechny problémy vyřeší. Navíc se na něj začali tlačit dorostenci, dokonce ho i poráželi. Teď náš nedávno nejlepší skokan bojuje sám se sebou. V chování se začal podstatně víc ovládat, ale ztratil sebevědomí, což je u psychicky labilních osob vždycky nejsložitější. Pokud se ze současné krize dostane, bude to dobré především pro naše lyžování. Už proto mu přeju, aby se vrátil do let pohody.

Lánský: Kluci začali skákat dál než on - a byl konec. My máme nešťastnou vlastnost - přehánět. Ať při úspěchu nebo při neúspěchu. Nevím, kdo z něj pořád dělal favorita pro mistrovství světa 1995, když jsme viděli jeho výsledky ve Světovém poháru. Kdo mohl myslet na medaili - to byl přece nesmysl!

U nás kluk párkrát zaskáče a hned mu vsugerujeme úspěchy mnohem větší. Máme zbytečně velké oči a neuvědomujeme si, že na jednom výsledku nelze stavět celou kariéru. To je i důvod toho, proč v minulých sezónách několik kluků zazářilo, jenže ne na dlouho. My ale nepotřebujeme skokana na jednu sezónu, nýbrž na několik let. Jistě každého čtenáře napadne několik jmen, na něž jsme před třemi, čtyřmi lety přísahali - a kde jsou teď?

Rázl: Podle mého názoru by právě úspěch měl vést k zamýšlení, ne k nadměrné euforii. Musíme umět cestu k úspěchu rozebrat, neslevovat z nároků na svéřence, vychovávat závodníka i po úspěšných výsledcích ke skromnosti a důvěře k trenérovi. V tom asi chybujeme nejvíc.

Lánský: Neměli bychom si nic namlouvat: Vztahy mezi trenéry jsou u nás špatné! Vzájemně se pomlouvají, dokonce i před těmi nejmladšími závodníky, které učí od začátku svádět neúspěch na trenéra. Samozřejmě ovšem, že na „toho druhého“.

Rázl: Někdy stačí maličkost. Říct třeba před závodníkem „Von ti špatně ukázal vítr“ - a důvěra v trenéra je pryč! Přitom víme, že přechodem k jinému trenérovi se zpravidla moc problémů nevyřeší.

Lánský: Skok na lyžích dělá u nás i tak dost málo lidí, takže trenéři by měli spolupracovat, nikoliv se vzájemně urážet a „shazovat“.

Rázl: Souhlasím. Ale zmíněný problém skokanů na jednu sezónu vidím i jinde. U nás má totiž paradoxně nejlepší podmínky k přípravě mládež. Vždyť si uvědomme, že pro dospělé máme jediný regulérní velký můstek s umělou hmotou - samozřejmě mám na mysli Frenštát. Jedině tam má dospělý skokan možnost celoroční kvalitní

přípravy. Bohužel ne v Liberci, kde je můstek s hmotou v dezolátním stavu a vyžaduje generální opravu, což se letos ještě nepodaří.

Zasadně to brzdí i práci Dukly Liberec, bez jejíhož podílu si náš skok na lyžích vůbec neumím představit. Záci skáčou na sedmi poměrně dobrých můstcích s umělou hmotou. Pro dospělé máme devadesátku jedinou! Tím se hodně komplikuje příprava. Plány na další velký „umělý“ můstek v Harrachově jsou zatím také jenom na papíře, a připočteme-li k tomu nedostatek peněz v oddílech, takže na takovou investici většina z nich vůbec nepomyslí, je neštěstí hotové. A bez umělé hmoty se v Čechách ani na Moravě tento sport dělat nedá.

Problematická je i situace Frenštátu v zimě. V létě je to náš nejlepší areál. V zimě už nikoliv, protože tam v posledních sezónách skoro vůbec není sníh a skákat se musí na Pustevnách, kde pro změnu není žádné zázemí a atmosféru velké soutěže tam těžko někdo připraví.

Lánský: Říkám už léta, že na to, jak je nás málo, děláme ve skoku na lyžích zázraky. A to jsem nepřestal tvrdit ani po uplynulé sezóně, ačkoliv ani mě pochopitelně nenadchla.

Rázl: Skok je u nás už několik let v lyžování nejúspěšnější a téměř každá z posledních olympiád přinášela medailovou naději, očekávanou především od skokanů.

Lánský: Těch problémů je víc. Skok na lyžích je jedno z mála sportovních odvětví, pro něž u nás nekoupíte v obchodech vůbec nic. Ani v podnikových prodejnách ne. Nevyrábíme skokanské lyže, kombinézy, brýle ani boty, zkrátka nic! Všechno vozíme ze zahraničí, pochopitelně za velké peníze!

Kdysi se stal Kodejška dokonce mistrem světa na lyžích naší výroby. Jmenovaly se Sokol Artis a záhy byla jejich výroba zastavena, protože ekonomicky nemohla být rentabilní. Tolik se lyžařské výstroje a výstroje v žádné zemi neprodá. Ani výroba kombinéz pro skokany se u nás neujala - důvody jsou stejné. Vybavení tedy vyrábí několik lyžařských velkofirem, které ho díky svému jménu prodají do mnoha zemí.

Rázl: Ano, chybějí možnosti výroby ve velkých sériích. Přitom právě skok na lyžích je pro výrobce reklamně velmi zajímavý. Podstatně víc než třeba běh, ale i než sjezdové disciplíny! Skok se ideálně uplatnil v televizních přenosch a divák vidí při každém pokusu skluznici i se značkou. Nemluvě o tom, jak dobře umějí propagovat své firmy největší skokanské hvězdy...

Ale není důvod jenom bédovat. Firma ELAN má u nás prostřednictvím obchodní společnosti PEDO (Pěřich a Dolhar) prodává lyže, alespoň pro mládež, v Rožnově a ve Frenštátu pod Radhoštěm. Takže něco se tu časem sežene. Jinak jsem nedávno navštívil některé proslulé firmy a od slavných značek Fischer a Atomic máme příslib, že kdykoliv splní objednávky našich oddílů.

Bláha: A jsme u dalšího bodu programu: Kolik vůbec máme dnes lyžařských oddílů, v nichž se věnují skokanům?

Rázl: Bohužel jich ubývá. Bývalo jich i dvacet, nejméně osmnáct, dnes pravidelně pracuje s mládeží asi deset oddílů. Práce však většinou závis na jediném nadšenci a když ten skončí, ať už z jakýchkoliv důvodů, je konec i s oddílem. Například na Sumavě skončili a mládež z jižních i západních Čech je teď bez šance.

Bláha: Stejně jako mládež z Prahy. Ta je ovšem v lyžování bez šance úplně. Ve všech odvětvích lyžování, ve všech disciplínách.

Lánský: Skok je velmi specifická disciplína, která se dá provozovat jenom tam, kde jsou můstky. Tak to bylo vždycky a tak to vždycky bude. Nejdůležitější úkol pro

současnost vidím v tom, abychom si udrželi trenéry. Pokud na ně nebudeme mít a dáme jim výpověď, potom je konec a se skokem to u nás můžeme „zabalit“. Ani ve zmíněném Frenštátě není všechno v pořádku, protože v zimě - jak už bylo řečeno - tam není dost sněhu.

Rázl: Ano, udržet trenéry v dnešní nelehké ekonomické situaci je hlavní úkol - už tak jich několik odešlo, protože uživit se jako trenér lyžování je čím dál těžší. A přitom trenér mládeže by měl být pokud možno profesionál. Samozřejmě - všechna čest amatérům, skutečným nadšencům, ale když se trenér může svému poslání věnovat beze zbytku, je to přece jenom lepší.

Zůstaly nám oddíly, které mají tradici. Musíme udělat všechno pro to, aby přežily a aby v nich vyrůstali další závodníci. Takové oddíly přežily zatím všechno, takže je naděje, že perspektiva našeho skoku na lyžích bude lepší než je jeho současnost. Několik dobrých „mladičků“ dává naději pro nejbližší dvě sezóny - dnešní žáci potom pro sezóny další. Moje zásada je, že peníze od státu musejí jít především do oddílů vychovávajících mládež. Už proto, že peníze pro reprezentaci se přece jenom prostřednictvím sponzorů zajišťují lépe. Ale děti nikdo sponzorovat nechce, protože firmě reklamu neudělají. To zní logicky - ale kdo nás bude reprezentovat za několik let?

Lánský: Ještě bychom neměli zapomenout na neodmyslitelný podíl Dukly Liberec, bez jejíž práce by skok na lyžích u nás už asi opravdu neexistoval. Navíc Dukla pracuje i s mládeží, zajišťuje podmínky během základní vojenské služby a tak dále.

Rázl: To je pravda. Právě tak bychom mohli mluvit o osvědčené spolupráci se severskou kombinací. Té se

nechceme vzdávat, protože u nejmladších často dlouho není jasné, zda ze závodníka bude skokan nebo „kombiňák“. Spolupráce se osvědčuje především našemu lyžování jako celku.

Bláha: Význam Dukly Liberec, o němž mluvil pan Lánský, je nesporný a ani v našem časopise jsme ho neopomněli několikrát zdůraznit. Na druhé straně ale trochu potlačuje identitu závodníků.

Třeba: Pan Rázl je z Harrachova. Protože tamní lyžaři závodí v reprezentaci nejčastěji za Duklu Liberec, leckdo ani neví, že z Harrachova byli Pavel Ploc i Tomáš Kučera, z Harrachova je náš nejúspěšnější sdruženář poslední sezóny Milan Kučera, z Harrachova byli Melich, Lisičan, Okuliar, Kubica, Korunka a četní další reprezentanti let minulých dávno i nedávno, stejně jako reprezentanti současní. Nic proti Dukle - ale ani na podíl Harrachova bychom zapomínat neměli.

Rázl: To je úplně jiné téma - Harrachov jako tradiční středisko našeho lyžování. Nevím, zda někde ve světě existuje jiné tak malé místo, v němž žije tolik účastníků olympijských her, mistrovství světa, tolik reprezentantů. Ale to je opravdu jiné téma...

Lánský: Vrátit bychom se k němu někdy v našem časopise ovšem měli...

Bláha: Co závěrem?

Rázl: Raději žádná prohlášení dělat nebudu!

Lánský: Já také ne. Ale doufám, že příští sezóna skokanů bude zase šťastnější. Bez afér a dohadů, bez letošních problémů. Skok určitě přežije!

K.B.

Poznáte ho ještě? (Odpověď: Pavel Ploc)
Snímek Peter Pospíšil

SEZÓNA LYŽOVÁNÍ NA TRÁVĚ

Každoročně v létě věnujeme pozornost travnímu lyžování. Nejen proto, že v onom zimním se nic neděje. Především proto, že jsme v tomto odvětví úspěšní a naše sdělovací prostředky ho přesto odmítají brát na vědomí. A ještě jednu věc bych rád zdůraznil: Travním lyžařům patří dík za spolupráci s časopisem! Ta je jedním slovem příkladná, a to doslova. Ostatní odborné úseky SLČR, nedodávají redaktorovi Lyžařství informace někdy ani na požádání. "Travaři" spolupracují vzorně a automaticky považují informace pro časopis za povinnost, přičemž právě v tomto úseku nevykonává nikdo svoji funkci profesionálně.

Nechme však bédování a přejdeme k věci. Jenom dvě jména ještě musím uvést: Pan mgr. Daniel Mačát a pan ing. Stanislav Hladík spolupracují, jako kdyby byli členy redakční rady Lyžařství. Zato od profesionálů se často nedočkám ani výsledků MSJ, zpráv z kongresu FIS atd.

Reprezentační družstva tvoří dvě ženy a sedm mužů. Juniorská reprezentace není dosud určena, upřesníme ji před MSJ. Už teď lze ale říci, že junioři z reprezentace dospělých v ní nejspíše budou. Jde tedy jenom o to, kým je doplnit. Z žen dostaly důvěru Vosmanská a Kateřina Šustrová, z mužů Mačát, Novotný, Němec, Mrňa, Gurecký, Šojat a Russwurm. Z žen jsou juniorky obě, z mužů pak Němec, Mrňa a Russwurm. Ve výběrech B jsou z žen Hojgrová, Šustrová Veronika, Němcová Kateřina a Suchá, z mužů Masár, Hnilica, Brydl, Košťál a Kladenský. Vidíme tedy, že se přece jenom objevují i nová jména, což je samozřejmě dobře.

A-družstvo se zúčastní všech závodů EP, vybraných závodů FIS, seriálu Česko-slovenského poháru a samozřejmě vrcholu sezóny - mistrovství světa dospělých v Kálnici (Slovensko). B družstva absolvují zeměpisně bližší závody EP, vybrané závody FIS, junioři MSJ a někteří patrně doplní A výběry pro MS 1995.

Příprava

Všichni reprezentanti se začali už na podzim připravovat podle pokynů reprezentačního trenéra Daniela Mačáta. Na přelomu března a dubna začala příprava na travních lyžích, převážně individuálně. Koncem dubna proběhlo soustředění v Moravské Třebové, především výkonnostní testy. O týden později se reprezentanti připravovali ve Velkém Meziříčí, následovaly závody v Odrách. První závod v zahraničí se konal v Turecku.

Problémy s vybavením

Sotva jsme se po této stránce začali stavět na vlastní nohy, přišel svět s novinkou: Na zasedání komise FIS a výrobců travních lyží došlo k dohodě o zásadních změnách v konstrukci. Lyže se snižují ze 13 na 12 centimetrů, spodní část lyže je výrazně více zahnutá. Hlavním argumentem pro tyto změny je bezpečnost - snížení prý vede ke zpomalení jízdy, zahnutí navíc zlepšuje točivost.

Je pravda, že rychlost travních lyží se značně zvyšovala a lyžování na trávě bylo na srovnatelných úsecích tratí rychlejší než lyžování na sněhu, což při menších možnostech manévrování s lyžemi vedlo k úrazům. Na první pohled jde tedy o rozhodnutí rozumné, trenér Mačát je však jiného názoru:

"Nic proti větší bezpečnosti závodníků. Ale obávám se, zda zejména zahnutí lyží nepřinese spíše opačný účinek! Závodník má teď mnohem větší problémy s předozadní rovnováhou, jezdí jako na "kolébece". Rychlost lyží se - soudě podle testování - nesnížila téměř vůbec! Snížení konstrukce lyží o jediný centimetr není znatelná, jejich jízdní vlastnosti pokud jde o rychlost jsou prakticky stejné. Osobně bych pro vyšší bezpečnost závodníků považoval za účinnější výběr lepších, bezpečnějších a celkově kvalitnějších tratí. Nekvalitní tratě jsou totiž příčinou většiny pádů, nikoliv lyže!"

Téhož názoru jsou i naši nejlepší závodníci a závodnice. Což ovšem nic nemění na tom, že už první mezinárodní závody musíme jezdit na nových lyžích. Jde pochopitelně o další velkou investici do vybavení. Problémy s novým směrem vývoje budou mít i servismani. Starosti jsme měli už před prvním závodem v Turecku, kdy rakouský výrobce našim lyžařům nedodal ani jeden pár lyží, ačkoliv tak měl učinit už v únoru! Museli jsme tedy upravit ložské modely, abychom vůbec mohli startovat. Zatím vypadá situace velmi špatně a nezbyvá než doufat, že bude všechno v pořádku včas - alespoň před mistrovstvím světa v Kálnici.

Dovolím si připojit závěr, který je mým osobním názorem a doufám, že kvůli mně nebudou naši lyžaři na trávě mít v zahraničí nepříjemnosti. Celkově situace působí tak, že zvítězily ekonomické zájmy výrobců. Ke všemu nelze vyloučit ani to, že nové lyže budou jedním ze způsobů, jak konkurentům komplikovat situaci. Způsobem hodně nesportovním, jenže na fair play se trh obvykle neohlíží. Ještě jednou však opakují, že toto všechno si myslím já a od nikoho z našich představitelů lyžování na trávě jsem podobný názor neslyšel. Treba tedy vůbec nemám pravdu...

Podle informací Daniela Mačáta zpracoval K. B.

Deštivý začátek v Odrách

V pátek 19. května se počasí ještě tvářilo přívětivě a pořadatelé - tradičně v čele s panem Daliborem Šimou - neměli důvod k obavám. Ale již v noci bubnoval na střechy déšť a sobotní ráno bylo stejně jako celý den zahaleno hustým deštěm. Čeští a slovenští lyžaři na trávě však přesto vyrazili na tratě slalomu. Michala Mačáta v mužích by zřejmě nezastavila ani průtrž mračen. Zvítězil před Ladislavem Novotným, nyní rovněž Moravská Třebová, třetí skončil Pavel Gurecký ze Zlína.

Nedělní obří slalom v důsledku nepřízně počasí jenom na jedno kolo, přinesl za uvedeným vedoucím duem změnu - třetí skončil David Šojat z TJ Grasski Brno. V juniorech vládl v obou disciplínách mistr světa Jan Němec z Předklášteří, za ním byl ve slalomu druhý Daniel Mrňa ze Zlína a třetí Jiří Russwurm z SK Bruntál. V obřím slalomu si pořadí prohodili.

V juniorkách měla v sobotu potíže s výstrojí Jarmila Vosmanská. Radovaly se Slovenky. Zvítězila Miriam Kabátová z Piešťan, druhá byla Veronika Cvašková z Púchova, třetí hájila české barvy Kateřina Němcová z Předklášteří. V obřím slalomu již Vosmanská (Vítkovice) vládla suverénně, Miriam Kabátová skončila druhá a za ní opět Kateřina Němcová. V žákyních vyhrála oba závody Sylvie Hladíková (TJ Grasski Brno), druhá byla Zuzana Gardavská z Ostroje Opava. O prvenství v žácích se podělili Jan Hladík (TJ Grasski Brno - OS), a Pavel Štoudek (TJ Jiskra Brněnec - slalom), za nimi skončil Tomáš Navrátil z Chvaletic.

První závod Česko - slovenského poháru ukázal nejen dobrou připravenost na sezónu, ale i schopnost našich travních lyžařů vypořádat se s těžkými klimatickými podmínkami.

Ing. STANISLAV HLADÍK

Hof - krok do budoucnosti

Je pátek 19. května a na svahu Hofu u Salzburgu je živo. Na trati se míhají postavy všech velikostí. Po první loňské zkoušce zde totiž v následujících dvou dnech proběhnou nejen závody FIS v lyžování na trávě pro muže i ženy, ale i první díl FIS Grasskispiele für Kinder und Schüler. Sobotní ráno je opět deštivé, vzpomínáme na obdobný stav před týdnem v Odrách. Zároveň probíhá technická kontrola nového tvaru lyží (o tom je řeč v jiném materiálu). Na startu v ženách máme Jarmilu Vosmanskou, Veroniku Šustrovou, Markétu Suchou a Kateřinu Němcovou. Dětské a žákovské kategorie obsazujeme Sylvii a Janem Hladíkovými a Zuzanou a Lucií Gardavskými. Svah skýtá skutečně barvitý pohled. Vedle sebe vedou dvě tratě - vlevo dětská a žákovská z nižšího nájezdu, vpravo pro dospělé z výše položeného nájezdového můstku.

První vyrážejí do deště děti a žáci. Obří slalom absolvují jednou a již máme důvod k radosti - první místo získává Jan Hladík, druhé jeho sestra Sylvie, dvě bronzové příčky sestry Gardavské. Pak na svou měkkou trať vystartují ženy. Ty už čekají obě kola, z nichž vychází vítězně Ingrid Hirschhoferová před Michaelou Kaiserovou, třetí je k naší velké radosti Jarmila Vosmanská. Veronika Šustrová dojíždí na

pěkném sedmém místě. V mužích zvítězil domácí Richard Hollbacher.

V nedělním slalomu se počasí přece jen umoudřilo, zvláště při druhém kole. Opět byly připraveny dvě paralelní tratě. V dětech a žácích jsme si polepšili, neboť Sylvie a Jan Hladíkoví získali první místa (Sylvie druhým nejrychlejším časem v pořadí do 15 let), Zuzana Gardavská byla třetí a její sestra Lucie dokonce druhá. V mužích opět zvítězil Richard Hollbacher. V ženách nás čekala další radost - Jarmila Vosmanská třetí! Před ní zvítězila Nicole Hasslerová z Německa, druhá byla Lenka Mařáková ze Slovenska. Slovensko získalo také dvě prvenství v žákyňích zásluhou Veroniky Cvaškové.

Co říci závěrem? Společné závody všech kategorií jsou sice větší zátěží pro pořadatele - snad proto se neustále opožďovalo vydávání výsledků - ale pro mladší jsou jednoznačným přínosem. Oficiální záštita FIS je rozhodně potřebná, soutěžící mládeže přibývá, na startu bylo již sedm států. Komise FIS pro mládež pod vedením ing. Šandora (Slovensko) volí zřejmě správnou cestu. Poděkování patří i úseku lyžování na trávě SLČR za umožňování pravidelné účasti nejmladších. O Jarmile Vosmanské určitě letos ještě hodně uslyšíme, což je rovněž radostný poznatek.

(hl)

Ingrid Hirschhoferová - největší stálice travního lyžování
Snímek Bohumil Hynek

Nejmenší travaři (travařky)
na snímku ing. Stanislava Hladíka

Na dobré cestě

Pavla Landu v našem časopise určitě představovat nemusíme. Vlastně se už stal známým sportovcem, a to nejen mezi lyžaři. Jeho odvětví, akrobatickému lyžování, bychom se chtěli věnovat pravidelně. Zatímco v minulém čísle jsme se zaměřili na výsledky našich reprezentantů, dnešní rozhovor se týká nového odvětví lyžování vcelku.

Dá se říct, že se akrobatické lyžování u nás rozvíjí?

"Myslím, že určitě ano. Posledním důkazem jsou výsledky našich juniorů, z nichž vynikl zejména Ondřej Vokatý. Solidní výkony předvedla i Karolina Jirkalová. Oba tak navazují na 2. místo Richarda Hladila v baletu z MSJ počátkem 90. let".

Ale toto jméno z našich výsledkových listin vymizelo...

"Bohužel máte pravdu. Richard se stal první velkou obětí toho, že pro zástupce akrobatického lyžování jsme dlouho nenašli místo v armádních oddílech. Bylo to tak, že kdo odešel na vojnu, byl pro sport prakticky ztracen. Začínat na úrovni znovu po tak dlouhé přestávce prostě nelze. Aleš Valenta už byl po této stránce šťastnější a na jeho dnešních výsledcích je to znát. Sportovec, který musí jít na vojnu a nenajde místo v armádním oddíle, bývá zákonitě odepsán. Škoda, tolik talentů zase nemáme..."

Společenské změny po roce 1989 byly ku prospěchu?

"V zásadě ano, i když změněná situace změnila vztah některých lidí k akrobatickému lyžování i negativně. Velký klad spočívá v tom, že můžeme volně jezdit po světě - bez toho si účast ve Světovém poháru samozřejmě nelze představit. Záleží na závodníkovi a jeho sponzorech, jak se uplatní.

Jsou ale i nové problémy. Sport se stal komerční záležitostí a ekonomické zázemí je nezbytné, přičemž stát nedává na sport peněz tolik jako dřív. Nemůže. Musíme se tedy snažit sami a mít kolem sebe lidi, kteří nás ekonomicky zajistí. Tak je to nakonec všude ve světě. Je náhodou je nejezen slavný sportovec i obchodník.

Přišly ale i jiné změny: Za socialismu bylo akrobatické lyžování příkladně "americkým" sportem, což mu vynášelo zvláštní popularitu mezi mládeží. Kdo dělal tento sport jenom z pasivního odporu vůči minulému režimu, ten odešel. Bohužel odešli někteří nadšenci i proto, že akrobatické lyžování je dnes sport jako každý jiný, tedy včetně rivality, konkurence, vzájemného souboje. Kdo hledal mezi námi jenom zábavu a partu kamarádů, méně už pravé sportovní zápolení, odešel také. Jenže skutečným vyznavačem akrobatického lyžování záleží právě na tom, abychom byli sportem se vším všudy, nejen jakousi sportovní kuriozitou. Jenom z "hecu" se žádný sport věčně dělat nedá."

Jak jste na tom celkově s podmínkami?

"Ve srovnání s jinými odvětvími našeho lyžování velmi slušně. Přinejmenším tak, jako tradiční lyžařské disciplíny. S největšími světovými hvězdami se ještě měřit nemůžeme. Ale kdo u nás může - tedy pokud jde o hmotné podmínky? Například vybavení máme mnohdy lepší než tradiční olympijská odvětví. To je zásluha našich sponzorů a nadšených příznivců. O hlavních sponzorech jsme se zmínilí minule."

Zařazení do programu ZOH vám ovšem také pomohlo...

"Samozřejmě. Vztah našich orgánů, včetně ČOV, je hned jiný. Například tréninkové středisko mládeže v Jablonci pod vedením Petra Vokatého začínalo s celoročním rozpočtem asi sto tisíc korun - dnes má rozpočet trojnásobný. V regionu Jablonec-Liberec jsou také naše nejsilnější oddíly akrobatického lyžování: jablonecký oddíl Bizuterie a liberecký Ještěd. Ve zmíněném středisku se pravidelně připravuje deset členů a výsledky jsou znát.

Jenže právě s juniory máme momentálně také největší

starosti. Příští mistrovství světa juniorů je v Austrálii, a to pro nás znamená dvojitý problém: Jednak finanční zajištění startu, jednak i zajištění tréninkové. U protinožců totiž končí zima v říjnu, kdy u nás ještě nezačínáme. Znamená to, že adepti startu musejí mít přípravu v létě na ledovcích, protože jinde v Evropě snih není. Což přináší další finanční náklady. Přesto doufáme, že alespoň Ondřej Vokatý se tam dostane. Už proto, že umí trojkombinaci, tedy spojení všech tří disciplín, což je rarita. Proto také není bez naděje na kvalitní výsledek."

A kde máte podmínky na ledovci?

"Především v Kaprunu, kam jezdí Rakušané i Němci. Vlastně tam mají neoficiální středisko akrobatického lyžování. Něco, po čem u nás zatím marně toužíme.

Bez střediska speciálně akrobatického se dnes těžko lze obejít, chceme-li v tomto odvětví něco znamenat. Potřebovali bychom areál, který by sloužil výhradně nám. S podmínkami pro všechny akrobatické disciplíny, tedy včetně můstek pro skoky. Pamatujete si ještě na naše přenosy z Lillehammeru, kde závodníci najížděli na celou soustavu můstků? U nás nemáme vlastně ani jeden, navíc pro skoky není v Čechách ani na Moravě dostatek sněhu. Ale ve Spindlerově Mlýně jsou sněhová děla, takže by se situace dala vyřešit. V takových free-style stations - kromě Lillehammeru například v Tignes ve Francii - jsou nejen můstky, ale také stálé reklamy, možnosti připravit dokonalou akrobatickou podívanou, třeba i při umělém osvětlení. Zážitek se všim všudy, včetně moderní hudby, která k tomuto odvětví neodmyslitelně patří. Málokterý sport je ekonomicky i divácky tak atraktivní, jako akrobatické lyžování. I pro televizní přenosy se hodí, což znamená další plus pro reklamu. Zdá se, že vybudování takového střediska u nás by ani nestálo miliony, jak jsme se dříve obávali. Prý by stačilo 700 000 Kč."

Areál je jistě i podmínkou pro uspořádání SP.

"Máte pravdu. Zatím máme Evropský pohár a se Světovým nemůžeme počítat právě proto, že nám takové středisko, takový speciální areál chybí. Je to škoda už proto, že máme v akrobatickém lyžování slušnou pozici i funkcionářsky. Ačkoliv je to sport u nás velmi mladý, máme svoji zástupkyni v FIS - Janu Vidličkovou - která je navíc i mezinárodní rozhodčí. Další mezinárodní rozhodčí akrobatického lyžování je Daniela Vokatá. Takže svět o nás ví, což je při hodnocení v tomto sportu podstatné. Jako ve všech sportech, v nichž se boduje a kde záleží na jméne závodníka i jeho země."

Kolik lidí u nás tento sport dělá?

"Celkem se kolem našeho akrobatického lyžování točí asi 300 lidí, včetně funkcionářů. Mnozí z nich jsou ale i aktivní závodníci. Juniorů máme asi 50, což není málo. A mohli bychom mít i víc, kdybychom měli víc sněhu. To víte, nedostatek sněhu v posledních letech nikomu v lyžování na členské základně nepřidal. Ani nám ne. Oddílů je 10, pravidelně pracujících trenérů mládeže nejméně osm... snad jsem na žádného nezapomněl."

Jak vypadá příprava mládeže?

"Začnu trochu oklikou: Akrobatické lyžování je dnes snad nejčistší způsob klasické jízdy na lyžích. Specialisté na boule, tedy na akrobatický sjezd, jezdí klasickým stenmarkovským stylem, přímo učebnicově. Právě při tréninku na ledovci je vidět rozdíl mezi akrobaty a sjezdaři. Akrobati jezdí přímo "učitelským způsobem" - úzká stopa, rovná záda, těžiště uprostřed. Proto každý adept musí být především výborný lyžař. Dříve, v dobách, kdy akrobati přicházeli z jiných disciplín, případně sportovních odvětví, to bývali často gymnasté nebo gymnastky. Jenže k čemu je gymnasta, který neumí lyžovat?! Zejména sjezd je lyžařsky velmi náročný, ale i další akrobatické disciplíny.

My začínáme s dětmi trochu později než jiné sporty. Tak ve 13, ve 14 letech. To už ale samozřejmě musí adept umět výborně lyžovat na jakémkoliv svahu. Právě na

zmíněném Ondřejovi Valentovi je znát, že od útlého dětství byl připravován jako specialista - akrobat. Proto také umí všechno.

Příprava je pochopitelně celoroční, jako dnes ve všech sportech. Nejlepší na světě jsou - také jako ve všech sportech - samozřejmě profesionálové. Kromě lyžování je důležitá gymnastika, posilování, ale i vytrvalost, získávaná především jízdou na horském kole a vytrvalostním během. Každý akrobat musí být tak trochu vytrvalec i sportovec velmi pružný, obratný. Málokterý sport vyžaduje tak všestranné pohybové umění, komplexní schopnosti i trénovanost. Hodně akrobatů závodí například na horských kolech."

S Pavlem Landou, ostatně naším prvním profesionálem v tomto odvětví lyžování, bychom si mohli povídat o jeho oblíbeném sportu ještě dlouho. A také budeme - v příštích číslech Lyžařství.

K. B.

Akrobatické lyžování - pravidla

Při závodech v akrobatickém lyžování se závodí ve čtyřech disciplínách:

jízda v boulich
balet na lyžích
akrobatické skoky
kombinace

Soutěž hodnotí sedm rozhodčích, pod dohledem hlavního rozhodčího.

Jízda v boulich

Jízda v boulich je technicky náročná, agresivní a rychlá jízda s akrobatickými skoky na velmi strmé a boulovaté trati. Nejvyšší hodnocení je 30 bodů. Dvě kola, semifinále a finále.

Sklon tratě - 22 - 32
Délka tratě - 200 - 275 m
Šířka tratě - 15 - 30 m.

Závodník předvádí v průběhu jízdy dva rozdílné spontánní skoky, s minimálním vybočením ze směru nebo rytmu jízdy. Salta jsou zakázána. Rozhodčí hodnotí techniku jízdy, skoky a čas.

Technika jízdy - 50 %

- pohybový rozsah
- kontakt lyží se sněhem
- změny v rytmu aj.

Skoky - 25 %

- obtížnost skoku (počet manévrů)
- provedení
- odraz
- dopad
- rytmus vůči jízdě aj.

Čas - 25 %

- čas, který závodník potřebuje k tomu, aby projel sjezdovku od startu do cíle, se měří a body za něj se vypočítávají podle vzorce.

Pět rozhodčích hodnotí techniku jízdy, s maximálním počtem 5,0 bodů na rozhodčího. Dva rozhodčí hodnotí skoky, maximální známkou 2,5 bodů na rozhodčího.

Akrobatické skoky

Závody ve skocích sestávají ze dvou různých akrobatických skoků, které závodník provádí na připraveném můstku. Nejvyšší známka je 30 bodů. Celkový počet bodů za oba skoky se násobí koeficientem obtížnosti. Rozhodčí hodnotí odraz, provedení a doskok.

Délka nájezdu - 50 - 60 m
Sklon nájezdu - 20 - 25
Délka roviny - 20 - 25 m
Sklon roviny - 0 - 4
Délka dopadu - 30 m
Sklon dopadu - 34 - 39
Šířka tratě - 15 - 20 m

Odraz - 20 %

10 % - technické provedení odrazu

10 % - výška a délka skoku.

Provedení - 50 %

- preciznost provedení

- pozice těla

- lyže

- paže aj.

Dopad

- 30 %

- 20 % - dopadová pozice (dotek se sněhem - slabý nebo silný)

- 10 % - odjezd

Pět rozhodčích hodnotí odraz a provedení, s maximálním počtem 7,0 bodů na rozhodčího. Dva rozhodčí hodnotí dopad, s maximálním počtem 3,0 bodů na rozhodčího.

Balet na lyžích

Balet na lyžích je harmonicky vyvážený program, při kterém se tančí na sebe navazující skoky, otočky, přemety a spojovací kroky jedinečné pro akrobatické lyžování. Jede se na dobře upravené trati, na hudbu podle volby soutěžícího. Nejvyšší hodnocení je 30 bodů. Dvě kola, semifinále a finále. Závodníci jsou hodnoceni za choreografii a obtížnost jízdy. Pět rozhodčích hodnotí choreografii, s maximálním počtem 15 bodů na rozhodčího. Dva rozhodčí obtížnost, rovněž s max. počtem 15 bodů na rozhodčího.

Sklon tratě - 12 - 15

Délka tratě - 210 - 240

Šířka tratě - 30 - 45 m

Choreografie - 25 %

se hodnotí podle hledisek

- Závodník má dát najevo, že porozuměl struktuře vybrané skladby, a to vhodným prostorovým umístěním základních baletních prvků.

- Kontrastem v tempu jednotlivých pasáží řeší svou volnou jízdu z hlediska časového vyvážení.

Obtížnost - 25 %

Hodnocení technické obtížnosti navazuje na obtížnost jednotlivých figur, které závodník během své jízdy předvede.

Celkové hodnocení - 50 %.

Kombinace

Závodníci kombinátoři závodí ve všech třech disciplínách akrobatického lyžování. Vítězem se stává ten, kdo má po sečtení všech tří disciplín nejvíce bodů. Analogicky se stanoví další pořadí.

Pavel Landa na 3. stupni závodu SP

Legenda se loučí

V Bormiu si vzala čas na rozmyšlenou, ale její fanoušci byli přesvědčeni, že zůstane. VRENI SCHNEIDEROVÁ (31), legenda světového ženského lyžování, se však rozhodla jinak.

Na konci uplynulé sezóny kritizovaly některé švýcarské reprezentantky, že trenér Paul-Andre Dubosson se příliš intenzivně stará jen o Schneiderovou, zatímco ostatní členky reprezentačního týmu zanedbává. "Neodjedu jediný slalom bez kouče Dubossona," prohlásila Vreni Schneiderová a vlastně dodržela slovo. Po skončení sezóny odešel od týmu Dubosson a později i Vreni Schneiderová - i když tato spojitost byla víceméně náhodná.

Ve Švýcarsku byla nazvána "slalomářkou století". Skoro nikdy nebyl v zemi helvetského kříže napsán článek proti ní, protože její povaha neměla stinné stránky. Nastal však čas napsat poslední kapitolu. Zapsáno u ní bude datum 19. dubna 1995 a místo Mövenpick Hotel v Regensdorfu u Curychu, třetí patro.

Byl to den, kdy se ukončil kus sportovní historie, protože kromě Vreni Schneiderové také Joe Montana, quarterbek století, skončil svoji jedinečnou kariéru v americkém fotbale. A známé bylo i místo, kde se tisková konference Vreni Schneiderové odehrála, protože zde už hovořila k novinářům v minulosti Tina Turnerová. A aby byla podobnost dokonalá, tak Vreni i Tina mají společné datum narození: 26. listopadu.

Něco, co by však Tina Turnerová nikdy neudělala, bylo pro Vreni Schneiderovou samozřejmé. Už po sezóně 1993/94, kdy se rozmyšlela o setrvání v bílém cirkusu, zvedla v létě telefon a do redakce prestižních švýcarských sportovních novin, curyšského Sportu zavolala, aby oznámila: "Rozhodla jsem se, že ještě s lyžováním neskončím. Zjistila jsem totiž, že mi přináší spoustu radosti a že mám ještě dost motivace." Na podobný telefonát čekali v curyšském Sportu i letos, ale marně. Místo toho přišlo pozvání na tiskovou konferenci.

"Jsem přesvědčena, že je ten pravý čas pro odchod. I proto, že mé svaly jsou již trochu opotřebované a jedenáct let v lyžařském cirkusu se na nich podepsalo," řekla. O víkend se pak objevila na veřejných závodech v obřím slalomu v Leukerbadu a aby dotvrdila svá slova o odchodu, nevzala si žádné startovní číslo, ale nulu pro předjezdky. A zažila to, co zažívala jako přední lyžařka Světového poháru. Dlouhé čekání, až se počasí uklidní - a nakonec odřeknutí závodu. Stejně tak musela absolvovat dlouhou řadu interview a nekonečnou autogramiádu - tak jako dřív.

Ale byla už jiná. Jak se cítí jako docela normální lyžařka? "Dobře a především uvolněně. Psychický tlak je najednou pryč," říkala. Přiznala, že obrovský zájem novinářů o její osobu, se kterým se setkala bezprostředně po závěrečné tiskovce, ji do značné míry překvapil. "Myslela jsem si, že jediným dnem všechno skončí, ale mýlila jsem se. Přesto stres nebyl větší než za mé kariéry."

Ve stresovém tempu pokračovala také v následujících týdnech, kdy ji čekala dlouhá řada reklamních akcí a dalších povinností, kterými se zavázala sponzorům. "V budoucnosti se však chci zaměřit především na lyžařskou školu v mém rodném Elmu, se kterou již můj bratr udělal pěkný kus práce. Mám nějaké nápady, které bych chtěla realizovat. A také bych se chtěla starat o svůj sportovní obchod v Elmu," uvedla Vreni.

O trenérské kariéře zatím neuvažuje. "Nedokáži si něco takového momentálně představit. Ale představuji si jinou věc. Chci navštívit všechna místa, na kterých jsem v minulých letech slavila úspěchy a poděkovat za jedenáct nádherných let."

Sečteno a podtrženo: To, co v roce 1984 prvním vítězstvím ve Světovém poháru začalo, nyní končí. Mezitím leží tři velké křišťálové glóby, jedenáct malých glóbů, tři zlaté olympijské medaile a stejný počet nejcennějších kovů z mistrovství světa. Nádherná kariéra...

(tm)

Snímek Tomáš Macek

Norské oddechování

Sezónní bilance byla pro norské lyžaře-běžce zklamáním. Na této skutečnosti nemohlo nic změnit ani prvenství Bjørna Dählieho v celkové klasifikaci Světového poháru. Znamenalo to však skutečně dlouhodobý úpadek suverénně nejlepší lyžařské země posledních let?

Dovolím si tvrdit, že ne. Už z jediného prostého důvodu: V roce 1997 se v norském Trondheimu koná mistrovství světa a lyžařský svět je přesvědčen, že Norové zde budou opět dominovat hodnocení zemí. A jejich forma prý vydrží až do zimních olympijských her v Naganu 1998.

"Story" o velkých norských úspěších 90. let vlastně začala již v září 1988, když předseda MOV Juan Antonio Samaranch slovy "Rozhodnutí zní Lillehammer" oznámil, že Norsko bude hostitelem ZOH v roce 1994. Jakoby od tohoto momentu nejen norské běžce, ale celý národ této severské země doslova pobláznil. Za pomoci sponzorů a státních dotací byl nastolen jasný kurs směrem na Lillehammer. Vznikla státní kultura vrcholového sportu. Realizační tým národního družstva narostl do mamutích rozměrů, byla rozšířena péče lékařů a fyzioterapeutů o závodníky, zaveden pravidelný trénink ve vysokohorských podmínkách, speciální tým se zabýval "mazacím" kouzelnictvím. Úspěch se dostavil velmi brzy v podobě tří zlatých medailí z mistrovství světa ve Val di Fiemme v roce 1991.

Jen o rok později, při ZOH v Albertville, Norové explodovali. Vůbec poprvé v historii proměnili olympijský závod na 30 km v mezinárodní mistrovství jedné země a obsadili všechna tři místa na stupních vítězů (Ulvang-Dählie-Langli). Zdaleka se však s tímto úspěchem nespokojili a na konci her měli norští muži ve svých zavazadlech všechny zlaté medaile, které se v běžecké stopě rozdávaly. Šlo o obrovskou demonstraci síly. Norové se cítili jako v sedmém nebi a následující triumfy při MS ve Falunu a ZOH v Lillehammeru tento pocit jen umocnily.

Po Lillehammeru se však rychle dostavilo také vystřízlivění. Norský lyžařský svaz měl na svém kontě dluhy v hodnotě pět milionů švýcarských franků a bylo jasné, že se velmi rychle musí dostat přinejmenším k finanční situaci z roku 1992. Pro běžce to znamenalo, že začali šetřit, kde se dalo - a rozpočet jim byl zkrácen o milion franků.

Bylo by však velmi krátkozraké svést všechny neúspěchy uplynulé zimy na chybějící peníze. Ani zdaleka to nebyl jediný důvod, který měl na svědomí skutečnost, že Bjørn Dählie zůstal osamělý. Za výpadek při MS v Thunder Bay, kde Norové dosáhli "pouze" na štafetové zlato, mohla z velké míry také skutečnost, že po ZOH v Lillehammeru byla řada lidí ze servisního štábu unavena, nechala se vystřídat - a s nimi odešlo i množství zkušeností. V neposlední řadě zde byl

rovněž jistý pocit ukojeného hladu po úspěších, k němuž došlo po Lillehammeru u samotných závodníků.

Aby bylo zabráněno absolutnímu pádu, byl Norsko dokonce okopírován tréninkový projekt Finů ve vysokých nadmořských výškách, ale bez výraznějšího úspěchu. Bjørn Dählie se pokusil omlouvat neúspěchy svých krajanů mnohými detaily, jako například špatnými klimatickými podmínkami v Thunder Bay, ale nikdo mu příliš nevěřil.

Norové naštěstí nerezignovali a znovu se pustili do tvrdé práce. Dählie ve skutečnosti není sám. Jako o trumfovém esu se hovoří o Thomasu Alsgaardovi (23), olympijském vítězi na 30 km volnou technikou. Ten se však v poslední sezóně na vlastní kůži přesvědčoval, že je mnohem jednodušší jednou zvítězit než získané pozice obhajovat.

Na první pohled se možná zdá, že vedle tria Dählie, Ulvang a Alsgaard se nikdo nový na scéně neobjevuje, ale není tomu tak. Je zde například Anders Eide (24), který v Thunder Bay obsadil 12. místo na padesátce a pod taktovkou šéftrenéra Erika Rösteho, který na začátku sezóny přebral reprezentaci od Inge Braatena, jezdí i mnohé další mladé naděje. Na listině čekatelů na velké úspěchy stojí jména Kjetil Juul Pedersen (21), Remi Andersen (21), Anders Aukland (22) a Tor-Arne Hetland (21).

(tm)

NÁŠ FEJETON

Nejezděte do hor umírat

Podkladem pro tento článek se stala zpráva z denního tisku: Náčelník Horské služby z Božího daru pan Rudolf Chlad informoval novináře, že v uplynulé sezóně zahynulo v našich horách 11 osob z České republiky, a to převážně při jízdě na lyžích! Krátce předtím jsem v jiné souvislosti slyšel, kolik velmi vážných úrazů, mnohdy s trvalými následky či dokonce úplnou invaliditou, má na svědomí lyžování, zejména sjezdové.

Jsou to otřesné údaje. Když jednou za rok zemře kdesi na světě někdo při maratónu, hned se ozvou stovky lidí požadujících zákaz nejdelšího olympijského běhu. Máme snad teď prosazovat zákaz lyžování? Nebo jinak: Zahyne-li na lyžích závodník/závodnice Světového poháru, ví to hned "celý svět". Zahyne-li rekreační lyžař, dozvědí se to jenom jeho známí a příbuzní. Smrt ale zůstane smrtí, protože onen člověk třeba vynikal v jiném oboru. V oboru pro lidstvo důležitějším a praktičtějším než je lyžování.

Zmíněný náčelník Horské služby uvedl také nejčastější důvody tragédií v horách. Paradoxní je, že často jsou příčinou zlepšené, nikoliv zhoršené podmínky pro lyžování. Hodně lidí si koupí dokonalé a rychle jezdící lyže, na které jejich majitel výkonnostně

nestačí. Podobně jako na silnici, kde mnoho řidičů vlastní vozidla pro ně příliš silná, vozidla, na něž sice stačila jejich peněženka, nikoliv ale jejich řidičské umění. Dokonalé lyže a vosky, dobře připravené a tedy rychlé sjezdovky - to všechno umocňuje zážitek z lyžování. Ovšem pouze tehdy, když "se to umí". V opačném případě vede dokonalost jenom k vyššímu riziku, podobně jako u automobilů.

Jsou ale i další problémy. Rekreační lyžaři si málokdy uvědomují, že také kondiční sportovec by se měl pravidelně připravovat. Nejde jenom o vybavení, nýbrž pokud jde o jeho pohybové schopnosti, funkční připravenost, celkovou trénovanost, rychlost reakce, pohotovost atd. Zatímco vyznavač joggingu běhá pravidelně a celý rok, ačkoliv jeho záliba je ve srovnání s lyžařskou sjezdovkou podstatně méně riziková, lyžař vyjede do hor nejvýše několikrát za rok, ne-li dokonce jenom jednou! - hned si ale počíná jako jezdec nejvyšších soutěží. Jenže hvězdy prudkých svahů trénují celý rok, zatímco náš lyžař většinou kromě lyžování jiný sport neprovozuje a nepovažuje za nutný. Pohybovými schopnostmi i celkovou připraveností tedy výrazně zaostává, zato sebevědomí mu nechybí. Tím se dostáváme k dalšímu problému.

Už dávno jsem si všiml, že pokud jde o řečnění, jsme národ vynikajících sportovců. U nás kdekdo "dokonale rozumí" fotbalu a složení či způsob vedení reprezentačního mužstva má v malíčku. Podobně ale málokdo umí přiznat sám sobě, že na lyžích toho moc neumí a měl by vlastně být hodně skromný a opatrný. Jenže to někomu povídejte! Lidé si nejraději vybírají sporty efektní a atraktivní, jimiž mohou druhým imponovat. Proto pořád máme sjezdové tratě raději než běžecké stopy, navzdory všem argumentům o tom, jaký pohyb je v horách nejzdravější, nejlevnější a nejméně nebezpečný. Sjezdové lyžování veřejnosti má v sobě pořád trochu snobismu, snahy imponovat oblečením, vybavením, efektními kousky. S těmi to ale často končí špatně, přičemž takové "malíčkosti" jako jsou zlomené nohy snad ani nepočítáme! A to raději nebudu dodávat, kolik lidí chce dopoledne zářit na nebezpečných sjezdovkách, ačkoliv o půlnoci "zářili" u barového pultu... Jenom pracovníci Horské služby vědí, kolik občanů se v horách pohybuje ve stavu zdaleka ne střízlivém!

Jiní zase šetří peníze za ubytování a do hor denně dojíždějí autem. Potom ovšem se - unaveni dlouhou jízdou (platí zejména o řidičích!) - hned vrhnou na sjezdovky a výsledek se záhy dostaví. Jiní zase chtějí co nejvydatněji využít drahou permanentku a jezdí do "padnutí", načež skutečně a doslova padnou. S přibývajícím únavou se - zejména u netrénovaných - snižuje schopnost reakce, zhoršuje se koordinace pohybů, roste riziko. Ani způsob, jakým se rekreační lyžaři v horách stravují, není bez negativní odezvy na jejich výkon.

To jsou zhruba hlavní důvody toho, proč v některých zemích pojišťovny odmítají lyžaře pojišťovat, k čemuž mají tendenci i některé ústavy u nás. Podle statistiky úrazů je totiž sjezdové lyžování zdaleka nejnebezpečnější sport - v lidovém provedení určitě. Co s tím?

Každý, kdo chce kralovat sjezdovkám, by měl

investovat nikoliv především do lyží a vybavení od nejslavnějších firem, nýbrž do výcviku ve veřejné lyžařské škole! Tam ho naučí jezdit na jakékoliv úrovni. Na lyžařskou sezónu by neměl zapomínat ani v létě a celoročně pro svou kondici něco dělat. Když už do lyžování investují, neměl bych šetřit za ubytování na horách - hodně podnikových chat nabízí cenově přijatelné služby. Nejsem-li dobře trénován, raději nebudu využívat permanentku ještě pozdě odpoledne, když už sotva stojím na nohách. A hlavně budu vždy raději příliš sebekritický než příliš suverénní, protože suverénní jsou plně hřbitovy... (A nemusí jít jenom o lyžování, ani jenom o sport.) Také budu uvažovat, zda by se "normální člověk" neměl přece jenom raději pohybovat na běžkách a divokým svahům se vyhýbat. Přenechte je raději závodníkům z hor, kteří jsou na svazích jako doma nejpozději od šesti let svého věku.

Dobře radím, sám se těmito radami také řídím. Teď jse jenom o to, kdo mě poslechne...

K. B.

PS - V celém článku úmyslně nepoužívám termín alpské disciplíny. S lidovým lyžováním opravdu nejde dohromady.

Snímek ing. Petr Chvojka

Za šumavskou sezónou 1994/1995

Naše lyžování má velkou tradici. Měli jsme velké výsledky, velká jména, neméně velké trenéry. Také však máme stále méně sněhu, méně závodníků, méně rozhodčích - a především méně peněz, zato více starostí.

Uplynulou zimu bych opět hodnotil jako mizernou. Sněhové podmínky byly nevyzpytatelné, předem plánovat termíny bylo velmi obtížné. Na jednu miskou vah lze položit výsledky šumavských lyžařů při M ČR mladších dorostenek (Tichotová, Neubauerová), starších dorostenek (Hanusová K., Randáková), starších dorostenců (Steinbach), juniorů i junierek (Hanusová L., Záhořová, Půbal) a starších žactva (Novák, Šíp, Jedličková). Na druhou miskou ale prořídle pole závodníků v lyžařských stopách.

Kdysi jsme měli v každé kategorii na startu 20 až 30 závodníků. Dnes je doslova spočítáme na prstech jedné ruky. Kde budeme hledat příští reprezentanty? V šumavském regionu se uskutečnilo sedm závodů v běhu na lyžích. Kdyby tu nebyli kolegové z celých západních Čech, vešli by se všichni účastníci a účastnice do jednoho autobusu. Populární Šumavský maraton přilákal při svém 11. ročníku na start 140 závodníků z celé České republiky. Jenže při ME psích spřežení bylo rovněž na Šumavě k vidění 600 ušlechtilých horských psů a byla to velká událost komerční i divácká.

Za pořadatelskou statečnost patří medaile Sokolu Stachy, SKI Klubu Šumava i Sokolu Zdíkov. Alpské lyžování - na Šumavě vždy poněkud nedomácké - nebodovalo tentokrát vůbec. Zazrak se nestal, takže závod nebyl ani jeden. Kde jsou bývalé enklávy sjezdového lyžování, jako například České Budějovice, Strakonice, Písek?

Najdeme ale i lepší stránky. Na Šumavu jezdí lyžovat stále více lidí, Krkonoše se - díky cenám! - stěhují na Šumavu. Bylo by špatné toho nevyužít, leč lyžařské stopy šumavských magistrál stále nabízejí poměrně málo. Značení, informační servis, občerstvení, ubytovací a parkovací možnosti - to všechno je dosud poněkud chudé. Doufejme, že jenom zatím... Vždyť Šumava odkryla veřejnosti i místa dlouho utajovaná, přímo trezorová. Krize českého lyžování jakoby měla kořeny i v našem regionu. Budeme chtít, aby se tu dále lyžovalo? Vzroste-li úroveň lyžování v jednotlivých regionech, vzroste i počet účastníků závodů. A o to jde nám všem především.

Naše domácí stopy se musejí opět naplnit. Teprve potom se vrátí doba, kdy se česká reprezentace nezúčastňovala vrcholných světových soutěží pouze z pietety, kdy cesta na mistrovství světa v lyžování nebyla za zbytečně vyhozené peníze našich občanů. Zájem není hloupost, zájem je kvalita. Startovní číslo nereprezentuje jenom vybrané startovné, znamená trumf. Trumf trvale se rozvíjející společnosti, kvalitní práce.

KAREL HUDEČEK, předseda Šumavské župy
Materiál byl redakčně krácen.

Něco o středočeských lyžařích

Středočeská župa SLČR rozhodně nepatří mezi oblasti, které mají pro lyžování optimální podmínky - ba spíše naopak. Výškou nad mořem se sice můžeme srovnávat s některými oblastmi Norska nebo Švédska, jenže ty leží pár set kilometrů severněji...

Proto zasluhují středočeští lyžaři uznání za to, že nepředsedali na jiné sporty, nýbrž zůstali věrní lyžování. Podívejme se například na Sokol Senohraby. Při tradičním podzimním krosu se schází několik set startujících. "Senohrabská patnáctka" v běhu na lyžích má také již tradici. Dokonce byl i pokus udělat jí "sestříčku" - Senohrabskou padesátku. Dokonce se jednou jela, i když pro špatné sněhové podmínky na zkrácené trati 37 km. Bohužel minulosti patří senohrabský můstek, ačkoliv se na něm kdysi konaly i významné závody. Senohraby ale nejsou ve svém okruhu osamoceny, jak potvrzují okresní přebory v běhu na lyžích okresu Praha-východ. Ty se konaly i letos - a není divu. Vždyť v tomto okrese je šest oddílů registrovaných ve Svazu lyžařů ČR!

Ještě horší podmínky mají sjezdaři. Jediná středočeská sjezdovka u Cunkova patří nyní Šumavské župě, když okres Příbram se přiklonil ke spádově bližší Šumavě. A tak musejí sjezdaři jezdit za sněhem a kopci do Krkonoš. Po výkonnostní stránce nepatří sice zdaleka mezi českou elitu - výjimkou je žák Poldi Kladno Trejbal, který pod vedením svého strýce Milana Trnky-Stevense mezi žákovskou elitu u nás skutečně patří - ale pro lyžování toho oddíly Poldi Kladno, Autoškoda Mladá Boleslav i Spolana Neratovice dělají hodně. Především jako pořadatelé lyžařských závodů v alpských disciplínách.

Jejich podmínky jsou velmi těžké. Zatímco pořadatelé závodů z oblasti Krkonoš závody prakticky připravují doma, musejí tyto oddíly do hor jezdit. Jezdí závodníci, ale také pořadatelé - technici, rozhodčí a ostatní. To všechno stojí hodně peněz. Sponzory je těžké hledat. Když bude závody pořádat místní oddíl v Harrachově, Peci nebo Spindlerově Mlýně, není většinou problém získat materiální pomoc od některého místního podniku nebo podnikatele. Ale koho může například v Kladně zajímat závod, který se jede v Javořím dole v Krkonoších?

Přesto se závody konají, a o tom, že jsou kvalitní, svědčí účast startujících. Letos se konalo pět středočeských dvoudenních závodů v Javořím dole, Peci, Studenově a dvakrát v Rokytnici - celkem tedy 10 závodů s celkovým počtem 1271 startujících. Nebyli to pochopitelně jen závodníci středočeských oddílů, ale i závodníci z Krkonoš, Jizerských hor, Prahy, dokonce i ze Sumavy a z Moravy. Pořádající oddíly nesou riziko ztráty v případě, kdy by se závody nemohly konat pro špatné sněhové podmínky nebo když oddíl z jiné župy vyhlásí na poslední chvíli pořádání závodů v termínu, který vyhlásil středočeský pořadatel dávno před zahájením sezóny a který byl uveden v termínové listině SLČR.

Středočeská župa totiž v letošní sezóně nemohla pořadatelům župních závodů - včetně župních přeborů - přispět ani korunou, protože sama nemá nic. Nedostatek finančních prostředků od Sazky se do hospodaření župy promítl tím, že župa nedostala zbytek plánované dotace na loňský rok ve výši 7 200 Kč, takže rok 1994 skončil zůstatkem ve výši asi 70 Kč (slovy sedmdesát korun českých). A protože ani dotace pro rok 1995 není prozatím žádná, schůzují jak předsednictvo župy, tak její úseky "na dluh". Při schůzích prostě jen sepíší, kolik by měl kdo dostat, kdyby byly peníze. Stejně tak proběhl i seminář trenérů, ale při něm si účastníci ani nic nepsali.

Nadšení i v dnešních "tržních podmínkách" prozatím trvá. Trvá - ale jak dlouho bude? Jak dlouho budou oddíly riskovat finanční ztráty jen proto, aby umožnily především mládeži závodit? Vědí, že pouze závodní lyžování drží řadu oddílů jako součást Svazu lyžařů ČR. Bez něj by se lyžování stalo vysloveně rekreačním sportem soukromníků, kteří žádnou organizaci nepotřebují. Nepočetná skupina reprezentantů by pak zůstala bez zájemců, tedy i bez nástupců!

Věřím, že se tato pochmurná vize nenaplní, že nakonec obětavost činovníků, posílená nějakou hmotnou podporou, pomůže k tomu, aby lyžování - i těch malých - přežilo.

Ing. VACLAV SETNIČKA

Krkonošský svaz

V souvislosti s reorganizací tělovýchovného a sportovního hnutí v našem státě byl na shromáždění delegátů okresních lyžařských svazů bývalého východočeského KV ČSTV dne 27. srpna 1990 ustaven KSL jako nezávislá dobrovolná organizace sdružující lyžařské oddíly a kluby v oblasti Krkonoš. KSL byl dnem 9. 10. 1990 registrován MV ČR na základě zákona č. 83/90 o sdružování občanů. Tím získal postavení samostatné právnické osoby s právní subjektivitou. Ve své činnosti se přihlásil do Svazu lyžařů ČR a Českého svazu tělesné výchovy. Vůči oběma organizacím má rovnoprávné postavení. Řídí se vlastními Stanovami, schválenými na 1. svazové konferenci 19. 10. 1991 a doplňky Stanov z 2. svazové konference 5. 12. 1992.

Ve své činnosti chce KSL navázat na lyžařské tradice slavných krkonošských lyžařů Buchara a Hanče, ale i na celou plejádu reprezentantů poválečné doby, kteří z krkonošských oddílů vzešli, i když později startovali za jiné lyžařské kluby. Poslání a cíle svazu jsou vyjádřeny v Programovém prohlášení KSL, přijatém na 3. svazové konferenci v roce 1994 pro období 1994 - 1998, které vycházelo z koncepčního zaměření.

Na základě analýzy dlouhodobého vývoje a současné situace má lyžování v regionu Krkonoš objektivní předpoklady pro rozvoj základního i závodního lyžování a reálné předpoklady dosahovat vrcholné výkonnostní úrovně, zejména v kategorii dorostu a žactva, výrazným způsobem se podílet na výchově závodníků české státní reprezentace. Součástí je i péče o základní lyžování.

PROGRAM Krkonošského svazu lyžařů na období let 1994 - 1998

1. VV KSL zaměří svoji činnost prostřednictvím odborných úseků především na rozvoj závodního lyžování, na dosahování výkonnostní úrovně v kategoriích žactva a dorostu. Výrazným způsobem se chce podílet na výchově závodníků pro českou reprezentaci.

2. VV KSL bude spolupracovat s organizacemi zajišťujícími základní a rekreační lyžování v regionu Krkonoš.

3. Dopracovat koncepci rozvoje závodního lyžování v regionu a koncepci činnosti KSL se zaměřením na servisní činnost pro lyžařské hnutí v regionu.

4. Prostřednictvím odborných úseků VV KSL řídit oblastní soutěže a nominace na vyšší závody.

5. Navázat kontakty s orgány místní a státní správy v regionu, dohodnout možnosti a podmínky spolupráce.

6. Prosazovat ve SLČR zvyšování pravomocí oblastního KSL a účelné rozdělení kompetencí.

7. Jednat s VV SLČR a VV ČeSTV o získání přiměřeného podílu ze zisku akciových společností lyžařských zařízení v regionu, v němž zisk vzniká, pro další rozvoj lyžařského sportu regionu. Projednat konkrétní pomoc pro LO/K v místech lyžařských zařízení.

8. Ponechat i nadále při VV KSL úsek skoku a severské kombinace se zaměřením na žactvo a minimálním příspěvkem na soutěže z prostředků VV KSL.

9. Prosazovat ve SLČR změnu zásad při přidělování dotací župám ve prospěch principu výkonnostního na úkor principu počtu zaplacených členských příspěvků.

Základem organizačního uspořádání jsou lyžařské oddíly a kluby z území Krkonoš (okresy Trutnov a Semily), ke kterým se dobrovolně přihlásily alpské disciplíny lyžařských oddílů a klubů okresů bývalého VČ KV ČSTV, dnes kmenově patřících do župy Orlické a Horácké. Neuskutečnil se tak původní záměr ustavit KSL jen pro region Krkonoš (okresy TU, SM), což by jistě bylo výhodnější z hlediska jednodušší organizace lyžařských soutěží, dopravní dostupnosti, ekonomických, časových i organizačních možností. Za současné situace jsou z jednoho LO, kmenově patřícího k Orlické župě, alpské disciplíny zaregistrovány v KSL a klasické disciplíny v župě Orlické (podobná situace je v Harrachově s Jizerskou župou). Zkušenosti však ukázaly, že toto členění není překážkou, naopak kladem pro rozvoj úrovně alpských disciplín. Bude nutné vyřešit s župou Orlickou a SLČR otázky kmenového zařazení těchto LO/K a přidělování dotací (členských i výkonnostních) na župu (oblastní svaz).

V současné době je do KSL závazně přihlášeno celkem 70 oddílů nebo klubů z deseti okresů oblasti, s celkovým počtem 5 674 členů.

Velké rozdíly v počtech členů přihlášených do KSL a SLČR jsou způsobeny tím, že LO/K registrují v SLČR jen aktivní závodníky, zatímco členy základního lyžování a funkcionáře (rozhodčí, trenéry) přihlásily do svazu KSL, protože tito členové se více nebo méně na činnosti LO/K podílejí. Snahou VV KSL je vést LO/K k vyřazení pasívních členů, vyloučit nereálná čísla, v evidenci ponechat jen aktivně pracující a přispívající členy.

Při posledním průzkumu jsme zjistili výrazné změny v tomto směru u základního lyžování. Nyní jde o to, aby LO/K přihlásily skutečně pracující a přispívající členy do SLČR ve smyslu našich upravených Stanov, tím spíše, že v současné praxi v přidělování dotací pro župy a oblastní svazy od VV ČeSTV přes SLČR je hlavním kritériem počet registrovaných členů.

Problematika okresních lyžařských svazů je stále nejasněná. Vzhledem k tomu, že VV KSL neřídí činnost těchto svazů, nemáme ani dostatečné informace o tom, kde jsou zřízeny a jak pracují. Proto záleží jen na rozhodnutí lyžařského hnutí v jednotlivých okresech, jak budou postupovat. Jejich servis by měl zajišťovat okresní orgán ČeSTV tak, jako v jiných sportech. Pokud jsou okresní svazy ustaveny, patří po odborné a metodické stránce do péče lyžařské župy, do níž územně patří.

JIŘÍ JIRSA

Rekvalifikační seminář

Ze zákona skončila platnost všech kvalifikací JKTK bývalého ČSTV ke dni 31. 12. 1994. Tímto termínem skončila platnost všech trenérských průkazů ČSTV a tím i právní krytí, které kvalifikace zajišťovala. Pro obnovu kvalifikace byly stanoveny závazné podmínky Věstníkem MŠMT ČR č.j. 26418/91-501 ze dne 20. 2. 1992 (účast na rekvalifikačním semináři v rozsahu 20 hodin, úspěšné složení písemné a ústní zkoušky).

Po čtyřleté pasivitě a s blížícím se termínem ukončení platnosti trenérských kvalifikací byla ustavena při organizační/všeobecné komisi ÚAD SL ČR subkomise pro vzdělávání trenérů a vydána Směrnice č. 1/94 ÚAD SL ČR o provedení rekvalifikačních seminářů trenérů alpských disciplín.

Na návrh zmíněné subkomise vydal úsek alpských disciplín novou závaznou kvalifikační stupnici trenérů alpských disciplín.

TRENÉR ALPSKÝCH DISCIPLÍN (bývalá III. třída)
- Licence C.

Vnitrosvazová amatérská licence. Úhrada za výkon funkce může být poskytnuta jen na základě uzavřené dohody o činnosti nebo o provedení práce. Třiletá praxe je podmínkou pro vyšší kvalifikaci. Nesplňuje podmínky pro podnikatelskou činnost.

LICENČNÍ TRENÉR ALPSKÝCH DISCIPLÍN (bývalá II. tř.) - Licence B.

Splňuje požadavky Věstníku MŠMT a Zákona č. 445/91 sb. § 74, odst. 3 o živnostenském podnikání. Získaná kvalifikace může sloužit jako podklad opravňující ucházet se o vázanou podnikatelskou činnost.

DIPLOMOVANÝ TRENÉR ALPSKÝCH DISCIPLÍN (bývalá I. tř.) - Licence A.

Kvalifikace je vázána na vyšší tělovýchovné vzdělání - trenérská škola PF se specializací lyžování - alpské disciplíny. Jinak vše FTVS, jako licenční trenér AD. Může školit nižší kvalifikace.

Subkomise ustavila pro konání rekvalifikačních seminářů Regionální akreditační střediska (RAS). Vydala pokyny pro organizaci seminářů, učební plány, teze přednášek, požadavky při zkouškách, rekvalifikační poplatky a hospodářské zajištění. Všechny podklady z rekvalifikačních seminářů jsou archivovány.

ÚAD SLČR zajistil výrobu a rozeslání všech nových trenérských průkazů pro trenéry, kteří splnili požadované podmínky. Platnost průkazů je do roku 1999/2000. Centrální evidence všech rekvalifikovaných trenérů AD je založena v sekretariátu SLČR v Praze.

Trenérům splňujícím podmínky rekvalifikace Diplomovaný trenér byl vystaven trenérský průkaz bez účasti

na rekvalifikačním semináři, jen na základě předložení vysokoškolského diplomu. Rekvalifikační poplatek činí 100 Kč, kromě poplatku na uspořádání semináře.

Otázka školení podle nových trenérských kvalifikací není dosud vyřešena, problematika se řeší v rámci SLČR a MŠMT. Školení trenérů AD by měla zajišťovat dosud jmenovaná RAS s využitím odborných pracovníků fakult VŠ v regionu. Školení licenčních trenérů AD by měla zajišťovat SubKVT ÚAD SLČR, odborně příslušná fakulta nebo katedra tělesné výchovy vysoké školy (Praha, Olomouc).

ÚAD má co nejdříve vydat příslušnou směrnici o školení, ve které by byly stanoveny přesné podmínky, učební plán a další náležitosti.

JIRÍ JIRSA
předseda Subkomise pro vzdělávání trenérů

Ještě k výsledkům uplynulé sezóny

SEVERSKÉ TURNÉ - VALIX

Kategorie 17 - 18 let dívky, trať 5 km klasicky: 1. Kateřina Hanušová (CR) 18:14, 2. Tessa Banoidtová (USA) 18:20, 3. Emma Vestergrentová (Šv.) 18:49.

Kategorie 19 - 20 let dívky, trať 5 km klasicky: 1. N. Masalkinová (Rus.) 16:57, 2. O. Zamorová (Rus.) 17:17, 3. J. Saldová (CR) 17:28, 4. L. Hanušová (CR) 17:36.

Kategorie 19 - 20 let chlapci, trať 10 km klasicky: 1. Konstantin Bratašov (Rus.) 31:57, 2. Roman Matějka (CR) 31:59, 3. Bendt Niva (Šv.) 32:02.

Kategorie ženy, trať 5 km klasicky: 1. L. Lazutinová (Rus.) 16:08, 2. A. Ordinová (Rus.) 16:38, 3. N. Gavriljuková (Rus.) 16:47, 4. K. Neumannová (CR) 16:52, 5. R. Sirviová (Fin.) 17:10, 7. J. Vjalbeová (Rus.) 17:16.

Kategorie muži, trať 10 km klasicky: 1. V. Smirnov (Kaz.) 29:53, 2. N. Jonsson (Šv.) 30:06, 3. T. Mogren (Šv.) 30:07, 25. P. Michl (CR) 31:38.

KIRUNA

Juniorky - 5 km klasicky: 1. O. Samorová (Rus.) 14:59, 2. N. Masalkinová (Rus.) 15:07, 3. J. Saldová (CR) 16:03, 5. L. Hanušová (CR) 16:08.

Dorostenky - 5 km klasicky: 2. K. Hanušová (CR).

Junioři - 10 km klasicky: 7. Matějka (CR)

Ženy - 10 km klasicky: 1. Lazutinová (Rus.) 28:31, 2. Danilovová (Rus.) 29:02, 3. Ordinová (Šv.) 29:25, 4. Valbeová (Rus.) 30:27, 9. Neumannová (CR) 31:17.

České lyžování na dně?

(Vybíráme z dopisu našeho spolupracovníka Michala Rozhona z Ostravy. Po předchozích dohodách s autorem je článek jazykově upraven.)

Především se vracím k mému příspěvku v Lyžařství 2/94, kterým jsem odpovídal na článek pana JUDr. Záhrobského a kritizoval některé problémy. Myslím si, že od té doby uplynulo dost času, jehož jsme měli využít k analýze nedostatků a k přípravě lepší sezóny. Opak je pravdou. Letní měsíce proběhly ve znamení "zimního spánku" a změny, s nimiž jsme do nové sezóny vstupovali, považovali četní trenéři předem za špatné. Proč tedy byly schváleny?

Informovanost je nadále nulová. Informace se špatně shánějí i v sekretariátu svazu, o ostatních složkách raději nemluvě. Například: Chtěl jsem se zúčastnit schůze MSLS, ale o žádné jsem se předem nedozvěděl. Nedávno jsem slyšel, že prý se v září konala... Mám stále ještě původní trenérský průkaz a nemohu zjistit, zda a jak probíhá výměna. Kdy bude dokončen kurs trenérů 2. třídy? Absolvoval jsem jeho první část... Jak je možné, že první vydání listiny bodů před sezónou je opět chybné? Zpracovatel je za chyby kritizován pravidelně, přesto zatím nebylo zpracování zadáno někomu jinému...

Zamyslel se někdo nad důsledky nově vytvořené žákovské kategorie a vzal v úvahu všechny souvislosti? Minulé změny výrazně poškodily ročníky 78, 79, 80. Nyní patrně hodláme "likvidovat" ročníky následující! Proč byla likvidována příprava ročníků, které snad už zažijí lepší ekonomickou situaci?

Sám jsem zastával názor, aby se žákovské závody jezdily "na jednom kopci", ale tím jsem nemyslel, aby všichni měli společnou trať. Proč máme bodové hodnocení, když se podle něj nestartuje? Trať se přizpůsobují nejmladším, což je hodně problematické. Navíc starší nemají možnost předvést své umění, když nastupují na trať, po níž projelo už nejméně 50 závodníků. Příkladem budí národní závod na Soláni 20. 1. - 22. 1. Takovými závody znechutíme trenéry, rodiče i samotné závodníky. Vinu ale nenese jenom pořadatel, který je nakonec tradičním hromosvodem.

Celý systém přípravy pro juniory není k ničemu. Každý hájí své zájmy a náhodně vzniklá skupina zpravidla utvoří uzavřenou společnost, která mezi sebe nikoho nepřijme. Například bývalé TSM Ostrava, nyní společnost s ručením omezeným, rozhodně nefunguje jako instituce pro výběr a výchovu perspektivních závodníků. Jak ale chceme talenty vychovávat? Tím, že vytvoříme jakési papírové výběrové družstvo, v němž jsou uvedeni i závodníci, kteří už nejezdí? Pohybují se kolem závodního lyžování osm let a tvrdím, že ze svahů mizí jeden po druhém i ti největší nadšenci. Lidé nevidí smysl své činnosti. Ze to není jenom problém domácí, o tom svědčí skutečnost, že FIS zrušila letošní MS v alpských disciplínách, ačkoliv se nabízel náhradní pořadatel!

V kterém jiném sportu se něco takového může stát? Umíte si představit zrušení MS ve fotbale nebo v hokeji - ale například také v atletice, cyklistice nebo v jiném odvětví? I zámořská NHL nakonec začala... Naši závodníci přišli v krátké době podruhé o účast ve vrcholné světové soutěži, i když tentokrát ne vinou našich funkcionářů. Jak potom máme shánět sponzory - a nakonec nejen pro mládež? Kolik mladých, ambiciózních chlapců a děvčat bude mít zájem věnovat se závodnímu lyžování?

Ani pokud jde o možnosti účasti v zahraničních závodech, není náš systém předávání informací bez chyb.

Takže není divu, konají-li se některé tradiční a zajímavé mezinárodní akce bez naší účasti. Nedozvíme se totiž o nich buď vůbec nebo tak pozdě, že už nelze účast zajistit, například najít ekonomicky přijatelnou dopravu.

Zmíněné problémy možná nejsou jenom potížemi alpských disciplín. Ani skokani nebo běžci/běžkyně už nemají takové výsledky, na jaké jsme u nich byli zvyklí. Není to tím, že rozhodují lidé, pod jejichž vedením se české a moravské lyžování nezlepší?

Pokud tento článek vyjde, poukažte honorář laskavě na adresu Krkonošského lyžařského svazu, v němž to ještě malinko funguje. Především bych rád slyšel názory nejvyšší orgánů svazu. V oddíle a v MSLS jsem to už vzdal.

MICHAL ROZHON, Ostrava

Stanovisko redakce

Článek bude předán sekretáři úseku alpských disciplín, který má být členem připravované redakční rady Lyžařství, s prosbou, aby autorovi odpověděl dopisem, jenž bude otištěn v příštím čísle časopisu jako stanovisko úseku AD. Poukazovat honorář někomu jinému než autorovi nemohu. Autor se může honoráře vzdát, poukázat ho někomu jinému však musí sám. Pan Rozhon ale má pravdu přinejmenším v jednom: V jiných sportovních odvětvích je čím dál více těch, kteří začínali jako lyžaři/lyžařky...

K. B.

Za tajemstvím světového lyžování

Tyrolské městečko Kitzbühel je nesmírně hrdé na svou lyžařskou tradici. Podle místní kroniky podnikl hostinský Franz Reisch první lyžařské túry na kitzbühelský Horn (1998 m) již v roce 1893. V roce 1902 byl založen první lyžařský spolek a v roce 1930 vypsali Kitzbühel poprvé mezinárodní závod ve sjezdu z Hahnenkammu. Jak se obracely listy v kalendáři, stal se lyžařský Hahnenkamm stejným pojmem jako tenisový Wimbledon nebo stadion Maracanã. Závod ve sjezdu na trati Streif, s převýšením 890 metrů, je pokládán za nejtěžší trať Světového poháru. V roce 1930 potřeboval vítěz, domácí sjezdař Georg Berger, ke zdolání trati astronomický čas 12:38,6 minuty! Současným sjezdařům stačí na Hahnenkamm dvě minuty a nějaká ta sekunda navíc.

J. P.

Oprava

Při výrobě minulého čísla Lyžařství došlo k chybě v popisích. Všechny fotografie na str. 8, 9 a 10 jsou autentické snímky Tomáše Macka z Bormia (finále SP), nikoliv snímky archivní. Omlouváme se autorovi i čtenářům.

Redakce

Historický význam Čepelákovy kročné techniky a současná výuka zatáčení na lyžích

"Kročné rovnováhy v obloucích se dosáhne tehdy, jestliže stejně jako při chůzi se zatížená lyže vede do zatáčení (opírá se)..."

Paedr. V. Čepelák

V uplynulém desetiletí prof. Zehetmayer propagoval "Schritt-technik" při obloucích na lyžích a své názory obhájil v celém světě. Na slavnou větu a vědeckou práci dr. Čepeláka již z počátku 60. let jako by leckdo zapomněl. Pohybový princip kroku se objevil již v telemarském oblouku a v Dahindenově oblouku odvrátném, ale pojem a metodiku návniku kročnou technikou poprvé popsal Čepelák (1963). Teprve koncem šedesátých let předvedli Gattermann a německá delegace na VIII. kongresu Interski v Aspeně tzv. Umsteigen-technik.

Základní principy jízdy v obloucích shrnul dr. Čepelák takto: 1) v oblouku je vnější lyže řídicí, 2) oblouk zahajujeme snížením, 3) lyže vykrajuje oblouk do špičky, 4) rozhodující je přenesení váhy a činnost kolene, 5) metodika návniku od přenášení váhy přes mírnou vlnovku až k základním obloukům je komplexní, rytmická (navazované oblouky) a v paralelním postavení lyží.

Prof. Zehetmayer zdůrazňuje mechanismus chůze ve smyslu analogie přední (vnitřní) nohy, odvíjení od patky ke špičce a vklonění boku do oblouku. Kromě přednášek tohoto profesora v ČR můžeme jeho techniku a metodiku sledovat především ve výuce FTK UP Olomouc, MU Brno, Svazu lyžařských škol a částečně APUL.

Doc. dr. Příbramský (FTVS UK) a Svaz lyžařů ČR se po 20 letech vrací k pojmu kročné oblouky, který v minulosti nahradil původní název Umsteigen-technik (technika s přestoupením). Po celé uplynulé období využívali práce dr. Čepeláka především v metodice návniku.

Tato ve světě ojedinělá technika a metodika byla po celé uplynulé období napadána a zlehčována. Napadá mě ironický článek dr. Židka v časopise Tréner (1983): "...všetky evropské školy používají právat"... a pokračuje výsměšně na adresu těch "...podľa ktorých majú sa lyže uviesť do otáčavého pohybu iba pohybom kolena..."

Ať již dnešní pojetí zatáčení výrazně překonalo názory dr. Čepeláka nebo je jen rozšířilo, je třeba litovat, že jsme doposud nevyužili zřejmého prvenství v odhalení analogie jízdy v obloucích a chůze, že jsme pro vlastní zjištěné spory a ješitnost neměli chuť a hrdost naše české poznání ve světě obhájit.

Litovat je třeba i toho, že přes vznik jediné organizace výuky lyžování Interski ČR znovu hledáme to, co nás rozděluje, znovu napadáme a znevažujeme názory druhých. Bohužel k tomuto skrytému cíli využíváme i odborné spory o jízdu v obloucích. Pojetí výuky ve svazu lyžařů a FTVS UK je jistě rozdílné od pojetí v dalších organizacích Interski (hlavně jde o umístění těžiště vzhledem ke hraně překlopení u vlnovky, zahájení záběru hranou po ukončení předchozího oblouku,

vystižení podstaty zatáčení - řezání nebo smýkání, ne vertikální pohyb, pominutí záběru tlakem od palce k patě), ale důležitější pro další pokrok ve výuce lyžování v ČR je najít to, co je shodné: řídicí role vnější lyže, řezání oblouku po hraně, tlak do hrany vnější lyže, vnitřní bok a vnitřní lyže vpředu i vertikální pohyb, pokud je v obloucích podle Zehetmayera zdůrazněn.

Vedle malicherných sporů u nás působí jednání odborníků ze zahraničí zcela jinak. Prof. Porenta i prof. Zehetmayer přijali informace o práci dr. Čepeláka s radostí (jednání Interterm 1993). Profesor Zehetmayer velmi děkuje za upozornění na pana Čepeláka, obzvláště je potěšen zjištěním, že již v roce 1963 se český odborník zabýval "...působením kročných pohybů a že poznal nejjednodušší výukovou cestu v tom, že kontaktu lyží se sněhem je dosaženo automaticky, když děláme kroky..." (citace z korespondence).

Uznání práce dr. Čepeláka je prvním důležitým krokem ke splnění poslání Interski: "V duchu kamarádství pečovat o rozvoj lyžařské výuky..." také u nás v ČR. Poslední práce Příbramského, Strobla, Komeštíka a dalších svědčí o dobré vůli a o správném "kroku". Vždyť i tento pojem, ryze český, je v lyžařské terminologii původní!

Doc. dr. BLAHOŠLAV KOMEŠTÍK

DO VAŠEHO ARCHIVU

Výsledky Světových pohárů 1994/95 (Dokončení)

BĚH NA LYŽÍCH - MUŽI

50 km klasickou technikou, Oslo, 11. února: 1. Smirnov (Kazach.) 2:09:53,8; 2. Prokurov (Rus.) 2:10:48,3; 3. Bolvinov (Rus.) 2:13:18,5; 4. Kirvesniemi (Fin.) 2:13:19,0; 5. Alsgaard (Nor.) 2:13:23,1; 6. Jevne (Nor.) 2:13:32,4; 7. Fauner (It.) 2:13:45,0; 8. Stadlober (Rak.) 2:14:01,6; 9. Jonsson (Švéd.) 2:15:33,3; 10. Bellmann (Něm.) 2:15:43,5.

Štáta 4x5 km (K-V), Oslo, 12. února: 1. Finsko (Hietamäki, Kirvesniemi, Kuusisto, Repo) 49:48,0; 2. Švédsko (Fredriksson, Jonsson, Mogren, Forsberg) -0,2; 3. Norsko (Sivertsen, Jevne, Kristiansen, Alsgaard) -8,6; 4. Itálie -1:22,1; 5. Německo -1:22,4; 6. Rusko -1:33,2.

15 km volnou technikou, Sapporo, 25. března: 1. Dählie (Nor.) 34:57,7; 2. Smirnov (Kazach.) -26,0; 3. Alsgaard (Nor.) -36,5; 4. Isometsä (Fin.) -42,4; 5. Prokurov (Rus.) -49,1; 6. Fauner (It.) -1:00,3; 7. Gandler (Rak.) -1:19,0; 8. Balland (Fr.) -1:24,6; 9. Skjeldal (Nor.) -1:25,3; 10. Mogren (Švéd.) -1:32,6; 11. Bergström (Švéd.) -1:37,3; 12. Godion (It.) -1:50,1 a Repo (Fin.) -1:50,1; 14. Schlickerriede (Něm.) -1:50,4; 15. Kuusisto (Fin.) -1:51,0.

Konečný stav světového poháru

1. Dählie (Nor.) 930 b.; 2. Smirnov (Kazach.) 866; 3. Fauner (It.) 591; 4. Prokurov (Rus.) 572; 5. Isometsä (Fin.) 525; 6. Alsgaard (Nor.) 429; 7. Kirvesniemi (Fin.) 363; 8. Myllylä (Fin.) 340; 9. Mogren (Švéd.) 330; 10. Bolvinov (Rus.) 269... 40. Buchta 51; 61. Benc 18; 64. Korunka 15.

Štáta 4x10 km (K-V), Sapporo, 26. března: 1. Norsko (Ulvang, Dählie, Skjeldal, Alsgaard) 1:40:35,3; 2. Itálie (Albarelo, Fauner, Godioz, May) 1:42:01,8; 3. Finsko (Kuusisto, Kirvesniemi, Repo, Isometsä) 1:42:48,9; 4. Švédsko 1:43:30,6; 5. Japonsko 1:44:06,2; 6. Německo 1:45:34,2.

Konečný stav světového poháru družstev

1. Norsko 3847 b.; 2. Finsko 2858; 3. Itálie 2377; 4. Švédsko 2232; 5. Rusko 1517; 6. Kazachstán 1351; 7. Německo 1002; 8. Rakousko 518; 9. Japonsko 425; 10. Francie 308.

BĚH NA LYŽÍCH - ŽENY

30 km volnou technikou, Oslo, 11. února: 1. Lazulinová (Rus.) 1:27:38,5; 2. Moenová-Guidonová (Nor.) 1:27:47,5; 3. Danilovová (Rus.) 1:28:17,7; 4. Vjalbeová (Rus.) 1:28:19,2; 5. Gavriljuková (Rus.) 1:28:42,6; 6. Mikkelssplassová (Nor.) 1:28:48,4; 7. Belmondová (It.) 1:29:23,5; 8. Nybroténová (Nor.) 1:29:38,4; 9. Dybendahlóvá (Nor.) 1:29:50,9; 10. Neumannová (ČR) 1:30:05,8.

Štáfa 4x5 km (K-V), Oslo, 12. února: 1. Rusko (Danilovová, Lazulinová, Gavriljuková, Vjalbeová) 58:23,1; 2. Norsko (Mikkelsplassová, Nybroténová, Nilsenová, Moenová-Guidonová) 58:52,9; 3. Rusko II (Masalkinová, Šalinová, Kornějevová, Martynovová) 59:51,0; 4. Norsko II 1:00:05,8; 5. Itálie (1:01:15,4; 6. Švýcarsko 1:01:40,8; 7. Norsko III 1:01:54,5; 8. Norsko IV 1:03:03,2; 9. Japonsko 1:03:07,7; 10. USA-Norsko 1:03:48,0.

15 km volnou technikou, Sapporo, 25. března: 1. Vjalbeová (Rus.) 45:09,4; 2. Lazulinová (Rus.) -29,5; 3. Gavriljuková (Rus.) -32,1; 4. Ordinová (Švéd.) -1:10,0; 5. Nilsenová (Nor.) -1:20,9; 6. Blumová (Něm.) -1:36,0; 7. Paruzziová (It.) -1:48,9; 8. Ostlundová (Švéd.) -1:51,5; 9. Aokiová (Jap.) -2:01,4; 10. Willeová (Něm.) -2:10,8 a Kümmelová (Něm.) -2:10,8; 12. Lahtinenová (Fin.) -2:14,2; 13. Martynovová (Rus.) 2:28,9; 14. Mikkelssplassová (Nor.) -2:33,1; 15. dal Sassová (It.) -2:38,8;... 19. Neumannová -3:08,5.

Konečný stav světového poháru

1. Vjalbeová (Rus.) 1060 b.; 2. Gavriljuková (Rus.) 840; 3. Lazulinová (Rus.) 785; 4. Danilovová (Rus.) 547; 5. Kornějevová (Rus.) 395; 6. Nybroténová (Nor.) 386; 7. Belmondová (It.) 377; 8. Mikkelssplassová (Nor.) 361; 9. Moenová-Guidonová (Nor.) 295; 10. Dybendahlóvá (Nor.) 290... 14. Neumannová 229.

Štáfa 4x5 km (K-V), Sapporo, 26. března: 1. Rusko (Gavriljuková, Lazulinová, Martynovová, Vjalbeová) 56:45,0; 2. Norsko (Dybendahlóvá, Nybroténová, Mikkelssplassová, Nilsenová) 57:00,9; 3. Švédsko (Frithioffová, Ostlundová, Ordinová, Fanqvistová) 57:12,3; 4. Finsko 59:29,7; 5. Německo 1:00:41,4; 6. Itálie 1:01:22,8.

Konečný stav světového poháru družstev

1. Rusko 6205 b.; 2. Norsko 3067; 3. Itálie 1783; 4. Švédsko 1509; 5. Finsko 1066; 6. Německo 849; 7. Švýcarsko 629; 8. Japonsko 461; 9. Česká republika 441; 10. Polsko 267.

SEVERSKÁ KOMBINACE

Oslo, 10. a 11. února: 1. K. Ogiwara (Jap.); 2. C. Ogiwara (Jap.) -1:24,8 min; 3. Vik (Nor.) -1:59,5; 4. Abe (Jap.) -2:00,1; 5. Stecher (Rak.) -2:24,6; 6. Elden (Nor.) -3:28,2; 7. Apeland (Nor.) -3:32,0; 8. Skard (Nor.) -3:33,1; 9. Kono (Jap.) -3:33,9; 10. Hackman (USA) -4:40,5; 11. Kučera (ČR) -4:46,9... 20. Kopal -7:09,8; 38. Máká -14:43,6.

Bad Goeisern, 18. a 19. února: 1. K. Ogiwara (Jap.); 2. Apeland (Nor.) -1:21,9; 3. Elden (Nor.) -2:15,6; 4. C. Ogiwara (Jap.) -2:24,4; 5. Lundberg (Nor.) -2:25,7; 6. Kono (Jap.) -3:01,0; 7. B. J. Elden (Nor.) -3:04,1; 8. Abe (Jap.) -3:10,3; 9. Skard (Nor.) -3:30,8; 10. Stecher (Rak.) -4:04,2.

Sapporo, 25. a 26. března: 1. K. Ogiwara (Jap.); 2. Apeland (Nor.) -18,3; 3. Vik (Nor.) -30,2; 4. T. E. Elden (Nor.) -48,8; 5. B. J. Elden (Nor.) -1:50,6; 6. Kono (Jap.) -2:04,5; 7. Stecher (Rak.) -3:29,1; 8. Lodwick (USA) -3:54,0; 9. Skram (Nor.) -4:04,7; 10. Stadlmann (Rak.) -4:18,2... 14. Kopal -4:29,2; 22. Máká -7:30,3; Kučera nenastoupil na start běhu.

Konečný stav Světového poháru

1. K. Ogiwara (Jap.) 1285; 2. Vik (Nor.) 911; 3. Apeland (Nor.) 898; 4. C. Ogiwara (Jap.) 825; 5. Kono (Jap.) 710; 6. Lundberg (Nor.) 691; 7. T. E. Elden (Nor.) 642; 8. Skard (Nor.) 590; 9. Stecher (Rak.) 550; 10. Abe (Jap.) 516... 17. Kopal 272; 28. Kučera 202; 42. Máká 146

Konečný stav Světového poháru družstev

1. Norsko 5553 b.; 2. Japonsko 4327; 3. Rakousko 1790; 4. Německo 1518; 5. USA 1378; 6. Česká republika 952; 7. Finsko 740; 8. Švédsko a Francie 708; 10. Itálie 454.

SKOK NA LYŽÍCH

K-110, Oslo, 12. února: 1. Goldberger (Rak.) 254,90 (119 a 111,5); 2. Okabe (Jap.) 253,90 (119 a 119); 3. Weissflog (Něm.) 242,30 (116 a 110); 4. Cecon (It.) 240,00 (114 a 111); 5. Schwarzenberger (Rak.) 239,70 (114 a 110); 6. Dessum (Fr.) 236,40 (115,5 a 110) a Funaki (Jap.) 236,40 (119,5 a 106); 8. Nišikata (Jap.) (výkon nevydán); 9. Sucháček (ČR) 229,90 (116 a 107); 10. Bredesen (Nor.) 228,50 (110,5 a 107); 11. Chevalier (Fr.) 226,10 (111 a 106); 12. Johanssen (Nor.) 223,50 (115 a 102,5); 13. Jasuzaki (Jap.) 221,10 (111,5 a 103); 14. Moser (Rak.) 219,40 (114 a 101,5); 15. Jež (ČR) 218,90 (108,5 a 102);... 28. Parma (192,70 (105,5 a 93,5)).

K-175, Vikersund, 18. února: 1. Goldberger (Rak.) 358,10 (174 a 179); 2. Okabe (Jap.) 344,70 (174 a 167); 3. Ottesen (Nor.) 336,70 (175 a 166); 4. Krompolc (ČR) 336,50 (171 a 164); 5. Cecon (It.) 332,10 (165 a 168); 6. Funaki (Jap.) 325,00 (167 a 173); 7. Laitinen (Fin.) 320,80 (170 a 159); 8. Bredesen (Nor.) 318,90 (166 a 156); 9. Sucháček (ČR) 310,50 (168 a 162); 10. Nikkola (Fin.) 302,00 (153 a 162); 11. Jusillainen (Fin.) 298,50 (160 a 155); 12. Sakala (ČR) 298,20 (157 a 154); 13. Duffner (Něm.) 296,20 (159 a 157); 14. Ahonen (Fin.) 291,70 (146 a 155); 15. Nišikata (Jap.) 288,70 (140 a 161).

K-175, Vikersund, 19. února: 1. Goldberger (Rak.) 373,30 (181 a 188); 2. Okabe (Jap.) 370,90 (184 a 183); 3. Cecon (It.) 368,10 (181 a 182); 4. Ahonen

(Fin.) 366,60 (187 a 181); 5. Ottesen (Nor.) 360,20 (184 a 177); 6. Nikkola (Fin.) 350,20 (184 a 167); 7. Franc (Slovin.) 346,70 (182 a 169); 8. Sucháček (ČR) 342,10 (172 a 171); 9. Krompolc (ČR) 339,00 (170 a 165); 10. Duffner (Něm.) 335,50 (168 a 177); 11. Funaki (Jap.) 334,90 (193 a 174); 12. Laitinen (Fin.) 334,60 (168 a 175); 13. Nišikata (Jap.) 333,90 (171 a 166); 14. Itoh (Jap.) 325,70 (172 a 159); 15. Meinel (Něm.) 325,10 (165 a 163)... 28. Kahánek 280,50 (146 a 144).

K-182, Oberstdorf, 25. února: 1. Goldberger (Rak.) 348,80 (192 a 196); 2. Cecon (It.) 332,20 (164 a 181); 3. Weissflog (Něm.) 328,60 (162 a 80); 4. Siegmund (Něm.) 320,80 (165 a 173); 5. Sakala (ČR) 319,30 (163 a 170); 6. Laitinen (Fin.) 318,30 (160 a 183); 7. Jean-Prost (Fr.) 318,20 (172 a 163); 8. Ahonen (Fin.) 311,60 (156 a 176); 9. Okabe (Jap.) 309,30 (175 a 153); 10. Funaki (Jap.) 306,80 (170 a 158); 11. Thoma (Něm.) 303,30 (144 a 184); 12. Sucháček (ČR) 303,10 (162 a 170); 13. Gebstedt (Něm.) 303,00 (165 a 159); 14. Ottesen (Nor.) 301,90 (160 a 166); 15. Gostiša (Slovin.) 291,30 (165 a 153)... 18. Jež 280,70 (161 a 144); 22. Parma 258,90 (138 a 153); 50. Krompolc 65,70 (98).

K-182, Oberstdorf, 26. února: Závod byl zrušen kvůli hustému sněžení.

Konečné pořadí Světového poháru

1. Goldberger (Rak.) 1571 b.; 2. Cecon (It.) 935; 3. Ahonen (Fin.) 869; 4. Funaki (Jap.) 843; 5. Okabe (Jap.) 821; 6. Weissflog (Něm.) 683; 7. Soininen (Fin.) 606; 8. Nikkola (Fin.) 572; 9. Laitinen (Nor.) 564; 10. Ottesen (Nor.) 472;... 16. Sucháček 338; 31. Parma 102; 34. Sakala 91; 36. Krompolc 90; 37. Jež 86; 43. Kahánek 61.

ALPSKÉ DISCIPLÍNY - MUŽI

Slalom, Furano, 19. února: 1. Tritscher (Rak.) 1:47,94 (56,16 a 51,78); 2. Reiter (Rak.) 1:48,66 (57,25 a 51,41); 3. Furuseth (Nor.) 1:48,83 (56,62 a 52,21); 4. Košir (Slovin.) 1:48,99 (56,01 a 52,98); 5. Amiez (Fr.) 1:49,84 (58,13 a 51,71); 6. Girardelli (Luc.) 1:50,25 (58,04 a 52,21); 7. von Grünigen (Švýc.) 1:50,50 (57,81 a 52,69); 8. de Crignis (It.) 1:50,55 (58,78 a 51,77); 9. Aamodt (Nor.) 1:50,74 (58,59 a 51,15); 10. Dimier (Fr.) 1:50,79 (58,16 a 52,63); 11. Zinsli (Švýc.) 1:50,83 (58,72 a 52,11); 12. Hayer (Kan.) 1:50,90 (59,15 a 51,75); 13. Mader (Rak.) 1:51,59 (59,29 a 52,30); 14. Vrhovnik (Slovin.) 1:52,62 (59,57 a 53,05); 15. Grilc (Slovin.) 1:52,74 (59,35 a 53,39).

Obří slalom, Furano, 20. února (přeloženo z 18. února): 1. Reiter (Rak.) 2:38,92 (1:17,85 a 1:21,07); 2. Košir (Slovin.) 2:39,03 (1:17,71 a 1:21,32); 3. Strand-Nilsen (Nor.) 2:39,17 (1:18,35 a 1:20,82); 4. Kjus (Nor.) 2:39,22 (1:18,71 a 1:20,51); 5. Aamodt (Nor.) 2:39,29 (1:18,32 a 1:20,70); 6. Locher (Švýc.) 2:39,31 (1:17,73 a 1:21,58); 7. von Grünigen (Švýc.) 2:39,32 (1:18,35 a 1:20,97); 8. Vogl (Licht.) 2:39,33 (1:18,72 a 1:20,10); 9. Salzgeber (Rak.) 2:39,59 (1:18,20 a 1:20,97); 10. Hangl (Švýc.) 2:39,66 (1:18,90 a 1:20,60); 11. Kälin (Švýc.) 2:40,04 (1:17,91 a 1:22,13); 12. Furuseth (Nor.) 2:40,33 (1:18,71 a 1:21,62); 13. Kröll (Rak.) 2:40,47 (1:18,70 a 1:21,77); 14. Torpe (Nor.) 2:40,56 (1:18,20 a 1:21,74); 15. Nyberg (Švéd.) 2:41,40 (1:19,80 a 1:22,22).

Sjezd, Whistler Mountain, 25. února: 1. Ghedina (It.) 2:11,31; 2. Kjus (Nor.) 2:11,42; 3. Ortlieb (Rak.) 2:11,52; 4. Cretier (Fr.) 2:11,54; 5. Vitalini (It.) 2:11,66; 6. Assinger (Rak.) 2:11,71; 7. Perathoner (It.) 2:11,89; 8. Lehmann (Švýc.) 2:11,93; 9. Moe (USA) 2:11,96; 10. Kitt (USA) 2:11,99; 11. Rasmussen (USA) 2:12,15; 12. Trinkl (Rak.) 2:12,39; 13. Alphand (Fr.) 2:12,48; 14. Gigandet (Švýc.) 2:12,56; 15. Mahrer (Švýc.) 2:12,60.

Superobří slalom, Whistler Mountain, 26. února: 1. Runggaldier (It.) 1:35,84; 2. Kitt (USA) 1:35,97; 3. Greber (Rak.) 1:36,62; 4. Podivinsky (Kan.) 1:36,68; 5. Mader (Rak.) 1:36,70; 6. Vitalini (It.) 1:36,83; 7. Kjus (Nor.) 1:36,97; 8. Girardelli (Luc.) 1:37,13; 9. Trinkl (Rak.) 1:37,15; 10. Nyberg (Švéd.) 1:37,22; 11. Aamodt (Nor.) 1:37,30; 12. Mahrer (Švýc.) 1:37,32; 13. Alphand (Fr.) 1:37,41; 14. Cavegn (Švýc.) 1:37,45; 15. Skaardal (Nor.) 1:37,59.

Sjezd, Aspen, 5. března: 1. Kitt (USA) 1:45,46; 2. Assinger (Rak.) 1:46,04; 3. Kjus (Nor.) 1:46,15; 4. Skaardal (Nor.) 1:46,47; 5. Ghedina (It.) 1:46,56; 6. Vitalini (It.) 1:46,85; 7. Ortlieb (Rak.) 1:46,88; 8. Trinkl (Rak.) 1:47,03; 9. Girardelli (Luc.) 1:47,14; 10. Podivinsky (Kan.) 1:47,17; 11. Mader (Rak.) 1:47,27; 12. Cavegn (Švýc.) 1:47,29; 13. Runggaldier (It.) 1:47,85; 14. Alphand (Fr.) 1:47,87; 15. Rzehak (Rak.) 1:48,03.

Mezinárodní lyžařská federace závod později anulovala, neboť byl ukončen po první jednatřicetileté lyžaře (z celkového počtu 68) cílem.

Superobří slalom, Kvittfjell, 10. března (náhrada za Aspen 5. března): 1. Perathoner (It.) 1:30,47; 2. Ghedina (It.) 1:30,50; 3. Rasmussen (USA) 1:30,65; 4. Rahvles (USA) 1:30,73; 5. Mader (Rak.) 1:30,74; 6. Fattori (It.) 1:30,84; 7. Runggaldier (It.) 1:30,87; 8. Vitalini (It.) 1:30,94; 9. Assinger (Rak.) 1:31,01; 10. Wirth (Rak.) 1:31,19; 11. Girardelli (Luc.) 1:31,21; 12. Skaardal (Nor.) 1:31,23; 13. Kernen (Švýc.) 1:31,26; 14. Kröll (Rak.) 1:31,27; 15. Knaus (Rak.) 1:31,34.

Sjezd (první), Kvittfjell, 11. března - ANULOVÁNÍ! 1. Vitalini (It.) 1:44,13; 2. Strobl (Rak.) 1:44,17; 3. Assinger (Rak.) 1:44,43; 4. Ghedina (It.) 1:44,47; 5. Kjus (Nor.) 1:44,58; 6. Trinkl (Rak.) 1:44,66; 7. Ortlieb (Rak.) 1:44,69; 8. Perathoner (It.) 1:44,96; 9. Podivinsky (Kan.) 1:44,97; 10. Runggaldier (It.) 1:44,98; 11. Cretier (Fr.) 1:45,21; 12. Mader (Rak.) 1:45,24; 13. Cavegn (Švýc.) 1:45,28; 14. Girardelli (Luc.) 1:45,34; 15. Skaardal (Nor.) 1:45,51.

Sjezd (druhý), Kvittfjell, 11. března: 1. Rasmussen (USA) 1:37,10; 2. Ghedina (It.) 1:37,21; 3. Ortlieb (Rak.) 1:37,39; 4. Mahrer (Švýc.) 1:37,46; 5. Assinger (Rak.) 1:37,71; 6. Perathoner (It.) 1:38,05; 7. Trinkl (Rak.) 1:38,25; 8. Skaardal (Nor.) 1:38,26; 9. Gigandet (Švýc.) 1:38,32; 10. Strobl (Rak.) 1:38,40; 11. Kitt

(USA) 1:38,42; 12. Cretier (Fr.) 1:38,49; 13. Podivinsky (Kan.) 1:38,50, 14. Fattori (It.) 1:38,60; 15. Mader (Rak.) 1:38,62.

Konečné pořadí ve sjezdu

1. Alphand (Fr.) 484 b.; 2. Ghedina (It.) 473; 3. Ortlieb (Rak.) 426; 4. Assinger (Rak.) 419; 5. Strobl (Rak.) 307; 6. Rasmussen (USA) 288; 7. Trinkl (Rak.) 273; 8. Perathoner (It.) 369; 9. Kjus (Nor.) 227; 10. Cretier (Fr.) 224; 11. Mader (Rak.) 221; 12. Rzehak (Rak.) 197; 13. Kitt (USA) a Franz (Švýc.) 192; 15. Vitalini (It.) 189.

Konečné pořadí v superobřím slalomu

1. Runggaldier (It.) 332 b.; 2. Mader (Rak.) 250; 3. Perathoner (It.) 237; 4. Kröll (Rak.) 170; 5. Rasmussen (USA) 148; 6. Skaardal (Nor.) 142; 7. Ghedina (It.) 126; 8. Assinger (Rak.) 123; 9. Ortlieb (Rak.) 122; 10. Girardelli (Luc.) 111; 11. Moe (USA) 109; 12. Mahrer (Švýc.) 100; 13. Vitalini (It.) 97; 14. Nyberg (Švéd.), Fattori (It.) a Alphand (Fr.) 96.

Konečné pořadí v obřím slalomu

1. Tomba (It.) 450 b.; 2. Košir (Slovin.) 355; 3. Nilsen (Nor.) 322; 4. Aamodt (Nor.) 307; 5. von Grünigen (Švýc.) 296; 6. Kälin (Švýc.) 288; 7. Vogt (Lichten.) 226; 8. Reiter (Rak.) 218; 9. Mader (Rak.) 212 a Kjus (Nor.) 212; 11. Salzgeber (Rak.) 203; 12. Kröll (Rak.) 161; 13. Piccard (Fr.) 130; 14. Mayer (Rak.) 125; 15. Locher (Švýc.) 118.

Konečné pořadí ve slalomu

1. Tomba (It.) 700; 2. Tritscher (Rak.) 477; 3. Košir (Slovin.) 405; 4. Furušeth (Nor.) 401; 5. Reiter (Rak.) 341; 6. Sykora (Rak.) 302; 7. von Grünigen (Švýc.) 292; 8. Amiez (Fr.) 279; 9. Girardelli (Luc.) 269 a Fogdøe (Švéd.) 269; 11. Stangassinger (Rak.) 265; 12. Dimier (Fr.) 212; 13. Jagge (Nor.) 194; 14. Aamodt (Nor.) 194; 15. Bauer (Něm.) 158.

Konečné pořadí mužů

1. Tomba (It.) 1150 b.; 2. Mader (Rak.) 775; 3. Košir (Slovin.) 760; 4. Girardelli (Luc.) 744; 5. Aamodt (Nor.) 708; 6. Kjus (Nor.) 665; 7. Ghedina (It.) 628; 8. Alphand (Fr.) 609; 9. von Grünigen (Švýc.) 578; 10. Reiter (Rak.) 559; 11. Ortlieb (Rak.) 548; 12. Assinger (Rak.) 542; 13. Strand-Nilsen (Nor.) 521; 14. Tritscher (Rak.) 509; 15. Perathoner (It.) 506.

Konečné pořadí států

1. Rakousko 5884; 2. Itálie 3757; 3. Norsko 3137; 4. Švýcarsko 2157; 5. Francie 1976; 6. USA 1233; 7. Slovinsko 1106; 8. Lucembursko 744; 9. Švédsko 581; 10. Kanada 486.

ALPSKÉ DISCIPLÍNY - ŽENY

Sjezd, Ore, 17. února: 1. Streetová (USA) 1:09,11; 2. Seizingerová (Něm.) 1:09,52; 3. Kostnerová (It.) 1:10,02; 4. Zurbriggenová (Švýc.) 1:10,09; 5. Páčeková (Kan.) 1:10,20; 6. Lindhová (USA) 1:10,21; 7. Bournissenová (Švýc.) 1:10,23; 8. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:10,26; 9. Dorfmeisterová (Rak.) 1:10,32; 10. Merlinová (It.) 1:10,33; 11. Stöcklová (Rak.) 1:10,45; 12. Zelenská (Rus.) 1:10,50; 13. Cavagnoudová (Fr.) a Götschlová (Rak.) 1:10,54; 15. Loedemelová (Nor.) 1:10,59.

Obří slalom, Ore, 19. února: 1. Wachterová (Rak.) 2:01,87 (59,71 a 1:02,16); 2. Schneiderová (Švýc.) 2:02,38 (1:00,61 a 1:01,77); 3. Compagnoniová (It.) 2:02,59 (1:00,88 a 1:02,30); 4. Pretnarová (Slovin.) 2:03,18 (1:00,88 a 1:02,30); 5. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 2:03,25 (1:01,11 a 1:02,14); 6. Summermatterová (Švýc.) 2:03,44 (1:01,51 a 1:01,93); 7. Nefová (Švýc.) 2:03,45 (1:00,74 a 1:02,71); 8. Astellarová (Špan.) 2:03,53 (1:01,24 a 1:02,29); 9. Hrovatová (Slovin.) 2:03,64 (1:01,08 a 1:02,56); 10. Lefrančová (Fr.) 2:03,72 (1:00,98 a 1:02,74); 11. Nowenová (Švéd.) 2:03,81 (1:00,90 a 1:02,91); 12. Kvinlogová (Nor.) 2:04,22 (1:00,71 a 1:03,51); 13. Reyová-Belletová (Švýc.) 2:04,23 (1:00,97 a 1:03,26); 14. Panzaniniová (It.) 2:04,35 (1:00,99 a 1:03,36); 15. Dorfmeisterová (Rak.) 2:04,53 (1:01,75 a 1:02,78).

Obří slalom, Maribor, 25. února: 1. Ertllová (Něm.) 2:16,88 (1:06,61 a 1:10,27); 2. Pretnarová (Slovin.) 2:17,03 (1:06,47 a 1:10,56); 3. Compagnoniová (It.) 2:17,13 (1:06,83 a 1:10,30); 4. Hrovatová (Slovin.) 2:17,33 (1:07,72 a 1:09,61); 5. Suhadolcová (Slovin.) 2:17,38 (1:07,47 a 1:09,91); 6. Gergová-Leitnerová (Něm.) 2:17,73 (1:07,71 a 1:10,02); 7. Nefová (Švýc.) 2:17,76 (1:07,53 a 1:10,23); 8. Schneiderová (Švýc.) 2:17,79 (1:07,35 a 1:10,44); 9. Dorfmeisterová (Rak.) 2:18,05 (1:07,45 a 1:10,60); 10. Markenová (Nor.) 2:18,12 (1:07,67 a 1:10,45); 11. Korenová (Slovin.) 2:18,33 (1:07,77 a 1:10,56); 12. Lefrančová (Fr.) 2:18,41 (1:07,65 a 1:10,76); 13. Kvinlogová (Nor.) 2:18,43 (1:07,71 a 1:10,72); 14. Seizingerová (Něm.) 2:18,72 (1:07,26 a 1:11,46); 15. Summermatterová (Švýc.) 2:18,88 (1:07,32 a 1:11,56).

Slalom, Maribor, 26. a 27. února: 1. Schneiderová (Švýc.) 1:45,26 (52,83 a 52,43); 2. Korenová (Slovin.) 1:46,65 (53,50 a 53,05); 3. Gimleová (Nor.) 1:46,88 (54,07 a 52,81); 4. Hrovatová (Slovin.) 1:46,90 (53,32 a 53,58); 5. Ertllová (Něm.) 1:47,06 (52,67 a 54,39); 6. Piccardová (Fr.) 1:47,29 (53,68 a 53,61); 7. Ederová (Rak.) 1:47,46 (54,04 a 53,42); 8. Kjøerstadová (Nor.) 1:47,51 (53,56 a 53,95); 9. Pretnarová (Slovin.) 1:47,88 (54,33 a 53,45); 10. Zingreová-Grafová (Švýc.) 1:47,97 (53,88 a 54,09); 11. Rieglerová (N. Zél.) 1:47,98 (54,08 a 53,90); 12. Koznicková (USA) 1:48,11 (54,53 a 53,58); 13. Nowenová (Švéd.) 1:48,14 (54,52 a 53,62); 14. Chauvetová (Fr.) 1:48,16 (53,96 a 54,20); 15. Galliziová (It.) 1:48,25 (53,91 a 54,34).

Sjezd, Saalbach, 5. března: 1. Streetová (USA) 1:37,87; 2. Kostnerová (It.) a Zelenská (Rus.) 1:38,03; 4. Götschlová (Rak.) 1:38,10; 5. Loedemelová (Nor.) 1:38,17; 6. Gladiševová (Rus.) 1:38,27; 7. Gergová-Leitnerová (Něm.) 1:38,33; 8. Schneiderová (Švýc.) 1:38,61; 9. Bouvierová (Fr.) 1:38,65; 10. Dorfmeisterová (Rak.) 1:38,70; 11. Suhadolcová (Slovin.) 1:38,74; 12. Lebeděvová (Rus.) 1:38,81; 13. Bournissenová (Švýc.) 1:38,84; 14. Lindhová (USA) 1:38,86; 15. Páčeková (Kan.) 1:38,98.

Superobří slalom, Saalbach, 5. března: 1. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:04,59; 2. Zurbriggenová (Švýc.) 1:05,02; 3. Ertllová (Něm.) 1:05,25; 4. Zelenská (Rus.) 1:05,26; 5. Kostnerová (It.) 1:05,37; 6. Ederová (Něm.) 1:05,42; 7. Meissnitzerová (Rak.) 1:05,45; 8. Wibergová (Švéd.) 1:05,50; 9. Dorfmeisterová (Rak.) 1:05,52; 10. Cavagnoudová (Fr.) 1:05,53; 11. Loedemelová (Nor.) a Schusterová (Rak.) 1:05,57; 13. Schneiderová (Švýc.) 1:05,59; 14. Nobisová (USA) a Vogtová (Něm.) 1:05,77.

Sjezd, Lenzerheide, 11. března: 1. Streetová (USA) 1:50,57; 2. Zelenská (Rus.) 1:50,63; 3. Götschlová (Rak.) 1:50,71; 4. Seizingerová (Něm.) 1:50,92; 5. Lindhová (USA) 1:51,02; 6. Wibergová (Švéd.) 1:51,11; 7. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1:51,19; 8. Gergová-Leitnerová (Něm.) 1:51,31; 9. Merlinová (It.) 1:51,34; 10. Zurbriggenová (Švýc.) 1:51,37; 11. Cavagnoudová (Fr.) 1:51,38; 12. Dorfmeisterová (Rak.) 1:51,59; 13. Stöcklová (Rak.) 1:51,70; 14. Mentillová (Fr.) 1:51,72; 15. Masnadaová (Fr.) 1:51,83.

Slalom, Lenzerheide, 12. března: 1. Wibergová (Švéd.) 1:17,31 (39,58 a 37,73); 2. Schneiderová (Švýc.) 1:17,68 (40,29 a 37,39); 3. Ertllová (Něm.) 1:17,94 (39,94 a 38,00); 4. Kjøerstadová (Nor.) 1:18,15 (39,94 a 38,21); 5. Compagnoniová (It.) 1:18,38 (39,87 a 38,51); 6. Maierhoferová (Rak.) 1:18,42 (40,32 a 38,10); 7. Anderssonová (Švéd.) 1:18,78 (40,65 a 38,13); 8. Nowenová (Švéd.) 1:19,10 (40,86 a 38,24); 9. Piccardová (Fr.) 1:19,13 (40,37 a 38,76); 10. Zingreová-Grafová (Švýc.) 1:19,35 (40,99 a 38,36); 11. Koznicková (USA) 1:19,47; 12. Hrovatová (Slovin.) 1:19,53; 13. Rieglerová (N. Zél.) 1:19,62; 14. Ederová (Rak.) 1:19,89; 15. Osterová (Švýc.) 1:19,99.

Kombinace (sjezd a slalom), Lenzerheide, 11. a 12. března: 1. Wibergová (Švéd.) 3:08,42; 2. Schneiderová (Švýc.) 3:08,70; 3. Ertllová (Něm.) 3:10,80; 4. Seizingerová (Něm.) 3:11,64; 5. Kjøerstadová (Nor.) 3:13,81; 6. Pretnarová (Slovin.) 3:14,28; 7. Schusterová (Rak.) 3:15,00; 8. Gergová (Něm.) 3:15,64; 9. Dorfmeisterová (Rak.) 3:16,02; 10. Dovžanová (Slovin.) 3:16,66.

Konečné pořadí ve sjezdu

1. Streetová (USA) 709 b.; 2. Lindhová (USA) 493; 3. Seizingerová (Něm.) 445; 4. Zelenská (Rus.) 416; 5. Kostnerová (It.) 310; 6. Merlinová (It.) 304; 7. Gergová-Leitnerová (Něm.) 262; 8. Zurbriggenová (Švýc.) 252; 9. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 242; 10. Götschlová (Rak.) 236; 11. Masnadaová (Fr.) 205; 12. Wibergová (Švéd.) 201; 13. Dorfmeisterová (Rak.) 195; 14. Bouvierová (Fr.) 186; 15. Perezová (It.) 158.

Konečné pořadí v superobřím slalomu

1. Seizingerová (Něm.) 446 b.; 2. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 366; 3. Zurbriggenová (Švýc.) 251; 4. Götschlová (Rak.) 245; 5. Ertllová (Něm.) 237; 6. Ederová (Rak.) 230; 7. Masnadaová (Fr.) 198; 8. Streetová (USA) 196; 9. Cavagnoudová (Fr.) 165; 10. Meissnitzerová (Rak.) 163; 11. Gergová-Leitnerová (Něm.) 158; 12. Nobisová (USA) 144; 13. Wibergová (Švéd.) 140; 14. Wachterová (Rak.) 128; 15. Pretnarová (Slovin.) 119.

Konečné pořadí v obřím slalomu

1. Schneiderová (Švýc.) 450 b.; 2. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 420; 3. Pretnarová (Slovin.) 352; 4. Ertllová (Něm.) 333; 5. Compagnoniová (It.) 325; 6. Panzaniniová (It.) 310; 7. Wachterová (Rak.) 295; 8. Hrovatová (Slovin.) 260; 9. Seizingerová (Něm.) 206; 10. Heebová (Licht.) 196; 11. Kjøerstadová (Nor.) 177; 12. Nowenová (Švéd.) 151; 13. Kvinlogová (Nor.) a Swardokensová (USA) 143; 15. Nefová (Švýc.) 141.

Konečné pořadí ve slalomu

1. Schneiderová (Švýc.) 560 b.; 2. Wibergová (Švéd.) 355; 3. Ertllová (Něm.) 278; 4. Hrovatová (Slovin.) 275; 5. Anderssonová (Švéd.) 247; 6. Piccardová (Fr.) 222; 7. Chauvetová (Fr.) 212; 8. Kjøerstadová (Nor.) 204; 9. Zingreová-Grafová (Švýc.) 180; 10. Korenová (Slovin.) 171; 11. Pretnarová (Slovin.) 158; 12. Accolaová (Švýc.) 155; 13. Filliolová (Fr.) 146; 14. Compagnoniová (It.) 125; 15. Nowenová (Švéd.) 123.

Konečné pořadí žen

1. Schneiderová (Švýc.) 1248 b.; 2. Seizingerová (Něm.) 1242; 3. Zellerová-Bählerová (Švýc.) 1044; 4. Ertllová (Něm.) 985; 5. Streetová (USA); 905; 6. Wibergová (Švéd.) 816; 7. Pretnarová (Slovin.) 669; 8. Wachterová (Rak.) 593; 9. Lindhová (USA) 549; 10. Hrovatová (Slovin.) 535; 11. Gergová-Leitnerová (Něm.) 532; 12. Compagnoniová (It.) 524; 13. Zelenská (Rus.) 511; 14. Götschlová (Rak.) 509; 15. Zurbriggenová (Švýc.) 503.

Konečné pořadí států

1. Švýcarsko 3858 b.; 2. Německo 3510; 3. Rakousko 2978; 4. Itálie 2208; 5. USA 2081; 6. Francie 1909; 7. Slovinsko 1782; 8. Švédsko 1449; 9. Norsko 1250; 10. Rusko 652; 11. Kanada 244; 12. Lichtenštejnsko 197; 13. Nový Zéland 154; 14. Španělsko 113; 15. Česká republika 34

Konečné pořadí států - muži i ženy

1. Rakousko 8862 b.; 2. Švýcarsko 6015; 3. Itálie 5965; 4. Norsko 4387; 5. Německo 3896; 6. Francie 3885; 7. USA 3314; 8. Slovinsko 2888; 9. Švédsko 2030; 10. Lucembursko 744... 18. Česká republika 34

Výsledky připravuje ČTK

O technice sjezdového lyžování s Milanem Trnkou – Stevens

V dosavadních částech našeho seriálu jsme probrali předozadní, vertikální a rotační pohled. Optimální technika je taková, při níž aktivizujeme všechny pohyby. Ty pak spolu navzájem ideálně souvisí.

Čtvrtý pohled, jemuž se budeme věnovat, je pohled laterální neboli stranový. Bývá spojen s hraněním a vyrovnáváním odstředivých sil v oblouku. Důležitá je šířka stopy-vedení lyží, úhel zahranění vnější i vnitřní lyže a všechny pohyby, které to umožňují.

Šířka stopy je dána především stavbou těla příslušného závodníka/závodnice. Optimální stopa se zpravidla rovná šířce pánve. Je nutné snažit se udržet tuto šířku ve všech čtyřech fázích oblouku. Lze namítnout, že někdy se stopa přirozeně rozšiřuje. To ovšem není záměr, nýbrž důsledek působení vnějších sil. Minulostí je technika, při níž se aktivně vyjíždělo z oblouku v takzvaném nůžkovém odšlápnutí, kdy se špičky lyží výrazně rozjely jedna od druhé. Nyní máme o jeden pohyb méně, pohyby se tedy zrychlily. Nová technika dává možnost efektivnějšího zapojení vnitřní lyže v oblouku. Při širší stopě nebo při vzájemném rozjetí se lyží od sebe by byla vnitřní noha více pokrčená a její svalové zapojení oslabené, což jsme ostatně už probrali.

Je nezbytné naučit se zatěžovat vnitřní lyži s tím, že takto zatížená lyže je zahraněná ve stejném úhlu jako lyže vnější. Zvládneme-li tento prvek bez ztráty rovnováhy, výrazně tím zvýšíme svoji sportovní výkonnost. Obě lyže jsou přece stejné, můžeme je i navzájem zaměnit. Není tedy důvod, proč by vnitřní lyže nemohla vykrojit oblouk stejně dobře jako vnější. Slangový výraz "chytit vnitřní" by jako negativní označení měl ze slovníku našich trenérů zmizet! Vždyť i Tomba a jiné hvězdy "chytají vnitřní" prakticky v každém oblouku.

Samozřejmě, že z hlediska biomechaniky je zatížení zahraněné vnitřní lyže podstatně znevýhodněno a dominantní roli stále hraje lyže vnější. Tím více se musíme v tréninku snažit zatěžovat lyži vnitřní, zahraňovat ji, vyjíždět s ní oblouk. Tím nacvičujeme lepší motorické, svalové zapojení v tomto pohybovém prvku, čehož lze využít v celé technice zatáčení. Zdůrazňuji, že obě lyže musejí být zahraněny pod stejným úhlem.

Pohyby, které to vše umožňují a regulují míru zahranění i poměr zatížení lyží, jsou vlastně jenom dva. Navzájem se pak slučují v jeden celek. Oba dále probírané pohyby si lyžař musí osvojit v závislosti na momentálních okolnostech (rychlost jízdy, sklon svahu, poloměr oblouku) a plně je zautomatizovat ve všech situacích. Jde o tyto dva pohybové prvky:

1. Vklonění celého těla - nohou, boků i trupu - do středu oblouku. Tím zásadně ovlivníme úhel zahranění lyží. Sám o sobě by ovšem tento pohyb připomínal spíše jízdu na kole v zatáčce a v lyžování by funkční nebyl. (Bud' bychom přepadávali nebo hranili nedostatečně.) Proto zároveň musí probíhat další prvek, a sice

2. Odklon trupu a ramen ven z oblouku. Vychází z "naklopení" pánve do strany. Odborněji řečeno, dochází k současné abdukci vnější a addukci vnitřní nohy. (Česky odnožení a přinožení.) Současně odkláníme trup z oblouku ven. Tím dosáhneme přenesení váhy na vnější lyži, čímž můžeme více zahranit. Opakují, že oba zmíněné prvky tvoří jeden pohybový celek!

Tím jsem v kostce vyčerpал teorii o technice zatáčení. Škoda, že z důvodů prostorových i technických nebylo možné doprovázet popis příslušnými náčrtky. V příštích číslech se zaměříme na praktické využití. Především rozebereme podstatné momenty motorické i kondiční přípravy lyžaře v alpských disciplínách.

M. T.

Autor má zájem reagovat na názory čtenářů a diskutovat s nimi o probírané látce, zkrátka zajímá ho ohlas tohoto seriálu. Můžete se obrátit přímo na adresu Milan Trnka, Italská 2311, 272 01 Kladno, fax 0312/87816.